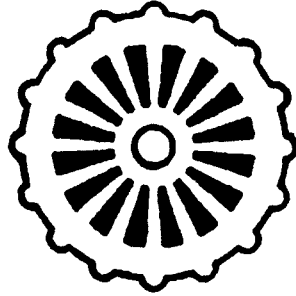

බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා 21

සුත්‍රාන්ත පිටකයෙහි

11 වන ග්‍රන්ථය

සිංහුත්තනිකාය

පඤ්චමහාභය (2)

මහාවග්ගිය

ත්‍රිපිටකපරිවර්තන සභායෙහි
සංග්‍රහනනිකාය ශෝධක මණ්ඩලය විසින් සිංහලභාෂායෙන් පරිවර්තන වූ
ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය
විසින් පාඨශෝධන පූර්වක වූ සංස්කරණය කරන ලදී.

ශ්‍රී බු. ව. 2557
රාජ්‍ය ව. 2013

Buddha Jayanti Tripitaka Series, Volume 21

The Eleventh Book in the
Suttanta-Pitaka

11

SAMYUTTANIKĀYA(V-2)

MAHĀVAGGA

With the Sinhala translation by

**The Samyuttanikāya Editorial Board of
The Tripitaka Translation Committee**

Edited by

The Tripitaka Editorial Board

Published by

Dharma Chakra Child Foundation

Rerukana Road, Veedagama, Bandaragama -12530, Sri Lanka

Tel: +94 38 2291771, Fax: +94 38 2291253, website: [http:// www.samadhi-buddha.org/](http://www.samadhi-buddha.org/)

Co-published, printed and donated by

The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation

11F, 55 Hang Chow South Rd. Section 1, Taipei, Taiwan, R.O.C.

Tel: +886 2 23951198, Fax: +886 2 23913415

Email: overseas@budaedu.org; Website: [http:// www.budaedu.org/](http://www.budaedu.org/)

B.E. 2557

C.E. 2013

සම්බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලාව නැවත මුද්‍රණය කිරීම.

බුදු රජාණන් වහන්සේගේ ඉගැන්වීම් හැඳින්වීම සඳහා අනාදීමත් කාලයක සිට විවිධ යෙදුම් යොදා ගෙන ඇත. ධර්ම, ධර්ම-විනය, බුද්ධ වචන, පාවචන බුද්ධානුසාසන ආදිය මින් සමහරකි. දුම්රිම - විනය වැනි යෙදුම් බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින්ම යොදාගෙන ඇත. මේ ධර්ම විනය අඩංගු වී ඇත්තේ ත්‍රිපිටකයෙනි. පිටක යන්න කුඩය, භාජනය යන අරුත්වල පාලි හා සංස්කෘත යන භාෂාවන් හි යෙදේ. සංස්කෘත භාෂාවෙන් ත්‍රිපිටක නැතහොත් පාලි භාෂාවෙන් තෙපිටක යන්නෙන් අදහස් කෙරෙන්නේ එවන් පිටක තුනකින් සමන්විත එකතුවකි. පාලි ත්‍රිපිටකය බුදු රජාණන් වහන්සේ ගේ ඉගැන්වීම් අඩංගු පැරණිතම මූලාශ්‍රය වශයෙන් ථේරවාද සම්ප්‍රදාය මගින් පිළිගනු ලැබේ.

විරාගත ථේරවාද සම්ප්‍රදාය වන්නේ ත්‍රිපිටකය බුද්ධ පරිනිර්වාණයෙන් තෙමසක් ගතවුණු පසුව මහා කස්සප මහා රහතන් වහන්සේගේ ප්‍රධානත්වයෙන් අජාතකුමාර මහරජතුමන්ගේ ප්‍රධාන දායකත්වයෙන් රජගහ නුවර වේහාර පර්වත අසබඩ සප්තපර්ණී ගුහාවෙහි පන්සියයක් මහරහතන් වහන්සේගේ සහභාගිත්වයෙන් පැවැත්වුණු ප්‍රථම ධර්ම සංභායනාවේ දී සජ්ඣායනා කොට අනුමත කෙරුණු බවය. මෙම ත්‍රිපිටකය සමන්විත වන්නේ විනය පිටකය, සුත්ත පිටකය හා අභිධම්ම පිටකය යන පිටකතුයෙනි.

මෙසේ ප්‍රථම සංභායනාවේදී ඊට සහභාගි වුණු මහා රහතන් පන්සියයක් දෙනා වහන්සේලා විසින්ම ඒකමතිකව පිළිගනු ලැබුණු ත්‍රිපිටකය එතැන් පටන් රහතන් වහන්සේලා කණ්ඩායම් මගින් මුඛ පරම්පරාවෙන් පවත්වාගෙන එනු ලැබුණු අතර, ඉන් වසර සියයකට පසු කාලාශෝක රජු දවස විශාලා මහනුවර පැවැත්වුණු දෙවන ධර්ම සංභායනාවේ දී හා ඉන් අනතුරුව ධර්මාශෝක රජු සමයේ දී පාටලී පුත්‍ර නගරයේ දී පැවැත්වුණු තුන්වන සංභායනාවේ දී ද සජ්ඣායනා කොට අනුමත කරනු ලැබිණි.

මිහිඳු මහා රහතන් වහන්සේ ප්‍රමුඛව ධර්ම දූතයන් වහන්සේලා විසින් ශ්‍රී ලංකාවට ගෙන එනු ලැබුනේ මෙලෙස සංගීති තුනකදී සජ්ඣායනා කරනු ලැබ, අනුමත කෙරුණු ත්‍රිපිටකයය. ශ්‍රී ලංකාවේ දී ද අඛණ්ඩව මුඛ පරම්පරාවෙන් පවත්වාගෙන එනු ලැබුණු සම්මා සම්බුද්ධ දේශනාව අඩංගු ත්‍රිපිටකය ක්‍රි.පූ. පළමුවන සියවසේ අගභාගයේ දී පමණ වළගම්බා රජු දවස මාතලේ අළුවිහාරයේ දී ගුන්ටාරැසි කෙරුණු බව වංස කථාවල දැක්වේ. උපතට භාවිතයේ පවතින පාලි ත්‍රිපිටකයට පාදක වී ඇත්තේ මෙලෙස මහා සංඝරත්නය විසින් ජීවිත පුජාවෙන් ඇප කැපවී නිර්මලව සුරක්ෂිත කොට ගෙන ආ මේ ත්‍රිපිටකයය.

ත්‍රිපිටකයේ විනය පිටකයට මහා විභංග හා නික්ෂුණි විභංග යන දෙකොටස අඩංගු සුත්ත විභංගය ද, මහා වග්ග හා චුල්ලවග්ග යන දෙකොටස අඩංගු ඛන්දකයන් ද පරිවාර නම් කොටස ද ඇතුළත් ය. විනය පිටකයේ ගොනු කොට ඇත්තේ නික්ෂු-නික්ෂුණි වර්ගව සකසා ගැනීමට අදාල නීති මාලාවන්ය.

ධර්මය අතින් ඉතා වැදගත් වන්නේ සූත්‍ර පිටකයය. මෙයට දීඝනිකාය, මජ්ඣිමනිකාය, අංගුත්තර නිකාය සහ බුද්දක නිකාය අයත් ය.

සුත්ත පිටකයේ අඩංගු ධර්මයේ සාරය ඉතා ක්‍රමවත්ව ඉදිරිපත් කරමින්, විශ්ලේෂණය කොට අර්ථකථන ඉදිරිපත් කෙරෙන්නේ අභිධර්ම පිටකයෙනි. ඊට ධර්මසංගීති, විභංග, ධාතු කථා, පුත්තලපඤ්ඤත්ති, කථාවත්ථු, යමක, පට්ඨාන යන ග්‍රන්ථ හත ඇතුළත් ය.

මෙම සම්පූර්ණ ත්‍රිපිටකය අද අපට ඉතිරිව ඇත්තේ පුරාණයේ වැඩි විසූ මහා සංඝරත්නය අප්‍රතිහත ධේරියයෙන් හා ඉමහත් කැපවීමෙන් එය සුරක්ෂිත කොටගෙන, ඉමහත් වෙහෙස දරා පුස්තකාල පොත්වල

ලේඛන ගතකොට පුවලිත කිරීමේ හේතුවෙනි. විනයධර - ධර්මධර පුරාණ මහා සංඝයා වහන්සේලා අනුව යමින් වත්මන් මහා සංඝපීතෘවරයන් වහන්සේලා ද ත්‍රිපිටකය ආරක්ෂා කොට පුවලිත කිරීමේ කාර්යභාරයට උරුන් හේතුවෙන් ත්‍රිපිටකයෙහි පාලි පෙළ හා එහි සිංහල අනුවාද සකස් කොට පළ කිරීමට අවස්ථාව උදාවීම ධර්මලැදි සැමගේම භාග්‍යයක් බව අමුතුවෙන් කිවයුතු නැත. බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලා නම් ශීර්ෂය යටතේ ශ්‍රී ලංකා රජය මගින් මුද්‍රණය කොට පළ කරන්නට යෙදුණු සිංහල අනුවාදය සහිත මෙම ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලාව පිටපත් අවසන් වී උන් බොහෝ කලක් ගත වී ඇත.

මෙම ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ ලබා ගැනීමට ඉමහත් ආශාවෙන් විශාල පිරිසක් සිටින බව අපට උනන්දුවට ලැබුණි. ත්‍රිපිටකය විරාත් කාලයක් පවත්වාගෙන යාමට කටයුතු යෙදීමත්, දහම් ලැදි සැඟහැවත් ගිහි පැවිදි දෙපිරිසගේම ධර්මාවබෝධය සහ ධර්මසංවේගය සඳහා ත්‍රිපිටකය පුවලිත කොට සුලභ කිරීමත් වර්තමාන මහා සංඝයාවහන්සේ මත අනිවාර්යයෙන් ම පැවරෙන භාරදුර වගකීමකි. වත්මන් සමාජය දෙස බලන විට මෙවන් කර්තව්‍යයක අවශ්‍යතාව වඩා ඉස්මතු වී පෙනෙන බව කාහටත් පැහැදිලි වනු ඇත.

නොයෙකුත් විද්වත් බෞද්ධ පිරිස් සමඟ කතා බහ කිරීමේදී අපට ඒත්තු ගියේ මෙම අවශ්‍යතාව සපුරාලීමට ගතයුතු ඉතා ඵලදායී ක්‍රියාමාර්ගය නම්, උනට ලබා ගැනීමට නොහැකි බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලාව නැවත මුද්‍රණද්වාරයෙන් පළ කිරීම බවයි. මෙම අති විශාල කර්තව්‍යය සඳහා මාගේ කාරුණික ඉල්ලීම අනුව තායිවානයේ එක්සත් සමූහ බෞද්ධ අධ්‍යාපන පදනම ඉදිරිපත් වීම සැඟහැවත් සිංහල පාඨකයින්ගේ මහත් භාග්‍යයක් බව අපේ හැඟීමයි.

මෙම ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ උනන්දුවෙන් පරිශීලනය කිරීම මගින් ධර්මඥානය වර්ධනය කර ගැනීමට මෙන්ම ධර්මික ජීවිත සකසා ගැනීමට ද සැඟහැවත් ඔබ සැම උත්සුක වනු ඇතැයි සිතමි.

නෙරැවන් සඵණ්ඩ.

බෝදාගම වන්දිම නායක ස්ථවිර

තායිවානයේ ප්‍රධාන සංඝනායක කාශීපේ ශ්‍රී රතනජෝති ජේරවාදී බෞද්ධ මහස්ථානාධිපති බණ්ඩාරගම ශ්‍රී ලංකා ධර්මවතු ළමා පදනමේ නිර්මාතෘ රත්මලාන ශ්‍රී විජයාරාම විහාර වාසී

ශ්‍රී ලංකා ධර්මවතු ළමා පදනම,
විදාගම,
බණ්ඩාරගම.

2557

2013

**බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලාව නැවත මුද්‍රණය කොට නොමිලේ
බෙදා හැරීමේ මහා පුණ්‍ය කර්මය**

**ශ්‍රී ලංකා පාලිමේන්තුවේ කථානායක
වි.ජ.මු ලොකුබණ්ඩාර මැතිතුමාගේ ඉල්ලීම පරිදි
තායිවානයේ ප්‍රධාන සංඝනායක**

**ආචාර්ය බොදාගම චන්දිම නාහිමියන්ගේ අනුශාසනා පරිදි
තායිවානයේ එක්සත් සමූහ බෞද්ධ අධ්‍යාපන පදනම**

මහින් බුද්ධ වර්ෂ 2549 (ක්‍රි. ව. 2005) දී ආරම්භ කරන ලදී.

මෙම මහා පුණ්‍ය කර්මයේ දී ඉහ සිතින් කටයුතු කළ පහත සඳහන් මහා සංඝරත්නය හා
උපකාරක පිංචතුන් විශේෂයෙන් සිහිපත් කරමු.

- * පූජ්‍ය අත්තුඩාවේ කඳුණානන්ද නාහිමි
- * පූජ්‍ය කන්ඩක්කුලමේ ධම්මකිත්ති නාහිමි
- * ආචාර්ය පූජ්‍ය පල්ලේවෙල සාරද හිමි
- * ශාස්ත්‍රවේදී පූජ්‍ය කුමුක්ච්චේ පඤ්ඤාකිත්ති හිමි
- * දුර්ගනපති පූජ්‍ය කරගහලල්පත සුගතනන්ද හිමි
- * ශාස්ත්‍රපති පූජ්‍ය නාගොඩ අමරවංශ නාහිමි
- * ශාස්ත්‍රපති පූජ්‍ය මඩපාත ධම්මසාර නාහිමි
- * පූජ්‍ය බඩරැන්දේ ධම්මසිරි හිමි
- * පූජ්‍ය පානදුරේ පසන්න හිමි
- * මිලිනා සුමතිපාල මැතිණිය
- * ජගත් සුමතිපාල මැතිතුමා
- * ආචාර්ය ප්‍රණීත් අබේසුන්දර මහත්මා
- * දොස්තර අරුණ රබෙල් මහත්මා
- * සුපිත් මොහොරිට් මහත්මා
- * රංජිත් අමරසිංහ මහත්මා
- * ගාමිණී කාරියවසම් මහත්මා
- * අධිනීතිඥ චන්ද්‍රදාස සුරියරච්චි මහත්මා
- * ආචාර්ය සෙනරත් විජේසුන්දර මහත්මා
- * මහාචාර්ය චන්ද්‍ර වික්‍රමගමගේ මහතා
- * සිරිසේන හේරත් මැතිතුමා
- * විල්ප්‍රති අබේවර්ධන මැතිතුමා

සියලු දෙනාට භන්තූයේ ආශීර්වාදයෙන් ධර්මකෝඨය ආලවේවායි ප්‍රාර්ථනා කරමු.

සුභතනාපිටකෙ

සිංහුතනනිකායො

පඤ්චමො භාගො

මහාවගෙහො

(2)

සුප්‍රානනපිටකයෙහි

සිංහුතනනිකාය

පඤ්චම භාගය

මහාවර්ගය

(2)

**“තරාගතපසුවෙදිනො හිකබවෙ ධමමවිනයො විචටො විරොචති
නො පටිච්ඡනෙතා.”**

**“මහණෙනි, තරාගතයන් වහන්සේ විසින් දේශනා කරන ලද
ධර්මය හා විනය විවෘත වූයේ බබළයි. වැසුණේ නො ම බබළයි.”**

(අධ්‍යුක්තරතීකාය, තිකනිපාත - භරණිවග්ග, 9 සුත්‍රය)

ප මු න CONTENTS

	පිටු
සංස්කාරක නිවේදනය	xiii
සංඥාපනය	xv – xvii
ත්‍රිපිටක සමපාදක මණ්ඩලය	xix
සංඛ්‍යාත නිරූපණය	xxi
පාළි හෝඩිය	xxiii
මහාවග්ග (සුචිභාග) විසය සූචි	xxv – xxxiii
පෙළ හා පරිවර්තනය	2 – 361
ගාථාදීපාද - සූචි	363
සංඥාපනාම අනුකමණිකා	365
විසෙසපදනුකමණිකා	367
ඉඤ්ඤානා නිරූපණය	375
බුද්ධචර්යාවේ ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා	377

සංස්කාරක නිවේදනය

බුද්ධජයන්තී ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලායෙහි සතළොස්වැනි ග්‍රන්ථය වූයේ සංයුක්තනිකායෙහි සංයුක්ත දෙළොසකින් සමන්විත වූ මහාවග්ගයයි. මහාවග්ගය එක් මැ ග්‍රන්ථයක් ලෙස මුද්‍රණය කැරැවීමට සලකන ලද නමුදු මුද්‍රණ අවස්ථාවට පැමිණි කල්හි එය පරිහරණයට සුකර නො වන සේ මහත් වැ යන බව පෙනුණු හෙයින් බොහෝ දෙනෙකුගේ අදහසට එකඟව කාණ්ඩ දෙකක් වශයෙන් මුද්‍රණය කැරැවීමට සිදුවිය. එහෙයින් මහසංයුක්තයෙහි පටන් බල සංයුක්තය අවසාන කොට ඇති සංයුක්ත සය සංයුක්තනිකායේ පඤ්චම භාගයෙහි පළමුවන කාණ්ඩය ලෙස පළකරවන ලද්දේය.

සංයුක්ත මහාවග්ගයෙහි අවසානයෙහි සිටි, ඉඤ්චාද, අනුරුඳු, කුමාර, ආනාපාන, සොතාපත්ති, සච්ච, යන සංයුක්ත සය එමැ පඤ්චම භාගයෙහි දෙවැනි කාණ්ඩය ලෙස මුද්‍රණය කරවන්නට සිදුවූ බව පවසමහ. මෙ මැ ග්‍රන්ථ භාගය ද ලංකා බෞද්ධමණ්ඩලයේ ආරාධනයෙන් ප්‍රථම කාණ්ඩයෙහි පරිවර්තනයන් විසින් මැ සිය බසට නඟන ලද්දේ විය. මුද්‍රණ අවස්ථාවට පැමිණ වර්මාන ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයේ ධර්මධර මහතෙරවරුන් විසින් මහදුත්සාහයෙන් පාඨශෝධන පූර්වක වැ සිංහල පරිවර්තනය ද යථා විධින් සකස් කරන ලද්දේ විය. එසේ මැ ගාථාදීපාද සූචි, සංඥනාමසූචි, විසෙසපදනුක්කමණිකා ආදිය ද මැනවින් සම්පාදනය කොට ඇත.

ලංකා බෞද්ධමණ්ඩලය මගින් බුද්ධජයන්තී උත්සවය අනුසමරණය කරනු සඳහා සමාරබධ වූ ත්‍රිපිටක බුද්ධ වචනය සිය බසින් තබාලීමේ සත්කියාව සපුරාලීම සඳහා ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ වර්මාන ජනාධිපති ශ්‍රීමත් ජේ. ආර්. ජයවර්ධන උතුමාණන්ගෙන් ලැබෙන ආශීර්වාදය ද ගරු ආග්‍රාමාන්‍ය ආර්. ප්‍රේමදාස මැතිතුමාගේ උපස්තම්භය ද ගරු සංස්කෘතික අමාත්‍ය ඊ. ඇල්. බී. හුරුල්ලේ මැතිතුමාගේ සංවිධානය ද අතිරේක ආදායම් ලබන රාජ්‍ය සංස්ථා භාර ඒ ඒ ගරු ඇමතිවරුන්ගේ අනුග්‍රහය ද හේතු කොට ගෙන යථෝක්ත ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මුද්‍රණය නිමහම් කිරීමට පිටුවහල් වන බව ද කියැ යුතු ය. විශේෂයෙන් සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයේ අතිරේක ලේකම් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන්ගේ ක්‍රියා සංවිධානය මෙහි ලා ප්‍රශංසනීය බව ප්‍රකාශ කරමිහ. ශාසනායු වර්ධනයට හේතුවන පරිදි මෙ මැ සත් ක්‍රියායෙහි සහාය වන හැම කෙනෙක් ම සුබභාගී වෙත්වා'යි ආශංසනය කරමිහ.

මේ වගට, ශාස්තෘශාසනෝදයකාරී,
ලබුගම ලඩකානඤ්ඤ
 මහානායක සථවිර
 ත්‍රිපිටකමණ්ඩලයේ ප්‍රධාන සම්පාදක

2525 අගෝස්තු 20
 1982
 මහානායක වාරිකාරාමය
 115, විජේරාම මාවත
 කොළඹ 7.

සංඥාපනය

අප බුදුන් සාරාසැකිකප් සුවභසෙකින් මතුයෙහි සුමෙධ නම් මහතවුසක් වූ අභ්‍යාධික සමවධානයෙන් යෙදී දිවතුරු බුදුන් පාමුල වැදූහෙව සංසාර ව්‍යසනාපනත සත්ක වර්ගයා කෙරෙහි කළ කරුණායෙන් අත්පත් නිවන් සුව හැරපියා ගොරබිරම් සසරට වැද දස පැරුම් කුළුගන්වා තුසි පුරෙහි ඉපද එහි ආයු පමණින් වැසූ දෙවබඹුන් කළ අයදමින් මිනිස් ලොවු ඉපද පස්මරුන් දිනා බුදු වූ දම්සක් පවත්වා පන්සාලිය් හවුරුද්දක් වැඩසිටූ සදහම් අමාවැසි වස්වමින් සුචියි අසංඛ්‍යයක් සත්කයන් අමාමහනිවනින් සනසා අනුපාදියෙස පරිනිර්වාණ ධාතුයෙන් පිරිනිව් කල්හි-

බුදුරදුන්ගේ පරිනිර්වාණයමයෙහි රැස්වූ සත් ලක්ෂයක් හික්ෂුන් කෙරෙහි සධකසථවිර වූ මහසුප් මහරහතුන් වහන්සේ ප්‍රමුඛ ත්‍රිවිද්‍යා ප්‍රතිසංවිදදිප්‍රාප්ත පඤ්ඤා මහාක්ෂිණාසුවයන් විසින් දෙස කාල නිදනාදි විසින් විසි රැස්වී සුඤ්ඤා ගෙයා වෙය්‍යාකරණ ගාථා උදන ඉතිවුන්තක ජාතක අබහුතධමම වෙදලල යන නවාධික ශාස්තෘශාසන සභිඤ්ඤා ධර්මිතය, විනය සුඤ්ඤාන අභිධමම යන පිටක වශයෙන් ද දීස මජ්ඣිම සංයුත අධගුණකර බුදුක යයි ආගම හෙවත් නිකාය වශයෙන් ද විභාග කොට සධායනා කරන ලද්දේය. ඒ ප්‍රථම සධ්‍යාතිකාරක මහාකාශ්‍යප ස්ථවිර ප්‍රමුඛ වසීගණයා විසින් මෑ මේ මේ ධර්ම යෑ, මේ විනය යෑ, මේ ප්‍රථමාදි ත්‍රිවිධ බුද්ධවචන යෑ, මේ විනයාදි තුන් පිටක යෑ, මේ දීසනිකායාදි පඤ්ඤා නිකාය යෑ, මේ සුඤ්ඤා ගෙයාදි නවාධිකයෝ යෑ, මේ චතුරාසිති සහප්‍රප්‍රහෙද වූ ධර්මසූ න්‍යායෝ යෑ' යි ප්‍රහෙද තාක් ව්‍යවස්ථා කොට සධ්‍යාතික වූයේ යි. එම තු ද ඔවුන් වහන්සේ විසින් මෑ අන්‍ය වූත් උදුන සංග්‍රහ, වර්ග සංග්‍රහ, පෙය්‍යාල සංග්‍රහ, එකකනිපාත දුකනිපාතාදි නිපාත සංග්‍රහ, සංයුත සංග්‍රහ, පණ්ණාසක සංග්‍රහාදි ත්‍රිපිටකයෙහි දක්නා ලැබෙන අන්තර්විධ වූ සංග්‍රහ ප්‍රහෙද ව්‍යවස්ථා කරන ලද්දේ ය. සංගීති කපායෙහි ලා දන මනා හැම විසාරයෙක් මෑ තෙවළායෙහි විශාරද වූ ආවායඹ් පරවාහැර සිරි වර්ණණ නාභිපාණන් විසින් මහාවග්ගපාලියට ලියන ලද ප්‍රස්තාවනායෙන් ද, නිකායග්‍රන්ථයන් පිළිබඳ සංක්ෂිප්ත හැඳින්වීම අභංගමෑ විද්‍යාවන්ද පරිවෙණාධිපති දක්ෂිණ ලංකායෙහි ප්‍රධාන සංඝනායක මහතෙර-පාණන් විසින් සංයුතනිකාය ප්‍රථම භාගයෙහි ලියූ සංක්ෂිප්ත සංඤ්ජනායෙන් ද දනසුන්තෝ යි. මෙහි ලා සංයුතනිකාය පිළිබඳ අල්පමාත්‍ර විවරණයෙක් දක්වනු ලැබේ.

දේවතාදීන් අරභයා ඔවුන් පුළුවන් පැන විසදීමාදි විසින් වදළ ඔසතරණාදි සුත්‍රයන්ගේ ද නළවර්ගාදි වර්ගයන්ගේ ද සංයුතිය - සංයෝගය ඇති සංගීතිය සංයුතනාගම නම් වෙයි. මේ සංයුතනාගමවරය සගාඨකවග්ග යෑ, නිදනවග්ග යෑ, බන්ධකවග්ග යෑ, සළායනනවග්ග යෑ, මහාවග්ග යෑ යි වර්ග පඤ්ඤාකයෙක් වෙයි. ඒ වර්ගයන්හි බැසගෙන සිටුනා සංයුතනයෝ සුපනස් දෙනෙක් වෙති. සංයුතනයන්හි පිවිසැගත්

අනාර වර්ගයේ දෙසිය අටවිසි දෙනෙක් පමණ වෙති. සංයුක්ත නිකායෙහි 13 සන්දහස්සත්සියදෙසැට සූත්‍ර කෙනෙක් වෙත්. තවද සංයුත්සහියෙහි ගණිත කුශලයන් විසින් ගණනා ලද බණවර සියයෙක් ඇත. අශ්වාසරපාද අනුෂ්ටුප් ජන්දසින් බැඳුණු ගාලා දෙසියසපනසෙක් බණවරෙකි. එහෙයින් විසිපන්දහස්සිය ගාලා කෙනෙක් සංයුත්සහියෙහි ඇත ඒ අසර විසින් අටලසෂ එකුන් විසිදහස් දෙසියයෙකි.

සංයුක්ත වශයෙන් සගාථක වග්ගයෙහි දෙවනාසංයුක්ත දෙවපුක්ත - කොසල- මාර- හිතඛුනී- බ්‍රහම- බ්‍රාහ්මණ- වඩ්ඪිස- වන- යකඛ- සකක සංයුක්ත' යයි එකොළොස් සංයුක්ත කෙනෙක් වෙති. එහි අන්තර වර්ගයේ විසි අට දෙනෙක් වෙත්.

නීදනවග්ගයෙහි අභිසමය සංයුක්ත ධාතු- අනමතග්ග- කසිසප- ලාහසකකාර- රාහුල- ලකඛණ- ඔපමම- හිතඛු සංයුක්ත' යයි නව සංයුක්ත කෙනෙකි. එහි අන්තර වර්ග අටකියෙකි.

බන්ධක වග්ගයෙහි 'බන්ධසංයුක්ත රාධ- දිට්ඨි- ඔක්කානනීක- උප්පාද- කීලෙස- සාරිපුක්ත- නාග- සුපණණ- ගන්ධබ්බ- වලාහක- වච්ඡගොත- ක්කානසංයුක්ත' යයි තෙළෙස් සංයුක්ත කෙනෙක් වෙති, එහි අන්තර වර්ග තිසක් වෙත්.

සළායතනවග්ගයෙහි වෙදනා සංයුක්ත මාතුගාම- ජමුබ්බාදක- සාමණ්ඩකානී- මොග්ගලලාන- විත- ගාමණී- අසඬින- අබ්‍යාකක සංයුක්ත' යයි නව සංයුක්ත කෙනෙක් වෙති. එහි අන්තර වර්ගයේ අටකිය දෙනෙකි.

මහාවග්ගයෙහි 'මග්ගසංයුක්ත බොජ්ඣංග- සතිපට්ඨාන- ඉන්ද්‍රිය- සම්මානධාන- බල- ඉඤ්චාද- අනුරුඬ- ක්කාන- ආනාපාන- සොතාපතනි- සච්ච සංයුක්ත' යයි සංයුක්තයේ දෙළොස් දෙනෙකි. එහි අන්තර වර්ගයේ සූත්‍රත්තුවක් වෙත්. (පෙය්‍යාල හෙතුයෙන් වර්ගසංඛ්‍යා දැක්වීමේ දී ග්‍රන්ථසංස්කාරකයන්ගේ අසමාන සටහන් ඇති බව පෙනේ.)

නිකාය ග්‍රන්ථයන්ගේ ගුණස්තව විසින් අසාධාරණ විශිෂ්ටතා දක්වන බුද්ධිසොසාවාරීන් වහන්සේ-

“සංයුක්තවග්ගපතිමණධිතඤ්ඤ- සංයුක්ත ආගමවරයස
බුද්ධානුබුද්ධිසංවණණිතඤ්ඤ- ඤාණපහෙදජනනඤ්ඤ” යි

දේවතා සංයුක්තා දී සංයුක්තයන්ගෙන් ද නළවර්ගා දී වර්ගයන්ගෙන් ද ප්‍රතිමණධිත වූ සංයුක්තාගමවරය අග්‍රග්‍රාවකාදී ආයතීයන් විසින් අති සංවර්ණනා ගුණසංවර්ණනා වශයෙන් සංවර්ණිත යැ, නොහොත් සමාක් සමබුද්ධියන් විසින් හා සංගායනාදී වශයෙන් අනුබුද්ධි වූ ශ්‍රාවකයන් විසින්ද සංවර්ණිත යැ, පටිච්චසමුපපාදබන්ධායකනාදී කලා

බහුල වූ පවත්නා හෙයින් ගණිතඥාණවරියා විභාවන කරනුයෙන් ඥානප්‍රභේද ජනනය කරනු වේ යයි වදාළහ. එසේ මෑ අවධාකරා නීගමනයෙහි- “බහුකාරසස යනිනං විපසන්නා වාර නිපුණ බුද්ධි- නං” යි රූපා රූප සමමර්ශනයෙන් විදර්ශනාවාරයෙහි නිපුණ බුද්ධි ඇති යනින්ට බොහෝ උපකාර ඇති සේ සංයුත්සම්යට ලොමනා කළාහ.

එ එසේ මැයි: ස්කන්ධ ධාතු ආයතන සත්‍ය ඉන්ද්‍රිය ප්‍රතිත්‍යා- සමුත්පාද හේද වූ පරමාත්මිඨයන් නානානයිත් විභාග කළ නොයෙක් සියගණන් සුත්‍රයන්ගෙන් සංයුත්තාගමය සෑදී සිටියේය. එහෙයින් ඥානප්‍රභේදජනනයෙන් කල ප්‍රශංසා යෙදේ මෑ යි.

ත්‍රිපිටක සද්ධම්මය හෙළබසින් තබාලීම හුදු සිංහල ජනතාවගේ මෑ වැඩ සඳහා වෙයි. ශ්‍රීමත් ජෝන් කොතලාවල අගමැතිඳුන්ගේ පාලන යුගයෙහි (1954) ප්‍රාරබ්ධ වූ එ මෑ සත්කායඝ්‍රීය අතිගරු ජනාධිපති ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපති උතුමාණන්ගේ පාලනායුගයෙහි නීගමනවිච්ඡාදකම සතුටු දනවනු වෙයි. මේ ධර්මව්‍යාඛ්‍යානයන් ඉගෙන උභය ලොකාස්ථි සිද්ධිය සඳහා උත්සුක වෙන්වා' යි අපගේ ආශංසනය වේ.

ලබුගම ලබ්‍යානඤ්ඤ
මහානායක ස්ථවිර

2525

1982. සැප්තැම්බර්මස, 5 වැනි දින
මොල්ලිගොඩ ප්‍රච්චනොදය පිරිවෙණේදීය.

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

උපදෙශක :

අඟහලභාසණ්ඩිත, බ්‍රහ්මචාරීන්ගේ ආනන්දමාලය මහානායක මහාසථවිරපාදයන් වහන්සේ.

සභාපති :

අභංගම විද්‍යාවනප්‍රපරිච්ඡේදනාධිපති, ත්‍රිපිටකවාගීඤ්චරාචාර්ය, කෝදුගොඩ ශ්‍රී භද්‍රාලෝක දක්ෂිණලංකායෙහි ප්‍රධාන සඛ්‍යනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

ප්‍රධාන සම්පාදක :

මොල්ලිගොඩ ප්‍රච්චනෝදය පරිච්ඡේදනාධිපති ත්‍රිපිටකවාගීඤ්චර, ලබ්‍රහ්ම ශ්‍රී ලංකානන්ද—කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රීධම් මහාසඛ්‍යනායක සභායෙහි මහානායක සථවිරයන් වහන්සේ.

සම්පාදක :

කීරුළුපන පුරවාරාමාධිපති හා අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමක ධම් පියාධිපති, ශාසත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීයපණ්ඩිත, රද්දල්ලේ ශ්‍රී ප්‍රභාලෝක—කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රීධම් මහාසඛ්‍යනායක සභායෙහි අනුනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

හෙරලියාවල ශ්‍රී සුධර්මාරාමාධිපති, ශාසත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, වේඩරුවේ ශ්‍රී අනාවලදර්ශී—කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රීධම් මහාසඛ්‍යනායක සභායෙහි අනුනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

හිඟුලේ — මාකඩවර, රෙවත පරිච්ඡේදනාධිපති රාජකීයපණ්ඩිත, කරහම්පිටිගොඩ සුමනසාර සථවිරයන් වහන්සේ.

කොළඹ තිඹිරිගස්සායේ අශෝකාරාමාධිපති, රාජකීයපණ්ඩිත, කරදන ශ්‍රී ප්‍රභූලඤ්චාර නායක සථවිරයන් වහන්සේ.

අනුරාධපුර බුද්ධග්‍රාමක ධම්පියයෙහි, ත්‍රිපිටක අංශයෙහි මහාචාර්ය, ශාසත්‍රාචාර්ය, රාජකීයපණ්ඩිත, ත්‍රිපිටකාචාර්ය උඩුවේ ජනානන්ද සථවිරයන් වහන්සේ.

ලේකම් :

කොළඹ බෞද්ධාලෝක මාවතෙහි බෞද්ධාලෝක විහාරාධිපති, පණ්ඩිත, දෙරගමුවේ සිරි ධර්මපාල—කොළඹදිශයෙහි ප්‍රධාන සඛ්‍යනායක සථවිරයන් වහන්සේ.

සංකේත නිරූපණය

- සී 1. - පැල්මඩුල්ල මහාවිහාරයෙහි පුස්තකාල පොත
- සී 2. - ගාල්ල පරමානන්ද විහාරයෙහි පුස්තකාල පොත
- සීචු. - සිංහලාසීර මුද්‍රිත සංයුක්තනිකාය
- සඟා. - තායාසීර මුද්‍රිත සංයුක්තනිකාය
- මජසං. - මුරුමරට ජට්ඨසංගීතිශොධිත සංයුක්තනිකාය
- PTS. - Pali Text Society Edition

THE PALI ALPHABET
IN SINHALA CHARACTERS
VOWELS

අ a ආ ā ඉ i ඊ ī උ u ඌ ū ඵ ē ඹ ṅ

CONSONANTS

ක ka	ඛ kha	ග ga	ඝ gha	ඛ් kha			
ච ca	ඡ cha	ජ ja	ඣ jha	ඡ් cha			
ට ta	ඨ tha	ඳ da	ඳ් dha	ඨ් tha			
ත ta	ථ tha	ද da	ධ dha	න na			
ප pa	ඵ pha	බ ba	භ bha	ම ma			
ය ya	ර ra	ල la	ච va	ස sa	හ ha	ළ la	ආ ṅ
ක ka	කා kā	කි ki	කී kī	කු ku	කූ kū	කෙ kē	කො kō
ඛ kha	ඛා khā	ඛි khi	ඛී khī	ඛු khu	ඛූ khū	ඛෙ khē	ඛො khō
ග ga	ගා gā	ගි gi	ගී gī	ගු gu	ගූ gū	ගෙ gē	ගො gō

CONJUNCT-CONSONANTS

කක ka	කඛ kha	කා kā	කි ki	කී kī	කු ku	කූ kū	කෙ kē	කො kō
ඛක kha	ඛඛ khkha	ඛා khā	ඛි khi	ඛී khī	ඛු khū	ඛූ khū	ඛෙ khē	ඛො khō
ගක ga	ගඝ gha	ගා gā	ගි gi	ගී gī	ගු gu	ගූ gū	ගෙ gē	ගො gō
ඝක gha	ඝඣ ghjha	ඝා ghā	ඝි ghī	ඝු ghū	ඝූ ghū	ඝෙ ghē	ඝො ghō	
ඛ් ක kha	ඡ් ච cha	ඡා chā	ඡි chī	ඡු chū	ඡූ chū	ඡෙ chē	ඡො chō	
ට් ත ta	ඨ් ථ tha	ඨා thā	ඨි thī	ඨු thū	ඨූ thū	ඨෙ thē	ඨො thō	
ත් ක ta	ඵ් ප pa	ඵා pā	ඵි pī	ඵු pū	ඵූ pū	ඵෙ pē	ඵො pō	
ප් ක pa	භ් බ ba	භා bhā	භි bhī	භු bhū	භූ bhū	භෙ bhē	භො bhō	
ම් ක ma	ඹ් ආ ṅ	ඹා ṅā	ඹි ṅī	ඹු ṅū	ඹූ ṅū	ඹෙ ṅē	ඹො ṅō	
යා ya	රා ra	ලා la	චා va	සා sa	හා ha	ළා la	ආ ṅ	

a ā i ī u ū ē ṅ

සංයුතන නිකායො

පඤ්චමහාගෙ - දුතියො ඛණ්ඩො

මහාවග්ග (2) - විසය සූචි

7. ඉඤ්චාදසංයුතතං 2 - 61

1. වාපාලවග්ගො 2-19

1.	අපාර	සුතතං	2 - 3
2.	විරඤ්ඤා	"	2 - 5
3.	අරිය	"	4 - 5
4.	නිබ්බිද	"	4 - 5
5.	පදෙස	"	6 - 7
6.	සමන්ත	"	6 - 7
7.	භික්ඛු	"	8 - 9
8.	අරහන්ත	"	8 - 9
9.	කැණ	"	10 - 11
10.	වෙනිය	"	10 - 17

2. පාසාදකමුනවග්ගො 18-45

1.	හෙතු	සුතතං	18 - 23
2.	මහපථල	"	22 - 25
3.	ජන්ද	"	24 - 27
4.	මොග්ගලලාන	"	26 - 29
5.	බ්‍රාහ්මණ	"	30 - 33
6.	මහිඤ්ඤා	"	32 - 33
7.	ඉඤ්චිධ	"	34 - 35
8.	භික්ඛු	"	36 - 37
9.	භාවනා	"	36 - 37
10.	විහබ්බ	"	38 - 45

3. අයොගුළුවග්ගො 46 - 57

1.	මග්ග	සුතතං	46 - 47
2.	අයොගුළ	"	46 - 49
3.	භික්ඛු	"	48 - 49
4.	සුඤ්ඤා	"	50 - 51
5.	ඵල	"	50 - 51
6.	දුතියඵල	"	50 - 51
7.	ආනන්ද	"	52 - 53
8.	දුතියආනන්ද	"	52 - 53
9.	සමබ්‍රහ්මචරිකඤ්ඤා	"	52 - 53
10.	දුතියසමබ්‍රහ්මචරිකඤ්ඤා	"	54 - 55
11.	මොග්ගලලාන	"	54 - 57
12.	කරාගත	"	56 - 57

විසය සූචි

4. ගඹාපෙයාලවග්ගො 58 - 59		
පාවිනනිකතාදිසුත්තානි		58 - 59
5. අසමාදවග්ගො 58 - 59		
තථාගතාදි සුත්තානි		58 - 59
6. බලකරණියවග්ගො 58 - 59		
බලාදි සුත්තානි		58 - 59
7. එසනාවග්ගො 60 - 61		
එසනාදි සුත්තානි		60 - 61
8. ඔසවග්ගො 60 - 61		
ඔසාදි සුත්තානි		60 - 61
උද්ධමහාගීය සුත්තං		60 - 61
8. අනුරුද්ධ සංයුත්තං 62 - 83		
1. රහොගතවග්ගො 62 - 77		
1. රහොගත සුත්තං	..	62 - 67
2. දුතියරහොගත	..	66 - 69
3. සුතනු	..	68 - 69
4. කණ්ඩකී	..	70 - 71
5. දුතියකණ්ඩකී	..	70 - 71
6. තතියකණ්ඩකී	..	72 - 73
7. තණ්හකඛය	..	72 - 73
8. සලලාගාර	..	72 - 75
9. අම්බපාලි	..	74 - 75
10. ගීලාන	..	76 - 77
2. සහසසවග්ගො 78 - 83		
1. සහසස සුත්තං	..	78 - 79
2. ඉඬ්ඛිට්ඨ	..	78 - 79
3. දිබ්බසොත	..	78 - 79
4. වෙතොපරිය	..	80 - 81
5. යාන	..	80 - 81
6. කච්ච	..	80 - 81
7. සබ්බසගාමීනී	..	80 - 81
8. අමනකධාතු	..	80 - 81
9. නානාධිමුක්ඛක	..	80 - 81
10. ඉන්ද්‍රිය	..	82 - 83
11. ක්කාන	..	82 - 83
12. පුමබනිවාස	..	82 - 83
13. දිබ්බවක්ඛු	..	82 - 83
14. ආසවකඛය	..	82 - 83

විසය සූචි

9. ක්‍රියානු සංග්‍රහය 84 - 89

1. ගම්‍යාපෙය්‍යාලවග්‍යො	84 - 85
පාචනනිකාදි සුක්‍යානි	84 - 85
2. අප්‍යමාදවග්‍යො	86 - 87
තථාගතාදි සුක්‍යානි	86 - 87
3. බලකරණියවග්‍යො	86 - 87
බලාදි සුක්‍යානි	86 - 87
4. එසනාවග්‍යො	86 - 87
එසනාදි සුක්‍යානි	86 - 87
5. ඔසවග්‍යො	88 - 89
ඔසාදි සුක්‍යානි	88 - 89
උද්ධමනාගිය සුක්‍යානං	88 - 89

10. ආනාපාන සංග්‍රහය 90 - 137

1. එකධම්මවග්‍යො		90 - 111
1. එකධම්ම	සුක්‍යං 90 - 93
2. ඛොජ්ඣබ්බං	92 - 93
3. සුඛක	92 - 93
4. එල	94 - 95
5. දුතියඑල	94 - 95
6. අර්ධ	96 - 97
7. කඡන	96 - 99
8. දීප	98 - 103
9. අසුභ	104 - 107
10. කිලබ්බෙ	106 - 111
2. ආනාද්වග්‍යො		112 - 137
1. ඉච්ඡානබ්බල	සුක්‍යං 112-113
2. කඛෙබ්බයා	114-119
3. ආනාද්	118-125
4. දුතියආනාද්	126-127
5. භික්ඛු	126-129
6. දුතියභික්ඛු	128-135
7. සංයොජන	136-137
8. අනුසය	136-137
9. අද්ධාන	136-137
10. ආසවකඛය	136-137

විසය සූචි

11. සෞතාපතනිසංයුතතං 138 - 259

1. චෙඵද්ධාරවග්ගො 138 - 167

1.	රාජ	සුත්තං	138-139
2.	බ්‍රහ්මචරියොගධ	,,	140-141
3.	දීඝාචුඋපාසක	,,	140-145
4.	සාරිපුත්ත	,,	144-145
5.	දුතියසාරිපුත්ත	,,	146-147
6.	ඵපනි	,,	146-153
7.	චෙඵද්ධාරොයා	,,	154-161
8.	ගිඤ්ජකාවසථ	,,	160-163
9.	දුතියගිඤ්ජකාවසථ	,,	162-163
10.	තනියගිඤ්ජකාවසථ	,,	164-167

2. රාජකාරාමවග්ගො 168 - 181

1.	සහසස	සුත්තං	168-169
2.	බ්‍රහ්මණ	,,	168-169
3.	ආනන්ද	,,	170-173
4.	දුග්ගති	,,	172-173
5.	චිනිපාත	,,	172-173
6.	මිත්තාමච්ච	,,	172-175
7.	දුතියමිත්තාමච්ච	,,	174-175
8.	දෙවචාරික	,,	176-177
9.	දුතියදෙවචාරික	,,	178-177
10.	තනියදෙවචාරික	,,	178-181

3. සරකානිවග්ගො 182 - 217

1.	මහානාම	සුත්තං	182-185
2.	දුතියමහානාම	,,	184-187
3.	තනියමහානාම	,,	186-191
4.	සරකානි	,,	190-195
5.	දුතියසරකානි	,,	196-201
6.	අනාථපිණ්ඩික	,,	200-207
7.	දුතියඅනාථපිණ්ඩික	,,	208-211
8.	තනියඅනාථපිණ්ඩික	,,	201-215
9.	භික්ඛු	,,	214-215
10.	නන්දක	,,	214-217

විසය සූචි

4. පුද්ගලාභිසංකල්පය 218 - 231

1.	අභිසංකල්පය	සුඛය	218-219
2.	දුකිකාභිසංකල්පය	"	218-219
3.	තනිකාභිසංකල්පය	"	220-221
4.	දෙවපද	"	220-221
5.	දුකියදෙවපද	"	222-223
6.	සභාගත	"	222-225
7.	මහානාම	"	224-227
8.	වසස	"	226-227
9.	කාලිගොධා	"	226-229
10.	නන්දිය	"	228-231

5. සමාජපුද්ගලාභිසංකල්පය 232 - 241

1.	අසමඛියා	සුඛය	232 - 233
2.	දුකියඅසමඛියා	"	234 - 235
3.	තනියඅසමඛියා	"	236 - 237
4.	අධි	"	236 - 237
5.	දුකියඅධි	"	238 - 239
6.	සුද්ධක	"	238 - 239
7.	නන්දිය	"	238 - 239
8.	හදිස	"	240 - 241
9.	මහානාම	"	240 - 241
10.	අධි	"	240 - 241

6. සප්තසංකල්පය 242 - 255

1.	සමාජක	සුඛය	242 - 243
2.	වසංචුක්ඛ	"	242 - 245
3.	ධම්මදිනන	"	244 - 247
4.	භිලාන	"	246 - 253
5.	ඵල	"	252 - 253
6.	දුකියඵල	"	252 - 253
7.	තනියඵල	"	252 - 253
8.	චතුක්ඛඵල	"	254 - 255
9.	පටිලාභ	"	254 - 255
10.	වසී	"	254 - 255
11.	වෙපුලල	"	254 - 255

විසය සූචි

7. මහාපඤ්ඤාවග්ගො 256 - 259

1.	මහාප ඤ්ඤි	සුත්තං	256-257
2.	පුටුපඤ්ඤා	”	256-257
3.	විපුලපඤ්ඤා	”	256-257
4.	ගමභිරප ඤ්ඤි	”	256-257
5.	අසාම න්‍යාප ඤ්ඤි	”	256-257
6.	භූරිපඤ්ඤා	”	256-257
7.	පඤ්ඤාබාහුලල	”	256-257
8.	සීසප ඤ්ඤි	”	258-259
9.	ලහුපඤ්ඤා	”	258-259
10.	භාසුපඤ්ඤා	”	258-259
11.	ජවනප ඤ්ඤි	”	258-259
12.	තිකඛප ඤ්ඤි	”	258-259
13.	නීබ්බධිකප ඤ්ඤි	”	258-259

12. සමච්ඡාදනං 260 - 361

1. සමාධිවග්ගො 260 - 269

1.	සමාධි	සුත්තං	260-261
2.	පටිසලලාන	”	260-261
3.	කුලපුත්ත	”	260-263
4.	දුතියකුලපුත්ත	”	262-263
5.	සමණධ්‍රාගමණ	”	262-263
6.	දුතියසමණධ්‍රාගමණ	”	264-265
7.	චිතකක	”	264-265
8.	චි න්‍යා	”	266-267
9.	විභ්‍යාභිකකථා	”	266-267
10.	තිරච්ඡානකථා	”	268-269

3. ධම්මවකකපච්ඡාදනවග්ගො 270-285

1.	ධම්මවකකපච්ඡාදන	සුත්තං	270-275
2.	තථාගත	”	274-277
3.	බන්ධ	”	276-279
4.	ආයතන	”	278-279
5.	ධාරණ	”	278-281
6.	දුතියධාරණ	”	280-283
7.	අවිජජා	”	282-283
8.	විජජා	”	284-285
9.	සංකාසන	”	284-285
10.	තථ	”	284-285

විසය සූචි

3. කොට්ඨාමවග්ගො 286 - 293

1.	කොට්ඨාම	සුඛතං	286-287
2.	දුතියකොට්ඨාම	„	286-289
3.	අභිසම්බුද්ධ	„	288-289
4.	අරහන්ත	„	288-289
5.	ආසවකඛය	„	290-291
6.	මිත්ත	„	290-291
7.	තථ	„	290-291
8.	ලොක	„	290-291
9.	පරිඝ්ණෙය්‍ය	„	292-293
10.	ගවමපති	„	292-295

4. සිංසපාවග්ගො 294 - 305

1.	සිංසපා	සුඛතං	294-293
2.	බද්ධ	„	294-297
3.	දණ්ඩ	„	296-297
4.	වෙල	„	296-297
5.	සත්තිසත්ත	„	298-299
6.	පාණ	„	298-299
7.	සුරියුපම	„	300-301
8.	දුතියසුරියුපම	„	300-301
9.	ඉන්ද්‍රචීල	„	302-303
10.	වාද	„	304-305

5. පසාතවග්ගො 306- 323

1.	විනායා	සුඛතං	306-309
2.	පසාත	„	308-311
3.	පරිළාභ	„	312-313
4.	කුටාගාර	„	314-315
5.	වාල	„	314-317
6.	අක්කාර	„	316-319
7.	ඡිග්ගල	„	318-319
8.	දුතියඡිග්ගල	„	320-321
9.	සිනෙරු	„	320-323
10.	දුතියසිනෙරු	„	322-323

විසය සූචි

6. අභිසමයවග්ගො 324 - 331

1.	නට්ඨිධා	සුඤ්ඤා	324-325
2.	පොඤ්ඤා	324-325
3.	සමෙතඡජ	324-325
4.	දුතියසමෙතඡජ	326-327
5.	පඨවී	326-327
6.	දුතියපඨවී	326-327
7.	සමුද්ද	328-329
8.	දුතියසමුද්ද	328-329
9.	පඛන්දපම	328-329
10.	දුතියපඛන්දපම	330-331

7. ආමකධර්මපදයාලවග්ගො 332 - 337

1.	අඤ්ඤා	සුඤ්ඤා	332-333
2.	පච්චන්ත	332-333
3.	පඤ්ඤා	332-333
4.	සුරාමෙරය	334-335
5.	මිදකඡ	334-335
6.	මනෙතයා	334-335
7.	පෙතෙතයා	334-335
8.	සාම ඤ්ඤා	334-335
9.	මුඛ ඤ්ඤා	336-337
10.	අපවාසී	336-337

8. දුතියආමකධර්මපදයාලවග්ගො 338 - 341

1.	පාණාතිපාත	සුඤ්ඤා	338-339
2.	අදික්ඛාදන	338-339
3.	කාමෙසුච්ඡිකාර	338-339
4.	මුසාවාද	338-339
5.	පිසුනවාචා	338-339
6.	ඵරුසවාචා	338-339
7.	සමෙපපලාප	340-341
8.	බීජගාම	340-341
9.	විකාලගොජන	340-341
10.	විලෙපන	340-341

9. තතියආමකධර්මපදයාලවග්ගො 342 - 345

1.	නට්ඨිත	සුඤ්ඤා	342 - 343
2.	උච්චාසයන	342 - 343
3.	ජාතරූප	342 - 343
4.	ආමකධර්ම	342 - 343
5.	ආමකමංස	342 - 343
6.	කුමාරික	344 - 345
7.	දසිදස	344 - 345
8.	අපෙළක	344 - 345
9.	කුඤ්ඤා	344 - 345
10.	වලවා	344 - 345

විසය සූචි

10. චතුස්ථාමකධර්මපෙය්‍යාලවග්ගො 346 - 349

1.	ධෙතවස්සු	සුඤ්ඤා	346-347
2.	කයවි සකය	„	346-347
3.	දුතෙය්‍ය	„	346-347
4- 6.	තුලාකුටාදි	සුඤ්ඤානි	346-347
7- 9.	උකෙකාටනාදි	„	346-347
10-15.	ජෙදනාදි	„	348-349

11. පඤ්චගතිපෙය්‍යාලවග්ගො 350 - 361

1.	මනුසසච්ඡි	සුඤ්ඤා	350 - 351
2.	දුතියමනුසසච්ඡි	„	350 - 351
3.	තතියමනුසසච්ඡි	„	350 - 351
4.	චතුස්මනුසසච්ඡි	„	350 - 351
5.	පඤ්චමනුසසච්ඡි	„	352 - 353
6.	ජට්ඨමනුසසච්ඡි	„	352 - 353
7.	දෙවච්ඡි	„	352 - 353
8.	දුතියදෙවච්ඡි	„	352 - 353
9.	තතියදෙවච්ඡි	„	352 - 353
10.	චතුස්දෙවච්ඡි	„	352 - 353
11.	පඤ්චදෙවච්ඡි	„	354 - 355
12.	ජට්ඨදෙවච්ඡි	„	354 - 355
13.	නිරයච්ඡි	„	354 - 355
14.	දුතියනිරයච්ඡි	„	354 - 355
15.	තතියනිරයච්ඡි	„	354 - 355
16.	චතුස්නිරයච්ඡි	„	354 - 355
17.	පඤ්චනිරයච්ඡි	„	356 - 357
18.	ජට්ඨනිරයච්ඡි	„	356 - 357
19.	නිරව්ජානච්ඡි	„	356 - 357
20.	දුතියනිරව්ජානච්ඡි	„	356 - 357
21.	තතියනිරව්ජානච්ඡි	„	356 - 357
22.	චතුස්නිරව්ජානච්ඡි	„	356 - 357
23.	පඤ්චනිරව්ජානච්ඡි	„	358 - 359
24.	ජට්ඨනිරව්ජානච්ඡි	„	358 - 359
25.	පෙත්තිච්ඡි	„	358 - 359
26.	දුතියපෙත්තිච්ඡි	„	358 - 359
27.	තතියපෙත්තිච්ඡි	„	358 - 359
28.	චතුස්පෙත්තිච්ඡි	„	358 - 359
29.	පඤ්චපෙත්තිච්ඡි	„	360 - 361
30.	ජට්ඨපෙත්තිච්ඡි	„	360 - 361

සමත්තං.

සුභගන්තපිටකෙ

සිංහලනිකායො

පඤ්චමො භාගො—දුතියො කණ්ඩො

මහාවග්ගො

සුභනගනපිටකෙ

සිංහල නීති කාලය

පඤ්චමහාගෙ - දුතියො කණෙඩා

මහාවග්ගො

7. ඉඤ්චාදසංසුඤ්ඤා

1. මාපාලවග්ගො

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සමමා සම්බුද්ධස්ස.

7. 1. 1

අපාර සුඤ්ඤා

3123. සාවකපීයං:

චක්ඛාරො මෙ භික්ඛවෙ, ඉඤ්චාද භාවිතා බහුලීකතා අපාරා පාරං¹ ගමනාය සංවත්තන්ති. කතමෙ චක්ඛාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ජන්දසමාධිපධානසභිඤ්ඤාසමන්තාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති. චිරියසමාධිපධානසභිඤ්ඤාසමන්තාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති. චිත්තසමාධිපධානසභිඤ්ඤාසමන්තාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති. වීමංසාසමාධිපධානසභිඤ්ඤාසමන්තාගතං ඉඤ්චාදං භාවෙති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, චක්ඛාරො ඉඤ්චාද. භාවිතා බහුලීකතා අපාරා පාරං ගමනාය සංවත්තන්ති.

7. 1. 2

චිරදා සුඤ්ඤා

3124. යෙසං කෙසඤ්චි භික්ඛවෙ, චක්ඛාරො ඉඤ්චාද චිරදා, චිරදේවා තෙසං අරියො මග්ගො සම්මාදුක්ඛකම්මයගාමී. යෙසං කෙසඤ්චි භික්ඛවෙ, චක්ඛාරො ඉඤ්චාද ආරදා, ආරදේවා තෙසං අරියො මග්ගො සම්මාදුක්ඛකම්මයගාමී. කතමෙ චක්ඛාරො:

1. අපරාපරං - සී 1, 2.

සූත්‍රානන්තරිකයෙහි

සංයුක්තනිකාය

පඤ්චමහාගයෙහි - දෙවන කාණ්ඩය

මහාවර්ගය

7. ඉද්ධිපාදසංයුත්තය

1. වාපාලවර්ගය

ඒ භාග්‍යවත් අතීත් සමමා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේට නමස්කාර වේවා.

7. 1. 1

අපාර සූත්‍රය

3123. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, මේ සතර ඉද්ධිපාද කෙනෙක් වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු මෙතෙරින් එතෙරට යනු පිණිස පවත්නාහ. කවර සතරදෝනෙක යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ ජන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන් සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. වීයඝිය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. විත්තය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. විමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මහණෙනි, මේ ඉද්ධිපාද සතර වඩනා ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු මෙතෙරින් එතෙර යනු පිණිස පවත්නාහ යි.

7. 1. 2

විරද්ධ සූත්‍රය

3124. මහණෙනි, යම් කෙනකුත් විසින් සිවු ඉද්ධිපා වරදවන ලදහු නම් ඔවුන් විසින් මැනැවින් දුක් ගෙවීමට යන අරිමහ වරදවන ලද්දේ ය. මහණෙනි, යම්කිසි කෙනකුත් විසින් සිවු ඉද්ධිපා අරඹන ලදහු නම් ඔවුන් විසින් මැනැවින් දුක් ගෙවීමට යන අරිමහ අරඹන ලද්දේ ය. කවර සතරෙක් ද යත්:

ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- විනසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධාන සඛ්ඛාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. යෙසං කෙසඤ්චි භික්ඛවෙ, ඉමෙ චන්තාරො ඉද්ධිපාදු විරද්ධා, විරද්ධො තෙසං අරියො මග්ගො සම්මාදුක්ඛකඛයගාමී. යෙසං කෙසඤ්චි භික්ඛවෙ, ඉමෙ චන්තාරො ඉද්ධිපාදු ආරද්ධා, ආරද්ධො තෙසං අරියො මග්ගො සම්මාදුක්ඛකඛයගාමීති.

7. 1. 3

අරිය සුක්තං

3125. චන්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදු භාවිතා බහුලීකතා අරියා නිය්‍යානිකා නිය්‍යනී තසකරස්ස සම්මාදුක්ඛකඛයාය. කතමෙ චන්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- විනසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉමෙ ටො භික්ඛවෙ, චන්තාරො ඉද්ධිපාදු භාවිතා බහුලීකතා අරියා නිය්‍යානිකා නිය්‍යනී තසකරස්ස සම්මාදුක්ඛකඛයායාති.

7. 1. 4

නිබ්බේද සුක්තං

3126. චන්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදු භාවිතා බහුලීකතා එකන්තනිබ්බේදය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සමෙබ්බාධාය නිබ්බානාය සංචන්තනීති. කතමෙ චන්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති -පෙ- විරියසමාධි -පෙ- විනසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉමෙ ටො භික්ඛවෙ, චන්තාරො ඉද්ධිපාදු භාවිතා බහුලීකතා එකන්තනිබ්බේදය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සමෙබ්බාධාය නිබ්බානාය සංචන්තනීති.

මහභෞතී, මෙසස්තෙහි මහණ ඡන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. වීර්යය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... චිත්තය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... චිමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මහභෞතී, යම් කෙනකුත් විසින් මේ සතර සාද්ධිපාදයෝ වරදවන ලදහු නම් ඔවුන් විසින් මැනැවින් දුක් ගෙවීමට යන අර්මභ වරදවන ලද්දේ ය. මහභෞතී යම් කෙනකුත් විසින් මේ සතර සාද්ධිපාදයෝ අරඹන ලදහු නම් ඔවුන් විසින් මැනැවින් දුක් ගෙවීමට යන අර්මභ අරඹන ලද්දේ යි.

7. 1. 3

අරිය සූත්‍රය

3125. මහභෞතී, ආයථී වූ තෙතයථාණික වූ මේ සාද්ධිපාදයෝ සතරදෙන වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු ඒ අනුව පිළිපත්නහු මැනැවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවත්. කවර සතරදෙනෙක යත්: මහභෞතී, මෙහි මහණ ඡන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. වීර්යය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... චිත්තය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... චිමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මහභෞතී, ආයථී වූ තෙතයථාණික වූ මේ සිවු ඉද්ධිපාදයෝ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ ඒ අනුව පිළිපත්නහු මැනැවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවා යි.

7. 1. 4

නිබ්බද සූත්‍රය

3126. මහභෞතී, මේ චතුර්ද්ධිපාද වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ ඒකාන්ත නිර්වේදය විරාගය නිරොධය ව්‍යුපශමය අභිඤ්ඤාය සමෙකාධිය නිව්ඤ්ඤාය පිණිස පවතී. කවර සතරෙක් ද යත්: මහභෞතී, මෙහි මහණ ඡන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. වීර්යය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා .. විත්තය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... චිමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මහභෞතී, මේ සිවු ඉද්ධිපාදයෝ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ ඒකාන්තනිර්වේදය විරාගය නිරොධය ව්‍යුපශමය අභිඤ්ඤාය සමෙකාධිය නිර්වඤ්ඤාය පිණිස පවතී යි.

7. 1. 5

පදෙස සුත්තං

3127. යෙ හි කෙච්චි භික්ඛවෙ, අතීතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉද්ධිපපදෙසං අභිනිප්ථාදෙසුං, සබ්බෙ තෙ චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලීකත්තනා. යෙ හි කෙච්චි භික්ඛවෙ, අනාගතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉද්ධිපපදෙසං අභිනිප්ථාදෙසුං, සබ්බෙ තෙ චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලීකත්තනා. යෙ හි කෙච්චි භික්ඛවෙ, එතරහි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉද්ධිපපදෙසං අභිනිප්ථාදෙත්ති, සබ්බෙ තෙ චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලීකත්තනා. කතමෙසං චතුත්තං: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛිාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- විත්තසමාධි -පෙ- වීමංසාසමාධිපධානසඛිාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. යෙ හි කෙච්චි භික්ඛවෙ, අතීතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉද්ධිපපදෙසං අභිනිප්ථාදෙසුං -පෙ- අභිනිප්ථාදෙසුන්ති -පෙ- අභිනිප්ථාදෙත්ති සබ්බෙ තෙ ඉමෙසං යෙව චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලීකත්තනාති.

7. 1. 6

සමන්ත සුත්තං

3128. යෙ හි කෙච්චි භික්ඛවෙ, අතීතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සමන්තං ඉද්ධිං අභිනිප්ථාදෙසුං, සබ්බෙ තෙ චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලීකත්තනා. යෙ හි කෙච්චි භික්ඛවෙ, අනාගතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සමන්තං ඉද්ධිං අභිනිප්ථාදෙසුන්ති සබ්බෙ තෙ චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලීකත්තනා. යෙ හි කෙච්චි භික්ඛවෙ, එතරහි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සමන්තං ඉද්ධිං අභිනිප්ථාදෙත්ති, සබ්බෙ තෙ චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලීකත්තනා. කතමෙසං චතුත්තං: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛිාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- විත්තසමාධි -පෙ- වීමංසාසමාධිපධානසඛිාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. යෙ හි කෙච්චි භික්ඛවෙ, අතීතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සමන්තං ඉද්ධිං අභිනිප්ථාදෙසුං -පෙ- අභිනිප්ථාදෙසුන්ති -පෙ- අභිනිප්ථාදෙත්ති සබ්බෙ තෙ ඉමෙසං යෙව චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලීකත්තනාති.

7. 1. 5

පදෙස සූත්‍රය

3127. මහණෙනි, අතීතයෙහි යම්කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ඉදු පෙදෙසක් නිපදවූහු නම් ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවින් එසේ වූහ. බහුල කළ බැවින් එසේ වූහ. මහණෙනි, මතු කල යම්කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ඉදු පෙදෙසක් නිපදවන්නාහු නම් ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවින්, බහුල කළ බැවින්. මහණෙනි, දැන් යම්කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ඉදු පෙදෙසක් නිපදවත් නම් ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවින්, බහුල කළ බැවින්. කවර සිටු ඉදුපා ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ ජන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. වීර්යය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... විත්තය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... විමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම්කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ඉදුපෙදෙසක් නිපදවූහු නම් ... නිපදවන්නාහු නම් ... නිපදවත් නම් ඒ සියල්ලෝ මේ සිටු ඉදුපා ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් එසේ වෙත් යි.

7. 1. 6

සමත්ත සූත්‍රය

3128. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම්කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ඉදුමුළුල්ල නිපදවූහු නම් ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවින්, බහුල කළ බැවින්. මහණෙනි, මතු කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ඉදුමුළුල්ල නිපදවන්නාහු නම් ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවින්, බහුල කළ බැවින්. මහණෙනි, දැන් යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ඉදු මුළුල්ල නිපදවත් නම් ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවින්, බහුල කළ බැවින්. කවර සිටු ඉදුපා ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ ජන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. වීර්යය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා .. විත්තය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... විමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ඉදුමුළුල්ල නිපදවූහු නම් ... නිපදවන්නාහු නම් .. නිපදවත් නම් ඒ සියල්ලෝ මේ සිටු ඉදුපා ම වැඩු බැවින්, බහුල කළ බැවින් යි.

7. 1. 7

භික්ඛු සුත්තං

3129. යෙ භි කෙච්චි භික්ඛවෙ, අතීතමද්ධානං භික්ඛු ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුක්ඛිං පඤ්ඤවිමුක්ඛිං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ සච්ඡිකඤ්ඤා උපසම්පජ්ජ විහරිංසු. සබ්බෙ තෙ චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා ඛහුලීකත්තත්තා. යෙ භි කෙච්චි භික්ඛවෙ, අනාගතමද්ධානං භික්ඛු ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුක්ඛිං පඤ්ඤවිමුක්ඛිං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ සච්ඡිකඤ්ඤා උපසම්පජ්ජ විහරිස්සන්ති සබ්බෙ තෙ චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා ඛහුලීකත්තත්තා. යෙ භි කෙච්චි භික්ඛවෙ, එතරහි භික්ඛු ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුක්ඛිං පඤ්ඤවිමුක්ඛිං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ සච්ඡිකඤ්ඤා උපසම්පජ්ජ විහරන්ති, සබ්බෙ තෙ චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා ඛහුලීකත්තත්තා. කතමෙසං චතුත්තං: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ජන්දසමාධිපධානසඤ්ඤාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- වික්ඛසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානසඤ්ඤාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. යෙ භි කෙච්චි භික්ඛවෙ, අතීතමද්ධානං භික්ඛු ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුක්ඛිං පඤ්ඤවිමුක්ඛිං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ සච්ඡිකඤ්ඤා උපසම්පජ්ජ විහරිංසු -පෙ- විහරිස්සන්ති -පෙ- විහරන්ති සබ්බෙ තෙ ඉමෙසං යෙව චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා ඛහුලීකත්තත්තාති.

7. 1. 8

අරහත්ත සුත්තං

3130. චත්තාරො මෙ භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදං කතමෙ චත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ජන්දසමාධිපධානසඤ්ඤාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- වික්ඛසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානසඤ්ඤාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, චත්තාරො ඉද්ධිපාදං ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා ඛහුලීකත්තත්තා තථාගතො අරහං සම්මා සමුද්දොති වුච්චති.

7. 1. 7

හික්ඛු සූත්‍රය

3129. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම්කිසි මහණ කෙනෙක් ආසුච්ඤ්ඤා කිරීමෙන් අනාසුච වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් දිට්‍ඨදුමියෙහි ම තමන් විසින් වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වුසුහු නම් ඒ සියල්ලෝ සිවු ඉදුපා වැඩු බැවිනි, බහුල කළ බැවිනි. මහණෙනි, මතු කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් ආසුච්ඤ්ඤා කිරීමෙන් අනාසුච වූ ඵල සමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් දිට්‍ඨදුමියෙහි ම තමන් විසින් වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙන්නාහු නම් ඒ සියල්ලෝ සිවු ඉදුපා වැඩු බැවිනි, බහුල කළ බැවිනි. මහණෙනි, දන් යම් කිසි මහණ කෙනෙක් ආසුච්ඤ්ඤා කිරීමෙන් අනාසුච වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් දිට්‍ඨදුමියෙහි ම තමන් විසින් වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙත් නම් ඒ සියල්ලෝ සිවු ඉදුපා වැඩු බැවිනි, බහුල කළ බැවිනි. කවර සිවු ඉදුපා ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ ජන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. වියභිය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... චිත්තය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... විමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් ආසුච්ඤ්ඤා කිරීමෙන් අනාසුච වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් දිට්‍ඨදුමියෙහි ම තමන් විසින් වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වුසුහු නම් ... වෙසෙන්නාහු නම් ... වෙසෙත් නම් ඒ සියල්ලෝ මේ සිවු ඉදුපා ම වැඩු බැවිනි, බහුල කළ බැවිනි යි.

7. 1. 8

අරහත්ත සූත්‍රය

3130. මහණෙනි, මේ ඉදුපා සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ ජන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. වියභිය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... චිත්තය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ... විමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මහණෙනි, මොහු සිවු ඉදුපා යි. මහණෙනි, මේ සිවු ඉදුපා වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තථාගත තෙමේ අරහත් සමාක් සම්බුද්ධ ය යි කියනු ලැබේ යි.

7. 1. 9

ඤාණ සුත්තං

3131. අයං ඡන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉඤ්චපාදෙති මෙ භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤ අනත්තසුත්තෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලොකො උදපාදි. සො ඛො පනායං ඡන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉඤ්චපාදෙ භාවෙතඤ්ඤාති මෙ භික්ඛවෙ -පෙ- භාවිතොති මෙ භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤ අනත්තසුත්තෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි.

අයං විරියසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉඤ්චපාදෙති මෙ භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤ අනත්තසුත්තෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි. සො ඛො පනායං විරියසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉඤ්චපාදෙ භාවෙතඤ්ඤාති මෙ භික්ඛවෙ -පෙ- භාවිතොති මෙ භික්ඛවෙ පුඤ්ඤ අනත්තසුත්තෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි.

අයං වික්ඛසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉඤ්චපාදෙති මෙ භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤ අනත්තසුත්තෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි. සො ඛො පනායං වික්ඛසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉඤ්චපාදෙ භාවෙතඤ්ඤාති මෙ භික්ඛවෙ -පෙ- භාවිතොති මෙ භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤ අනත්තසුත්තෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි.

අයං වීමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉඤ්චපාදෙති මෙ භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤ අනත්තසුත්තෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි. සො ඛො පනායං වීමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉඤ්චපාදෙ භාවෙතඤ්ඤාති මෙ භික්ඛවෙ -පෙ- භාවිතොති මෙ භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤ අනත්තසුත්තෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලොකො උදපාදිති.

7. 1. 10

වෙතිය සුත්තං

3132. එකං සමයං හගවා වෙසාලියං විහරති මහාවනෙ කුචාගාරසාලායං. අථ ඛො හගවා පුඤ්ඤත්තසමයං නිවාසෙකා පතච්චරමාදය වෙසාලිං පිණ්ඩාය පාවිසී. වෙසාලියං පිණ්ඩාය වරිකා පච්ජාහත්තං පිණ්ඩපාතපටිකකතො ආයසමන්තං ආනන්දං ආමනෙතසී: ‘‘ගණනාහි ආනන්ද, නිසීදනං යෙන වාපාලං වෙතියං¹ තෙත්තපසඤ්ඤාම² දිවාච්චාරායා’’ති. ‘‘එවං හතොන’’ති ඛො ආයසමා ආනන්දෙ හගවතො පටියුත්තා නිසීදනං ආදය හගවන්තං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධි. අථ ඛො හගවා යෙන වාපාලං වෙතියං තෙත්තපසඤ්ඤාමී. උපසඤ්ඤාමීකා පඤ්ඤාතො ආයනෙ නිසීදී. ආයසමාපි ඛො ආනන්දෙ හගවන්තං අභිවාදෙකා එකමන්තං නිසීදී. එකමන්තං නිසීන්තං ඛො ආයසමන්තං ආනන්දං හගවා එතදවොච:

1. වාපාලවෙතියං - සා.
2. තෙත්තපසංකම්ඤ්ඤාමී - සීඉ.

7. 1. 9

ඤාණ සූත්‍රය

3131. මහණෙනි, මේ ජන්‍දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන් සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය යි පෙර නොඇසූවිරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය. නැණ පහළ විය. පැන පහළ විය. විදු පහළ විය. එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ ජන්‍දසමාධිපධානසංකාරසමන්තාගත ඉද්ධිපාදය වැඩිය යුතු යි මට ... මහණෙනි ... වඩන ලද්ද යි පෙර නොඇසූවිරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය.

මහණෙනි, මේ විරියසමාධිපධානසංකාරසමන්තාගත ඉද්ධිපාදය යි පෙර නො ඇසූ විරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ විරියසමාධිපධානසංකාරසමන්තාගත ඉද්ධිපාදය වැඩිය යුතු යි මට ... මහණෙනි ... වඩන ලද්ද යි පෙර නොඇසූවිරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය.

මහණෙනි, මේ විනතසමාධිපධානසංකාරසමන්තාගත ඉද්ධිපාදය යි පෙර නොඇසූ විරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ විනතසමාධිපධානසංකාරසමන්තාගත ඉද්ධිපාදය වැඩිය යුතු යි මට ... මහණෙනි ... වඩන ලද්ද යි පෙර නො ඇසූ විරු දහමිහි මට ඇස පහළ ... එලිය පහළ විය.

මහණෙනි, මේ විමංසාසමාධිපධානසංකාරසමන්තාගත ඉද්ධිපාදය යි පෙර නො ඇසූ විරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ විමංසාසමාධිපධානසංකාරසමන්තාගත ඉද්ධිපාදය වැඩිය යුතු ය යි මට ... මහණෙනි, වඩන ලද්ද යි පෙර නො ඇසූ විරු දහමිහි ඇස පහළ විය. නැණ පහළ විය. මට පැන පහළ විය. විදු පහළ විය. එලිය පහළ විය යි.

7. 1. 10

වෙකිය සූත්‍රය

3132. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල්නුවර සමීපයෙහි මහවෙනෙහි කුටාගාරශාලායෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පෙරවරු හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙන පිඬු පිණිස විසල්පුර පිවිසි සේක. විසල්පුර පිඬු පිණිස හැසිර පසුබත පිණිසපානයෙන් වැළකී සේක: “ආනන්දය, නිසීදනය ගනු. වාපාල සෑය කරා දිවාචිහරණය පිණිස යමිහ” යි ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරුන් ඇමතු සේක. “වහන්ස එසේ ය” යි ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් අස්වා නිසීදනය රැගෙන පසුපස භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අනුගමන් කළහ. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වාපාල සෑය වෙත එළඹී සේක. එළඹ පනවන ලද අස්තෙහි වැඩහුන් සේක. ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරණුවෝ ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක හුන්හ. එකත්පසෙක හුන් අනඳ තෙරණුවන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙල වදළ සේක:

රමණියා ආනන්ද, වෙසාලී, රමණියං උදෙනාං වෙනියං, රමණියං ගොතමකං වෙනියං, රමණියං සක්කඛං වෙනියං, රමණියං බහුසුත්තං වෙනියං, රමණියං සාරන්දදං වෙනියං, රමණියං වාපාලං වෙනියං. යස්ස කස්සචී ආනන්ද, ඉමෙ වත්තාරො ඉඤ්චාද භාවිතා බහුලීකතා යානීකතා වස්ථුකතා අනුට්ඨිතා පරිචිතා සුසමාරඤ්ඤා. සො ආකඛ්ඛිමානො කප්පං වා තිට්ඨෙය්‍ය කප්පාවසෙසං වා. තථාගතස්ස ඛො ආනන්ද, වත්තාරො ඉඤ්චාද භාවිතා බහුලීකතා යානීකතා වස්ථුකතා අනුට්ඨිතා පරිචිතා සුසමාරඤ්ඤා. ආකඛ්ඛිමානො ආනන්ද, තථාගතො කප්පං වා තිට්ඨෙය්‍ය කප්පාවසෙසං වානි. එවමපි ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ හගවතා ඔළාරිකෙ නිමිත්තෙ කඨිරමානෙ ඔළාරිකෙ ඔහාසෙ කඨිරමානෙ නාසක්ඛි පටිච්ඡක්ඛිතුං. න හගවන්තං යාවි “තිට්ඨතු හන්ත, හගවා කප්පං, තිට්ඨතු සුගතො කප්පං, බහුජනභිතාය බහුජනසුඛාය ලොකානුකම්පාය අක්ඛාය භිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සාන”තඛි. යථා තං මාරෙන පරියුට්ඨිතවිත්තො.

[දුතියමි ඛො හගවා ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොච: “රමණියා ආනන්ද, වෙසාලී -පෙ- තතියමපි ඛො හගවා ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොච: “රමණියා ආනන්ද වෙසාලී, රමණියං උදෙනාං වෙනියං, රමණියං ගොතමකං වෙනියං, රමණියං සක්කඛං වෙනියං, රමණියං බහුසුත්තං වෙනියං, රමණියං සාරන්දදං වෙනියං, රමණියං වාපාලං වෙනියං. යස්ස කස්සචී ආනන්ද, වත්තාරො ඉඤ්චාද භාවිතා බහුලීකතා යානීකතා වස්ථුකතා අනුට්ඨිතා පරිචිතා සුසමාරඤ්ඤා. සො ආකඛ්ඛිමානො ආනන්ද, කප්පං වා තිට්ඨෙය්‍ය, කප්පාවසෙසං වා. තථාගතස්ස ඛො ආනන්ද, වත්තාරො ඉඤ්චාද භාවිතා බහුලීකතා යානීකතා වස්ථුකතා අනුට්ඨිතා පරිචිතා සුසමාරඤ්ඤා, ආකඛ්ඛිමානො ආනන්ද, තථාගතො කප්පං වා තිට්ඨෙය්‍ය කප්පාවසෙසං වානි.

එවමපි ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ හගවතා ඔළාරිකෙ නිමිත්තෙ කඨිරමානෙ ඔළාරිකෙ ඔහාසෙ කඨිරමානෙ නාසක්ඛි පටිච්ඡක්ඛිතුං. න හගවන්තං යාවි: “තිට්ඨතු හන්ත හගවා කප්පං තිට්ඨතු සුගතො කප්පං බහුජනභිතාය බහුජනසුඛාය ලොකානුකම්පාය අක්ඛාය භිතාය සුඛාය දෙවමනුස්සාන”තඛි. යථා තං මාරෙන පරියුට්ඨිතවිත්තො.^{1]}

1. න දීඝසතෙ'ය. පාඨො ඕ 1 2 පොස්කෙසු

ආනන්දය, විසල්පුර සිත්කල ය. උදෙන සෑය සිත්කල ය. ගොතමක සෑය සිත්කල ය. සත්තමබ සෑය සිත්කල ය. බහුපුත්ත සෑය සිත්කල ය. සාරන්දද සෑය සිත්කල ය. වාපාල සෑය සිත්කල ය. ආනන්දය, යම් කිසිවකු විසින් මේ සිවු සාද්ධිපාදයෝ වඩන ලද්දහු පුනපුනා කරන ලද්දහු යානයක් මෙන් කරන ලද්දහු වාස්තුවක් මෙන් කරන ලද්දහු අනුෂ්ඨිත වූවාහු පුරුදු කරන ලද්දහු මැනැවින් අරඹන ලද්දහු වෙද්ද, හෙතෙමේ කැමති වන්නේ නම් ආයුෂ්කල්පයක් (සියවසක්) හෝ එයට මඳක් වැඩි කලක් හෝ සිටුවනේ ය. ආනන්දය, තථාගතයන් විසින් සිවු සාද්ධිපාදයෝ වඩන ලදහ, බහුල කරන ලදහ, යානයක් මෙන් කරන ලදහ, වාස්තුවක් මෙන් කරන ලදහ, අනුෂ්ඨිතයහ, පරිචිතයහ, සුසමාරබ්ධයහ. ආනන්දය, කැමති වන්නේ නම් තථාගත තෙමේ කපක් හෝ එයට මඳක් වැඩි කලක් හෝ සිටුවනේ යි. මෙසේත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ඖදරික නිමිති කරන කල්හි පැහැදිලි හෙලිකිරීම් කරන කල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ මරු විසින් මැඩ ගන්නා ලද අත් පුහුදුන් කෙනකු මෙන් තුමුන් පිළිවිදිනට නො හැකි වූහ. “වහන්ස, බොහෝ දෙනාට හිත පිණිස බොහෝ දෙනාට සුව පිණිස ලොවට අනුකම්පා පිණිස දෙවිමිනිසුන්ට වැඩ පිණිස හිතසුව පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කපක් වැඩ සිටුවනා සේක්වා, සුගතයන් වහන්සේ කපක් වැඩ සිටුවනා සේක්වා”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නො යැද්දහ.

දෙවන වට දු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරුන්ට මෙය වදළ සේක: “ආනන්දය, විසල්පුර සිත්කල ය ...” තෙවන වට දු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන්ට මෙය වදළ සේක: “ආනන්දය, විසල්පුර සිත්කල ය. උදෙන සෑය සිත්කල ය. ගොතමක සෑය සිත්කල ය. සත්තමබ සෑය සිත්කල ය. බහුපුත්ත සෑය සිත්කල ය. සාරන්දද සෑය සිත්කල ය: වාපාල සෑය සිත්කල ය. ආනන්දය, යම් කිසිවකු විසින් සිවු ඉදුපා භාවිත බහුලිකෘත යානිකෘත වාස්තූකෘත අනුෂ්ඨිත පරිචිත සුසමාරබ්ධ වේ ද, ආනන්ද හෙතෙමේ කැමති වන්නේ නම් කපක් හෝ කපට මඳක් වැඩි කලක් සිටුවනේ ය. ආනන්දය, තථාගතයන් විසින් සිවු ඉදුපා භාවිත ය, බහුලිකෘත ය, යානිකෘත ය, වාස්තූකෘත ය, අනුෂ්ඨිත ය, පරිචිත ය, සුසමාරබ්ධ ය. ආනන්ද, තථාගත තෙමේ කැමති වන්නේ නම් කපක් හෝ මඳකින් වැඩි කපක් හෝ සිටුවනේ යි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ඖදරික නිමිති කරන කල්හි පැහැදිලි හෙලි කිරීම් කරන කල්හි ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරණුවෝ මරු විසින් මැඩ ගන්නා ලද සිත් ඇති අත් පුහුදුන් කෙනකු මෙන් තුමුන් පිළිවිදිනට නො හැකි වූහ. “වහන්ස, බොහෝ දෙනාට හිත පිණිස බොහෝ දෙනාට සුව පිණිස ලොවට අනුකම්පා පිණිස වැඩ පිණිස දෙවිමිනිසුන්ට හිතසුව පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කපක් වැඩ සිටින සේක්වා, සුගතයන් වහන්සේ කපක් වැඩ සිටින සේක්වා”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නො යැද්දහ.

අථ ඛො භගවා ආයසමනතං ආනන්දං ආමනොසි. ගච්ඡ ඛො ත්වං ආනන්ද, යසස්දනී කාලං මඤ්ඤසීති. එවං භනොති ඛො ආයසමා ආනන්දෙ භගවතො පටිසුඤ්ඤා උට්ඨායාසනා භගවනතං අභිවාදෙතා පදකඤ්ඤං කතවා අවිදුරෙ අඤ්ඤතරසමී රුකඛමුලෙ නිසීදී.

අථ ඛො මාරො පාපිමා¹ යෙන භගවා තෙත්ථපසඬකමී. උපසංකමීතා භගවනතං එතදවොච: “පරිනිබ්බාතු’දනී භනොත, භගවා, පරිනිබ්බාතු සුගතො², පරිනිබ්බානකාලො’දනී භනොත, භගවතො, භාසිතා ඛො පනෙසා භනොත භගවතා වාචා: න තාවාභං පාපිම, පරිනිබ්බාසිසසාමී යාව මෙ භික්ඛු න සාවකා භවිසසනඤ්චී වීසනතා විනීතා වීසාරද පතතයොගකෙඛමා බහුසුඤ්ඤා³ ධම්මධරා ධම්මානුධම්මපටිපන්නා සාමීච්චපිපන්නා අනුධම්මචාරිනො සකං ආචරියකං උග්ගභෙතවා ආචිකඤ්ඤානඤ්ච දෙසිසසනඤ්චී පඤ්ඤාපෙසසනඤ්චී පට්ඨපෙසසනඤ්චී විචරිසසනඤ්චී විභජිසසනඤ්චී උත්තානීකරිසසනඤ්චී උප්පනතං පරප්පවාදං සහධම්මෙන සුනිග්ගභීතං නිග්ගභෙතවා සප්පාච්චාරියං ධම්මං දෙසිසසනඤ්චී” ති.

සනඤ්චී ඛො පන භනොත, එතරභි භික්ඛු භගවතො සාවකා වීසනතා විනීතා වීසාරද පතතයොගකෙඛමා බහුසුඤ්ඤා ධම්මධරා ධම්මානුධම්මපටිපන්නා සාමීච්චපිපන්නා අනුධම්මචාරිනො, සකං ආචරියකං උග්ගභෙතවා ආචිකඤ්ඤානඤ්චී දෙසෙතඤ්චී පඤ්ඤාපෙතඤ්චී පට්ඨපෙතඤ්චී විචරෙතඤ්චී විභජෙතඤ්චී උත්තානීකරොතඤ්චී, උප්පනතං පරප්පවාදං සහධම්මෙන සුනිග්ගභීතං නිග්ගභෙතවා සප්පාච්චාරියං ධම්මං දෙසෙතඤ්චී. පරිනිබ්බාතු’දනී භනොත, භගවා, පරිනිබ්බාතු සුගතො, පරිනිබ්බානකාලො’දනී භනොත, භගවතො. භාසිතා ඛො පනෙසා භනොත, භගවතා වාචා: “න තාවාභං පාපිම, පරිනිබ්බාසිසසාමී යාව මෙ භික්ඛුනි යො න සාවකා භවිසසනඤ්චී -පෙ- යාව මෙ උපාසකා න සාවකා භවිසසනඤ්චී -පෙ- යාව මෙ උපාසිකා න සාවකා භවිසසනඤ්චී වීසනතා විනීතා වීසාරද පතතයොගකෙඛමා බහුසුඤ්ඤා ධම්මධරා ධම්මානුධම්මපටිපන්නා සාමීච්චපිපන්නා අනුධම්මචාරිනියො, සකං ආචරියකං උග්ගභෙතවා ආචිකඤ්ඤානඤ්චී දෙසිසසනඤ්චී පඤ්ඤාපෙසසනඤ්චී පට්ඨපෙසසනඤ්චී විචරිසසනඤ්චී විභජිසසනඤ්චී උත්තානීකරිසසනඤ්චී, උප්පනතං පරප්පවාදං සහධම්මෙන සුනිග්ගභීතං නිග්ගභෙතවා සප්පාච්චාරියං ධම්මං දෙසිසසනඤ්චී” ති.

1. අචිරපකකනෙත ආයසමනෙත ආනන්දෙ ඉති අධිකපාඨො මජ්ඣං පොඤ්ඤකෙ දිසසති
2. පරිඤ්ඤාතු’දනී සුගතො - මජ්ඣං.
3. වීසාරද බහුසුඤ්ඤා - මජ්ඣං, සාං

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන් ඇමතු සේක: ආනන්ද, යමකට කල් දැනිවු නම් තෙපි දැන් යවු යි. වහන්ස, එසේ ය යි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දී හුනස්නෙන් නැඟී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද පැදකුණු කොට නුදුරෙහි එක්තරා රුක්මුලෙක වැඩහුන්හ.

එකල්හි පව්ටු මරු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය කීය: වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දැන් පිරිනිවෙන සේක්වා, සුගතයන් වහන්සේ පිරිනිවෙන සේක්වා. වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිරිනිවෙන කාලය යි, වහන්ස, “පව්ට යම් තාක් මාගේ සවුමහණු ව්‍යක්තයෝ විනිතයෝ විශාරදයෝ පැමිණි රහත් බැව් ඇත්තෝ බහුශුභයෝ ධම්මරයෝ ධම්මානුධම්මප්‍රතිපත්තයෝ සාමීවිප්‍රතිපත්තයෝ අනුධම්මාරීහු නො වන්නාහු ද, සිය ඇදුරුවාදය ඉගෙන නො කියන්නාහු ද, නො දෙසන්නාහු ද, නො පනවන්නාහු ද, නො පිහිටුවන්නාහු ද, විවරණය නො කරන්නාහු ද, නො බෙදන්නාහු ද, උඩුහුරු නො කරන්නාහු ද, උපන් පරවාද කරුණු සහිතව මැනවින් නිග්‍රහ කොට මැඩ නොයැවී කොට දහම් නො දෙසන්නාහු ද ඒ තාක් මම නො පිරිනිවෙන්නෙමි” යි තෙල වදන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්දේ ම ය.

වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක භික්ෂු ව්‍යක්ත විනිත විශාරද ප්‍රාප්තයොගඤ්ඤම බහුශුභ ධම්මර ධම්මානුධම්මප්‍රතිපත්ත සාමීවිප්‍රතිපත්ත අනුධම්මාරී වෙත් ම ය. (ඔහු) සිය ඇදුරුවාදය ඉගෙන කියත් දේශනා කෙරෙත්, පනවත්, පිහිටුවත්, විවරණය කෙරෙත්, බෙදත්, උඩුහුරු කෙරෙත්, උපන් පරවාද කරුණු සහිතව මැනවින් නිග්‍රහන ලද්දක් කොට නිග්‍රහ නොයැවී කොට දහම් දෙසත්. වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිනිවෙන සේක්වා, සුගතයන් වහන්සේ පිරිනිවෙන සේක්වා. වහන්ස, දැන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිරිනිවෙන කාලය යි. වහන්ස, “පව්ට, යම් තාක් මාගේ සවුමෙහෙණු ... නො වන්නාහු ද, යම් තාක් මාගේ සවු උවසුවෝ .. නො වන්නාහු ද, යම් තාක් මාගේ සවු උවැසියෝ ව්‍යක්ත විනිත විශාරද ප්‍රාප්තයොගඤ්ඤම බහුශුභ ධම්මර ධම්මානුධම්මප්‍රතිපත්ත සාමීවිප්‍රතිපත්ත අනුධම්මාරී නො වන්නාහු ද, සිය ඇදුරුවාදය ඉගෙන නො කියන්නාහු ද, නො දෙසන්නාහු ද, නො පනවන්නාහු ද, නො පිහිටුවන්නාහු ද, විවරණය නො කරන්නාහු ද, නො බෙදන්නාහු ද නො උඩුහුරු කරන්නාහු ද උපන් පරවාද සකාරණ කොට මැනවින් නිග්‍රහන ලද්දක් කොට නිග්‍රහ නොයැවී කොට දහම් නො දෙසන්නාහු ද, ඒතාක් මම නො පිරිනිවෙන්නෙමි” යි තෙල වදන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්දේ ම ය.

සන්ති ඛො පන හනො, එතරහි උපාසිකා හගවතො සාඨිකා වියනො වීනිතා විසාරද පක්ඛයොගකෙබ්බො බහුස්සුතා ධම්මධරා ධම්මානුධම්මපටිපත්තා සාමීච්චපිපත්තා අනුධම්මචාරිනියො සකං ආචරියකං උග්ගහෙතො ආචිකන්තා දෙසෙත්ති පඤ්ඤාපෙත්ති පට්ඨපෙතති විචරන්ති චිහජන්ති උත්තානීකරොහති, උප්පන්නං පරපච්චාදං සහධම්මෙන සුනිග්ගහිතං නිග්ගහෙතො සප්පාච්චාරියං ධම්මං දෙසෙත්ති, පරිනි-බ්බාතු'දන්ති හනො, හගවා, පරිනිබ්බාතු සුගතො, පරිනිබ්බාන-කාලො'දන්ති හනො, හගවතො, භාසිතා ඛො පනොසා හනො, හගවතා වාවා න තාවාහං පාපිම, පරිනිබ්බායිස්සාමී: යාව මෙ ඉදං බ්‍රහ්මචරියං න ඉදධිකෙඤ්ච හවීස්සති චීතඤ්ච විජාරිකං බාහුජඤ්ඤං පුටුහුතං යාව දෙවමනුසෙසති සුප්පකාසිතන්ති''. නන්චිදං¹ හනො හගවතො බ්‍රහ්මචරියං ඉදධිකෙඤ්ච චීතඤ්ච විජාරිකං බාහුජඤ්ඤං පුටුහුතං යාව දෙවමනුසෙසති සුප්පකාසිතං. පරිනිබ්බාතු'දන්ති හනො, හගවා පරිනිබ්බාතු සුගතො, පරිනිබ්බානකාලො'දන්ති හනො, හගවතොති.

එවං වුත්තෙ හගවා මාරං පාපිමන්තං එතදවොච: “අපොසස්සකෙකා කං පාපිම හොති, න චීරං තථාගතස්ස පරිනිබ්බානං හවීස්සති, ඉමො තිණ්ණං මාසානං අච්චයෙන තථාගතො පරිනිබ්බායිස්සති”ති. අථ ඛො හගවා වාපාලෙ චෙතියෙ සතො සමපජානො ආයුසඛ්ඛාරං ඔස්සජී:² ඔස්සට්ඨං ච හගවතා ආයුසඛ්ඛාරෙ මහාභූමිචාලො අහොසි හිංසනකො ලොමහංසො, දෙවදුන්භියො ච ඵලිංසු³ අථ ඛො හගවා එතමස්සං විදිකා තායං චෙලායං ඉමං උදනං උදනෙසී:

“තුලමතුලඤ්ච සමහවං හවසඛ්ඛාරමචස්සජී මුනි අජ්ඣාතරතො සමාහිතො අභිද්ද⁴ කචචමිචතසමහවතති.

වාපාලවග්ගො පයමො.

තමුඤ්ඤානං:

අපාරො ච වීරදෙධා වාරියො නිබ්බිද පදෙසං,
සමනො ච භීතඤ්ච ච අරහං ඤ්ඤාචෙතියාති.

1. තඤ්ඤං - මජ්ඣං, සා
2. ඔස්සජජී - සා
3. ඵලිංසු - සිමු
4. අභිද්දී - මජ්ඣං, සා

වහන්ස, දූන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සවු උවැසියෝ ව්‍යක්ක විනිත විශාරද ප්‍රාජ්නයොගකෂෙම බහුග්‍රාත ධර්මධර ධර්මානුධර්මප්‍රතිපන්න සාමීච්ඡුතිපන්න අනුධර්මචාරී වෙන් ම ය. (ඔහු) සිය ඇදුරු වාදය ඉගෙන කියත්, දෙසත්, පනවත්, පිහිටුවත්, විවරණය කෙරෙත්, බෙදත්, උඩුහුරු කෙරෙත්, උපන් පරවාද සකාරණ කොට මැනැවින් නිගහන ලද්දක් කොට නිගහා නොයඹාණික කොට දහම් දෙසත්. වහන්ස, දූන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිනිවෙන සේක්වා සුගතයන් වහන්සේ පිරිනිවෙන සේක්වා. වහන්ස, දූන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිරිනිවෙන කාලය යි. වහන්ස, “පව්ට, යම් තාක් මේ සසුන් බඹසර සමාඬු නො වන්නේ ද, සමාඬු වූයේ වැඩිමට පැමිණියේ පතළේ බොහෝ දෙනා විසින් දන්නා ලද්දේ පුළුල් බවට පැමිණියේ නො වන්නේ ද, ඇති තාක් දෙවිමිනිසුන් විසින් නො පවසන ලද්දේ ද, ඒ තාක් මම නො පිරිනිවෙන්නෙමි” යි මෙවදන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදන ලද්දේ ම ය. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ මේ සසුන් බඹසර සමාඬු වූයේත් වැඩිමට පැමිණියේත් පතළේත් බොහෝ දෙනා විසින් දන්නා ලද්දේත් පුළුල් බවට පැමිණියේත් ඇති තාක් දෙවිමිනිසුන් විසින් පවසන ලද්දේත් නො වේ ද, වහන්ස, දූන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිරිනිවෙන සේක්වා සුගතයන් වහන්සේ පිරිනිවෙන සේක්වා වහන්ස, දූන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිරිනිවෙන කාලය යි.

මෙසේ කී කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පව්ටු මරුභට මෙය වදළ සේක: “පව්ට, තෝ හළ වැයම් ඇත්තෙක් වෙව. නොබෝ කලෙකින් තරාගතයන් වහන්සේගේ පිරිනිවීම වන්නේ ය. මෙයින් තෙමසක් ඇවෑමෙන් තරාගතයෝ පිරිනිවෙන්නාහ” යි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වාපාල සැයෙහි දී සිහි ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව ආයුසංස්කාර හළ සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ආයුසංස්කාර හළ කල්හි බිහිසුනු ලොමුදහගන්වන මහාභූමිකම්පාවක් විය. දෙව්බෙර ද පැලුණහ. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණ දන එවෙලායෙහි මේ උදනය පහළකළ සේක:

පුනර්භවය සකස් කරන උප්පත්ති ජනක කාමාවචර රූපාවචර අරූපාවචර නොහොත් අල්පවිපාක බහුවිපාක කම් බුද්ධමුනි තෙමේ හළේ ය. නිජඅඬුයාත්මයෙහි ඇලුණේ උපාවාර අර්පණා වශයෙන් සමාහිත වූයේ තමා කෙරෙහි හටගත් කෙලෙස් ද හවගාමී කම් ද (යුද්ධිමෙහි සෙබලෙක්) කවචයක් මෙන් බිඳ දැමීමේ ය. නොහොත් නිවනත් හවයත් හවගාමී කම්ත් තීරණය කරමින් බුද්ධමුනි තෙමේ ආයඹාචරගයෙන් හළේ ය. විදර්ශනා වශයෙන් අඬුයාත්මයෙහි ඇලුණේ සමථ වශයෙන් සමාහිත වූයේ කවචයක් මෙන් සිය අත්බැව වැළඳගෙන සිටි කෙලෙස් දල සිඳ දැමීමේ ය.

පළමුවැනි වාපාලවර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමමාලාව:

අපාර, විරඬු, අරිය, නිබ්බිද, පදෙස, සමත්ත, හික්ඛු, අරහත්ත, ඤාණ, වෙනිය යි සූත්‍ර දශයෙකි යි.

2. පාසාදක මූහනවගො

7. 2. 1

හෙතුසුතනං

3133. සාවතීයං:

පුඤ්ච මෙ භික්ඛවෙ, සලොධා අනභිසම්බුද්ධස්ස බොධිසත්ත-
සෙසව සතො එතදහොසි: “කො නු ඛො හෙතු කො පට්ටයො
ඉද්ධිපාදභාවනායා”ති? තස්ස මඤ්ඤං භික්ඛවෙ, එතදහොසි: “ඉධ
භික්ඛු ජන්තමාධිපධානසඤ්ඤාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, ඉති
මෙ ජන්තො න ච අතිලීනො භවිස්සති, න ච අතිපග්ගහිතො
භවිස්සති, න ච අජ්ඣන්තං සඬබ්බන්තො භවිස්සති, න ච බහිද්ධා
වික්ඛිත්තො භවිස්සති, පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී ච විහරති,

යථා පුරෙ තථා පච්ඡා, යථා පච්ඡා තථා පුරෙ,
යථා අධො තථා උඤ්ඤං, යථා උඤ්ඤං තථා අධො,
යථා දිවා තථා රත්තං, යථා රත්තං තථා දිවා.

ඉති විචටෙන චෙතසා අපරියොනදොධන සප්පභාසං චිත්තං භාවෙති.

විරියසමාධිපධානසඤ්ඤාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉති මෙ
විරියං න ච අතිලීනං භවිස්සති, න ච අතිපග්ගහිතං භවිස්සති,
න ච අජ්ඣන්තං සඬබ්බන්තං භවිස්සති, න ච බහිද්ධා වික්ඛිත්තං
භවිස්සති, පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී උ විහරති.

යථා පුරෙ තථා පච්ඡා, යථා පච්ඡා තථා පුරෙ,
යථා අධො තථා උඤ්ඤං, යථා උඤ්ඤං තථා අධො,
යථා දිවා තථා රත්තං, යථා රත්තං තථා දිවා.

ඉති විචටෙන චෙතසා අපරියොනදොධන සප්පභාසං චිත්තං භාවෙති.

චිත්තසමාධිපධානසඤ්ඤාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉති මෙ
චිත්තං න ච අතිලීනං භවිස්සති. න ච අතිපග්ගහිතං භවිස්සති.
න ච අජ්ඣන්තං සඬබ්බන්තං භවිස්සති. න ච බහිද්ධා වික්ඛිත්තං
භවිස්සති. පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී ච විහරති.

යථා පුරෙ තථා පච්ඡා, යථා පච්ඡා තථා පුරෙ,
යථා අධො තථා උඤ්ඤං, යථා උඤ්ඤං තථා අධො,
යථා දිවා තථා රත්තං, යථා රත්තං තථා දිවා.

ඉති විචටෙන චෙතසා අපරියොනදොධන සප්පභාසං චිත්තං භාවෙති.

වීමංසාසමාධිපධානසඤ්ඤාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉති
මෙ වීමංසා න ච අතිලීනා භවිස්සති. න ච අතිපග්ගහිතා භවිස්සති.
න ච අජ්ඣන්තං සඬබ්බන්තා භවිස්සති. න ච බහිද්ධා වික්ඛිත්තා
භවිස්සති. පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී ච විහරති.

යථා පුරෙ තථා පච්ඡා, යථා පච්ඡා තථා පුරෙ,
යථා අධො තථා උඤ්ඤං, යථා උඤ්ඤං තථා අධො,
යථා දිවා තථා රත්තං, යථා රත්තං තථා දිවා.

ඉති විචටෙන චෙතසා අපරියොනදොධන සප්පභාසං චිත්තං භාවෙති.

2. පාසාදකම්පනවර්ගය

7. 2. 1

හෙතු සූත්‍රය

3133. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, සමෙධාධියෙන් පෙර බුදුබවට නො පැමිණි බෝසත් වූ ම මට මේ සිත විය: “ඉදුපා වැඩුම පිණිස කීමෙක් හේතු ද? කීමෙක් ප්‍රත්‍යය ද?”යි. මහණෙනි, ඒ මට මෙබඳු සිතෙක් විය; “මෙහි මහණ තෙමේ ඡන්දය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් සාද්ධිපාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ ඡන්දය ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. පෙර යම්සේ නම් පසුත් එසේ ය, පසු යම්සේ නම් පෙරත් එසේ ය. යට යම්සේ නම් උඩත් එසේ ය. උඩ යම්සේ නම් යටත් එසේ ය. දහවල යම්සේ නම් රැත් එසේ ය. රැ යම්සේ නම් දහවලත් එසේ ය යි. පසුපෙර හැඟීම් ඇත්තේ ද වෙසෙයි. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

වීයභිය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ වීයභිය ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. පෙර යම් බඳු නම් පසුත් එබඳු ය. පසු යම් බඳු නම් පෙරත් එබඳු ය. යට යම් බඳු නම් උඩත් එබඳු ය. උඩ යම් බඳු නම් යටත් එබඳු ය. දහවල් යම් බඳු නම් රැත් එබඳු ය. රැ යම් බඳු නම් දහවලත් එබඳු ය යි පසුපෙර හැඟීම් ඇත්තේ ද වෙසේ. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

චිත්තය නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ සිත ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. පෙර යම්සේ නම් පසුත් එබඳු ය. පසු යම්සේ නම් පෙරත් එබඳු ය. යට යම්සේ නම් උඩත් එබඳු ය. උඩ යම්සේ නම් යටත් එබඳු ය. දහවල් යම්සේ නම් රැත් එබඳු ය. රැ යම්සේ නම් දහවලත් එබඳු ය යි පසුපෙර හැඟීම් ඇත්තේ ද වෙසේ. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

වීමංසාව නිසා පැවැති සමාධියෙන් හා ප්‍රධන්සංස්කාරයෙන් යුත් ඉද්ධිපාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ වීමංසාව ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩිකොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. පෙර යම් බඳු නම් පසුත් එසේ ය. පසු යම් බඳු නම් පෙරත් එසේ ය. යට යම් බඳු නම් උඩත් එසේ ය. උඩ යම් බඳු නම් යටත් එසේ ය. දහවල් යම් බඳු නම් රැත් එසේ ය. රැ යම් බඳු නම් දහවලත් එසේ ය යි පසු පෙර හැඟීම් ඇත්තේ ද වෙසේ. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු චතුසු ඉඤ්චාදෙසු එවං
 බහුලීකතෙසු අනෙකච්ඡිතං ඉඤ්චිධං පච්චන්තහොති. එකොපි හුජා
 බහුධා හොති. බහුධාපි හුජා එකො හොති. ආච්චාචං තිරොභාවං
 තිරොකුඬං තිරොපාකාරං තිරොපබ්බතං අසප්පමානො ඉච්ඡති
 සෙය්‍යථාපි ආකාසෙ. පඨවියාපි උමමුජ්ජ නිමුජ්ජං කරොති සෙය්‍යථාපි
 උදකෙ. උදකෙපි අභිජ්ජමානෙ ඉච්ඡති සෙය්‍යථාපි පඨවියං. ආකාසෙ'පි
 පලලොච්ඡානා කමති සෙය්‍යථාපි පක්ඛිසකුණො. ඉමෙපි චන්ද්‍රිමසුරියෙ
 එවං මභිඤ්චිකෙ එවං මහානුභාවෙ පාණිනා පරාමසති පරිමජ්ජති
 යාව බුහුමලොකාපි කායෙන වසං වහෙති. එවං භාවිතෙසු ඛො
 භික්ඛවෙ, භික්ඛු චතුසු ඉඤ්චාදෙසු එවං බහුලීකතෙසු දිබ්බාය
 සොතධාතුයා විසුඤ්ඤාය අතික්කන්තමානුසිකාය. උභො සද්දෙ සුඤ්ඤාති
 දිබ්බෙ ව මානුසෙ ව යෙ දුරෙ සන්තිකෙ වාති.

එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු චතුසු ඉඤ්චාදෙසු එවං
 බහුලීකතෙසු පරසත්තානං පරපුග්ගලානං වෙනසා වෙනොපරිච්ච පජානාති.
 සරාගං වා වික්ඛං සරාගං වික්ඛන්ති පජානාති. චිතරාගං වා වික්ඛං චිතරාගං
 වික්ඛන්ති පජානාති සදෙසං වා වික්ඛං සදෙසං වික්ඛන්ති පජානාති.
 චිතදෙසං වා වික්ඛං චිතදෙසං වික්ඛන්ති පජානාති. සමොභං වා
 වික්ඛං සමොභං වික්ඛන්ති පජානාති. චිතමොභං වා වික්ඛං චිතමොභං
 වික්ඛන්ති පජානාති. සඬ්ඛිතං වා වික්ඛං සඬ්ඛිතං වික්ඛන්ති පජානාති.
 වික්ඛිතං වා වික්ඛං වික්ඛිතං වික්ඛන්ති පජානාති. අමභග්ගතං වා
 වික්ඛං අමභග්ගතං වික්ඛන්ති පජානාති. මභග්ගතං වා වික්ඛං මභග්ගතං
 වික්ඛන්ති පජානාති. සඋත්තරං වා වික්ඛං සඋත්තරං වික්ඛන්ති
 පජානාති. අනුත්තරං වා වික්ඛං අනුත්තරං වික්ඛන්ති පජානාති.
 අසමාභිතං වා වික්ඛං අසමාභිතං වික්ඛන්ති පජානාති. සමාභිතං වා
 වික්ඛං සමාභිතං වික්ඛන්ති පජානාති. අවිමුක්ඛං වා වික්ඛං අවිමුක්ඛං
 වික්ඛන්ති පජානාති. විමුක්ඛං වා වික්ඛං විමුක්ඛං වික්ඛන්ති
 පජානාති.

එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු චතුසු ඉඤ්චාදෙසු එවං
 බහුලීකතෙසු අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුසසරති. සෙය්‍යථීදං:
 “එකංචි ජාතීං දෙවංචි ජාතියො තිසෙසාපි ජාතියො වතසෙසාපි
 ජාතියො පඤ්ඤාපි ජාතියො දසපි ජාතියො වීසමපි¹ ජාතියො තිසමපි
 ජාතියො වත්තාරීසමපි ජාතියො පඤ්ඤාසමපි ජාතියො ජාතිසකමපි
 ජාතිසහස්සමපි ජාතිසහස්සමපි අනෙකෙපි සංචට්ටකපෙස අනෙකෙපි
 විචට්ටකපෙස අනෙකෙපි සංචට්ටවිචට්ටකපෙස. අමුත්‍රාසීං: එවංනාමො
 එවංගොතොනො එවංචග්ගොනො එවමාභාරො එවංසුබ්බකඛපට්ඨංවෙදී
 එවමාසුපරියනොනො. සො තතො චුතො අමුත්‍ර උදපාදිං. තත්‍රාපාසීං:
 එවංනාමො එවංගොතොනො එවංචග්ගොනො එවමාභාරො එවංසුබ්බකඛ-
 පට්ඨංවෙදී එවමාසුපරියනොනො සො තතො චුතො ඉධුපපනොනො”ති.
 ඉති සාකාරං සඋද්දෙසං අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුසසරති.

1. වීසමපි - සීල, සී 1, 2.

මහණෙනි, මහණ මෙසේ සතර සාද්ධිපාද වැඩූ කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි නන් වැදැරුම් සාද්ධිවිධ අනුභව කරයි. එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ. බොහෝ ඇයුරු ව ද එකෙක් වේ. පළට බව සැඟවුණු බව (උදිසි.) බිනෙන් පිටට පවුරෙන් පිටට පව්වෙන් පිටට අහසෙහි මෙන් නො ගැටෙමින් යේ. පොළොවෙහි ද දියෙහි මෙන් මතු වීම කිමිදීම කෙරේ. පොළොවෙහි මෙන් නොබිඳෙන දියෙහි ද යේ. පියාපත් ඇති ලිහිණියකු මෙන් අහසෙහි ද පලහින් යුතුව ගමන් කෙරේ, මෙසේ මහත් සාද්ධි ඇති මෙසේ මහත් අනුභාව ඇති මේ සඳහිරු දෙදෙන ද අතින් පහස්සි. පිරිමදිසි. බඹලොව තෙක් ද කයින් වසයෙහි පවත්වයි.

මහණෙනි, මහණ මෙසේ සතර සාද්ධිපාද වැඩූ කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි ශුඛ වූ මිනිස්බැව් ඉක්ම පැවැති දිව්‍යමය ශ්‍රෝත්‍ර-ධාතුවෙන් දුරවූ ද ළඟ වූ ද මානුෂික දෙසඳ අසයි. මහණෙනි, මහණ සතර සාද්ධිපාද මෙසේ වැඩූ කල්හි අත්සතුන්ගේ අත්පුඟුලන්ගේ සිත තමසිතින් පිරිසිඳ දනී. සරාග සිතත් සරාග සිතූ යි දනී. චීතරාග සිතත් චීතරාග සිතූ යි දනී. සදෙස සිතත් සදෙස සිතූ යි දනී. චීතදෙස සිතත් චීතදෙස සිතූ යි දනී. සමොභ සිතත් සමොභ සිතූ යි දනී. චීතමොභ සිතත් චීතමොභ සිතූ යි දනී. සඛබ්භ සිතත් සඛබ්භ සිතූ යි දනී. විකබ්භ සිතත් විකබ්භ සිතූ යි දනී. අමහභ්‍යත සිතත් අමහභ්‍යත සිතූ යි දනී, මහභ්‍යත සිතත් මහභ්‍යත සිතූ යි දනී. සඋභ්‍යත සිතත් සඋභ්‍යත සිතූ යි දනී. අනුභ්‍යත සිතත් අනුභ්‍යත සිතූ යි දනී. අසමාහිත සිතත් අසමාහිත සිතූ යි දනී. සමාහිත සිතත් සමාහිත සිතූ යි දනී. අවිමුක්ත සිතත් අවිමුක්ත සිතූ යි දනී. විමුක්ත සිතත් විමුක්ත සිතූ යි දනී.

මහණෙනි, මහණ සතර සාද්ධිපාද මෙසේ වැඩූ කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි නන් වැදැරුම් පෙර විසූ කඳපිළිවෙළ සිහි කෙරෙයි. ඒ මෙසේ යි: එක් ජාතියක් ද ජාති දෙකක් ද ජාති තුනක් ද ජාති සතරක් ද ජාති පහක් ද ජාති දශයක් ද ජාති විස්සක් ද ජාති තිසක් ද ජාති සතලිසක් ද ජාති පනසක් ද ජාති සියයක් ද ජාති දහසක් ද ජාති සියදහසක් ද නොයෙක් නැයෙන කල්ප ද නොයෙක් වැඩෙන කල්ප ද නොයෙක් නැයෙන වැඩෙන කල්ප ද (සිහි කෙරේ.) අසුවල් තැන මෙබඳු නම් ඇත්තෙම මෙබඳු ගොත් ඇත්තෙම මෙබඳු වර්ණ ඇත්තෙම මෙබඳු අභර ඇත්තෙම මෙසේ සුවදුක් විඳින සුල්ලෙම මෙබඳු ආයු කෙළවර ඇත්තෙම වීම්. ඒ මම එයින් ව්‍යුත ව අසවල්තැන උපන්මි. එහි දු මෙබඳු නම් ඇත්තෙම මෙබඳු ගොත් ඇත්තෙම මෙබඳු වර්ණ ඇත්තෙම මෙබඳු අභර ඇත්තෙම මෙසේ සුවදුක් විඳින සුල්ලෙම මෙබඳු ආයු කෙළවර ඇත්තෙම වීම්. ඒ මම එයින් ව්‍යුත ව මෙහි පැමිණියෙමි යි මෙසේ අයුරු සහිත උදෙසුම සහිත නන්වැදැරුම් පෙර විසූ කඳපිළිවෙළ සිහි කෙරේ.

එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු චතුසු ඉඤ්ජාදෙසු එවං බහුලීකතෙසු දිබ්බෙන චක්ඛනා විසුඤ්චන අතික්කන්තමානුසකෙන සතෙහ පසසති: “චචමානෙ උපපජ්ජමානෙ භීනෙ පඤ්ඤෙ සුවඤ්ඤෙ දුබ්බඤ්ඤෙ සුගතෙ දුගතෙ යථාකමුච්චගෙ සතෙහ පජානාති: ඉමෙ චන භොනොතා සන්තා කායදුච්චරිතෙන සමන්තාගතා වච්චුවරිතෙන සමන්තාගතා මනොදුච්චරිතෙන සමන්තාගතා අරියානං උපවාදකා මිච්චාදිඤ්ඤා මිච්චාදිඤ්ඤකමමසමාදනා. තෙ කායසස භෙද පරමමරණා අපායං දුගතතිං විනිපාතං නිරයං උපපන්නා. ඉමෙ චා පන භොනොතා සන්තා කායසුචරිතෙන සමන්තාගතා වච්චුවරිතෙන සමන්තාගතා මනොසුචරිතෙන සමන්තාගතා අරියානං අනුපවාදකා සමමාදිඤ්ඤා සමමාදිඤ්ඤකමමසමාදනා තෙ කායසස භෙද පරමමරණා සුගතීං සග්ගං ලොකං උපපන්නා”ති. ඉති දිබ්බෙන චක්ඛනා විසුඤ්චන අතික්කන්තමානුසකෙන සතෙහ පසසති: “චචමානො උපපජ්ජමානෙ භීනෙ පඤ්ඤෙ සුවඤ්ඤෙ දුබ්බඤ්ඤෙ සුගතෙ දුගතෙ යථාකමුච්චගෙ සතෙහ පජානාති”ති.

එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු චතුසු ඉඤ්ජාදෙසු එවං බහුලීකතෙසු ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුක්ඛිං පඤ්ඤවිමුක්ඛිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකඤ්චා උපසමපජ්ජ විහරතිති.

7. 2. 2

මහපථලසුත්තං

3134. චන්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ඉඤ්ජාදා භාවිතා බහුලීකතා මහපථලා භොනති මහානිසංසා. කථං භාවිතා ච ඛො භික්ඛවෙ, චන්තාරො ඉඤ්ජාදා කථං බහුලීකතා මහපථලා භොනති මහානිසංසා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගතං ඉඤ්ජාදං භාවෙති: “ඉති ඛො මෙ ඡන්දා න ච අතිලීනො භවිස්සති, න ච අතිපග්ගහිතො භවිස්සති, න ච අජ්ඣන්තං සඬබ්බන්තො, භවිස්සති, න ච බහිද්ධා වික්ඛන්තො භවිස්සති, පච්චා පුරෙ සඤ්ඤාදී ච විහරති:

“යථා පුරෙ තථා පච්චා යථා පච්චා තථා පුරෙ,
 යථා අධො තථා උඤ්ඤං යථා උඤ්ඤං තථා අධො,
 යථා දිවා තථා රත්තිං යථා රත්තිං තථා දිවා”,

ඉති විචටෙන වෙනසා අපරියොනඤ්චන සප්භාසං වින්තං භාවෙති.

මහණෙනි, මහණ සිටු ඉදුපා මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි විසුඬු වූ මිනිස් ඇස ඉක්ම පැවැති දිවැසින් සතුන් දකී. ව්‍යුත වන උපදින හීන ප්‍රණීත මනාවර්ණ ඇති නපුරුවර්ණ ඇති මනාගති ඇති නපුරුගති ඇති කම් වූ පරිදි පැමිණි සතුන් දැනගනී. මේ හවත් සත්ත්වයෝ කායදුශ්චරිතයෙන් යුක්ත වූවාහු වාග්-දුශ්චරිතයෙන් යුක්ත වූවාහු මනෝදුශ්චරිතයෙන් යුක්ත වූවාහු ආයඝියන්ට උපවාද කරන්නාහු මිථ්‍යාදෘෂ්ටි ඇත්තාහු මිථ්‍යාදෘෂ්ටිකර්ම සමාදන් වූවාහු වෙති. ඔහු කාබුන් මරණින් මතු සැපයෙන් පහවූ නපුරු ගති ඇති විවස ව පනිත වන නිරයට පැමිණියහ. මේ හවත් සත්ත්වයෝ වනාහි කායසුචරිතයෙන් යුතුවහ, වාක්සුචරිතයෙන් යුතුවහ. මනාසුචරිතයෙන් යුතුවහ. ආයෙඝීපවාද නො කරන්නාහ. සමාග්දෘෂ්ටි ඇතියහ, සමාග්දෘෂ්ටි කර්ම සමාදන් වූවහ. ඔහු කාබුන් මරණින් මතු සෙස්භනගති ඇති සගලොවට පැමිණියහ''යි, මෙසේ විශුද්ධ මිනිසැස ඉක්ම පැවති දිවැසින් සතුන් දකී. ව්‍යුත වන උපදින හීන ප්‍රණීත සුචර්ණ දුර්වර්ණ සුගත දුර්ගත යථාකර්මොපග සතුන් දැනගනී.

මහණෙනි, මහණ සිටු ඉදුපා මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි ආසුචයන් ඝෂය කිරීමෙන් අනාසුච වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් දිට්‍ඨමියෙහි ම තමා විසින් වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ යි.

7. 2. 2

මහජාල සූත්‍රය

3134. මහණෙනි, මේ සිටු ඉදුපා වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ මහත්ඵල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද සිටු ඉදුපා මහත්ඵල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ ඡන්දසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගත ඉදිරිපාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ ඡන්දය සැඟවුණේ නො ද වන්නේ ය, ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. පෙර යම්සේ නම් පසුත් එසේ ය, පසු යම්සේ නම් පෙරත් එසේ ය. යට යම්සේ නම් උඩත් එසේ ය. උඩ යම්සේ නම් යටත් එසේ ය, දහවල් යම්සේ නම් රැයත් එසේ ය. රැ යම්සේ නම් දහවලුත් එසේ'' ය යි පසු පෙර හැඟීම් ඇත්තේ ද වෙසේ. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

විරියසමාධි -පෙ- වික්ඛසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානසඛිඛාර-සමනකාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉති ඛො මෙ විමංසා න'ව අනිලිතා භවිස්සති. න ච අනිපග්ගහිතා භවිස්සති, න ච අජ්ඣක්ඛා සඬබ්භතා භවිස්සති, න ච බ්බිද්ධා වික්ඛික්ඛා භවිස්සති, පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී ව විහරති:

“යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ,
යථා අධො තථා උද්ධං යථා උද්ධං තථා අධො,
යථා දිවා තථා රතං යථා රතං තථා දිවා.”

ඉති විචචෙන වෙනසා අපරියොනඉධන සප්පභාසං වික්ඛා භාවෙති. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, වක්ඛාරො ඉද්ධිපාද ඵවං බහුලීකතා මහපථො භොනති මහානිසංසා.

එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු වතුසු ඉද්ධිපාදෙසු එවං බහුලීකතෙසු අනෙකවිහිතං ඉද්ධිවිධං පච්චන්තූහොති: “එකොපි හුක්ඛා බහුධා හොති -පෙ- යාව බුභමලොකාපි කායෙන වසං වනෙතති” -පෙ- එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු වතුසු ඉද්ධිපාදෙසු එවං බහුලීකතෙසු ආසවානං බයා අනාසවං වෙතොවිලුක්ඛං පඤ්ඤවිලුක්ඛං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ සවජ්ඣකතා උපසම්පජ්ජ විහරතිති.

7. 2. 3

ජන්දසුත්තං

3135. ජන්දං වෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු නිස්සාය ලහති සමාධිං, ලහති වික්ඛසෙසකග්ගතං. අයං වුච්චති ජන්දසමාධි. සො අනුප්පත්තානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදය ජන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරහති වික්ඛං පග්ගණ්ඤාති පදහති. උප්පත්තානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං පභානාය ජන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරහති වික්ඛං පග්ගණ්ඤාති පදහති. අනුප්පත්තානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදය ජන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරහති වික්ඛං පග්ගණ්ඤාති පදහති. උප්පත්තානං කුසලානං ධම්මානං ධීනියා අසලොමාසාය භියෙය්‍යාභාවාය වෙසුලොය භාවනාය පාරිසුරියා ජන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරහති වික්ඛං පග්ගණ්ඤාති පදහති. ඉමෙ වුච්චන්ති පධානසඛිඛාරා. ඉති අයඤ්ඤ ජන්දෙ අයඤ්ඤ ජන්දසමාධි ඉමෙ ව පධානසඛිඛාරා. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, ජන්දසමාධිපධාන-සඛිඛාරසමනකාගතො ඉද්ධිපාදෙ.

විරියඤ්ඤ භික්ඛවෙ, භික්ඛු නිස්සාය ලහති සමාධිං, ලහති වික්ඛසෙසකග්ගතං. අයං වුච්චති විරියසමාධි. සො අනුප්පත්තානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදය -පෙ- උප්පත්තානං කුසලානං ධම්මානං ධීනියා අසලොමාසාය භියෙය්‍යාභාවාය වෙසුලොය භාවනාය පාරිසුරියා ජන්දං ජනෙති වායමති විරියං ආරහති වික්ඛං පග්ගණ්ඤාති පදහති. ඉමෙ වුච්චන්ති පධානසඛිඛාරා. ඉති ඉද්ධිඤ්ඤ විරියං අයඤ්ඤ විරියසමාධි ඉමෙ ව පධානසඛිඛාරා, අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, විරියසමාධිපධානසඛිඛාරසමනකාගතො ඉද්ධිපාදෙ.

විරියසමාධි ... වික්කසමාධි ... විමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමනනාගත ඉදිරිපාදය වධිති. මෙසේ මාගේ විමංසාව ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය, පෙර යම්බඳු නම් පසුත් එබඳු ය. පසු යම් බඳු නම් පෙරත් එබඳු ය. යට යම්බඳු නම් උඩත් එබඳු ය. උඩ යම්බඳු නම් යටත් එබඳු ය. දහවල් යම්බඳු නම් රැත් එබඳු ය. රැ යම්බඳු නම් දහවලුත් එබඳු ය''යි පසුපෙර හැඟීම් ඇත්තේ ද වෙසෙයි. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වධ යි. මහණෙනි, මෙසේ වධන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද සිවු ඉප්පා මහත්ඵල මහානිසංස වේ.

මහණෙනි, මහණ සිවු ඉප්පා මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි නන්වැදැරුම් ඉප්ප කොටස් විදි යි. එකක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ. ... බලලොච තෙක් ද කයින් වසයෙහි පවත්ව යි ... මහණෙනි මහණ සිවු ඉප්පා මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි සිවු ආභූවයන් ඝෂය කිරීමෙන් අනාභූව වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්පඥාවත් දිට්ඨදම්යෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙයි.

7. 2. 3

ජන්ද සූත්‍රය

3135. මහණෙනි, ඉදින් මහණ ජන්දය නිසා සමාධියක් ලබා නම් සිතේ එකඟ බවක් ලබා නම් මේ ජන්දසමාධිය යි කියනු ලැබේ. හෙතෙමේ නූපත් ලාමක අකුසල් දහම් නොඉපදවීම පිණිස සද දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන්වීයභී කෙරෙයි. උපන් ලාමක අකුසල් දහම් ප්‍රභාණ කරනු පිණිස ජන්දය උපදවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි, සිත දැඩි කොට ගනී. ප්‍රධන්වීයභීය කෙරෙයි. නූපත් කුසල් දහම් ඉපදවීම පිණිස ජන්දය දනවයි, වෑයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩිකොට ගනී. ප්‍රධන්වීයභීය කෙරෙයි. උපන්කුසල් දහම් පැවැත්ම පිණිස අවිනාශය පිණිස බොහෝ බැව් පිණිස විපුල බැව් පිණිස වැඩිම පිරිම පිණිස සද දනවයි. වෑයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩිකොට ගනී. ප්‍රධන්වීයභීය කෙරෙයි. මොහු පදහන්සංස්කාරයෝ ය යි කියනු ලැබෙත්. මෙසේ මේ ජන්දයත් මේ ජන්දසමාධියත් මේ ප්‍රධන්සංස්කාරයෝත් වෙද් ද, මහණෙනි මේ ජන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමනනාගත ඉදිරිපාදය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, ඉදින් මහණ වීයභීය නිසා සමාධියක් ලබා ද සිතේ එකඟකමක් ලබා ද, මේ වීයභීසමාධිය යි කියනු ලැබේ. හෙතෙමේ නූපත් ලාමක අකුසල් දහම් නොඉපදවීම පිණිස...උපන් කුසල් දහමුත්ගේ පැවැත්ම අවිනාශය බොහෝ බව විපුල බව වැඩිම පිරිම පිණිස ජන්දය දනවයි, වෑයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනී. ප්‍රධන්වීයභීය කෙරෙයි. මොහු ප්‍රධන්සංස්කාරයෝ ය යි කියනු ලැබෙත්. මෙසේ මේ වීයභීයත් මේ විරියසමාධියත් මේ ප්‍රධන්සංස්කාරයෝත් වෙද්ද, මහණෙනි, මේ විරියසමාධිපධානසඛිඛාරසමනනාගත ඉදිරිපාදය යි කියනු ලැබේ.

වික්කංඝෙඛි භික්ඛවෙ, භික්ඛු නිස්සාය ලහති සමාධිං. ලහති වික්කංසෙසකග්ගතං, අයං චුච්චති වික්කසමාධිං. සො අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදය -පෙ- උප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං ධීතියා අසමමාසාය භියොභාභාවාය වෙපුලලාය භාවනාය පාරිසුරියා ඡන්දං ජනෙති වායමති විරියං. ආරහති වික්කං පග්ගණ්ඨාති පදහති. ඉමෙ චුච්චන්ති පධානසඛිඛාරා, ඉති ඉදංඝෙඛි වික්කං අයංඝෙඛි වික්කසමාධි ඉමෙ ච පධානසඛිඛාරා. අයං චුච්චති භික්ඛවෙ, වික්කං සමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉද්ධිපාදෙ.

විමංසංඝෙඛි භික්ඛවෙ, භික්ඛු නිස්සාය ලහති සමාධිං. ලහති වික්කංසෙසකග්ගතං, අයං චුච්චති විමංසාසමාධිං. සො අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදය -පෙ- උප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං ධීතියා අසමමාසාය භියොභාවාය වෙපුලලාය භාවනාය පාරිසුරියා ඡන්දං ජනෙති වායමති විරියං. ආරහති වික්කං පග්ගණ්ඨාති පදහති. ඉමෙ චුච්චන්ති පධානසඛිඛාරා ඉති අයංඝෙඛි විමංසා අයංඝෙඛි විමංසාසමාධි ඉමෙ ච පධානසඛිඛාරා. අයං චුච්චති භික්ඛවෙ, විමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතො ඉද්ධිපාදෙති.

7. 2. 4

මොග්ගලොනසුත්තං

3136. එකං සමයං හගවා සාවඤ්ඤියං විහරති පුබ්බාරාමෙ මිඟාරමාකුපාසාදෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සංඛෙහුලා භික්ඛු හෙට්ඨාමිඟාරමාකුපාසාදෙ විහරන්ති, උද්ධතා උන්නළා වපලා මුඛරා විකිණ්ණවාවා මුට්ඨසසතීනො අසමපජානා අසමාහිතා විබ්භන්තවික්කා පාකතින්දියා.

අථ ඛො හගවා ආයසමන්තං මහාමොග්ගලොනං ආමනොසී: “එතෙ තෙ¹ මොග්ගලොන සංඛෙහවාරයො² හෙට්ඨාමිඟාරමාකුපාසාදෙ විහරන්ති උද්ධතා උන්නළා වපලා මුඛරා විකිණ්ණවාවා මුට්ඨසසතීනො අසමපජානා අසමාහිතා විබ්භන්තවික්කා පාකතින්දියා. ගච්ඡ මොග්ගලොන, තෙ භික්ඛු සංඛෙපෙහීති³. එවං හතෙතති ඛො ආයසමා මහාමොග්ගලොනො හගවන්තො පටිසසුඤ්ඤා තථාරූපං ඉද්ධාභිසඛිඛාරං අභිසඛිඛාසී.⁴ යථා පාදංඛුට්ඨකෙන මිඟාරමාකුපාසාදං සඛිකමෙපසී. සමපකමෙපසී. සමපවාලෙසී. අථ ඛො තෙ භික්ඛු සංචිග්ගා ලොමහට්ඨජානා එකමන්තං අට්ඨංසු. අච්ඡරියං වත හො අබ්භුතං වත හො නිවාතංඝෙඛි වත අයංඝෙඛි මිඟාරමාකුපාසාදෙ ගමහීරන්තෙමො සුනිධානො අචලො අසමෙකමෙ. අථ ච පන සඛිකමිතිනො සමපකමිතිනො සමපවාලිතොති.

1. එතෙ ඛො - මජ්ඣ., ඡා. 2. සංඛෙහවාරිනො - මජ්ඣ., ඡා. 3. සංචදෙහීති - සී 1, 2. 4. අභිසඛිඛාරෙසී - ඡා.

මහණෙනි, ඉදින් මහණ සිත නිසා සමාධියක් ලබා ද සිතේ එකඟකමක් ලබා ද, මේ විඤ්චාසමාධිය යි කියනු ලැබේ. හෙතෙමේ නූපන් ලාමක අකුසල් දහම් නොඉපදවීම පිණිස... උපන් කුසල් දහමුත්ගේ පැවැත්ම අවිනාශය බොහෝ බව විපුල බව වැඩිම පිරිම පිණිස ඡන්දය දනවයි. වැයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනී. ප්‍රධන් වියභිය කෙරෙයි. මොහු ප්‍රධන්සංස්කාරයෝ යයි කියනු ලැබෙත්. මෙසේ මේ සිතත් මේ විත්තසමාධියත් මේ ප්‍රධන්සංස්කාරයෝත් වෙද්ද, මහණෙනි, මේ විත්තසමාධිපධාන-ඛිඤ්චාදසංයුක්තයෙහි ඉඤ්චාදසංයුක්තය කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, ඉදින් මහණ විමංසාව නිසා සමාධියක් ලබා ද, සිතේ එකඟ බවක් ලබා ද, මේ විමංසා සමාධිය යි කියනු ලැබේ. හෙතෙමේ නූපන් ලාමක අකුසල් දහම් නොඉපදවීම පිණිස ... උපන් කුසල් දහමුත්ගේ පැවැත්ම අවිනාශය බොහෝ බව විපුල බව වැඩිම පිරිම පිණිස ඡන්දය දනවයි. වැයම් කෙරෙයි. වැර අරඹයි. සිත දැඩි කොට ගනියි. ප්‍රධන් වියභිය කෙරෙයි. මොහු ප්‍රධන්සංස්කාරයෝ යයි කියනු ලැබෙත්. මෙසේ මේ විමංසාවත් මේ විමංසා සමාධියත් මේ ප්‍රධන්සංස්කාරයෝත් වෙද්ද, මහණෙනි, මේ විමංසාසමාධිපධානසඛිඤ්චාදසංයුක්තයෙහි ඉඤ්චාදසංයුක්තය කියනු ලැබේ යි.

7. 2. 4

මොග්ගලාන සූත්‍රය

3136. එක්සමයෙක්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවත සමීපයෙහි මිඟාරමාකුපාසාද නම් පූර්වාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි උඩඟු වූ නගාගත් මානනළ ඇති පාසිවුරු සැරසීම ආදී වපල බැවින් යුත් රළුවදන් ඇති දෙඩමලු වූ මුළා සිහි ඇති මනා නුවණ නැති නො එකඟ සිත් ඇති වෙසෙසින් තැනිගත් සිත් ඇති පියවි (-අසංවෘත) ඉඳුරන් ඇති බොහෝ භික්ෂුහු මුච්චරමාපා යටමහලෙහි වෙසෙත්.

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරුන් ඇමතු සේක: මුගලන, උඩඟු වූ නගාගත් මානනළ ඇති වපල වූ රළුවදන් ඇති දෙඩමලු වූ මුළාසිහි ඇති මනානුවණ නැති නොඑකඟ සිත් ඇති වෙසෙසින් තැනිගත් සිත් ඇති පියවි ඉඳුරන් ඇති නොපගේ මේ සබ්බමසරහු මුච්චරමාපා යටමහලෙහි වෙසෙති. “මුගලන, යවු ඒ මහණුන් සංවෙගයට පමුණුවාලටි’යි. එසේ ය වහන්සැයි ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් අස්වා යමසේ පයමහපටැඟිල්ලෙන් මුච්චරමාපාය කම්පිත කළෝ ද වැඩියක් කම්පිත කළෝ ද, වෙසෙසින් සැලූහු ද, එබඳු සාඤ්චිධියක් කළහ. එකල්හි ඒ භික්ෂුහු සංවෙගයට පැමිණියාහු හටගත් ලොමුදහගැනුම ඇත්තාහු හවත්නි, අසිරිසි, හවත්නි, පුදුමයි. මේ මුච්චරමාපාය ඒකාන්තයෙන් වාතාවරණසමීපකා ය. ගැඹුරට ගිය පදනම් ඇත්තේ ය. මැනැවින් පිහිටුවන ලද්දේ ය. නිසල ය. නො සැලෙනසුලු ය. එතෙකුදු වුව කම්පිත වූයේ ය. බෙහෙවින් කම්පිත වූයේ ය. වෙසෙසින් සැලූණේ ය යි පසෙකට වී සිටියහ.

අථ ඛො භගවා යෙන තෙ භික්ඛු නෙත්තපසධිකමි. උපසධික-
 මිත්වා තෙ භික්ඛු එතදවොච: “කිත්තු කුමෙහ භික්ඛවෙ, සංවිග්ගා
 ලොමහට්ඨජානා එකමන්තං ධීතාති? අවජරියං භනෙත, අබ්භුතං
 භනෙත, නිවාතඤ්ච වත, අයඤ්ච මිගාරමාතුපාසාදෙ ගමනීරනෙමො
 සුනිබානො අවලො අසමපකමපි. අථ ච පන සධිකමපිතො සමප-
 කමපිතො සමපවාලිතොති. කුමෙහව ඛො භික්ඛවෙ, සංවෙජේතුකාමෙන
 මොග්ගලොනොන¹ භික්ඛුනා පාදධගුට්ඨොන² මිගාරමාතුපාසාදෙ සධික-
 මපිතො සමපකමපිතො සමපවාලිතො. තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ,
 කතමෙසං ධම්මානං භාවිතන්තා බහුලීකතන්තා මොග්ගලොනො
 භික්ඛු එවං මහිඤ්ඤො ඵවං මහානුභාවොති.

භගවමමුලකා නො භනෙත, ධම්මා -පෙ- වතුන්තං ඛො භික්ඛවෙ,
 ඉඤ්ඤිපාදනං භාවිතන්තා බහුලීකතන්තා මොග්ගලොනො භික්ඛු එවං
 මහිඤ්ඤො ඵවං මහානුභාවො. කතමෙසං වතුන්තං: ඉධ භික්ඛවෙ,
 මොග්ගලොනො භික්ඛු ජන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතං ඉඤ්ඤිපාද-
 භාවෙති. ඉති මෙ ජන්දෙ න ච අනිලීනො භවිස්සති -පෙ- ඉති
 විචටෙන චේතසා පරියොනදේධන සපභාසං චිත්තං භාවෙති. විරිය-
 සමාධි -පෙ- චිත්තසමාධි -පෙ- වීමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතං
 ඉඤ්ඤිපාදං භාවෙති. ඉති මෙ වීමංසා න ච අනිලීනා භවිස්සති.
 න ච අනිපග්ගහිතා භවිස්සති. න ච අජ්ඣාතං සධිබ්බන්තා භවිස්සති.
 න ච බහිඤ්ඤා විකම්බන්තා භවිස්සති. පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී ච විහරති:

යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථාපච්ඡා තථා පුරෙ,
 යථා අධො තථා උඤ්ඤං යථාඋඤ්ඤං තථා අධො,
 යථා දිවා තථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා.

ඉති විචටෙන චේතසා අපරියොනදේධන සපභාසං චිත්තං
 භාවෙති.

ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, වතුන්තං ඉඤ්ඤිපාදනං භාවිතන්තා බහුලීකතන්තා
 මොග්ගලොනො භික්ඛු එවං මහිඤ්ඤො ඵවං මහානුභාවො. ඉමෙසං
 ච පන භික්ඛවෙ, වතුන්තං ඉඤ්ඤිපාදනං භාවිතන්තා බහුලීකතන්තා
 මොග්ගලොනො භික්ඛු අනෙකච්චිතං ඉඤ්ඤිවිධං පච්චිත්තොති -පෙ-
 කායෙන වසං වතෙතති. ඉමෙසං ච පන භික්ඛවෙ, වතුන්තං
 ඉඤ්ඤිපාදනං භාවිතන්තා බහුලීකතන්තා මොග්ගලොනො භික්ඛු ආසවානං
 බයා අනාසවං වෙතොවිමුක්ඛං පඤ්ඤාවිමුක්ඛං දිට්ඨොව ධම්මෙ සයං
 අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසමපජ්ජ විහරතිති.

1. මහාමොග්ගලොනෙන - සී 1, 2.
 2. පාදධගුට්ඨකෙන - මජ්ඣං, සා:

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මහණුන් වෙත එළඹී සේක. එළඹ ඒ මහණුන්ට මේ වදළ සේක. මහණෙනි, කුමක් හෙයින් තෙපි සංවේගයට පැමිණියාහු හටගත් ලොමුදහගැනුම් ඇත්තාහු පසෙකට වී සිටිනු දූ යි. වහන්ස, අසිරි යි. වහන්ස, පුදුම යි. මේ මුච්චරමාපායන් ඒකාන්තයෙන් වාතාවරණ සමපන්න ය. ගැඹුරට ශීය පදනම් ඇත්තේ ය මැනවින් පිහිටුවන ලද්දේ ය. නිසල ය. නොසැලෙනසුලු ය. එතෙකුදු වුව කමිසිත වූයේ ය. බෙහෙවින් කමිසිත වූයේ ය. වෙසෙසින් සැලුණේ ය යි. මහණෙනි, නොප ම සංවේගයට පමුණුවන කැමැති මුගලන් මහණහු විසින් පයු මාපටු-භිල්ලෙන් මුච්චරමාපාය කමිසිත කරන ලද්දේ ය. බෙහෙවින් කමිසිත කරන ලද්දේ ය. වෙසෙසින් සලන ලද්දේ ය. මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හඬිවූ ද? කවර දහම් කෙනෙකුත් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මුගලන් මහණ මෙසේ මහත් සෘඤ්ඤ ඇත්තේ මෙසේ මහත් අනුභාව ඇත්තේ වේ දූ යි.

වහන්ස, අපගේ දහම්හු හගවත්හු මුල් කොට ඇතියහ ... මහණෙනි, සිවු ඉදුපා වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මුගලන් මහණ මෙසේ මහත් සෘඤ්ඤ ඇත්තේ මෙසේ මහත් අනුභාව ඇත්තේ වේ. කවර සිවු ඉදුපා ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මුගලන් මහණ ජන්දසමාධිපධානසංඛාරසමනනාගත ඉඤ්ජාදස වඩයි. මෙසේ මාගේ ජන්දය ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය ... මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි. විරිය සමාධි ... විනිත සමාධි ... විමංසාසමාධිපධානසංඛාර-සමනනාගත ඉඤ්ජාදස වඩයි. මෙසේ මාගේ විමංසාව ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. පෙර යම් බඳු නම් පසුත් එසේ ය. පසු යම් බඳු නම් පෙරත් එසේ ය. යට යම් බඳු නම් උඩත් එසේ ය. උඩ යම් බඳු නම් යටත් එසේ ය. දහවල් යම් බඳු නම් රැත් එසේ ය. රැ යම් බඳු නම් දහවලුත් එසේ ය'' යි පසු පෙර හැඟීම් ඇත්තේ ද වෙසේ. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නොබැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

මහණෙනි, මේ සිවු ඉදුපා වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මුගලන් මහණ මෙසේ මහත් සෘඤ්ඤ ඇත්තේ මෙසේ මහත් අනුභාව ඇත්තේ වේ. මහණෙනි, මේ සිවු ඉදුපා වැඩු බැවින් ම බහුල කළ බැවින් ම මුගලන් මහණ නන්වැදැරුම් ඉදු-කොටස් විඳී ... කයින් වසයෙහි පවත්වයි. මහණෙනි, මේ සිවු ඉදුපා වැඩු බැවින් ම බහුල කළ බැවින් ම මුගලන් මහණ ආසුවක්‍ෂය කිරීමෙන් අනාසුව වූ එලසමාධියත් එලපුඤුවත් දිටුදුම්යෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ යි.

7. 2. 5

බ්‍රාහ්මණසුත්තං

3137. එකං සමයං ආයස්මා ආනන්දෙ කොසලිනියං විහරති සොසිතාරාමෙ. අථ ඛො උනනාහො බ්‍රාහ්මණො යෙනායස්මා ආනන්දෙ තෙනුපසඬකම්. උපසඩ්ධමිතා ආයස්මතා ආනන්දො සද්ධිං සමොදදි. සමොදනීයං කරං සාරාණියං විතීසාරෙතා එකමනතං නිසීදි. එකමනතං නිසිනො ඛො උනනාහො බ්‍රාහ්මණො ආයස්මනතං ආනන්දං එතදවොච: කිමසීයං නු ඛො හො ආනන්ද, සමණෙ ගොතමෙ බ්‍රහ්මචරියං වුසසතීති. ඡන්දපභානන්දං ඛො බ්‍රාහ්මණ, හගචති බ්‍රහ්මචරියං වුසසතීති. අසී පන හො ආනන්ද, මග්ගො අසී පටිපද ඵතස්ස ඡන්දස්ස පභානායාති? අසී ඛො බ්‍රාහ්මණ, මග්ගො අසී පටිපද ඵතස්ස ඡන්දස්ස පභානායාති. කතමො පන හො ආනන්ද, මග්ගො කතමා පටිපද ඵතස්ස ඡන්දස්ස පභානායාති? ඉධ බ්‍රාහ්මණ භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඬ්ඛාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, විරියසමාධි -පෙ- වික්ඛසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානං සඬ්ඛාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. අයං ඛො බ්‍රාහ්මණ මග්ගො අයං පටිපද ඵතස්ස ඡන්දස්ස පභානායාති.

එවං සනොත හො ආනන්ද සනිහකං හොති නො අසනිහකං, ඡන්දෙනෙච ඡන්දං පඡතිස්සතීති නෙතං යානං විඡජතීති. තෙනාභි බ්‍රාහ්මණ, තඤ්ඤවෙසු පටිපුච්ඡස්සාමි යථා තෙ ඛලෙය්‍ය තථා නං ව්‍යාකරෙය්‍යාසී. තං කිං මඤ්ඤසී බ්‍රාහ්මණ, අහොසී තෙ පුඛෙඛ ඡන්දෙ ආරාමං ගමිස්සාමීති. තස්ස තෙ ආරාමගතස්ස යො තඡජා ඡන්දෙ යො පටිපපස්සද්ධාති. එවං හො. අහොසී තෙ පුඛෙඛ විරියං ආරාමං ගමිස්සාමීති තස්ස තෙ ආරාමගතස්ස යං තඡජං විරියං තං පටිපපස්සද්ධාති. එවං හො. අහොසී තෙ පුඛෙඛ වික්ඛං ආරාමං ගමිස්සාමීති. තස්ස තෙ ආරාමගතස්ස යං තඡජං වික්ඛං තං පටිපපස්සද්ධාති. එවං හො. අහොසී තෙ පුඛෙඛ විමංසා ආරාමං ගමිස්සාමීති. තස්ස තෙ ආරාමගතස්ස යා තඡජා විමංසා යා පටිපපස්සද්ධාති. එවං හො.

7. 2. 5

බ්‍රාහ්මණ සූත්‍රය

3137. එක්කලෙක ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ කොසඹුනුවර සම්පයෙහි සෝසිකාරාමයෙහි වැඩවෙසෙති. එකල්හි උන්නාහ බමුණු තෙමේ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන් වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන් සමග සතුටු විය. සතුටු විය යුතු සිහි කටයුතු කථාව කොට නිමවා එකත්පස් ව හුන්නෝ ය. එකත්පස් ව හුන් උන්නාහ බමුණු තෙමේ ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන්ට මෙය කීය: “භවත් ආනන්දයෙනි, කුමක් පිණිස මහණගොයුම්හු කෙරෙහි බලසර වෙසේ දැ”යි. බමුණ, තෘෂ්ණා-ජන්දය පහනු පිණිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි බලසර වෙසේ යි. භවත් ආනන්දයෙනි, තෙල ජන්දය ප්‍රභාණය පිණිස මහෙක් ඇද්ද? පිළිවෙතක් ඇද්දැයි? බමුණ, තෙල ජන්දය පහනු පිණිස මහෙක් ඇත පිළිවෙතක් ඇතැ යි. භවත් ආනන්දයෙනි, තෙල ජන්දය පහනු පිණිස මහ කවරේ ද? පිළිවෙත කවරේ දැ යි? බමුණ, මෙසස්නෙහි මහණ ජන්දසමාධිපධානසඛිාරසමනාගත ඉඬිපාදය වඩයි. විරියසමාධි ... විතතසමාධි ... වීමංසාසමාධිපධානසඛිාරසමනාගත ඉඬිපාදය වඩයි. බමුණ, තෙල ජන්දය පහනු පිණිස මේ මහ ය, මේ පිළිවෙත යි.

භවත් ආනන්දයෙනි, එසේ ඇති කල්හි ශාන්ත වූවෙක් ම වෙයි. ශාන්ත නො වූවෙක් නො වෙයි. ජන්දයෙන් ම ජන්දය දුරලන්නෝ ය යන මෙකරුණ නැතැ යි. බමුණ, එසේ වී නම් මෙහි ලා තොප ම පිළිවිසින්නෙමි. යම්සේ තොපට රුස්නේ නම් එසේ එය විසඳන්නහු. බමුණ, ඒ කීමැ යි හඬිවූ ද? පෙර තොපට අරමට යන්නෙමි යි ජන්දයෙක් වී ය. අරමට ගිය ඒ තොපගේ ඒ පිණිස වූ ජන්දයෙක් වී නම් එය සන්හුන්නේ දැ යි? භවත්ති, එසේ ය. පෙර තොපට අරමට යන්නෙමි යි වියතියෙක් වී ය. අරමට ගිය ඒ තොපට ඒ පිණිස වූ යම් වියතියෙක් වී නම් එය සන්හුන්නේ දැ යි? භවත්ති, එසේ ය. පෙර තොපට අරමට යන්නෙමි යි සිතෙක් වී ය. අරමට ගිය ඒ තොපට ඒ පිණිස වූ යම් සිතෙක් වී නම් එය සන්හුන්නේ දැ යි? භවත්ති, එසේ ය. පෙර තොපට අරමට යන්නෙමි යි වීමංසාවක් වූ ය. අරමට ගිය ඒ තොපට ඒ පිණිස වූ යම් වීමංසාවක් වූ නම් එය සන්හුන්නේ දැ යි? භවත්ති, එසේ ය.

එවමෙව චො බ්‍රාහ්මණ, යො සො භික්ඛු අරහං ඛිණාසවො චුඞ්ඛවා කකකරණීයො ඔභිතභාරො අනුප්පකසද්දො පරික්ඛණ භවසංයොජනො සමමදඤ්ඤවිචුකො. තස්ස යො පුඛො ජජෙ අහොසි අරහත්තප්පත්තියා අරහත්තෙ පත්තො¹ යො තජ්ජා ජජෙ සො පටිප්පසසදො. යං පුඛො විරියං අහොසි අරහත්තප්පත්තියා අරහත්තෙ පත්තෙ යං තජ්ජං විරියං තං පටිප්පසසදො. යං පුඛො විත්තං අහොසි අරහත්තප්පත්තියා, අරහත්තෙ පත්තෙ යං තජ්ජං විත්තං තං පටිප්පසසදො. යා පුඛො විමංසා අහොසි අරහත්තප්පත්තියා, අරහත්තෙ පත්තෙ යා තජ්ජා විමංසා සා පටිප්පසසදො. තං කිං මඤ්ඤසි බ්‍රාහ්මණ, ඉති එවං සන්තො සන්තං වා හොති නො අසන්තං වාති? අදො හො ආනඤ, එවං සන්තො සන්තං හොති නො අසන්තං. අභික්ඛන්තො හො ආනඤ, -පෙ- අජ්ජතග්ගෙ පාණු පෙතං සරණං ගතහි.

7. 2. 6

මහිද්ධිකසුත්තං

3138. යෙ හි කෙච්චි භික්ඛවෙ, අතීතමද්ධානං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා මහිද්ධිකා අහෙසුං මහානුභවා, සඛො තෙ චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා බ්‍රුලීකත්තා. යෙ හිපි කෙච්චි භික්ඛවෙ, අනාගතමද්ධානං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා මහිද්ධිකා භවිස්සන්ති මහානුභවා. සඛො තෙ චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා බ්‍රුලීකත්තා. යෙ හි කෙච්චි භික්ඛවෙ, එතරහි සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා මහිද්ධිකා මහානුභවා. සඛො තෙ චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා බ්‍රුලීකත්තා. කතමෙසං චතුත්තං: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ජජුසමාධිපධානසඛිාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති විරියසමාධි -පෙ- විත්තසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධි පධානසඛිාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. යෙ හි කෙච්චි භික්ඛවෙ, අතීතමද්ධානං සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා මහිද්ධිකා අහෙසුං මහානුභවා -පෙ- මහිද්ධිකා භවිස්සන්ති මහානුභවා -පෙ- එතරහි මහිද්ධිකා මහානුභවා සඛො තෙ ඉමෙසං යෙව චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා බ්‍රුලීකත්තාති.

1. අරහත්තප්පත්තෙ - මජ්ඣ.

බමුණ, එසෙයින් ම රහත් වූ ඤාය කළ ආසුව ඇති වැස නිම වූ බඹසර ඇති කළ සිවුමහ කටයුතු ඇති බහා තැබූ බර ඇති පිළිවෙළින් පැමිණි රහත් බැව් ඇති සහලුලීන් ගෙවූ හවසංයෝජන ඇති යම් ඒ මහණෙක් වේ ද, ඔහුට පෙර රහත් බවට පැමිණෙනු පිණිස යම් ජන්දයෙක් වී ද, රහත් බවට පැමිණි කල්හි ඒ පිණිස වූ යම් ජන්දයෙක් වී නම් එය සන්භුන්නේ ය. පෙර රහත් බවට පැමිණෙනු පිණිස යම් වියඪයෙක් වී ද, රහත් බවට පැමිණි කල්හි ඒ පිණිස වූ යම් වියඪයෙක් වී නම් එය සන්භුන්නේ ය. පෙර රහත් බවට පැමිණෙනු පිණිස යම් සිතෙක් වී ද රහත් බවට පැමිණි කල්හි ඒ පිණිස වූ යම් සිතෙක් වී නම් එය සන්භුන්නේ ය. පෙර රහත් බවට පැමිණෙනු පිණිස යම් විමංසාවක් වූ ද, රහත් බවට පැමිණි කල්හි ඒ පිණිස වූ යම් විමංසාවක් වී නම් එය සන්භුන්නේ ය. මෙසේ ඇති කල්හි ශාන්ත වූවෙක් හෝ ශාන්ත නො වූවෙක් හෝ වේ දැ යි? හවත් ආනන්දයෙනි, එසේ ඇති කල්හි ඒකාන්තයෙන් ශාන්ත වූවෙක් වේ. ශාන්ත නො වූවෙක් නො වේ. හවත් ආනන්දයෙනි, ඉතා මැනවි ... අද පටන් දිවිහිම කොට සරණ ගිය (මා උවසූ කොට දරන සේක්වා) යි.

7. 2. 6

මහිදායක සූත්‍රය

3138. මහණෙනි, ඉකුත්කල යමකිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ මහත් සාද්ධි ඇත්තෝ මහත් අනුභාව ඇත්තෝ වූහු නම් ඒ සියල්ලෝ සිවු ඉදුපා වැඩූ බැවින්, බහුල කළ බැවින් (එසේ වූහ.) මහණෙනි, මකුත් යමකිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ මහත් සාද්ධි ඇත්තෝ මහත් අනුභාව ඇත්තෝ වන්නාහු නම් ඒ සියල්ලෝ සිවු ඉදුපා වැඩූ බැවින්, බහුල කළ බැවින්. මහණෙනි, දැන් යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ මහත් සාද්ධි ඇත්තෝ මහත් අනුභාව ඇත්තෝ නම් ඒ සියල්ලෝ සිවු ඉදුපා වැඩූ බැවින්, බහුල කළ බැවින්. කවර සිවු ඉදුපා ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ ජන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගත ඉඳිපාදය වඩයි. විරියසමාධි ... චිත්තසමාධි .. විමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගත ඉඳිපාදය වඩයි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යමකිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ මහත් සාද්ධි ඇත්තෝ මහත් අනුභාව ඇත්තෝ වූහු නම් ... මහත් සාද්ධි ඇත්තෝ මහත් අනුභාව ඇත්තෝ වන්නාහු නම් ... දැන් මහත් සාද්ධි ඇත්තෝ මහත් අනුභාව ඇත්තෝ නම් ඒ සියල්ලෝ මේ සිවු ඉපාදු ම වැඩූ බැවින්, බහුල කළ බැවින් යි.

7. 2. 7

ඉද්ධිවිධසුත්තං

3139. යෙ හි කෙවි හිකඛවෙ, අනීතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්චන්‍යුහොසුං, එකොපි හුක්ඛා බ්‍රහ්මා අහෙසුං, බ්‍රහ්මාපි හුක්ඛා එකො අහෙසුං ආචීභාවං තිරොභාවං තිරොකුඛධං තිරොපාකාරං තිරොපබ්බතං අසජ්ජමානා අගමංසු සෙය්‍යථාපි ආකාසෙ. පඨවියාපි උමුජ්ජනිමුජ්ජං අකංසු සෙය්‍යථාපි උදකෙ, උදකෙපි අභිජ්ජමානෙ අගමංසු සෙය්‍යථාපි පඨවියං, ආකාසෙපි පලලඛෙක්ඛන කමිංසු සෙය්‍යථාපි පකඛි සකුණො, ඉමෙපි වන්දිමසුරියෙ එවංමභිද්ධිකෙ එවංමභානුභාවෙ පාණිනා පරාමසිංසු¹ පරිමජ්ජිංසු, යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසෙ වනෙහසුං, සබ්බෙ තෙ වතුනං ඉද්ධිපාදනං භාවිතතො බහුලීකතතො.

යෙ හිපි කෙවි හිකඛවෙ, අනාගතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්චන්‍යුහොසුංහත්: “එකොපි හුක්ඛා බ්‍රහ්මා හවිසසනති, බ්‍රහ්මාපි හුක්ඛා එකො හවිසසනති, ආචීභාවං තිරොභාවං තිරොකුඛධං තිරොපාකාරං තිරොපබ්බතං අසජ්ජමානා ගමීසසනති සෙය්‍යථාපි ආකාසෙ, පඨවියාපි උමුජ්ජනිමුජ්ජං කරිසසනති සෙය්‍යථාපි උදකෙ, උදකෙපි අභිජ්ජමානෙ ගමීසසනති සෙය්‍යථාපි පඨවියං, ආකාසෙපි පලලඛෙක්ඛන කමිසසනති සෙය්‍යථාපි පකඛි සකුණො, ඉමෙපි වන්දිමසුරියෙ එවංමභිද්ධිකෙ එවංමභානුභාවෙ පාණිනා පරාමසිසසනති පරිමජ්ජිසසනති, යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වනෙහසුන්² සබ්බෙ තෙ වතුනං ඉද්ධිපාදනං භාවිතතො බහුලීකතතො.

යෙ හි කෙවි හිකඛවෙ, එතරහි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්චන්‍යුහොසුන්: එකොපි හුක්ඛා බ්‍රහ්මා හොන්. බ්‍රහ්මාපි හුක්ඛා එකො හොන්, ආචීභාවං තිරොභාවං තිරොකුඛධං තිරොපාකාරං තිරොපබ්බතං අසජ්ජමානා ගච්ජනති සෙය්‍යථාපි ආකාසෙ, පඨවියාපි උමුජ්ජනිමුජ්ජං කරොතති සෙය්‍යථාපි උදකෙ, උදකෙපි අභිජ්ජමානෙ ගච්ජනති සෙය්‍යථාපි පඨවියං, ආකාසෙපි පලලඛෙක්ඛන කමන්ති සෙය්‍යථාපි පකඛි සකුණො, ඉමෙපි වන්දිමසුරියෙ එවංමභිද්ධිකෙ එවංමභානුභාවෙ පාණිනා පරාමසන්ති පරිමජ්ජනති, යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වනෙහනති, සබ්බෙ තෙ වතුනං ඉද්ධිපාදනං භාවිතතො බහුලීකතතො.

කතමෙසං වතුනන්: ඉධ හිකඛවෙ, හිකඛු ජන්දසමාධිපධානසඛාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, විරියසමාධි -පෙ- විතපසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානසඛාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, යෙ හි කෙවි හිකඛවෙ අනීතමද්ධානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්චන්‍යුහොසුං -පෙ- පච්චන්‍යුහොසුන්ති -පෙ- පච්චන්‍යුහොන්ති -පෙ- සබ්බෙ තෙ ඉමෙසං ජන්දව වතුනං ඉද්ධිපාදනං භාවිතතො බහුලීකතතොති.

1. පරිමසිංසු - සි 1, 2, මජ්ඣං.
 2. වකඛිසසනති - මජ්ඣං.

7. 2. 7

ඉඤ්චිධ සුත්‍රය

3139. මහණෙනි, ඉකුත්කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ නන් වැදෑරුම් ඉදු කොටස් වින්දනු ද, එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වූහු ද, බොහෝ අයුරු ව ද එකෙක් වූහු ද, පළට බව මුවහ බව (වින්දනු ද,) බිතෙන් පිටට පවුරෙන් පිටට පව්වෙන් පිටට අහස්හි මෙන් නො ගැටෙමින් ගියාහු ද, පොළොවෙහින් දියෙහි මෙන් මතු වීම කිමිදීම කළාහු ද, පොළොවෙහි මෙන් නො බිඳෙන දියෙහින් ගියාහු ද, පියාපත් ඇති ලිහිණියකු මෙන් අහස්හින් පළහින් යුතු ව ගමන් කළාහු ද, මෙබඳු මහත් සෘඤ්ඤ ඇති මෙබඳු මහත් අනුභාව ඇති මේ සඳහිරු දෙදෙනත් සාමකළාහු ද, පිරිමැද්දහු ද, බඹලොව තෙක් දු කයින් වසයෙහි පවැත් වූහු ද, ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවිනි, බහුල කළ බැවිනි.

මහණෙනි, මතුත් යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ නන් වැදෑරුම් ඉදු කොටස් විදින්නාහු ද, එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වන්නාහු ද, බොහෝ අයුරු ව ද එකෙක් වන්නාහු ද, පළට බව මුවහ බව (විදින්නාහු ද,) බිතෙන් පිටට පවුරෙන් පිටට පව්වෙන් පිටට අහස්හි මෙන් නො ගැටෙමින් යන්නාහු ද, පොළොවෙහින් දියෙහි මෙන් මතු වීම කිමිදීම කරන්නාහු ද, පොළොවෙහි මෙන් නො බිඳෙන දියෙහින් යන්නාහු ද, පියාපත් ඇති ලිහිණියකු මෙන් අහස්හින් පළහින් යුතු ව ගමන් කරන්නාහු ද, මෙබඳු මහත් සෘඤ්ඤ ඇති මෙබඳු මහත් අනුභාව ඇති මේ සඳහිරු දෙදෙනත් අතින් පහස්නාහු ද පිරිමදනාහු ද, බඹලොව තෙක් දු කයින් වසයෙහි පවත්වන්නා හු ද, ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවිනි, බහුල කළ බැවිනි.

මහණෙනි, දූන් යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ නන් වැදෑරුම් ඉදු කොටස් විදිද්ද, එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වෙද්ද, බොහෝ අයුරු ව ද එකෙක් වෙද්ද, පළට බව මුවහ බව (විදිද්ද,) බිතෙන් පිටට පවුරෙන් පිටට පව්වෙන් පිටට අහස්හි මෙන් නො ගැටෙමින් යෙද්ද, පොළොවෙහින් දියෙහි මෙන් මතු වීම කිමිදීම කෙරෙද්ද, නො බිඳෙන දියෙහින් පොළොවෙහි මෙන් යෙද්ද. පියාපත් ඇති ලිහිණියකු මෙන් අහස්හින් පළහින් යුතු ව ගමන් කෙරෙද්ද, මෙබඳු මහත් සෘඤ්ඤ ඇති මෙබඳු මහත් අනුභාව ඇති මේ සඳහිරු දෙදෙනත් අතින් පහසිද්ද පිරිමදිද්ද, බඹලොව තෙක් දු කයින් වෙසෙහි පවත්වද්ද, ඒ සියල්ලෝ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවිනි, බහුල කළ බැවිනි.

කවර සිටු ඉදුපා ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ ජන්දසමාධිපධානසඤ්ඤාරසමනාගත ඉඤ්චාදය වධයි. විරියසමාධි ... විතසමාධි .. විමංසාසමාධිපධානසඤ්ඤාරසමනාගත ඉඤ්චාදය වධයි. මහණෙනි, ඉකුත්කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ නන් වැදෑරුම් ඉදු කොටස් වින්දනු ද ... විදින්නාහු ද ... විදිද්ද ... ඒ සියල්ලෝ මේ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවිනි, බහුල කළ බැවිනි යි.

7. 2. 8

භික්ඛුසුත්තං

3140. චතුත්තං භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලීකත්තා භික්ඛු ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුත්තං පඤ්ඤවිමුත්තං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරති. කතමෙසං චතුත්තං: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසම්බාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, විරියසමාධි -පෙ- විත්තසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධි-පධානසම්බාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතත්තා බහුලීකත්තා භික්ඛු ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුත්තං පඤ්ඤවිමුත්තං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරතිති.

7. 2. 9

භාවනාසුත්තං

3141. ඉද්ධිඤ්ඤා¹ වො භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමී ඉද්ධිපාදඤ්ඤා ඉද්ධිපාද-භාවනඤ්ඤා ඉද්ධිපාදභාවනාගාමීනීඤ්ඤා පටිපදං. තං සුඤ්ඤාරං. කතමා ච භික්ඛවෙ, ඉද්ධි: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්චන්තු-හොති: එකොපි හුත්වා බහුධා හොති -පෙ- යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වත්තෙති. අයං චූච්චති භික්ඛවෙ ඉද්ධි. කතමො ච භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදෙ; යො භික්ඛවෙ, මග්ගො යා පටිපද ඉද්ධිපට්ටලාභාය² සංවත්තති. අයං චූච්චති භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදෙ. කතමො ච භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදභාවනා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසම්බාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- විත්තසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානසම්බාරසමන්තා-ගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති අයං චූච්චති භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදභාවනා. කතමා ච භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදභාවනාගාමීනී පටිපද; අයමෙව අරියො අට්ඨංඝිනිකො මග්ගො. සෙයාපීදං: සමමාදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධි. අයං චූච්චති භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදභාවනාගාමීනී පටිපදති.

1. ඉද්ධිං - මජ්ඣං.
 2. ඉද්ධිලාභාය ඉද්ධිපට්ටලාභාය - මජ්ඣං, යනා.

7. 2. 8

හිකවු සුත්‍රය

3140. මහණෙනි, ඉදුපා සතරක් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මහණතෙමේ ආසුචි ස්‍රය කිරීමෙන් අනාසුචි වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥවත් දිට්‍රදූමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ. කවර සතරක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණතෙමේ ජන්දසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගත ඉඬිපාදය වඩයි. විරියසමාධි .. වින්‍යසමාධි ... විමංසාසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගත ඉඬිපාදය වඩයි. මහණෙනි, මේ සිටු ඉදුපා වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මහණ ආසුචි ස්‍රය කිරීමෙන් අනාසුචි වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥවත් දිට්‍ර දූමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ යි.

7. 2. 9

භාවනා සුත්‍රය

3141. මහණෙනි, සෘඬිය හා සෘඬිපාද හා සෘඬිපාදභාවනා හා සෘඬිපාදභාවනාගාමිනීප්‍රතිපද හා තොපට දෙසන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි, සෘඬි කවර යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ නන් වැදැරුම් සෘඬිවිධ අනුභව කෙරෙයි. එකෙක් ව ද බහු ප්‍රකාර වේ ... බඹලොව හිමි කොට දු කයින් වශයෙහි පවත්වයි. මහණෙනි, මේ සෘඬි යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, සෘඬිපාද කවරෙ යත්: මහණෙනි, යම් මහෙක් යම් පිළිවෙතක් සෘඬි ප්‍රතිලාභ පිණිස පවතී ද, මහණෙනි, මේ සෘඬිපාද යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, සෘඬිපාදභාවනා කවර යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ ජන්දසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගත ඉඬිපාදය වඩයි. විරිය-සමාධි ... වින්‍යසමාධි ... විමංසාසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගත ඉඬිපාදය වඩයි. මහණෙනි, මේ සෘඬිපාදභාවනා යයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, සෘඬිපාදභාවනාගාමිනීප්‍රතිපත් කවර යත්: මේ අරිඅටහිමහ මැ යි. එනම්: සමමාදිට්ඨි ... සමමාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ සෘඬිපාද-භාවනාගාමිනීප්‍රතිපද යයි කියනු ලැබේ යි.

7. 2. 10

විභවගසුත්තං

3142. චන්තාරො මෙ භික්ඛවෙ, ඉඤ්ජපාද භාවිතා බහුලීකතා මහජ්ජා හොන්ති මහානිසංසා. කරො භාවිතා ච භික්ඛවෙ, චන්තාරො ඉඤ්ජපාද කරො බහුලීකතා මහජ්ජා හොන්ති මහානිසංසා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ජන්දසමාධිපධානසඤ්චාරසමන්තාගතං ඉඤ්ජපාදං භාවෙති; ඉති මෙ ජන්ද න ච අතිලීනො භවිස්සති, න ච අතිපග්ගහිතො භවිස්සති. න ච අජ්ඣන්තං සඬබ්බන්තො භවිස්සති, න ච බහිද්ධා වික්ඛන්තො භවිස්සති පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී ච විහරති-පෙ- ඉති විචටෙන වෙනසා අපරියොනදෙධන සප්භාසං චිත්තං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- විත්තසමාධි -පෙ- විමංසා-සමාධිපධානසඤ්චාරසමන්තාගතං ඉඤ්ජපාදං භාවෙති: “ඉති මෙ විමංසා න ච අතිලීනො භවිස්සති, න ච අතිපග්ගහිතො භවිස්සති, න ච අජ්ඣන්තං සඬබ්බන්තො භවිස්සති, න ච බහිද්ධා වික්ඛන්තො භවිස්සති, පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී ච විහරති:

“යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ,
 යථා අධො තථා උඤ්ඤං යථා උඤ්ඤං තථා අධො,
 යථා දිවා තථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා.”

ඉති විචටෙන වෙනසා අපරියොනදෙධන සප්භාසං චිත්තං භාවෙති.

කතමො ච භික්ඛවෙ, අතිලීනො ජන්ද: යො භික්ඛවෙ, ජන්ද කොසජ්ජසහගතො කොසජ්ජසමපසුන්තො, අයං චූච්චති භික්ඛවෙ අතිලීනො ජන්ද. කතමො ච භික්ඛවෙ, අතිපග්ගහිතො ජන්ද: යො හි භික්ඛවෙ, ජන්ද උඤ්ච්චසහගතො උඤ්ච්චසමපසුන්තො, අයං චූච්චති භික්ඛවෙ, අතිපග්ගහිතො ජන්ද. කතමො ච භික්ඛවෙ, අජ්ඣන්තං සඬබ්බන්තො ජන්ද: යො හි භික්ඛවෙ, ජන්ද ඊනමිද්ධසහගතො ඊනමිද්ධසමපසුන්තො, අයං චූච්චති භික්ඛවෙ, අජ්ඣන්තං සඬබ්බන්තො ජන්ද. කතමො ච භික්ඛවෙ, බහිද්ධා වික්ඛන්තො ජන්ද: යො හි භික්ඛවෙ, ජන්ද බහිද්ධා පඤ්ඤි කාමගුණෙ ආරඬ්ඨ අනුචික්ඛන්තො අනුචිසටො. අයං චූච්චති භික්ඛවෙ, බහිද්ධා වික්ඛන්තො ජන්ද.

කරඤ්ඤි භික්ඛවෙ, භික්ඛු පච්ඡාපුරෙ සඤ්ඤී ච විහරති: “යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී සුග්ගහිතා හොන්ති සුමනසිකතා සුපධාරිතා සුපච්චිද්ධා පඤ්ඤාය, එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු පච්ඡා පුරෙ සඤ්ඤී විහරති: “යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ.”

7. 2. 10

විභධිග සූත්‍රය

3142. මහණෙනි, මේ සතර සාද්ධිපාද වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ මහත්ඵල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද සතර සාද්ධිපාද මහත්ඵල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ ජන්දසමාධිපධාන-සඤ්ඤාරසමනාගත ඉඬිපාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ ජන්දය ඉතා සැඟවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය ... පච්ඡාපුරෙ සඤ්ඤා ඇත්තේ ද වෙසේ. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි. විරියසමාධි ... විතතසමාධි ... විමංසාසමාධි-පධානසඤ්ඤාරසමනාගත ඉඬිපාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ විමංසාව ඉතා සැඟවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. ‘පෙර යම්සේ නම් පසුත් එසේ ය. පසු යම්සේ නම් පෙරත් එසේ ය. යට යම් සේ නම් උඩත් එසේ ය. උඩ යම්සේ නම් යටත් එසේ ය. දහවල යම් සේ නම් රැත් එසේ ය. රැ යම්සේ නම් දහවලත් එසේ ය’යි පච්ඡා පුරෙසඤ්ඤා ඇත්තේ ද වෙසේ. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

මහණෙනි, ඉතා සැඟවුණු ජන්දය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් ජන්දයෙක් කුසිතබව සහගියේ කුසිතබව සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඉතා සැඟවුණු ජන්දය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද ජන්දය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් ජන්දයෙක් උඬවිචය සහගියේ උඬවචය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද ජන්දය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඇතුළත හැකුළුණු ජන්දය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් ජන්දයෙක් ඊනමිඬිය සහගියේ ඊනමිඬිය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඇතුළත හැකුළුණු ජන්දය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, පිටත විසුරුණු ජන්දය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් ජන්දයෙක් පිටත පස්කම්මුණ ඇරඹ අනු ව විසුරුණේ අනු ව විසලේ වේ ද, මහණෙනි, මේ පිටත විසුරුණු ජන්දය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, මහණ කෙසේ නම් ‘පෙර යම්සේ නම් පසුත් එසේ ය. පසු යම්සේ නම් පෙරත් එසේ යයි පච්ඡාපුරෙසඤ්ඤා ඇති ව වෙසේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු විසින් පච්ඡාපුරෙසඤ්ඤාව මැනවින් ගන්නා ලද්දී මොනවට මෙනෙහි කරන ලද්දී මැනවින් දරන ලද්දී නුවණින් මොනවට පිළිවිද්‍යා ලද්දී වේ ද, මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙමේ ‘පෙර යම්සේ නම් පසුත් එසේ ය. පසු යම්සේ නම් පෙරත් එසේ ය’යි පච්ඡාපුරෙ සඤ්ඤා ඇති ව වෙසේ.

කථංඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථා අධො තථා උද්ධං යථා උද්ධං තථා අධො විහරති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඉමමෙව කායං උද්ධං පාදනලා අධො කෙසමස්සා තවපරියනාං පුරං නානප්පකාරස්ස අසුචිනො පච්චවෙකඛි: “අස්ථි ඉමසමීං කායෙ කෙසා ලොමා නධා දනතා තථො මංසං නගාරු අට්ඨි අට්ඨිමිඤ්ඤා¹ වකකං හදයං යකනං කිලොමකං පිහකං පප්පාසං අනතා අනතගුණං උදරියං කරියං පිත්තං සෙමභං පුබ්බො ලොහිතං සෙදෙ මෙදෙ අස්සු වසා බෙලො පිඨ්ඤානිකා ලසිකා මුත්තනි. එවං බො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථා අධො තථා උද්ධං යථා උද්ධං තථා අධො විහරති.

කථංඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු “ඤ්ඤා දිවා තථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා විහරති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු යෙහි ආකාරෙහි යෙහි ලිඛෙහි යෙහි නිමිත්තෙහි දිවා ඡන්දසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. සො තෙහි ආකාරෙහි තෙහි ලිඛෙහි තෙහි නිමිත්තෙහි රත්තං ඡන්දසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. යෙහි වා පන ආකාරෙහි යෙහි ලිඛෙහි යෙහි නිමිත්තෙහි රත්තං ඡන්දසමාධි-පධානසඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. සො තෙහි ආකාරෙහි තෙහි ලිඛෙහි තෙහි නිමිත්තෙහි දිවා ඡන්දසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. එවං බො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථා දිවා තථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා විහරති.

කථංඤ්ඤා භික්ඛවෙ, භික්ඛු විචටෙන වෙතසා අපරියොනදෙධන සප්පහාසං විත්තං භාවෙති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො ආලොකසඤ්ඤා සුගහිතා හොති දිවාසඤ්ඤා සවාධිට්ඨිතා. එවං බො භික්ඛවෙ භික්ඛු විචටෙන වෙතසා අපරියොනදෙධන සප්පහාසං විත්තං භාවෙති.

කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ අනිලිනං විරියං: යං භික්ඛවෙ, විරියං කොසඡ්ඡසහගතං කොසඡ්ඡසමප්පුත්තං, ඉදං වුච්චිති භික්ඛවෙ, අනිලිනං විරියං: කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, අනිපගහිතං විරියං: යං භික්ඛවෙ, විරියං උද්ධවච්චසහගතං උද්ධවච්චසමප්පුත්තං, ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, අනිපගහිතං විරියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, අජ්ඣකතං සඬබ්භතං විරියං: යං භික්ඛවෙ, විරියං ථිතමිද්ධිසහගතං ථිතමිද්ධිසමප්පුත්තං. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, අජ්ඣකතං සඬබ්භතං විරියං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, බහිද්ධා විකඛ්භතං විරියං: යං භික්ඛවෙ, විරියං බහිද්ධා පඤ්ඤාකාමගුණෙ ආරඤ්ඤා අනුච්චිකතං අනුච්චිසං. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, බහිද්ධා විකඛ්භතං විරියං-පෙ- සප්පහාසං විත්තං භාවෙති.

1. අට්ඨිමිඤ්ඤා - මජ්ඣ, සා.

මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ යට යම්සේ නම් උඩත් එසේ ව උඩ යම් සේ නම් යටත් එසේ ව වෙසේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ පාදතලයෙන් උඩ කෙස්මතුයෙන් යට සිවිය කෙළවර කොට ඇති නන් වැදෑරුම් අසුවියෙන් පිරුණු මේ කය ම ප්‍රත්‍යාවේෂ්‍යා කෙරෙයි. මේ කයෙහි කෙස් ලොම් නිය දත් සිව් මස් නහර ඇට ඇටමිදුලු වකුගඩු හදලෙස අක්මා දලඳුව බඩදිව පපුමය අතුනු අකුනුබහන් නොපැසුණු අහර පැසුණු අහර පින් සෙම් පුයා ලේ ඩග මේදතෙල කඳුළු වූරුණු තෙල කෙල මුකුනු සඳමිදුලු මු ඇතැ'යි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ තෙමේ යට යම් බඳු නම් උඩත් එසේ ව උඩ යම් බඳු නම් යටත් එසේ ව වෙසේ.

මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ දහවල් යම් බඳු නම් රන් එසේ ව ර යම් බඳු නම් දහවලුන් එසේ ව වෙසේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ යම් කොටස්වලින් යම් සටහන්වලින් යම් වැටහීම්වලින් දහවල් ඡන්දසමාධිපධානසඛාරසමන්‍යාගත ඉඤ්ජාදය වඩා ද, හෙතෙමේ ඒ කොටස්වලින් ඒ සටහන්වලින් ඒ වැටහීම් වලින් රන් ඡන්දසමාධිපධානසඛාරසමන්‍යාගත ඉඤ්ජාදය වඩයි. යම් කොටස්වලින් හෝ යම් සටහන්වලින් හෝ යම් වැටහීම්වලින් හෝ ර ඡන්දසමාධිපධානසඛාරසමන්‍යාගත ඉඤ්ජාදය වඩා ද, හෙතෙමේ ඒ කොටස්වලින් ඒ සටහන්වලින් ඒ වැටහීම්වලින් දහවලුන් ඡන්දසමාධිපධානසඛාරසමන්‍යාගත ඉඤ්ජාදය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණතෙමේ දහවල් යම් බඳු නම් රන් එසේ ව ර යම් බඳු නම් දහවලුන් එසේ ව වෙසේ.

මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ විවෘත වූ භාන්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩා ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු විසින් ආලොකසංස්කෘති මැනවින් ගන්නා ලද්දී දිව්‍යසංස්කෘති මැනවින් තබන ලද්දී වේ ද, මහණෙනි, මෙසේ මහණ විවෘත වූ භාන්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

මහණෙනි, ඉතා සැහවුණු වීර්යය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් වීර්යයෙක් කෝසජය සහගියේ කෝසජය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඉතා සැහවුණු වීර්යය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද වීර්යය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් වීර්යයෙක් උඤ්ච්චය සහගියේ උඤ්ච්චය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද වීර්යය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඇතුළත හැකුළුණු වීර්යය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් වීර්යයෙක් ඊතමිඤ්චය සහගියේ ඊතමිඤ්චය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඇතුළත හැකුළුණු වීර්යය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, පිටත විසුරුණු වීර්යය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් වීර්යයෙක් පිටත පස්කම් ගුණ ඇරඹ අනුව විසුරුණේ අනුව විසලේ වේ ද, මහණෙනි, මේ පිටත විසුරුණු වීර්යය යි කියනු ලැබේ ... බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, අනිලීනං චිත්තං යං භික්ඛවෙ, චිත්තං කොසජ්ජ--
 සහගතං කොසජ්ජසමපයුත්තං, ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, අනිලීනං චිත්තං.
 කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, අනිපග්ගහිතං චිත්තං යං භික්ඛවෙ, චිත්තං උද්ධවච-
 සහගතං උද්ධවචසමපයුත්තං. ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, අනිපග්ගහිතං චිත්තං.
 කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, අජ්ඣන්තං සඬබ්භිතං චිත්තං යං භික්ඛවෙ, චිත්තං
 ථීනමිද්ධසහගතං ථීනමිද්ධසමපයුත්තං, ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ, අජ්ඣන්තං
 සඬබ්භිතං චිත්තං. කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, බහිද්ධා චික්ඛිතං චිත්තං යං
 භික්ඛවෙ, චිත්තං බහිද්ධා පඤ්ඤාකාමගුණ ආරඤ්ඤා අනුචික්ඛිතං අනුචිසටං.
 ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ බහිද්ධා චික්ඛිතං චිත්තං -පෙ-සපභාසං චිත්තං
 භාවෙති.

කතමා ච භික්ඛවෙ, අනිලීනා වීමංසා යා භික්ඛවෙ, වීමංසා
 කොසජ්ජසහගතා කොසජ්ජසමපයුත්තා. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, අනිලීනා
 වීමංසා. කතමා ච භික්ඛවෙ, අනිපග්ගහිතා වීමංසා යා භික්ඛවෙ,
 වීමංසා උද්ධවචසහගතා උද්ධවචසමපයුත්තා. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ,
 අනිපග්ගහිතා වීමංසා. කතමා ච භික්ඛවෙ, අජ්ඣන්තා සඬබ්භිතා වීමංසා
 යා භික්ඛවෙ, වීමංසා ථීනමිද්ධසහගතා ථීනමිද්ධසමපයුත්තා, අයං වුච්චති
 භික්ඛවෙ, අජ්ඣන්තා සඬබ්භිතා වීමංසා. කතමා ච භික්ඛවෙ, බහිද්ධා
 චික්ඛිතා වීමංසා යා භික්ඛවෙ, වීමංසා බහිද්ධා පඤ්ඤාකාමගුණ
 ආරඤ්ඤා අනුචික්ඛිතා අනුචිසටා. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, බහිද්ධා චික්ඛිතා
 වීමංසා.

කථංඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛු පච්ඡාපුරෙසඤ්ඤී විහරති “යථා පුරෙ
 තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ:” ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො
 පච්ඡාපුරෙ සඤ්ඤා සුභහිතා හොති සුමනසිකතා සුපධාරිතා සුපට්ඨිද්ධා
 පඤ්ඤාය. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු පච්ඡාපුරෙසඤ්ඤී විහරති. “යථා පුරෙ
 තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ.”

කථංඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථා අධො තථා උද්ධං යථා උද්ධං තථා
 අධො විහරති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඉමමෙව කායං උද්ධං පාදතලා
 අධො කෙසමඤ්ඤා තචපරියතං පුරං නානපභකාරස්ස අසුචිනො
 පච්චවෙකඛති: “අඤ්ඤී ඉමෙඤ්ඤිං කායෙ කෙසා ලොමා -පෙ- ලසිකා
 මුක්ඛනති.” එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථා අධො තථා උද්ධං යථා
 උද්ධං තථා අධො විහරතිති.

මහණෙනි, ඉතා සැඟවුණු සිත කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් සිතෙක් කොසජ්ජය සහගියේ කොසජ්ජය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඉතා සැඟවුණු සිතැයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද සිත කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් සිතෙක් උඤ්චවය සහගියේ උඤ්චවය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද සිතැයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඇතුළත හැඳුළුණු සිත කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් සිතෙක් ඊනම්ඤය සහගියේ ඊනම්ඤය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඇතුළත හැඳුළුණු සිතැයි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, පිටත විසුරුණු සිත කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් සිතෙක් පිටත පස්කම්භුණ ඇරඹ අනුව විසුරුණේ අනුව විසළේ වේ ද, මහණෙනි, මේ පිටත විසුරුණු සිතැ යි කියනු ලැබේ ... බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

මහණෙනි, ඉතා සැඟවුණු වීමංසාව කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් වීමංසාවක් කොසජ්ජය සහගියේ කොසජ්ජය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඉතා සැඟවුණු වීමංසා යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද වීමංසාව කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් වීමංසාවක් උඤ්චවය සහගියේ උඤ්චවය සමග යෙදුණේ වේ ද, මහණෙනි, මේ ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද වීමංසා යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඇතුළත හැඳුළුණු වීමංසාව කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් වීමංසාවක් ඊනම්ඤය සහගියේ ඊනම්ඤය සමග යෙදුණේ වේ ද මහණෙනි, මේ ඇතුළත හැඳුළුණු වීමංසා යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, පිටත විසුරුණු වීමංසාව කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් වීමංසාවක් පිටත පස්කම්භුණ ඇරඹ අනුව විසුරුණේ අනුව විසළේ වේ ද, මහණෙනි, මේ පිටත විසුරුණු වීමංසා යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ “පෙර යමිසේ නම් පසුත් එසේ ය. පසු යමිසේ නම් පෙරත් එසේ ය”යි පච්ඡාපුරෙසඤ්ඤා ඇති ව වෙසේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණහු විසින් පච්ඡාපුරෙසඤ්ඤාව මැනවින් ගන්නා ලද්දී මැනවින් මෙතෙහි කරන ලද්දී මැනවින් දරන ලද්දී නුවණින් මොනවට පිළිවිදිනා ලද්දී වේ ද මහණෙනි, මෙසේ මහණ “පෙර යමිසේ නම් පසුත් එසේ ය. පසු යමිසේ නම් පෙරත් එසේ ය”යි පච්ඡාපුරෙසඤ්ඤා ඇති ව වෙසේ.

මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ යට යමිසේ නම් උඩත් එසේ ව උඩ යමිසේ නම් යටත් එසේ ව වෙසේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණතෙමේ පාදනලයෙන් උඩ කෙස්මතුවෙන් යට සිවිය කෙළවර කොට ඇති නන් වැදෑරුම් අසුවියෙන් පිරුණු මේ කය ම පස්විකයි. “මේ කයෙහි කෙස් ලොම් ... සඳමිදුලු මු ඇතැ”යි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ යට යමිසේ නම් උඩත් එබඳු ව උඩ යමිසේ නම් යටත් එබඳු ව වෙසේ.

කථංඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථා දිවා තථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා විහරති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු යෙහි ආකාරෙහි යෙහි ලිඛෙහි යෙහි නිමිතෙහි දිවා වීමංසාසමාධිපධානසංඛාරසමනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. යො තෙහි ආකාරෙහි තෙහි ලිඛෙහි තෙහි නිමිතෙහි රත්තං වීමංසාසමාධිපධානසංඛාරසමනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. යෙහි වා පන ආකාරෙහි යෙහි ලිඛෙහි යෙහි නිමිතෙහි රත්තං වීමංසා සමාධිපධානසංඛාරසමනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. යො තෙහි ආකාරෙහි තෙහි ලිඛෙහි තෙහි නිමිතෙහි දිවා වීමංසාසමාධිපධානසංඛාරසමනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථා දිවා තථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා විහරති.

කථංඤ්ච භික්ඛවෙ, භික්ඛු විචටෙන චෙතසා අපරියොනදොධන සප්පභාසං විතතං භාවෙති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො ආලොකසඤ්ඤ සුගහනිතා හොති දිවාසඤ්ඤා සාධිට්ඨිතා. එවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු විචටෙන චෙතසා අපරියොනදොධන සප්පභාසං විතතං භාවෙති.

එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, වන්හාරො ඉද්ධිපාදු එවං බහුලීකතා මහපථලා හොනති මොත්ඨසංසා. එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු චතුසු ඉද්ධිපාදෙසු එවං බහුලීකතෙසු අනෙකවිහිතං ඉද්ධිවිධං පටච්ඡුහොති. “එකොපි හුදා බහුධා හොති -පෙ- යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වනෙති..” එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු චතුසු ඉද්ධිපාදෙසු එවං බහුලීකතෙසු ආසවානං බයා අනාසවං චෙතොවිමුක්තං පඤ්ඤවිමුක්තං දිට්ඨව ධම්මෙම සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකතා උපසමෙප්ප විහරතිති.

පාසාදකමපනවග්ගො දුතියො.

කත්‍රුද්දන්තං:

හෙතුමහපථලො ජන්ඤෙ මොග්ගලොනො ව බ්‍රාහ්මණො,
මහිද්ධිදිද්ධිවිධා භික්ඛු භාවනා විහබ්‍රෙහි වාති.

මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ දහවල් යම්සේ නම් රැන් එබඳු ව රැ යම්සේ නම් දහවලුන් එබඳු ව වෙසේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ යම් කොටස්වලින් යම් සටහන්වලින් යම් වැටහීම්වලින් දහවල් වීමංසාසමාධිපධානසඛාරසමනාගත ඉඳිපාදය වඩා ද, හෙතෙමේ ඒ කොටස්වලින් ඒ සටහන්වලින් ඒ වැටහීම්වලින් රැන් වීමංසාසමාධිපධානසඛාරසමනාගත ඉඳිපාදය වඩයි. යම් කොටස්වලින් හෝ යම් සටහන්වලින් හෝ යම් වැටහීම්වලින් හෝ රැයෙහි වීමංසාසමාධිපධානසඛාරසමනාගත ඉඳිපාදය වඩා ද, හෙතෙමේ ඒ කොටස්වලින් ඒ සටහන්වලින් ඒ වැටහීම්වලින් දහවලුන් වීමංසාසමාධිපධානසඛාරසමනාගත ඉඳිපාදය වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ දහවල් යම්බඳු නම් රැන් එසේ ව රැ යම්බඳු නම් දහවලුන් එසේ ව වෙසේ.

මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ විවෘත වූ භාත්පසින් නොබැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩා ද යත්; මහණෙනි, මෙහි මහණහු විසින් ආලෝකසඤ්ඤාව මැනවින් ගන්නා ලද්දී දිවා සඤ්ඤාව මැනවින් පිහිටුවන ලද්දී වේ ද, මහණෙනි, මෙසේ මහණ විවෘත වූ භාත්පසින් බැබළුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද සිටු ඉදුපා මහත්ඵල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, මහණ සිටු ඉදුපා මෙසේ වැඩූ කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි නන් වැදැරුම් ඉදුකොටස් විඳී: එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ ... බඹලොව තෙක් දු කයින් වසායෙහි පවත්වයි. මහණෙනි, මහණ සිටු ඉදුපා මෙසේ වැඩූ කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි ආසුව ඤය කිරීමෙන් අනාසුව වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් දිටුදමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ යි.

දෙවැනි පාසාදකමපනවර්ගය යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

හෙතු, මහත්ඵල, ජඤ, මොහොලොත, බ්‍රාහ්මණ, මහිඳික, ඉඳිවිධ, හිකචු, භාවනා, විහබ්‍ධ යි දශසුත්‍රාන්ත කෙනෙකි.

3. අයොගුලුවගො

7. 3. 1

මගගසුතනං

3143. සාවතථීයං :

පුබ්බව මෙ භික්ඛවෙ, සමෙධාධා අනභිසම්බුද්ධිය සබ්බසත්තසෙසව සතො එතදහොසි. “කො නු ඛො මගො කා පට්ඨද ඉද්ධිපාදභාවනා-යාති: තස්ස මඤ්ඤා භික්ඛවෙ, එතදහොසි: “ඉධ භික්ඛු ඡන්දසමාධි පධානසඛාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, ඉති මෙ ඡන්දො න ව අතිලීනො හවිසසති -පෙ- සප්භාසං විනං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- විනසමාධි -පෙ- වීඛංසාසමාධිපධානසඛාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉති මෙ වීඛංසා න ව අතිලීනා හවිසසති. න ව අතිපග්ගහිතා හවිසසති. න ව අජ්ඣන්තං සඬබ්භතා හවිසසති. න ව බහිද්ධා විකඛ්භතා හවිසසති. පච්ඡාපුරෙසඤ්ඤි ව විහරති:

“යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ,
යථා අධො තථා උඤ්ඤං යථා උඤ්ඤං තථා අධො,
යථා දිවා තථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා.”

ඉති විවටෙන වෙනසා අපරියොනදෙධන සප්භාසං විනං භාවෙති.

එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු වතුසු ඉද්ධිපාදෙසු එවං බහුලිකතෙසු අනෙකවිභිතං ඉද්ධිවිධං පවිඤ්ඤාහොති: එකොපි හුත්වා බහුධා හොති -පෙ- යාව බුභමලොකාපි කායෙන වසං වනෙතති. එවං භාවිතෙසු ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු වතුසු ඉද්ධිපාදෙසු එවං බහුලිකතෙසු ආසවානං බයා අනාසවං වෙතොවිමුත්තං පඤ්ඤවිමුත්තං දිට්ඨව ධමමෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරති.

(ඡළභිඤ්ඤා විජාරෙතබ්බා.)

7. 3. 2

අයොගුලුසුතනං

3144. අථ ඛො ආයසමා ආනන්දො යෙන හගවා තෙනුපසඬකමී. උපසඬකමීත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීනෙතා ඛො ආයසමා ආනන්දො හගවන්තං එතදවොච: “අභිජානාති නු ඛො හන්තො, හගවා ඉද්ධියා මනොමයෙන කායෙන බුභමලොකං උපසඬකමීතා”¹ති. අභිජානාමී ධවාහං ආනන්ද ඉද්ධියා මනොමයෙන කායෙන බුභමලොකං උපසඬකමීතාති. අභිජානාති ඛො පන හන්තො, හගවා ඉමීනා වාතුමමභාභුතිකෙන කායෙන ඉද්ධියා බුභමලොකං උපසඬකමීතාති. අභිජානාමී ධවාහං ආනන්ද, ඉමීනා වාතුමමභාභුතිකෙන¹ කායෙන ඉද්ධියා බුභමලොකං උපසඬකමීතාති.² මපාතිහ³ හන්තො, හගවා ඉද්ධියා මනොමයෙන කායෙන බුභමලොකං උපසඬකමීතුං. සමඤ්ඤා⁴ ඛො හන්තො, හගවා ඉමීනා වාතුමමභාභුතිකෙන කායෙන ඉද්ධියා බුභමලොකං උපසඬකමීති.⁵ තඤ්ඤං හන්තො, හගවතො අච්ඡරියං වෙච අබ්බුතං වාති.

1. වාතුමමභාභුතිකෙන - මජ්ඣ. 3. යඤ්ච ඛො ඔමාති - මජ්ඣ., සා., ඔපපාති - සී 2.
2. උපසඬකමීතාති - සී 1, 2. 4. අභිජානාති - මජ්ඣ., සා.
3. උපසඬකමීතා - මජ්ඣ., සා.

3. අයෝග්‍යවර්ගය

7. 3. 1

මගහ සූත්‍රය

3143. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, සබ්බොධියෙන් පළමු ම බුදුබවට නො පැමිණි බෝසත් වූ ම මට මේ සිත විය: “ඉදුපා වැඩුමට මහ කවරේ ද, පිළිවෙත කවරේ ද”යි. මහණෙනි, ඒ මට මෙබඳු සිතෙක් විය: මෙහි මහණ ජන්මසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ ජන්ම ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය ... බැබළුම් සහිත සිත වඩයි. විරියසමාධි ... විතර්කසමාධි ... විමංසා-සමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ විමංසාව ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. “පෙර යම්සේ නම් පසුත් එසේ ය. පසු යම්සේ නම් පෙරත් එසේ ය. යට යම්සේ නම් උඩත් එසේ ය. උඩ යම්සේ නම් යටත් එසේ ය. දහවල් යම්සේ නම් රැත් එසේ ය. රැ යම්සේ නම් දහවලුත් එසේ ය”යි පව්‍යාපුරෙසඤ්ඤා ඇත්තේ ද වෙසෙයි. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

මහණෙනි, මහණ සිටු ඉදුපා මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි නන් වැදෑරුම් ඉදුකොටස් විඳී: එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ. ... බලිලොව තෙක් දු කයින් වසයෙහි පවත්වයි. මහණෙනි, මහණ සිටු ඉදුපා මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි ආසුවයන් සෂය කිරීමෙන් අනාසුව වූ එලසමාධියත් එලප්‍රඥාවත් දිට්‍රදුමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ යි.

(මධහිඤා විතර කටයුතු.)

7. 3. 2

අයෝග්‍ය සූත්‍රය

3144. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීයහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සෘඤ්ඤියෙන් මනෝමයකයින් බලිලොවට එළඹියේක් දැන වදරන සේක් ද”යි. ආනන්ද, මම සෘඤ්ඤියෙන් මනෝමයකයින් බලිලොවට එළඹියෙමි දැනිමි යි. “වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ වාතුමළභාග්‍යනික කයින් සෘඤ්ඤියෙන් බලිලොවට එළඹෙන්නට හැකියේක් ද”යි. ආනන්ද, මම මේ වාතුමළභාග්‍යනික කයින් සෘඤ්ඤියෙන් බලිලොවට එළඹෙන්නට හැකි වෙමි යි. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සෘඤ්ඤියෙන් මනෝමයකයින් බලිලොවට එළඹෙන්නට හැකි සේක: වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ වාතුමළභාග්‍යනික කයින් සෘඤ්ඤියෙන් බලිලොවට එළඹියේක් දැනිමි යි. වහන්ස, ඒ මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ඇසිරියෙක් ද පුදුමයෙක් ද වේ යි.

අච්ඡරියා වෙව ආනන්ද තථාගතා, අච්ඡරියධම්මෙසමනනාගතා ච, අබ්බතා වෙව ආනන්ද තථාගතා, අබ්බතධම්මෙසමනනාගතා ච. යසම් ආනන්ද, සමයෙ තථාගතො කායමපි විතො සමාදහති¹ විතමපි ච කායෙ සමාදහති¹ සුඛසඤ්ඤකුලී ලහුසඤ්ඤකුලී කායෙ² ඔක්කමිඤ්ඤා විහරති තසම්. ආනන්ද, සමයෙ තථාගතස්ස කායො ලහුතරො වෙව හොති මුදුතරො ච කම්මනියතරො ච පහස්සරතරො ච. සෙය්‍යථාපි ආනන්ද අයොගුලො දිවසසන්තතො³ ලහුතරො වෙව හොති මුදුතරො ච කම්මනියතරො ච පහස්සරතරො ච. එවමෙව ඛො ආනන්ද, යසම් සමයෙ තථාගතො කායමපි විතො සමාදහති, විතමපි කායෙ සමාදහති. සුඛසඤ්ඤකුලී ලහුසඤ්ඤකුලී කායෙ⁴ ඔක්කමිඤ්ඤා විහරති, තසම් සමයෙ ආනන්ද, තථාගතස්ස කායො ලහුතරො වෙව හොති මුදුතරො ච කම්මනියතරො ච පහස්සරතරො ච.

යසම් ආනන්ද සමයෙ තථාගතො කායමපි විතො සමාදහති, විතමපි කායෙ සමාදහති, සුඛසඤ්ඤකුලී ලහුසඤ්ඤකුලී කායෙ ඔක්කමිඤ්ඤා විහරති. තසම් ආනන්ද, සමයෙ තථාගතස්ස කායො අප්පකසිරතොව පුට්ඨියා වෙහාසං අබ්බුග්ගච්ඡති. සො අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්ඡන්තොති: “එකොපි හුඤ්ඤා බ්බුධා හොති-පෙ-යාව ඉහමලොකාපි කායෙන වසං වතොති, සෙය්‍යථාපි ආනන්ද, තුලපිච්ච වා කප්පාසපිච්ච වා ලහුකො වාතුපාදනො අප්පකසිරතොව පුට්ඨියා වෙහාසං අබ්බුග්ගච්ඡති. එවමෙව ඛො ආනන්ද, යසම් සමයෙ තථාගතො කායමපි විතො සමාදහති. විතමපි කායෙ සමාදහති සුඛසඤ්ඤකුලී ලහුසඤ්ඤකුලී කායෙ ඔක්කමිඤ්ඤා විහරති. තසම් ආනන්ද, සමයෙ තථාගතස්ස කායො අප්පකසිරතොව පුට්ඨියා වෙහාසං අබ්බුග්ගච්ඡති. සො අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්ඡන්තොති: එකොපි හුඤ්ඤා බ්බුධා හොති -පෙ- යාව ඉහමලොකාපි කායෙන වසං වතොතිති.

7. 3. 3

භික්ඛුසුතතං

3145. වත්තාරො මෙ භික්ඛවෙව, ඉද්ධිපාදං කතමෙ වත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙව, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛිතාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, විරියසමාධි-පෙ-විත්තසමාධි-පෙ-විමංසාසමාධිපධානසඛිතාරසමනනාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙව, වත්තාරො ඉද්ධිපාදං ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙව, චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිත්තො බ්බුලීකතන්තො භික්ඛු ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුත්තං පඤ්ඤාචිමුත්තං දිට්ඨොව ධම්මෙසයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකඤ්ඤා උපසමපස්ස විහරතිති.

1. සමාදහති - මඡසං,
 2. කායෙන - සි 1, 2.
 3. දිවසං සන්තතො - මඡසං, සා.
 4. කායෙන - සි 1, 2.

ආනන්ද ත්වංගතයෝ අසිරි වුවාහුත් අසිරි දහමින් යුතු වුවාහුත් වෙති. ආනන්ද, ත්වංගතයෝ පුදුම වුවාහුත් පුදුම දහමින් යුතු වුවාහුත් වෙති. ආනන්ද, යම් සමයක ත්වංගත තෙමේ කයත් සිතෙහි නඟා ද, සිතත් කයෙහි නඟා ද, සුඛසංඥාවත් ලසුසංඥාවත් කයෙහි බහා වෙසේ ද, ආනන්ද, එසමයෙහි ත්වංගතයන්ගේ කය ඉතා සැහැල්ලුත් ඉතා මෘදුත් ඉතා කම්ණ්‍යත් ඉතා බබළනසුලුත් වෙයි. ආනන්ද, දවසක් මුළුල්ලෙහි තැවුණු යවටෙක් යම්යේ ඉතා සැහැල්ලුත් ඉතා මෘදුත් ඉතා කම්ණ්‍යත් ඉතා ප්‍රභාසවරත් වේ ද, ආනන්ද, එසෙයින් ම ත්වංගතතෙමේ යම් සමයක කයත් සිතෙහි නඟා ද, සිතත් කයෙහි නඟා ද, සුඛසංඥාවත් ලසුසංඥාවත් කයෙහි බහා වෙසේ ද, ආනන්ද, එසමයෙහි ත්වංගතයන්ගේ කය ඉතා ලසුත් ඉතා මෘදුත් ඉතා කම්ණ්‍යත් ඉතා ප්‍රභාසවරත් වේ.

ආනන්ද, යම් කලෙක ත්වංගත තෙමේ කයත් සිතෙහි නඟා ද, සිතත් කයෙහි නඟා ද, සුඛසංඥාවත් ලසුසංඥාවත් කයෙහි බහා වෙසේ ද, ආනන්ද, එකල්හි ත්වංගතයන්ගේ කය නිතැතින් ම පොළොවෙන් අහසට නඟී. හේ නන් වැදෑරුම් ඉදු කොටස් විදී. එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ. ... බඹලොව තෙක් දු කයෙන් වසයෙහි පවත්වයි. ආනන්ද, යම්යේ හිඹුල්පුලුත් හෝ කපුපුලුත් හෝ සැහැල්ලු වූයේ වාතය විසින් ගන්නා ලද්දේ නිතැතින් ම පොළොවෙන් අහසට නඟී යි. ආනන්ද, එසෙයින් ම යම් සමයෙක ත්වංගත තෙමේ කයත් සිතෙහි නඟා ද, සිතත් කයෙහි නඟා ද, සුඛසංඥාවත් ලසුසංඥාවත් කයෙහි බහා වෙසේ ද, ආනන්ද, එසමයෙහි ත්වංගතයන්ගේ කය නිතැතින් ම පොළොවෙන් අහසට නඟී. හේ නන්වැදෑරුම් ඉදුකොටස් විදී. එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ ... බඹලොව තෙක් දු කයෙන් වසයෙහි පවත්වා යි.

7. 3. 3

හිකච්ච සූත්‍රය

3145. මහණෙනි, මේ ඉඬිපාද සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ ඡන්දසමාධිපධානසඛාරසමනාගත ඉඬිපාදය වධයි. විරියසමාධි ... විතතසමාධි ... වීමංසාසමාධි-පධානසඛාරසමනාගත ඉඬිපාදය වධයි. මහණෙනි, මේ ඉඬිපාද සතර යි. මහණෙනි, මේ සිවු ඉදුපා වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මහණ ආසුවයන් ඝෞස කිරීමෙන් අනාසුව වූ එලසමාධියත් එලප්‍රඥාවත් දිටුදූමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ යි.

7. 3. 4

සුද්ධකසුත්තං ¹

3146. වත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාද. කතමෙ වත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, විරියසමාධි-පෙ-විත්තසමාධි-පෙ-විමංසාසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වත්තාරො ඉද්ධිපාදති.

7. 3. 5

ඵලසුත්තං

3147. වත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාද. කතමෙ වත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, විරියසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. විත්තසමාධි පධානසඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, විමංසාසමාධිපධානසඛාර සමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වත්තාරො ඉද්ධිපාද. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිත්තො ඛහුලීකතන්තො ඒත්තං ඵලානං අඤ්ඤතරං ඵලං පාටිකඛිං: “දිට්ඨෙව ධම්මෙ අඤ්ඤ, සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමිකා”ති.

7. 3. 6

දුතියඵලසුත්තං

3148. වත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාද. කතමෙ වත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. විරියසමාධි-පෙ-විත්තසමාධි-පෙ-විමංසාසමාධිපධානසඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වත්තාරො ඉද්ධිපාද.

ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිත්තො ඛහුලී-කතන්තො සත්තඵලා සත්තානිසංසා පාටිකඛිං. කතමෙ සත්තඵලා සත්තානිසංසා: දිට්ඨෙව ධම්මෙ පටිගච්ච අඤ්ඤං ආරාධෙති. නො වෙ දිට්ඨෙව ධම්මෙ පටිගච්ච අඤ්ඤං ආරාධෙති, අඵ මරණකාලෙ අඤ්ඤං ආරාධෙති. නො වෙ දිට්ඨෙව ධම්මෙ පටිගච්ච අඤ්ඤං ආරාධෙති. නො වෙ මරණකාලෙ අඤ්ඤං ආරාධෙති, අඵ පඤ්චනං ඔරමභාගියානං සංයොජනානං පරිකඛයා අනාරා පරිනිබ්බාසී හොති, උපහච්ච පරිනිබ්බාසී හොති, අසඛාරපරිනිබ්බාසී හොති, සසඛාරපරිනිබ්බාසී හොති, උද්ධං-යොනො හොති අකනිට්ඨගාමී. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුත්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිත්තො ඛහුලීකතන්තො ඉමෙ සත්තඵලා සත්තානිසංසා පාටිකඛිංති.

1. න දිසුතෙදං සුත්තං සාමපොත්තංකෙ.

7. 3. 4

සුඤ්ඤ සුත්‍රය

3146. මහණෙනි, මේ ඉඤ්ජාද සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ ඡන්දසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදය වඩයි. විරියසමාධි ... චිත්තසමාධි ... වීමංසාසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදය වඩයි. මහණෙනි, මේ සිවු ඉඳුපා යි.

7. 3. 5

ඵලසුත්‍රය

3147. මහණෙනි, මේ ඉඳුපා සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ ඡන්දසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදය වඩයි. විරියසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදය වඩයි. චිත්තසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදය වඩයි. වීමංසාසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදය වඩයි. මහණෙනි, මේ සිවු ඉඳුපා යි. මහණෙනි, මේ සතර ඉඤ්ජාද වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් ඵලදාය අතුරෙන් එක්තරා ඵලයක් කැමති විය යුතු. දිට්‍රදූමියෙහි ම රහත් බව හෝ උපාදනසෙස ව ඇති කල්හි අනගමී බව හෝ යි.

7. 3. 6

දුතියඵල සුත්‍රය

3148. මහණෙනි, මේ ඉඳුපා සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ ඡන්දසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදය වඩයි. විරියසමාධි ... චිත්තසමාධි ... වීමංසාසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගත ඉඤ්ජාදය වඩයි. මහණෙනි, මේ සතර ඉඤ්ජාද යි.

මහණෙනි, මේ සතර ඉඤ්ජාද වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් සත් ඵල කෙනෙක් සත් අනුසස් කෙනෙක් කැමති විය යුතු. කවර සත් ඵල කෙනෙක් සත් අනුසස් කෙනෙක් ද යත්: දිට්‍රදූමියෙහි ම පෙරාතු ව රහත් බව ලබයි. ඉදින් දිට්‍රදූමියෙහි ම පෙරාතු ව රහත් බව නො ලබා නම් එකල්හි මරණසමයෙහි රහත් බව ලබයි. ඉදින් දිට්‍රදූමියෙහි ම පෙරාතු ව රහත් බව නො ලබා නම් ඉදින් මැරෙන කල්හි රහත් බව නො ලබා නම් එකල්හි පස් ඔරමහාගිය සංයොජනයන් ඝෛය කිරීමෙන් අතර කෙලෙස් පිරිනිවේනින් පිරිනිවේනසුලු වේ. (ආයුමැද ඉක්මවා) ආයුකෙළවරට ළං ව කෙලෙස්පිරිනිවේනින් පිරිනිවේනසුලු වෙයි. පියෝ නැති ව කෙලෙස්පිරිනිවේනින් පිරිනිවේනසුලු වෙයි. පියෝ ඇති ව කෙලෙස් පිරිනිවේනින් පිරිනිවේනසුලු වෙයි. අකතිට්ඨගාමී උඤ්ඤාන වෙයි. මහණෙනි, මේ සිවු ඉඳුපා වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මේ සත්ඵල සත් අනුසස් කැමති විය යුතු යි.

7. 3. 7

ආනන්දසුත්තං

3149. අථ ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ යෙන භගවා තෙනුපසඛ්ඛමි. උපසංඛතමීත්වා -පෙ- එකමන්තං නිසිංහො ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ භගවන්තං එතදවොච: “කතමා නු ඛො භන්තො, ඉඤ්ඤි, කතමො ඉඤ්ඤිපාදෙ, කතමා ඉඤ්ඤිපාදභාවනා, කතමා ඉඤ්ඤිපාදභාවනාගාමීනී පටිපද්ද”ති.

ඉධානන්ද, භික්ඛු අනෙකච්ඡිතං ඉඤ්ඤිවීධං පච්චන්තුහොති: “එකොපි භුක්වා ඛහුධා හොති -පෙ- යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වනෙති”. අයං වුච්චතානන්ද, ඉඤ්ඤි. කතමො වානන්ද, ඉඤ්ඤිපාදෙ: යො ආනන්ද, මග්ගො යා පටිපද්ද ඉඤ්ඤිලාභාය ඉඤ්ඤිපටිලාභාය සංවත්තති. අයං වුච්චතානන්ද, ඉඤ්ඤිපාදෙ. කතමාවානන්ද, ඉඤ්ඤිපාදභාවනා: ඉධානන්ද, භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගතං ඉඤ්ඤිපාදං භාවෙති, විරියසමාධි -පෙ- විත්තසමාධි -පෙ- වීචංසාසමාධිපධානසඛ්ඛාරසමන්තාගතං ඉඤ්ඤිපාදං භාවෙති. අයං වුච්චතානන්ද, ඉඤ්ඤිපාදභාවනා. කතමාවානන්ද, ඉඤ්ඤිපාදභාවනාගාමීනී පටිපද්ද: අයමෙව අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො. සෙයාපීදං: සම්මාදිට්ඨි -පෙ- සම්මාසමාධි. අයං වුච්චතානන්ද, ඉඤ්ඤිපාදභාවනාගාමීනී පටිපද්දති.

7. 3. 8

දුතියආනන්දසුත්තං

3150. එකමන්තං නිසිංහං ඛො ආයස්මන්තං ආනන්දං භගවා එතදවොච: “කතමා නු ඛො ආනන්ද, ඉඤ්ඤි, කතමො ඉඤ්ඤිපාදෙ, කතමා ඉඤ්ඤිපාදභාවනා, කතමා ඉඤ්ඤිපාදභාවනාගාමීනී පටිපද්ද”ති. භගවඤ්ඤුලකා නො භන්තො ධම්මො -පෙ- ඉධානන්ද, භික්ඛු අනෙකච්ඡිතං ඉඤ්ඤිවීධං පච්චන්තුහොති -පෙ- අයං වුච්චතානන්ද, ඉඤ්ඤිපාදභාවනාගාමීනී පටිපද්දති.

7. 3. 9

සමබ්‍රහ්මභික්ඛුසුත්තං

3151. අථ ඛො සමබ්‍රහ්මා භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසඛ්ඛමි.සු. -පෙ- එකමන්තං නිසිංහො ඛො තෙ භික්ඛු භගවන්තං එතදවොචුං: “කතමා නු ඛො භන්තො ඉඤ්ඤි, කතමො ඉඤ්ඤිපාදෙ, කතමා ඉඤ්ඤිපාදභාවනා, කතමා ඉඤ්ඤිපාදභාවනාගාමීනී පටිපද්ද”ති. ඉධ භික්ඛවො, භික්ඛු අනෙකච්ඡිතං ඉඤ්ඤිවීධං පච්චන්තුහොති: “එකොපි භුක්වා ඛහුධා හොති -පෙ- අයං වුච්චති භික්ඛවො, ඉඤ්ඤිපාදභාවනාගාමීනී පටිපද්දති.

7. 3. 7

ආනන්ද සූත්‍රය

3149. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ ... එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, ඉඤ්ඤි කචරේ ද ඉඤ්ජාද කචරේ ද ඉඤ්ජාදභාවනා කචරේ ද ඉඤ්ජාදභාවනාගාමීනීපටිපදා කචරේ ද”යි.

ආනන්ද, මෙහි මහණ නන් වැදෑරුම් ඉදුකොටස් විඳියි: “එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ ... බඹලොව තෙක් දු කයින් වසයෙහි පවත්වයි”. ආනන්ද, මේ ඉදු යි කියනු ලැබේ. ආනන්ද, ඉදුපා කචරේ ද යත්: ආනන්ද, යම් මහෙක් යම් පිළිවෙතෙක් ඉදු ලැබුම ඉදු පිළිලැබුම පිණිස පවතී නම් ආනන්ද, මේ ඉදුපා යි කියනු ලැබේ. ආනන්ද, ඉදුපා වැඩුම කචරේ ද යත්: ආනන්ද, මෙහි මහණ ඡන්දසමාධිපධානසඛාරසමනාගත ඉඤ්ජාදය වඩයි. චිරියසමාධි ... විඤ්ඤසමාධි ... චීමසාසමාධිපධානසඛාරසමනාගත ඉඤ්ජාදය වඩයි. ආනන්ද, මේ ඉදුපා වැඩුම යි කියනු ලැබේ. ආනන්ද, ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙත කචරේ ද යත්: මේ අවිඤ්ඤා මහ මැ යි. එනම්: සමොද්ධි ... සමොසමාධි යි. ආනන්ද, මේ ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙත යි කියනු ලැබේ යි.

7. 3. 8

දුතිය ආනන්ද සූත්‍රය

3150. එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක: “ආනන්ද, ඉදු කචරේ ද, ඉදුපා කචරේ ද, ඉදුපා වැඩුම කචරේ ද, ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙත කචරේ ද”යි. වහන්ස, අපගේ දහම්හු හඟවත්හු මුල් කොට ඇතියහ ... ආනන්ද, මෙහි මහණ නන් වැදෑරුම් ඉදුකොටස් විඳියි ... ආනන්ද, මේ ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙත යි කියනු ලැබේ යි.

7. 3. 9

සම්බහුලහිකචු සූත්‍රය

3151. එකල්හි බොහෝ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්වහන්සේ වෙත එළඹියහ ... එකත් පස් ව හුන් ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, ඉදු කචරේ ද, ඉදුපා කචරේ ද, ඉදුපා වැඩුම කචරේ ද, ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙත කචරේ ද”යි. මහණෙනි, මෙහි මහණ නන් වැදෑරුම් ඉදුකොටස් විඳි: එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ ... මහණෙනි, මේ ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙත යි කියනු ලැබේ යි.

7. 3. 10

දුතියසමබ්‍රලභිකඛුසුත්තං

3152. අථ ඛො සමබ්‍රලා භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසඛක්ඛිංසු: -පෙ- එකමන්තං නිසිනෙන ඛො තෙ භික්ඛු භගවා එතදචොච: කතමා නු ඛො භික්ඛවෙ ඉද්ධි, කතමො ඉද්ධිපාදො, කතමා ඉද්ධිපාදභාවනා, කතමා ඉද්ධිපාදභාවනාගාමීනී පටිපදති, භගවලුලකා නො භනොත, ධර්මො -පෙ-

කතමා ච භික්ඛවෙ ඉද්ධි: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්චන්‍රහොති: එකොපි හුත්වා බ්‍රහ්මා හොති -පෙ- යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වනොති. අයං චුච්චති භික්ඛවෙ ඉද්ධි. කතමො ච භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදො: යො භික්ඛවෙ, මග්ගො යා පටිපද ඉද්ධිලාභාය ඉද්ධිපටිලාභාය සංවත්සති. අයං චුච්චති භික්ඛවෙ ඉද්ධිපාදො. කතමා ච භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදභාවනා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඡන්දසමාධි-පධානසඛිඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- විත්තසමාධි -පෙ-විමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. අයං චුච්චති භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදභාවනා. කතමා ච භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදභාවනාගාමීනී පටිපද: අයමෙව අරියො අධ්මඛිකො මග්ගො. සෙයාපීදං: සමොදිධි -පෙ- සමොසමාධි. අයං චුච්චති භික්ඛවෙ, ඉද්ධිපාදභාවනාගාමීනී පටිපදති.

7. 3. 11

මොග්ගලොනසුත්තං

3153. තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමෙසං ධර්මානං භාවිතන්තා බ්‍රහ්මලිකතන්තා මොග්ගලොනො භික්ඛු එවං මහිද්ධිකො එවං මහානුභාවොති. භගවලුලකා නො භනොත ධර්මො -පෙ- චතුර්තං ඛො භික්ඛවෙ, ඉද්ධි-පාදනං භාවිතන්තා බ්‍රහ්මලිකතන්තා මොග්ගලොනො භික්ඛු එවං මහිද්ධිකො එවං මහානුභාවො. කතමෙසං චතුර්තං: ඉධ භික්ඛවෙ, මොග්ගලොනො භික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉති මෙ ඡන්දො න ච අතිලිතො භවිස්සති -පෙ- සප්පභාසං විත්තං භාවෙති. විරියසමාධි -පෙ- විත්තසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉති මෙ විමංසා න ච අතිලිතා භවිස්සති, න ච අතිපත්තභිතා භවිස්සති -පෙ- ඉති විචටෙන චෙතසා අපරියොනදෙධනා සප්පභාසං විත්තං භාවෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුර්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා බ්‍රහ්මලිකතන්තා මොග්ගලොනො භික්ඛු එවං මහිද්ධිකො එවං මහානුභාවො.

7. 3. 10

දුතියසම්බහුලහිකඛු සූත්‍රය

3152. එකල්හි බොහෝ හික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ ... එකත්පසෙක හුන් ඒ හික්ෂුන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක: “මහණෙනි, ඉදු කවරේ ද, ඉදුපා කවරේ ද, ඉදුපා වැඩුම කවරේ ද, ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙත කවරේ ද”යි. වහන්ස, අපගේ දහම්හු හගවත්හු මුල් කොට ඇතියහ...

මහණෙනි, ඉදු කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ නන්වැදුරුම් ඉදු කොටස් විදී. එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ... බලලොව තෙක් දු කයෙන් වසයෙහි පවත්වයි. මහණෙනි, මේ ඉදු යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඉදුපා කවරේ ද යත්: මහණෙනි, යම් මහෙක් යම් පිළිවෙතෙක් ඉදු ලැබුම ඉදු පිළිලැබුම පිණිස පවතී ද, මහණෙනි, මේ ඉදුපා යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඉදුපා වැඩුම කවරේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ ඡන්දසමාධි-පධානසඛිඛාරසමන්තාගත ඉඬිපාදය වඩයි. විරියසමාධි ... චිත්තසමාධි... වීමංසාසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගතඉඬිපාදය වඩයි. මහණෙනි, මේ ඉදුපා වැඩුමැ යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙත කවරේ ද යත්: මේ අර්ථටහිමගමැ යි. එනම්: සමමාදිට්ඨි ... සමමාසමාධි යි. මහණෙනි, මේ ඉදුපා වැඩුමට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි කියනු ලැබේ යි.

7. 3. 11

මොග්ගලොන සූත්‍රය

3153. මහණෙනි, ඒ කීමැයි හඟිවූ ද? කවර දහම් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මුගලන් මහණ මෙබඳු මහත් සාරඞි ඇත්තේ මෙබඳු අනුභාව ඇත්තේ දැ යි. වහන්ස, අපගේ දහම්හු හගවත්හු මුල් කොට ඇතියහ. ... මහණෙනි, සිවු ඉදුපා වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මුගලන් මහණ මෙබඳු මහත් සාරඞි ඇත්තේ මෙබඳු මහත් අනුභාව ඇත්තේ ය. කවර සිවු ඉදුපා ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මුගලන් මහණ ඡන්දසමාධිපධානසඛිඛාරසමන්තාගත ඉඬිපාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ ඡන්දය ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේය ... බැබළුම් සහිත සිත වඩයි. විරියසමාධි ... චිත්තසමාධි ... වීමංසාසමාධි පධානසඛිඛාරසමන්තාගත ඉඬිපාදය වඩයි. මෙසේ මාගේ වීමංසාව ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ... මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නො බැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි. මහණෙනි, මේ සිවු ඉදුපා වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මුගලන් මහණ මෙබඳු මහත් සාරඞි ඇත්තේ ය. මෙබඳු මහත් අනුභාව ඇත්තේ ය

ඉමෙසං ච පන භික්ඛවෙ, චතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා බහුලී-
කතන්තා මොග්ගලොතො භික්ඛු ඵට්ඨං අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්චන්තු-
හොති: “ඵකොපි හුන්වා බහුධා හොති. -පෙ- යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන
වසං වතෙත්ති”. ඉමෙසං ච පන භික්ඛවෙ, චතුන්තං ඉද්ධිපාදනං
භාවිතන්තා බහුලීකතන්තා මොග්ගලොතො භික්ඛු ආසවානං බයා
අනාසවං වෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ
සච්ඡිකන්වා උපසම්පජ්ජ වීහරති ති.

7. 3. 12

තථාගතසුත්තං

3154. තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමෙසං ධම්මානං භාවිතන්තා
බහුලීකතන්තා තථාගතො ඵට්ඨං මභිද්ධිකො ඵට්ඨං මහානුභාවොති.
භගවං මූලකා නො භනෙත්ත, ධම්මා -පෙ- චතුන්තං ඛො භික්ඛවෙ,
ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා බහුලීකතන්තා තථාගතො ඵට්ඨං මභිද්ධිකො
ඵට්ඨං මහානුභාවො. කතමෙසං චතුන්තං: ඉධ භික්ඛවෙ, තථාගතො
ජන්දසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉති මෙ ජන්ද
නා ච අතිලීනො භවිස්සති. න ච අතිපග්ගහිතො භවිස්සති. -පෙ-
ඉති විචට්ඨෙන වෙනසා අපරියොනාදොධන සප්පභාසං වින්තං භාවෙති.
වීරියසමාධි -පෙ- වික්ඛසමාධි -පෙ- වීමංසාසමාධිපධානසංඛාරසමන්තාගතං
ඉද්ධිපාදං භාවෙති. ඉති මෙ වීමංසා න ච අතිලීනා භවිස්සති, න ච
අතිපග්ගහිතා භවිස්සති. න ච අජ්ඣන්තං සංඛින්නා භවිස්සති, න ච
බහිද්ධා වික්ඛන්තා භවිස්සති. පච්ඡාපුරෙ සඤ්ඤී ච වීහරති.

‘යථා පුරෙ තථා පච්ඡා යථා පච්ඡා තථා පුරෙ,
යථා අධො තථා උද්ධං යථා උද්ධං තථා අධො,
යථා දිවා තථා රත්තං යථා රත්තං තථා දිවා.’

ඉති විචට්ඨෙන වෙනසා අපරියොනාදොධන සප්පභාසං වින්තං භාවෙති.

ඉමෙසං ච ඛො පන භික්ඛවෙ, චතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා,
බහුලීකතන්තා තථාගතො ඵට්ඨං මභිද්ධිකො ඵට්ඨං මහානුභාවො. ඉමෙසං ඤ්ච
පන භික්ඛවෙ, චතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා බහුලීකතන්තා තථාගතො
අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධං පච්චන්තුහොති: ඵකොපි හුන්වා බහුධා හොති -පෙ-
යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වතෙත්ති. ඉමෙසං ඤ්ච පන භික්ඛවෙ,
චතුන්තං ඉද්ධිපාදනං භාවිතන්තා බහුලීකතන්තා තථාගතො ආසවානං
බයා අනාසවං වෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං
අභිඤ්ඤ සච්ඡිකන්වා උපසම්පජ්ජ වීහරති.

(ජලභිඤ්ඤ වීජාරෙතබ්බො)

අයොගුලුවග්ගො තතියො.

තත්තුද්දනං:

මග්ගො අයොගුලො භික්ඛු සුද්ධකඤ්ච දුවෙ ඵලා
ආනන්දො දුවෙ චුන්නා භික්ඛුසම්බහුලෙ දුවෙ,
ඵකාදසො මොග්ගලොතො ඤ්චාදසමො තථාගතොති.

මහණෙනි, මේ සිවු ඉදුපා ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මුගලන් මහණ මෙසේ නන් වැදැරුම් ඉදු කොටස් විඳි: “එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ ... බබලොව තෙක් දු කයින් වසයෙහි පවත්ව”යි. මහණෙනි, මේ සිවු ඉදුපා ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මුගලන් මහණ ආසුව ඝෂය කිරීමෙන් අනාසුව වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් දිවුදුමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ යි.

7. 3. 12

තථාගත සූත්‍රය

3154. මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හඟිවූ ද? කවර දහම් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තථාගත තෙමේ මෙබදු මහත් සෘඤ්ඤ ඇත්තේ මෙබදු මහත් අනුභාව ඇත්තේ ද යි. වහන්ස, අපගේ දහම් හගවත්හු මුල් කොට ඇතියහ ... මහණෙනි, සිවු ඉදුපා වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තථාගත තෙමේ මෙබදු මහත් සෘඤ්ඤ ඇත්තේ මෙබදු මහත් අනුභාව ඇත්තේ ය. කවර සිවු ඉදුපා ද යත්: මහණෙනි, මෙහි තථාගත තෙමේ ඡන්දසමාධිපධානසඛිඤ්ජා-සමන්තාගත ඉඤ්ජාදස වඩයි. මෙසේ මාගේ ඡන්දස ඉතා හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය ... මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නොබැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි. විරියසමාධි .. විනිසමාධි ... විමංසා-සමාධිපධානසඛිඤ්ජාසමන්තාගත ඉඤ්ජාදස වඩයි. මෙසේ මාගේ විමංසා ඉතා සැහවුණේ නො ද වන්නේ ය. ඉතා දැඩි කොට ගන්නා ලද්දේ නො ද වන්නේ ය. ඇතුළත හැකුළුණේ නො ද වන්නේ ය. පිටත විසුරුණේ නො ද වන්නේ ය. “පෙර යමිසේ නම් පසුත් එබදු ය. පසු යමිසේ නම් පෙරත් එබදු ය. යට යමිසේ නම් උඩත් එබදු ය. උඩ යමිසේ නම් යටත් එබදු ය. දහවල් යමිසේ නම් රැත් එබදු ය. රැ යමිසේ නම් දහවලුත් එබදු ය”යි පසු පෙර හැඟීම් ඇත්තේ ද වෙසේ. මෙසේ විවෘත වූ භාත්පසින් නොබැඳුණු සිතින් බැබළුම් සහිත සිත වඩයි.

මහණෙනි, මේ සිවු ඉදුපා වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තථාගත තෙමේ මෙබදු මහත් සෘඤ්ඤ ඇත්තේ මෙබදු මහත් අනුභාව ඇත්තේ ය. මහණෙනි, මේ සිවු ඉදුපා ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තථාගත තෙමේ නන් වැදැරුම් ඉදු කොටස් විඳි: එකෙක් ව ද බොහෝ අයුරු වේ ... බබලොව තෙක් දු කයින් වසයෙහි පවත්වයි. මහණෙනි, මේ සිවු ඉදුපා ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් තථාගත තෙමේ ආසුවයන් ඝෂය කිරීමෙන් අනාසුව වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥාවත් ඉහාත්මයෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ යි.

(ඡඩහිඤා විතර කටයුතු.)

තෙවැනි අයොගුළවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය :

මග්ග, අයොගුළ, භීක්ඛු, සුඤ්ඤා යි සූත්‍ර සතරෙකි. ඵලසූත්‍ර දෙකෙකි. ආනාදු නමින් ද දෙකෙක් කියන ලදී. සමබ්‍රහ්මචරිකඛු සූත්‍ර ද දෙකෙකි. එකොළොස්වැන්න මොග්ගලාන ය, දෙළොස් වැන්න තථාගත ය යි සූත්‍ර මුළුල්ල දෙළොසෙකි.

4. ගඩුගාපෙය්‍යාලවග්ගො

7. 4. 1-48

පාවිනනිනනාදිසුතතානි

3155-3202 සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, ගඩුගා නදී පාවිනනිනනා පාවින පොණා පාවිනපඤ්ඤාරා. -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

(ඉද්ධිපාදවසෙන විජ්‍යාරෙතබ්බානි.)

ගඩුගාපෙය්‍යාලවග්ගො චතුසො.

තමුද්දනං:

ඡ පාවිනනො නිනනා ඡ ච නිනනා සමුද්දනො,
එතෙ දෙව ද්වාදස භොතභි වග්ගො තෙන පට්ඨවච්ඡිති.

5. අසමාදවග්ගො

7. 5. 1-40

තථාගතාදිසුතතානි

3203-3242. යාවතා භික්ඛවෙ සනනා අපද වා දිපද වා චතුසද වා බහුසද වා -පෙ- බහුලිකරොතිති.

අසමාදවග්ගො පඤ්ඤවමො.

තමුද්දනං:

තථාගතං පදං කුචං මූලං සාරෙන වසස්සිකං,
රාජා වජ්ඣමසුරියා ච වජ්ජෙන දසමං පදනභි.

6. බලකරණීයවග්ගො

7. 6. 1-48

බලාදි සුතතානි

3243-3290. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච්චි බලකරණීයා කම්මනනා කඨිරතභි -පෙ- බහුලිකරොතිති:

බලකරණීයවග්ගො ඡට්ඨො.

තමුද්දනං:

බලං බීජං ච නාගො ච රුක්ඛං කුම්බෙන සුක්ඛිනා
ආකාසෙන දෙව මෙසා නාවා ආගනතුකා නදී භි.

4. ගඹගාපෙය්‍යාලවර්ගය

7. 4. 1-48

පාචිතනිතනාදි සූත්‍ර

3155-3202. මහණෙනි, යම්සේ ගඹගා නදී තොමෝ පැදුන්දිගට නැමුණි පැදුන්දිගට නැමුරු වුවා පැදුන්දිගට බර වුවා වේ ද ... නිවනට බර වූයේ වේ යි.

(ඉඤ්ජාද විසින් විතර කටයුතු)

සිවුවැනි ගඹගාපෙය්‍යාලවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමමාලාව :

පාචිතනිතනවතුණක සයෙකි. සමුරුනිතන වතුණක ද සයෙකි. මේ ඡට්ඨකදෙක දෙළසෙක් වේ. එයින් වර්ග යි කියනු ලැබේ. සූත්‍ර මුළුල්ල අටසාලියෙකි.

5. අප්පමාද වර්ගය

7. 5. 1-40

තථාගතාදි සූත්‍ර

3203 - 3242. මහණෙනි, අපා වූ ද දෙපා වූ ද සිවුපා වූ ද ඉහුපා වූ ද යම් තාක් සත්ත්වයෝ වෙත් ද ... බහුල කෙරේ යි.

පස්වැනි අප්පමාදවර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

තථාගත, පද, කුට, මූල, සාර, වස්සික, රාජ, වන්දිම, සුරිය, වසු යි වතුණකදෙකෙකි, සාලියසූත්‍රරෙකි.

6. බලකරණියවර්ගය

7. 6. 1-48

බලාදි සූත්‍ර

3243 - 3290. මහණෙනි, යම්සේ යම් කිසි බලකරණිය කම්මානායෝ කරනු ලැබෙත් ද ... බහුල කෙරෙයි.

සවැනි බලකරණිය වර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

බල, බීජ, නාග, රුක්ඛ, කුම්භ, සුක, ආකාස යි වතුණක සතෙකි. මෙසවතුණක දෙකෙකි. නාවා. ආගන්තුක, නදී යි වතුණක තුනෙකි. මුළුල්ල දෙළොසෙකි. සුතුරු අටසාලියෙකි.

7. එසනාවගො

7. 7. 1-160

එසනාදි සුතනානි

3291-3450. තිසෙසා ඉමා භික්ඛවෙ එසනා. කතමා තිසෙසා :
-පෙ-භාවෙනබ්බාති.

(විවෙකනිසස්සිනාදි වසෙන අභිඤ්ඤා පරිඤ්ඤා පරිකඛය පභාන වසෙන ව එකෙකස්මිං සොළස සොළස කඤා එසනසසඤ්ඤිසුතනානා විඤාරෙතබ්බා)

එසනාවගො සතතමො

කත්තුද්දනං :

එසනා විධා ආසවො භවො දුක්ඛනා ව තිසෙසා,
බ්ලං මලඤ්ඤි නිසො ව වෙදනා තණ්හාහි වාති.

8. ඔසවගො

7. 8. 1-159

ඔසාදි සුතනානි

3451-3609. වක්ඛාරොමෙ භික්ඛවෙ ඔසා. කතමෙ වක්ඛාරො :
කාමොසො භවොසො දිට්ඨොසො අවිජ්ජාසො -පෙ- භාවෙනබ්බාති.
(චුක්ඛනගෙතෙව විඤාරෙතබ්බාති.)

7. 8. 160

උඤ්චොගියසුතනං

3610. පඤ්චිමානි භික්ඛවෙ, උඤ්චොගියානි සංයොජනානි.
කතමානි පඤ්ඤා : රුපරාගො අරුපරාගො මානො උඤ්චිං අවිජ්ජා
ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්චුඤ්චොගියානි සංයොජනානි. ඉමෙසං
ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං උඤ්චොගියානං සංයොජනානං පභානාය
වක්ඛාරො ඉඤ්චිපාද භාවෙනබ්බා. කතමෙ වක්ඛාරො: ඉධ භික්ඛවෙ,
භික්ඛු ජන්දසමාධිපධානසඛිබ්බරසමනාගතං ඉඤ්චිපාදං භාවෙති. විරිය
සමාධි -පෙ- වික්ඛසමාධි -පෙ- විමංසාසමාධිපධානසඛිබ්බරසමනාගතං
ඉඤ්චිපාදං භාවෙති. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං උඤ්චොගියානං
සංයොජනානං පභානාය ඉමෙ වක්ඛාරො ඉඤ්චිපාද භාවෙනබ්බාති.

ඔසවගො අට්ඨමො.

කත්තුද්දනං :

ඔසො යොගො උපාදනං ගජො අනුසයෙන ව,
කාමගුණා නිවරණා බන්ධා ඔරුඤ්චොගියානි.

ඉඤ්චිපාදසංසුභතං සිමගතං.

කත්තු වග්ගද්දනං :

ඉඤ්චිපාදෙ වාපාල පාසාදකමපනගොගුලා
ගඛගාපෙය්‍යාල ආදීහි පඤ්ඤි වග්ගා භොනාතට්ඨාති.

7. එසනාවර්ගය

7. 7. 1-160

එසනාදි සූත්‍ර

3291 - 3450. මහණෙනි, මේ එසනා තුනෙකි, කවර තුනෙක් ද යත්: ... වැඩිය යුතු යි.

(විවෙක නිස්සිතාදි විසිනුදු පරිඤ්ඤා දභිඤ්ඤා පරිඤ්ඤා පහන විසිනුදු එකෙක යොළොස යොළොස කොට එක්සිය සැට සූත්‍රානත කෙනෙක් විතර කටයුතු.)

සත්වැනි එසනාවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

එසනා, විධා, ආසව, හව, දුක්ඛතා, බීල, මල, නීස, වෙදනා තණකා යි මොඩගක දශයෙකි. එක්සිය සැටයුතුරෙකි.

8. ඔසවර්ගය

7. 8. 1-159

ඔසාදි සූත්‍ර

3451 - 3609. මහණෙනි, මේ ඔස සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: කාමොස හවොස දිට්ඨොස අවිජ්ජොස යි ... වැඩිය යුතු යි.

(කී නයින් ම විතර කටයුතු.)

7. 8. 160

උද්ධමභාගිය සූත්‍ර

3610. මහණෙනි, මේ උද්ධමභාගිය සංයොජන පසෙකි, කවර පසෙක්ද යත්: රූපරාග අරූපරාග මාන උද්ධවව අවිජ්ජා යි. මහණෙනි, මොහු පස් උද්ධමභාගිය සංයොජනයෝ යි. මහණෙනි, මේ පස් උද්ධමභාගිය සංයොජනයන් ප්‍රභාණය පිණිස සිවු ඉදුපා වැඩියයුතු. කවර සිවු ඉදුපාද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ ඡන්දසමාධිපධාන-සඛාරසමනාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. විරියසමාධි ... වික්ඛසමාධි ... විමංසාසමාධිපධානසඛාරසමනාගත ඉඤ්චාදය වඩයි. මහණෙනි, මේ පස් උද්ධමභාගිය සංයොජනයන් පහනු පිණිස මේ සිවු ඉදුපා වැඩියයුතු යි.

අටවැනි ඔසවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

ඔස, යොග, උපාදන ගණ, අනුසය, කාමගුණ, නිවරණ, ඛෙඩ, ඔරමභාගිය, උද්ධමභාගිය යි මොඩගක දශයෙකි. සුතුරු එක්සිය-සැටෙකි.

ඉද්ධිපාදසංයුත්තය නිමයේය.

එහි වර්ගනාමාවලිය:

වාපාල, පාසාදකමපන, අයොගුළ යන මොහු ගඬනාපෙය්‍යාල ආදී පස සමග ඉඤ්චාද සංයුත්තයෙහි වර්ග අටෙක් වේ.

8. අනුරුද්ධසංයුතනං

1. රහොගතවග්ගො

8. 1. 1

රහොගතසුතනං

3611. එකං සමයං ආයස්මා අනුරුද්ධො සාවකජීයං චිහරති ජෙනවනො අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. දථ ඛො ආයස්මිනො අනුරුද්ධස්ස රහොගතස්ස පතිසලීනස්ස එවං වෙනසො පරිචිතකෙකා උදපාදී: “යෙසං කෙසඤ්චී චත්තාරො සතිපට්ඨානා වීරද්ධා, වීරද්ධා තෙසං අරියො මග්ගො සමමාදුක්ඛකඛයගාමී. යෙසං කෙසඤ්චී චත්තාරො සතිපට්ඨානා ආරද්ධා, ආරද්ධා තෙසං අරියො මග්ගො සමමාදුක්ඛකඛයගාමී”ති.

අථ ඛො ආයස්මා මහාමොග්ගලොතො ආයස්මිනො අනුරුද්ධස්ස වෙනසා වෙනොපරිචිතකකමඤ්ඤය සෙය්‍යථාපි නාම ඛලවා පුරිසො සමමිඤ්චිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය පසාරිතං වා බාහං සමමිඤ්ඤය්‍ය, එවමෙවං ආයස්මිනො අනුරුද්ධස්ස පමුඛෙ පාතුරහොසී. අථ ඛො ආයස්මා මහාමොග්ගලොතො ආයස්මිනං අනුරුද්ධං එතදවොච: “කිත්තාවතා නුඛො ආවුසො අනුරුද්ධ භික්ඛුතො චත්තාරො සතිපට්ඨානා ආරද්ධා හොතති”ති ඉධාවුසො භික්ඛු අජ්ඣන්තං කායෙ සමුදයධම්මානුපසී චිහරති, ආනාඨි සමපජානො සතිමා චිනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. අජ්ඣන්තං කායෙ වයධම්මානුපසී චිහරති, -පෙ- අජ්ඣන්තං කායෙ සමුදයවයධම්මානුපසී චිහරති, ආනාඨි සමපජානො සතිමා චිනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඛභිද්ධා කායෙ සමුදයධම්මානුපසී චිහරති -පෙ- ඛභිද්ධා කායෙ වයධම්මානුපසී චිහරති -පෙ- ඛභිද්ධා කායෙ සමුදයවයධම්මානුපසී චිහරති, ආනාඨි සමපජානො සතිමා චිනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. අජ්ඣන්තඛභිද්ධා කායෙ සමුදයධම්මානුපසී චිහරති -පෙ- අජ්ඣන්තඛභිද්ධා කායෙ වයධම්මානුපසී චිහරති -පෙ- අජ්ඣන්තඛභිද්ධා කායෙ සමුදයවයධම්මානුපසී චිහරති, ආනාඨි සමපජානො සතිමා චිනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

8. අනුරුද්ධ සංයුත්තය

1. රහෝගතවර්ගය

8. 1. 1

රහෝගත සූත්‍රය

3611. එක්කලෙක ආයුෂමත් අනුරුද්ධ තෙරණුවෝ සැවක සමීපයෙහි අනේපිඬුසිටුහුගේ දෙවිරමහි වැඩවෙසෙති. එකල්හි රහෝගතව එකලාව සිටි ආයුෂමත් අනුරුද්ධ තෙරණුවන්ට මෙබඳු විත්තච්චර්කයෙක් පහළ විය: “යම් කෙනෙකුත් විසින් සිටු සිව්වන් වරදවන ලදද, මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවන අරීමග ඔවුන් විසින් වරදවන ලදී. යම් කෙනෙකුත් විසින් සිටු සිව්වන් අරඹන ලදද මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවන අරීමග ඔවුන් විසින් අරඹන ලදී”යි.

එකල්හි ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ ආයුෂමත් අනුරුද්ධ තෙරණුවන්ගේ විත්තච්චර්කය සිය සිතින් දූන යමසේ බලවත් පුරුෂයෙක් හැකුළු අතක් දිගු කරන්නේ හෝ දිගු කළ අතක් හකුළුවන්නේ හෝ වේ ද, එසෙයින් ම ආයුෂමත් අනුරුද්ධ තෙරණුවන් ඉදිරියෙහි පහළවූහ. එකල්හි ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ ආයුෂමත් අනුරුද්ධ තෙරණුවන්ට මෙය වදාළහ: “ඇවැත්නි අනුරුද්ධයෙනි, කෙනෙකින් මහණහුගේ සිටු සිව්වන් පිරිපුන් වේද”යි. ඇවැත්නි, මෙසපුන්හි මහණ සිය කයෙහිත් හටගැනුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කායලොකයෙහි දැඩිලොබ හා දෙමිනස දුරු කොට වෙසේ. සිය කයෙහි වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය කයෙහි හටගැනුම් වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කායලොකයෙහි දැඩිලොබ හා දෙමිනස දුරු කොට වෙසේ. මෙරමා කයෙහි හටගැනුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමා කයෙහි වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමා කයෙහි හටගැනුම් වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනාදැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කායලොකයෙහි දැඩිලොබ හා දෙමිනස දුරු කොට වෙසේ. තමාගේ හා මෙරමාගේ කයෙහි හටගැනුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව .. වෙසේ. තමාගේ හා මෙරමාගේ කයෙහි වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. තමාගේ හා මෙරමාගේ කයෙහි හටගැනුම් වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනාදැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කායලොකයෙහි දැඩිලොබ හා දෙමිනස දුරු කොට වෙසේ.

සො සචෙ ආකඛිති අපච්ඡකුලෙ පච්ඡකුල¹සඤ්ඤී විහරෙය්‍යන්ති පච්ඡකුලසඤ්ඤී තස් චිහරති. සචෙ ආකඛිති පච්ඡකුලෙ අපච්ඡකුල-සඤ්ඤී විහරෙය්‍යන්ති අපච්ඡකුලසඤ්ඤී තස් විහරති. සචෙ ආකඛිති අපච්ඡකුලෙ ච පච්ඡකුලෙ ච පච්ඡකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යන්ති පච්ඡකුල-සඤ්ඤී තස් විහරති. සචෙ ආකඛිති පච්ඡකුලෙ ච අපච්ඡකුලෙ ච අපච්ඡකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යන්ති අපච්ඡකුලසඤ්ඤී තස් විහරති. සචෙ ආකඛිති අපච්ඡකුලඤ්ඤි පච්ඡකුලඤ්ඤි නදුභයං අභිනිවජ්ජෙය්‍යා උපෙබ්බකො විහරෙය්‍යං සතො සමපජානොති, උපෙබ්බකො තස් විහරති සතො සමපජානො.

අජ්ඣක්ඛං වෙදනාසු සමුදයධම්මානුපසයි විහරති. -පෙ- අජ්ඣක්ඛං වෙදනාසු වයධම්මානුපසයි විහරති. -පෙ- අජ්ඣක්ඛං වෙදනාසු සමුදයවයධම්මානුපසයි විහරති -පෙ- බ්හිද්ධා වෙදනාසු සමුදය-ධම්මානුපසයි චිහරති -පෙ- බ්හිද්ධා වෙදනාසු වයධම්මානුපසයි විහරති -පෙ- බ්හිද්ධා වෙදනාසු සමුදයවයධම්මානුපසයි විහරති. -පෙ- අජ්ඣක්ඛනබ්හිද්ධා වෙදනාසු සමුදයධම්මානුපසයි චිහරති -පෙ- අජ්ඣක්ඛන-බ්හිද්ධා වෙදනාසු වයධම්මානුපසයි විහරති -පෙ- අජ්ඣක්ඛනබ්හිද්ධා වෙදනාසු සමුදයවයධම්මානුපසයි විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. සො සචෙ ආකඛිති -පෙ- උපෙබ්බකො තස් චිහරති සතො සමපජානො.

අජ්ඣක්ඛං විනෙත සමුදයධම්මානුපසයි විහරති -පෙ- අජ්ඣක්ඛං විනෙත වයධම්මානුපසයි විහරති -පෙ- අජ්ඣක්ඛං විනෙත සමුදය-වයධම්මානුපසයි චිහරති -පෙ- බ්හිද්ධා විනෙත සමුදයධම්මානුපසයි විහරති -පෙ- බ්හිද්ධා විනෙත වයධම්මානුපසයි චිහරති -පෙ- බ්හිද්ධා විනෙත සමුදයවයධම්මානුපසයි විහරති -පෙ- අජ්ඣක්ඛනබ්හිද්ධා විනෙත සමුදයධම්මානුපසයි විහරති. -පෙ- අජ්ඣක්ඛනබ්හිද්ධා විනෙත වයධම්මානු-පසයි විහරති -පෙ- අජ්ඣක්ඛනබ්හිද්ධා විනෙත සමුදයවයධම්මානුපසයි විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙම-නස්සං. සො සචෙ ආකඛිති -පෙ- උපෙබ්බකො තස් විහරති සතො සමපජානො.

1. අපච්ඡකුලෙ පච්ඡකුල - මජ්ඣං, ස්‍යා.

ඉදින් හේ නොපිළිකල් අරමුණෙහි පිළිකල් හැඟීම ඇති ව වසන්තෙමි යි කැමති වේ නම් එහි පිළිකල් හැඟීම ඇති ව වෙසේ. ඉදින් පිළිකල් අරමුණෙහි නොපිළිකල් හැඟීම ඇති ව වසන්තෙමි යි කැමති වේ නම් එහි නොපිළිකල් හැඟීම ඇති ව වෙසේ. ඉදින් නොපිළිකලෙහි ද පිළිකලෙහි ද පිළිකල් හැඟීම ඇති ව වසන්තෙමි යි කැමති වේ නම් එහි පිළිකල් හැඟීම ඇති ව වෙසේ. ඉදින් පිළිකලෙහි ද නොපිළිකලෙහි ද නොපිළිකල් හැඟීම ඇති ව වසන්තෙමි යි කැමති වේ නම් එහි නොපිළිකල් හැඟීම ඇති ව වෙසේ. ඉදින් පිළිකලත් නොපිළිකලත් යන දෙක දුරු කොට මැදහත් ව සිහි ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව වසන්තෙමි යි කැමති වේ නම් එහි මැදහත් ව සිහි ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව වෙසේ.

සිය විදුමහි හටගැනුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය විදුමහි වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය විදුමහි හටගැනුම වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමා විදුමහි හටගැනුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමා විදුමහි වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමා විදුමහි හටගැනුම වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය මෙරමා විදුමහි හටගැනුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය මෙරමා විදුමහි වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය මෙරමා විදුමහි හටගැනුම වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වෙර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව විදුමලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඉදින් හෙතෙමේ ... කැමති වේ නම් එහි මැදහත් ව සිහි ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව වෙසේ.

සිය සිත්හි හටගැනුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය සිත්හි වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය සිත්හි හටගැනුම වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමා සිත්හි හටගැනුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමා සිත්හි වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමා සිත්හි හටගැනුම වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය මෙරමා සිත්හි හටගැනුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය මෙරමා සිත්හි වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය මෙරමා සිත්හි හටගැනුම වැනසුම ස්වභාව අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව සිත් ලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. හේ ඉදින් ... කැමති වේ නම් එහි මැදහත් ව සිහි ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව වෙසේ.

අජ්ඣන්තං ධම්මෙසු සමුදයධම්මානුපස්සී විහරති -පෙ- අජ්ඣන්තං ධම්මෙසු වයධම්මානුපස්සී විහරති -පෙ- අජ්ඣන්තං ධම්මෙසු සමුදය- වයධම්මානුපස්සී විහරති -පෙ- බහිද්ධා ධම්මෙසු සමුදයධම්මානුපස්සී විහරති -පෙ- බහිද්ධා ධම්මෙසු වයධම්මානුපස්සී විහරති -පෙ- බහිද්ධා ධම්මෙසු සමුදයවයධම්මානුපස්සී විහරති -පෙ- අජ්ඣන්තං බහිද්ධා ධම්මෙසු සමුදයධම්මානුපස්සී විහරති -පෙ- අජ්ඣන්තං බහිද්ධා ධම්මෙසු වයධම්මානුපස්සී විහරති -පෙ- අජ්ඣන්තං බහිද්ධා ධම්මෙසු සමුදයවයධම්මානුපස්සී විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍යා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

යො සචෙ ආකඛිති අපථිකකුලෙ පථිකකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යනති පථිකකුලසඤ්ඤී තස් විහරති. සචෙ ආකඛිති පථිකකුලෙ අපථිකකුල- සඤ්ඤී විහරෙය්‍යනති අපථිකකුලසඤ්ඤී තස් විහරති. සචෙ ආකඛිති අපථිකකුලෙ ච පථිකකුලෙ ච පථිකකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යනති පථිකකුලසඤ්ඤී තස් විහරති. සචෙ ආකඛිති පථිකකුලෙ ච අපථිකකු- ලෙ ච අපථිකකුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යනති අපථිකකුලසඤ්ඤී තස් විහරති. සචෙ ආකඛිති අපථිකකුලඤ්ඤී පථිකකුලඤ්ඤී තදුභයං අභිතිවජේජ්ඣා උපෙබ්බකො විහරෙය්‍යං සනො සමපජානොති උපෙබ්බකො තස් විහරති සනො සමපජානො. එතතාවතා ඛො ආවුසො භික්ඛුනො චතතාරො සතිපට්ඨානා ආරද්ධා භොනතීති.

8. 1. 2

දුතිය රහොගතසුතතං

3612. එකං සමයං ආයස්මා අනුරුද්ධො සාවස්ඨියං විහරති ජෙනවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. අථ ඛො ආයස්මතො අනුරුද්ධස්ස රහොගතස්ස පටිසලලීනස්ස එචං චෙතසො පරිචිතකෙසා උදපාදී: “යෙසං කෙසඤ්චී චතතාරො සතිපට්ඨානා වීරද්ධා, වීරද්ධො තෙසං අරියො මග්ගො සම්මාදුක්ඛකඛයගාමී. යෙසං කෙසඤ්චී චතතාරො සතිපට්ඨානා ආරද්ධා, ආරද්ධො තෙසං අරියො මග්ගො සම්මාදුක්ඛකඛයගාමී”ති. අථ ඛො ආයස්මා මහාමොග්ගලානො ආයස්මතො අනුරුද්ධස්ස චෙතසා චෙජනා පරිචිතකතමඤ්ඤාය සෙය්‍යරාපි නාම බලවා පුරිසො -පෙ- එවමෙචං ආයස්මතො අනුරුද්ධස්ස පමුචෙ පාතුරහොසි. අථ ඛො ආයස්මා මහාමොග්ගලානො ආයස්මන්තං අනුරුද්ධං එතදචොච: “කීතතාවතා නුඛො ආවුසො අනුරුද්ධ, භික්ඛුනො චතතාරො සතිපට්ඨානා ආරද්ධා භොනතී”ති.

සිය නිවරණාදි දහමිහි හටගැනුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව වෙසේ. සියදහමිහි වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය දහමිහි හටගැනුම් වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව... වෙසේ. මෙරමා ගේ (නිවරණාදි) දහමිහි හටගැනුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. මෙරමාදහමිහි වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව... වෙසේ. මෙරමා දහමිහි හටගැනුම් වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සියමෙරමා දහමිහි හටගැනුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සිය මෙරමා දහමිහි වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව ... වෙසේ. සියමෙරමා දහමිහි හටගැනුම් වැනසුම් ස්වභාව අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව දහම ලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෛනිය දුරු කොට වෙසේ.

හෙතෙමේ ඉදින් නොපිළිකුලෙහි පිළිකුල් හැඟීම ඇතිව වෙසෙන්නෙමි යි කැමති වේ නම් එහි පිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසේ. ඉදින් පිළිකුලෙහි නොපිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසෙන්නෙමි යි කැමති වේ නම් එහි නොපිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසේ. ඉදින් නොපිළිකුලෙහිත් පිළිකුලෙහිත් පිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසෙන්නෙමි යි කැමති වේ නම් එහි පිළිකුල් හැඟීම ඇතිව වෙසේ. ඉදින් පිළිකුලෙහිත් නොපිළිකුලෙහිත් නොපිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසෙන්නෙමි යි කැමති වේ නම් එහි නොපිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසේ. ඉදින් නොපිළිකුලත් පිළිකුලත් යන එදෙක දුරු කොට මැදහත් ව සිහි ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව වෙසෙන්නෙමි යි කැමති වේ නම් එහි මැදහත් ව සිහි ඇතිව වෙසේ. ඇවැත්ති, මහණහුගේ සිවු සිව්වන්හු මෙතෙකින් පිරිපුන් වෙති යි.

8. 1. 2

දුතිය රහොගත සූත්‍රය

3612. එක්කලෙක ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ සැවක සමීපයෙහි අනේපිඬුසිටුහුගේ දෙවරමිහි වැඩවෙසෙත්. එකල්හි එකලා වූ විවෙකයෙන් යුත් ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවන්ට මෙබඳු චිත්තචිකර්කයෙක් පහළ විය: “යම් කෙනකුන්ට සිවු සිව්වන්හු වැරදුණාහු ද, මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවන අරිමඟ ඔවුන්ට වැරදුණේ ය. යම් කිසි කෙනකුන්ට සිවු සිව්වන්හු පිරිපුන් වෙද්ද, මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවන අරිමඟ ඔවුන්ට පිරිපුන් වෙයි”. එකල ආයුෂමත් මහමුගලන්තෙරණුවෝ ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවන්ගේ චිත්තචිකර්කය සියසිතින් දැන යමිසේ බලවත් දුරුමයෙක් ... එසෙයින් ම ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් ඉදිරියෙහි පහළ වූහ. ඉක්බිති ආයුෂමත් මහමුගලන්තෙරණුවෝ ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවන්ට මෙය වදළහ: “ඇවැත්ති, අනුරුද්ධයෙනි, මහණහුගේ සිවු සිව්වන්හු කෙතෙකින් පිරිපුන් වෙද්දැ”යි.

ඉධාච්චසො භික්ඛු අජ්ඣක්ඛං කායෙ කායානුපසයි විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඛහිද්ධා කායෙ කායානුපසයි විහරති ආනාපී -පෙ- අජ්ඣක්ඛනඛහිද්ධා කායෙ කායානුපසයි විහරති ආනාපී -පෙ- අජ්ඣක්ඛං වෙදනාසු -පෙ- ඛහිද්ධා වෙදනාසු -පෙ- අජ්ඣක්ඛනඛහිද්ධා වෙදනාසු -පෙ- අජ්ඣක්ඛං විනෙත -පෙ- ඛහිද්ධා විනෙත -පෙ- අජ්ඣක්ඛනඛහිද්ධා විනෙත -පෙ- අජ්ඣක්ඛං ධම්මෙසු -පෙ- ඛහිද්ධා ධම්මෙසු -පෙ- අජ්ඣක්ඛනඛහිද්ධා ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එතනාවතා ඛො ආච්චසො, භික්ඛුනො වක්ඛාරො සතිපට්ඨානා ආරද්ධා භොතති ති.

8. 1. 3

සුතනුසුතං

3613. එකං සමයං ආයස්මා අනුරුද්ධො සාවකථීයං විහරති සුතනුඤ්ඤෙර. අප ඛො සම්භුලා භික්ඛු යෙනායස්මා අනුරුද්ධො තෙනුපසඛක්ඛම්සු. උපසඛක්ඛම්ඤ්ඤා ආයස්මා අනුරුද්ධො සඤ්ඤිං සම්මොදිංසු. සම්මොදනීයං කපං සාරාණීයං චිතිසාරෙඤ්ඤා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසීදනා ඛො තෙ භික්ඛු ආයස්මන්තං අනුරුද්ධං එතදවොච්චි: 'කතමෙසං ආයස්මා අනුරුද්ධො ධම්මානං භාවිතත්තා ඛහුලීකතත්තා මහාභිඤ්ඤන්¹ පඤ්ඤා'ති.

වතුන්තං ඛො අහං ආච්චසො, සතිපට්ඨානානං භාවිතත්තා ඛහුලීකතත්තා මහාභිඤ්ඤන් පඤ්ඤා. කතමෙසං වතුන්තං: ඉධාහං ආච්චසො කායෙ කායානුපසයි විහරාමි ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣා දෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරාමි ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසං ඛො අහං ආච්චසො, වතුන්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතත්තා ඛහුලීකතත්තා මහාභිඤ්ඤන් පඤ්ඤා. ඉමෙසඤ්ඤා පනාහං ආච්චසො, වතුන්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතත්තා ඛහුලීකතත්තා භීතං ධම්මං භීතතො අඛ්භඤ්ඤාසිං, මජ්ඣිමං ධම්මං මජ්ඣිමතො අඛ්භඤ්ඤාසිං, පණීතං ධම්මං පණීතතො අඛ්භඤ්ඤාසිනති.

1. මහාභිඤ්ඤන්තං - භාෂා, අද්ධකපා.

ඇවැත්නි, මෙසස්නෙහි මහණ සියකයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනාදැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාය සඛිඛාත ලොකයෙහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මෙරමාකයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව ... වෙසේ. සියමෙරමාකයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව ... වෙසේ. සියවිදුමිහි ... මෙරමාවිදුමිහි ... සිය මෙරමාවිදුමිහි ... සියසිත්හි ... මෙරමාසිත්හි ... සියමෙරමාසිත්හි ... සියදහමිහි ... මෙරමාදහමිහි ... සියමෙරමාදහමිහි දහම් අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව දහම් ලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඇවැත්නි, මහණහුගේ සිවුසිවටන්හු මෙතෙකින් පිරිපුන් වෙතියි.

8. 1. 3

සුතනු සුත්‍රය

3613. එක්සමයෙක ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ සැවක සම්පයෙහි සුතනු ඉවුරෙහි වැඩවෙසෙති. එකල බොහෝ භික්ෂුහු ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් වෙත එළඹියහ. එළඹ ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් සමග සතුටු වූහ. සතුටු විය යුතු සිහි කට යුතු කතාව කොට නිමවා එකත්පස්ව හුන් ඒ භික්ෂුහු ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන්ට මෙය කීහ: “කවර දහම් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ මහාභිඤ ඛට්ට පැමිණියාහු දු”යි.

ඇවැත්නි, මම සිවුසිවටන් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් මහාභිඤ ඛට්ට පැමිණියෙමි. කවර සිවු සිවටන්ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මම කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. වෙදනාවන්හි ... සිත්හි ... දහමිහි දහම් අනුව දක්නාසුලුව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනා දැනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව දහම් ලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. ඇවැත්නි, මේ සිවුසිවටන් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් මම මහාභිඤ ඛට්ට පැමිණියෙමි. ඇවැත්නි, මේ සිවු සිවටන් වැඩූ බැවින් ම බහුල කළ බැවින් ම භීතදහම් භීත විසින් දනිමි, මැදුම්දහම් මැදුම් විසින් දනිමි, ප්‍රණීතදහම් ප්‍රණීත විසින් දනිමි යි.

8. 1. 4

කණ්ටකීපුතනං

3614. එකං සමයං ආයස්මා ච අනුරුද්ධො ආයස්මා ච සාරිපුතො ආයස්මා ච මහාමොග්ගලානො සාකෙතෙ විහරතති කණ්ටකීවනෙ.¹ අථ ඛො ආයස්මා ච සාරිපුතො ආයස්මා ච මහාමොග්ගලානො සායඤ්ඤාසමයං පටිසලානා වුට්ඨිතා යෙනාස්මා අනුරුද්ධො තෙනුප-සඬකම්භු. උපසඬකම්භා ආයස්මා අනුරුද්ධන සඬ්ඨිං සමමොදිංසු. සමමොදනීයං කථං සාරාණීයං වීතිසාරෙණා එකමනතං නිසීදිංසු. එකමනතං නිසීනො ඛො ආයස්මා සාරිපුතො ආයස්මනං අනුරුද්ධං එතදවොච: “සෙධෙන² ආවුසො, අනුරුද්ධි, භික්ඛුනා කතමෙ ධම්මා උපසමපජ්ජ විහාතඛො”ති.

සෙධෙන ආවුසො සාරිපුතන, භික්ඛුනා වතොරො සතිපට්ඨානා උපසමපජ්ජ විහාතඛො. කතමෙ වතොරො: ඉධාවුසො භික්ඛු කායෙ කායානුපසඬි විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විතෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසඬි විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. සෙධෙන ආවුසො සාරිපුතන, භික්ඛුනා ඉමෙ වතොරො සතිපට්ඨානා උපසමපජ්ජ විහාතඛොති.

8. 1. 5

දුතිය කණ්ටකීපුතනං

3615. අසෙධෙන ආවුසො අනුරුද්ධ භික්ඛුනා කතමෙ ධම්මා උපසමපජ්ජ විහාතඛොති. අසෙධෙන ආවුසො සාරිපුතන, භික්ඛුනා වතොරො සතිපට්ඨානා උපසමපජ්ජ විහාතඛො. කතමෙ වතොරො: ඉධාවුසො භික්ඛු කායෙ කායානුපසඬි විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විතෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසඬි විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. අසෙධෙන ආවුසො සාරිපුතන, භික්ඛුනා ඉමෙ වතොරො සතිපට්ඨානා උපසමපජ්ජ විහාතඛොති.

1. කණ්ටකීවනෙ - සීඉ, සී 1, 2.
 2. සෙධෙන - සා.

8. 1. 4

කණ්ටකී සූත්‍රය

3614. එක්කලෙක ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝත් ආයුෂමත් සැරියුත්තෙරණුවෝත් ආයුෂමත් මහමුගලන්තෙරණුවෝත් සාකෙතනුවර සමීපයෙහි කණ්ටකීවෙනෙහි වැඩවෙසෙති. එකල්හි ආයුෂමත් සැරියුත්තෙරණුවෝත් ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවෝත් සවස්කල විවේකයෙන් නැගී සිටියාහු ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් වෙත එළඹියහ. එළඹ ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් සමග සතුටු වූහ. සතුටු විය යුතු සිහි කට යුතු කතාව කොට නිමවා එකත්පස් ව වැඩහුන්හ. එකත්පස් ව වැඩහුන් ආයුෂමත් සැරියුත්තෙරණුවෝ ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවන්ට මෙය වදාළහ: “ඇවැත්නි අනුරුද්ධයෙනි, සෙබමහණ විසින් කවර දහම් උපයා ගෙන විසිය යුතුද”යි.

ඇවැත්නි ශාරීපුත්‍රයෙනි, සෙබමහණ විසින් සිවු සිව්වන් උපයා ගෙන විසිය යුතුය. කවර සිවුසිව්වන්හු ද යත්: ඇවැත්නි, මෙසස්නෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නා සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමිහි දහම් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇතිව සිහි ඇති ව දහම් ලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඇවැත්නි ශාරීපුත්‍රයෙනි, සෙබමහණ විසින් මේ සිවුසිව්වන් උපයා ගෙන විසිය යුතු යි.

8. 1. 5

දුතිය කණ්ටකී සූත්‍රය

3615. ඇවැත්නි අනුරුද්ධයෙනි, අසෙබ (රහත්) මහණ විසින් කවර දහම් උපයා ගෙන විසිය යුතු දැයි? ඇවැත්නි සාරීපුත්‍රයෙනි, අසෙබමහණ විසින් සිවු සිව්වන් උපයා ගෙන විසිය යුතුය. කවර සිවු සිව්වන්හුද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇතිව කාලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමිහි දහම් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇතිව දහම් ලෙව්හි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඇවැත්නි සාරීපුත්‍රයෙනි, අසෙබමහණ විසින් මේ සිවු සිව්වන් උපයා ගෙන විසිය යුතු යි.

8. 1. 6

තනිය කණටකීසුතනං

3616. කතමෙසං ආයසමා අනුරුද්ධො ධම්මානං භාවිතභ්‍යා බහුලීකතභ්‍යා මහාභිඤ්ඤතං පනොති? චතුර්‍යාං ධ්වාහං ආච්චියො, සතිපට්ඨානානං භාවිතභ්‍යා බහුලීකතභ්‍යා මහාභිඤ්ඤතං පනොති. කතමෙසං චතුර්‍යාං: ඉධාහං ආච්චියො, කායෙ කායානුපස්සී විහරාමී ආනාපී සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විතො -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරාමී ආනාපී සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසං ධ්වාහං ආච්චියො චතුර්‍යාං සතිපට්ඨානානං භාවිතභ්‍යා බහුලීකතභ්‍යා මහාභිඤ්ඤතං පනොති. ඉමෙසං ආනාහං ආච්චියො චතුර්‍යාං සතිපට්ඨානානං භාවිතභ්‍යා බහුලීකතභ්‍යා සහස්සං ලොකං අභිජානාමීති.

8. 1. 7

තණ්හකඛයසුතනං

3617. එකං සමයං ආයසමා අනුරුද්ධො සාවකථීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාටපිඤ්ඤකස්ස ආරාමෙ. තත්‍ර ධො ආයසමා අනුරුද්ධො භිකූ ආමනොනසී -පෙ- චක්ඛාරොමෙ ආච්චියො සතිපට්ඨානා භාවිතා බහුලීකතා තණ්හකඛයාය සංචක්ඛන්ති. කතමෙ චක්ඛාරො: ඉධාච්චියො, භිකූ කායෙ කායානුපස්සී විහරති ආනාපී සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විතො -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආනාපී සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙ ධො ආච්චියො, චක්ඛාරො සතිපට්ඨානා භාවිතා බහුලීකතා තණ්හකඛයාය සංචක්ඛන්ති.

8. 1. 8

සලලාගාරසුතනං

3618. එකං සමයං ආයසමා අනුරුද්ධො සාවකථීයං විහරති සලලාගාරෙ. තත්‍ර ධො ආයසමා අනුරුද්ධො -පෙ- එතදවොච: සෙය්‍යරාපි ආච්චියො, ගඛගානදී පාචිනන්තභ්‍යා පාචිනපොණා පාචිනපඤ්ඤාරා. අථ මහාජනකායො ආගච්ඡෙය්‍ය කුඤ්ඤපිටකං ආද්‍ය “මයං ඉමං ගඛගානදීං පච්ඡානිතනං කරිස්සාම පච්ඡාපොණං පච්ඡාපඤ්ඤාරන්ති. තං කීං මඤ්ඤරාච්චියො, අපි නු සො මහාජනකායො ගඛගානදීං පච්ඡානිතනං කරෙය්‍ය පච්ඡාපොණං පච්ඡාපඤ්ඤාරන්ති. නො හෙතං ආච්චියො. තං කීස්ස හෙතු: ගඛගාච්චියො නදී පාචිනන්තභ්‍යා පාචිනපොණා පාචිනපඤ්ඤාරා. සා න සුකරා පච්ඡානිතනා කාතුං පච්ඡාපොණං පච්ඡාපඤ්ඤාරං. යාවදෙව ච පන සො මහාජනකායො කීලමර්‍ය්‍ය විසානස්ස භාගී අස්සාති.

8. 1. 6

තත්තිය කණ්ටකී සූත්‍රය

3616. ආයුෂමත් අනුරුද්ධයෝ කවර දහම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මහාභිඤ්ඤා බවට පැමිණියෝ ද යි. ඇවැත්නි, මම සිටු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මහාභිඤ්ඤා බවට පැමිණියෙමි. කවර සිටු සිව්වන්ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මම කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනාදනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. චිත්තෙහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනාදනුම් ඇතිව දහමලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. ඇවැත්නි, මම මේ සිටු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මහාභිඤ්ඤා බවට පැමිණියෙමි. ඇවැත්නි, මම මේ සිටු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් දහසක් ලොව වෙසෙසින් දනිමි යි.

8. 1. 7

තණ්හකබය සූත්‍රය

8617. එක්කලෙක ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ සැවත සමීපයෙහි අනේපිඬුසිටුහුගේ දෙවරමහි වැඩවෙසෙති. එහිදී ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ භික්ෂුන් ඇමතූහ ... ඇවැත්නි, මේ සිටු සිව්වන් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු තෘෂ්ණාසංය පිණිස පවතිත්. කවර සිටු සිව්වන් කෙනෙක්ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනාදනුම් ඇතිව සිහි ඇතිව කාලෙවහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. චිත්තෙහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව සිහි ඇතිව දහමලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඇවැත්නි, මේ සිටු සිව්වන්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු තෘෂ්ණාසංය පිණිස පවතිත් යි.

8. 1. 8

සලලාගාර සූත්‍රය

3618. එක්කලෙක ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ සැවත සමීපයෙහි සලලාගාරයෙහි වැඩවෙසෙති. එහිදී ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ ... මෙය වදළහ: “ඇවැත්නි, යම් සේ ගඩගානදී නොමෝ පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැමුරු වූවා පෙරදිගට බර වූවා වේ ද, එකල්හි ‘අපි මේ ගඩගානදිය පැළදිගට නැමුණක් පැළදිගට නැමුරු වූවක් පැළදිගට බර වූවක් කරන්නෙමු’යි උදලු පැසි ගෙන මහජනසමූහයා එන්නේ ය. ඇවැත්නි, ඒ කීමැයි හභීවු ද? ඒ මහජනසමූහයා ගඩගානදිය පැළදිගට නැමුණක් පැළදිගට නැමුරු වූවක් පැළදිගට බර වූවක් කරන්නේ දැයි. ඇවැත්නි, මෙය නො වේ ම ය. ඒ කවර හෙයින් යත්: ඇවැත්නි, ගඩගානදිය පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැමුරු වූවා පෙරදිගට බර වූවා වෙයි. එය පැළදිගට නැමුණක් පැළදිගට නැමුරු වූවක් පැළදිගට බර වූවක් කරන්නට සුකර නො වෙයි. හුදෙක් ඒ මහජනසමූහයා වෙහෙසට විඩාවට බලුන් වන්නේ යි.

එවමෙව ඛො ආවුසො, භික්ඛු චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙනාං චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ බහුලීකරොන්තං. රාජා¹ වා රාජමහාමකො² වා මිත්තා වා අමච්චා වා ඤාතිසාලොභිතා වා භොගෙහි අභිභව්තිං පචාරෙය්ඤාං: “භමො පුරිස, කිං තෙ ඉමෙ කාසාවා අනුදහන්ති. කිං මුණොඤා කපාලමනුසඤ්චරසි. එහි භීතායාවක්ඛ්ඤා භොගෙ භුඤ්ඤසු පුඤ්ඤති ව කරොභී”ති. සො චතාවුසො භික්ඛු චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙනො චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ බහුලීකරොන්තො සිකඛං පච්චඤාංඤාභීතායාවක්ඛ්ඤාති³, නෙතං යානං විජ්ජති. තං කිසස හෙතු: “යං භී⁴ ආවුසො චිත්තං දීඝරත්තං විචෙකනිත්තං විචෙකපොණං විචෙකපඤ්ඤාරං. තං තථා⁵ භීතායාවක්ඛ්ඤාති”ති නෙතං යානං විජ්ජති.

කථඤ්ඤාවුසො, භික්ඛු චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙනි චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ බහුලීකරොති: ඉධාවුසො, භික්ඛු කායෙ කායානුපස්සී විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්ඤ ලොකෙ අභිජ්ඣා-දෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විතෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්ඤ ලොකෙ අභිජ්ඣා-දෙමනස්සං. එවං ඛො ආවුසො, භික්ඛු චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ භාවෙනි, චත්තාරො සතිපට්ඨානෙ බහුලීකරොතිති.

8. 1. 9

අබ්භසාලිපුත්තං

3619. එකං සමයං ආයඤ්ඤා ව අනුරුද්ධො, ආයඤ්ඤා ව සාරිපුත්තො වෙසාලියං විහරන්ති අබ්භසාලිවනෙ. අථ ඛො ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තො සායඤ්ඤාසමයං පටිසලානා වුට්ඨිතො යෙනායඤ්ඤා අනුරුද්ධො තෙනුප-සඬකම්. උපසඬකම්ඤා ආයඤ්ඤා අනුරුද්ධො සද්ධිං සම්මොදී. සම්මොදනීයං කථං සාරාණීයං චිතිසාරෙඤා එකමන්තං නිසීදී. එකමන්තං නිසීතො ඛො ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තො ආයඤ්ඤා අනුරුද්ධො එතදවොච: “විප්පසන්නානි ඛො තෙ ආවුසො අනුරුද්ධ ඉන්ද්‍රියානි, පරිපුඤ්ඤා මුඛවණ්ණණා පරියොදනො. කතමෙතායඤ්ඤා අනුරුද්ධො විහාරෙන එතරහි බහුලං විහරති”ති.

1. රාජානො - මජ්ඣං.
 2. මහාමකො - මජ්ඣං.
 3. භීතාය සංවක්ඛ්ඤාති - සීචු, සී 2.
 4. යං භී තං - මජ්ඣං.
 5. තං වත - මජ්ඣං.

ඇවැත්නි, එසෙයින් ම සිවු සිව්වන් වඩන සිවු සිව්වන් බහුල කරන මහණහු රජෙක් හෝ රජු සම වූවෙක් හෝ මිතුරු කෙනෙක් හෝ ඇමති කෙනෙක් හෝ නෑ සහලේනෑ කෙනෙක් හෝ “එම්බා පුරුෂය, කුමක් හෙයින් මේ කසාවත්හු තොපගේ (සිරුර) දවද්ද? කුමක් හෙයින් මුඩු ව කබලක් ගෙන හැසිරෙවුද? එව ගිහි බවට පෙරළී භොගත් වළඳව පිනුත් කරව”යි භොගයන් එළවා පවරන්නාහු නම් ඇවැත්නි, සිවු සිව්වන් වඩන සිවු සිව්වන් බහුල කරන ඒ මහණ සික පිළිකෙවු කොට ගිහි බවට පෙරළෙන්නේය යන මෙකරුණ නැත. ඒ කවර හෙයින් යත්: “ඇවැත්නි, යම් සිතක් දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ නම් එය එසේ ලාමක බවට පෙරළෙන්නේ ය” යන මෙකරුණ නැත.

ඇවැත්නි, කෙසේ නම් මහණ සිවු සිව්වන් වඩා ද, සිවු සිව්වන් බහුල කෙරේ ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවිහි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. විදුමිහි ... සිත්හි ... දහමිහි දහම් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇතිව සිහි ඇති ව දහමලෙවිහි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඇවැත්නි, මෙසේ මහණ සිවු සිව්වන් වඩයි. සිවු සිව්වන් බහුල කෙරේ යි.

8. 1. 9

අම්බපාලි සූත්‍රය

3619. එක් සමයෙක ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝත් ආයුෂ්මත් සැරියුත්තෙරණුවෝත් විසල්පුර සමීපයෙහි වූ අම්බපාලිවෙතෙහි වැඩ-වෙසෙති. එසමයෙහි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ සවස් කල විවෙකයෙන් නැගී සිටියාහු ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් වෙත එළඹීයහ. එළඹ ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් සමග සතුටු වූහ. සතුටු විය යුතු සිහි කට යුතු කතාව කොට නිමවා එකත්පසෙක වැඩහුන්හ. එකත්පසෙක වැඩහුන් ආයුෂ්මත් සැරියුත්තෙරණුවෝ ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන්ට මෙය වදළහ: “ඇවැත්නි, අනුරුද්ධයෙනි, ඔබගේ ඉඳුරෝ වෙසෙසින් පහන්හ. මුවපැහැය පිරිසුදු ය. භාත්පසින් බබළන්නේ ය. ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධයෝ දැන් කවර විභරණයකින් යුතුව බහුල කොට වෙසෙද්ද”යි?

චතුසු ඛාහං ආචුසො සතිපට්ඨානෙසු සුපට්ඨිතවිනෙතො¹ එතරභි බහුලං විහරාමී. කතමෙසු චතුසු: ඉධාහං ආචුසො, කායෙ කායානුපසස්සී විහරාමී ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසස්සී විහරාමී ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසු ඛාහං ආචුසො චතුසු සතිපට්ඨානෙසු සුපට්ඨිතවිනෙතො එතරභි බහුලං විහරාමී. යො යො ආචුසො භික්ඛු අරහං ඛිණාසවො චුසිතවා කතකරණීයො ඔභිතහාරො අනුප්පකසදෙඤා පරික්ඛිණභවසංයොජනො සමමදඤ්ඤවිමුක්තො, යො ඉමෙසු චතුසු සතිපට්ඨානෙසු සුපට්ඨිතවිනෙතො බහුලං විහරතීති. ලාභා වත නො ආචුසො, සුලභං වත නො ආචුසො, යෙ මයං ආයසමිතො අනුරුද්ධස්ස සමුච්චාව අස්සුමහ ආසභිං වාවං භාසමානස්සාති.

8. 1. 10

ගිලානසුතතං

3620. එකං සමයං ආයසමා අනුරුද්ධො සාවකපීයං විහරති අනඛවනසමී. ආබාධිකො දුක්ඛිතො බාලාගිලානො. අථ ඛො සම්බහුලා භික්ඛු යෙනායසමා අනුරුද්ධො තෙනුපසඛක්ඛමීසු. උපසඛක්ඛමීඤ්ඤා ආයසමිතං අනුරුද්ධං එතදවොචු: “කතමෙනායසමිතො අනුරුද්ධස්ස විහාරෙන විහරතො උප්පන්නා සාරීරිකා දුක්ඛා වෙදනා විතං න පරියාදය තිට්ඨතතී”ති.

චතුසු ඛො මෙ ආචුසො, සතිපට්ඨානෙසු සුපට්ඨිතවිනෙතස්ස විහරතො උප්පන්නා සාරීරිකා දුක්ඛා වෙදනා විතං න පරියාදය තිට්ඨතතී. කතමෙසු චතුසු: ඉධාහං ආචුසො, කායෙ කායානුපසස්සී විහරාමී ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසස්සී විහරාමී ආතාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසු ඛො මෙ ආචුසො, චතුසු සතිපට්ඨානෙසු සුපට්ඨිතවිනෙතස්ස විහරතො උප්පන්නා සාරීරිකා දුක්ඛා වෙදනා විතං න පරියාදය තිට්ඨතතීති.

රහොගතවග්ගො පයමො.

තත්ථාද්දන :

රහොගතෙතෙව දුවෙ සුතනුකණ්ඩකී තයො,
තණ්හකකියසලලාගාරෙ අමපාලිගිලානෙහිති.

1. සුපට්ඨිතවිනෙතො - මජ්ඣං.

ඇවැත්නි, මම දැන් සිටු සිව්වන්හි මැනවින් එළඹ සිටි සිත් ඇතියෙම් බහුල කොට වෙසෙමි. කවර සිටු සිව්වන්හි ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මම කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුල්ලෙම් කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙම් මනා දැනුම් ඇතියෙම් සිහි ඇතියෙම් කාලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම් අනු ව දක්නාසුල්ලෙම් කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙම් මනාදැනුම් ඇතියෙම් සිහි ඇතියෙම් දහම්ලෙවිහි දැඩි ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. ඇවැත්නි, මම දැන් මේ සිටු සිව්වන්හි මැනවින් එළඹ සිටි සිත් ඇතියෙම් බහුල කොට වෙසෙමි. ඇවැත්නි, ඝෛය කළ ආසුච ඇති වැස නිමවූ බලසර ඇති කළ කටයුතු ඇති බහා තැබූ බර ඇති පිළිවෙළින් පැමිණි ස්වාසී ඇති මුළුමනින් ගෙවූ හවසංයොජන ඇති මැනවින් දැන මිදුණු යම් ඒ රහත්මහණෙක් වේ නම් හෙතෙමේ මේ සිටු සිව්වන්හි මැනවින් එළඹ සිටි සිත් ඇති ව බහුල කොට වෙසේයි. ඇවැත්නි, යම්බඳු අපි ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධයන් සෙට වදන් බෙණෙද්දී ඉදිරියෙහිම ඇසුමෝද ඇවැත්නි, ඒ අපට ලාභයෙකි. ඒ අපට මනා ලැබීමෙකියි.

8. 1. 10

ගිලාන සුත්‍රය

3620. එක්කලෙක ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ හටගත් ආබාධ ඇතියෝ දුකට පැමිණියෝ දැඩියේ ගිලන් වූවෝ සැවක සම්පයෙහි අදවෙනෙහි වැඩවෙසෙති. එකල්හි බොහෝ භික්ෂුහු ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් වෙත එළඹියහ. එළඹ ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධ තෙරණුවන්ට මෙය කීහ: “කවර විහරණයකින් වෙසෙන ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධතෙරණුවන්ගේ හටගත් ශාරීරික දුක්වෙදනාවෝ සිත භාත්පසින් අල්ලා ගෙන නො සිටිද්ද”යි.

ඇවැත්නි, සිටු සිව්වන්හි මැනවින් එළඹ සිටි සිත් ඇතිව වෙසෙන මාගේ උපන් ශාරීරික දුක්වෙදනාවෝ සිත භාත්පසින් අල්ලා ගෙන නො සිටිත්. කවර සිටු සිව්වන්හි ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මම කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුල්ලෙම් කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙම් මනාදැනුම් ඇතියෙම් සිහි ඇතියෙම් කාලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. විදුමහි ... සිත්හි ... දහමහි දහම් අනු ව දක්නාසුල්ලෙම් කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙම් මනාදැනුම් ඇතියෙම් සිහි ඇතියෙම් දහම්ලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. ඇවැත්නි, මේ සිටු සිව්වන්හි මැනවින් එළඹ සිටි සිත් ඇතිව වෙසෙන මාගේ හටගත් ශාරීරික දුක් වෙදනාවෝ සිත භාත්පසින් අල්ලා ගෙන නො සිටිති යි.

පළමුවැනි රහොගතවර්ගය යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

රහොගන නමින්ම දෙකෙකි. සුතනු නමින් එකෙකි. කණ්ටකී නමින් තුනෙකි. තණ්හකබය, සලලාගාර, අබ්බපාලී ගිලානයි සතරෙකි යි. මුළුල්ල දශයෙකි යි.

2. සහ සසච්ඡයෝ

8. 2. 1

සහ සසුසුතනං

3621. එකං සමයං ආයඤ්ඤා අනුරුද්ධො සාවතරීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. අථ ඛො සඤ්ඤා භික්ඛු යෙනායඤ්ඤා අනුරුද්ධො තෙනුපසඬකම්භු. උපසඬකම්භා ආයඤ්ඤා අනුරුද්ධන සද්ධිං සමමොදිංසු -පෙ- ආයඤ්ඤානං අනුරුද්ධං එතදවොචුං: “කතමෙසං ආයඤ්ඤා අනුරුද්ධො ධම්මානං භාවිතතො බහුලීකතතො මහාභිඤ්ඤානං පනෙතො”ති. චතුත්තං ධාතං ආචුසො, සතිපට්ඨානානං භාවිතතො බහුලීකතතො මහාභිඤ්ඤානං පනෙතො. කතමෙසං චතුත්තං: ඉධා’හං ආචුසො කායෙ කායානුපස්සී විහරාමී ආකාපී සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. වෙදනාසු -පෙ- විතෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපස්සී විහරාමී ආකාපී සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. ඉමෙසං ධාතං ආචුසො චතුත්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතතො බහුලීකතතො මහාභිඤ්ඤානං පනෙතො. ඉමෙසඤ්ඤා පනාහං ආචුසො, චතුත්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතතො බහුලීකතතො කප්පසහස්සං අනුසස්සරාමීති.

8. 2. 2

ඉඤ්චිධසුතනං

3622. ඉමෙසඤ්ඤා පනා’හං ආචුසො, චතුත්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතතො බහුලීකතතො අනෙකච්ඡිතං ඉඤ්චිධං පච්චන්තහොමී: “එකො’පි හුතා බහුධා හොමී, බහුධා’පි හුතා එකො හොමී, ආච්චාචං තිරොභාචං තිරොකුඬං තිරොපාකාරං තිරොපබ්බතං අසජ්ජමානො ගච්ඡාමී සෙයාරාපි ආකාසෙ. පඨවියාපි උමුච්ඡතිමුච්ඡං කරොමී සෙයාරාපි උදකෙ. උදකෙ’පි අහෙජ්ජමානො ගච්ඡාමී සෙයාරාපි පඨවියං. ආකාසෙ’පි පලලබ්බන්ත කමාමී සෙයාරාපි පකඨී සකුණො. ඉමෙ’පි චන්දිමසුරියෙ එවමෙභිද්ධිකෙ එවමෙහානුභාවෙ පාණිනා පරාමසාමී පරිමජ්ජාමී. යාව මුඤ්ඤොලොකාපි කායෙන වසං වනෙමී”ති.

8. 2. 3

දිබ්බයොතසුතනං

3623. ඉමෙසඤ්ඤා පනා’හං ආචුසො, චතුත්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතතො බහුලීකතතො දිබ්බාය යොතධාතුයා විසුඤ්ඤාය අතික්කන්තො මානුසිකාය උභො සද්දෙ සුණාමී දිබ්බෙ ව මානුසෙ ව යෙ දුරෙ සහතිකෙ වාති.

2. සහස්ස වර්ගය

8. 2. 1

සහස්ස සූත්‍රය

3621. එක්කලෙක ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ සැවක සමීපයෙහි අනෙපිඬුසිටුහුගේ දෙවරමිහි වැඩවෙසෙති. එකල්හි බොහෝ හිඤ්ඤ ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් වෙත එළඹියහ. එළඹ ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවන් සමග සතුටු වූහ ... ආයුෂමත් අනුරුද්ධ තෙරණුවන්ට මෙය කීහ: “ආයුෂමත් අනුරුද්ධතෙරණුවෝ කවර දහම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මහාහිඤ බවට පැමිණියෝ දැ”යි. ඇවැත්නි, සිටු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මහාහිඤ බවට පැමිණියෙමි. කවර සිටු සිව්වන්ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි මම කයෙහි කය අනුව දක්නාසුල්ලෙමි කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙමි මනාදැනුම ඇතියෙමි සිහි ඇතියෙමි කාලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. විඳුමිහි ... සිත්හි ... දහමිහි දහම අනුව දක්නාසුල්ලෙමි කෙලෙස් තවන වැර ඇතියෙමි මනාදැනුම ඇතියෙමි සිහි ඇතියෙමි දහමලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙමි. ඇවැත්නි, මම මේ සිටු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මහාහිඤ බවට පැමිණියෙමි. තව ද ඇවැත්නි, මේ සිටු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම කප් දහසක් සිහි කෙරෙමි යි.

8. 2. 2

ඉද්ධිවිධ සූත්‍රය

3622. තව ද ඇවැත්නි. මේ සිටු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම නන් වැදෑරුම් ඉදු කොටස් විදිමි. “එකෙක්ව ද බොහෝ අයුරු වෙමි. බොහෝ අයුරුව ද එකෙක් වෙමි. පළට බව මුවහ බව විදිමි. බිතෙන් පිටට පවරෙන් පිටට පවවෙන් පිටට අහසෙහි මෙන් නොගැටෙමින් යෙමි. දියෙහි මෙන් පොළොවෙහිත් මතුච්ඡ කිමිදීම කෙරෙමි. පොළොවෙහි මෙන් නොබිඳෙන දියෙහිත් යෙමි. පියාපත් ඇති ලිහිණියකු මෙන් අහසෙහිත් පළහින් යුතුව ගමන් කෙරෙමි. මෙබඳු මහත් සාඤ්ඤි ඇති මෙබඳු මහත් අනුභාව ඇති මේ සඳහිරු දෙදෙනද අතින් පහස්මි. පිරිමදිමි. බඹලොව තෙක්දු කයින් වෙසෙහි පවත්වමි”යි.

8. 2. 3

දිබ්බසොත සූත්‍රය

3623. ඇවැත්නි, මේ සිටු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම මිනිස්බැව ඉක්මවා පැවති විභූද්ධ වූ දිව්‍යමය ශ්‍රොත්‍රධාතුවෙන් දුරවූ ද උභවූ ද දෙව මිනිස් දෙ සඳ අසමි යි.

8. 2. 4

වෙනොපරියසුතතං

3624. ඉමෙසඤ්ච පනා'හං ආවුසො, චතුසනං සතිපට්ඨානානං භාවිතතො බහුලීකතතො පරසතනානං පරසුගහලානං වෙනසා වෙනො පරිච්ච පජානාමි: "සරාගං වා විතං සරාගං විතනනි පජානාමි. විතරාගං වා විතං විතරාගං විතනනි පජානාමි -පෙ- අවිමුක්ඛං වා විතං අවිමුක්ඛං විතනනි පජානාමි. විමුක්ඛං වා විතං විමුක්ඛං විතනනි පජානාමි"ති.

8. 2. 5

යානසුතතං

3625. ඉමෙසඤ්ච පනා'හං ආවුසො, චතුසනං සතිපට්ඨානානං භාවිතතො බහුලීකතතො යානඤ්ච යානතො අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානතො යථාභූතං පජානාමිති.

8. 2. 6

කම්මසුතතං

3626. ඉමෙසඤ්ච පනා'හං ආවුසො, චතුසනං සතිපට්ඨානානං භාවිතතො බහුලීකතතො අතිතානාගතපච්චුප්පණානං කම්මසමාදානානං යානසො හෙතුසො විපාකං යථාභූතං පජානාමිති.

8. 2. 7

සබ්බසුගාමිනීසුතතං

3627. ඉමෙසඤ්ච පනා'හං ආවුසො චතුසනං සතිපට්ඨානානං භාවිතතො බහුලීකතතො සබ්බසුගාමිනීං පටිපදං යථාභූතං පජානාමිති.

8. 2. 8

අනෙකධාතුසුතතං

3628. ඉමෙසඤ්ච පනා'හං ආවුසො චතුසනං සතිපට්ඨානානං භාවිතතො බහුලීකතතො අනෙකධාතුනානාධාතුලොකං යථාභූතං පජානාමිති.

8. 2. 9

නානාධිමුක්ඛිකසුතතං

3629. ඉමෙසඤ්ච පනා'හං ආවුසො, චතුසනං සතිපට්ඨානානං භාවිතතො බහුලීකතතො සත්තානං නානාධිමුක්ඛිකතං යථාභූතං පජානාමිති.

8. 2. 4

වෙනොපරිය සූත්‍රය

3624. ඇවැත්නි, මෙ සිවු සිව්වන්ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම පරසතුන්ගේ පරපුහුලන්ගේ සිත තමසිතීන් පිරිසිදු දනිමි. සරාග සිත හෝ සරාග සිතැයි දනිමි. විතරාග සිත හෝ විතරාග සිතැයි දනිමි...අවිමුක්ත සිත හෝ අවිමුක්ත සිතැයි දනිමි. විමුක්ත සිත හෝ විමුක්ත සිතැයි දනිමියි.

8. 2. 5

යාන සූත්‍රය

3625. ඇවැත්නි, මෙ සිවු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම කරුණ කරුණුවිසිතුන් නොකරුණ නොකරුණුවිසිතුන් තතු සේ දනිමියි.

8. 2. 6

කම්ම සූත්‍රය

3626. ඇවැත්නි, මෙ සිවු සිව්වන්ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම අතීතානාගතවර්තමානකම්මසමාදනයන්ගේ විපාකය කරුණු විසින් හෙතු විසින් තතු සේ දනිමි යි.

8. 2. 7

සබ්බසු සූත්‍රය

3627. ඇවැත්නි, මෙ සිවු සිව්වන්ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම සියලුගතිවලට පමුණුවන මහ තතු සේ දනිමියි.

8. 2. 8

අනොකධාතු සූත්‍රය

3628. ඇවැත්නි, මෙ සිවු සිව්වන්ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මෙ නොයෙක් ධාතු නන් වැදෑරුම් ධාතුලොකය තතු සේ දනිමි යි.

8. 2. 9

නානාධිමුක්තික සූත්‍රය

3629. ඇවැත්නි, මෙ සිවු සිව්වන්ම වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම සත්කයන්ගේ භීතාදී නානාධිමුක්ති ඇති බව තතු සේ දනිමි යි.

8. 2. 10

ඉන්ද්‍රියසුත්තං

3630. ඉමෙසඤ්ච පනා'භං ආවුසො, චතුත්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතත්තා ඛහුලීකතත්තා පරසත්තානං පරපුග්ගලානං ඉන්ද්‍රියපරො-පරියතං යථාභූතං පජානාමීති.

8. 2. 11

කුමාරසුත්තං

3631. ඉමෙසඤ්ච පනා'භං ආවුසො, චතුත්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතත්තා ඛහුලීකතත්තා කුමාරවීමොක්ඛසමාධිසමාපත්තීනං සධිකිලෙසං වොදනං¹ වුට්ඨානං යථාභූතං පජානාමීති.

8. 2. 12

පුඛෙබ්බතිවාසසුත්තං

3632. ඉමෙසඤ්ච පනා'භං ආවුසො, චතුත්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතත්තා ඛහුලීකතත්තා අනෙකච්ඡිතං පුඛෙබ්බතිවාසං අනුසස්සරාමී. සෙය්‍යථීදං: "එකමිච්ච ජාතීං -පෙ- ඉතී සාකාරං සඋද්දෙසං අනෙක-ච්ඡිතං පුඛෙබ්බතිවාසං අනුසස්සරාමීති.

8. 2. 13

දිබ්බවකච්ඡුසුත්තං

3633. ඉමෙසඤ්ච පනා'භං ආවුසො, චතුත්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතත්තා ඛහුලීකතත්තා දිබ්බෙත චතච්ඡුතා විසුද්ධෙත අතිකකන්ත-මානුසකෙත -පෙ- යථාකමුපගෙ සතෙත පජානාමීති

8. 2. 14

ආසවකඛයසුත්තං

3634. ඉමෙසඤ්ච පනා'භං ආවුසො, චතුත්තං සතිපට්ඨානානං භාවිතත්තා ඛහුලීකතත්තා ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොවිමුඤ්ඤං පුඤ්ඤවිමුඤ්ඤං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤසච්ඡිකචා උපසමෙප්ප විහරාමීති.

සහසවග්ගො දුතියො.

තත්‍රඥානං:

සහසං ඉද්ධිවිධං දිබ්බං චෙතාපරිය යානකම්මො, සබ්බත්ථි නානාධ්ධත්ථි මුඤ්ඤාදියං කුමානං තිස්සො විජජාති.

අනුරුද්ධසංයුත්තං සමත්තං.

තත්‍ර වග්ගඥානං:

රහොගතො සහස්සොති ඤෙව වග්ගා භවන්තිහි අනුරුද්ධස්ස සංයුතෙත දෙසිතාදිවච්චනධුතාති.

1. ඛදනං - සීල, සාං.

8. 2. 10

ඉන්ද්‍රිය සූත්‍රය

3630. ඇවැත්නි, මේ සිවු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් අන් සතුන්ගේ හා අන් පුභුලන්ගේ ඉඳුරන් පිළිබඳ වැඩිමත් පිරිහීමත් මම තතු සේ දනිමි යි.

8. 2. 11

කුඩාන සූත්‍රය

3631. ඇවැත්නි, මේ සිවු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් ධ්‍යානවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තීන්ගේ කෙලෙසීමත් පිරිසිදුවීමත් නැගීසිටීමත් මම තතු සේ දනිමි යි.

8. 2. 12

පුබ්බන්තිවාස සූත්‍රය

3632. ඇවැත්නි, මේ සිවු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම නන් වැදෑරුම් පෙරවිසූ කඳපිළිවෙළ සිහි කෙරෙමි. එනම්: “ජාති එකක් ද ... මෙසේ අයුරු සහිත උදෙසුම් සහිත නන් වැදෑරුම් පෙර විසූ කඳපිළිවෙළ සිහි කෙරෙමි” යි.

8. 2. 13

දිබ්බවක්ඛු සූත්‍රය

3633. ඇවැත්නි, මේ සිවු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම මිනිසාස ඉක්ම පැවති වෙසෙසින් පිරිසුදු වූ දිවැසින් ... කම් වූ පරිදි පැමිණි සතුන් දනිමි යි.

8. 2. 14

ආසවකඛය සූත්‍රය

3634. ඇවැත්නි, මේ සිවු සිව්වන් වැඩු බැවින් බහුල කළ බැවින් මම ආසුචි ඝෂය කිරීමෙන් අනාසුචි වූ ඵලසමාධියත් ඵලප්‍රඥවත් දිට්‍රදුමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දූන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙමි යි.

දෙවැනි සහස්සවර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමමාලාව:

සහස්ස, ඉඤ්චිධ, දිබ්බසොත, වෙතොපරිය, යාන, කම්ම, සබ්බප්ප්, නානාධාතු, නානාධම්මානික, ඉන්ද්‍රිය, කුඩාන, පුබ්බන්තිවාස, දිබ්බවක්ඛු, ආසවකඛය යි තුදුස් සූතුරෙකි යි.

අනුරුද්ධසංයුක්තය නිමියේ ය.

එහි වර්ගනාමාවලිය:

රහොගත සහස්ස යි අනුරුද්ධ සංයුක්තයෙහි බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරන ලද වර්ග දෙකෙක් ම වේ යි.

9. ක්‍රියාසංයුක්ත.

1. ගම්නාපෙය්‍යාලවග්‍යො

9. 1. 1-12

පාච්ඡන්දනාදිසුක්තානි

3635-3646. සාවකියං:

චත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ක්‍රියානා. කතමෙ චත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු විච්චෙව කාමෙහි විච්චව අකුසලෙහි ධර්මෙහි සචිතකකං සච්චාරං විවෙකජං පිතිසුඛං පටමජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති. විතකකච්චාරානං චූපසමා අජ්ඣන්තං සපෙසාදනං වෙතසො ඵකොදි-භාවං අචිතකකං අච්චාරං සමාධිජං පිතිසුඛං දුතියජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති. පිතියා ව විරාගා උපෙබ්බො ව විහරති, සතො ව සම්ප-ජානො. සුඛඤ්ඤි කායෙන පටිසංවෙදෙති. යං තං අරියා ආචිකඛහති උපෙබ්බො සතියා සුඛච්චාරිති තතියජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති. සුඛංස ව පහානා දුක්ඛංස ව පහානා පුබ්බව සොමනස්සදෙම-නස්සානං අසුඛමා අදුක්ඛං අසුඛං උපෙබ්බසතිපාරිසුද්ධිං චතුස්සජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, චත්තාරො ක්‍රියානා.

සෙය්‍යථා'පි භික්ඛවෙ, ගම්නා නදී පාච්ඡන්දනා පාච්ඡපොණා පාච්ඡපඤ්ඤාරා, ඵවමෙව ඛො භික්ඛවෙ භික්ඛු චත්තාරො ක්‍රියානෙ භාවෙණො චත්තාරො ක්‍රියානෙ බහුලීකරොණො නිබ්බානනිණො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරො. කථඤ්ඤි භික්ඛවෙ, භික්ඛු චත්තාරො ක්‍රියානෙ භාවෙණො චත්තාරො ක්‍රියානෙ බහුලී-කරොණො නිබ්බානනිණො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බාන-පඤ්ඤාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු විච්චෙව කාමෙහි -පෙ- පටමජ්ඣානං -පෙ- දුතියජ්ඣානං -පෙ- තතියජ්ඣානං -පෙ- චතුස්සජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති. ඵවං ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු චත්තාරො ක්‍රියානෙ භාවෙණො චත්තාරො ක්‍රියානෙ බහුලීකරොණො නිබ්බානනිණො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරොති -පෙ- නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

(දුතියපාච්ඡන්දනාදියො'පි ඵවං විජාරෙතඛො.)

ගම්නාපෙය්‍යාලවග්‍යො පටමො.

තත්‍රඤ්ඤනං:

ජ පාච්ඡකො නිත්තං-ජ ව නිත්තා සමුද්දතො,
ඵතෙ දො ආදස හොනති-වග්‍යො තෙන පවුච්චති.

9. ක්‍රියානු සංස්ථාපනය

1. ගම්ගාපෙය්‍යාල වර්ගය

9. 1. 1-12

පාචනනිකතාදි සූත්‍ර

3635-3646. සැවැත්නුවර-

මහණෙනි, මේ දහැත් සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කාමයෙන් වෙන්ව ම අකුසල්දහමින් වෙන්ව ම විතර්ක සහිත චිතාර සහිත විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සුවය ඇති පළමුවන දහැනට එළඹ වෙයි. විතර්ක විචාරයන් සංසිදීමෙන් ඇතුළත පැහැදීම ඇති සිතේ එකඟ බැව් ඇති විතර්ක රහිත චිතාර රහිත සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සුවය ඇති දෙවන දහැනට එළඹ වෙයි. (යම් ධ්‍යානයකින්) ප්‍රීතිය දුරු කිරීමෙන් මැදහත් ව වෙයිද, සිහි ඇත්තේත් මනා නුවණ ඇත්තේත් කසිත් සුවත් විදීද, “මැදහත් ය, සිහි ඇත්තේ ය, සුව විහරණ ඇත්තේ ය” යි ආයතියේ ඒ යමකු ගැන කියත් නම් ඒ තෙවන දහැනට එළඹ වෙයි. සුවත් පැහීමෙන් දුකත් පැහීමෙන් පළමු ම සොම්නස්දෙමනසුන්ගේ අස්තඟමයෙන් නොදුක් වූ නොසුව වූ උපෙක්‍ෂාවෙන් හා සිහියෙන් හටගත් පිරිසිදුබැව් ඇති සිවුවන දහැනට එළඹ වෙයි. මහණෙනි, මොහු සිවු දහැත්තු යි.

මහණෙනි, යම්යේ ගම්ගානදී නොමෝ පෙරදිගට නැමුණි පෙරදිගට නැමුණු වූවා පෙරදිගට බර වූවා වේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ සිවු දහැත් වඩන්නේ සිවු දහැත් බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැමුණු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ. මහණෙනි, කෙසේ නම් මහණ සිවු දහැත් වඩන්නේ සිවු දහැත් බහුල කරන්නේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැමුණු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කාමයෙන් වෙන් ව ම ... පළමුවන දහැනට ... දෙවන දහැනට ... තෙවන දහැනට ... සිවුවන දහැනට පැමිණ වෙයි. මහණෙනි, මෙසේ මහණ සිවු දහැත් වඩනුයේ සිවු දහැත් බහුල කරනුයේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැමුණු වූයේ නිවනට බර වූයේ වේ යි ... නිවනට බර වූයේ වේ යි.

(දුතිය පාචනනිකතාදි සූත්‍ර ද මෙසේ විතර කට යුතු)

පළමුවැනි ගම්ගාපෙය්‍යාලවර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය :

පාචනනිකතාසූත්‍ර සයෙකි. සමුදානනිකතාසූත්‍ර ද සයෙකි. මේ ණටක දෙක දෙලොසෙක් වේ. එයින් වර්ගය යි කියනු ලැබේ යි.

2. අප්‍රමාදවග්‍යො

9. 2. 1-10

තර්කතාදිසුත්තානි

3647-3656. යාවතා භික්ඛවෙ, සන්තා අපද වා දිපද වා වතුපද වා බහුපද වා -පෙ- බහුලිකරොතීති.

අප්‍රමාදවග්‍යො දුතියො.

තත්‍රඥානං:

තර්කතං පදං කුටං මූලං සාරෙන වස්සකං,
රාජා වජ්ඣමසුරියා ච වසේන දසමං පදනති.

3. බලකරණීයවග්‍යො

9. 3. 1-12

බලාදිසුත්තානි

3657-3668. සෙය්‍යරාපි භික්ඛවෙ, යෙ කෙච් බලකරණීයා කම්මනා කඨිරනති -පෙ- බහුලිකරොතීති.

(විජාරෙතබ්බො)

බලකරණීයවග්‍යො තතියො.

තත්‍රඥානං:

බලං ඛිජ්ඣනා නාගො ච රුක්ඛං කුලෙහන සුකිනං
ආකාසෙන ච දො මෙසා නාවා ආභසකා නදීති.

4. එසනාවග්‍යො

9. 4. 1-40

එසනාදිසුත්තානි

3669-3708. තිසේසා ඉමා භික්ඛවෙ, එසනා. කතමා තිසේසා? කාමෙසනා භවෙසනා බුභුචිරියෙසනා -පෙ- භාවෙනබ්බාති.

එසනාවග්‍යො චතුසො.

තත්‍රඥානං:

එසනා විධා ආසවො භවො දුක්ඛතා ච තිසේසා
බිලං මලඤ්ඤා නිසො ච වෙදනා තණ්හාහි වාති.

2. අසාමාදවර්ගය

9. 2. 1-10

තථාගතාදි සූත්‍ර

3647-3656. මහණෙනි, අසා වූ ද දෙපා වූ ද සිවුපා වූ ද බ්‍රහ්‍මපා වූ ද යම්තාක් සත්ත්වයෝ වෙද්ද ... බහුල කෙරේ යි.

දෙවැනි අසාමාදවර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමමාලාව :

තථාගත, පද, කුට, මූල, සාර, වස්සක, රාජ, චන්දිම, සුරිය, වස යි දස සූත්‍රෙරකි යි.

3. බලකරණීය වර්ගය

9. 3. 1-12

බලාදි සූත්‍ර

3657-3668. මහණෙනි, යම් සේ යම් කිසි බලකරණීය කම්මානයෝ කරනු ලැබෙද්ද ... බහුල කෙරේ යි.

(විතර කට යුතු)

තෙවැනි බලකරණීයවර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමමාලාව :

බල, බීජ, නාග, රුකඛ, කුමුභ, සූක, ආකාස යි සතෙකි. මෙස සූත්‍ර දෙකෙකි. නාවා, ආගන්තුක, නදී යි තුනෙකැ යි මුළුල්ල දෙළොසෙකි.

4. එසනා වර්ගය

9. 4. 1-40

එසනාදි සූත්‍ර

3669-3708. මහණෙනි, මේ එසනා තුනෙකි. කවර තුනෙක් ද යත්: කාමෙසනා භවෙසනා බ්‍රහ්මචරියෙසනා යි ... වැඩිය යුතු යි.

සිවුවැනි එසනාවර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමමාලාව:

එසනා, විධා, ආසව, භව, දුක්ඛතා, බීල, මල, නිස, වෙදනා, භණ්කා යි වතුෂ්ක දශයෙකි යි.

5. ඔසවගෙනා

9. 5. 1-39

ඔසාදිසුතනානි

3709-3747. වහ්නාරො'මෙ හික්ඛවෙ, ඔසා. කතමෙ වහ්නාරො? කාමොසො හවොසො දිට්ඨොසො අච්ඡේදාසො -පෙ- භාවෙතඛ්ඛානි.

(විජාජරතඛ්ඛං.)

9. 5. 40

උදධිභාගියසුතනං

3748. පඤ්චිමානි හික්ඛවෙ උදධිභාගියානි සංයොජනානි. කතමානි පඤ්ඤා: රූපරාගො අරූපරාගො මානො උදධිච්චං අච්ඡා. ඉමානි ඛො හික්ඛවෙ, පඤ්චුදධිභාගියානි සංයොජනානි. ඉමෙසං ඛො හික්ඛවෙ, පඤ්ඤානං උදධිභාගියානං සංයොජනානං පභානාය වහ්නාරො ක්කානා භාවෙතඛ්ඛා. කතමෙ වහ්නාරො: ඉධ හික්ඛවෙ, හික්ඛු චිච්චෙච්ච කාමෙහි -පෙ- පඨමං ක්කානං -පෙ- දුතියං ක්කානං -පෙ- තතියං ක්කානං -පෙ- චතුසං ක්කානං උපසම්පජ්ජ චිහරතී. ඉමෙසං ඛො හික්ඛවෙ පඤ්ඤානං උදධිභාගියානං සංයොජනානං පභානාය ඉමෙ වහ්නාරො ක්කානා භාවෙතඛ්ඛානි.

ඔසවගෙනා පඤ්චමො.

කත්තුද්දනං:

ඔසො යොගො උපාදනං ගජො අනුසයෙන ච, කාමගුණා නිවරණා ඛක්ඛා ඔරුදධිභාගියානි.

ක්කානසංයුතනං සමතනං.

කත්තුචග්ගද්දනං:

ගඛ්ඛාපෙය්‍යාලොපමාදෙ ඛලකරණියසනා ඔසොනි පඤ්ඤාව වගො ක්කානසංයුතතා සිසුනාහි.

5. ඔස වර්ගය

9. 5. 1-39

ඔසාදි සූත්‍ර

3709-3747. මහණෙනි, මේ ඔස සතරෙකි. කවර සතරෙක් ද යත්: කාමොස හවොස දිට්ඨොස අවිජ්ජාස යි ... වැඩිය යුතුහ යි.

(චිතර කට යුතු.)

9. 5. 40

උදාමහාගීය සූත්‍ර

3748. මහණෙනි, මේ උදාමහාගීය සංයොජන පසෙකි. කවර පසෙක් ද යත්: රූපරාග අරූපරාග මාන උදාමම් අවිජ්ජා යි. මහණෙනි, මොහු පඤ්ච උදාමහාගීය සංයොජනයෝ යි. මහණෙනි, මේ පස් උදාමහාගීය සංයොජනයන් ප්‍රභාණය පිණිස සිටු දැහැන් වැඩිය යුතු. කවර සිටු දැහැන් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ කාමයෙන් වෙන්ව ම ... පළමුවන දැහැනට ... දෙවන දැහැනට ... තෙවන දැහැනට ... සිටුවන දැහැනට පැමිණ වෙසෙයි. මහණෙනි, මේ පස් උදාමහාගීය සංයොජනයන් පහ කරනු පිණිස මේ සිටු දැහැන් වැඩිය යුතු යි.

ඔසවර්ගය පස්වැනි යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

ඔස, යොග, උපාදන, ගඤ්ඤ, අනුසය, කාමගුණ, නීවරණ, බන්ධ, ඔරමහාගීය, උදාමහාගීය යි චතුෂ්ක දශයෙකි යි.

කුමාර සංයුක්තය නිමිසේ ය.

එහි වර්ගනාමාවලිය :

ගඤ්ඤාපෙය්‍යාල, අපමාද, බලකරණිය, එසනා, ඔස යි කුමාර සංයුක්තයට අයත් වර්ග පසෙක් ම වන්නේ යි.

10. ආනාපානසංයුතනං

1. ඵකධම්මවග්ගො

10. 1. 1

ඵකධම්මසූතතං

3749. සාවතීයං:

ඵකධම්මො භික්ඛවො, භාවිතො ඛුද්ධිකතො මහපඨලො හොති මහානිසංසො. කතමො ඵකධම්මො: ආනාපානසති.¹ කරං භාවිතා ව භික්ඛවො, ආනාපානසති කරං ඛුද්ධිකතා මහපඨලා හොති, මහානිසංසා: ඉධ භික්ඛවො, භික්ඛු අරක්ඛගතො වා රුක්ඛමුලගතො වා සුඤ්ඤාගාරගතො වා නිසීදති පලලඛං ආභූජිතා උජුං කායං පණ්ඩාය පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙතා. සො සතො'ව අසසසති. සතො පසසසති. දීසං වා අසසසතො දීසං අසසසාමීති පජානාති. දීසං වා පසසසතො දීසං පසසසාමීති පජානාති. රසසං වා අසසසතො රසසං අසසසාමීති පජානාති. රසසං වා පසසසතො රසසං පසසසාමීති පජානාති. සබ්බකායපට්ඨංවෙදී අසසසසසාමීති සිකඛති. සබ්බකායපට්ඨංවෙදී පසසසසසාමීති සිකඛති. පසසමහයං කායසඛාරං අසසසසසාමීති සිකඛති. පසසමහයං කායසඛාරං පසසසසසාමීති සිකඛති. පීතිපට්ඨංවෙදී අසසසසසාමීති සිකඛති. පීතිපට්ඨංවෙදී පසසසසසාමීති සිකඛති. සුඛපට්ඨංවෙදී අසසසසසාමීති සිකඛති. සුඛපට්ඨංවෙදී පසසසසසාමීති සිකඛති. විතතසඛාරපට්ඨංවෙදී අසසසසසාමීති සිකඛති. විතතසඛාරපට්ඨංවෙදී පසසසසසාමීති සිකඛති. පසසමහයං විතතසඛාරං අසසසසසාමීති සිකඛති. පසසමහයං විතතසඛාරං පසසසසසාමීති සිකඛති. විතතපට්ඨංවෙදී අසසසසසාමීති සිකඛති. විතතපට්ඨංවෙදී පසසසසසාමීති සිකඛති. අභිප්පමොදයං විතතං අසසසසසාමීති සිකඛති. අභිප්පමොදයං විතතං පසසසසසාමීති සිකඛති. සමාදහං විතතං අසසසසසාමීති සිකඛති. සමාදහං විතතං පසසසසසාමීති සිකඛති. විමොචයං විතතං අසසසසසාමීති සිකඛති. විමොචයං විතතං පසසසසසාමීති සිකඛති. අනිච්චානුපසී අසසසසසාමීති සිකඛති. අනිච්චානුපසී පසසසසසාමීති සිකඛති.

1. ආනාපානසති - සභා.

10. ආනාපානසංයුතතය

1. එකධම්මෙවර්ගය

10. 1. 1

එකධම්ම සූත්‍රය

3749. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, එක් දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ මහත් ඵල මහානිසංස වේ. කවර එක් දහමෙක් ද යත්: ආනාපානසතිය යි. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසතිය මහත් ඵල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙයස්නෙහි මහණ අරණකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ තිස්ගෙයකට ගියේ හෝ පලක් බැඳ උඩුකය ඉදි කොට පිහිටුවා සිතිය අභිමුඛ කොට එළවා හිඳියි. හේ සිහි ඇතියේ ම ආශ්වාස කෙරෙයි. සිහි ඇතියේ ම ප්‍රශ්වාස කෙරෙයි. දිගු කොට හෝ ආශ්වාස කරනුයේ දිගු කොට ආශ්වාස කෙරෙමි යි දනගනී. දිගු කොට හෝ ප්‍රශ්වාස කරනුයේ දිගු කොට ප්‍රශ්වාස කෙරෙමි යි දනගනී. කෙටි කොට හෝ ආශ්වාස කරනුයේ කෙටි කොට ආශ්වාස කෙරෙමි යි දනගනී. කෙටි කොට හෝ ප්‍රශ්වාස කරනුයේ කෙටි කොට ප්‍රශ්වාස කෙරෙමි යි දනගනී. සියලු ආශ්වාසප්‍රශ්වාස කය මැනවින් දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සියලු ආශ්වාස-ප්‍රශ්වාස කය මැනවින් දන්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. කායසංස්කාර (ආශ්වාසප්‍රශ්වාස) සංසිදුවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. කායසංස්කාර සංසිදුවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. ප්‍රීතිය මැනවින් දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. ප්‍රීතිය මැනවින් දන්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සුවය මැනවින් දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සුවය මැනවින් දන්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. විතතසංස්කාර (ප්‍රීතියුඛ) මැනවින් දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. විතතසංස්කාර මැනවින් දන්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. විතතසංස්කාර සංසිදුවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. විතතසංස්කාර සංසිදුවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සිත මැනවින් දන්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සිත මැනවින් දන්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සිත වෙසෙසින් සතුටු කරවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සිත වෙසෙසින් සතුටු කරවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සිත අරමුණෙහි පිහිටුවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සිත අරමුණෙහි පිහිටුවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සිත මුදුවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. සිත මුදුවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. අතීස අනු ව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. අතීස අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ.

විරාගානුපය්‍යී අසසසිසසාමීති සිකඛති. විරාගානුපය්‍යී පසසසිසසාමීති සිකඛති. නිරොධානුපය්‍යී අසසසිසසාමීති සිකඛති. නිරොධානුපය්‍යී පසසසිසසාමීති සිකඛති. පටිනිසසග්ගානුපය්‍යී අසසසිසසාමීති සිකඛති. පටිනිසසග්ගානුපය්‍යී පසසසිසසාමීති සිකඛති. එවං භාවිතා ඛො භිකඛවෙ, ආනාපානසති එවං බහුලීකතා මහස්ලා හොති මහානිසංසාති.

10. 1. 2

බොජ්ඣංගසුත්තං

3750. සාවකීයං:

ආනාපානසති භිකඛවෙ, භාවිතා බහුලීකතා මහස්ලා හොති මහානිසංසා. කථං භාවිතා ව භිකඛවෙ, ආනාපානසති කථං බහුලීකතා මහස්ලා හොති මහානිසංසා. ඉධ භිකඛවෙ, භිකඛු ආනාපානසතිසහගතං සතිසමොජ්ඣංගං භාවෙති විචෙකතිසසීතං විරාගනිසසීතං නිරොධනිසසීතං වොසසග්ගපටිණාමිං -පෙ- ආනාපානසතිසහගතං උපෙධා සමොජ්ඣංගං භාවෙති විචෙකතිසසීතං විරාගනිසසීතං නිරොධනිසසීතං වොසසග්ගපටිණාමිං. එවං භාවිතා ඛො භිකඛවෙ, ආනාපානසති එවං බහුලීකතා මහස්ලා හොති මහානිසංසාති.

10. 1. 3

සුද්ධකසුත්තං

3751. සාවකීයං:

ආනාපානසති භිකඛවෙ, භාවිතා බහුලීකතා මහස්ලා හොති මහානිසංසා. කථං භාවිතා ව භිකඛවෙ, ආනාපානසති කථං බහුලීකතා මහස්ලා හොති මහානිසංසා: ඉධ භිකඛවෙ, භිකඛු අරඤ්ඤගතො වා රුකඛමුලගතො වා -පෙ- පටිනිසසග්ගානුපය්‍යී අසසසිසසාමීති සිකඛති. පටිනිසසග්ගානුපය්‍යී පසසසිසසාමීති සිකඛති. එවං භාවිතා ඛො භිකඛවෙ, ආනාපානසති එවං බහුලීකතා මහස්ලා හොති මහානිසංසාති.

වීරාගය අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමිසි භික්ෂෙ. වීරාගය අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමිසි භික්ෂෙ. නිරොධය අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමිසි භික්ෂෙ. නිරොධය අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමිසි භික්ෂෙ. නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමිසි භික්ෂෙ. නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමිසි භික්ෂෙ. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසතිය මහත් ඵල මහානිසංස වේ යි.

10. 1. 2

බොජ්ඣංග සූත්‍රය

3750. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, වඩන ලද බහුල කරන ලද ආනාපානසතිය මහත් ඵල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසතිය මහත් ඵල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ ආනාපානසිභිය සහගීය සතියමොස්සකිය විවෙකය ඇසුරු වුවක් වීරාගය ඇසුරු වුවක් නිරොධය ඇසුරු වුවක් නිවනට නැමෙනසුල්ලක් කොට වඩයි ... ආනාපානසිභිය සහගීය උපෙක්ඛාසමොස්සකිය විවෙකය ඇසුරු වුවක් වීරාගය ඇසුරු වුවක් නිරොධය ඇසුරු වුවක් නිවනට නැමෙනසුල්ලක් කොට වඩයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසතිය මහත් ඵල මහානිසංස වේ යි.

10. 1. 3

සුඛක සූත්‍රය

3751. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, වඩන ලද බහුල කරන ලද ආනාපානසතිය මහත් ඵල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසතිය මහත් ඵල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ අරණකට ගීයේ හෝ රුක්චුලකට ගීයේ හෝ ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමිසි භික්ෂෙ. නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමිසි භික්ෂෙ. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසතිය මහත් ඵල මහානිසංස වේ යි.

10. 1. 4

එලසුතතං

3752. ආනාපානසති භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලීකතා මහපථලා හොති මහානිසංසා. කථං භාවිතා ව භික්ඛවෙ, ආනාපානසති කථං බහුලීකතා මහපථලා හොති මහානිසංසා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා රුක්ඛමුලගතො වා සුඤ්ඤගාරගතො වා -පෙ- පටිනිසසඤානුපඤ්ඤි පසසසිසසාමීති සික්ඛති. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසති එවං බහුලීකතා මහපථලා හොති මහානිසංසා. එවං භාවිතාය ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතියා එවං බහුලීකතාය දභිතතං එලානං අඤ්ඤතර එලං පාවිකඛිං, දිට්ඨව ධම්මෙ අඤ්ඤ, සති වා උපාදිසෙසෙ අනාගාමීනාති.

10. 1. 5

දුතිය එලසුතතං

3753. ආනාපානසති භික්ඛවෙ, භාවිතා බහුලීකතා මහපථලා හොති මහානිසංසා. කථං භාවිතා ව භික්ඛවෙ, ආනාපානසති කථං බහුලීකතා මහපථලා හොති මහානිසංසා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා රුක්ඛමුලගතො වා -පෙ- පටිනිසසඤානුපඤ්ඤි පසසසිසසාමීති සික්ඛති. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසති එවං බහුලීකතා මහපථලා හොති මහානිසංසා. එවං භාවිතාය ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතියා එවං බහුලීකතාය සත්තථලා සත්තානිසංසා පාවිකඛිං.

කතමෙ සත්තථලා සත්තානිසංසා: දිට්ඨවධම්මෙ පටිගච්ච අඤ්ඤං ආරාමෙති. නො වෙ දිට්ඨවධම්මෙ පටිගච්ච අඤ්ඤං ආරාමෙති, අථ මරණකාලෙ අඤ්ඤං ආරාමෙති. නො වෙ දිට්ඨවධම්මෙ පටිගච්ච අඤ්ඤං ආරාමෙති, නො වෙ මරණකාලෙ අඤ්ඤං ආරාමෙති, අථ පඤ්ඤානං ඔරමොග්ගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා අනතරා පරිනිබ්බාසී හොති. උපහව්ව පරිණිබ්බාසී හොති. අසඛාරපරිණිබ්බාසී හොති. සසඛාරපරිණිබ්බාසී හොති. උදධං ජොතො හොති අකනිට්ඨංගාමී. එවං භාවිතාය ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතියා එවං බහුලීකතාය ඉමෙ සත්තථලා සත්තානිසංසා පාවිකඛිං.

10. 1. 4

එල සූත්‍රය

3752. මහණෙනි, ආනාපානසනිය වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහත් එල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ අරණකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ හිස්ගෙයකට ගියේ හෝ ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමියි හික්මේ. මහණෙනි, ආනාපානසනිය මෙසේ වඩන ලද්දී මෙසේ බහුල කරන ලද්දී මහත් එල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, ආනාපානසනිය මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි එල දෙකින් එක්තරා එලයන් කැමති විය යුතු. දිට්‍රදූමියෙහි ම රහත් බව හෝ උපාදන ශෛ ව ඇති කල්හි අනගැමි බව හෝ යි.

10. 1. 5

දුතිය එල සූත්‍රය

3753. මහණෙනි, ආනාපානසනිය වඩන ලද්දී බහුල කරන ලද්දී මහත් එල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, ආනාපානසනිය කෙසේ වඩන ලද්දී කෙසේ බහුල කරන ලද්දී මහත් එල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි මහණ අරණකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමියි හික්මේ. මහණෙනි, ආනාපානසනිය මෙසේ වඩන ලද්දී මෙසේ බහුල කරන ලද්දී මහත් එල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, ආනාපානසනිය මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි සත් පල කෙනෙක් සත් අනුසංස කෙනෙක් කැමති විය යුතු.

කවර සත්පල කෙනෙක් සත් අනුසංස කෙනෙක් ද යත්: දිට්‍රදූමියෙහි ම පෙරාතුව රහත් බව ලබයි. ඉදින් දිට්‍රදූමියෙහි ම පෙරාතුව රහත් බව නොලබා නම් එකල්හි මරණසමයෙහි රහත් බව ලබයි. ඉදින් දිට්‍රදූමියෙහි ම පෙරාතුව රහත් බව නො ලබා නම් ඉදින් මරණසමයෙහි රහත් බව නො ලබා නම් එකල්හි පස් ඔරමහාගිය සංයොජනයන් ඝෛය කිරීමෙන් අනතරාපරිනිබ්බායි වේ. උපහච්චපරිනිබ්බායි වේ. අසඛාරපරිනිබ්බායි වේ. සසඛාරපරිනිබ්බායි වේ. අකනිට්ඨගාමී උඤ්ඛොසොත වේ. මහණෙනි, ආනාපානසනිය මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි මෙ සත්පලයෝ මේ සත් අනුසංසු කැමති විය යුතු යි.

10. 1. 6

අරිට්ඨසුත්තං

3754. සාවකට්ඨයා :

භාවෙථ නො තුමෙහ භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිනති. එවං වුත්තෙ ආයසමා අරිට්ඨො හගවන්තං එතදවොච: “අහං ඛො හන්තෙ, භාවෙමි ආනාපානසතිනති”. යථා කථං පන කං අරිට්ඨං, භාවෙසි ආනාපානසතිනති. අතීනෙසු මෙ හන්තෙ, කාමෙසු කාමච්ඡන්දො පභීනො. අනාගතෙසු මෙ කාමෙසු කාමච්ඡන්දො විගතො. අජ්ඣක්ඛනඛේදා¹ ච මෙ ධම්මෙසු පටිසසඤ්ඤා සුපටිච්ඡිනා. සො සතොච අසසසාමී² සතො පසසසාමී³ එවං ඛො'හං හන්තෙ, භාවෙමි ආනාපානසතිනති.

අකෙසා අරිට්ඨං, ආනාපානසති, නෙසා නකීති වදමි. අපි ච අරිට්ඨං, යථා ආනාපානසති විඤ්ඤාපරිපුණ්ණා හොති තං සුඤ්ඤානි -පෙ- කථංකො අරිට්ඨං, ආනාපානසති විඤ්ඤාපරිපුණ්ණා හොති: ඉධ අරිට්ඨං, භික්ඛු අරඤ්ඤාගතො වා රුක්ඛමුලගතො වා සුඤ්ඤාගාරගතො වා -පෙ- පටිනිසසංඤානුපයසී පසසසිසාමීති සිසංකති. එවං ඛො අරිට්ඨං, ආනාපානසති විඤ්ඤාපරිපුණ්ණා හොතීති.

10. 1. 7

කපපිනසුත්තං

3755. සාවකට්ඨයා :

තෙන ඛො පන සමයෙන ආයසමා මහාකපපිනො හගවන්තො අවිදුරෙ නිසින්නො හොති පලලඛකං ආහරිතො උජුං කායං පඤ්ඤාය පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙතො. අදදසා ඛො හගවා ආයසමා මහාකපපිනං අවිදුරෙ නිසින්නං පලලඛකං ආහරිතො උජුං කායං පඤ්ඤාය පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙතො. දිසවාන භික්ඛු ආමන්තෙසි: “පසසථ නො තුමෙහ භික්ඛවෙ, එතස්ස භික්ඛුන්තො කායස්ස ඉඤ්ඤිතන්තං වා එඤ්ඤිතන්තං වා”ති. යද'පි මයං හන්තෙ, තං ආයසමන්තං පසසාම සංඝමචේකං වා නිසින්නං එකං වා රහො නිසින්නං තද'පි මයං තස්ස ආයසමන්තො න පසසාම කායස්ස ඉඤ්ඤිතන්තං වා එඤ්ඤිතන්තං වාති.

1. අජ්ඣක්ඛනං ඛේදා - සා.
2. අසසසාමී - මජ්ඣ., සා, සීචු, අට්ඨකථා.
3. පසසසාමී - මජ්ඣ., සා, සීචු.

10. 1. 6

අරිට්ඨ සුත්‍රය

3754. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, තෙපි ආනාපානසතිය වඩවු දැයි මෙසේ වදල කල්හි ආයුෂ්මත් අරිට්ඨ තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට “වහන්ස, මම ආනාපානසතිය වඩමි”යි මෙය සැලකළහ. අරිට්ඨ, තෙපි කෙසේ නම් ආනාපානසතිය වඩවු දැයි. වහන්ස, ඉකුත් කාමයන්හි මාගේ කාමච්ඡදය ප්‍රභීණ වූයේ ය. මතු කාමයන්හි මාගේ කාමච්ඡදය පහ වී ගියේ ය. ආධ්‍යාත්මිකබාහිර ආදායන-නායන්හි මාගේ ප්‍රතිසසංඥාව ද සහමුලින් සිදින ලද්දී ය. ඒ මම සිහි ඇති ව ම ආශ්වාස කරමි. සිහි ඇති ව ම ප්‍රශ්වාස කරමි. වහන්ස, මෙසේ මම ආනාපානසතිය වඩමි යි.

අරිට්ඨ, මෙබඳු ආනාපානසතියක් ඇත. මෙය නැතැයි නො කියමි. අරිට්ඨ, යම්කෙසේ ආනාපානසතිය විතරවිසින් පිරිපුන් වේ නම් එය අසවු ... අරිට්ඨ, ආනාපානසතිය කෙසේ නම් විතර විසින් පිරිපුන් වේ ද යත්: අරිට්ඨ, ලෙහි ලහණ අරණකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ හිස්ගෙයකට ගියේ හෝ ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. අරිට්ඨ, මෙසේ ආනාපානසතිය විතර විසින් පිරිපුන් වේ යි.

10. 1. 7

කප්පිනසුත්‍රය

3755. සැවැත්තුවර:

එසමයෙහි ආයුෂ්මත් මහාකප්පින තෙරණුවෝ පලක් බැඳ උඩුකය සෘජු කොට තබා සිහිය අභිමුඛ කොට එළවා ගෙන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නුදුරෙහි වැඩහුන්නාහු වෙති. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පලක් බැඳ උඩුකය සෘජු කොට තබා සිහිය අභිමුඛ කොට එළවා ගෙන නුදුරෙහි වැඩ හුන් ආයුෂ්මත් මහාකප්පින තෙරුන් දුටුසේකි. දැක හිඤ්ඤා ඇමතු සේක: “මහණෙනි, තෙපි මේ මහණහුගේ කයෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ දකිවු ද”යි. වහන්ස, අපි යම් කලෙක සහමැද හුන්නාවූ හෝ එකලා ව විවේකී ව හුන්නා වූ හෝ ඒ ආයුෂ්මතුන් දක්නලෝ නම් එකලදු අපි ඒ ආයුෂ්මතුන්ගේ කයෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො දක්නමෝ යි.

යසස භික්ඛවෙ, සමාධිසස භාවිතතො බහුලීකතතො නෙව කායසස ඉඤ්ජිතතං වා හොති ඵඤ්ජිතතං වා. න විතතසස ඉඤ්ජිතතං වා හොති ඵඤ්ජිතතං වා තසස යො භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමාධිසස නිකාම-ලාභී අකිච්චලාභී අකසිරලාභී. කතමසස ච භික්ඛවෙ, සමාධිසස භාවිතතො බහුලීකතතො නෙව කායසස ඉඤ්ජිතතං වා හොති ඵඤ්ජිතතං වා, න විතතසස ඉඤ්ජිතතං වා හොති ඵඤ්ජිතතං වා: ආනාපානසතිසමාධිසස භික්ඛවෙ, භාවිතතො බහුලීකතතො නෙව කායසස ඉඤ්ජිතතං වා හොති ඵඤ්ජිතතං වා. න විතතසස ඉඤ්ජිතතං වා හොති ඵඤ්ජිතතං වා.

කථං භාවිතෙ ච භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධිසස කථං බහුලීකතෙ නෙව කායසස ඉඤ්ජිතතං වා හොති ඵඤ්ජිතතං වා න විතතසස ඉඤ්ජිතතං වා හොති ඵඤ්ජිතතං වා: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා රුකඛමුලගතො වා සුඤ්ඤගාරගතො වා -පෙ- පටිනිසසග්ගානුපසසී පසසසිසසාමීති සිකඛති. ඵථං භාවිතෙ ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධිසස ඵථං බහුලීකතෙ නෙව කායසස ඉඤ්ජිතතං වා හොති ඵඤ්ජිතතං වා න විතතසස ඉඤ්ජිතතං වා හොති ඵඤ්ජිතතං වාති.

10. 1. 8

දීපසුතතං

3756. සාවතපීයං :

ආනාපානසතිසමාධි භික්ඛවෙ, භාවිතො බහුලීකතො මහපථලො හොති මහානිසංසො. කථං භාවිතො ච භික්ඛවෙ, ආනාපානසති-සමාධි කථං බහුලීකතො මහපථලො හොති මහානිසංසො: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා රුකඛමුලගතො වා සුඤ්ඤගාර-ගතො වා -පෙ- පටිනිසසග්ගානුපසසී පසසසිසසාමීති සිකඛති. ඵථං භාවිතො ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි ඵථං බහුලීකතො මහපථලො හොති මහානිසංසො. අහමපි සුදං භික්ඛවෙ, පුබ්බෙව සමොධා අනභිසලුඤ්ඤා බොධිසතොව සමානො ඉමීනා විහාරෙන බහුලං¹ විහරාමි. තසස මඤ්ඤං භික්ඛවෙ, ඉමීනා විහාරෙන බහුලං විහරතො නෙව කායො කිලමී². න වකඛුති, අනුපාදය ච මෙ ආසවෙහි විතං විලුච්චි.

1. බහුං - 82.
 2. කිලමසී - මඡසං - සා.

මහණෙනි, යම් සමාධියක් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් කයෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො වේ ද, සිතෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො වේ ද, මහණෙනි, ඒ මහණ ඒ සමාධිය කැමැති සේ ලබනසුල්ලෙක් නිදුකින් ලබනසුල්ලෙක් මහත් සේ ලබනසුල්ලෙක් වෙයි. මහණෙනි, කවර සමාධියක් වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් කයෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො ම වේ ද යත්: සිතෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො ම වේ ද යත්: මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය වැඩූ බැවින් බහුල කළ බැවින් කයෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො ම වෙයි. සිතෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො ම වේ.

මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය කෙසේ වැඩූ කල්හි කෙසේ බහුල කළ කල්හි කයෙහි කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො ම වේ ද යත්: සිතේ කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො ම වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ අරනකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ හිස්ගෙයකට ගියේ හෝ ... නිවන අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙයි. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය මෙසේ වැඩූ කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි කයේ කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො ම වේ. සිතේ කම්පනයක් හෝ සැලීමක් හෝ නො ම වේ යි.

10. 1. 8

දීපසුත්‍රය

3756. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ මහත්ඵල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, ආනාපානසති සමාධිය කෙසේ වඩන ලද්දේ කෙසේ බහුල කරන ලද්දේ මහත් ඵල මහානිසංස වේ ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ අරනකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ හිස්ගෙයකට ගියේ හෝ ... නිවන අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. මහණෙනි, ආනාපානසති සමාධිය මෙසේ වඩන ලද්දේ මෙසේ බහුල කරන ලද්දේ මහත්ඵල මහානිසංස වේ. මහණෙනි, මම ද සමොධියෙන් පෙර බුදුබවට නොපැමිණියෙමි බෝසත් වූයෙමි ම මේ විහරණයෙන් යුතු ව බහුලකොට විසුයෙමි. මහණෙනි, මේ විහරණයෙන් යුතු ව බහුල කොට වෙසෙන ඒ මාගේ කය නො ම ක්ලාන්ත විය. ඇස් නො ම ක්ලාන්ත විය. මාගේ සිත ද උපාදන රහිත ව ආසුවයන්ගෙන් මිදුණේ ය.

තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්ඛියා: “නෙව මෙ කායො කීලමෙයා න වංඛුති, අනුපාදය ව මෙ ආසවෙහි විතං විමුඤ්චියා” ති අයමෙව ආනාපානසතිසමාධි සාධුකං මනසිකානඤ්ඤා. තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්ඛියා: “යෙ මෙ තෙහසිතා සරසඛ්ඤාපා තෙ පභීයෙය්‍යුනති”. අයමෙව ආනාපානසතිසමාධි සාධුකං මනසිකානඤ්ඤා. තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්ඛියා: “අපථිකතුලෙ පථිකතුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යනති” අයමෙව ආනාපානසතිසමාධි සාධුකං මනසිකානඤ්ඤා. තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්ඛියා “පථිකතුලෙ අපථිකතුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යනති” අයමෙව ආනාපානසතිසමාධි සාධුකං මනසිකානඤ්ඤා. තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්ඛියා “අපථිකතුලෙ ව පථිකතුලෙ ව පථිකතුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යනති” අයමෙව -පෙ- තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්ඛියා “පථිකතුලෙ ව අපථිකතුලෙ ව අපථිකතුලසඤ්ඤී විහරෙය්‍යනති” අයමෙව -පෙ- තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්ඛියා: “අපථිකතුලඤ්ඤි පථිකතුලඤ්ඤි තදුහයං අභිතිවජෙජ්ඣා උපෙඛකො විහරෙය්‍යං සතො සමපජානොති” අයමෙව -පෙ-

තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්ඛියා, “විච්චේව කාමෙහි විච්චේ අකුසලෙහි ධලෙඤ්ඤි සචිතකං සච්චාරං විචේකජං පිතිසුඛං පඨමජ්ඣානං උපසමපජ්ඣ විහරෙය්‍යනති” අයමෙව -පෙ- තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්ඛියා: “චිතකං විචාරානං චූපසමා අජ්ඣක්ඛං සමපසාදනං චේතසො ඵකොදිභාවං අචිතකං අච්චාරං සමාධිජං පිතිසුඛං දුතියජ්ඣානං උපසමපජ්ඣ විහරෙය්‍යනති” අයමෙව -පෙ- තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්ඛියා, “පිතියා ව විරාගා උපෙඛකො ව විහරෙය්‍යං සතො ව සමපජානො සුඛඤ්ඤි කායෙන පටිසංවෙදෙය්‍යං යං තං අරියා ආචිතඛණ්ණි උපෙඛකො සතිමා සුඛචිභාරීති තතියජ්ඣානං උපසමපජ්ඣ විහරෙය්‍යනති” අයමෙව -පෙ- තසමාතිහ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඤ්ඛියා, “සුඛං ව පහානා දුඃඛස්ස ව පහානා පුඤ්ඤව යොමනාසදෙමනාසානං අඤ්ඤමා අදුකං අසුඛං උපෙඛාසතිපාරිසුඤ්ඤි වතුඤ්ඤානං උපසමපජ්ඣ විහරෙය්‍යනති” අයමෙව -පෙ-

1. භික්ඛු වෙපි - මජ්ඣ, සා.
 2. කායොපි - සා.

මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ “මාගේ කය නො ම ක්ලාන්ත වන්නේ නම් ඇස් නො ම ක්ලාන්ත වන්නේ නම් මාගේ සිත ද උපාදන රහිත ව ආශ්‍රවයන්ගෙන් මිදෙන්නේ නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ආනාපානසති සමාධිය ම මැනවින් මෙනෙහි කළයුතු. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ, “මාගේ යම් පඤ්ඤාමනිශ්‍රිත විතර්කයෝ වෙද්ද ඔහු ප්‍රභීණ වන්නාහු නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ආනාපානසති සමාධිය ම මැනවින් මෙනෙහි කළයුතු. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “නොපිළිකුලෙහි පිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ආනාපානසති සමාධිය ම මැනවින් මෙනෙහි කටයුතු. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “පිළිකුලෙහි නො පිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ආනාපානසති සමාධිය ම මැනවින් මෙනෙහි කටයුතු. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “නොපිළිකුලෙහි ද පිළිකුලෙහි ද පිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “පිළිකුලෙහි ද නොපිළිකුලෙහි ද නොපිළිකුල් හැඟීම ඇති ව වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “නොපිළිකුල ද පිළිකුල ද යන එදෙක දුරු කොට මැදහත් ව සිහි ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ...

මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ “කාමයෙන් වෙන් ව ම අකුසල්දහමින් වෙන් ව විතර්ක සහිත විචාර සහිත විවේකයෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සුවය ඇති පළමුවන දූහැනට පැමිණ වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “විතර්ක විචාරයන්ගේ සන්තිදීමෙන් ඇතුළත පැහැදීම ඇති සිතේ එකඟ බැව් ඇති විතර්ක රහිත විචාර රහිත සමාධියෙන් හටගත් ප්‍රීතිය හා සුවය ඇති දෙවන දූහැනට පැමිණ වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ”යි කැමති වන්නේ නම් මේ ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “ප්‍රීතියෙහි ද නොඇල්මෙන් මැදහත් ව සිහි ඇති ව මනාදනුම් ඇති ව කයින් සුවත් විඳින්නෙමි නම් ආයතීයෝ යමක් ගැන උපෙක්ෂා ඇත්තේ ය, සිහි ඇත්තේ ය. සුවච්ඡරණ ඇත්තේ ය යි කියද්ද ඒ තෙවන දූහැනට පැමිණ වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ” යි කැමති වන්නේ නම් මේ ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “සුවත් දුරු කිරීමෙන් දුකත් දුරුකිරීමෙන් පළමු ම සොම්නස්දෙමනසුන්ගේ අස්තඛයමයෙන් නොදුක් වූ නොසුව වූ මැදහත් බැවින් හා සිහියෙන් හටගත් පිරිසුදු බැව් ඇති සිවුවන දූහැනට පැමිණ වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ” යි කැමති වන්නේ නම් මේ ...

තසමා තිභ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඛේඛියා සබ්බසො රූප සඤ්ඤානං සමතික්ඛමා පටිසසඤ්ඤානං අඤ්ඤමා නානාත්තසඤ්ඤානං- අමනසිකාරා අනන්තො ආකාසොති ආකාසානඤ්ඤායතනං උපසමපජ්ජ විභරෙය්‍යන්ති අයමෙව -පෙ- තසමාතිභ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඛේඛියා සබ්බසො ආකාසානඤ්ඤායතනං සමතික්ඛමම අනන්තං විඤ්ඤාණන්ති විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනං උපසමපජ්ජ විභරෙය්‍යන්ති අයමෙව -පෙ- තසමාතිභ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඛේඛියා සබ්බසො විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනං සමතික්ඛමම නත්ථි කිඤ්චිති ආකිඤ්ඤායතනං උපසමපජ්ජ විභරෙය්‍යන්ති අයමෙව -පෙ- තසමාතිභ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඛේඛියා සබ්බසො ආකිඤ්ඤායතනං සමතික්ඛමම නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං උපසමපජ්ජ විභරෙය්‍යන්ති අයමෙව ආනාපානසතිසමාධි සාධුකං මනසිකාතඛෙධා. තසමාතිභ භික්ඛවෙ, භික්ඛුපි ආකඛේඛියා: “සබ්බසො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමතික්ඛමම සඤ්ඤාවෙදයිතතිරොධං උපසමපජ්ජ විභරෙය්‍යන්ති අයමෙව ආනාපානසතිසමාධි සාධුකං මනසිකාතඛෙධා.

එවං භාවිතෙ ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධිමිති එවං බහුලීකතෙ සුඛකෙඤ්ච වෙදනං වෙදෙති සා අනිච්චාති පජානාති, අනඤ්ඤාසිතාති පජානාති, අනභිතඤ්ඤාති පජානාති. දුක්ඛං වෙ වෙදනං වෙදෙති සා අනිච්චාති පජානාති, අනඤ්ඤාසිතාති පජානාති, අනභිතඤ්ඤාති පජානාති. අදුක්ඛමසුඛකෙඤ්ච වෙදනං වෙදෙති සා අනිච්චාති පජානාති, අනඤ්ඤාසිතාති පජානාති, අනභිතඤ්ඤාති පජානාති. සො සුඛකෙඤ්ච වෙදනං වෙදියති විසංයුතො නං වෙදියති. දුක්ඛකෙඤ්ච වෙදනං වෙදියති විසංයුතො නං වෙදියති. අදුක්ඛමසුඛකෙඤ්ච වෙදනං වෙදියති විසංයුතො නං වෙදියති. සො කායපරියන්තිකං වෙදනං වෙදියමානො කායපරියන්තිකං වෙදනං වෙදියාමිති පජානාති. ජීවිත-පරියන්තිකං වෙදනං වෙදියමානො ජීවිතපරියන්තිකං වෙදනං වෙදියාමිති පජානාති. කායස්ස හෙද උඤ්චං ජීවිතපරියාදනා ඉධෙව සබ්බවෙදයිතාති අනභිතඤ්ඤාති සිතීභවිස්සන්ති පජානාති.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, තෙලකෙඤ්ච පටිච්ච වට්ටිකෙඤ්ච පටිච්ච තෙලපඤ්ඤාපො කායෙය්‍ය, තස්සෙව තෙලස්ස ව වට්ටියා ව පරියාදනා අනාභාරො නිබ්බායෙය්‍ය, එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායපරියන්තිකං වෙදනං වෙදියමානො කායපරියන්තිකං වෙදනං වෙදියාමිති පජානාති. ජීවිත-පරියන්තිකං වෙදනං වෙදියමානො ජීවිතපරියන්තිකං වෙදනං වෙදියාමිති පජානාති. කායස්ස හෙද උඤ්චං ජීවිතපරියාදනා ඉධෙව සබ්බවෙදයිතාති අනභිතඤ්ඤාති සිතීභවිස්සන්ති පජානාති.

මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් “රූපසංඤ්චන් සච්ඡිකාරයෙන් ඉක්මවීමෙන් ප්‍රතිසසංඤ්චන්ගේ අස්තඛයටයෙන් නානාකසංඤ්චන් නොමෙනෙහි කිරීමෙන් ආකාශය අනන්ත ය යි ආකාසානඤ්චායතනයට පැමිණ වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ යි කැමති වන්නේ නම් මේ ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ-තෙමේන් ආකාසානඤ්චායතනය සච්ඡිකාරයෙන් ඉක්මවා විඤ්ඤාණය අනන්තය යි විඤ්ඤාණඤ්චායතනයට පැමිණ වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ යි කැමති වන්නේ නම් මේ ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණතෙමේන් විඤ්ඤාණඤ්චායතනය සච්ඡිකාරයෙන් ඉක්මවා කිසිවක් නැතැ යි ආකිඤ්ඤාණයතනයට පැමිණ වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ යි කැමති වන්නේ නම් මේ ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් ආකිඤ්ඤාණයතනය සර්ව ප්‍රකාරයෙන් ඉක්මවා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤාණයතනයට පැමිණ වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ යි කැමති වන්නේ නම් මේ ආනාපානසති සමාධිය ම මැනවින් මෙනෙහි කටයුතු. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ තෙමේන් නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤාණයතනය සර්වප්‍රකාර-යෙන් ඉක්මවා සඤ්ඤාවේදයිතනිරෝධයට පැමිණ වෙසෙන්නෙමි නම් මැනවැ යි කැමතිවන්නේ නම් මේ ආනාපානසතිසමාධිය ම මැනවින් මෙනෙහි කටයුතු.

මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය මෙසේ වැඩු කල්හි මෙසේ බහුල කළ කල්හි ඉදින් සුවවේදනාවක් විඳී නම් එය අනිසැ යි දනී. නො බැස ගන්නා ලද යි දනී. තෘෂ්ණා දෘෂ්ටි වශයෙන් පිළිගන්නට නොයුතු ය යි දනී. ඉදින් දුක්වේදනාවක් විඳී නම් එය අනිසැ යි දනී. නො බැස ගන්නා ලද තෘෂ්ණා දෘෂ්ටි වශයෙන් පිළිගන්නට නොයුතු ය යි දනී. ඉදින් නොදුක්නොසුව වේදනාවක් විඳී නම් එය අනිසැ යි දනී. නො බැස ගන්නා ලද යි දනී. පිළිගන්නට නොයුතු ය යි දනී. ඉදින් හෙතෙමේ සුවවේදනාවක් විඳී නම් (රාගානුසයාදියෙන්) වෙන් ව එය විඳී. ඉදින් දුක්වේදනාවක් විඳී නම් වෙන් ව එය විඳී. ඉදින් නොදුක්නොසුවවේදනාවක් විඳී නම් වෙන් ව එය විඳී. හෙතෙමේ කය කෙළවර කොට ඇති වේදනාවක් විඳින්තේ කය කෙළවර කොට ඇති වේදනාවක් විඳිමි යි දනී. දිවි කෙළවර කොට ඇති වේදනාවක් විඳින්තේ දිවි කෙළවර කොට ඇති වේදනාවක් විඳිමි යි දනී. කය බිඳීමෙන් දිවි ගෙවීමෙන් මතු සියලු වේදනාවෝ නොපිළිගන්නා ලද්දහු මෙහි ම ලිහිල් වූවෝ වන්නාහ යි දනී. මහණෙනි, යම්සේ තෙලත් නිසා වැටියත් නිසා තෙල්පහන දූල්වෙන්තේ ද, එ ම තෙලත් වැටියත් ගෙවීමෙන් ප්‍රත්‍යය රහිත ව නිවෙන්තේ ද මහණෙනි, එසෙයින් ම මහණ තෙමේ කය කෙළවර කොට ඇති වේදනාවක් විඳින්තේ කය කෙළවර කොට ඇති වේදනාවක් විඳිමි යි දනී. දිවි කෙළවර කොට ඇති වේදනාවක් විඳින්තේ දිවි කෙළවර කොට ඇති වේදනාවක් විඳිමි යි දනී. කය බිඳීමෙන් දිවි ගෙවීමෙන් මතු සියලු වේදනාවෝ නො පිළිගන්නා ලද්දහු මෙහි ම ලිහිල් වූවෝ වන්නාහ යි දනී යි.

10. 1. 9

අසුභසුභකං

3757. එකං සමයං භගවා වෙසාලියං විහරති මහාවග්ගෙ කුටාගාරසාලායං. තෙන ඛො පන සමයෙන භගවා භික්ඛුනං අනෙකපරියායෙන අසුභකථං කථෙති. අසුභාය වණණං භාසති, අසුභභාවනාය වණණං භාසති. අථ ඛො භගවා භික්ඛු ආමනොති: “ඉච්ඡාමහං භික්ඛවෙ, අදාමාසං පතිසලලිසීතුං. නමභි කෙනච උපසඬකමිතඛෙඛා අඤ්ඤත්ථ එකෙන පිණ්ඩපාතනීභාරකෙනා”ති. එවං භනෙතති ඛො තෙ භික්ඛු භගවග්ගො පටිසසුඤ්ඤා නාසසුඬ කොච්ච භගවනං උපසඬකමති අඤ්ඤත්ථ එකෙන පිණ්ඩපාතනීභාරකෙනා.

අථ ඛො ඛෙ භික්ඛු, භගවා අනෙකපරියායෙන අසුභකථං කථෙති. අසුභාය වණණං භාසති. අසුභභාවනාය වණණං භාසතීති අනෙකාකාරවොකාරං අසුභභාවනානුයොගමනුයුක්තා විහරන්ති. තෙ ඉමීනා කායෙන අට්ඨියමානා¹ හරායමානා ජීග්ච්ඡමානා සඤ්ඤාභාරකං පරියෙසන්ති. දස²පි භික්ඛු එකාගෙන සඤ්ඤා ආහරන්ති. වීසතිමපි භික්ඛු එකාගෙන සඤ්ඤා ආහරන්ති. තිංසමපි භික්ඛු එකාගෙන සඤ්ඤා ආහරන්ති.

අථ ඛො භගවා තස්ස අදාමාසස්ස අළුමයෙන පටිසලලානා වුට්ඨිතො ආයසමනං ආනන්දං ආමනොති: “කීනනු ඛො ආනන්ද, තනුභුතො විය භික්ඛුසඛෙකා”ති. තථාභි පන භනෙත, භගවා භික්ඛුනං අනෙකපරියායෙන අසුභකථං කථෙති, අසුභාය වණණං භාසති, අසුභභාවනාය වණණං භාසති. තෙ ච භනෙත, භික්ඛු: “භගවා ඛො අනෙකපරියායෙන අසුභකථං කථෙති, අසුභාය වණණං භාසති, අසුභභාවනාය වණණං භාසතීති අනෙකාකාර-වොකාරං අසුභභාවනානුයොගමනුයුක්තා විහරන්ති. තෙ ඉමීනා කායෙන අට්ඨියමානා හරායමානා ජීග්ච්ඡමානා සඤ්ඤාභාරකං පරියෙ-සන්ති. දස²පි භික්ඛු එකාගෙන සඤ්ඤා ආහරන්ති. වීසතිමපි භික්ඛු එකාගෙන සඤ්ඤා ආහරන්ති. තිංසමපි භික්ඛු එකාගෙන සඤ්ඤා ආහරන්ති. සාධු භනෙත, භගවා පරියායං¹ ආචිකඛතු යථා²යං භික්ඛුසඛෙතො අඤ්ඤාය සණ්ඨභෙය්‍යා”ති.

1. අට්ඨියමානා - සිඳු, සා. 2. අඤ්ඤා පරියායං - මිඡසං.

10. 1. 9

අසුභ සුත්‍රය

3757. එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල්පුර සමීපයෙහි මහවෙනෙහි කුමරුන්ගේ වැඩවසන සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නන් අයුරෙන් භික්ෂූන්ට අසුභකරා වදරන සේක, අසුභයෙහි ගුණ කියන සේක, අසුභභාවනාවෙහි ගුණ කියන සේක. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක. “මහණෙනි, මම අධිමසක් එකලා ව වෙසෙන්නට කැමැති වෙමි. පිණ්ඩපාතය රැගෙන එන එකකු හැර අන් කිසිවකු විසින් නො එළඹිය යුත්තෙම වෙමි”යි. එසේ ය වහන්සැ’යි ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දී පිණ්ඩපාතය රැගෙන එන එක් මහණකු හැර අන් කිසිවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත නො එළඹිණ.

එකල්හි ඒ භික්ෂූහු, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නන් අයුරෙන් අසුභකරා වදරන සේක, අසුභයෙහි ගුණ කියන සේක, අසුභ භාවනාවෙහි ගුණ කියන සේකැ යි නොයෙක් කරුණෙන් ගැවසී ගත් අසුභභාවනාවෙහි යෙදුණාහු වෙසෙත්. ඔහු මෙකයින් පීඩිත-වන්තාහු උප්පිත වන්තාහු පිළිකුල් උපදවන්තාහු දිවි ගැලවීමෙහි සමත් අවි සොයත්. දස මහණ කෙනෙක් ද එක්දවසින් දිවි ගලවත්. විසි මහණ කෙනෙක් ද එක්දවසින් දිවි ගලවත්. තිස් මහණ කෙනෙක් ද එක්දවසින් අවි ගනිත්.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ අධිමස ඇවෑමෙන් විවේක-යෙන් නැඟීසිටී සේක් ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරුන් ඇමතුවේක: “ආනඤ්ඤ, කුමක් හෙයින් බික්සහන තුනී වූවාක් මෙන් වේ දැ”යි. වහන්ස, ඒ එසේ ම ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන්ට නන් අයුරින් අසුභකරා වදරන සේක, අසුභයෙහි ගුණ වචන සේක, අසුභභාවනාවෙහි ගුණ වචන සේක. වහන්ස, ඒ භික්ෂූහු ද ‘භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නන් අයුරින් අසුභකරා වදරන සේක, අසුභයෙහි ගුණ වචන සේක, අසුභභාවනාවෙහි ගුණ වචන සේකැ’යි නොයෙක් කරුණෙන් ගැවසුණු අසුභභාවනාවෙහි යෙදුණාහු වෙසෙත්. ඔහු මෙකයින් පීඩිත වන්තාහු උප්පිත වන්තාහු පිළිකුල් උපදවන්තාහු දිවි ගැලවීමෙහි සමත් අවි සොයත්. දස මහණ කෙනෙක් ද එක්දවසින් අවි ගනිත්. විසි මහණ කෙනෙක් ද එක් දවසින් අවි ගනිත්. තිස් මහණ කෙනෙක් ද එක් දවසින් දිවි ගලවත්. වහන්ස, යම්සේ මේ භික්ෂූ සංඛ්‍යා රහත් බැවිහි පිහිටන්නේ නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එබඳු නයක් වදරන සේක් නම් මැනවි”යි.

තෙනහානන්ද යාවතිකා භික්ඛු වෙසාලිං උපනිසසාය විභරකත්, තෙ සබ්බෙ උපට්ඨානසාලායං සන්තිපාතෙහීති. එවං භනෙතති ඛො ආයසමා ආනන්දෙ භගවතො පටිසංඝට්ඨා යාවතිකා භික්ඛු වෙසාලිං උපනිසසාය විභරනති, තෙ සබ්බෙ උපට්ඨානසාලායං සන්තිපාතෙතො යෙන භගවා තෙනුපසඛිමි. උපසංඛාරිකො භගවතො. එතදවොච: "සඤ්චිපතිතො¹ භනෙත භික්ඛුසබ්බෙසා යසස්දති භනෙත, භගවා කාලං මඤ්ඤති"²ති.

අථ ඛො භගවා යෙන උපට්ඨානසාලා තෙනුපසඛිමි. උපසංඛාරිකො පඤ්ඤානෙත ආසනෙ නිසීදී. නිසජ්ජ ඛො භගවා භික්ඛු ආමනෙතයි: "අයමපි ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි භාවිතො බහුලිකතො සනෙතා වෙච පඤ්ඤො ච අසෙචනකො ච සුඛො ච විභාරො උපනන්තූපනෙත ච පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ යානසො අනාරධාපෙති, චූපසමෙති, සෙයාරාපි භික්ඛවෙ, ගිමහානං පච්ඡමෙ මාසෙ උභතං රජොජලං, තමෙනං මහාඅකාලමෙසො යානසො අනාරධාපෙති, චූපසමෙති, එවමෙච ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි භාවිතො බහුලිකතො සනෙතා වෙච පඤ්ඤො ච අසෙචනකො ච සුඛො ච විභාරො උපනන්තූපනෙතා ච පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ යානසො අනාරධාපෙති, චූපසමෙති.

කථං භාවිතො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි කථං බහුලිකතො, සනෙතා වෙච පඤ්ඤො ච අසෙචනකො ච සුඛො ච විභාරො, උපනන්තූපනෙත ච පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ යානසො අනාරධාපෙති චූපසමෙති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා රුකඛ මූලගතො ච සුඤ්ඤගාරගතො වා -පෙ- පටිනිසංග්ගානුපදසී පසංසිසාමීති පිකඛති. එවං භාවිතො ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි එවං බහුලිකතො සනෙතා වෙච පඤ්ඤො ච අසෙචනකො ච සුඛො ච විභාරො උපනන්තූපනෙත ච පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ යානසො අනාරධාපෙති, චූපසමෙති.

10. 1. 10

කිම්බිලසුත්තං

3758. එකං සමයං භගවා කිම්බිලායං² විභරති වෙළුවනෙ. තත්ථ ඛො භගවා ආයසමනං කිම්බිලං ආමනෙතයි: "කථං භාවිතො ඛො කිම්බිල, ආනාපානසතිසමාධි කථං බහුලිකතො මහපථලො හොති මහානිසංඝොති. එවං චූතෙත ආයසමා කිම්බිලො තුණ්ඤී අහොයි. දුතියමපි ඛො භගවා ආයසමනං කිම්බිලං ආමනෙතයි -පෙ- තතියතා ඛො භගවා ආයසමනං කිම්බිලං ආමනෙතයි: "කථං භාවිතො ඛො කිම්බිල, ආනාපානසතිසමාධි කථං බහුලිකතො මහපථලො හොති මහානිසංඝො"²ති. තතියමපි ඛො ආයසමා කිම්බිලො තුණ්ඤී අහොයි.

1. සන්තිපාතීතො - සිඉ.
 2. කිම්බිලායං - මජ්ඣං, සූ. 1.

ආනාදු, එසේ වී නම් යම් තාක් භික්ෂුහු විසල්පුර ඇසුරු කොට වෙසෙත් ද ඒ සියල්ලන් උවටැන්හලෙහි රැස්කරව යි. එසේ ය වහන්සැ යි ආයුෂ්මත් අනද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දී යම් තාක් භික්ෂුහු විසල්පුර ඇසුරු කොට වෙසෙත් නම් ඒ සියල්ලන් උවටැන්හලෙහි රැස් කරවා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කළහ; “වහන්ස, බික් සහන තෙමේ රැස් වූයේ ය. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දැන් යමකට කල් දන්නා සේක් නම් මැනවැ”යි.

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ උවටැන් හල වෙත එළඹී සේක. එළඹ පැන වූ අස්තෙහි වැඩහුන් සේක. වැඩහිඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂුන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, මේ ආනාපානසති සමාධිය ද වඩන ලද්දේ ශාන්ත ද ප්‍රණීත ද පියවින් මිහිරි ද සුවච්ඡරණයෙක් ද වේ. උපනුපත් ලාමක අකුසල්දහමී ද සැණෙකින් අතුරුදන් කෙරෙයි, සන්තිඳුටයි. මහණෙනි, යම්යේ ගිමන් සෙමෙහි පැසුළු (=ඇසළ) මස උඩ නැඟී රජස්දලී වේ ද එය මහා අකල් වැස්ස සැණෙකින් අතුරුදන් කෙරෙයි, සන්තිඳුටයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම ආනාපානසති සමාධිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ ශාන්ත ද ප්‍රණීත ද පියවින් මිහිරි ද සුව ච්ඡරණයෙක් ද වේ. උපනුපත් ලාමක අකුසල් දහමුදු සැණෙකින් අතුරුදන් කෙරෙයි සන්තිඳුටයි.

මහණෙනි, ආනාපානසති සමාධිය කෙසේ වඩන ලද්දේ කෙසේ බහුල කරන ලද්දේ ශාන්ත ද ප්‍රණීත ද පියවින් මිහිරි ද සුවච්ඡරණයෙක් ද වී උපනුපත් ලාමක අකුසල්දහමුදු සැණෙකින් අතුරුදන් කෙරේ ද, සන්තිඳුටා ද යත්: “මහණෙනි, මෙසස්තෙහි මහණ අරනකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ හිස්ගෙයකට ගියේ හෝ ... නිවන අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නේ” මි යි හික්මෙයි. මහණෙනි, ආනාපානසති සමාධිය මෙසේ වඩන ලද්දේ මෙසේ පුනපුනා කරන ලද්දේ ශාන්තත් ප්‍රණීතත් පියවින් මිහිරිත් සුවච්ඡරණත් වෙයි. උපනුපත් ලාමක අකුසල්දහමුදු සැණෙකින් අතුරුදන් කෙරෙයි, සන්තිඳුටා යි.

10. 1. 10
කිම්බිල සූත්‍රය

3758. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කිම්බිලානුවර සමීපයෙහි වෙළවනායෙහි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් කිම්බිල තෙරුන් ඇමතු සේක: “කිම්බිල, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ පුනපුනා කරන ලද ආනාපානසතිසමාධිය මහත්ඵල මහානිසංස වේ දැ”යි, මෙසේ වදළ කල්හි ආයුෂ්මත් කිම්බිල තෙරණුවෝ නිහඬ වූහ. දෙවන වට දු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් කිම්බිල තෙරුන් ඇමතු සේක ... දෙවන වට දු ආයුෂ්මත් කිම්බිල තෙරණුවෝ නිහඬ වූහ. තෙවන වට දු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් කිම්බිල තෙරුන් ඇමතු සේක: “කිම්බිල, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසති සමාධිය මහත්ඵල මහානිසංස වේ දැ”යි. තෙවන වට දු ආයුෂ්මත් කිම්බිල තෙරණුවෝ නිහඬ වූහ.

එවං වුඤ්ඤා ආයසමා ආනන්දෙ හගවනං එතදවොච: “එතස්ස හගවා කාලො, එතස්ස සුගත, කාලො, යං හගවා ආනාපානසති-සමාධිං භාසෙය්‍යා. හගවතො සුඛා භික්ඛු ධාරෙස්සන්ති”ති. තෙනභානන්ද, සුඤ්ඤා, සාධුකං මනසිකරොභි, භාසිස්සාමීති. එවං හතොති ඛො ආයසමා ආනන්දෙ හගවතො පච්චෙස්සායි. හගවා එතදවොච: “කථං භාවිතො ච ආනන්ද, ආනාපානසතිසමාධිං කථං බහුලීකතො මහපථලො හොති මහානිසංයො: ඉධානන්ද, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො චා රුක්ඛමුලගතො චා සුඤ්ඤාගාරගතො චා -පෙ-පටිනිස්සග්ගානුපසයි පස්සයිස්සාමීති සිකඛති. එවං භාවිතො ඛො ආනන්ද, ආනාපානසතිසමාධිං එවං බහුලීකතො මහපථලො හොති මහානිසංයො.

යස්මිං සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු දීසං චා අස්සසන්තො දීසං අස්සසාමීති පචානාති, දීසං චා පස්සසන්තො දීසං පස්සසාමීති පචානාති, රස්සං චා අස්සසන්තො රස්සං අස්සසාමීති පචානාති, රස්සං චා පස්සසන්තො රස්සං පස්සසාමීති පචානාති, සබ්බකාය පටිසංවෙදී අස්සයිස්සාමීති සිකඛති, සබ්බකායපටිසංවෙදී පස්සයිස්සාමීති සිකඛති, පස්සමහයං කායසඛ්ඛාරං අස්සයිස්සාමීති සිකඛති, පස්සමහයං කායසඛ්ඛාරං පස්සයිස්සාමීති සිකඛති, කායෙ කායානුපසයි ආනන්ද, භික්ඛු තස්මිං සමයෙ විහරති ආනාපි සමපචානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තං කිස්ස හෙතු: කායඤ්ඤතරාභං ආනන්ද, එතං වදමී යදිදං අස්සාසපස්සාසං. තස්මාතිභානන්ද, කායෙ කායානුපසයි භික්ඛු තස්මිං සමයෙ විහරති ආනාපි සමපචානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

යස්මිං සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු පිනිපටිසංවෙදී අස්සයිස්සාමීති සිකඛති, පිනිපටිසංවෙදී පස්සයිස්සාමීති සිකඛති, සුඛපටිසංවෙදී අස්සයිස්සාමීති සිකඛති, සුඛපටිසංවෙදී පස්සයිස්සාමීති සිකඛති, විත-සඛ්ඛාරපටිසංවෙදී අස්සයිස්සාමීති සිකඛති. විතසඛ්ඛාරපටිසංවෙදී පස්සයිස්සාමීති සිකඛති, පස්සමහයං විතසඛ්ඛාරං අස්සයිස්සාමීති සිකඛති; පස්සමහයං විතසඛ්ඛාරං පස්සයිස්සාමීති සිකඛති, වෙදනාසු වෙදනානුපසයි ආනන්ද, භික්ඛු තස්මිං සමයෙ විහරති ආනාපි සමපචානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තං කිස්ස හෙතු: වෙදනඤ්ඤතරාභං ආනන්ද, එතං වදමී යදිදං අස්සාසපස්සාසානං සාධුකං මනසිකාරං. තස්මාතිභානන්ද, වෙදනාසු වෙදනානුපසයි භික්ඛු තස්මිං සමයෙ විහරති ආනාපි සමපචානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

මෙසේ වදල කල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කළහ: “යම් භෙයකින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආනාපානසන්ධිමාධිය වදරන සේක් නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් අසා භික්ෂුහු දරන්තාහු නම් භාග්‍යවතුන් වහන්ස, එයට කාලය යි, සුභතයන් වහන්ස, එයට කාලය”යි. ආනන්ද, එසේ නම් අසව, මැනවින් මෙනෙහි කරව, කියන්නෙමි යි. වහන්ස, එසේ ය යි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්දිහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදල සේක: “ආනන්ද, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ පුනපුනා කරන ලද ආනාපානසන්ධිමාධිය මහත්ඵල මහානිසංස වේ ද යත්: ආනන්ද මෙයස්නෙහි මහණ අරනකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ හිස් ගෙයකට ගියේ හෝ ... නිවන අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂමෙයි. ආනන්ද, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ පුනපුනා කරන ලද ආනාපානසන්ධිමාධිය මහත්ඵල මහානිසංස වේ.

ආනන්ද, යම් කලෙක මහණ දිගු කොට ආශ්වාස කරනුයේ දිගු කොට ආශ්වාස කෙරෙමි යි දනී ද, දිගු කොට ප්‍රශ්වාස කරනුයේ දිගු කොට ප්‍රශ්වාස කෙරෙමි යි දනී ද, ලුහුඬු කොට ආශ්වාස කරනුයේ ලුහුඬු කොට ආශ්වාස කෙරෙමි යි දනී ද, ලුහුඬු කොට ප්‍රශ්වාස කරනුයේ ලුහුඬු කොට ප්‍රශ්වාස කෙරෙමි යි දනී ද, සියලු ආශ්වාසප්‍රශ්වාස කය දන්තාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂමෙ ද, සියලු ආශ්වාසප්‍රශ්වාස කය දන්තාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂමෙ ද, කායසංස්කාර සන්තිද්‍රවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂමෙ ද, කායසංස්කාර සන්තිද්‍රවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂමෙ ද, ආනන්ද, මහණ තෙමේ එසමයෙහි කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඒ කවර හෙයින් යත්: ආනන්ද, යම් ඒ අසසාස පසසාස වේ නම් මෙය (වායොකාය නම් වූ) එක්තරා කයෙකැ යි මම කියමි. ආනන්ද, එහෙයින් මෙහි ලා එසමයෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව, දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ.

ආනන්ද, යම් සමයෙක මහණ ප්‍රීතිය දන්තාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂමෙ ද, ප්‍රීතිය දන්තාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂමෙ ද, සුවය දන්තාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂමෙ ද, සුවය දන්තාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂමෙ ද, වික්‍රමසංස්කාර දන්තාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂමෙ ද, වික්‍රමසංස්කාර දන්තාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂමෙ ද, වික්‍රමසංස්කාර සන්තිද්‍රවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂමෙ ද, වික්‍රමසංස්කාර සන්තිද්‍රවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂමෙ ද ආනන්ද, එසමයෙහි මහණ වෙදනාවන්හි වෙදනා අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව විදුම් ලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඒ කවර හෙයින් යත්: ආනන්ද, ආශ්වාසප්‍රශ්වාසයන්ගේ යම් ඒ මැනවින් මෙනෙහි කිරීමෙක් වේ ද, මෙය සුව වෙදනා නම් වූ එක්තරා වෙදනාවකැ යි මම කියමි. ආනන්ද, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි වෙදනාවන්හි වෙදනා අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව විදුම් ලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ.

යස්මිං සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු විත්තපට්ඨංවෙදී අසසයිසසාමීති සිකඛති, විත්තපට්ඨංවෙදී පසසයිසසාමීති සිකඛති, අභිපපමොදයං විත්තං අසසයිසසාමීති සිකඛති, අභිපපමොදයං විත්තං පසසයිසසාමීති සිකඛති, සමාදහං විත්තං අසසයිසසාමීති සිකඛති, සමාදහං විත්තං පසසයිසසාමීති සිකඛති, විලොවයං විත්තං අසසයිසසාමීති සිකඛති, විලොවයං විත්තං පසසයිසසාමීති සිකඛති, විනෙත විත්තානුපසයි ආනන්ද, භික්ඛු තස්මිං සමයෙ විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තං කිසස හෙතු: නාහං ආනන්ද, මුට්ඨස්සනිස්ස අසමපජානස්ස ආනාපානසතිසමාධිභාවනං වදමි. තස්මාතිභානන්ද, විනෙත විත්තානුපසයි භික්ඛු තස්මිං සමයෙ විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

යස්මිං සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු අනිවඤානුපසයි අසසයිසසාමීති සිකඛති, අනිවඤානුපසයි පසසයිසසාමීති සිකඛති, විරාගානුපසයි අසසයිසසාමීති සිකඛති, විරාගානුපසයි පසසයිසසාමීති සිකඛති, නිරොධානුපසයි අසසයිසසාමීති සිකඛති, නිරොධානුපසයි පසසයිසසාමීති සිකඛති, පටිනිසසග්ගානුපසයි අසසයිසසාමීති සිකඛති, පටිනිසසග්ගානුපසයි පසසයිසසාමීති සිකඛති, ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි ආනන්ද, භික්ඛු තස්මිං සමයෙ විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. සො යං තං භොති අභිජ්ඣාදෙමනස්සානං පභානං, තං පඤ්ඤය දිස්වා දිස්වා සාධුකං අජ්ඣුපෙකඛිතා භොති. තස්මාතිභානන්ද, ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි භික්ඛු තස්මිං සමයෙ විහරති ආනාපි සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

සෙය්‍යථාපි ආනන්ද; වාතුම්මහාපථො මහාපංසුපුඤ්ජො. පුරස්ථිමාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡය්‍ය සකටං වා රථො වා උපහනතෙව තං පංසුපුඤ්ජො. පච්ඡිමාය වෙපි දිසාය -පෙ- උක්ඛරාය වෙපි දිසාය -පෙ- දකඛිණාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡය්‍ය සකටං වා රථො වා උපහනතෙව තං පංසුපුඤ්ජො. එවිමෙව ඛො ආනන්ද, භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි විහරණොපි උපහනතෙව පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ. වෙදනාසු -පෙ- විනෙත -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරණොපි උපහනතෙව පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙති.

එකධම්මවග්ගො පට්ඨමො.

තත්‍රාද්දනං:

එකධම්මො ව ඛොජ්ඣබ්බො සුඤ්ඤානං දුට්ඨො ඵලා, අරිට්ඨො කජ්ජනො දීපො අසුභං කිම්බිලෙන වාති.

1. වතුම්මහාපථො - මජ්ඣං - සා.

ආනාදා, යම් සමයෙක මහණ සිත දන්තාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද, සිත දන්තාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද, සිත සතුටු කරවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද, සිත එකඟ කරමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද, සිත එකඟ කරමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද, සිත මුදවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද සිත මුදවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද, ආනාදා, එසමයෙහි මහණ සිත්හි සිත අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව සිත්ලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඒ කවර හෙයින් යත්: ආනාදා, මුළු සිහි ඇති මනාදැනුම් නැත්තහුට ආනාපානසකිසමාධිභාවනාවක් මම නොකියමි. ආනාදා, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි සිත්හි සිත අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව සිත්ලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ.

ආනාදා, යම් සමයෙක මහණ අනිස අනු ව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද, අනිස අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද, විරාගය අනු ව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද විරාගය අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද, නිරොධය අනු ව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද, නිරොධය අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද, නිවන අනු ව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද නිවන අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්ෂො ද, ආනාදා, එසමයෙහි මහණ දහමිහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. දැඩිලොබ හා දෙමනස පිළිබඳ යම් ඒ ප්‍රභාණයෙක් වේ නම් හෙතෙමේ එය නුවණින් දක දක මැනවින් මැදහත් ව දක්නාසුලු වෙයි. ආනාදා, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි දහමිහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙව්හි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ.

ආනාදා, යමයේ සිවුමංසලක මහපස්පිටෙක වේ ද, ඉදින් පෙරදිගිනුදු ගැලෙක් හෝ රියෙක් හෝ එන්නේ නම් ඒ පස්පිටි නසා ම ය. ඉදින් පැළදිගිනුදු ... ඉදින් උතුරුදිගිනුදු ... ඉදින් දකුණුදිගිනුදු ගැලෙක් හෝ රියෙක් හෝ එන්නේ නම් ඒ පස්පිටි නසා ම ය. ආනාදා, එහෙයින් ම මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව වෙසෙන්නේ ද ලාමක අකුසල් දහම නසා ම ය. විදුමිහි .. සිත්හි ... දහමිහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව වෙසෙන්නේ ද, ලාමක අකුසල් දහම නසා මැ යි.

පළමුවැනි එකධම්මවර්ග යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය :

එකධමම, බොජ්ඣංග, සුඛක යි සුත්‍ර තුනෙක් ද එලසුත්‍ර දෙකෙක් ද අරිට්ඨ, කප්පින, දීප, අසුභ, කම්බිල යි පසෙක් ද යි මුළුල්ල දශයෙකි යි.

2. ආනන්ද විභෞතා

10. 2. 1

ඉච්ඡානඩගලසුත්තං

3759. එකං සමයං හගවා ඉච්ඡානඩගලේ¹ විහරති ඉච්ඡානඩගල වනයංගෙඛි. තත්‍ර ඛො හගවා භික්ඛු ආමනොතස්සි: “ඉච්ඡාමහං භික්ඛවෙව, තෙමාසං පතිසලලීයිතුං. නලභි කෙනචී උපසඛ්ඛමීතඛො අඤ්ඤත්‍ර එකෙන පිණ්ඩපාතනීභාරකෙනා”²ති. ‘එවමහනොත’ති ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො පච්ඡස්සුන්ධා නාසස්ස කොචී හගවන්තං උපසඛ්ඛමති අඤ්ඤත්‍ර එකෙන පිණ්ඩපාතනීභාරකෙන.

අථ ඛො හගවා තස්ස තෙමාසස්ස අවචයෙන පච්ඡලලානා වුට්ඨිතො භික්ඛු ආමනොතස්සි: “සවෙ වො³ භික්ඛවෙව, අඤ්ඤතින්ද්‍රියා පරිබ්බාජකා එවං පුච්ඡෙය්‍යං. ‘කතමෙන ආවුසො විහාරෙන සමගොගොතමො වසසාවාසං බහුලං විහාසී’ති. එවං පුට්ඨා තුමෙක භික්ඛවෙව, තෙසං අඤ්ඤතින්ද්‍රියානං පරිබ්බාජකානං එවං බ්‍යාකරෙය්‍යාථ: ‘ආනාපානසතිසමාධිනා ඛො ආවුසො, හගවා වසසාවාසං බහුලං විහාසී’ති.

ඉධාහං භික්ඛවෙව, සතො අස්සසාමී, සතො පස්සසාමී. දීසං වා අස්සසතො දීසං අස්සසාමීති පචානාමී, දීසං වා පස්සසතො දීසං පස්සසාමීති පචානාමී -පෙ- පටිනිසසග්ගානුපසයි අස්සසසාමීති පචානාමී, පටිනිසසග්ගානුපසයි පසසසසාමීති පචානාමී. යං හි තං භික්ඛවෙව, සමො වදමානො වදෙය්‍ය අරියවිහාරො ඉතිපි බ්‍රහ්මවිහාරො ඉතිපි තථාගතවිහාරො ඉතිපි ආනාපානසතිසමාධිං සමුච්චදමානො වදෙය්‍ය, අරියවිහාරො ඉතිපි බ්‍රහ්මවිහාරො ඉතිපි තථාගතවිහාරො ඉතිපි.

ඔය තෙ භික්ඛවෙව, භික්ඛු ඔසඛා අප්පකමානසා අනුකරං යොගකෙඛමං පඤ්ඤමානා විහරන්ති, තෙසං ආනාපානසතිසමාධි භාවිතො බහුලීකතො ආසවානං බයාය සංවකන්ති. ඔය ච ඛො තෙ භික්ඛවෙව, භික්ඛු අරහතො ඛිණ්ණසවා වුසිතවතො කතකරණීයා ඔභිතහාරං අනුප්පකසද්දඤා පරිකම්භභවයංයොජනා සමුදෙඤ්ඤවිබ්‍රහ්තා, තෙසං ආනාපානසතිසමාධි භාවිතො බහුලීකතො දිට්ඨධම්මසුච්චි-භාරාය³ වෙව සංවකන්ති සතිසමපඤ්ඤය ව. යං හි තං භික්ඛවෙව, සමොවදමානො වදෙය්‍ය අරියවිහාරො ඉතිපි බ්‍රහ්මවිහාරො ඉතිපි තථාගතවිහාරො ඉතිපි ආනාපානසතිසමාධිං සමුච්චදමානො වදෙය්‍ය අරියවිහාරො ඉතිපි බ්‍රහ්මවිහාරො ඉතිපි ථාගතවිහාරො ඉතිපිති.

1. ඉච්ඡානඩගල - සි 2.
 2. ඛො - මජ්ඣ.
 3. දිට්ඨධම්මසුච්චි භාරාය - සිඤ්ඤ, සි 2.

2. ආනන්දවර්ගය

10. 2. 1

ඉව්‍යානභිගල සූත්‍රය

3759. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉව්‍යානභිගලනුවර සමීපයෙහි ඉව්‍යානභිගලවනලැහැබෙහි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, මම තෙමසක් එකලා ව වෙසෙන්නට කැමැත්තෙමි. පිණ්ඩපාතය රැගෙන එන එකකු හැර අන් කිසිවකු විසින් නො එළඹිය යුත්තෙමි වෙමි”යි. එසේ ය වහන්සැ යි ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දී පිණ්ඩපාතය රැගෙන එන එක් මහණකු හැර අන් කිසිවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත නො එළඹිණ.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ තෙමස අයාමෙන් විවෙකයෙන් නැඟිසිටි සේක් භික්ෂූන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැජ්ජේ: “ඇවැත්නි, මහණ ගොයුම්හු ඇතුළුව ස කවර විභරණයෙකින් යුතුව බහුල කොට වූසූ දැ”යි මෙසේ තොස පුළුවස්නාහු නම් මහණෙනි, එසේ පුළුවස්නා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජන්ට “ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආනාපානසතිසමාධියෙන් යුතුව ඇතුළුව ස බහුල කොට වූසූ සේකැ”යි මෙසේ පවසන්නහු ය.

මහණෙනි, මෙහි මම සිහි ඇතියෙමි ආශ්වාස කරමි. සිහි ඇතියෙමි ප්‍රශ්වාස කරමි. දිගු කොට හෝ ආශ්වාස කරන්නෙමි දිගු කොට ආශ්වාස කරමි යි දනිමි දිගු කොට හෝ ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි දිගු කොට ප්‍රශ්වාස කරමි යි දනිමි ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි දනිමි. නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි දනිමි. මහණෙනි, මැනවින් කියන්නෙක් අරියච්චාර ය යි දු බ්‍රහ්මච්චාර ය යි දු තථාගතච්චාර ය යි දු ඒ යමකට කියන්නේ නම් මැනවින් කියන්නා ආනාපානසතිසමාධියට අරියච්චාර ය යි දු බ්‍රහ්මච්චාර ය යි දු තථාගතච්චාර ය යි දු කියන්නේ ය.

මහණෙනි, යම් ඒ මහණ කෙනෙක් ශෛක්ෂ්‍ය වූවාහු නො පැමිණි රහත් බැව් ඇත්තාහු අනුභව රහත් බව පතන්නාහු වෙසෙද් ද, ආනාපානසතිසමාධිය වඩන ලද්දේ පුනපුනා කරන ලද්දේ ඔවුන්ගේ ආසුවක්ෂය පිණිස පවතී. මහණෙනි, ඤය කළ ආසුව ඇති වැස නිම වූ බද්ධයර ඇති කළ සිවුගෙ කටයුතු ඇති බහා තැබූ බර ඇති පිළිවෙළින් පැමිණි රහත් බැව් ඇති ගෙවූ හවසංයෝජන ඇති මැනවින් දැන මිදුණු යම් ඒ රහත් මහණහු වෙද්ද, ආනාපානසතිසමාධිය වඩන ලද්දේ පුනපුනා කරන ලද්දේ ඔවුන්ට දිට්‍රදමියෙහි සුවච්චාරණ පිණිසත් සිහිනුවණ පිණිසත් පවතී. මහණෙනි, මැනවින් කියන්නෙක් අරියච්චාර ය යි දු බ්‍රහ්මච්චාරය යි දු තථාගත ච්චාරය යි දු ඒ යමකට කියන්නේ නම් මැනවින් කියන්නා ආනාපානසතිසමාධියට අරියච්චාර ය යි දු බ්‍රහ්මච්චාර ය යි දු තථාගතච්චාර ය යි දු කියන්නේ යි.

10. 2. 2

කඨෙබ්බසාසුතකං

3760. එකං සමයං ආයසමා ලොමසවඩ්ඪියො¹ සකෙකසු විහරති කපිලවත්ථසමී. නිග්‍රොධාරාමෙ. අථ බො මහානාමො සකෙකා යෙනායසමා ලොමසවඩ්ඪියො තෙනුපසංඛාමී. උපසඛාමිකා ආයසමනා. ලොමසවඩ්ඪියං අභිවාදෙකා එකමනා නිසීදි. එකමනා නිසිකො බො මහානාමො සකෙකා ආයසමනා. ලොමසවඩ්ඪියං එතදවොච. සො එව හු බො භනෙත, සෙබො විහාරො සො තථාගතවිහාරො, උදහු අඤ්ඤව² සෙබො විහාරො, අඤ්ඤ තථාගතවිහාරොති.

න බො ආචුසො මහානාම, සෙචච සෙබො විහාරො, සො තථාගතවිහාරො. අඤ්ඤ බො ආචුසො මහානාම, සෙබො විහාරො අඤ්ඤ තථාගතවිහාරො. යෙ තෙ ආචුසො මහානාම භික්ඛු සෙබො අප්පකමානසා අනුත්තරං යොගකෙබ්බං පඤ්ඤමානා විහරන්ති, තෙ පඤ්ඤ නීවරණෙ පහාය විහරන්ති. කතමෙ පඤ්ඤ: කාමච්ඡදනීවරණං පහාය විහරන්ති. ව්‍යාපාදනීවරණං -පෙ- ඵ්ඨනමිද්ධනීවරණං -පෙ- උද්ධච්චකුකච්චනීවරණං -පෙ- විචිකිච්ඡානීවරණං පහාය විහරන්ති. යෙ තෙ ආචුසො මහානාම, භික්ඛු සෙබො අප්පකමානසා අනුත්තරං යොගකෙබ්බං පඤ්ඤමානා විහරන්ති. තෙ ඉමෙ පඤ්ඤ නීවරණෙ පහාය විහරන්ති.

යෙ ච බො තෙ ආචුසො මහානාම, භික්ඛු අරහතොති ඤාසවා චුඤ්ඤවනොති කතකරණියා ඔභිතභාරා අනුප්පකසදකා පටිකඤ්ඤභවසංයොජනා සමමදඤ්ඤවිමුත්තා, තෙසං පඤ්ඤ නීවරණා පභීනා උච්ඡිකාමුලා තාලාවඤ්ඤකතා අනභාවකතා ආයතිං අනුප්පාදධම්මො, කතමෙ පඤ්ඤ: කාමච්ඡදනීවරණං පභීනං උච්ඡිකාමුලං තාලාවඤ්ඤකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුප්පාදධම්මො, ව්‍යාපාදනීවරණං -පෙ- ඵ්ඨනමිද්ධනීවරණං -පෙ- උද්ධච්චකුකච්චනීවරණං -පෙ- විචිකිච්ඡානීවරණං පභීනං උච්ඡිකාමුලං තාලාවඤ්ඤකතං අනභාවකතං ආයතිං අනුප්පාදධම්මො.

1. ලොමසකඨියො - මජ්ඣ, සා. 2. අඤ්ඤා - සා.

10. 2. 2

කබ්බියා සූත්‍රය

3760. එක් සමයෙක ආයුෂ්මත් ලොමසවඩ්ඪීස තෙරණුවෝ ශාකා දනව්වෙහි කපිලවාස්තුපුර සමීපයෙහි නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩ-වෙසෙති. එකල මහානාමශාකා තෙමේ ආයුෂ්මත් ලොමසවඩ්ඪීස තෙරණුවන් වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ආයුෂ්මත් ලොමසවඩ්ඪීස තෙරණුවන් වැද එකත්පස් ව හුන්නෝ ය. එකත්පස් ව හුන් මහානාම ශාකා තෙමේ ආයුෂ්මත් ලොමසවඩ්ඪීස තෙරණුවන්ට මෙය කීය: ‘‘වහන්ස, සෙබ විහාරයත් එය ම ද? තථාගතවිහාරයත් එය ම ද? නොහොත් සෙබවිහාරය අනෙකෙක් ද? තථාගත විහාරය අනෙකෙක් ද?’’යි.

ඇවැත්නි, මහානාම, එය ම සෙබවිහාරයත් එය ම තථාගත-විහාරයත් නො ම වේ. ඇවැත්නි මහානාම, සෙබවිහාරය අනෙකෙකි. තථාගතවිහාරය අනෙකෙකි. ඇවැත්නි, මහානාම, යම් ඒ ශෛක්‍යා හික්කු නො පැමිණි රහත්බැව් ඇත්තාහු අනුඤ්ඤා රහත්බව පතමින් වෙසෙද්ද, ඔහු පස් නිවරණ දුරු කොට වෙසෙත්. කවර පසක් ද යත්: කාමච්ඡදු නිවරණය දුරු කොට වෙසෙත්. ව්‍යාපාද නිවරණය ... ඊතමිඤ්ඤ නිවරණය ... උඤ්චවකුකකුච්ච නිවරණය ... විචිකිච්ඡා නිවරණය දුරු කොට වෙසෙත්. ඇවැත්නි මහානාම, යම් ඒ ශෛක්‍යාහික්කු නො පැමිණි රහත්බැව් ඇත්තාහු අනුඤ්ඤා වූ අර්හත්කය පතමින් වෙසෙද්ද, ඔහු මේ පස් නිවරණ දුරු කොට වෙසෙති.

ඇවැත්නි මහානාම, ඤය කළ ආසුව ඇති වැස නිම වූ බඹසර ඇති කළ කටයුතු ඇති බහා තැබූ බර ඇති පිළිවෙළින් පැමිණි රහත් බැව් ඇති ගෙවූ භවසංයෝජන ඇති මැනවින් දැන මිදුණු යම් ඒ රහත් හික්කු වෙද්ද, ඔවුන් විසින් පස් නිවරණයෝ ප්‍රභීණයහ. උසුන්මුල්හ. හිස්සුන් තල්ඤසක් මෙන් කරනලදහ. නැවත නොහටගන්නා බවට පමුණුවනලදහ. මතු නුපදනා ස්වභාව ඇතියහ. කවර පසක් ද යත්: කාමච්ඡදුනිවරණය ප්‍රභීණ ය. උසුන්මුල් ය. හිස්සුන් තල්ඤසක් මෙන් කරන ලද්දේ ය. නැවත නොහටගන්නා බවට පමුණුවන ලද්දේ ය. මතු නුපදනා ස්වභාව ඇත්තේ ය. ව්‍යාපාදනිවරණය ... ඊතමිඤ්ඤ-නිවරණය ... උඤ්චවකුකකුච්චනිවරණය ... විචිකිච්ඡානිවරණය ප්‍රභීණ ය. උසුන්මුල් ය. හිස්සුන් තල්ඤකක් මෙන් කරන ලද්දේ ය. නැවත නොහටගන්නා බවට පමුණුවන ලද්දේ ය. මතු නුපදනා ස්වභාව ඇත්තේ ය.

යෙ තෙ ආවුසො මහානාම, භික්ඛු අරහනො ඛිණාසවා වුසිනවනො කතකරණියා ඔභිතභාරා අනුප්පනසද්ඝා පරිකඛ්ණභවසංයොජනා සමමදඤ්ඤවිමුක්තා. තෙසං ඉමෙ පඤ්ඤා නිවරණා පභීනා. උච්ඡිනනමුලා තාලාවක්ඛකතා අනභාවකතා ආයතීං අනුප්පාදධමිචො. තදමීනාපෙතං ආවුසො මහානාම, පරියායෙන වෙදිතබ්බං යථා අපඤ්ඤව සෙධො විභාරො, අපඤ්ඤා තථාගතවිභාරො.

එකමීදං¹ ආවුසො මහානාම, සමයං හගවා ඉච්ඡානඛයලෙ විහරති ඉච්ඡානඛයලවනසණ්ඨෙ. තත්ථ ඛො ආවුසො, හගවා² භික්ඛු ආමනොතසි: “ඉච්ඡාමහං භික්ඛවෙ, තෙමාසං පතිසලලීඨිකුං, නමහි කෙනවි උපසඛයමිතබ්බො අඤ්ඤත්ථ කෙන පිණ්ඩපානනීභාරකෙනා”ති. “එවං හනොත”ති ඛො ආවුසො, තෙ භික්ඛු හගවතො පටිසසුඝා නාස්සු කොච්චි හගවනං උපසඛයමති අඤ්ඤත්ථ කෙන පිණ්ඩපානනීභාරකෙනා.

අථ ඛො ආවුසො, හගවා තස්ස තෙමාසස්ස අභිවයෙන පටිසලලානා වුට්ඨිතො භික්ඛු ආමනොතසි: සවෙ වො භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතිඝීයා පරිබ්බාජකා එවං පුච්ඡයන්ත: “කතමෙනාවුසො, විභාරෙන සමණො ගොතමො වසසාවාසං බහුලං විභාසී”ති. එවං පුට්ඨා තුමෙහ භික්ඛවෙ, තෙසං අඤ්ඤතිඝීයානං පරිබ්බාජකානං එවං බ්‍යාකරෙය්‍යාථ, “ආනාපානසතිසමාධිනා ඛො ආවුසො, හගවා වසසාවාසං බහුලං විභාසී”ති. ඉධාහං භික්ඛවෙ, සතො අස්සසාමී, සතො පස්සසාමී. දීසං වා අස්සසනො දීසං අස්සසාමීති පජානාමී. දීසං වා පස්සසනො දීසං පස්සසාමීති පජානාමී. -පෙ- පටිතිස්සග්ගානුපසසී අස්සසිස්සාමීති පජානාමී, පටිතිස්සග්ගානුපසසී පස්සසිස්සාමීති පජානාමී. යං හි තං භික්ඛවෙ, සමමා වදමානො වදෙය්‍ය අරියවිභාරො ඉතිපි, බුභමවිභාරො ඉතිපි, තථාගතවිභාරො ඉතිපි. ආනාපානසතිසමාධිං සමමා වදමානො වදෙය්‍ය, අරියවිභාරො ඉතිපි, බුභමවිභාරො ඉතිපි, තථාගතවිභාරො ඉතිපි.

යෙ තෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සෙධා අප්පනමානසා අනුක්කරං යොගසෙබ්බමං පඤ්ඤාමානා විහරන්ති. තෙසං ආනාපානසතිසමාධි භාවිතො බහුලීකතො ආසවානං බ්‍යාය සංවතන්ති. යෙ ව ඛො තෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහනො ඛිණාසවා වුසිනවනො කතකරණියා ඔභිතභාරා අනුප්පනසද්ඝා පරිකඛ්ණභවසංයොජනා සමමදඤ්ඤවිමුක්තා, තෙසං ආනාපානසතිසමාධි භාවිතො බහුලීකතො දිට්ඨධමමෙසුබ්බවිභාරාය වෙච්ච සංවතන්ති සතිසමපඤ්ඤාය ව.

1. එකමීදං - සි 2.
 2. ආවුසො මහානාම හගවා - මජ්ඣ.

ඇවැත්නි මහානාම, ඤය කළ ආභූව ඇති, වැස නිම වූ බඹසර ඇති, කළ කටයුතු ඇති බහා තැබූ බර ඇති, පිළිවෙළින් පැමිණි රහත් බැව් ඇති, ඤය වූ භවසංයෝජන ඇති, මැනවින් දැන මිදුණු යම් ඒ රහත් භික්ෂුහු වෙද්ද, ඔවුන් විසින් මේ පස් නිවරණයෝ ප්‍රභීණයහ. උසුන්වූලහ. හිස්සුන් තලඟසක් මෙන් කරනලදහ. නැවත නො හටගන්නා බවට පමුණුවන ලදහ. මතු නුපදනා ස්වභාව ඇතියහ. ඇවැත්නි මහානාම, යම්සේ සෙබවිභාරය අනෙකෙක් ම වේ ද, තථාගතවිභාරය අනෙකෙක් ම වේ ද, ඒ මෙය මේ නයෙතුද දතයුතු.

ඇවැත්නි මහානාම, එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉව්ජානඛලනුවර ඉව්ජානඛලවනලැහැබෙහි වැඩවසන සේක. ඇවැත්නි, එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, මම තෙමසක් එකලා ව වෙසෙන්නට කැමැත්තෙමි. පිණ්ඩපාතය රැගෙන එන එකකු හැර අන් කිසිවකු විසින් නො එළඹිය යුත්තෙමි වෙමි”යි. ඇවැත්නි, “එසේ ය වහන්සැ” යි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දී පිණ්ඩපාතය රැගෙන එන එකකු හැර අන් කිසිවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත නො එළඹිණි.

ඇවැත්නි, ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ තෙමස ඇවෑමෙන් විවෙකයෙන් නැඟීසිටි සේක් භික්ෂූන් ඇමතු සේක: මහණෙනි, ඉදින් අන්තොටු පිරිවැජ්ජන් “ඇවැත්නි, මහණ ගොයුම්හු ඇතුළුවස කවර විභරණයෙකින් යුතු ව බහුල කොට වුසු ද”යි මෙසේ තොප පුළුස්සනාහු නම් මහණෙනි, එසේ පුළුස්සනා ලද තෙපි ඒ අන්තොටු පිරිවැජ්ජන්ට “ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඇතුළුවස ආනාපානසතිසමාධියෙන් යුතු ව බහුල කොට වුසු සේකැ” යි මෙසේ පවසන්නහු ය. මහණෙනි, මෙහි මම සිහි ඇතියෙමි ආශ්වාස කෙරෙමි, සිහි ඇතියෙමි ප්‍රශ්වාස කෙරෙමි, දිගු කොට හෝ ආශ්වාස කරන්නෙමි දිගු කොට ආශ්වාස කෙරෙමි යි දනිමි, දිගු කොට හෝ ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි දිගු කොට ප්‍රශ්වාස කෙරෙමි යි දනිමි ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි දනිමි. නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි දනිමි. මහණෙනි, මැනවින් කියන්නෙක් ඒ යමකට අරියවිභාරය යි දු බ්‍රහ්මච්ඡාරය යි දු තථාගතවිභාරය යි දු කියන්නේ නම් මැනවින් කියන්නා ආනාපානසතිසමාධියට අරියවිභාරය යි දු බ්‍රහ්මච්ඡාරය යි දු තථාගතවිභාරය යි දු කියන්නේ ය.

මහණෙනි, යම් ඒ ගෞඤ්ඤා භික්ෂුහු නොපැමිණි රහත් බැව් ඇත්තාහු අනුභව නිවන පතමින් වෙසෙද්ද, ඔවුන් විසින් ආනාපානසතිසමාධිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ ආභූව ඤය පිණිස පවතී. මහණෙනි, ඤය කළ ආභූව ඇති, වැස නිම වූ බඹසර ඇති, කළ කටයුතු ඇති, බහා තැබූ බර ඇති, පිළිවෙළින් පැමිණි රහත් බැව් ඇති, ඤය වූ භවසංයෝජන ඇති මැනවින් දැන මිදුණු යම් ඒ රහත් භික්ෂුහු වෙද්ද, ඔවුන් විසින් ආනාපානසතිසමාධිය වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ දිට්‍රදූමයෙහි සුවච්ඡාරණය පිණිසත් සිහිනුවණ පිණිසත් පවතී.

යං හි තං හික්ඛවෙ, සඤ්චා වදමානො වදෙය්‍ය අරියවිහාරො ඉතිපි, බ්‍රහ්මචිහාරො ඉතිපි, ත්ථාගතචිහාරො ඉතිපි, ආනාපානසති-සමාධිං සඤ්චා වදමානො වදෙය්‍ය අරියවිහාරො ඉතිපි, බ්‍රහ්මචිහාරො ඉතිපි, ත්ථාගතචිහාරො ඉතිපීති. ඉමිනා බො එතං ආවුසො මහානාම, පරියායෙන වෙදිතඛං යථා අඤ්ඤාච සෙබො විහාරො, අඤ්ඤා ත්ථාගතවිහාරොති.

10. 2. 3

ආනන්දසුත්තං

3761. අථ බො ආයසමා ආනන්දෙ යෙන හගවා තෙනුපසඤ්චමි -පෙ- එකමනතං නිසීනො බො ආයසමා ආනන්දෙ හගවනතං එතදවොච: “අඤ්චි නු බො හනො, එකො ධම්මො¹ භාවිතො බහුලීකතො වතොරො ධම්මෙ පරිපුරෙති වතොරො ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා සත්ථ ධම්මෙ පරිපුරෙත්ඤ්ච. සත්ථ ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා දො ධම්මෙ පරිපුරෙත්ඤ්ච”ති. “අඤ්චි බො අනන්ද, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො වතොරො ධම්මෙ පරිපුරෙති. වතොරො ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා සත්ථ ධම්මෙ පරිපුරෙත්ඤ්ච. සත්ථ ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා දො ධම්මෙ පරිපුරෙත්ඤ්ච”ති.

“කතමො පන හනො, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො වතොරො ධම්මෙ පරිපුරෙති, වතොරො ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා සත්ථ ධම්මෙ පරිපුරෙත්ඤ්ච. සත්ථ ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා දො ධම්මෙ පරිපුරෙත්ඤ්ච”ති. ආනාපානසතිසමාධිං බො ආනන්ද, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො වතොරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති. වතොරො සතිපට්ඨානා භාවිතා බහුලීකතා සත්ථ බොජ්ඣංදියෙ පරිපුරෙත්ඤ්ච. සත්ථ බොජ්ඣංදියා භාවිතා බහුලීකතා විජ්ජාවිමුත්ඤ්ච පරිපුරෙත්ඤ්ච. කථං භාවිතො ච ආනන්ද, ආනාපානසතිසමාධිං කථං බහුලීකතො වතොරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති: ඉධානන්ද, හික්ඛු අරඤ්ඤාගතො චා රුක්ඛමුලගතො චා සුඤ්ඤාගාරගතො චා -පෙ- පට්ඨිසසග්ගානුපසි පසසසිසසාමීති සික්ඛති.

1. එකධම්මො - මජ්ඣ, සා.

මහණෙනි, මෑතවින් කියන්නෙක් ඒ යමකට අරියවිභාරය යි දු ඉක්මවිභාරය යි දු තථාගතවිභාරය යි දු කියන්නේ නම් මෑතවින් කියන්නා ආනාපානසතිසමාධියට අරියවිභාරය යි දු ඉක්මවිභාරය යි දු තථාගතවිභාරය යි දු කියන්නේ යි. ඇවැත්නි මහානාම, යම්සේ සෙබ්විභාරය අනෙකෙක් ම වේ ද තථාගතවිභාරය අනෙකෙක් ම වේ ද මෙය මේ නයිත් දතයුතු යි.

10. 2. 3

ආනාද සූත්‍රය

3761. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනාද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ ... එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් ආනාද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, එක් දහමක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු දහම් කෙනකුන් පුරවා ද, සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් දහම් කෙනකුන් පුරවද්ද, සත් දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු දෙ දහම් කෙනකුන් පුරවද්ද, එබඳු දහමෙක් ඇද්ද”යි. ආනාද, එක් දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු දහම් කෙනකුන් පුරවා ද, සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් දහම් කෙනකුන් පුරවද්ද, සත් දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු දෙ දහම් කෙනකුන් පුරවද්ද, එබඳු දහමෙක් ඇතැ යි.

“වහන්ස, කවර එක් දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ (කවර) සිවු දහම් කෙනකුන් පුරවා ද, සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු (කවර) සත් දහම් කෙනකුන් පුරවත් ද, සත් දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු කවර දෙදහම් කෙනකුන් පුරවද්ද”යි. ආනාද, ආනාපානසතිසමාධි නම් එක් දහම වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු සිව්වන් පුරවයි. සිවු සිව්වන්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් බොජහ පුරවත්. සත් බොජහහු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු විජ්ජාවිමුක්ති පුරවත්. ආනාද, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසතිසමාධිය සිවු සිව්වන් පුරවා ද යත්: ආනාද, මෙසස්තෙහි මහණ අරනකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ හිස්ගෙයකට ගියේ හෝ ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ.

යස්මිං සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු දීඝං වා අසසසනොතා දීඝං අසසසාමීති පජානාති, දීඝං වා පසසසනොතා දීඝං පසසසාමීති පජානාති -පෙ- සබ්බකායපට්ඨංවෙදී -පෙ- පසසමහයං කායසඛොරං අසසසසාමීති සිකඛති. පසසමහයං කායසඛොරං පසසසසසාමීති සිකඛති. කායෙ කායානුපසී ආනන්ද, භික්ඛු තස්මිං සමයෙ විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තං කිස්ස හෙතු: කායඤ්ඤතරාහං ආනන්ද, එතං වදමී, යදීදං අසසාසපසසාසං. තස්මාතිභානන්ද, කායෙ කායානුපසී භික්ඛු තස්මිං සමයෙ විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

යස්මිං සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු පිනිපට්ඨංවෙදී අසසසසාමීති සිකඛති -පෙ- සුඛපට්ඨංවෙදී -පෙ- විතතසඛොරපට්ඨංවෙදී -පෙ- පසසමහයං විතතසඛොරං අසසසසාමීති සිකඛති. පසසමහයං විතතසඛොරං පසසසසාමීති සිකඛති. වෙදනාසු වෙදනානුපසී ආනන්ද, භික්ඛු තස්මිං සමයෙ විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තං කිස්ස හෙතු: වෙදනඤ්ඤතරාහං ආනන්ද, එතං වදමී යදීදං අසසාසපසසාසානං සාධුකං මනසිකාරං. තස්මා තිභානන්ද, වෙදනාසු වෙදනානුපසී භික්ඛු තස්මිං සමයෙ විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

යස්මිං සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු විතතපට්ඨංවෙදී අසසසසාමීති සිකඛති -පෙ- අභිජ්ඣාදෙයං විතතං -පෙ- සමාදහං විතතං -පෙ- විමොචයං විතතං අසසසසාමීති සිකඛති. විමොචයං විතතං පසසසසාමීති සිකඛති. විතතෙ විතතානුපසී ආනන්ද, භික්ඛු තස්මිං සමයෙ විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. තං කිස්ස හෙතු: නාහං ආනන්ද, මුට්ඨස්සතිස්ස අසමපජානස්ස ආනාපානසතිසමාධිභාවනං වදමී. තස්මාතිභානන්ද, විතතෙ විතතානුපසී භික්ඛු තස්මිං සමයෙ විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං.

ආනාද, යම් සමයෙක මහණ දිගු කොට හෝ ආශ්වාස කරනුයේ දිගු කොට ආශ්වාස කෙරෙමි යි දැනී ද, දිගු කොට හෝ ප්‍රශ්වාස කරනුයේ දිගු කොට ප්‍රශ්වාස කෙරෙමි යි දැනී ද ... සියලු ආශ්වාසප්‍රශ්වාසකය දන්තාසුලු ව ... කායසංස්කාර සන්තිද්‍රවමිත් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, කායසංස්කාර සන්තිද්‍රවමිත් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, ආනාද එසමයෙහි මහණ කයෙහි කය අනුව දක්තාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙච්චි දුඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඒ කවර හෙයින් යත්: ආනාද, යම් මේ ආශ්වාසප්‍රශ්වාස වේ ද, මෙය එක්තරා කයෙකැ යි මම කියමි. ආනාද එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි කයෙහි කය අනු ව දක්තාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙච්චි දුඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ.

ආනාද, යම් සමයෙක මහණ ප්‍රීතිය දන්තාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද ... සුවය දන්තාසුලු ව ... විඤ්ඤාසංස්කාර දන්තාසුලු ව ... විඤ්ඤාසංස්කාර සන්තිද්‍රවමිත් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, විඤ්ඤාසංස්කාර සන්තිද්‍රවමිත් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, ආනාද එසමයෙහි මහණ වෙදනාවන්හි වෙදනා අනු ව දක්තාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව වෙදනාලෙච්චි දුඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඒ කවර හෙයින් යත්: ආනාද, යම් මේ ආශ්වාසප්‍රශ්වාසයන්ගේ මැනවින් මෙනෙහි කිරීමෙක් වේ ද මෙය එක්තරා වෙදනාවෙකැ යි මම කියමි. ආනාද, එහෙයින් මෙසස්නෙහි මහණ එසමයෙහි වෙදනාවන්හි වෙදනා අනු ව දක්තාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව වෙදනාලෙච්චි දුඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ.

ආනාද, යම් සමයෙක මහණ සිත දන්තාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද ... සිත සතුටු කරවමින් ... සිත ඵකභ කරමින් ... සිත මුදවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, සිත මුදවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, ආනාද, එසමයෙහි මහණ සිතෙහි සිත අනු ව දක්තා සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව සිත්ලෙච්චි දුඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඒ කවර හෙයින් යත්: ආනාද, මුළු සිහි ඇති මනාදැනුම් නැත්තහුට ආනාපානසති-සමාධිභාවනාවක් මම නො කියමි. ආනාද, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි සිත්හි සිත අනු ව දක්තාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව සිත්ලෙච්චි දුඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු අනිච්චානුපසයි අත්ඝසිසාසාමීති සිකඛති -පෙ- වීරාගානුපසයි -පෙ- නිරොධානුපසයි -පෙ- පටිනිසසග්ගානුපසයි අත්ඝසිසාසාමීති සිකඛති. පටිනිසසග්ගානුපසයි පත්ඝසිසාසාමීති සිකඛති. ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි ආනන්ද, භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. යො යං තං හොති අභිජ්ඣාදෙමනස්සානං පහානං තං පඤ්ඤාය දිස්වා දිස්වා සාධුකං අපඤ්ඤාපෙකඛිතා හොති. තසමානිභානන්ද, ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආනාපී සමපජානො සතිමා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එවං භාවිතො ඛො ආනන්ද, ආනාපානසතිසමාධි එවං බහුලීකතො චක්ඛාරො සතිපට්ඨානො පරිපුරෙති.

කථං භාවිතා ච ආනන්ද, චක්ඛාරො සතිපට්ඨානා කථං බහුලීකතං සත්තමොජ්ඣාදෙවො පරිපුරෙතති: යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු කායෙ කායානුපසයි විහරති උපට්ඨිතා තස්ස¹ තසම් සමයෙ සති² හොති අසලුට්ඨා. යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛුතො උපට්ඨිතා සති හොති අසලුට්ඨා, සතිසමොජ්ඣාදෙවො තසම් සමයෙ භික්ඛුතො ආරඤ්ඤා හොති. සතිසමොජ්ඣාදෙවො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. සතිසමොජ්ඣාදෙවො තසම් සමයෙ භික්ඛුතො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති. යො තථා සතො විහරෙතො තං ධම්මං පඤ්ඤාය පවිචිනති පවිචරති පරිචිමංසමාපජ්ජති.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු තථා සතො විහරෙතො තං ධම්මං පඤ්ඤාය පවිචිනති. පවිචරති පරිචිමංසමාපජ්ජති. ධම්මච්චය-සමොජ්ඣාදෙවො තසම් සමයෙ භික්ඛුතො ආරඤ්ඤා හොති. ධම්මච්චය සමොජ්ඣාදෙවො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. ධම්මච්චය-සමොජ්ඣාදෙවො තසම් සමයෙ භික්ඛුතො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති. තස්ස තං ධම්මං පඤ්ඤාය පවිචිනතො පවිචරතො පරිචිමංසමාපජ්ජතො ආරඤ්ඤා හොති විරියං අසලලීනං.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛුතො තං ධම්මං පඤ්ඤාය පවිචිනතො පවිචරතො පරිචිමංසමාපජ්ජතො ආරඤ්ඤා හොති විරියං අසලලීනං, විරියසමොජ්ඣාදෙවො තසම් සමයෙ භික්ඛුතො ආරඤ්ඤා හොති. විරියසමොජ්ඣාදෙවො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. විරියසමොජ්ඣාදෙවො තසම් සමයෙ භික්ඛුතො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති. ආරඤ්ඤාවිරියස්ස උපපජ්ජති පිති නිරාමිසා.

1. උපට්ඨිතාසා - මජ්ඣ., සා. 2. සමයෙ භික්ඛුතො සති - මජ්ඣ.

ආනන්ද, යම් සමයෙක මහණ අනිස අනු ව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද ... විරාගය අනුව දක්නාසුලු ව ... නිරොධය අනුව දක්නාසුලු ව ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, නිවන අනුව දක්නාසුලු ව පුශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, ආනන්ද, එසමයෙහි මහණ දහමිහි දහම අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමිනස දුරු කොට වෙසේ. දැඩිලොබ හා දෙමිනස පිළිබඳ යම් ඒ ප්‍රභාණයෙක් වේ නම් හේ එය නුවණින් දක දක මැනවින් මැදහත් ව දක්නාසුලු වෙයි. ආනන්ද, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි දහමිහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදැනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහම ලෙවිහි දැඩිලොබ හා දෙමිනස දුරු කොට වෙසේ. ආනන්ද, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසතිසමාධිය සිවු සිව්වන් පුරවයි.

ආනන්ද, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද සිවු සිව්වන්හු සත් බොජ්ඣ පුරවද්ද යත්: ආනන්ද, යම් සමයෙක මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව වෙසේ ද එසමයෙහි ඔහුගේ සිහිය නුමුළා වූවා එළඹසිටියා වේ. ආනන්ද, යම් සමයෙක මහණහුගේ සිහිය නුමුළා වූවා එළඹ සිටියා වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් සතිසමොඤ්ඤාධර්මය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ සතිසමොඤ්ඤාධර්මය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ සතිසමොඤ්ඤාධර්මය වැඩිමෙන් පිරිමට යේ. හේ එසේ සිහි ඇති ව වෙසෙනුයේ ඒ දහම නුවණින් සොයයි පිරික්සයි විමසුමට පැමිණෙයි.

ආනන්ද, යම් සමයෙක මහණ එසේ සිහි ඇති ව වෙසෙනුයේ ඒ දහම නුවණින් සොයා ද පිරික්සා ද විමසුමට පැමිණේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් ධම්මච්චයසමොඤ්ඤාධර්මය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ ධම්මච්චයසමොඤ්ඤාධර්මය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ ධම්මච්චයසමොඤ්ඤාධර්මය වැඩිමෙන් පිරිමට යේ. ඒ දහම නුවණින් සොයන පිරික්සන විමසුමට පැමිණෙන ඔහු විසින් ලීන නොවූ වැර අරඹන ලද්දේ වෙයි.

ආනන්ද, යම් සමයෙක ඒ දහම නුවණින් සොයන පිරික්සන විමසුමට පැමිණෙන මහණහු විසින් වැර අරඹන ලද්දේ ලීන නොවූයේ වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් විරියසමොඤ්ඤාධර්මය අරඹන ලද්දේ වේ. එසමයෙහි මහණ විරියසමොඤ්ඤාධර්මය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ විරියසමොඤ්ඤාධර්මය වැඩිමෙන් පිරිමට යේ. පිරිසුන් වැර ඇත්තහුට නිරාමිස (පස්කම්පුවයෙන් තොර) ප්‍රීතිය උපදී.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛුනො ආරඤ්චිරියස්ස උපපජ්ජති පිති නිරාමිසා, පිතිසමොඤ්ඤාඤානො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරඤ්ඤා හොති. පිතිසමොඤ්ඤාඤානො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. පිතිසමොඤ්ඤාඤානො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිච්ඡරිං ගච්ඡති. පිතිනෙස්ස කායොපි පස්සමහති. වික්ඛමු පස්සමහති;

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛුනො පිතිමනස්ස කායොපි පස්සමහති, වික්ඛමු පස්සමහති, පස්සඤ්ඤාඤාඤානො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරඤ්ඤා හොති. පස්සඤ්ඤාඤාඤානො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. පස්සඤ්ඤාඤාඤානො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිච්ඡරිං ගච්ඡති. පස්සඤ්ඤාඤාඤානො සුඛිනො වික්ඛං සමාධියති.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛුනො පස්සඤ්ඤාඤාඤානො සුඛිනො වික්ඛං සමාධියති, සමාධිසමොඤ්ඤාඤානො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරඤ්ඤා හොති. සමාධිසමොඤ්ඤාඤානො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. සමාධිසමොඤ්ඤාඤානො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිච්ඡරිං ගච්ඡති. සො තථා සමාහිතං වික්ඛං සාධුකං අජ්ඣපෙකතිතා හොති.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු තථා සමාහිතං වික්ඛං සාධුකං අජ්ඣපෙකතිතා හොති, උපෙඛාසමොඤ්ඤාඤානො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරඤ්ඤා හොති. උපෙඛාසමොඤ්ඤාඤානො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. උපෙඛාසමොඤ්ඤාඤානො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිච්ඡරිං ගච්ඡති.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු වෙදනාසු -පෙ- වික්ඛෙ -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසයි විහරති, උපධිතා තස්ස තසම් සමයෙ සති හොති අසමුට්ඨා. යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛුනො උපධිතා සති හොති අසමුට්ඨා, සතිසමොඤ්ඤාඤානො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරඤ්ඤා හොති. සතිසමොඤ්ඤාඤානො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. සතිසමොඤ්ඤාඤානො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිච්ඡරිං ගච්ඡති -පෙ- සො තථා සමාහිතං වික්ඛං සාධුකං අජ්ඣපෙකතිතා-හොති.

යසම් සමයෙ ආනන්ද, භික්ඛු තථා සමාහිතං වික්ඛං සාධුකං අජ්ඣපෙකතිතා හොති, උපෙඛාසමොඤ්ඤාඤානො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරඤ්ඤා හොති. උපෙඛාසමොඤ්ඤාඤානො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. උපෙඛාසමොඤ්ඤාඤානො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිච්ඡරිං ගච්ඡති. එවං භාවිතා ඛො ආනන්ද, වික්ඛාරො සතිපට්ඨානා එවං බහුලිකතා සත්ත ඛොඤ්ඤානො පරිපුරෙතී.

කථං භාවිතා ව ආනන්ද, සත්ත ඛොඤ්ඤානො කථං බහුලිකතා විජ්ජාවිලුහිං පරිපුරෙතී: ඉධානන්ද, භික්ඛු සතිසමොඤ්ඤාඤානො භාවෙති විවෙකතිස්සිතං විරාගතිස්සිතං නිරොධතිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං -පෙ- උපෙඛාසමොඤ්ඤාඤානො භාවෙති, විවෙකතිස්සිතං විරාගතිස්සිතං නිරොධතිස්සිතං වොස්සග්ගපරිණාමිං. එවං භාවිතා ඛො ආනන්ද, සත්තඛොඤ්ඤානො එවං බහුලිකතා විජ්ජාවිලුහිං පරිපුරෙතී.

ආනාදු, යම් කලෙක පිරිපුන් වැර ඇති මහණහට නිරාමීය ප්‍රීතිය උපදී ද, එකල්හි මහණහු විසින් පීනිසමොඤ්ඤාඤාය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එකල්හි මහණ පීනිසමොඤ්ඤාඤාය වඩයි. එකල්හි මහණහුගේ පීනිසමොඤ්ඤාඤාය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ. ප්‍රීතියින් ඇත්තහුගේ කයත් සන්තිදේ. සිතත් සන්තිදේ.

ආනාදු, යම් සමයෙක ප්‍රීතියින් ඇති මහණහුගේ කයත් සන්තිදේ ද සිතත් සන්තිදේ ද එසමයෙහි මහණහු විසින් පසසඤ්ඤාඤාය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ පසසඤ්ඤාඤාය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ පසසඤ්ඤාඤාය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ. සන්හුන් කය ඇති සුව ඇත්තහුගේ සිත එකඟ වේ.

ආනාදු, යම් සමයෙක සන්හුන් කය ඇති සුව ඇති මහණහුගේ සිත එකඟ වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් සමාධි-සමොඤ්ඤාඤාය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ සමාධි-සමොඤ්ඤාඤාය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ සමාධිසමොඤ්ඤාඤාය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ. හේ එසේ එකඟ වූ සිත මැනවින් මැදහත් ව බලනසුලු වෙයි.

ආනාදු, යම් සමයෙක මහණ එසේ එකඟ වූ සිත මැනවින් මැදහත් ව බලනසුලු වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් උපෙධා-සමොඤ්ඤාඤාය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ උපෙධා-සමොඤ්ඤාඤාය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ උපෙධාසමොඤ්ඤාඤාය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ.

ආනාදු, යම් සමයෙක මහණ වේදනායෙහි ... සිත්හි ... දහමිහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව වෙසේ ද, එසමයෙහි ඔහුගේ සිතිය එළඹ සිටියා නුමුළා වූවා වේ. ආනාදු යම් සමයෙක මහණහුගේ සිතිය එළඹ සිටියා නුමුළා වූවා වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් සනිසමොඤ්ඤාඤාය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ සනිසමොඤ්ඤාඤාය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ සනිසමොඤ්ඤාඤාය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ ... හෙතෙමේ එසේ එකඟ වූ සිත මැනවින් මැදහත් ව බලනසුලු වෙයි.

ආනාදු, යම් සමයෙක මහණ එසේ එකඟ වූ සිත මැනවින් මැදහත් ව බලනසුලු වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් උපෙධාසමොඤ්ඤාඤාය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ-උපෙධාසමොඤ්ඤාඤාය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ උපෙධා-සමොඤ්ඤාඤාය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ. ආනාදු, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ පුනපුනා කරන ලද සිවු සිව්වන්හු සත් බොජ්ඣ පුරවත්.

ආනාදු, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ පුනපුනා කරන ලද සත් බොජ්ඣහු විජ්ජාවිමුක්ති පුරවද්ද යත්: ආනාදු, මෙසස්තෙහි මහණ විවෙකය ඇසුරු වූවක් විරාගය ඇසුරු වූවක් නිරොධය ඇසුරු වූවක් නිවනට නැමෙනසුල්ලක් කොට සනිසමොඤ්ඤාඤාය වඩයි. ... විවෙකය ඇසුරු වූවක් විරාගය ඇසුරු වූවක් නිරොධය ඇසුරු වූවක් නිවනට නැමෙන සුල්ලක් කොට උපෙධාසමොඤ්ඤාඤාය වඩයි. ආනාදු, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ පුනපුනා කරන ලද සත් බොජ්ඣහු විජ්ජාවිමුක්ති පුරවත් යි.

10. 2. 4

දුතිය ආනන්දසුත්තං

3762. අථ ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ යෙන භගවා තෙනුපසඬකමි -පෙ- එකමන්තං නිසින්නං ඛො ආයස්මන්තං ආනන්දං භගවා එතදචොච: අස්සී නු ඛො ආනන්ද, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො චක්ඛාරො ධම්මෙ පරිපුරෙති, චක්ඛාරො ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා සත්ථ ධම්මෙ පරිපුරෙති, සත්ථ ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා දො ධම්මෙ පරිපුරෙති? භගවල්ලුලකා නො භනෙත, ධම්මො -පෙ- අස්සානන්ද, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො චක්ඛාරො ධම්මෙ පරිපුරෙති. චක්ඛාරො ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා සත්ථ ධම්මෙ පරිපුරෙති. සත්ථ ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා දො ධම්මෙ පරිපුරෙති.

කතමො ච ආනන්ද, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො චක්ඛාරො ධම්මෙ පරිපුරෙති, චක්ඛාරො ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා සත්ථ ධම්මෙ පරිපුරෙති. සත්ථ ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා. දො ධම්මෙ පරිපුරෙති: ආනාපානසතිසමාධි ආනන්ද, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො චක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති, චක්ඛාරො සතිපට්ඨානා භාවිතා බහුලීකතා සත්ථ ධම්මෙ පරිපුරෙති, සත්ථ ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා විජ්ජාවිමුක්ඛං පරිපුරෙති. කථං භාවිතො වානන්ද, ආනාපානසතිසමාධි කථං බහුලීකතො චක්ඛාරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති: ඉධානන්ද, භික්ඛු අරහස්සගතො වා -පෙ- එවං භාවිතා ඛො ආනන්ද සත්ථ ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා විජ්ජාවිමුක්ඛං පරිපුරෙති.

(ඌථ පුරිමසුත්තනෙතො එවං විස්ථාරෙතංඛො.)

10. 2. 5

භික්ඛුසුත්තං

3763. අථ ඛො සම්බහුලා භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසඬකමිංසු -පෙ- එකමන්තං නිසින්නං ඛො තෙ භික්ඛු භගවන්තං එතදචොච්චො: “අස්සී නු ඛො භනෙත, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො චක්ඛාරො ධම්මෙ පරිපුරෙති, චක්ඛාරො ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා සත්ථ ධම්මෙ පරිපුරෙති, සත්ථ ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා දො ධම්මෙ පරිපුරෙති”ති. “අස්සී භික්ඛවෙ, එකො ධම්මො භාවිතො බහුලීකතො චක්ඛාරො ධම්මෙ පරිපුරෙති, චක්ඛාරො ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා සත්ථ ධම්මෙ පරිපුරෙති, සත්ථ ධම්මො භාවිතා බහුලීකතා දො ධම්මෙ පරිපුරෙති”ති.

10. 2. 4

දුතිය ආනාද සූත්‍රය

3762. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනාද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ ... එකත්පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද කෙරණුවන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක: ආනාද, එක්දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු දහම කෙනකුන් පුරවා ද, සිටු දහම කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් දහම කෙනකුන් පුරවද්ද, සත් දහම කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු දෙදහම කෙනකුන් පුරවද්ද, එබඳු දහමෙක් ඇද්දැයි. වහන්ස, අපගේ දහමිහු භගවත්හු මුල් කොට ඇතියහ ... ආනාද එක්දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු දහම කෙනකුන් පුරවා නම් සිටු දහම කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් දහම කෙනකුන් පුරවත් නම් සත් දහම කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු දෙදහම කෙනකුන් පුරවත් නම් එබඳු දහමෙක් ඇත.

ආනාද, කවර එක් දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු දහම කෙනකුන් පුරවා ද, (කවර) සිටු දහම කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් දහම කෙනකුන් පුරවද් ද, (කවර) සත් දහම කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු දෙදහම කෙනකුන් පුරවද් ද යත්: ආනාද, ආනාපානසතිසමාධි වූ එක්දහම වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු සිව්වන් පුරවයි. සිටු සිව්වන්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් බොජහ පුරවත්. සත් බොජහහු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු විජ්ජාවිමුක්ති පුරවත්. ආනන්ද, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසතිසමාධිය සිටු සිව්වන් පුරවද්ද යත්: ආනාද, මෙහි මහණ අරනකට ගියේ හෝ ... ආනාද, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද සත් බොජහහු විජ්ජාවිමුක්ති පුරවත් යි.

(පළමු සුතුර මෙන් විතර කටයුතු.)

10. 2. 5

හිකවු සූත්‍රය

3763. එකල්හි බොහෝ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ ... එකත්පස් ව හුන් ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ. “වහන්ස, එක් දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු දහමක් පුරවා නම් සිටු දහම කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් දහමක් පුරවත් නම් සත් දහම කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු දෙදහමක් පුරවත් නම් එබඳු දහමෙක් ඇද්දැ”යි. “මහණෙනි, එක් දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිටු දහමක් පුරවා නම් සිටු දහම කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සත් දහමක් පුරවත් නම් සත් දහම කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු දෙදහමක් පුරවත් නම් එබඳු දහමෙක් ඇතැ”යි.

කතමො හනො, එකො ධමමො භාවිතො බහුලිකතො වතොරො ධමමෙ පරිපුරෙති, වතොරො ධමමො භාවිතො බහුලිකතො සත්‍ය ධමමෙ පරිපුරෙති, සත්‍ය ධමමො භාවිතො බහුලිකතො දෙව ධමමෙ පරිපුරෙති: ආනාපානසතිසමාධි ඛො භික්ඛවෙ, එකො ධමමො භාවිතො බහුලිකතො වතොරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති, වතොරො සතිපට්ඨානො භාවිතො බහුලිකතො සත්‍ය ඛොජ්ඣංඛො පරිපුරෙති, සත්‍ය ඛොජ්ඣංඛො භාවිතො බහුලිකතො විජ්ජාවිමුක්ඛං පරිපුරෙති. කථං භාවිතො ව භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි කථං බහුලිකතො වතොරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහස්සගතො වා -පෙ- එවං භාවිතො ඛො භික්ඛවෙ, සත්‍ය ඛොජ්ඣංඛො එවං බහුලිකතො විජ්ජාවිමුක්ඛං පරිපුරෙති.

10. 2. 6

දුතියභික්ඛුසුත්තං

3764. අථ ඛො සම්මහුලා භික්ඛු යෙන හගවා තෙත්‍රප-සබ්බමංසු-පෙ-එකමන්තං නිසිංහො ඛො තෙ භික්ඛු හගවා එතදවොච: අත්ථී නු ඛො භික්ඛවෙ, එකො ධමමො භාවිතො බහුලිකතො වතොරො ධමමෙ පරිපුරෙති, වතොරො ධමමො භාවිතො බහුලිකතො සත්‍ය ධමමෙ පරිපුරෙති, සත්‍ය ධමමො භාවිතො බහුලිකතො දෙව ධමමෙ පරිපුරෙති. හගවමමුලකා නො හනො ධමමො -පෙ- අත්ථී ඛො භික්ඛවෙ, එකො ධමමො භාවිතො බහුලිකතො වතොරො ධමමෙ පරිපුරෙති, වතොරො ධමමො භාවිතො බහුලිකතො සත්‍ය ධමමෙ පරිපුරෙති. සත්‍ය ධමමො භාවිතො බහුලිකතො දෙව ධමමෙ පරිපුරෙති.

කතමො ව භික්ඛවෙ, එකො ධමමො භාවිතො බහුලිකතො වතොරො ධමමෙ පරිපුරෙති, වතොරො ධමමො භාවිතො බහුලිකතො සත්‍ය ධමමෙ පරිපුරෙති, සත්‍ය ධමමො භාවිතො බහුලිකතො දෙව ධමමෙ පරිපුරෙති: ආනාපානසතිසමාධි ඛො භික්ඛවෙ, එකො ධමමො භාවිතො බහුලිකතො වතොරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති, වතොරො සතිපට්ඨානො භාවිතො බහුලිකතො සත්‍ය ඛොජ්ඣංඛො පරිපුරෙති, සත්‍ය ඛොජ්ඣංඛො භාවිතො බහුලිකතො විජ්ජාවිමුක්ඛං පරිපුරෙති. කථං භාවිතො ව භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි කථං බහුලිකතො වතොරො සතිපට්ඨානෙ පරිපුරෙති: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරහස්සගතො වා රුක්ඛමුලගතො වා සුඤ්ඤඟරගතො වා නිසිදති පලලංකං ආභුජ්ඣා උජුං කායං පණ්ඩාය පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙඤා. යො සතොච අසසසති, සතොච පසසසති -පෙ- පටිනිසසග්ගානුපසී අසසසිසසාමීති සිකති. පටිනිසසග්ගානුපසී පසසසිසසාමීති සිකති.

වහන්ස, කවර එක් දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු දහමක් පුරවා ද? (කවර) සිවු දහම කෙනෙක් වඩන ලද්දු බහුල කරන ලද්දු සත් දහමක් පුරවන ද? (කවර) සත් දහම කෙනෙක් වඩන ලද්දු බහුල කරන ලද්දු දෙ දහමක් පුරවද්දැ යි. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධි වූ එක්දහම වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු සිව්වන් පුරවයි. සිවු සිව්වන්හු වඩන ලද්දු බහුල කරන ලද්දු සත් බොජහහු පුරවත්. සත් බොජහහු වඩන ලද්දු බහුල කරන ලද්දු විජ්ජාවිමුක්ති පුරවත්. මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද ආනාපානසතිසමාධි සිවු සිව්වන් පුරවා ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණු-අරනකට ගියේ හෝ ... මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද සත් බොජහහු විජ්ජාවිමුක්ති පුරවත් යි.

10. 2. 6

දුතිය භික්ඛු සුත්‍රය

3764. එකල්හි බොහෝ භික්ඛුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීයහ ... එකත්පස් ව හුන් ඒ භික්ඛුන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක: මහණෙනි, එක් දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු දහමක් පුරවා නම් සිවු දහම කෙනෙක් වඩන ලද්දු බහුල කරන ලද්දු සත් දහමක් පුරවත් නම් සත් දහම කෙනෙක් වඩන ලද්දු බහුල කරන ලද්දු දෙදහමක් පුරවත් නම් එබඳු දහමෙක් ඇද්දැ යි. වහන්ස, අපගේ දහම්හු හඟවත්හු මුල් කොට ඇතියහ ... මහණෙනි, එක් දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු දහමක් පුරවා නම් සිවු දහම කෙනෙක් වඩන ලද්දු බහුල කරන ලද්දු සත් දහමක් පුරවත් නම් සත් දහම කෙනෙක් වඩන ලද්දු බහුල කරන ලද්දු දෙ දහමක් පුරවත් නම් එබඳු දහමෙක් ඇත.

මහණෙනි, කවර එක් දහමෙක් වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු දහමක් පුරවා ද, (කවර) සිවු දහම කෙනෙක් වඩන ලද්දු බහුල කරන ලද්දු සත් දහමක් පුරවත් ද; (කවර) සත් දහම කෙනෙක් වඩන ලද්දු බහුල කරන ලද්දු දෙ දහමක් පුරවද්දැ යි. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධි වූ එක් දහම වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු සිව්වන් පුරවයි. සිවු සිව්වන්හු වඩන ලද්දු බහුල කරන ලද්දු සත් බොජහ පුරවති. සත් බොජහ වඩන ලද්දේ බහුල කරන ලද්දේ විජ්ජාවිමුක්ති පුරවයි. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධි කෙසේ වඩන ලද්දේ කෙසේ බහුල කරන ලද්දේ සිවු සිව්වන් පුරවා ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණු අරනකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ භිස්ගෙයකට ගියේ හෝ පලක් බැඳ උඩුකය කෙළින් තබා සිහිය අභිමුඛ කොට එළවාගෙන හිඳගනී. හේ සිහි ඇතියේ ම ආශ්වාස කෙරෙයි. සිහි ඇතියේ ම ප්‍රශ්වාස කෙරෙයි ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්මෙයි. නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි භික්මෙයි.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු දීසං වා අසසසනොයා දීසං අසසසාමීති ආජානාති. දීසං වා පසසසනොයා දීසං පසසසාමීති පජානාති. රසසං වා -පෙ- සබ්බකායපට්ඨංවෙදී -පෙ- පසසමහයං කායසබ්බාරං අසසසිසසාමීති සික්ඛති. පසසමහයං කායසබ්බාරං පසසසිසසාමීති සික්ඛති. කායෙ කායානුපසසී භික්ඛවෙ, භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනසසං. තං කිසස හෙතු: කායඤ්ඤතරාහං භික්ඛවෙ, එතං වදමී යදිදං අසසාසපසසාසං. තසමාතිහ භික්ඛවෙ, කායෙ කායානුපසසී භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනසසං.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු පිතිපට්ඨංවෙදී අසසසිසසාමීති සික්ඛති -පෙ- සුඛපට්ඨංවෙදී -පෙ- විතතසබ්බාරපට්ඨංවෙදී -පෙ- පසසමහයං විතතසබ්බාරං අසසසිසසාමීති සික්ඛති. පසසමහයං විතතසබ්බාරං පසසසිසසාමීති සික්ඛති. වෙදනාසු වෙදනානුපසසී භික්ඛවෙ, භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනසසං. තං කිසස හෙතු: වෙදනාඤ්ඤතරාහං භික්ඛවෙ, එතං වදමී යදිදං අසසාසපසසාසනං සාධුකං මනසිකාරං. තසමා තිහ භික්ඛවෙ, වෙදනාසු වෙදනානුපසසී භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනසසං.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු විතතපට්ඨංවෙදී අසසසිසසාමීති සික්ඛති -පෙ- අභිපූරමොදයං විතතං -පෙ- සමාදහං විතතං -පෙ- විමොචයං විතතං අසසසිසසාමීති සික්ඛති. විමොචයං විතතං පසසසිසසාමීති සික්ඛති. විතතෙ විතතානුපසසී භික්ඛවෙ, භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනසසං. තං කිසස හෙතු: නාහං භික්ඛවෙ, මුට්ඨසසතිසස අසමපජානසස ආතාපානසතිසමාධිභාවනං වදමී. තසමාතිහ භික්ඛවෙ, විතතෙ විතතානුපසසී භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආතාපි සමපජානො සතිමා විනෙයා ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනසසං.

මහණෙනි, යම් සමයෙක මහණ දිගු කොට හෝ ආශ්වාස කරනුයේ දිගු කොට ආශ්වාස කෙරෙමිසි දැනී ද, දිගු කොට හෝ ප්‍රශ්වාස කරනුයේ දිගු කොට ප්‍රශ්වාස කෙරෙමිසි දැනී ද, ලුහුඬු කොට හෝ ... සියලු ආශ්වාසප්‍රශ්වාස කය දන්තාසුලු ව ... කායසංඝාර සංසිදුවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමිසි හික්මේ ද, කායසංඝාර සංසිදුවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි සි හික්මේ ද, මහණෙනි, එසමයෙහි මහණ කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇතිව මනාදැනුම් ඇතිව සිහි ඇති ව කාලෙච්චි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, යම් මේ ආශ්වාසප්‍රශ්වාස වේ ද, මෙය එක්තරා කයෙකැයි මම කියමි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි කයෙහි කය අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව කාලෙච්චි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ.

මහණෙනි, යම් කලෙක මහණ ප්‍රීතිය දන්තාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි සි හික්මේ ද ... සුවය දන්තාසුලු ව ... විතතසංඝාර දන්තාසුලු ව ... විතතසංඝාර සංසිදුවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි සි හික්මේ ද, විතතසංඝාර සංසිදුවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි සි හික්මේ ද, මහණෙනි, එසමයෙහි මහණ වෙදනාවන්හි වෙදනා අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව විදුමලෙච්චි දඩ් ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයන් පිළිබඳ යම් මේ මැනවින් මෙනෙහි කිරීමෙන් වේ ද, මෙය එක්තරා වෙදනාවකැ යි මම කියමි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි වෙදනාවන්හි වෙදනා අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව විදුමලෙච්චි දඩ් ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි.

මහණෙනි, යම් සමයෙක මහණ සිත දන්තාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි සි හික්මේ ද ... සිත සතුටු කරවමින්... සිත එකඟ කරමින් ... සිත මුදුමින් ... ආශ්වාස කරන්නෙමි සි හික්මේ ද, සිත මුදුමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි සි හික්මේ ද, මහණෙනි, එසමයෙහි මහණ සිත්හි සිත් අනු ව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව සිත්ලෙච්චි දඩ් ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මූලා සිහි ඇති මනා දැනුම් නැත්තහුට ආනාපානසංස්කරාධි-භාවනාවක් මම නො කියමි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි සිත්හි සිත් අනු ව දක්නා සුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනා දැනුම් ඇති ව සිහි ඇති ව සිත්ලෙච්චි දඩ්ලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසෙයි.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අනිච්චානුපදසී අසසසිසසාමීති සික්ඛති -පෙ- වීරාගානුපදසී -පෙ- නිරොධානුපදසී -පෙ- ඵට්ඨිසසග්ගානු- පසසී අසසසිසසාමීති සික්ඛති. ඵට්ඨිසසග්ගානුපදසී පසසසිසසාමීති සික්ඛති. ධම්මෙසු ධම්මානුපදසී භික්ඛවෙ, භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආනාපී සමපජානො සත්මා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. සො යං තං හොති අභිජ්ඣාදෙමනස්සානං පහාණං, තං පඤ්ඤය දිස්වා සාධුකං අජඤ්ඤෙකම්මා හොති. තසමාත්භ භික්ඛවෙ, ධම්මෙසු ධම්මානුපදසී භික්ඛු තසම් සමයෙ විහරති ආනාපී සමපජානො සත්මා විනෙය්‍ය ලොකෙ අභිජ්ඣාදෙමනස්සං. එවං භාවිතො ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි එවං බහුලීකතො වත්තාරො සතිපට්ඨා- නො පරිපුරෙති.

කථං භාවිතා ව භික්ඛවෙ වත්තාරො සතිපට්ඨානා කථං බහුලීකතා සත්ත ඛොජ්ඣාදෙය්‍ය පරිපුරෙතී: යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු කායෙ කායානුපදසී විහරති, උපට්ඨිතා තස්ස තසම් සමයෙ සති හොති අසමුට්ඨා. යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො උපට්ඨිතා සති හොති අසමුට්ඨා, සතිසමොඤ්ඤාදෙය්‍ය තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරඤ්ඤා හොති. සතිසමොඤ්ඤාදෙය්‍ය තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. සතිසමොඤ්ඤාදෙය්‍ය තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිදුරිං ගව්ඡති. සො තථා සතො විහරෙතො තං ධම්මං පඤ්ඤය පවිච්ඡති පවිච්ඡති පරිච්චංසමාපජ්ජති.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු තථා සතො විහරෙතො තං ධම්මං පඤ්ඤය පවිච්ඡති පවිච්ඡති පරිච්චංසමාපජ්ජති. ධම්මච්චය- සමොඤ්ඤාදෙය්‍ය තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරඤ්ඤා. ධම්මච්චය- සමොඤ්ඤාදෙය්‍ය තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. ධම්මච්චයසමොඤ්ඤා- දෙය්‍ය තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිදුරිං ගව්ඡති. තස්ස තං ධම්මං පඤ්ඤය පවිච්ඡතො පවිච්ඡතො පරිච්චංසමාපජ්ජතො ආරඤ්ඤා හොති විරියං අසලලීනං.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො තං ධම්මං පඤ්ඤය පවිච්ඡතො පවිච්ඡතො පරිච්චංසමාපජ්ජතො ආරඤ්ඤා හොති විරියං අසලලීනං, විරියසමොඤ්ඤාදෙය්‍ය තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරඤ්ඤා හොති. විරියසමොඤ්ඤාදෙය්‍ය තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. විරිය- සමොඤ්ඤාදෙය්‍ය තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිදුරිං ගව්ඡති. ආරඤ්ඤාවිරියස්ස උපපජ්ජති පිති නිරාමිසා.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො ආරඤ්ඤාවිරියස්ස උපපජ්ජති පිති නිරාමිසා. පිතිසමොඤ්ඤාදෙය්‍ය තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරඤ්ඤා හොති. පිතිසමොඤ්ඤාදෙය්‍ය තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. පිතිසමොඤ්ඤාදෙය්‍ය තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිදුරිං ගව්ඡති. පිතිමනස්ස කායො'පි පසසමහති, විත්තමපි පසසමහති.

මහණෙනි, යම් සමයෙක මහණ අනිත්‍යය අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද ... විරාගය අනුව දක්නාසුලු ව ... නිරොධය අනුව දක්නාසුලු ව ... නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, නිවන අනුව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ ද, මහණෙනි, එසමයෙහි මහණ දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. හේ අභිජ්ඣා-දෙමනසසයන්ගේ යම් ඒ ප්‍රභාණයෙක් වේ නම් එය නුවණින් දක මැනවින් මැදහත් ව බලනසුලු වෙයි, මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මහණ එසමයෙහි දහමහි දහම අනුව දක්නාසුලු ව කෙලෙස් තවන වැර ඇති ව මනාදනුම ඇති ව සිහි ඇති ව දහමලෙවහි දැඩිලොබ හා දෙමනස දුරු කොට වෙසේ. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය මෙසේ වඩන ලද්දේ මෙසේ පුනපුනා කරන ලද්දේ සිවු සිව්වන් පුරවයි.

මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද සිවු සිව්වන්හු සත් බොජහ පුරවත් ද යත්: මහණෙනි, යම් කලෙක මහණ කයෙහි කය අනුව දක්නාසුලු ව වෙසේ ද, එකල්හි මහණහුගේ සිහිය නුමුළා ව එළඹ සිටියා වෙයි. මහණෙනි, යම් කලෙක මහණහුගේ සිහිය නුමුළා ව එළඹ සිටියා වේ ද, එකල්හි මහණහු විසින් සතිසමොච්ඡාදාය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එකල්හි මහණ සතිසමොච්ඡාදාය වඩයි, එකල්හි මහණහුගේ සතිසමොච්ඡාදාය වැඩීමෙන් පිරිමට යේ. හෙතෙමේ එසේ සිහි ඇති ව වෙසෙනුයේ ඒ දහම නුවණින් සොයයි, පිරික්සයි, විමසුමට පැමිණෙයි.

මහණෙනි, යම් සමයෙක මහණ එසේ සිහි ඇතිව වෙසෙනුයේ ඒ දහම නුවණින් සොයා ද, පිරික්සා ද, විමසුමට පැමිණේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් ධම්මවිචයසමොච්ඡාදාය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ ධම්මවිචයසමොච්ඡාදාය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ ධම්මවිචයසමොච්ඡාදාය වැඩීමෙන් පිරිමට යේ. ඒ දහම නුවණින් සොයන පිරික්සන විමසුමට පැමිණෙන ඔහු විසින් වැර අරඹන ලද්දේ නො සැඟවුනේ වෙයි.

මහණෙනි, යම් සමයෙක ඒ දහම නුවණින් සොයන පිරික්සන විමසුමට පැමිණෙන මහණහු විසින් වෙර අරඹන ලද්දේ නොසැඟවුනේ වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් විරියසමොච්ඡාදාය අරඹන ලද්දේ වේ. එසමයෙහි මහණ විරියසමොච්ඡාදාය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ විරියසමොච්ඡාදාය වැඩීමෙන් පිරිමට යේ. පිරිපුන් වැර ඇත්තහුට නිරාමිස ප්‍රීතිය උපදී.

මහණෙනි, යම් සමයෙක පිරිපුන් වැර ඇති මහණහට නිරාමිස ප්‍රීතිය උපදී ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් පිතිසමොච්ඡාදාය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ පිතිසමොච්ඡාදාය වඩයි. එසමයෙහි මහණහුගේ පිතිසමොච්ඡාදාය වැඩීමෙන් පිරිමට යේ. ප්‍රීතයින් ඇත්තහුගේ කයත් සංසිදෙයි. සිතත් සංසිදෙයි.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පීතිමනසස කායො පි පසසමහති, වින්තො පසසමහති. පසසඤ්ඤාසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරද්ධො භොති. පසසඤ්ඤාසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. පසසඤ්ඤාසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති. පසසඤ්ඤාසමොඡ්ඤායො සුඛිනො වින්තො සමාධියති.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො පසසඤ්ඤාසමොඡ්ඤායො සුඛිනො වින්තො සමාධියති. සමාධිසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරද්ධො භොති. සමාධිසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. සමාධිසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති. සො තථා සමාහිතං වින්තං සාධුකං අඤ්ඤාපෙකඤ්ඤා භොති.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු තථා සමාහිතං වින්තං සාධුකං අඤ්ඤාපෙකඤ්ඤා භොති. උපෙඛාසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරද්ධො භොති. උපෙඛාසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. උපෙඛාසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු වෙදනාසු -පෙ- වින්තො -පෙ- ධම්මෙසු ධම්මානුපසී විහරති. උපධිතා තසම් සමයෙ සති භොති අසම්මුච්ඡා. යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො උපධිතා සති භොති අසම්මුච්ඡා, සතිසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරද්ධො භොති. සතිසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. සතිසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති -පෙ- සො තථා සමාහිතං වින්තං සාධුකං අඤ්ඤාපෙකඤ්ඤා භොති.

යසම් සමයෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු තථා සමාහිතං වින්තං සාධුකං අඤ්ඤාපෙකඤ්ඤා භොති, උපෙඛාසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො ආරද්ධො භොති. උපෙඛාසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛු භාවෙති. උපෙඛාසමොඡ්ඤායො තසම් සමයෙ භික්ඛුනො භාවනාපාරිපුරිං ගච්ඡති. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, වින්තොරො සතිපට්ඨානා එවං බහුලිකතා සන්තොඡ්ඤායො පරිපුරෙතී.

කථං භාවිතා ව භික්ඛවෙ, සන්තොඡ්ඤායො කථං බහුලිකතා විජ්ජාවිමුත්තිං පරිපුරෙතී: ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු සතිසමොඡ්ඤායො භාවෙති, විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගපරිඤාමිං -පෙ- උපෙඛාසමොඡ්ඤායො භාවෙති, විවෙකනිසස්සිතං විරාගනිසස්සිතං නිරොධනිසස්සිතං වොසසග්ගපරිඤාමිං. එවං භාවිතා ඛො භික්ඛවෙ, සන්තොඡ්ඤායො එවං බහුලිකතා විජ්ජාවිමුත්තිං පරිපුරෙතීති.

මහණෙනි, යම් කලෙක ප්‍රීති සිත් ඇති මහණහුගේ කයත් සංසිද්දේ ද සිතත් සංසිද්දේ ද එසමයෙහි මහණහු විසින් පසක්ඛි-සමොඤ්ඤිකය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ පසක්ඛිසමොඤ්ඤිකය වෙයි. එසමයෙහි මහණහුගේ පසක්ඛිසමොඤ්ඤිකය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ. සන්හුන් කය ඇති සුව ඇත්තහුගේ සිත එකඟ වේ.

මහණෙනි, යම් කලෙක සන්හුන් කය ඇති සුව ඇති මහණහුගේ සිත එකඟ වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් සමාධි-සමොඤ්ඤිකය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණතෙමේ සමාධිසමොඤ්ඤිකය වෙයි. එසමයෙහි මහණහුගේ සමාධිසමොඤ්ඤිකය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ. හෙතෙමේ එසේ එකඟ වූ සිත මැනවින් මැදහත් ව බලනසුලු වෙයි.

මහණෙනි, යම් සමයෙක මහණ තෙමේ එසේ එකඟ වූ සිත මැනවින් මැදහත් ව බලනසුලු වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් උපෙබාසමොඤ්ඤිකය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණතෙමේ උපෙබාසමොඤ්ඤිකය වෙයි. එසමයෙහි මහණහුගේ උපෙබාසමොඤ්ඤිකය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ.

මහණෙනි, යම් කලෙක මහණ තෙමේ වෙදනාවන්ති ... සිත්හි ... දහමිහි දහම් අනුව දක්නාසුලු ව වෙසේ ද, එසමයෙහි ඔහුගේ සිහිය නුමුලා ව එළඹ සිටියා වෙයි. මහණෙනි, යම් කලෙක මහණහුගේ සිහිය නුමුලා ව එළඹ සිටියා වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් සතිසමොඤ්ඤිකය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ තෙමේ සතිසමොඤ්ඤිකය වෙයි. එසමයෙහි මහණහුගේ සතිසමොඤ්ඤිකය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ ... හෙතෙමේ එසේ එකඟවූ සිත මැනවින් මැදහත් ව දක්නාසුලු වෙයි.

මහණෙනි, යම් සමයෙක මහණ තෙමේ එසේ එකඟ වූ සිත මැනවින් මැදහත් ව බලනසුලු වේ ද, එසමයෙහි මහණහු විසින් උපෙබාසමොඤ්ඤිකය අරඹන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි මහණ උපෙබාසමොඤ්ඤිකය වෙයි. එසමයෙහි මහණහුගේ උපෙබාසමොඤ්ඤිකය වැඩිමෙන් පිරීමට යේ. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද මෙසේ බහුල කරන ලද සිටු සිව්වන්හු සත් බොජන පුරවත්.

මහණෙනි, කෙසේ වඩන ලද කෙසේ බහුල කරන ලද සත් බොජනහු විජ්ජාවිමුක්ති පුරවත් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ විවෙකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොසස-භාපරිණාමී කොට සතිසමොඤ්ඤිකය වෙයි. ... විවෙකනිසසිත විරාගනිසසිත නිරොධනිසසිත වොසසභාපරිණාමී කොට උපෙබාසමොඤ්ඤිකය වෙයි. මහණෙනි, මෙසේ වඩන ලද බහුල කරන ලද සත් බොජනහු විජ්ජාවිමුක්ති පුරවති යි.

10. 2. 7

සංයොජනප්පතතං

3765. ආනාපානසතිසමාධි භික්ඛවෙ, භාවිතො ඛහුලීකතො සංයොජනප්පහානාය¹ සංවත්තති. කථං භාවිතො ච භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි කථං ඛහුලීකතො සංයොජනප්පහානාය සංවත්තති? ඉධ භික්ඛවෙ, භික්ඛු අරඤ්ඤගතො වා රුක්ඛමුලගතො වා සුඤ්ඤගාරගතො වා -පෙ- පටිනිසසඤ්ඤානුපසප්පි පක්ඛස්සසාමීති සික්ඛති. එවං භාවිතො ඛො භික්ඛවෙ, ආනාපානසතිසමාධි එවං ඛහුලීකතො සංයොජනප්පහානාය සංවත්තති.

10. 2. 8

අනුසයසුත්තං

3766. ආනාපානසතිසමාධි භික්ඛවෙ -පෙ- අනුසයසමුඤ්ඤානාය සංවත්තති.

10. 2. 9

අඛානාසුත්තං

3767. ආනාපානසතිසමාධි භික්ඛවෙ, -පෙ- අඛානපට්ඨඤ්ඤාය සංවත්තති.

10. 2. 10

ආසවකඛයසුත්තං

3768. ආනාපානසතිසමාධි භික්ඛවෙ, -පෙ- ආසවානං ඛයාය සංවත්තති.

(ඉමානි තීණි සුක්ඛානිපි යථා සංයොජනසුත්තං වීජාරතඛානි.)

ආනඤ්චග්ගො දුතියො.

තත්ත්වද්දනං:

ඉච්ඡානඛංගලං කඛේඛයාං ආනඤ්චන පරෙ දුච්චෙ දෙච භික්ඛු සංයොජනානුසයා අඛානමාසවකියොති.

ආනාපානසංයුත්තං සමත්තං.

තත්ත්වග්ගද්දනං :

එකධම්මො ආනඤ්චති දෙච චග්ගා සුදෙසිතා ආනාපානසස සංයුත්තෙ මුනිනා ධම්මසාමීනාති.

1. සංයොජනානං පහාණාය - භා.

10. 2. 7.

සංයෝජන සූත්‍රය

3765. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය වඩන ලද්දේ පුනපුනා කරන ලද්දේ සංයෝජන ප්‍රභාණය පිණිස පවතී. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය කෙසේ වඩන ලද්දේ කෙසේ බහුල කරන ලද්දේ සංයෝජන ප්‍රභාණය පිණිස පවතී ද යත්: මහණෙනි, මෙහි මහණ අරණකට ගියේ හෝ රුක්මුලකට ගියේ හෝ හිස්ගෙයකට ගියේ හෝ ... නිවන අනු ව දක්නාසුලු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මේ. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය මෙසේ වඩන ලද්දේ මෙසේ බහුල කරන ලද්දේ සංයෝජන ප්‍රභාණය පිණිස පවතී යි.

10. 2. 8

අනුසය සූත්‍රය

3766. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය ... අනුසය නැසීම පිණිස පවතී යි.

10. 2. 9

අධාන සූත්‍රය

3767. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය .. අදන් පිරිසිදු දැනීම පිණිස පවතී යි.

10. 2. 10

ආසවකඛය සූත්‍රය

3768. මහණෙනි, ආනාපානසතිසමාධිය ... ආසවකඛය පිණිස පවතී යි.

(මේ තුන් සූත්‍ර ද සංයෝජන සූත්‍ර මෙන් විතර කටයුතු.)

දෙවැනි ආනන්ද වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමමාලාව :

ඉච්ඡානඛකල සංඛේයා යි දෙසුතුරෙකි. ආනන්ද නමින් අනෙක් සුතුරු දෙකකි. භික්ඛු නමිනුදු සුතුරු දෙකකි. සංයෝජන අනුසය අධාන ආසවකඛය යි යිවු සුතුරෙකි යි මුළුල්ල දශයෙකි යි.

ආනාපානසංයුක්තය නිමිශ්‍ය ය.

එහි වර්ග නාමාවලිය :

ධම්මවාචී මුනින්ද්‍රයන් වහන්සේ විසින් ආනාපානසංයුක්තයෙහි එකධම්ම, ආනන්ද යි වර්ග දෙකෙක් ම මැනවින් දෙශනා කරන ලද යි.

11. සොනාපනති සංයුතනං

1. වෙළදවාරවගො

11. 1. 1

රාජසුතනං

3769. සාවකපීයං:

කිංකොපි භික්ඛවෙ, රාජා වකකවත්ත¹ චතුතනං දීපානං ඉසසරියාධි-
 පච්චං රජං කාරෙඤා කායසස භෙද පරමමරණා සුගතිං සනතං
 ලොකං උපපජ්ජති, දෙවෘතං කාවතීංසානං සභවානං. සො තස්ස
 නඤ්ඤවනෙ² අච්ඡරාසඛසපරිවුතො³ දිබ්බෙහි පඤ්ඤිති කාමගුණෙහි
 සමපපිතො සමඤ්ඤිතො පරිවාරෙති. සො චතුහි ධම්මෙහි අසමනනා-
 ගතො. අථ ඛො සො අපරිමුක්ඛොව නිරයා, අපරිමුක්ඛො නිරච්ඡානා-
 යොනියා, අපරිමුක්ඛො පෙත්තිවියයා, අපරිමුක්ඛො අපායදුග්ගතිච්ඡිපානා.
 කිංකොපි භික්ඛවෙ, අරියසාවකො පිණ්ඩියාලොපෙන යාපෙති. නන්තකානි⁴
 ධාරෙති. සො චතුහි ධම්මෙහි සමනනාගතො. අථ ඛො සො
 පරිමුක්ඛො නිරයා, පරිමුක්ඛො නිරච්ඡානායොනියා, පරිමුක්ඛො පෙත්ති-
 වියයා, පරිමුක්ඛො අපායදුග්ගතිච්ඡිපානා.

කතමෙහි චතුහි? ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවතො බුද්ධෙ අවේච්චස-
 සාදෙන සමනනාගතො හොති “ඉතිපි සො භගවා අරභං සමො
 සමබුද්ධො විජ්ජාවරණසමපනො සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො
 පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුසසානං බුද්ධො භගවා”ති. ධම්මෙ
 අවේච්චසසාදෙනසමනනාගතො හොති: “සවාකඛාතො භගවතා ධම්මො
 සඤ්ඤිතො අකාලිතො එහිපසසිතො ඔපනයිතො පච්චන්තං වෙදිතඛො
 විඤ්ඤති”ති. සඛෙඤ අවේච්චසසාදෙන සමනනාගතො හොති: “සුපටී-
 පනො භගවතො සාවකසඛෙඤ, උජුපටීපනො භගවතො සාවක-
 සඛෙඤ, ඤායපටීපනො භගවතො සාවකසඛෙඤ, සාමීච්චිපටීපනො
 භගවතො සාවකසඛෙඤ, යදිදං වත්තාරි පුරිසයුගානි අධම්පුරිසපුග්ගලා
 එසභගවතො සාවකසඛෙඤ ආහුනෙයො පාහුනෙයො දකඛණෙයො
 අඤ්ඤලිකරණියො අනුත්තරං පුඤ්ඤකෙඛන්තං ලොකසසාති.” අරිය-
 කණෙහි පිලෙහි සමනනාගතො හොති අධණ්ණඛි අඤ්ඤෙහි අසබ්බෙහි
 අකමමාසෙහි භුජ්ජෙසෙහි විඤ්ඤපසසෙහි අපරාමට්ඨෙහි සමාධිසංවත්තනි-
 කෙහි. ඉමෙහි චතුහි ධම්මෙහි සමනනාගතො හොති.

යො ච භික්ඛවෙ, චතුතනං දීපානං පටිලාභො, යො චතුතනං
 ධම්මානං පටිලාභො, චතුතනං දීපානං පටිලාභො චතුතනං ධම්මානං
 පටිලාභසස කලං නාග්ගති සොලසිතති.

1. වකකවත්ති - සී 2, සා.
 2. නඤ්ඤ වනෙ - මජ්ඣ, සා.
 3. අච්ඡරාසඛසපරිවුතො - සීචු.
 4. නන්තකානි ච - මජ්ඣ.

11. සෞභාග්‍යවතී සංයුක්තය

1. වෙළුමාරවගීය

11. 1. 1.

රාජ සූත්‍රය

3769. සැවැත්තුවර-

මහණෙනි, සක්විති රජ සිවුදිවයිනෙහි ඉසුරු බැවින් යුත් අධිපති බව ඇති රජය කරවා කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොව තවතිසා වැසි දෙවියන්ගේ සහභාවයට පැමිණේ ද, හෙතෙමේ එහි නඳුනුයනෙහි අසරසුමුයෙන් පිරිවරන ලදු ව දිව්‍යමය වූ පස්කම්ගුණෙන් යුතු ව සමන්විත ව ඉඳුරන් පිණවා ද එහෙත් හෙතෙමේ සිවු දහමින් නොයුතු ය. (එහෙයින්) හෙතෙමේ නිරයෙන් නො මිදුනේ ම ය. නිරිසන් යොනියෙන් නොමිදුනේ ම ය. ප්‍රත්‍යවිෂයෙන් නො මිදුනේ ම ය. අපායදුග්‍යනිවිනිපාතයෙන් නො මිදුනේ ම ය. මහණෙනි, අරීසවුතෙමේ පිඬුසිහිමෙන් යැපේ ද, කඩමලු දරා ද (එහෙත්) හෙතෙමේ සිව් දහමින් යුතු ය. එහෙයින් හෙතෙමේ නිරයෙන් මිදුනේ ය. නිරිසන් යොනියෙන් මිදුනේ ය. ප්‍රත්‍යවිෂයයෙන් මිදුණේ ය. අපායදුග්‍යනි-විනිපාතයෙන් මිදුනේ ය.

කවර සිවු දහමින් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරීසවු තෙමේ ‘‘මෙකරු ණෙහු දු ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අර්භත් භ. සමාක්සමිබුද්ධ භ. විද්‍යා වරණසම්පන්න භ. සුගත භ. ලොකවිදු භ. අනුත්තරපුරුෂදමා සාරථී භ දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘ භ. බුද්ධ භ. භගවත් භ’’යි බුදුරජාණන් වහන්සේ. කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. ‘‘භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධර්මය ස්වාධ්‍යාත ය. සාන්දෘෂ්ටික ය. අකාලික ය. එහිපස්සික ය. ඔපනයික ය. නුවණැත්තන් විසින් තමතමන් කෙරෙහි ලා දන යුතු ය’’යි ධර්මයෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතුවූයේ වෙයි. ‘‘භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකසභීය තෙමේ සුපටිපන්න ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සභීය තෙමේ උජුපටිපන්න ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සභීය තෙමේ ඤායපටිපන්න ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සභීය තෙමේ සාමීවිපටිපන්න ය. යම් මේ පුරුෂයුග සතරොක් වෙද (එහි) පුරුෂ පුද්ගල-යෝ අට දෙනෙකි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ මේ ශ්‍රාවකසභීය තෙමේ ආහුනෙය්‍ය ය. පාහුනෙය්‍ය ය. දක්ඛිණෙය්‍ය ය. අඤ්ජලිකරණීය ය. ලෝකයාට අනුත්තර පුණ්‍යක්ෂේත්‍ර ය’’යි සභීයයා කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වේ. අබණ්ඩ අවර්ණ අසබල අකල්මාෂ භුජිෂ්‍ය විඤ්ජුසන්ත අපරාමාෂ්ට සමාධිසංවර්තනික ආයඝිකාන්ත ශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සිවුදහමින් යුතු වූයේ වෙයි.

මහණෙනි, යම් සිවුදිවයින් පිළිලැබුමෙක් වේ ද, යම් සිවුදහම පිළි ලැබුමෙකුත් වේ ද සිවුදිවයින් පිළිලැබුම සිවුදහම පිළිලැබුමෙහි සොළොස් වැනි කලාවෙන් කලාවකුත් නො අඟී යි.

11. 1. 2

බ්‍රහ්මචරියොගධසුත්තං

3770. චතුභි භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමනනාගතො අරියසාවකො සොනාපනෙතා හොති අච්චිපාතධම්මො නියතො සමොධිපරායණො. කතමෙහි චතුභි? ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධෙ අවෙච්චපසාදෙන සමනනාගතො හොති: ‘ඉතිපි සො හගවා අරභං-පෙ-සඤා දෙව-මනුසිඤානං බුද්ධො හගවා’ති. ධම්මෙ අවෙච්චපසාදෙන සමනනාගතො හොති ‘ඤාකම්මො හගවතා ධම්මො -පෙ- පච්චිකං වෙදිතඛෙඛො විඤ්ඤාති’ති. සඛෙඤ අවෙච්චපසාදෙන සමනනාගතො හොති. ‘සුපට්ඨපනෙතා හගවතො සාවකසඛෙඤා -පෙ- අනුඤ්ඤා පුඤ්ඤකෙඛිකං ලොකඤ්ඤා’ති. අරියකතොති සීලෙහි සමනනාගතො හොති අමණෙඛි -පෙ- සමාධිසංචතනිකෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ, චතුභි ධම්මෙහි සමනනාගතො අරියසාවකො සොනාපනෙතා හොති අච්චිපාතධම්මො නියතො සමොධිපරායණොති. ඉදමචොච හගවා, ඉදං චඤා සුගතො අචාපරං එතදචොච සඤා:

යෙසං සද්ධා ච සීලඤ්ඤා පසාදෙ ධම්මදස්සනං
 තෙ වෙ කාලෙන පච්චන්ති¹ බ්‍රහ්මචරියොගධං සුඛන්ති.

11. 1. 3

දීඝාචු උපාසක සුත්තං

3771. එකං සමයං හගවා රාජගහෙ විහරති වෙච්චනෙ කලඤ්ඤකනිවාපෙ නෙන ඛො පන සමයෙන දීඝාචු උපාසකො ආබාධිකො හොති දුක්ඛිතො බාලාහිලානො. අච්ච ඛො දීඝාචු උපාසකො පිතරං ජොතිකං² ගහපතිං ආමනෙතසි: එහි ත්වං ගහපති, යෙන හගවා තෙනුපසඤ්ඤාම. උපසඤ්ඤාමිතො මම චචනෙන හගවතො පාදෙ සිරසා වඤ්ඤා ‘දීඝාචු හනෙත, උපාසකො ආබාධිකො හොති දුක්ඛිතො බාලාහිලානො යො හගවතො පාදෙ සිරසා වඤ්ඤා, එවඤ්ඤා වදෙති:’³ ‘සාධු කීර හනෙත, හගවා යෙන දීඝාචුඤ්ඤා උපාසකඤ්ඤා නිවෙසනං තෙනුපසඤ්ඤාමතු අනුකම්පං උපාදයා’ති.

1. පච්චන්ති - මජ්ඣං, සා.
 2. ජොතිකං - සා.
 3. වදෙති - මජ්ඣං, සා.

11. 1. 2

බ්‍රහ්මවර්යොගධ සූත්‍රය

3770. මහණෙනි, සිවුදහමින් යුතු අරීසවුතෙමේ විවස ව නොවැටෙන සුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවාන් වෙ. කවර සිවු දහමින් ද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරීසවු තෙමේ "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනු දු අර්භත් භ...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘ භ. බුද්ධ භ. භගවත් භ"යි. බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වෙයි. "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධර්මය ස්වාධ්‍යාත ය...නුවණැත්තවුන් විසින් තම තමන් කෙරෙහි ලා දත යුතු "යි. ධර්මය කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වෙයි. "භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකසධ්‍යතෙමේ සුප්‍රතිපත්තය. ...ලොකයාහට අනුත්තරපුණ්‍යක්ෂේත්‍ර ය"යි නො කඩවූ...සමාධිය පිණිස පවත්නා වූ ආයතීකාන්ත ශීලයෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි. මහණෙනි, මේ සිවු දහමින් යුතු වූ අරීසවු තෙමේ විවස ව නො වැටෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවාන් වෙයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක. සුගත වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ මෙය වදුරා යළි මතු ද මෙය වදළ සේක.

බුදුරජානන් වහන්සේ කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවත් ආයතීකාන්තශීලයත් සංඝයා කෙරෙහි පැහැදීමත් ධර්මයෙහි පැහැදීමත් යම් කෙනෙකුන්ට වෙන් නම් ඔහු බ්‍රහ්මවර්යොගධ ඇතුළත් (මතු තුන්මග හා යෙදුනු) සුවයට සුදුසු කල්හි එකාන්තයෙන් පැමිණෙති යි.

11. 1. 3

දීඝාවුඋපාසක සූත්‍රය

3771 එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහ නුවර සම්පයෙහි කලන්දකනිවාප නම් වෙඵලනාරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එසමයෙහි දීඝාවු උවසු තෙමේ හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩි සේ ශීලන් වූයේ වෙයි. එකල්හි දීඝාවු උවසු තෙමේ පියා වන ජොතික ගැහැවිහු ඇමැති ය. ගැහැවි එවූ. තෙපි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹෙවූ. එළඹ මා වදනින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පා හිසින් වදිවූ. "වහන්ස, දීඝාවු උපාසක හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩි සේ ශීලන් වූයේ වෙයි. හෙතෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පා හිසින් වදියි. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනුකම්පාව නිසා දීඝාවු උවසුහුගේ නිවෙස්න වෙත එළඹෙන සේක්නම් මැනුවැ යි මෙසේ ක් කියා"යි.

එවං තාතාති ඛො ජොතිකො ගහපති, දීඝාච්ඡස්ස උපාසකස්ස පටිඤ්ඤාඤා යෙන හගවා තෙනුපසඬකමි. උපසඬකමිඤ්ඤා හගවන්තං අභිවාදෙඤ්ඤා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීතො ඛො ජොතිකො ගහපති හගවන්තං එතදවොච: “දීඝාච්ච හන්තො, උපාසකො ආධාධිකො හොති දුක්ඛිකො බාලාගිලානො, සො හගවන්තො පාදෙ සිරසා චන්දති එවක්ඛෙ චදෙති: ‘සාධු කිර හන්තො, හගවා යෙන දීඝාච්ඡස්ස උපාසකස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඬකමතු අනුකමපං උපාදයා’ති”.

අධිවාසෙසී හගවා තුණ්භිභාවෙන. අථ ඛො හගවා නිවාසෙඤ්ඤා පනතච්චරමාදය යෙන දීඝාච්ඡස්ස උපාසකස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඬකමි. උපසඬකමිඤ්ඤා පඤ්ඤානෙත ආසනෙ නිසීදි. නිසජ්ජ ඛො හගවා දීඝාච්ච උපාසකං එතදවොච: “කචචි තෙ දීඝාච්ච ඛමනීයං? කචචි යාපනීයං? කචචි දුක්ඛා වෙදනා පටික්ඛමහති? නො අභික්ඛමහති? පටික්ඛමොයානං පඤ්ඤායති නො අභික්ඛමො”ති? “න මෙ හන්තො, ඛමනීයං, න යාපනීයං බාලාගා මෙ දුක්ඛා වෙදනා අභික්ඛමන්ති නො පටික්ඛමන්ති අභික්ඛමොයානං පඤ්ඤායති නො පටික්ඛමො”ති.

තස්මාතිහ තෙ දීඝාච්ච, එවං සික්ඛිතබ්බං: “බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හවිසසාමි “ඉතිපි සො හගවා අරහං -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවාති”. ධම්මෙ -පෙ- සඬෙත -පෙ- අරියකන්තෙහි සීලෙහි සමන්තාගතො හවිසසාමි අබණ්ණෙහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි, එවං හි තෙ දීඝාච්ච, සික්ඛිතබ්බන්ති. යානිමානි හන්තො, හගවතා චක්ඛාරී සොතාපක්ඛියඛානි දෙසිතානි, සංවිජ්ජන්තො තෙ ධම්මා මයි. අහක්ඛෙ තෙසු ධම්මෙසු සන්දිස්සාමි. අහං හි හන්තො, බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවාති. ධම්මෙ -පෙ- සඬෙත -පෙ- අරියකන්තෙහි සීලෙහි සමන්තාගතො අබණ්ණෙහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහිති.

තස්මාතිහ ඤා දීඝාච්ච, ඉමෙසු චතුසු සොතාපක්ඛියඛෙසු පතිට්ඨාය ඡ විජ්ජාභාගියෙ ධම්මෙ උත්තරිං භාවෙය්‍යාසි ඉධ ඤා දීඝාච්ච, සබ්බසඛිඛාරෙසු අනිච්චානුපසසී විහරාහි, අනිච්චෙව දුක්ඛසඤ්ඤා දුක්ඛ අනත්තසඤ්ඤා පභාණසඤ්ඤා විරාගසඤ්ඤා නිරොධසඤ්ඤාති. එවං හි තෙ දීඝාච්ච, සික්ඛිතබ්බන්ති. යෙ මෙ හන්තො, හගවතා ඡ විජ්ජාභාගියා ධම්මා දෙසිතා සංවිජ්ජන්තො තෙ ධම්මා මයි. අහක්ඛෙ තෙසු ධම්මෙසු සන්දිස්සාමි. අහං හි හන්තො, සබ්බසඛිඛාරෙසු අනිච්චානුපසසී විහරාමි. අනිච්චෙව දුක්ඛසඤ්ඤා දුක්ඛ අනත්තසඤ්ඤා පභාණසඤ්ඤා විරාගසඤ්ඤා නිරොධසඤ්ඤා. අපි ච මෙ හන්තො, එවං හොති: “මා හෙවායං ජොතිකො ගහපති මමච්චෙයෙන විසානං ආපජ්ජී”ති. මා ඤා දීඝාච්ච, එවං¹ මනසාකාසි. ඉඛ්ඤ, ඤා දීඝාච්ච, යදෙව හගවා² ආහ, තදෙව ඤා සාධුකං මනසිකරොහීති.

1. එතං - ස්‍යා
2. යදෙව තෙ හගවා - ස්‍යා

දරුව එසේ යි ජොතික ගැහැවි දීසාවු උවසුහට පිළිතුරු දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකක්පසෙක හුන්නේ ය. එකක්පසෙක හුන් ජොතිය ගැහැවි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේ ය: “වහන්ස, දීසාවු උවසු හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩි සේ ගිලන් වූයේ වෙයි. හෙතෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පා හිසින් වදියි. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අනුකම්පාව නිසා දීසාවු උවසුහුගේ නිවෙස්න වෙත එළඹෙන සේක් නම් මැනවැ”යි මෙසේත් කියා යි.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මුච්චන් නො බැණ ඉවසා වදළ සේක. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හැඳ පෙර ව පා සිවුරු ගෙන දීසාවු උවසුහුගේ නිවෙස්න වෙත එළඹී සේක. එළඹ පැන වූ අස්නෙහි වැඩ හුන් සේක. වැඩ හිඳ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දීසාවු උවසුහට මෙය වදළ සේක. දීසාවු කීම නොපට ඉවසිය හැකි ද, කීම යැපිය හැකි ද, කීම දුක් වෙදනාවෝ අඩු වෙද්ද, වැඩි නො වෙද්ද, මේ දුක් වෙදනාවන්ගේ අඩුවීම පැණේ ද, වැඩිවීමක් නො පැණේ දැයි? වහන්ස, මට නොඉවසිය හැකි ය. නො යැපිය හැකි ය. මාගේ දැඩි දුක් වෙදනාවෝ වැඩි වෙත්. අඩු නො වෙත්. ඔවුන්ගේ වැඩිවීම පැණේ. අඩුවීමක් නො පෙනේ”යි.

දීසාවු, එහෙයින් මෙහි ලා තොප විසින් මෙසේ හික්මිය යුතු. “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනු දු අර්හත් හ...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘ හ. බුද්ධ හ. හඟවත් හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වන්නෙමි. ධම්මෙහි...සඛ්ඛයා කෙරෙහි...අඛණ්ඩ වූ... සමාධිසංචන්තනික වූ ආයථිකාන්තභිලයෙන් සමන්වාගත වන්නෙමි”යි දීසාවු, තොප විසින් මෙසේ ම හික්මිය යුතු යි. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් මේ සිවු සෝචන් අඩග කෙනෙක් වදුරන ලද්දහු ද ඒ දහම්හු මා කෙරෙහි ඇත. මමත් ඒ දහම් කෙරෙහි දක්නා ලැබෙන්නෙමි. වහන්ස, මම වනාහි “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙනු දු අර්හත් හ ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘ හ. බුද්ධ හ. හඟවත් හ යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් සමන්වාගතයෙමි ධම්ම කෙරෙහි සඛ්ඛයා කෙරෙහි...අඛණ්ඩ ... සමාධිසංචන්තනික වූ ආයථිකාන්ත භිලයෙන් සමන්වාගතයෙමි”යි.

දීසාවු, එහෙයින් මෙහි ලා තෙපි මේ සිවු සෝචන් අගෙහි පිහිටා වීදු කොටස් ඇති සදහම් මතු වඩන්නහු. දීසාවු මෙහි තෙපි සර්වසංස්කාර යන්හි අනිත්‍යානුදර්ශී ව අනිත්‍යයෙහි දුඃඛසංඝී ව දුඃඛයෙහි අනාත්මසංඝී ව ප්‍රභාණසංඝී ව විරාගසංඝී ව නිරොධ සංඝී ව වෙසෙවු. දීසාවු තොප විසින් මෙසේ ම හික්මිය යුතුයි. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් මේ වීදු කොටස් ඇති සදහම් කෙනෙක් වදුරන ලද්දහු ද. ඒ දහම්හු මා කෙරෙහි ඇත. මමත් ඒ දහම් කෙරෙහි දක්නා ලැබෙන්නෙමි. වහන්ස, මම වනාහි සියලු සංස්කාරයන්හි අනිත්‍යානුදර්ශී ව අනිත්‍යයෙහි දුඃඛසංඝී ව දුඃඛයෙහි අනාත්මසංඝී ව ප්‍රභාණසංඝී ව විරාගසංඝී ව නිරොධසංඝී ව වෙසෙමි. වහන්ස, වැලිදු මට මෙබඳු සිතෙක් වෙයි; “මේ ජොතික ගැහැවි මාගේ ඇවෑමෙන් දුකට නො පැමිණේවා. දරුව, දීසාවු, තෙපි එසේ නහමක් මෙනෙහි කරවු. එමබා දරුව, දීසාවු තෙපි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යමක් ම වදළ සේක් නම් එය ම තෙපි මැනවින් මෙනෙහි කරවු”යි.

අථ ඛො භගවා දීඝාචුං උපාසකං ඉමීනා ඔවාදෙන ඔවදීනා උච්ඛායාසනා පක්කම්. අථ ඛො දීඝාචු උපාසකො අවිරපක්කනත්ඝ්ඤා භගවතො කාලමකාසි. අථ ඛො සම්බහුලා භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුප-සඤ්ඤාමිංසු. උපසඤ්ඤාමීනා භගවනතං අභිවාදෙතො එකමනතං නිසීදිංසු. එකමනතං නිසීනතා ඛො තෙ භික්ඛු භගවනතං එතදවොචුං: “යො සො භතොත, දීඝාචු නාම උපාසකො භගවතා සඤ්ඤානෙතා ඔවාදෙන ඔවදීතො. යො කාලකතො. තඤ්ඤා කා ගති කො අභිසම්පරායො” ති? පඤ්ඤාතො භික්ඛවො, දීඝාචු උපාසකො අහොසි. පච්චපාදී ධම්මඤ්ඤානුධම්මං න ච මං ධම්මාධිකරණං විහෙසෙසි. දීඝාචු භික්ඛවො, උපාසකො පඤ්ඤානතං ඔරමාග්ගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකො හොති තඤ්ඤා පරිනිබ්බාසී අනාවඤ්ඤාධම්මො තඤ්ඤා ලොකාති.

11. 1. 4

සාරිපුත්තසුත්තං

3772. එකං සමයං ආයඤ්ඤා ච සාරිපුත්තො ආයඤ්ඤා ච ආනන්දො සාවකජීයං විහරන්ති ජෙතවනෙ අනාරාමිඤ්ඤිකස්ස ආරාමෙ. අථ ඛො ආයාඤ්ඤා ආනන්දො සායනභසමයං පටිසලලානා චුට්ඨිතො යෙනායඤ්ඤා සාරිපුත්තො තෙනුපසඤ්ඤාමි. උපසඤ්ඤාමීනා ආයඤ්ඤා සාරිපුත්තන සද්ධිං සම්මොදි. සම්මොදනීයං කරං සාරාණීයං වීතිසාරෙතො එකමනතං නිසීදි. එකමනතං නිසීනො ඛො ආයඤ්ඤා ආනන්දො ආයඤ්ඤානං සාරිපුත්තං එතදවොච: කතින්තං නු ඛො ආචුසො සාරිපුත්ත ධම්මානං සමනනාගමනහෙතු එවමයං පජා භගවතා ව්‍යාකතා යොනාපනතා අවිනිපාතධම්මා නියතා සම්මොධිපරායණාති.

චතුත්තං ඛො ආචුසො, ධම්මානං සමනනාගමනහෙතු එවමයං පජා භගවතා ව්‍යාකතා යොනාපනතා අවිනිපාතධම්මා නියතා සම්මොධි-පරායණාති. කතමෙසං චතුත්තං? ඉධාචුසො, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමනනාගතො හොති: “ඉතිපි යො භගවා -පෙ-සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවාති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- අරියකතෙතභි සීලෙහි සමනනාගතො හොති. අඛණ්ඩෙහි -පෙ-සමාධිසංවත්තනිකෙහි”. ඉමෙසං ඛො ආචුසො, චතුත්තං ධම්මානං සමනනාගමනහෙතු එවමයං පජා භගවතා ව්‍යාකතා යොනාපනතා අවිනිපාතධම්මා නියතා සම්මොධිපරායණාති.

1. ඔවාදිතො, තඤ්ඤා - සී 2.
 2. සච්චපාදි - සා.
 3. න ච ධම්මාධිකරණ - සා.
 4. ඔපපාතිකො තඤ්ඤා - මජ්ඣ., සා.

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දීසාවු උවසුහට මේ අවවාදයෙන් අවවාද කොට හුනස්නෙන් නැගිට වැඩි ඡේක. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩිම කළ නොබෝ කලකින් දීසාවු උවසුනෙමේ කලුරිය කෙළේ ය. එකල්හි බොහෝ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීය හ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන් හ. එකත්පසෙක හුන් ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, දීසාවු නම් යම් ඒ උවසුවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සැකෙවූ ඔවදනින් ඔවදන් දෙනු ලැබී ද, හෙතෙමේ කලුරිය කෙළේ ය. ඔහුගේ ගතිය කවරක් ද, පරලොච කවරෙක් ද”යි. මහණෙනි, දීසාවු උවසුනෙමේ පණ්ඩිතයෙක් වී ය. දහමිහි අනුදහමට පිළිපත්තේ ය දහම් හෙයින් මා නො ද වෙහෙසී ය. මහණෙනි, දීසාවු උවසුනෙමේ පක්ඛ ඔරම්භාගිය සංයොජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් එහි පිරිනිවේනසුලු එලොචින් පෙරලා නොඑන ස්වභාව ඇති ඔපපාතිකයෙක් වෙයි.

11. 1. 4

සාරිපුත්ත සූත්‍රය

3772. එක්කලෙක ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝත් ආයුෂ්මත් අනදතෙරණුවෝත් සැවතසම්පයෙහි අනෙපිඬුසිටුහුගේ දෙවරමිහි වැඩ වෙසෙති. එකල්හි ආයුෂ්මත් අනද තෙරණුවෝ සවස්කල විවෙකයෙන් නැගී සිටියාහු ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවන් වෙත එළඹීයහ. එළඹ ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවන් සමඟ සතුටු වූහ. සතුටු විය යුතු සිහි කටයුතු කතාව කොට නිමවා එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් අනද තෙරණුවෝ ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවන්ට මෙය කීහ: “ඇවැත්නි, ශාරිපුත්‍රයෙනි, කෙතෙක් දහමින් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මේ ප්‍රජාව විවස ව නො වැටෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවාන් යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදළ සේක් ද”යි.

ඇවැත්නි, සිවුදහමකින් යුතුවීම හෙතු කොට ගෙන මෙසේ මේ ප්‍රජාව විවස ව නොවැටෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවාන් යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලදී. කවර සිවුදහමකින් ද යත්: ඇවැත්නි, මෙහි අරියවු නෙමේ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනු දු... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ බුද්ධ හ හඟවත් හ යි බුදුරජානන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ධර්මයෙහි ... සධ්‍යයා කෙරෙහි ... අබණ්ඩ වූ ... සමාධි සංවත්තනික වූ ආයාඨිකාන්ත ඥානයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ඇවැත්නි, මේ සිවුදහමින් යුතු වීම හෙතු කොට ගෙන මෙසේ මේ ප්‍රජාව විවස ව නො වැටෙන සුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවාන් යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරණ ලදී යි.

11. 1. 5

දුතියසාරිපුත්ත සුත්තං.

3773. අඵ ඛො ආයස්මො සාරිපුත්තො යෙන භගවා තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්චා භගවන්තං අභිවාදෙචා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීත්තං ඛො ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං භගවා එතදවොච: “සොතාපත්ති-යඛං සොතාපත්තියඛංගති” හිදං සාරිපුත්ත, වුච්චති, කතමන්ත්‍රඛො සාරිපුත්ත, සොතාපත්තියඛංගති? සප්පුරිසසංසෙවොභි භනෙත, සොතා-පත්තියඛං, සඤ්චෙසචනං සොතාපත්තියඛං, යොනිසොමන්සිකාරො සොතාපත්තියඛං, ධම්මොනුධම්මපටිපත්ති සොතාපත්තියඛංගති. සාධු සාධු සාරිපුත්ත, සප්පුරිසසංසෙවො භි සාරිපුත්ත, සොතාපත්තියඛං, සඤ්චෙ-සචනං සොතාපත්තියඛං, යොනිසොමන්සිකාරො සොතාපත්තියඛං, ධම්මොනුධම්මපටිපත්ති සොතාපත්තියඛං.

“සොතො සොතොති හිදං සාරිපුත්ත, වුච්චති. කතමො නුඛො සාරිපුත්ත, සොතොති? අයමෙව භි භනෙත, අරියො අට්ඨඛිකො මග්ගො සොතො. සෙය්‍යථිදං: සම්මාදිඤ්චි -පෙ- සම්මාසමාධීති. සාධු සාධු සාරිපුත්ත, අයමෙව භි සාරිපුත්ත අරියො අට්ඨඛිකො මග්ගො සොතො සෙය්‍යථිදං: “සම්මාදිඤ්චි -පෙ- සම්මාසමාධි. සොතාපත්තො සොතාපත්තොති” හිදං සාරිපුත්ත, වුච්චති. කතමො නුඛො සාරිපුත්ත, සොතාපත්තොති? යො භි භනෙත, ඉමිනා අරියෙන අට්ඨඛිකෙන මග්ගෙන සමන්තාගතො, අයං වුච්චති සොතාපත්තො. ස්වායං¹ ආයස්මො එවං. නාමො එවං ගොතෙතාති. සාධු සාධු සාරිපුත්ත, යො භි සාරිපුත්ත, ඉමිනා අරියෙන අට්ඨඛිකෙන මග්ගෙන සමන්තාගතො. අයං වුච්චති සොතාපත්තො ස්වායං ආයස්මො එවන්තාමො එවඛොතෙතාති.

11. 1. 6

ඵපතිසුත්තං.

3774. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්මහුලා භික්ඛු භගවතො චීවරකම්මං කරොගති: “නිට්ඨිතචීවරො භගවා තෙමාසච්චයෙන වාරිකං පක්කම්සස්සිති”. තෙන ඛො පන සමයෙන ඉසීදක්ඛපුරාණ, ඵපතයො: සාධුඤ්ඤ පටිවසන්ති කෙතචි දෙව කරණියෙන, අසෙසාසුං ඛො ඉසීදක්ඛ පුරාණා ඵපතයො සම්මහුලා කිර භික්ඛු භගවතො චීවරකම්මං කරොගති, නිට්ඨිතචීවරො භගවා තෙමාසච්චයෙන වාරිකං පක්කම්සස්සිති

1. ස්වායං - මජ්ඣං.

11. 1. 5

දුතිය සාරිපුත්ත සූත්‍රය

3773. එකලිභි ආයුෂමත් සැරියුත් තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹිණ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ ජකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස්ව හුන් ආයුෂමත් සැරියුත් තෙරුන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක: “සාරිපුත්ත, සෝවාන් අභ සෝවාන් අභැයි මෙය කියනු ලැබේ. සාරිපුත්ත, සෝවාන් අභ කවරේ දැ”යි. වහන්ස, සපුරිස් සෙවුම සෝවාන් අභෙකි. සදහම් ඇසුම සෝවාන් අභෙකි. නුවණින් මෙනෙහි කිරීම සෝවාන් අභෙකි. දහම් අනුදහම් පිළිවෙත සෝවාන් අභෙකි”යි. සාරිපුත්ත, මැනවී, මැනවී. සාරිපුත්ත, සපුරිස් සෙවුම සෝවාන් අභෙකි. සදහම් ඇසුම සෝවාන් අභෙකි. නුවණින් මෙනෙහි කිරීම සෝවාන් අභෙකි. දහම් අනුදහම් පිළිවෙත සෝවාන් අභෙකි.

සාරිපුත්ත, සෞතය සෞත ය”යි මෙය කියනු ලැබේ. සාරිපුත්ත සෞතය කවරේ දැ”යි. වහන්ස, මේ අරිඅටභිමභ ම සෞත යයි. එනම්; සම්මාදිට්ඨි ... සම්මාසමාධි යි. සාරිපුත්ත, මැනවී මැනවී. සාරිපුත්ත මේ අරිඅටභිමභ ම සෞත ය යි. එනම් සම්මාදිට්ඨි ... සම්මාසමාධි යි. සාරිපුත්ත සෝවාන් සෝවාන් යි මෙය කියනු ලැබේ. සාරිපුත්ත සෝවාන් කවරේ දැ යි. වහන්ස, යමෙක් මේ අරිඅටභිමභින් යුතු වූයේ වේ ද, මේ සෝවාන් යි කියනු ලැබේ. ඒ මේ ආයුෂමත් තෙමේ මෙබඳු නම් ඇත්තේ මෙබඳු ගොත් ඇත්තේ යි. සාරිපුත්ත, මැනවී මැනවී. සාරිපුත්ත, යමෙක් මේ අරිඅටභිමභින් යුතු වූයේ වේ ද, මේ සෝවාන් යි කියනු ලැබේ. ඒ මේ ආයුෂමත් තෙමේ මෙබඳු නම් ඇත්තේ මෙබඳු ගොත් ඇත්තේ යි.

11. 1. 6

එපති සූත්‍රය

3774. එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂුහු “නිමාසිච්චුරු ඇති (අනුසස් කාලය නීම වූ සිච්චුරු ඇති) භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙමස ඇවෑමෙන් වාරිකා-වෙහි වඩනා සේකැ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිච්චුරුකම් කෙරෙත්. එසමයෙහි ඉසිදත්ත පුරාණ වඩුවෝ දෙදෙන කිසියම් කටයුත්තක් හෙතු කොට සාධුක නුවර වෙසෙත්. ඉසිදත්ත පුරාණ වඩුවෝ නිමා සිච්චුරු ඇති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙමස් ඇවෑමෙන් වාරිකාවෙහි වඩනා සේකැයි බොහෝ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිච්චුරු කම් කෙරෙති යි ඇසූහ.

අථ ඛො ඉසිදන්තපුරාණා ඵපතයො මග්ගෙ පුරිසං යථෙසුං: “යද නං අමහා පුරිස, පසෙසායාහි භගවතං ආගච්ඡන්තං අරහන්තං සමමාසලුඤ්ඤං අථ ඛො අමහාකං¹ ආරොචෙය්‍යාසීති”. ද්විභනීභං² ධීතො ඛො සො පුරිසො අද්දස භගවතං දුරතොච ආගච්ඡන්තං. දිස්වාන යෙන ඉසිදන්තපුරාණා ඵපතයො තෙනුපසඛන්ති. උපසඛන්තිඤ්ඤා ඉසිදන්තපුරාණෙ ඵපතයො ඵතදචොචු: “අයං සො භතොන, භගවා ආගච්ඡති අරහං සමමාසලුඤ්ඤො යසසදන්ති කාලං මඤ්ඤරාති”.

අථ ඛො ඉසිදන්තපුරාණා ඵපතයො යෙන භගවා තෙනුපසඛන්තිංසු. උපසඛන්තිඤ්ඤා භගවතං අභිවාදෙඤ්ඤා භගවතං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධංසු. අථ ඛො භගවා මග්ගා ඔසකම්ම යෙනඤ්ඤතරං රුකඛමුලං තෙනුපසඛන්ති. උපසඛන්තිඤ්ඤා පඤ්ඤතො ආසනො නිසීදී. ඉසිදන්තපුරාණා ඵපතයො භගවතං අභිවාදෙඤ්ඤා ඵකමන්තං නිසීදීංසු. ඵකමන්තං නිසින්නා ඛො ඉසිදන්තපුරාණා ඵපතයො භගවතං ඵතදචොචු:

“යද මයං භතොන, භගවතං සුඤ්ඤොම³ සාවතථීයා කොසලෙසු වාරිකං පකකම්ඤ්ඤති. භොති නො තසම්. සමයෙ අනත්තමන්තා භොති දෙමනස්සං දුරෙ නො භගවා භවිස්සති”.

යද පන මයං භතොන, භගවතං සුඤ්ඤොම සාවතථීයා කොසලෙසු වාරිකං පසකනොනාති, භොති නො තසම්. සමයෙ අනත්තමන්තා භොති දෙමනස්සං “දුරෙ නො භගවාති”.

යද මයං භතොන, භගවතං සුඤ්ඤොම: “කොසලෙහි මලෙලසු⁴ වාරිකං පකකම්ඤ්ඤති” භොති නො තසම්. සමයෙ අනත්තමන්තා භොති දෙමනස්සං “දුරෙ නො භගවා භවිස්සති”.

යද පන මයං භතොන, භගවතං සුඤ්ඤොම: “කොසලෙහි මලෙලසු වාරිකං පසකනොනාති”.

‘භොති නො තසම්. සමයෙ අනත්තමන්තා: භොති දෙමනස්සං “දුරෙ නො භගවාති”.

යද පන මයං භතොන, භගවතං සුඤ්ඤොම “මලෙලහි වජ්ජීසු⁵ වාරිකං පකකම්ඤ්ඤති”ති. භොති නො තසම්. සමයෙ අනත්තමන්තා. භොති දෙමනස්සං: “දුරෙ නො භගවා භවිස්සති”ති. යද පන මයං භතොන, භගවතං සුඤ්ඤොම ‘මලෙලහි වජ්ජීසු වාරිකං පසකනොනාති’.

භොති නො තසම්. සමයෙ අනත්තමන්තා භොති. දෙමනස්සං “දුරෙ නො භගවා”ති.

යද පන මයං භතොන, භගවතං සුඤ්ඤොම “වජ්ජීහි කාසීසු⁶ වාරිකං පකකම්ඤ්ඤති”ති. භොති නො තසම්. සමයෙ අනත්තමන්තා භොති දෙමනස්සං: “දුරෙ නො භගවා භවිස්සති”ති. යද පන මයං භතොන, භගවතං සුඤ්ඤොම “වජ්ජීහි කාසීසු වාරිකං පසකනොනාති”.

භොති නො තසම්. සමයෙ අනත්තමන්තා භොති දෙමනස්සං “දුරෙ නො භගවාති”.

1. අථ අමහාකං - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 2. ද්විභං භීභං - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 3. සුඤ්ඤොම - ස්‍යා, මජ්ඣං.
 4. මලෙලී - ස්‍යා.
 5. වජ්ජී - ස්‍යා.
 6. කාසී - ස්‍යා.

ඉක්බිති ඉසිදත්ත පුරාණ වඩුවෝ “එම්බල පුරුෂය යම් කලෙක තෙහි වඩනා අර්හත් වූ සමාක් සම්බුද්ධ වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දක්නහු නම් එකල්හි අපට සැල කරන්නහු”යි මහ පුරුෂයකු තැබූහ. දෙතුන් දිනක් සිටි ඒ පුරුෂ තෙමේ වඩනා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දුර දී ම දිටී. දක ඉසිදත්ත පුරාණ වඩුවන් වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ඉසිදත්ත පුරාණ වඩුවන්ට මෙය සැලකෙළේ ය. “හිමියෙනි, ඒ මේ අර්හත් සමාක් සම්බුද්ධ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වඩනා සේක. යමකට දන් කල් දන්නහු නම් මැනවැ”යි.

එකල්හි ඉසිදත්ත පුරාණ වඩුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹිය හ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පසු පස අනුගමන් කළහ. එකල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මහින් ඉවත් ව එක්තරා රුක්මුලකට එළඹී සේක. එළඹ පැනවූ අස්තෙහි වැඩහුන් සේක. ඉසිදත්ත පුරාණ වඩුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත් පස් ව හුන්හ. එකත් පස්ව හුන් ඉසිදත්ත පුරාණ වඩුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ.

වහන්ස, යම් කලෙක අපි “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවරින් කොසොල් දනව්වෙහි වාරිකාවට වඩනා සේකැ”යි අසමෝ නම් එසමයෙහි “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට දුර වන්නාහ”යි අපට නො සතුටු බවෙක් වෙයි. දෙමනසෙක් වෙයි. වහන්ස, යම් කලෙක අපි “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්නුවරින් කොසොල් දනව්වෙහි වාරිකාවට වැඩී සේ කැ”යි අසමෝ නම් එසමයෙහි “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට දුර වෙති”යි අපට නො සතුටු බවෙක් වෙයි. දෙමනසෙක් වෙයි.

වහන්ස, යම් කලෙක අපි “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසොල් දනව්වෙන් මල්ලදනව්වෙහි වාරිකාවට වඩනා සේකැ”යි අසමෝ නම් එසමයෙහි “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට දුර වන්නාහ”යි අපට නොසතුටු බවෙක් වෙයි. දෙමනසෙක් වෙයි. වහන්ස, යම් කලෙක අපි “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසොල්දනව්වෙන් මල්ලදනව්වෙහි වාරිකාවට වැඩී සේකැ”යි අසමෝ නම් එසමයෙහි “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට දුර වෙති”යි අපට නොසතුටු බවෙක් වෙයි. දෙමනසෙක් වෙයි.

වහන්ස, යම් කලෙක අපි “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මල්ලදනව්වෙන් වැදෑදනව්වෙහි වාරිකාවට වඩනා සේකැ”යි අසමෝ නම් එසමයෙහි “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට දුර වන්නාහ”යි අපට නො සතුටු බවෙක් වෙයි. දෙමනසෙක් වෙයි. වහන්ස, යම් කලෙක අපි “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මල්ලදනව්වෙන් වැදෑදනව්වෙහි වාරිකාවට වැඩී සේකැ”යි අසමෝ නම් එසමයෙහි “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට දුර වෙති”යි අපට නොසතුටු බවෙක් වෙයි. දෙමනසෙක් වෙයි.

වහන්ස, යම් කලෙක අපි “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැදෑදනව්වෙන් කසීදනව්වෙහි වාරිකාවට වඩනා සේකැ”යි අසමෝ නම් එසමයෙහි “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට දුර වන්නා හ”යි අපට නොසතුටු බවෙක් වෙයි. දෙමනසෙක් වෙයි. වහන්ස, යම් කලෙක අපි “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැදෑදනව්වෙන් කසීදනව්වට වාරිකාවෙහි වැඩී සේකැ”යි අසමෝ නම් එසමයෙහි “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට දුර වෙති”යි අපට නොසතුටු බවෙක් වෙයි. දෙමනසෙක් වෙයි.

යද පන මයං හනොන, හගචනාං සුඤ්ඤාම: “කාසීහි මගධෙසු¹ වාරිකං පක්කමිසසනී”ති, හොති නො තසමිං සමයෙ අනත්තමනතා. හොති දෙමනසසං: “දුරෙ නො හගවා හවිසසනීති”. යද පන මයං හනොන, හගචනාං සුඤ්ඤාම “කාසීහි මගධෙසු වාරිකං පක්කනොනාති”. හොති අනප්පිකා නො තසමිං සමයෙ අනත්තමනතා හොති අනප්පකං දෙමනසසං: “දුරෙ නො හගවාති”.

යද පන මයං හනොන, හගචනාං සුඤ්ඤාම: “මගධෙහි කාසීසු වාරිකං පක්කමිසසනී”ති. හොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා, හොති සොමනසසං: ආසනො² නො හගවා හවිසසනීති, යද පන මයං හනොන, හගචනාං සුඤ්ඤාම: “මගධෙහි කාසීසු වාරිකං පක්කනොනාති”. හොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා හොති සොමනසසං: ‘ආසනො නො හගවාති’.

යද පන මයං හනොන, හගචනාං සුඤ්ඤාම: “කාසීහි වජ්ජීසු වාරිකං පක්කමිසසනීති”. හොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා හොති සොමනසසං: “ආසනො නො හගවා හවිසසනීති”. යද පන මයං හනොන, හගචනාං සුඤ්ඤාම: “කාසීහි වජ්ජීසු වාරිකං පක්කනොනාති”. හොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා: හොති සොමනසසං: “ආසනො නො හගවාති”.

යද පන මයං හනොන, හගචනාං සුඤ්ඤාම: “වජ්ජීහි මලලෙසු වාරිකං පක්කමිසසනීති”. හොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා. හොති සොමනසසං: “ආසනො නො හගවා හවිසසනීති”. යද පන මයං හනොන, හගචනාං සුඤ්ඤාම: “වජ්ජීහි මලලෙසු වාරිකං පක්කනොනාති. හොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා, හොති සොමනසසං: “ආසනො නො හගවාති”.

යද පන මයං හනොන, හගචනාං සුඤ්ඤාම: “මලලෙහි කොසලෙසු වාරිකං පක්කමිසසනීති”. හොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා හොති සොමනසසං: “ආසනො නො හගවා හවිසසනීති”. යද පන මයං හනොන, හගචනාං සුඤ්ඤාම: “මලලෙහි කොසලෙසු වාරිකං පක්කනොනාති. හොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා හොති සොමනසසං: “ආසනො නො හගවාති”.

යද පන මයං හනොන, හගචනාං සුඤ්ඤාම: “කොසලෙහි සාවඤ්ඤී වාරිකං පක්කමිසසනී”ති. හොති නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා හොති සොමනසසං: “ආසනො නො හගවා හවිසසනීති” යද පන මයං හනොන, හගචනාං සුඤ්ඤාම: “සාවඤ්ඤීයං විහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකසස ආරාමෙති”³. හොති අනප්පිකා³ නො තසමිං සමයෙ අත්තමනතා, හොති අනප්පකං සොමනසසං: ආසනො නො හගවාති”.

1. මගධෙ - සතා.
 2. ආසනො - සී 2.
 3. අනප්පකා - සතා.

“තසමා නිභ ඵපතයො සමබ්බොධො සරාවාසො රජාපථො, අබ්බොතාකාසො¹ පබ්බජජා. අලංකො පන වො ඵපතයො අප්පමාදයාති²”. අපී ඛො නො භනොත, එතමහා සමබ්බොධො අඤ්ඤා සමබ්බොධො සමබ්බොධනරො වෙව සමබ්බොධසඤ්ඤාතනරො වාති, කතමො පන වො ඵපතයො එතමහා සමබ්බොධො අඤ්ඤා සමබ්බොධො සමබ්බොධනරො වෙව සමබ්බොධසඤ්ඤාතනරොවාති?

ඉධ මයං භනොත, යද් රාජා පසෙනදි කොසලො උය්‍යානභූමි- නිය්‍යාතුකාමො භොති, යෙ තෙ රඤ්ඤා පසෙනදිසස කොසලස්ස නාගා ඔපවස්සා³ නෙ කප්පෙත්වා යා නා රඤ්ඤා පසෙනදිසස කොසලස්ස පජාපඤ්ඤො පියා මනාපා තා එකං පුරතො එකං පච්ඡතො නිසීද්දපෙම. තාසං ඛො පන භනොත, භගීනීනං එචරුපො ගජෙඤා භොති; “සෙය්‍යථාපි නාම ගජකරණ්ඩකස්ස තාවදෙව විචරිය- මානස්ස යථා තං, රාජාරහෙන⁴ ගජෙඤ නිභූසිතානං. තාසං ඛො පන භනොත, භගීනීනං එචරුපො කායසමච්ඡෙසා භොති, සෙය්‍යථාපි නාම තුලපිචුනො වා කප්පාසපිචුනො වා යථා තං රාජකඤ්ඤානං සුඛෙධිතානං⁵. තසමිං ඛො පන භනොත, සමයෙ නාගොපි රකඛි- නඛෙඛා භොති, තාපි භගීනීයො රකඛිතඛො භොන්ති, අත්ථාපි රකඛිතඛෙඛා භොති. න ඛො පන මයං භනොත, අභිජානාම, තාසු භගීනීසු පාපකං වික්ඛං උප්පාදෙතා. අයං ඛො නො භනොත, එතමහා සමබ්බොධො අඤ්ඤා සමබ්බොධො සමබ්බොධනරො වෙව සමබ්බොධසඤ්ඤාතනරොවාති. තසමාතිභ ඵපතයො සමබ්බොධො සරාවාසො රජාපථො, අබ්බොතාකාසො පබ්බජජා, අලංකො පන වො ඵපතයො අප්පමාදය.

චතුභි ඛො ඵපතයො ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොතාපනෙතා භොති අච්චිපාතධම්මො නියතො සමබ්බොධිපරායණො, කතමෙහි චතුභි? ඉධ ඵපතයො අරියසාවකො බුද්ධො අච්චිචප්ප- සාදෙන සමන්තාගතො භොති “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවාති” -පෙ- ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- විගතමලච්ඡරෙන වෙන සා අභාරං අජ්ඣාචසති මුක්ඛවාගො පයතපාණි වොස්සග්ගරතො යාවයොගො ද්‍යුසංවිභාගරතො. ඉමෙහි ඛො ඵපතයො චතුභි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොතාපනෙතා භොති අච්චිපාතධම්මො නියතො සමබ්බොධි- පරායණො.

තුමෙහ හි ඛො⁶ ඵපතයො, බුද්ධො අච්චිචප්පසාදෙන සමන්තා- ගතා; “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවාති”. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- යං ඛො පන කිඤ්චි කුලෙ දෙය්‍යධම්මං සබ්බං තං අප්පට්ඨිභ්‍යො සීලවනොති කල්‍යාණධම්මෙහි. තං කිං මඤ්ඤා ඵපතයො, කතිවිධා⁷ තෙ කොසලෙසු මනුස්සා යෙ තුමහාකං සමසමා යදිදං ද්‍යුසංවිභාගෙති⁸ ලාභා නො භනොත, සුලඤ්ඤං නො භනොත, යෙසං නො භගවා එවං ජානාතීති⁸.

1. අප්පමාකාසො - සි 2.
 2. ඔපවස්සා - ස්‍යා.
 3. රාජකඤ්ඤානං - මජ්ඣ., ස්‍යා
 4. පුච්ඡෙ ඤාතං - ස්‍යා
 5. තුමෙහ ඛො - මජ්ඣ., ස්‍යා,
 6. කතිවිධා - ස්‍යා.
 7. ද්‍යුසංවිභාගෙති - ස්‍යා.
 8. ජානාතීති, මජ්ඣ. - ස්‍යා.

වඩුවෙනි, ගිහිගෙය පළිබෝධ සහිතය, කෙලෙස් රජස් නගින තැනෙකි. පැවිද්ද එළිමහනෙකි. වඩුවෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා තොප විසින් නොපමා වීමට සුදුසු යි. වහන්ස, මේ සම්බාධයට වඩා අතිශයින් සම්බාධ වූ ද අතිශය සම්බාධ ය යි පවසන ලද්ද වූ ද අනෙක් සම්බාධයෙක් ඇතැ'යි. වඩුවෙනි, මේ සම්බාධයට වඩා අතිශයින් සම්බාධ වූ ද අතිශය සම්බාධ ය යි පවසන ලද්ද වූ ද තොපගේ අනෙක් සම්බාධය කවරේ දැයි.

වහන්ස, මෙහි අපි, යම් කලෙක පසේනදි කොසොල් රජතෙමේ උයන් බීමට නික්මෙනු කැමැත්තේ වේ ද (එකල්හි) පසේනදි කොසොල්-රජුගේ ඉසිලීමෙහි සමත් යම් ඒ ඇත්තු වෙන් නම් ඔවුන් සරසා පසේනදි කොසොල් රජුගේ පිය වූ මනාප වූ යම් ඒ මෙහෙයියෝ වෙන් නම් ඔවුන් එකක ඉදිරියෙන් ද එකක පස්සෙන් ද හිඳුවමු. වහන්ස, රජුට සුදුසු සුවදින් සැරසුනු ඒ නැගණියන්ගේ මෙබඳු සුවදෙක් වෙයි. එකෙණෙහි වැසුම් හරිනු ලබන සුවද කරවුවෙක සුවද යම්යේ නම් එමෙනි. වහන්ස, සුවයේ වැඩුනු රජකුමරියන් වූ ඒ නැගණියන්ගේ මෙබඳු කාපහසෙක් වෙයි. හිඹුල්පුලුනෙහි හෝ කපුපුලුනෙහි හෝ පහස යම්යේ නම් එමෙනි. වහන්ස, එසමයෙහි ඇතා ද රැක්ක යුත්තේ වෙයි. ඒ නැගණියෝ ද රැක්කයුත්තාහු වෙති. තමා ද රැක්කයුත්තේ වෙයි. වහන්ස අපි, ඒ නැගණියන් කෙරෙහි ලාමක සිතක් ඉපදවූ බවක් නො ම දනුම් හ. වහන්ස, මේ තෙල සම්බාධයට වඩා අතිශයින් සම්බාධ වූත් අතිශය සම්බාධය යි පවසන ලද්ද වූත් අනෙක් සම්බාධය යි. වඩුවෙනි, ගිහිගෙය පළිබෝධ සහිත ය. කෙලෙස් රජස් නගින තැනෙකි. පැවිද්ද එළිමහනෙකි. වඩුවෙනි, එහෙයින් මෙහිලා තොප විසින් නොපමා වීමට සුදුසු යි.

වඩුවෙනි, සිවුදහමෙකින් යුත් අරිසවුතෙමේ විවස ව නොවැටෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝවාන් වේ. කවර සිවුදහමකින් ද යත්: වඩුවෙනි, මෙහි අරිසවුතෙමේ "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘ හ. බුද්ධ හ, භගවත් හ"යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ධර්මයෙහි... සඩ්ධසයා කෙරෙහි...මුදන ලද ත්‍යාග ඇත්තේ (-ත්‍යාගශීලී ව, ආවුන්ට දීම පිණිස) දෝනා ලද අත් ඇත්තේ ත්‍යාගයෙහි ඇලුනේ යදිනු ලැබීමට සුදුසු වූයේ දීමෙහිත් බෙද දීමෙහිත් ඇලුනේ පහ ව ගිය මසුරු මල ඇති සිතින් යුතු ව ගිහිගෙයි වෙසෙයි. වඩුවෙනි, මේ සිවුදහමින් යුත් අරිසවු-තෙමේ විවස ව නොවැටෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝවාන් වේ.

වඩුවෙනි, තෙපි වනාහි "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘ හ. බුද්ධ හ. භගවත් හ යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගතය හ. ධර්මයෙහි...සඩ්ධසයා කෙරෙහි ...කුලයෙහි යම් කිසි දිය යුතු දෙයක් වේ නම් ඒ සියල්ල කලණුදහම් ඇති සිල්වතුන් හා නොපිළිබෙදන ලද්දේ වෙයි. වඩුවෙනි, ඒ කීමැයි හඟිවූ ද? දීමෙහිත් බෙද දීමෙහිත් ලා යම් කෙනෙක් තොපට සමසම වෙන් නම් කොසොල්දනවිවෙහි එබඳු මිනිස්සු කෙනෙක් වෙද්දැයි. වහන්ස, යම් බඳු අප ගැන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ දැනවදුරන සේක් නම් වහන්ස ඒ අපට ලාභයෙකි. අපට මනාලැබුමෙකි යි.

11. 1. 7

වෙඵද්චාරෙය්‍යසුත්තං.

3775. එකං සමයං හගවා කොසලෙසු චාරිකං වරමානො මහතා භීතඛුසලෙක්ඛන සඳිං යෙන වෙඵද්චාරං නාම කොසලානං බුහුමණගහපතිකා තදවසරී. අපෙසසාසුං ඛො වෙඵද්චාරෙය්‍යකා¹ බුහුමණගහපතිකා සමණො ඛුට්ඨ හො ගොතමො සක්‍යපුත්තො සක්‍යකුලා පබ්බජිතො කොසලෙසු චාරිකං වරමානො මහතා භීතඛුසලෙක්ඛන සඳිං වෙඵද්චාරං අනුප්පත්තො. තං ඛො පන හගවන්තං ගොතමං එවං කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො අබ්බුගහන්තො: “ඉතිපි සො හගවා අරහං සමමාසලුකො චිජ්ජාචරණසමපඤ්ඤො සුගතො ලොකච්ඡු අනුත්තරො පුරිසදමමසාරථී සත්ථා දෙවමනුස්සානං බුකො හගවා” තී. සො ඉමං ලොකං සදෙවකං සමාරකං සබුහම්කං සස්සමණබුහුමණිං පජං සදෙවමනුසස්සං සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පවෙදෙති. සො ධම්මං දෙසෙති: “ආදිකල්‍යාණං මජ්ඣිකල්‍යාණං පරියොසානකල්‍යාණං සාත්ථං සබ්‍යඤ්ඤානං කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුඤ්ඤං බුහුමචරියං පකාසෙති. සාධු ඛො පන තථාරුපානං අරහතං දස්සනං භොතීති.

අර ඛො වෙඵද්චාරෙය්‍යකා බුහුමණගහපතිකා යෙන හගවා තෙනුපසබ්බමිංසු. උපසබ්බමිත්වා අපෙසකචේව හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. අපෙසකචේව හගවතා සඳිං සමෙච්චාදිංසු සමෙච්චාදනීයං කරං සාරාණීයං විතිසාරෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. අපෙසකචේව යෙන හගවා තෙනඤ්ඤිං පණාමෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. අපෙසකචේව හගවතො සතතිකෙ නාමගොක්ඛානං සාවෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. අපෙසකචේව තුණභීභුතා එකමන්තං නිසීදිංසු එකමන්තං නිසීන්තො ඛො වෙඵද්චාරෙය්‍යකා² බුහුමණගහපතිකා හගවන්තං එතදචොචුං; මයං හො ගොතම, එවං කාමා එවඤ්ඤාදා එවං අධිප්පායා පුත්තසම්බාධසයනා³ අජ්ඣාචසෙය්‍යාම. කාසීකච්ඤානං පච්චනුභවෙය්‍යාම මාලාගන්ධිච්චෙපනං ධාරෙය්‍යාම, ජාතරුපරජතං සාදිසෙය්‍යාම. කායස්ස. හෙද පරච්චරණ සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජෙය්‍යාම. තෙසං නො හවං ගොතමො අමභාකං එවංකාමානං එවඤ්ඤාදානං එවං අධිප්පායානං තථා ධම්මං දෙසෙතු. යථා මයං පුත්තසම්බාධසයනා³ අජ්ඣාචසෙය්‍යාම, කාසීකච්ඤානං පච්චනුභවෙය්‍යාම, මාලාගන්ධිච්චෙපනං ධාරෙය්‍යාම ජාතරුපරජතං සාදිසෙය්‍යාම, කායස්ස ච හෙද පරච්චරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජෙය්‍යාමාති.

අත්තුපනායිකං චො ගහපතයො ධම්මපරියායං දෙසිස්සාමී. තං සුභොථ. සාධුකං මනසිකරොථ. භාසිස්සාමීති. එවං භොති ඛො වෙඵද්චාරෙය්‍යකා⁴ බුහුමණගහපතිකා හගවතො පච්චසෙසාසුං. හගවා එතදචොච:

1. ඛො තෙ වෙඵද්චාරෙය්‍යකා - මජසං.
 2. ඛො තෙ වෙඵද්චාරෙය්‍යකා - මජසං, ස්‍යා.
 3. පුත්තසම්බාධා සයනං " "
 4. වෙඵද්චාරෙය්‍යකා " "

11. 1. 7

වෙළුමාරොයාසුත්‍රය

එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසොල් දනව්වෙහි මහත් බික්සහන සමඟ වාරිකාවෙහි හැසිරෙන සේක් කොසොල් දනවු වැස්සන්ගේ වෙළුමාර නම් බමුණුගම වෙත පැමිණියේක. වෙළුමාර වැසි බමුණුගැහැවියෝ ‘‘ශාකාකුලයෙන් පැවිදි වූ ගොයුම් ගොත් ඇති හවත් ශ්‍රමණ ශාකාපුත්‍රයෝ මහත් බික්සහන සමඟ කොසොල් දනව්වෙහි වාරිකාවේ හැසිරෙන සේක් වෙළුමාර නුවරට පිළිවෙළින් පැමිණි සේක. ඒ හඟවත් ගෞතමයන් ගේ මෙබඳු කළණ කිතු සදෙක් උස් ව පැන නැංගේය: ‘‘ඒ භාග්‍යවත්හු මෙ කරුණෙකු දු අර්භත්භ, සමාක් සම්බුද්ධ භ. විද්‍යාවරණසම්පන්න භ, සුගත භ, ලොකවිදු භ, අනුත්තර-පුරිසදම්මසාරථී භ, දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘ භ. බුද්ධ භ. හඟවත් හ’’යි, ඔවුන් වහන්සේ දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බලුන් සහිත මහණබමුණන් සහිත මේ ලොව දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජාව තුමු වෙසෙසින් දන පසක් කොට පවසන සේක. ඔවුන් වහන්සේ මුල කලණ වූ මැද කලණ වූ අවසන කලණ වූ අරුත් සහිත ව්‍යඤ්ජන සහිත හුදෙක් පිරිසුන් පිරිසිදු බලසර පවසන සේක. එබඳු රහතුන් ගේ දක්ම යහපත් වේ’’යි ඇසුහ.

ඉක්බිති වෙළුමාර වැසි බමුණුගැහැවියෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ ඇතැම් කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත් පස් ව හුන්හ. ඇතැම් කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමඟ සතුටු වූහ. සතුටු විය යුතු සිහි කටයුතු කථාව කොට නිමවා එකත්පස් ව හුන්හ. ඇතැම් කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත ඇඳිලි බැඳ එකත් පස් ව හුන්හ. ඇතැම් කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමීපයෙහි නම් ගොත් අස්වා එකත්පස් ව හුන්හ. ඇතැම් කෙනෙක් මුඛින් නො බැණ එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් වෙළුමාර වැසි බමුණුගැහැවියෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කළහ. ‘‘හවත් ගෞතමයෙනි, අපි දරුවන්ගෙන් හක වූයහන්හි වෙසෙන්නමෝ සිනිඳු සඳුන් ගල්වන්නමෝ මල්ගඳවිලවුන් දරන්නමෝ රන්රිදී ඉවසන්නමෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සහලොවට පැමිණෙන්නමෝ යි මෙබඳු කාම ඇත්තමෝ මෙබඳු ඡන්ද ඇත්තමෝ මෙබඳු අදහස් ඇත්තමෝ වම්හ. යම් සේ අපි දරුවන් ගෙන් හක වූ යහන්හි වසන්නමෝ සිහිල් සඳුන් ගල්වන්නමෝ මල්ගඳවිලවුන් දරන්නමෝ රන්රිදී ඉවසන්නමෝ කාබුන් මරණින් මතුත් සුගති සහලොවට පැමිණෙන්නමෝ නම් මෙබඳු කාම ඇති මෙබඳු ඡන්ද ඇති මෙබඳු අදහස් ඇති ඒ අපට හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ එසේ දහම් දෙසන සේක්වා’’යි.

ගැහැවියෙහි, කමා එළවා දක්වීම ඇති දහම්නය තොපට දෙශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මැනවින් මෙනෙහි කරවු, කියන්නෙමි යි. හවත්නි, එසේ ය යි වෙළුමාරවැසි බමුණු ගැහැවියෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්සුහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළසේක.

කතමො ච ගහපතයො අත්තූපනාධිකො ධම්මපරියායො: ඉධ ගහපතයො අරියසාවකො ඉතිපට්ඨසංචිකකි: “අහං ඛොසම් ජීවිතුකාමො අමරිතුකාමො සුඛකාමො දුක්ඛපට්ඨකකුලො. යො ඛො මං ජීවිතුකාමං අමරිතුකාමං සුඛකාමං දුක්ඛපට්ඨකකුලං ජීවිතා වොරොපෙයා, න මෙනං අසස පියං මනාපං අභඡඤ්ච ඛො පන පරං ජීවිතුකාමං අමරිතුකාමං. සුඛකාමං දුක්ඛපට්ඨකකුලං ජීවිතා වොරොපෙයා පරසසපි තං අසස අපජියං අමනාපං. යො ඛො මායායං ධම්මො අපජියො අමනාපො. පරසසපෙයො ධම්මො අපජියො අමනාපො. යො ඛො මායායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, කරාහං පරං තෙන සංයොජෙයානති,? සො ඉති පට්ඨසංචිකාය අඤ්ඤා ච පාණාතිපාතා පට්ඨිරතො භොති. පරඤ්ඤා පාණාතිපාතා වෙරමණියා සමාදපෙති. පාණාතිපාතා වෙරමණියා ච වණණං භාසති ඵවමසසායං කායසමාවාරො තිකොට්ඨපරිසුද්ධො භොති.

පුනචපරං ගහපතයො, අරියසාවකො ඉතිපට්ඨසංචිකකි: “යො ඛො මෙ අදිනනං ථෙයාසඛබ්බතං ආදියෙයා, න මෙ තං අසස පියං මනාපං. අභඡඤ්ච ඛො පන පරසස අදිනනං ථෙයාසඛබ්බතං ආදියෙයාං, පරසසපි තං අසස අපජියං අමනාපං. යො ඛො මායායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, පරසස පෙයො ධම්මො අපජියො අමනාපො. යො ඛො මායායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, කරාහං පරෙනෙතන සංයොජෙයානති”? සො ඉති පට්ඨසංචිකාය අඤ්ඤා ච අදිනනාදනා පට්ඨිරතො භොති. පරඤ්ඤා අදිනනාදනා වෙරමණියා සමාදපෙති. අදිනනාදනා වෙරමණියා ච වණණං භාසති. ඵවමසසායං කායසමාවාරො තිකොට්ඨපරිසුද්ධො භොති.

පුනචපරං ගහපතයො, අරියසාවකො ඉති පට්ඨසංචිකකි: “යො ඛො මෙ දුරෙසු වාරිතං ආපජෙයා, න මෙ තං අසස පියං මනාපං අභඡඤ්ච ඛො පන පරසස දුරෙසු වාරිතං ආපජෙයාං, පරසසපි තං අසස අපජියං අමනාපං. යො ඛො මායායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, පරසස පෙයො ධම්මො අපජියො අමනාපො යො ඛො මායායං ධම්මො අපජියො අමනාපො, කරාහං පරෙනෙතන සංයොජෙයානති”? සො ඉති පට්ඨසංචිකාය අඤ්ඤා ච කාමෙසු මිච්ඡාවාරා පට්ඨිරතො භොති. පරඤ්ඤා කාමෙසු මිච්ඡාවාරා වෙරමණියා සමාදපෙති. කාමෙසු මිච්ඡාවාරා වෙරමණියා ච වණණං භාසති. ඵවමසසායං කායසමාවාරො තිකොට්ඨපරිසුද්ධො භොති.

ගැහැවියෙනි, තමා ඵළවා දෑක්වීම ඇති දහම නය කවරේ ද යත්: ගැහැවියෙනි, මෙහි අරිසවුතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි. මම වනාහි ජීවත් වනු කැමැත්තෙමි නො මැරෙනු කැමැත්තෙමි සුව කැමැත්තෙමි දුකට පිළිකුල් කරන්නෙමි වෙමි. යමෙක් ජීවත් වනු කැමති නො මැරෙනු කැමති සුව කැමති දුකට පිළිකුල් කරන මා දිවියෙන් තොර කරන්නේ නම් එය මට ප්‍රිය මනාප නො වන්නේ ය. මම ද ජීවත් වනු කැමති නො මැරෙනු කැමති සුව කැමති දුකට පිළිකුල් කරණ මෙරමා දිවියෙන් තොර කරන්නෙමි නම් මෙරමාහට ද එය අප්‍රිය අමනාප වන්නේය. යම් මේ දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් මෙරමාහට ද ඒ දහම අප්‍රිය අමනාප වේ. යම් මේ දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප නම් කෙසේ මම මෙරමා ඒ දහම සමග යොදන්නෙමි දැ යි. හෙතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා තෙමේත් පණ්ඩායෙන් වැළකුණේ වෙයි. මෙරමාත් පණ්ඩායෙන් වෙන් වීමෙහි සමාදන් කරවයි. පණ්ඩායෙන් වෙන් වීමෙහි ගුණත් කියයි. මෙසේ ඔහුගේ මේ කාය සංවරය තුන්කෙළවර පිරිසුදු වූයේ වෙයි.

ගැහැවියෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි; අරිසවු තෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි. යමෙක් මාගේ නුදුන් දෑ සොරයිකින් ගන්නේ නම් එය මට ප්‍රිය මනාප නො වන්නේ ය. මමත් මෙරමාගේ නුදුන් දෑ සොරයිකින් ගන්නෙමි නම් මෙරමාහට ද එය අප්‍රිය අමනාප වන්නේය. යම් මේ දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් මෙරමාහට ද මේ දහම අප්‍රිය අමනාප වේ. යම් මේ දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් කෙසේ මම මෙරමා ඒ දහම සමග යොදන්නෙමි දැ යි. හෙතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා කෙමේත් අධිනාදනින් වැළකුනේ වේ. මෙරමාත් අධිනාදනින් වෙන් වීමෙහි සමාදන් කරවයි. අධිනාදනින් වෙන් වීමෙහි ගුණත් කියයි. මෙසේ ඔහුගේ මේ කායසංවරය තුන්කෙළවර පිරිසුදු වූයේ වේ.

ගැහැවියෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි. අරිසවුතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි: “යමෙක් මාගේ අඹුවන් කෙරෙහි හැසිරීමට පැමිණෙන්නේ නම් මට එය ප්‍රිය මනාප නො වන්නේ ය. මමත් මෙරමාගේ අඹුවන් කෙරෙහි හැසිරීමට පැමිණෙන්නෙමි නම් මෙරමාහට ද එය අප්‍රිය අමනාප වන්නේ ය. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් මෙරමාහට ද ඒ දහම අප්‍රිය අමනාප වේ. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් කෙසේ මම මෙරමා ඒ සමග යොදන්නෙමි දැයි. හෙතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා තෙමේත් කාමයෙහි මිසභසරින් වැළකුනේ වෙයි. මෙරමාත් කාමයෙහි මිසභසරින් වෙන් වීමෙහි සමාදන් කරවයි. කාමයෙහි මිසභසරින් වෙන් වීමෙහි ගුණත් කියයි. මෙසේ ඔහුගේ මේ කායසංවරය තුන්කෙළවර පිරිසුදු වූයේ වෙයි.

සුනච්චරං ගහපතයො, අරියසාවකො ඉති පටිසංචිකකිති: යො ඛො මෙ මුසාවාදෙන අසුං හඤ්ජයා, න මෙ තං අසස පියං මනාපං. අහං වෙච ඛො පන පරස්ස මුසාවාදෙන අසුං හඤ්ජයාං පරස්සපි තං අසස අපජියං අමනාපං. යො ඛො මායාං ධම්මො අපජියො අමනාපො, පරස්ස පෙසො ධම්මො අපජියො අමනාපො. යො ඛො මායාං ධම්මො අපජියො අමනාපො, කථාහං පරනෙතන සංයොජෙය්‍යන්ති? යො ඉති පටිසංඛාය අත්තනා ච මුසාවාද පටිච්චිතො හොති, පරඤ්ච මුසාවාද වෙරමණියා සමාදපෙති. මුසාවාද වෙරමණියා ච වණණං භාසති. එවමස්සායං වච්චිසමාවාරො තිකොට්ඨපරිසුද්ධො හොති.

සුනච්චරං ගහපතයො, අරියසාවකො ඉති පටිසංචිකකිති: “යො ඛො මං පිසුනාය වාවාය මිකෙත භිකුද්දා, න මෙ තං අසස පියං මනාපං. අහං වෙච ඛො පන පරං පිසුනාය වාවාය මිකෙත භිකුද්දාං පරස්සපි තං අසස අපජියං අමනාපං. යො ඛො මායාං ධම්මො අපජියො අමනාපො, පරස්සපෙසො ධම්මො අපජියො අමනාපො. යො ඛො මායාං ධම්මො අපජියො අමනාපො, කථාහං පරං තෙන සංයොජෙය්‍යන්ති? යො ඉති පටිසංඛාය අත්තනා ච පිසුනාය වාවාය පටිච්චිතො හොති. පරඤ්ච පිසුනාය වාවාය වෙරමණියා සමාදපෙති. පිසුනාය වාවාය වෙරමණියා ච වණණං භාසති. එවමස්සායං වච්චිසමාවාරො තිකොට්ඨපරිසුද්ධො හොති.

සුනච්චරං ගහපතයො, අරියසාවකො ඉති පටිසංචිකකිති, යො ඛො ටං ඵරුසාය වාවාය සමුද්දවරෙය්‍ය, න මෙ තං අසස පියං මනාපං. අහං වෙච ඛො පන පරං ඵරුසාය වාවාය සමුද්දවරෙය්‍යං, පරස්සපි තං අසස අපජියං අමනාපං. යො ඛො මායාං ධම්මො අපජියො අමනාපො. පරස්සපෙසො ධම්මො අපජියො අමනාපො. යො ඛො මායාං ධම්මො අපජියො අමනාපො, කථාහං පරං තෙන සංයොජෙය්‍යන්ති? යො ඉති පටිසංඛාය අත්තනා ච ඵරුසාය වාවාය පටිච්චිතො හොති. පරඤ්ච ඵරුසාය වාවාය වෙරමණියා සමාදපෙති. ඵරුසාය වාවාය වෙරමණියා ච වණණං භාසති. එවමස්සායං වච්චිසමාවාරො තිකොට්ඨපරිසුද්ධො හොති.

සුනච්චරං ගහපතයො, අරියසාවකො ඉති පටිසංචිකකිති: “යො ඛො මං සමඵප්පලාපභාසෙන¹ සමුද්දවරෙය්‍ය. න මෙ තං අසස පියං මනාපං. අහං ඤ්ච ඛො පන පරං සමඵප්පලාපභාසෙන සමුද්දවරෙය්‍යං, පරස්සපි තං අසස අපජියං අමනාපං. යො ඛො මායාං ධම්මො අපජියො අමනාපො, පරස්සපෙසො ධම්මො අපජියො අමනාපො. යො ඛො මායාං ධම්මො අපජියො අමනාපො, කථාහං පරං තෙන සංයොජෙය්‍යන්ති”? යො ඉති පටිසංඛාය අත්තනා ච සමඵප්පලාපා පටිච්චිතො හොති, පරඤ්ච සමඵප්පලාපා වෙරමණියා සමාදපෙති. සමඵප්පලාපා වෙරමණියා ච වණණං භාසති. එවමස්සායං වච්චිසමාවාරො තිකොට්ඨපරිසුද්ධො හොති.

1. මිකෙති හෙදෙය්‍ය - සා.
 2. සමඵප්පලාපභාසෙන සමඵප්පලාපභාසෙන - මඡසං.

ගැහැවියෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: “අරීසවුතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි; යමෙක් මුසවායෙන් මාගේ ඇරැක් බිඳින්තේ නම් මට එය ප්‍රිය මනාප නො වන්නේ ය. මමත් මුසවායෙන් මෙරමාගේ ඇරැක් බිඳින්තෙමි නම් මෙරමාහට ද එය අප්‍රිය අමනාප වන්නේය. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් මෙරමාහටත් ඒ දහම අප්‍රිය අමනාප වේ. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් කෙසේ මම මෙරමා ඒ සමග යොදන්නෙමි දැයි. හෙතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා තෙමේත් මුසවායෙන් වැළකුනේ වෙයි. මෙරමාත් මුසවායෙන් වෙන් වීමෙහි සමාදන් කරවයි. මුසවායෙන් වෙන් වීමෙහි ගුණත් කියයි. මෙසේ ඔහුගේ මේ වාක්සංවරය තුන්කෙළවර පිරිසුදු වූයේ වේ.

ගැහැවියෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: “අරීසවුතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි. යමෙක් පිසුණුවදනින් මා හා මිතුරන් බිඳුවන්නේ නම් මට එය ප්‍රිය මනාප නො වන්නේ ය. මමත් පිසුණු වදනින් මෙරමා හා මිතුරන් බිඳුවන්නෙමි නම් මෙරමාහට ද එය අප්‍රිය අමනාප වන්නේ ය. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් මෙරමා හටත් ඒ දහම අප්‍රිය අමනාප වෙයි. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් කෙසේ මම මෙරමා ඒ සමග යොදන්නෙමිදැයි? හෙතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා තෙමේත් පිසුණුවදනින් වැළකුනේ වෙයි. මෙරමාත් පිසුණුවදනින් වෙන් වීමෙහි සමාදන් කරවයි. පිසුණු වදනින් වෙන් වීමෙහි ගුණත් කියයි. මෙසේ ඔහුගේ මේ වාක්සංවරය තුන්කෙළවර පිරිසුදු වූයේ වේ.

ගැහැවියෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: “අරීසවුතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි. යමෙක් රළු වදනින් මට බෙණෙන්නේ නම් මට එය ප්‍රිය මනාප නො වන්නේ ය. මමත් රළු වදනින් මෙරමාහට බණන්නෙමි නම් මෙරමාහටත් එය අප්‍රිය අමනාප වන්නේ ය. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් මෙරමාහටත් ඒ දහම අප්‍රිය අමනාප වේ. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් කෙසේ මම මෙරමා ඒ සමග යොදන්නෙමි දැයි. හෙතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා තෙමේත් රළු වදනින් වැළකුනේ වේ. මෙරමාත් රළුවදනින් වෙන් වීමෙහි සමාදන් කරවයි. රළුවදනින් වෙන් වීමෙහි ගුණත් කියයි. මෙසේ ඔහුගේ මේ වාක්සංවරය තුන්කෙළවර පිරිසුදු වූයේ වෙයි.

ගැහැවියෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි. “අරීසවුතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි. යමෙක් මට හිස්බයින් බෙණෙන්නේ නම් එය මට ප්‍රිය මනාප නො වන්නේ ය. මමත් මෙරමාහට හිස්බයින් බණන්නෙමි නම් මෙරමාහටත් එය අප්‍රිය අමනාප වන්නේ ය. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් මෙරමාහටත් ඒ දහම අප්‍රිය අමනාප වේ. යම් දහමෙක් මට අප්‍රිය අමනාප වේ නම් කෙසේ මම මෙරමා ඒ සමග යොදන්නෙමි දැයි. හෙතෙමේ මෙසේ නුවණින් සලකා තෙමේත් හිස්බයින් වැළකුනේ වෙයි, මෙරමාත් හිස්බයින් වෙන් වීමෙහි සමාදන් කරවයි හිස් බයින් වෙන් වීමෙහි ගුණත් කියයි. මෙසේ ඔහුගේ මේ වාක්සංවරය තුන්කෙළවර පිරිසුදු වූයේ වෙයි.

සො බුද්ධො අවෙච්චසසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා අරහං -පෙ- සඤා දෙවමනුසසානං බුද්ධො හගවාති”. ධම්මෙ මි -පෙ- සඤ්ඤා අවෙච්චසසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “සුපට්- පනෙනා හගවිතො සාවකසඤ්ඤා -පෙ- අනුකරං පුඤ්ඤකොඤ්ඤා ලොකස්සාති”. අරියකතොති සිලෙහි සමන්තාගතො හොති අධර්මොති -පෙ- සමාධිසංවහනනිකෙහි.

යනො ඛො ගහපතයො, අරියසාවකො ඉලෙහි සත්තහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො හොති. ඉලෙහි චතුහි ආකඤ්ඤෙහි යානෙහි. සො ආකඤ්ඤානො අත්තනාව අත්තනානං ව්‍යාකරෙය්‍ය: “විණනිරයොමහි විණනිරච්ඡානයොනියො විණපෙක්ඛිසියො විණාපායදුග්ගනිච්ඡිපානො. සොතාපනොහමස්මි අච්ඡිපාතධම්මො නියනො සමොධිපරායණොති”.

එවං වුක්ඛො වෙච්ඡාරෙය්‍යකා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා හගවන්තං එතදවොචු: “අභික්ඛන්තං හො ගොතම -පෙ- එතෙ මයං හවන්තං ගොතමං සරණං ගච්ඡාමි, ධම්මෙහි භික්ඛුසඤ්ඤා. උපාසකො නො හවං ගොතමො ධාරෙතු අජ්ජතග්ගෙ පාණ්ණපෙනෙ සරණං ගතෙති”.

11. 1. 8

භික්ඛුකාවසථසුක්ඛං

3776. එකං සමයං හගවා ඤාතිකෙ විහරති භික්ඛුකාවසථෙ අථ ඛො ආයසමා ආනාදෙය්‍ය යෙන හගවා තෙනුපසඤ්ඤා. උපසඤ්ඤාච්ඡා හගවන්තං අභිවාදෙය්‍යා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීනො ඛො ආයසමා ආනාදෙය්‍ය හගවන්තං එතදවොච: “සාලොහා නාම හන්තෙ, භික්ඛු කාලකතො. තස්ස කා ගති, කො අභිසම්පරායො? නාදා නාම හන්තෙ, භික්ඛුති කාලකතා. තස්සා කා ගති, කො අභිසම්පරායො? සුද්දනො නාම හන්තෙ, උපාසකො කාලකතො. තස්ස කා ගති, කො අභිසම්පරායො. සුජාතා නාම හන්තෙ, උපාසිකා කාලකතා තස්සා කා ගති, කො අභිසම්පරායොති.

සාලොහා ආනාදෙය්‍ය, භික්ඛු කාලකතො, ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතොච්චුක්ඛං පඤ්ඤාච්චුක්ඛං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකචා උපසම්පජ්ජ විහාසි. නාදා ආනාදෙය්‍ය, භික්ඛුති කාලකතා පඤ්ඤානං ඔරමහාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකා තඤ්ඤා පරිනිබ්බාසිති අනාවක්ඛමමො තස්මාලොකා. සුද්දනො ආනාදෙය්‍ය, උපාසකො කාලකතො තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගදොසමොහානං තනුභ්‍යා සකදගාමී සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගන්වා දුක්ඛස්සනං කර්මස්සති. සුජාතා ආනාදෙය්‍ය, උපාසිකා කාලකතා තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොතාපනො අච්ඡිපාතධම්මො නියනා සමොධිපරායණො.

1. විහරති - ස්‍යා.

හෙතෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙකුදු අර්භත් හ... දෙවිච්චිසුන්ට ශාස්තෘ හ, බුද්ධ හ, හගවත් හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. ධර්මයෙහි...“භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකසංඝයානෙමේ සුප්‍රතිපත්ත ය...ලොකයාට අනුත්තරපුණ්‍යක්ෂේත්‍රය”යි සධ්‍යයා කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. අබණ්ඩ වූ...සමාධිසංවර්තනික වූ ආර්යකාන්තශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි.

ගැහැවියෙහි, අරිසවු කෙමේ යම් කලෙක මේ සත් දහමින් යුතු වූයේ වෙ ද කැමති විය යුතු මේ සිවු කරුණෙන් යුතු වූයේ වෙ ද හෙතෙමේ කැමතිවන්නේ මම ක්ෂය වූ නිරය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ නිරිසත් යොගී ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ ප්‍රෙතවිෂය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ අපාය දුග්ගති විනිපාත ඇත්තෙමි වෙමි. විවස ව නොහෙතසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවාන් වෙමි”යි තෙමේ ම තමා පවසන්නේ යි.

මෙසේ වදළ කල්හි වෙළඳවාරයාක බමුණු ගැහැවියෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “හවත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතාමැනවී... මේ අපි හවත් ගොයුම්හුත් දහමත් බික්සහනත් සරණ කොට යෙමු. හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ අද පටන් දිවිහිමියෙන් සරණ ගිය අප උවසුන් කොට දරන සේකවා”යි.

11. 1. 8

ගිඤ්ජකාවසථ සූත්‍රය

3776. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඤාතගමෙක්හි උළඟෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, සාළානම් මහණ කලුරිය කෙළේය. ඔහුගේ ගතිය කුමක් ද? පරලොව කීමෙක් ද? වහන්ස, නන්ද නම් මෙහෙණ කලුරිය කළා ය. ඇගේ ගතිය කුමක් ද පරලොව කීමෙක් ද? වහන්ස, සුදත්ත නම් උවසු කලුරිය කෙළේ ය. ඔහුගේ ගතිය කුමක් ද පරලොව කීමෙක් ද? වහන්ස, සුජාතා නම් උවැසි කලුරිය කළා ය. ඇගේ ගතිය කුමක් ද පරලොව කීමෙක් දයි.

ආනන්ද කලුරිය කළ සාළා මහණ ආසුවයන් ක්ෂය කිරීමෙන් අනාසුව වූ එලසමාධියන් එලප්ඤාවත් දිට්‍රදම්මයෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ විසිය. ආනන්ද කලුරිය කළ නන්ද මෙහෙණ පඤ්ච මරමිභාගිය සංයොජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් ඔපපාතික වූවා එලොවින් පෙරලා නොඑන ස්වභාව ඇත්තී එහි ම පිරිනිවෙතසුලු වූවා ය. ආනන්ද, කලුරිය කළ සුදත්ත උවසු ත්‍රිවිධ සංයොජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් රාගදෙස මොහයන් තුනී වූ බැවින් සෙදගැමි වූයේ එක්වරක් ම මෙලොවට අවුත් දුක් කෙළවර කරන්නේ ය. ආනන්ද කලුරිය කළ සුජාතා උවැසි ත්‍රිවිධ සංයොජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් විවස ව නොහෙතසුලු වූවා නියත වූවා සම්බොධිය පිහිට කොට ඇත්තී සෝවාන් වූවා ය.

අනුච්ඡිදියං ටො පනෙනං ආනන්ද, යං මනුසසභුතො කාලං කරෙය්‍ය, තස්මිං තස්මිං ටෙ මං කාලකතෙ උපසඩ්ධතීතිවා එතමන්ථං පටිච්චන්දියං. විභෙසාභෙසා¹ ආනන්ද, අස්ස තථාගතස්ස. තස්මාතිභානන්ද, ධම්මාදසං නාම ධම්මපරියායං දෙසිය්‍යාමි. යෙන සමන්තාගතො අරියසාවකො ආකඛ්ඛමානො අක්ඛනාව අක්ඛානං ව්‍යාකරෙය්‍ය: “විණනිරයොමිති, විණනිරවජානයොනියො විණපෙක්ඛිවිසයො විණාපායදුග්ගතිවිතිපාතො සොනාපනෙකාභමස්මි අවිතිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායණො.

කතමො ට ටො ආනන්ද, ධම්මාදයො ධම්මපරියායො යෙන සමන්තාගතො අරියසාවකො ආකඛ්ඛමානො අක්ඛනාව අක්ඛානං ව්‍යාකරෙය්‍ය “විණනිරයොමිති විණනිරවජානයොනියො විණපෙක්ඛිවිසයො විණාපායදුග්ගතිවිතිපාතො සොනාපනෙකාභමස්මි අවිතිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායණො: ඉධානන්ද, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසානං බුද්ධො භගවාති” ධම්මො -පෙ- සම්මො -පෙ- අරියකතෙහි සීලෙහි සමන්තාගතො භොති අබ්භේදිහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි. අයං ටො ටො ආනන්ද, ධම්මාදයො ධම්මපරියායො යෙන සමන්තාගතො අරියසාවකො ආකඛ්ඛමානො අක්ඛනාව අක්ඛානං ව්‍යාකරෙය්‍ය: “විණනිරයොමිති විණනිරවජාන- යොනියො විණපෙක්ඛිවිසයො විණාපායදුග්ගතිවිතිපාතො, සොනාපනෙකා- භමස්මි අවිතිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායණොති”.

11. 1. 9

දුතිය ගිඤ්ජකාවසථසුක්ඛං

3777. එකමන්තං නිසිනෙහා ටො ආයසමා ආනන්දෙ භගවන්තං එතදථොච: “අයොකො නාම භනෙහ, භික්ඛු කාලකතො. තස්ස කා ගති, කො අභිසම්පරායො? අයොකා නාම භනෙහ, භික්ඛුනී කාලකතා. තස්සා කා ගති, කො අභිසම්පරායො? අයොකො නාම භනෙහ, උපාසකො කාලකතො තස්ස කා ගති, කො අභිසම්පරායො? අයොකා නාම භනෙහ, උපාසිකා කාලකතා තස්සා කා ගති, කො අභිසම්පරායො? ති.

අයොකො ආනන්ද, භික්ඛු කාලකතො ආසවානං ඛයා අනාසවං ටෙතොවිච්චන්තං පඤ්ඤවිච්චන්තං දිවෙධව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ සච්ඡිකතො උපසම්පජ්ජ ව්‍හාසි -පෙ- අයං ටො ටො ආනන්ද, ධම්මාදයො ධම්මපරියායො යෙන සමන්තාගතො අරියසාවකො ආකඛ්ඛමානො අක්ඛනාව අක්ඛානං ව්‍යාකරෙය්‍ය: “විණනිරයොමිති විණනිරවජානයොනියො විණපෙක්ඛිවිසයො විණාපායදුග්ගතිවිතිපාතො සොනාපනෙකාභමස්මි, අවිතිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරාය- ණො”ති.

(යථා පුරිමසුක්ඛං විඤ්ජාපරතඛං.)

1. විභෙසාභෙසා - මජ්ඣ, විභෙසාභෙසා - ස්‍යා.

ආනන්ද, මිනිස් වූවෙක් කලුරිය කරන්නේ නම් ඒ ඒ මිනිසා කලුරිය කළ කල්හි ඉදින් මා කරා එළඹ මෙකරුණ පුළුවන් නොය යන යමෙක් වේ ද මෙය පුන පුනා ඇසිරියෙකි. ආනන්ද, මෙය තරාගතයන්ට වෙහෙසක් ම වන්නේ ය. ආනන්ද, එහෙයින් මෙහි ලා යම් දහම්නයෙකින් යුතු අරියවූ කැමති වන්නේ "මම ක්ෂය වූ නිරය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ නිරිසන් යොන් ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ පෙත්තිවියය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ අපාය දුර්ගති විනිපාත ඇත්තෙමි වෙමි. විවස ව නො හෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වෙමි"යි තෙමේ ම තමා පවසන්නේ නම් දහම් කැඩපත නම් වූ (එබඳු) දහම් නයක් දෙශනා කරන්නෙමි.

ආනන්ද, යම් දහම්නයෙකින් යුතු අරියවූ කැමති වන්නේ "මම ක්ෂය වූ නිරය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ නිරිසන්යොන් ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ ප්‍රෙතවිෂය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ අපාය දුර්ගති විනිපාත ඇත්තෙමි වෙමි. විවස ව නො හෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වෙමි"යි තෙමේ ම තමා පවසන්නේ නම් දහම්කැඩපත නම් වූ ඒ දහම්නය කවරේ ද යි: ආනන්ද මෙහි අරියවූ "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ, බුද්ධියහ හගවත්හ"යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි ධර්මයෙහි... සධ්‍යයා කෙරෙහි ... අඛණ්ඩ වූ ... සමාධිය-වර්තනික වූ ආයථිකාන්ත ශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ආනන්ද යම් දහම්නයෙකින් යුතු අරියවූ කැමති වන්නේ "මම ක්ෂය වූ නිරය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ නිරිසන් යොන් ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ ප්‍රෙතවිෂය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ අපාය දුර්ගති විනිපාත ඇත්තෙමි විවස ව නො හෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වෙමි"යි තෙමේ ම තමා පවසන්නේ නම් මේ ඒ දහම් කැඩපත නම් වූ දහම්නය යි.

11. 1. 9

දුතිය ගිඤ්ජකාවසථ සූත්‍රය

3777. එකත්පසෙක හුන් ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: වහන්ස, අසොක නම් මහණ කලුරිය කෙළේ ය. ඔහුගේ ගතිය කුමක් ද? පරලොච කීමෙක් ද? වහන්ස, අසොකා නම් මෙහෙණ කලුරිය කළා ය. ඇගේ ගතිය කුමක් ද? පරලොච කීමෙක් ද? වහන්ස, අසොක නම් උච්ඡු කලුරිය කෙළේ ය. ඔහුගේ ගතිය කුමක් ද? පරලොච කීමෙක් ද? වහන්ස, අසොකා නම් උච්චි කලුරිය කළා ය. ඇගේ ගතිය කුමක් ද? පරලොච කීමෙක් ද? යි?

ආනන්ද, කලුරිය කළ අසොක මහණ ආසුච්චන් ක්ෂය කිරීමෙන් අනාසුච වූ එලසමාධියත් එලප්‍රඥාවත් දිට්‍රදුමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ විසී ය...ආනන්ද යම් දහම්නයෙකින් යුතු අරියවූ කැමති වන්නේ "මම ක්ෂය වූ නිරය ඇතියෙමි ක්ෂය වූ නිරිසන්යොන් ඇතියෙමි ක්ෂය වූ ප්‍රෙතවිෂය ඇතියෙමි ක්ෂය වූ අපාය දුර්ගතිවිනිපාත ඇතියෙමි වෙමි. විවස ව නොවැටෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වෙමි"යි තෙමේ ම තමා පවසන්නේ නම් මේ ඒ දහම්කැඩපත නම් වූ දහම්නය යි.

(පළවුසුතුර මෙන් විතර කටයුතු)

11. 1. 10

තත්ථය භිඤ්ජකාවසථපුත්තං

3778. එකමන්තං නිසින්නො ඛො ආයස්මා ආනන්දෙ හභවන්තං. එතදවොච: කකුඛො¹ නාම භනෙත, ඤාතීකෙ උපාසකො කාලකතො. තස්ස කා ගතී, කො අභිසම්පරායො? කාලිඛො² නාම භනෙත, ඤාතීකෙ උපාසකො කාලකතො -පෙ- නිකෙඛා³ නාම භනෙත, ඤාතීකෙ උපාසකො -පෙ- කථිස්සහො නාම භනෙත -පෙ- තුට්ඨො නාම භනෙත -පෙ- සන්තුට්ඨො නාම භනෙත -පෙ- හඳ්දෙ නාම භනෙත -පෙ- සුභඳ්දෙ නාම භනෙත, ඤාතීකෙ උපාසකො කාලකතො. තස්ස කා ගතී, කො අභිසම්පරායො⁴ තී?

කකුඛො ආනන්ද, උපාසකො කාලකතො පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරීක්ඛයා ඔපපාතිකො තස්ස පරීනිබ්බාසී අනාවක්ඛධම්මො තස්මා ලොකා. කාලිඛො ආනන්ද, උපාසකො කාලකතො -පෙ- නිකෙඛා ආනන්ද -පෙ- කථිස්සහො ආනන්ද -පෙ- තුට්ඨො ආනන්ද -පෙ- සන්තුට්ඨො ආනන්ද -පෙ- හඳ්දෙ ආනන්ද -පෙ- සුභඳ්දෙ ආනන්ද, උපාසකො කාලකතො පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරීක්ඛයා ඔපපාතිකො තස්ස පරීනිබ්බාසී අනාවක්ඛධම්මො තස්මා ලොකා.

පරොපඤ්ඤාසා⁴ ආනන්ද, ඤාතීකෙ උපාසකා කාලකතා පඤ්ඤානං ඔරමහාගීයානං සංයොජනානං පරීක්ඛයා ඔපපාතිකා තස්ස පරීනිබ්බාසීනො අනාවක්ඛධම්මො තස්මා ලොකා. යාධිකනච්චිති ආනන්ද, ඤාතීකෙ උපාසකා කාලකතා තිණ්ණං සංයොජනානං පරීක්ඛයා රාගදෙසමොහානං තනුන්තා සකදගාමීනො සක්ඛදෙව ඉමං ලොකං ආගගාථො දුක්ඛස්සන්තං කර්මස්සන්තී. ඡාතිරෙකානි ඛො ආනන්ද, පඤ්ඤාසනානි, ඤාතීකෙ උපාසකා කාලකතා තිණ්ණං සංයොජනානං පරීක්ඛයා සොතාපනතා අච්චිපාතධම්මො නියතා සම්මොඛිපරායණා.

අනච්චරීයං ඛො පනෙතං ආනන්ද, යං මහුස්සභුතො කාලකරෙය්‍ය, තස්මිං තස්මිං චෙ මං කාලකතෙ උපසඛිකම්ථො එතචස්ස පටිපුජ්ජිස්සථ. විහෙසාහෙසා ආනන්ද, අසිස තරාගතස්ස. තස්මාතීහානන්ද, ධම්මාදුසං නාම ධම්මපරියායං දෙසිස්සාමී යෙන සමන්තාගතො අරියසාවතො ආකඛිමානො අත්තනාව අත්තනානං ව්‍යාකරෙය්‍ය: "විණනිරයොමහි විණකිරච්ඡානයොනියො විණපෙත්තිවියයො විණාපායදුග්ගතීච්චිපාතො. සොතාපනෙතාහමස්මි අච්චිපාතධම්මො නියතො සම්මොඛිපරායණො.

1. කකුඛො - මජ්ඣ, කකුචො - භ්‍යා.
 2. කලිඛො - මජ්ඣ, ය්‍යා.
 3. නිකෙඛො - මජ්ඣ, අතිකදෙඛො - ය්‍යා.
 4. පරොපඤ්ඤාසං - මජ්ඣ, භ්‍යා.

11 1. 10

තතිය ගිඤ්ජකාවසථ සුත්‍රය

3778 එකත්පස් ව හුන් ආයුෂමත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, ඤාතගමිහි කකුධ නම් උවසු කලුරිය කෙළේ ය. ඔහුගේ ගතිය කුමක් ද? පරලොව කීමෙක් ද? වහන්ස, ඤාතගමිහි කාලිඛිග නම් උවසු කලුරිය කෙළේ ය. වහන්ස, ඤාතගමිහි නික්ඛ නම් උවසු... වහන්ස, කච්ඡසහ නම්... වහන්ස, තුවධ නම්... වහන්ස, සන්තුවධ නම්... වහන්ස, හද්ද නම්... වහන්ස ඤාතගමිහි සුහද්ද නම් උවසු කලුරිය කෙළේ ය. ඔහුගේ ගතිය කුමක් ද? පරලොව කීමෙක් ද යි?

ආනන්ද, කලුරිය කළ කකුධ උවසු පස් මරමිභාගියසංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් ඔපපාතික වූයේ එලොවින් පෙරලා නොඑන ස්වභාව ඇත්තේ එහි පිරිනිවෙනසුලු වෙයි. ආනන්ද, කලුරිය කළ කාලිඛිග උවසු... ආනන්ද, නික්ඛ... ආනන්ද, කච්ඡසහ... ආනන්ද, තුවධ.. ආනන්ද, සන්තුවධ.. ආනන්ද, හද්ද.. ආනන්ද, කලුරිය කළ සුහද්ද උවසු පස් මරමිභාගිය සංයෝජනයන්, ක්ෂය කිරීමෙන් ඔපපාතික වූයේ එලොවින් පෙරලා නොඑන ස්වභාව ඇත්තේ එහි පිරිනිවෙනසුලු වෙයි.

ආනන්ද, ඤාතගමිහි පනයකට වැඩි උවසුවෝ කලුරිය කළාහු පස් මරමිභාගියසංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් ඔපපාතික වූවාහු එලොවින් පෙරලා නො එනසුලු වූවාහු එහි පිරිනිවෙන සුල්ලෝ වෙත්. ආනන්ද, ඤාතගමිහි අනුවකට වැඩි උවසුවෝ කලුරිය කළාහු ත්‍රිවිධසංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් රාගදෙස මොහයන් තුනී වූ බැවින් සෙදගැමි වූවාහු එක් වරක් ම මෙලොවට අවුත් දුක් කෙළවර කරන්නාහ. ආනන්ද, ඤාතගමිහි පන්සිය සදෙනෙක් උවසුවෝ කලුරිය කළාහු ත්‍රිවිධ සංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් විවසව නො වැටෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වූහ.

ආනන්ද, මිනිස් වූවෙක් කලුරිය කරන්නේ නම් ඒ ඒ මිනිසා කලුරිය කළ කල්හි මා කරා එළඹ මෙකරුණ විචාරන්නහු ය යන යමෙක් ඉදින් ඇද්ද මෙය පුත පුතා අසිරි යි. ආනන්ද, මෙය තථාගතයන්ට වෙහෙසක් ම වන්නේ ය. ආනන්ද, එහෙයින් මෙහි ලා යම් දහමිනයෙකින් යුතු අරිසවු කැමැති වන්නේ “මම ක්ෂය වූ නිරය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ නිරිසන් යොන් ඇත්තෙමි, ක්ෂය වූ ප්‍රෙතවිෂය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ අපාය දුර්ගති විනිපාත ඇත්තෙමි වෙමි. විවසව නො වැටෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වෙමි” යි තෙමෙ ම තමා පවසන්නේ නම් දහමි කැඩපත නම් වූ (එබඳු) දහමිනයක් දෙශනා කරන්නෙමි.

කතමො ච සො ආනන්ද, ධම්මාදුසො ධම්මපරියායො යෙන සමන්තාගතො අරියසාවකො ආකඛ්ඛමානො අත්තනාව අත්තනං ව්‍යාකරෙය්‍ය -පෙ- නියතො සම්මොධිපරායණො: ඉධානන්ද අරියසාවකො බුද්ධි අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. ධම්මො -පෙ- සම්මත්ත -පෙ- අරියකතෙතභි සීලෙභි සමන්තාගතො භොති අධණ්ණඛ්ඛි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙභි. අයං ධො සො ආනන්ද, ධම්මාදුසො ධම්මපරියායො යෙන සමන්තාගතො අරියසාවකො ආකඛ්ඛමානො අත්තනාව අත්තනං ව්‍යාකරෙය්‍ය: “ඛිණ්ණනිරයොච්ඡි ඛිණ්ණනිරව්ඡානයොනියො ඛිණ්ණපෙක්ඛිවිසයො ඛිණ්ණපායදුග්ගතිච්ඡිපාතො. සොතාපනොකා’භමස්ථි අච්ඡිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායණො”ති.

වෙඨ්ඨවාරවග්ගො පඨමො.

භක්‍රුද්දනං:

රාජා ඔගධ දීසාවු සාරිපුත්තො පරෙ දුචෙ,
 ඊපතිං වෙඨ්ඨවාරෙය්‍යො ගිඤ්ජකාවසථෙ තයොති.

ආනන්ද, යම් දහම්නයෙකින් යුතු අරීසවු කැමැති වන්නේ... නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති (සෝවන්) වෙමි යි තෙමෙම තමා පවසන්නේ නම් දහම් කැඩපත නම් වූ ඒ දහම්නය කවරේ ද යි? ආනන්ද මෙහි අරීසවු "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි...දෙවි මිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධියහ. හඟවත්හ"යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. ධර්මයෙහි...සධස්‍යා කෙරෙහි ... අබණ්ඩ වූ...සමාධිසංවර්තනික වූ ආයතීකාන්ත ශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ආනන්ද, යම් දහම්නයෙකින් යුතු අරීසවු කැමැති වන්නේ "මම ක්ෂය වූ නිරය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ නිරිසන්යොන් ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ ප්‍රෙතවිෂය ඇත්තෙමි ක්ෂය වූ අපායදුර්ගති විනිපාත ඇත්තෙමි වෙමි. විවසව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වෙමි"යි තෙමෙ ම තමා පවසන්නේ නම් මේ ඒ දහම් කැඩපත නම් වූ දහම්නය යි.

පළමුවැනි වෙළඳවාර වර්ග යි.

එහි සුත්‍ර නාමාවලිය:

රාජ බ්‍රහ්මවරියොගධ දීඝාවු යි සුත්‍ර තුනෙකි. අනෙක් ශාරීපුත්‍ර සුත්‍ර දෙකෙකි. එපති වෙළඳවාරෙණාක යි දෙකෙකි. ගීඤ්ජකාවසථ සුත්‍ර තුනෙකි යි මුළුල්ල දසයෙකි යි.

2. රාජකාරාම වග්ගො

11. 2. 1

සහසාසුතතං.

3779. එකං සමයං හගවා සාවස්ථියං විහරති රාජකාරාමෙ. අථ ඛො සහසං භික්ඛුනීසංඛෙතා යෙන හගවා තෙනුපසධකම්. උපසධකම්භා හගවන්තං අභිවාදෙභා එකමන්තං අවධාසි. එකමන්තං ධීතා ඛො තා භික්ඛුනීයො හගවා එතදවොච; චතුභි ඛො භික්ඛුනීයො ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො යොතාපන්නො භොති අච්චිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායණො. කතමෙහි චතුභි: ඉධ භික්ඛුනීයො අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො භොති; “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤා දෙව-මනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සංඛෙ -පෙ- අරියකන්තෙහි සීමෙහි සමන්තාගතො භොති අඛණ්ඩෙහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනීකෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛුනීයො, චතුභි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො යොතාපන්නො භොති අච්චිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායණොති.

11. 2. 2

බ්‍රාහ්මණසුතතං.

3780. බ්‍රාහ්මණා භික්ඛවෙ, උදයගාමීනිං නාම පටිපදං පඤ්ඤපෙතති. තෙ සාවකං එවං සමාදපෙතති: “එහි ඤං අමෙහා පුරිස, කාලසෙඤ්ච උච්චාය පාවිනමුඛො යාහි. සො ඤං මා සොඛනං පරිවජ්ජෙහි, මා පපානං, මා බාණුං, මා කණ්ඞකාධානං¹, මා වජ්ජනිකං; මා ඔලිගලං. යඤ්ඤ පතෙය්‍යාසි,² තඤ්ඤව මරණං ආගච්චෙය්‍යාසි.³ එවං ඤං අමෙහා පුරිස, කායස්ස හෙද පරම්මරණං සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජිස්සසිති. තං ඛො පතෙතං භික්ඛවෙ, බ්‍රාහ්මණානං බාල ගමනමෙතං.⁴ මුළුගමනමෙතං, න නිබ්බිද්දය, න විරාගාය, න නිරොධාය, න උපසමාය, න අභිඤ්ඤාය, න සම්මොධාය, න නිබ්බානාය සංවත්තති.

අහඤ්ච ඛො භික්ඛවෙ, අරියස්ස විනයෙ උදයගාමීනිං පටිපදං පඤ්ඤපෙම්, යා එකන්තනිබ්බිද්දය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්මොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. කතමා ච සා භික්ඛවෙ, උදයගාමීනී පටිපද, යා එකන්තනිබ්බිද්දය -පෙ- නිබ්බානාය සංවත්තති? ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො භොති “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සංඛෙ -පෙ- අරියකන්තෙහි සීමෙහි සමන්තාගතො භොති, අඛණ්ඩෙහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනීකෙහි. අයං ඛො සා භික්ඛවෙ, උදයගාමීනී පටිපද, යා එකන්තනිබ්බිද්දය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්මොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

1. කණ්ඞකාධානං - මජ්ඣ, සා. 2. යානී වා - සිමු, පි 2, යඤ්ඤව - සා. 3. පපතෙය්‍යාසි - මජ්ඣ, සා. 4. ආගච්චෙය්‍යාසි - මජ්ඣ, සා. 5. එහි - පි 2. 6. බාලානං ගමනමෙතං - පි 2.

2. රාජකාරාම වර්ගය

11. 2. 1

සහස්ස සූත්‍රය

3779. එක් සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවක සමීපයෙහි රාජකාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි දහසක් මෙහෙණසහන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීයහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක සිටියහ. එකත්පසෙක සිටි ඒ මෙහෙණනට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක:

මෙහෙණනි, සිවුදහමකින් යුතු අරිසවු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ. කවර සිවුදහමකින් යත්: මෙහෙණනි, මෙසස්නෙහි අරිසවු "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු.. දෙව් මිනිසුන්ට ශාස්තෘහ හ. බුද්ධියහ, හඟවත්හ"යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ධර්මයෙහි.. සඩ්සයා කෙරෙහි... අබණ්ඩ වූ...සමාධි සංවර්තනික වූ ආයථිකාන්ත ශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මෙහෙණනි, මේ සිවුදහමින් යුතු අරිසවු විවස ව නොහෙන සුඵ නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ යි.

11. 2. 2

බ්‍රාහ්මණ සූත්‍රය

3780. මහණෙනි, බමුණෝ උදයගාමිනී නම් පටිපදාවක් පනවත්. ඔහු සච්චා මෙසේ සමාදන් කරවත්: "එම්බා පුරුෂය, එව තෙපි කලික් ම නැගිට පෙරදිගට මුහුණ ලා යවු. ඒ තෙපි හෙබ නහමක් දුරු කරවු. බැවුම නහමක් දුරු කරවු. කණුව නහමක් දුරු කරවු. කටුබිම නහමක් දුරු කරවු. අසුවියොරොච්ච නහමක් දුරු කරවු. ගම්දෙර ගවරවල නහමක් දුරු කරවු. යම් තැනෙක වැටෙන්නහු නම් එහි ම මරණයට පැමිණෙන්නහු එම්බා පුරුෂය, මෙසේ තෙපි කාබුන් මරණින් මතු සුගතිසගලොච්ච පැමිණෙන්නහු"යි මහණෙනි, ඒ මෙය බමුණන්ගේ බාල ගමනෙකි. මෙය මෝඩ ගමනෙකි. මෙය නිර්වේදය පිණිස නො පවතියි. විරාගය පිණිස නො පවතියි. නිරෝධය පිණිස නො පවතියි. ව්‍යුපසමය පිණිස නො පවතියි. අභිඤානය පිණිස නො පවති යි සම්බෝධිය පිණිස නො පවතියි. නිර්වාණය පිණිස නො පවතියි.

මහණෙනි, යම් පටිපදාවක් එකාන්තනිර්වේදය විරාගය නිරෝධය ව්‍යුපසමය අභිඤානය සම්බෝධිය නිර්වාණය පිණිස පවතී නම් මමන් අරිසසුන්හි (එබදු) උදයගාමිනී පටිපදාවක් පනවමි. මහණෙනි, යම් පටිපදාවක් එකාන්තනිර්වේදය පිණිස...නිර්වාණය පිණිස පවතී නම් ඒ උදයගාමිනීපටිපදව කවර යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු මෙකරුණෙනුදු... "දෙව් මිනිසුන්ට ශාස්තෘහ, බුද්ධියහ, හඟවත්හ"යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. ධර්මයෙහි... සඩ්සයා කෙරෙහි... අබණ්ඩ වූ...සමාධි සංවර්තනික වූ ආයථිකාන්ත ශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මහණෙනි, යම් පටිපදාවක් එකාන්තනිර්වේදය විරාගය නිරෝධය ව්‍යුපසමය අභිඤානය සම්බෝධිය නිර්වාණය පිණිස පවතී නම් මේ ඒ උදයගාමිනී පටිපදව යි.

11. 2. 3

ආනන්දස්මූතං

3781. එකං සමයං ආයස්මා ච සාරිච්ඡුක්කො ආයස්මා ච ආනන්දො සාවඤ්ඤාං විහරන්ති ජෙතවනෙ අනාරාමිණිකස්ස ආරාමෙ. අථ ඛො ආයස්මා සාරිච්ඡුක්කො සායන්හසමයං පටිසලලානා චූට්ඨිතො යෙනායස්මා ආනන්දො තෙනුපසදිංගම්. උපසඛිත්ථිඤා ආයස්මා ආනන්දො සද්ධිං සමමොද්දි. සමමොදනීයං කථං සාරාණියං විනිසාරෙඤා එකමන්තං නිසීද්දි. එකමන්තං නිසීදන්තො ඛො ආයස්මා සාරිච්ඡුක්කො ආයස්මා ආනන්දො එතදවොච: කතීන්තං ඛො ආච්චියො ආනන්දො, ධම්මානං පභානා කතීන්තං ධම්මානං සමන්තාගමනහෙතු එවමයං පජා හගවතා බ්‍යාකතා “සොතාපන්තා අවිනිපාකධම්මා නියතා සමොධිපරායණා” තී?

චතුක්කං ඛො ආච්චියො, ධම්මානං පභානා චතුක්කං ධම්මානං සමන්තාගමනහෙතු එවමයං පජා හගවතා බ්‍යාකතා: “සොතාපන්තා අවිනිපාකධම්මා නියතා සමොධිපරායණා” තී. කතමෙසං චතුක්කා: යථාරූපෙන ඛො ආච්චියො බුද්ධො අප්පසාදෙන සමන්තාගතො අසසුතවා පුට්ඨජ්ජනො කායස්ස හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපස්ස බුද්ධො අප්පසාදො න හොති. යථාරූපෙන ච ඛො ආච්චියො, බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො සුතවා අරියසාවකො කායස්ස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති, තථාරූපස්ස බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා” තී.

යථාරූපෙන ඛො ආච්චියො, ධම්මෙ අප්පසාදෙන සමන්තාගතො අසසුතවා පුට්ඨජ්ජනො කායස්ස හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති. තථාරූපස්ස ධම්මෙ අප්පසාදො න හොති. යථාරූපෙන ච ඛො ආච්චියො ධම්මෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො සුතවා අරියසාවකො කායස්ස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති. තථාරූපස්ස ධම්මෙ අවෙච්චප්පසාදො හොති. “සවාධානො හගවතා ධම්මො -පෙ- පච්චන්තං වෙදිතඤ්ඤා විඤ්ඤාති” තී.

යථාරූපෙන ඛො ආච්චියො, සමෙඤ්ඤ අප්පසාදෙන සමන්තාගතො අසසුතවා පුට්ඨජ්ජනො කායස්ස හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපස්ස සමෙඤ්ඤ අප්පසාදො න හොති. යථාරූපෙන ච ඛො ආච්චියො, සමෙඤ්ඤ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො සුතවා අරියසාවකො කායස්ස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති. තථාරූපස්ස සමෙඤ්ඤ අවෙච්චප්පසාදො හොති: “සුපච්චිකො හගවතො සාවකසමෙඤ්ඤා -පෙ- අනුක්කරං පුඤ්ඤාදොක්ඛන්තං ලොකස්සා” තී.

1. අවෙච්චප්පසාදෙන - සා.

11. 2. 3

ආනන්ද සූත්‍රය

3781. එක්කලෙක ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝත් ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරණුවෝත් සැවත සමීපයෙහි අනේපිඬුසිටුහුගේ දෙවුරමහි වැඩ වෙසෙති. එකල්හි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ සවස්කල විවෙකයෙන් නැගී සිටියාහු ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරණුවන් වෙත එළඹියහ. එළඹ ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරණුවන් සමග සතුටු වූහ. සතුටු වියයුතු සිහි කටයුතු කරාව කොට නිමවා එකත්පසෙක වැඩහුන්හ. එකත්පසෙක වැඩහුන් ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරණුවන්ට මෙය වදළහ: ඇවැත්නි, ආනන්දයෙනි, කෙනෙක් දහම් ප්‍රභාණයෙන් කෙනෙක් දහමින් යුතු වීම හෙතු කොට ගෙන මෙසේ මේ ප්‍රජාව “විවස ව නොහෙන සුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවනැ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද ද යි?

ඇවැත්නි, සිවුදහමක් දුරැලීමෙන් සිවුදහමෙකින් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මේ ප්‍රජාව “විවස ව නොහෙන සුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවනැ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද, කවර සිවුදහමෙකින් යත්: ඇවැත්නි, බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි යම්බඳු නොපැහැදීමෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපාය දුග්ගති විනිපාත නිරයට පැමිණේ නම් බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි එබඳු නොපැහැදීමක් ඔහුට නැත. ඇවැත්නි, බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි යම්බඳු ගුණ දැන පැහැදීමෙකින් යුතු උගත් අරිසවු කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොචට පැමිණේ නම් “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ, බුද්ධයහ, භගවත්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි එබඳු ගුණ දැන පැහැදීමක් ඔහුට ඇත.

ඇවැත්නි, දහමහි යම් බඳු නොපැහැදීමෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුග්ගති විනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් දහමහි එබඳු නොපැහැදීමක් ඔහුට නැත. ඇවැත්නි, දහමහි යම් බඳු ගුණ දැන පැහැදීමෙකින් යුතු උගත් අරිසවු කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොචට පැමිණේ නම් “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධර්මය ස්වාධ්‍යාත ය ... නුවණැත්තවුන් විසින් තමන් තමන් කෙරෙහි ලා දැසුතු ය”යි දහමහි එබඳු ගුණ දැන පැහැදීමක් ඔහුට ඇත.

ඇවැත්නි, සභන කෙරෙහි යම් බඳු නොපැහැදීමෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුග්ගති විනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් සභන කෙරෙහි එබඳු නොපැහැදීමක් ඔහුට නැත. ඇවැත්නි, සභන කෙරෙහි යම් බඳු ගුණ දැන පැහැදීමෙකින් යුතු උගත් අරිසවු කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොචට පැමිණේ නම් “භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සඛ්ඛයා සුපිළිපත් ය ... ලොචට අනුකුරු පින්කෙතැ යි සභන කෙරෙහි එබඳු ගුණ දැන පැහැදීමක් ඔහුට ඇත.

යථාරූපෙන ඛො ආච්චියො, දුඝඝිලොන සමන්තාගතො අඝඝුතවා පුච්චුජ්ජනො කායඝඝ හෙද පරම්මරණා අපායං දුග්ගතිං චිනිපාතං තිරයං උපපජ්ජති. තථාරූපඝඝ දුඝඝිලාං න භොති. යථාරූපෙහි ච ඛො ආච්චියො, අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගතො සුතවා අරියසාවකො කායඝඝ හෙද පරම්මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති. තථාරූපානිඝඝ අරියකතොති සීලානි භොනති “අධණ්ණානි -පෙ- සමාධිසංවහනනිකානි.” ඉමෙසං ඛො ආච්චියො, චතුක්කං ධම්මානං පභානා ඉමෙසං චතුක්කං ධම්මානං සමන්තාගමනහෙතු ඵවමයං පජා භගවතා ව්‍යාකතා “සොතාපක්කා අචිනිපාතධම්මො නියතා සමෙඛාධිපරායණා”ති.

11. 2. 4

දුග්ගතිසුතකං

3782. චතුහි භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සබ්බදුග්ගතිහයං¹ සමතික්කතොනො භොති. කතමෙහි චතුහි: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසසානං බුද්ධො භගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සබ්බෙ -පෙ- අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගතො භොති අධණ්ණානි -පෙ- සමාධිසංවහනනිකෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ, චතුහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සබ්බදුග්ගතිහයං සමතික්කතොනො භොතිති.

11. 2. 5

චිනිපාතසුතකං

3783. චතුහි භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සබ්බදුග්ගතිචිනිපාතහයං සමතික්කතොනො භොති. කතමෙහි චතුහි: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසසානං බුද්ධො භගවාති. ධම්මෙ -පෙ- සබ්බෙ -පෙ- අරියකතොති සීලෙහි සමන්තාගතො භොති අධණ්ණානි -පෙ- සමාධිසංවහනනිකෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ, චතුහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සබ්බදුග්ගතිචිනිපාතහයං සමතික්කතොනො භොතිති.

11. 2. 6

මිත්තාමච්චසුතකං

3784. යෙ² හි භික්ඛවෙ, අනුකමේපය්‍යාරථ, යෙ ච සොතබ්බං මඤ්ඤායපුං මිත්තා වා අච්චවා³ වා ඤ්ඤා වා සාලොභිතා වා, තෙ වො භික්ඛවෙ, චතුසු සොනාපජන්දයබ්බෙසු සමාදපෙනබ්බා නිවෙසෙ- තබ්බා පතිවධාපෙනබ්බා. කතමෙසු චතුසු: බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙ සමාදපෙනබ්බා -පෙ- “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසසානං බුද්ධො භගවා”ති. ධම්මෙ අවෙච්චපසාදෙ සමාදපෙනබ්බා -පෙ-

1. සබ්බදුග්ගතිචිනිපාතහයං. - සි 2.
 2. සෙතෙ - මජ්ඣ. - සා
 3. ඉච්ච - සි 9

ඇවැත්නි, යම්බඳු දුසිල්බවෙකින් යුතු නුගක් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුග්ගති විනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු දුසිල් බවෙක් ඔහුට නැත. ඇවැත්නි, යම් බඳු ආයාතකාන්තශීලයන්ගෙන් සමන්වාගත ශ්‍රැතවත් ආයාතශ්‍රාවක කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොචට පැමිණේ නම් අබණ්ඩ වූ ...සමාධිසංවර්තනික වූ එබඳුආයාත-කාන්තශීලයෝ ඔහුට වෙති ඇවැත්නි, මේ සිවුදහම දුරුලීමෙන් මේ සිවුදහමින් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මේ ප්‍රජාව විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවනැයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරන ලදී යි.

11. 2. 4

දුග්ගති සූත්‍රය

3782. මහණෙනි, සිවුදහමෙකින් යුතු අරිසවු සියලු දුග්ගතිබිය ඉක්ම වූයේ වෙයි. කවර සිවුදහමෙකින් යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු-ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. හගවත්හ යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ධර්මයෙහි.. සධ්‍යයා කෙරෙහි...අබණ්ඩ වූ...සමාධිය පිණිස පවත්නා වූ ආයාතකාන්තශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මහණෙනි, මේ සිවුදහමින් යුතු අරිසවු සියලු දුග්ගතිබිය ඉක්ම වූයේ වෙයි.

11. 2. 5

විනිපාත සූත්‍රය

783. මහණෙනි, සිවුදහමෙකින් යුත් අරිසවු සියලු දුග්ගති-විනිපාතබිය ඉක්ම වූයේ වෙයි. කවර සිවුදහමෙකින් යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. භාග්‍යවත්හ යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ධර්මයෙහි ... සධ්‍යයා කෙරෙහි... අබණ්ඩ වූ ...සමාධිසංවර්තනික වූ ආයාතකාන්තශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මහණෙනි, මේ සිවුදහමෙන් යුතු අරිසවු සියලු දුග්ගති විනිපාතබිය ඉක්ම වූයේ වෙයි.

11. 2. 6

මිත්තාමච්ච සූත්‍රය

3784. මහණෙනි, යම් කෙනකුන්ට අනුකම්පා කරන්නාහු නම්, මිතුරු වූහෝ සගයහළු වූ හෝ නැවූ හෝ සහලේ නැවූ හෝ යම් කෙනකුන් ඇහුම්කන් දියයුතු ය යි හඟනාහු නම් තොප විසින් ඔහු සිවු සෝවන් අහෙහි සමාදන් කරවියයුතු ය. වැස්වියයුතු ය. පිහිටුවියයුතු ය. කවර සිවු සෝවන් අහෙහි යත්: "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු .. දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධහ. හගවත්හ"යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පහැදීමෙහි සමාදන් කරවියයුතු ය..

“සවාක්ඛානො භගවතා ධම්මො -පෙ- පච්චික්ඛං වෙදිතඛෙඛා වික්ඛෙහි”ති. සඛෙක අවෙච්චපසාදෙ සමාදපෙනඛො -පෙ- සුපට්-පනො භගවතො සාවකසඛෙහා -පෙ- අනුත්තරං පුඤ්ඤකෙඛිත්තං ලොකස්සා”ති. අරියකතොතසු සීලෙසු සමාදපෙනඛො -පෙ- අඛණ්ඩසු -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙසු. යෙ¹ භික්ඛවෙ, අනුකමෙපයාරථ යෙ ච සොතඛං මඤ්ඤය්‍යං මිත්තා වා අමච්චා² වා ඤාති වා සාලොභිතා වා තෙ වො භික්ඛවෙ, ඉමෙසු චතුසු සොතාපත්තියඛෙහසු සමාදපෙනඛො නිවෙසෙනඛො පතිට්ඨාපෙනඛොති.

11. 2. 7

දුතිය මිත්තාමච්චසුත්තං

3785. යෙ භි භික්ඛවෙ, අනුකමෙපයාරථ යෙ ච සොතඛං මඤ්ඤය්‍යං මිත්තා වා අමච්චා වා ඤාති වා සාලොභිතා වා. තෙ වො භික්ඛවෙ, චතුසු සොතාපත්තියඛෙහසු සමාදපෙනඛො නිවෙසෙනඛො පතිට්ඨාපෙනඛො. කතමෙසු චතුසු: බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙ සමාදපෙනඛො -පෙ- “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤා දෙව-මනුස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. සියා භික්ඛවෙ, චතුත්තං මහාභුතානං අඤ්ඤථත්තං පට්ඨිධාතුයා ආපොධාතුයා තෙජොධාතුයා වායොධාතුයා. නතෙච බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතස්ස අරියසාවකස්ස සියා අඤ්ඤථත්තං. තත්ථිදං අඤ්ඤථත්තං: “සො චත බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො අරියසාවකො නිරයං වා තිරච්ඡාන-යොතිං වා පෙත්තවිසයං වා උපපජ්ජස්සති”ති නෙතං යානං විජ්ජති. ධම්මො අවෙච්චපසාදෙ සමාදපෙනඛො -පෙ- සඛෙක අවෙච්චපසාදෙ සමාදපෙනඛො -පෙ- අරියකතොතසු සීලෙසු සමාදපෙනඛො -පෙ- අඛණ්ඩසු -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙසු. සියා භික්ඛවෙ, චතුත්තං මහාභුතානං අඤ්ඤථත්තං: “පට්ඨිධාතුයා ආපොධාතුයා තෙජොධාතුයා වායොධාතුයා.” නතෙච අරියකතොතහි සීලෙහි සමන්තාගතස්ස අරියසාවකස්ස සියා අඤ්ඤථත්තං. තත්ථිදං අඤ්ඤථත්තං: “සො චත අරියකතොතහි සීලෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො නිරයං වා තිරච්ඡාන-යොතිං වා පෙත්තවිසයං වා උපපජ්ජස්සති”ති නෙතං යානං විජ්ජති. යෙ භික්ඛවෙ, අනුකමෙපයාරථ, යෙ ච සොතඛං මඤ්ඤය්‍යං, මිත්තා වා අමච්චා වා ඤාති වා සාලොභිතා වා. තෙ වො භික්ඛවෙ, ඉමෙසු චතුසු සොතාපත්තියඛෙහසු සමාදපෙනඛො නිවෙසෙනඛො පතිට්ඨාපෙනඛො”ති.

1. යෙතෙ - මජ්ඣ, සා.
2. භො - සීඉ.

“ධම්ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ස්වාධ්‍යාත ය.. නුවණැත්තවුන් විසින් තමන් තමන් කෙරෙහි ලා දතයුතු ය”යි දහමිහි ගුණ දූත පැහැදීමෙහි සමාදන් කරවියයුතු ය...“භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සංඝයා සුපිළිපත් ය... ලොවට අනුතුරු පින්කෙතැ”යි සහන කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙහි සමාදන් කරවියයුතු ය...අඛණ්ඩ වූ...සමාධිය පිණිස පවත්නා වූ ආයඝිකාන්ත ශීලයෙහි සමාදන් කරවියයුතු ය... මහණෙනි, යම් කෙනෙකුන්ට අනුකම්පා කරන්නාහු නම්, මිතුරු වූ හෝ සගයහළු වූ හෝ නෑ වූ හෝ සහලේ නෑ වූ හෝ යම් කෙනෙකුන් ඇහුම්කන් දියයුතු ය යි හඟනාහු නම් මහණෙනි, තොප විසින් ඔහු මේ සිටු සෝචන් අහෙහි සමාදන් කරවිය යුතු ය, වැස්වියයුතු ය. පිහිටුවියයුතු ය යි.

11. 2. 7

දුතිය මිත්තාමච්ච සූත්‍රය

3785. මහණෙනි, යම් කෙනෙකුන්ට අනුකම්පා කරන්නාහු නම් මිතුරු වූ හෝ සගයහළු වූ හෝ නෑ වූ හෝ සහලේ නෑ වූ හෝ යම් කෙනෙකුන් ඇහුම්කන් දියයුතු ය යි හඟනාහු නම් මහණෙනි, තොප විසින් ඔහු සිටු සෝචන් අහෙහි සමාදන් කරවියයුතුවහ. වැස්වියයුතුවහ. පිහිටුවිය යුතුවහ. කවර සිටුසෝචන් අහෙහි යත්: “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. හගචත්ත”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙහි සමාදන් කරවිය යුතු ය...මහණෙනි, පඨවිධාතුවේත් ආපොධාතුවේත් තෙජොධාතුවේත් වායොධාතුවේත් යන සිවුමහාභූතයන්ගේ වෙනස් බවෙක් වන්නේ ය. බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු අරිසවුහුගේ වෙනස් බවෙක් නො ම වන්නේ ය. මේ එහි වෙනස් බව යි. බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු ඒ අරිසවු නිරයට හෝ කිරිසන් යොනට හෝ ප්‍රෙතවිෂයට හෝ පෑමිණෙන්නේ ය යන මෙකරුණ එකත්තෙන් නෑහ. දහමිහි ගුණ දූත පැහැදීමෙහි සමාදන් කරවියයුතු ය...සහන කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙහි සමාදන් කරවිය යුතු ය...අඛණ්ඩ වූ...සමාධියංවර්තනික වූ ආයඝිකාන්තශීලයෙහි සමාදන් කරවියයුතු ය...මහණෙනි, පඨවිධාතුවේත් ආපොධාතුවේත් තෙජොධාතුවේත් වායොධාතුවේත් යන සිවුමහාභූතයන්ගේ වෙනස් බවෙක් වන්නේ ය. ආයඝිකාන්තශීලයෙන් සමන්වාගත අරිසවුහුගේ වෙනස් බවෙක් නො ම වන්නේ ය. මේ එහි වෙනස් බව යි. ආයඝිකාන්ත-ශීලයෙන් සමන්වාගත ඒ ආයඝිශ්‍රාදක නිරයට හෝ කිරිසන්යොනට හෝ ප්‍රෙතවිෂයට හෝ පෑමිණෙන්නේ ය යන මෙකරුණ එකත්තෙන් නෑහ. මහණෙනි, යම් කෙනෙකුන්ට අනුකම්පා කරන්නාහු නම් මිතුරු වූ හෝ සගයහළු වූ හෝ නෑ වූ හෝ සහලේ නෑ වූ හෝ යම් කෙනෙකුන් ඇහුම්කන් දියයුතු ය යි හඟනාහු නම් මහණෙනි, තොප විසින් ඔහු මේ සිටුසෝචන් අහෙහි සමාදන් කරවියයුතුවහ. වැස්වියයුතුවහ. පිහිටු වියයුතු හ යි.

11. 2. 8

දෙව්වාරිකසුත්තං

3786. එකං සමයං ආයස්මා මහාමොග්ගලොනො සාවතීයං විහරති ජේතවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. අථ ඛො ආයස්මා මහාමොග්ගලොනො සෙයාරාපි නාම බලවා පුරිභො සමම්ඤ්ජිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය පසාරිතං වා බාහං සමම්ඤ්ජෙය්‍ය, එවමෙව ජේතවනෙ අනන්තරතීනො දෙවෙසු තාවතීංසෙසු පාතුරහොසී. අථ ඛො සමඛ්‍යුලා තාවතීංසකාසීකා දෙවතායො යෙනායස්මා මහාමොග්ගලොනො තෙත්‍රපසඛකම්ඤ්ජු. උපසඛකම්ඤ්ජා ආයස්මන්තං මහාමොග්ගලොනං අභිවාදෙය්‍යා එකමන්තං අවධංසු. එකමන්තං ධීතා ඛො තා දෙවතා ආයස්මා මහාමොග්ගලොනො එතදවොච:

සාධු ඛො ආච්චසො, බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගමනං හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සක්ඛා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගමනහෙතු ඛො ආච්චසො, එවම්ඤ්ජෙව සත්තා කායස්ස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති. සාධු ඛො ආච්චසො, ධම්මො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගමනං හොති: “සවාක්ඛානො හගවතා ධම්මො -පෙ- පච්චන්තං වෙදිතධෙධො විඤ්ඤති”ති. ධම්මො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගමනහෙතු ඛො ආච්චසො, එවම්ඤ්ජෙව සත්තා කායස්ස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති. සාධු ඛො ආච්චසො, සඛෙඤ්ඤ අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගමනං හොති: “සුපච්චපනතො හගවතො සාවකසඛෙඤ්ඤා -පෙ- අනුත්තරං පුඤ්ඤකෙඛඤ්ඤා ලොකංසො”ති. සඛෙඤ්ඤ අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගමනහෙතු ඛො ආච්චසො, එවම්ඤ්ජෙව සත්තා කායස්ස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති. සාධු ඛො ආච්චසො, අරියකතෙතති සීලෙති සමන්තාගමනං හොති, අබණ්ණෙඛති -පෙ- සමාධිසංවත්තනීකෙති. අරියකතෙතති සීලෙති සමන්තාගමනහෙතු ඛො ආච්චසො, එවම්ඤ්ජෙව සත්තා කායස්ස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති.

සාධු ඛො මාරීස මොග්ගලොන, බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගමනං හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සක්ඛා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගමනහෙතු ඛො මාරීස මොග්ගලොන, එවම්ඤ්ජෙව සත්තා කායස්ස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති. සාධු ඛො මාරීස මොග්ගලොන, ධම්මො -පෙ- සඛෙඤ්ඤ -පෙ- අරියකතෙතති සීලෙති සමන්තාගමනං හොති අබණ්ණෙඛති -පෙ- සමාධිසංවත්තනීකෙති. අරියකතෙතති සීලෙති සමන්තාගමනහෙතු ඛො මාරීස මොග්ගලොන, එවම්ඤ්ජෙව සත්තා කායස්ස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති.

11. 2. 8

දෙවවාරික සූත්‍රය

3786. එක්සමයෙක ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ සැවත් නුවර අනේපිඬුසිටුහුගේ දෙවරමහි වැඩවෙසෙති. එකල්හි ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ යම්සේ බලවත් පුරුෂයෙක් හැකුළු අතක් දිගු කරන්නේ හෝ දිගු කළ අතක් හකුළුවන්නේ හෝ වේ නම් එසෙයින් ම ජෙනවනයෙහි අතුරුදන් වුවෝ කවුත්සාදෙවුලොව පහළ වූහ. එකල්හි කවුත්සාවැසි බොහෝ දෙවියෝ ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවන් වෙත එළඹියහ. එළඹ ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවන් වැඳ එකත්පස් ව සිටියහ. එකත්පස්ව සිටි ඒ දෙවියන්ට ආයුෂමත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ මෙය වදළහ:

ඇවැත්නි, “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනි-සුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධය හ. භගවත්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වීම යහපත් ම වේ. ඇවැත්නි, බුදුරජාණන්-වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණෙති. ඇවැත්නි, ධර්මය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මැනවින් දෙශනා කරන ලද්දේ ය...නුවණැත්තවුන් විසින් තමන් තමන් කෙරෙහි ලා දහයුතු ය”යි දහමහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වීම යහපත් ම වේ. ඇවැත්නි, දහමහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණෙති. ඇවැත්නි, භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකසභිස තෙමේ සුප්‍රතිපන්න ය... ලොකයාට අනුත්තරපුණ්‍යක්ෂෙත්‍රය” යි සභිසයා කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වීම යහපත් ම වේ. ඇවැත්නි, සභිසයා කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණෙති. ඇවැත්නි, අබණ්ඩ වූ... සමාධිසංවර්තනික වූ ආයඝිකාන්තශීලයෙන් යුතු වීම යහපත් ම වේ. ඇවැත්නි, ආයඝිකාන්තශීලයෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණෙති යි.

නිදුකාණෙනි, මොග්ගල්ලානයෙනි, ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. භගවත්හ යි බුදු-රජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතුවීම යහපත් ම වේ. නිදුකාණෙනි, මොග්ගල්ලානයෙනි, බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතුවීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණෙති. නිදුකාණෙනි, මොග් ගල්ලානයෙනි, ධර්මයෙහි...සභිසයා කෙරෙහි... අබණ්ඩ වූ...සමාධිසංවර්ත නික වූ ආයඝිකාන්ත ශීලයෙන් යුතුවීම යහපත් ම වේ. නිදුකාණෙනි මොග්-ගල්ලානයෙනි, ආයඝිකාන්තශීලයෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණෙති යි.

11. 2. 9

දුතිය දෙවචාරිකසුත්තං

3787. එකං සමයං ආයස්මා මහාමොග්ගලානො සාවස්ථියං විහරති ජේතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකසස ආරාමෙ. අථ ඛො ආයස්මා මහාමොග්ගලානො සෙය්‍යථාපි නාම බලවා පුරිසො —පෙ— දෙවෙසු තාවතිංසෙසු පාතුරහොසි. අථ ඛො සමබ්‍රලා තාවතිංසකාසිකා දෙවතායො —පෙ— ආයස්මා මහාමොග්ගලානො එතදවොච: “සාධු ඛො ආචුසො, බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගමනං හොති: “ඉතිපි සො හගවා —පෙ— සක්ඛා දෙවමනුසිසානං බුද්ධො හගවා”ති බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගමනහෙතු ඛො ආචුසො, එවමිධෙකච්චෙව සත්තා කායසිස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපන්නාති. සාධු ඛො ආචුසො, ධම්මෙ —පෙ— සඛෙක්ඛ —පෙ— අරියකතෙනහි සීලෙහි සමන්තාගමනං හොති අබණ්ණෙහි —පෙ— සමාධිසංවත්තනිකෙහි, අරියකතෙනහි සීලෙහි සමන්තාගමනහෙතු ඛො ආචුසො, එවමිධෙකච්චෙව සත්තා කායසිස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපන්නාති.

සාධු ඛො මාරිස මොග්ගලාන, බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගමනං හොති: “ඉතිපි සො හගවා —පෙ— සක්ඛා දෙවමනුසිසානං බුද්ධො හගවා”ති. බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගමනහෙතු ඛො මාරිස මොග්ගලාන, එවමිධෙකච්චෙව සත්තා කායසිස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපන්නාති. සාධු ඛො මාරිස මොග්ගලාන, ධම්මෙ —පෙ— සඛෙක්ඛ —පෙ— අරියකතෙනහි සීලෙහි සමන්තාගමනං හොති අබණ්ණෙහි —පෙ— සමාධිසංවත්තනිකෙහි. අරියකතෙනහි සීලෙහි සමන්තාගමනහෙතු ඛො මාරිස මොග්ගලාන, එවමිධෙකච්චෙව සත්තා කායසිස හෙද පරමමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපන්නාති.

11. 2. 10

තතිය දෙවචාරිකසුත්තං

3788. අථ ඛො හගවා සෙය්‍යථාපි නාම බලවා පුරිසො —පෙ— එවමෙච¹ ජේතවනෙ අනාරහිනො දෙවෙසු තාවතිංසෙසු පාතුරහොසි. අථ ඛො සමබ්‍රලා තාවතිංසකාසිකා දෙවතායො යෙන හගවා තෙනුපසඛිකමිංසු. උපසඛිකමිඤ්ඤා හගවන්තං අභිවාදෙක්ඛා එකමන්තං අච්චංසු. එකමන්තං ධීතා ඛො තා දෙවතායො හගවා එතදවොච: සාධු ඛො ආචුසො, බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගමනං හොති: “ඉතිපි සො හගවා —පෙ— සක්ඛා දෙවමනුසිසානං බුද්ධො හගවා”ති. බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගමනහෙතු ඛො ආචුසො, එවමිධෙකච්චෙව සොතාපන්නා² අච්චිපාතධම්මා නියතා සමොධිපරායණා. සාධු ඛො ආචුසො, ධම්මෙ —පෙ— සඛෙක්ඛ —පෙ— අරියකතෙනහි සීලෙහි සමන්තාගමනං හොති අබණ්ණෙහි —පෙ— සමාධිසංවත්තනිකෙහි. අරියකතෙනහි සීලෙහි සමන්තාගමනහෙතු ඛො ආචුසො, එවමිධෙකච්චෙව සොතාපන්නා අච්චිපාතධම්මා නියතා සමොධිපරායණාති.

1. එවමෙච - මජ්ඣිම, සා. 2. එවමිධෙකච්චෙව සත්තා සොතාපන්නා - මජ්ඣිම, සා.

11. 2. 9

දුතිය දෙවචාරික සූත්‍රය

3787. එක්සමයෙක ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ සැවත් නුවර අනේපිඬුපිටුහුගේ දෙවරමිහි වැඩවෙසෙහි. එකල්හි ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ යමසේ බලවත් පුරුෂයෙක්...තවුතිසා දෙවලොව පහළ වූහ. එකල්හි බොහෝ වූ තවුතිසාවැසි දෙවියෝ... ආයුෂ්මත් මහමුගලන් තෙරණුවෝ මෙය වදළහ. ඇවැත්නි; ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. හගවත්හ'යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වීම යහපත් ම වේ. ඇවැත්නි, බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණියහ. ඇවැත්නි, ධර්මයෙහි...සඬිසයා කෙරෙහි...අබණ්ඩ වූ...සමාධි-සංවර්තනික වූ ආයුෂ්කාන්තශීලයෙන් යුතු වීම යහපත් ම වේ. ඇවැත්නි, ආයුෂ්කාන්තශීලයෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණියහ යි.

නිදුකාණෙනි, මොග්ගල්ලානයෙනි 'ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනු දු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. හගවත්හ'යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වීම යහපත් ම වේ. නිදුකාණෙනි, මොග්ගල්ලානයෙනි, බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණියහ. නිදුකාණෙනි, මොග්ගල්ලානයෙනි, ධර්මයෙහි...සඬිසයා කෙරෙහි...අබණ්ඩ වූ ... සමාධි-සංවර්තනික වූ ආයුෂ්කාන්තශීලයෙන් යුතු වීම යහපත් ම වේ. නිදුකාණෙනි, මොග්ගල්ලානයෙනි, ආයුෂ්කාන්තශීලයෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම් සත්ත්වයෝ කාබුන් මරණින් මතු සුගති සගලොවට පැමිණියහ යි.

11. 2. 10

තතිය දෙවචාරික සූත්‍රය

3788. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යමසේ බලවත් පුරුෂයෙක්... එසෙයින් ම ජේතවනයෙහි අතුරුදන් වූ සේක් තවුතිසා දෙවලොව පහළ වූ සේක. එකල්හි බොහෝ වූ තවුතිසාවැසි දෙවියෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව සිටියහ. එකත්පස් ව සිටි ඒ දෙවියන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක: ඇවැත්නි, 'ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධයහ. හගවත්හ'යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වීම මනා ම වේ. ඇවැත්නි, බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම්හු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන්හ. ඇවැත්නි, ධර්මයෙහි...සඬිසයා කෙරෙහි... අබණ්ඩ වූ... සමාධිසංවර්තනික වූ ආයුෂ්කාන්තශීලයෙන් යුතු වීම මනා ම වේ. ඇවැත්නි, ආයුෂ්කාන්තශීලයෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මෙහි ඇතැම්හු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන්හ යි.

සාධු ඛො මාරීස, බුද්ධො අවෙච්චපසසාදෙන සමනනාගමනං
 හොති “ඉතිපි සො හගවා —පෙ— සත්ථා දෙවමනුසසානං බුද්ධො
 හගවා”ති. බුද්ධො අවෙච්චපසසාදෙන සමනනාගමනහෙතු ඛො මාරීස,
 එවමයං පජා සොතාපනනා අවිනිපාතධම්මො නියතා සම්මොධිපරායණා.
 සාධු ඛො මාරීස, ධම්මෙ —පෙ— සඛෙඤ්ඤා —පෙ— අරියකතොති
 සීලෙහි සමනනාගමනං හොති අඛණ්ණෙහි —පෙ— සමාධිසංවත්ත-
 නිකෙහි. අරියකතොති සීලෙහි සමනනාගමනහෙතු ඛො මාරීස,
 එවමයං පජා සොතාපනනා අවිනිපාතධම්මො නියතා සම්මොධි-
 පරායණාති.

රාජකාරාමවග්ගො දුතියො.

තප්පාද්දනං:

සහසසමුඛමණානඤ්ඤා දුග්ගති ව විනිපාතො,
 මිත්තාමච්චා දුට්ඨො චුක්ඛා තයො ව දෙවචාරිකාති.

නිදුකාණන් වහන්ස, “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධියහ. හගවත්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වීම මනා ම වේ. නිදුකාණන් වහන්ස, බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මේ ප්‍රජාව විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ. නිදුකාණන් වහන්ස, ධර්මයෙහි.. සඛසයා කෙරෙහි.. අබණ්ඩ වූ.. සමාධි සංවර්තනික වූ ආයතීකාන්තශීලයෙන් යුතු වීම මනා ම වේ. නිදුකාණන් වහන්ස, ආයතීකාන්තශීලයෙන් යුතු වීම හෙතු කොට මෙසේ මේ ප්‍රජාව විවස ව නො හෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ යි.

දෙවෙනි රාජකාරාම වර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

සහස්ස, බ්‍රාහ්මණ, ආනන්ද, දුග්ගති, විනිපාත යි පසෙක් ද මිත්තාමච්ච සූත්‍ර දෙකෙක් ද දෙවචාරික සූත්‍ර තුනෙක් ද කියන ලෙහ (මුළුල්ල දශයෙකි).

3. සරකානි¹වගො

11. 3. 1

මහනාමසූතං

3789. එකං සමයං හගවා සකෙකසු විහරති කපිලවත්ථුසමී. නිග්‍රොධාරාමෙ. අථ ඛො මහනාමො සකෙකා යෙන හගවා තෙනුපසඛකමී. උපසඛකමීත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසිනෙකා ඛො මහනාමො සකෙකා හගවන්තං එකදවොච: “ඉදං හන්තෙ, කපිලවත්ථු ඉදංකෙදෙව චීතඝ්ඤා ඛාහුජඤ්ඤං² ආකීණ්ණමනුසසං සමබ්බාධබ්‍රහං³. යො ඛවාහං හන්තෙ, හගවන්තං පඨිරුපාසිත්වා මනොභාවනීයං වා භීතඤ්ඤං⁴ සායන්හසමයං කපිලවත්ථුං පවිසන්තො හන්තන්තපි⁵ හත්තීනා සමාගච්ඡාමී. හන්තන්තපි අසෙසන සමාගච්ඡාමී. හන්තන්තපි රථෙන සමාගච්ඡාමී. හන්තන්තපි සකථෙන සමාගච්ඡාමී. හන්තන්තපි පුරිසෙන සමාගච්ඡාමී. තස්ස මඤ්ඤං හන්තෙ, තස්මිං සමයෙ මුසස්තෙව හගවන්තං ආරඛ්‍යා සති. මුසස්ති ධම්මං ආරඛ්‍යා සති මුසස්ති සඛ්ඤං ආරඛ්‍යා සති. තස්ස මඤ්ඤං හන්තෙ, එවං හොති: “ඉමමහි වාහං සමයෙ කාලං කරෙය්‍යං කා මමස්ස⁶ ගති, කො අභිසම්පරායො⁷ ති?”

මා හායි මහනාම, මා හායි මහනාම අපාපකං තෙ මරණං හවිසස්ති, අපාපිකා කාලකිරියා⁸. යස්ස කස්සචි මහනාම, දීසරන්තං සඤ්ඤාපරිභාවිතං චිත්තං, සීලපරිභාවිතං චිත්තං, සුතපරිභාවිතං චිත්තං, වාගපරිභාවිතං චිත්තං, පඤ්ඤාපරිභාවිතං චිත්තං, තස්ස යො හි ඛවායං කායො රුපි වාතුමච්ඡාහුතිකො මාතාපෙතතිකසමීභවො ඔදන-කුමමාසුපචයො අනිච්චුච්ඡාදනපරිමද්දනභෙදනවිද්ධිසනධම්මො, තං ඉධෙව⁹ කාකා වා බාදනති, ගිජ්ඣා වා බාදනති, කුලලා වා බාදනති, සුපානා¹⁰ වා බාදනති, සිගාලා වා බාදනති, විවිධා වා පාණකජාතා බාදනති. යඝ්ඤා බ්‍රහ්ම චිත්තං දීසරන්තං සඤ්ඤාපරිභාවිතං, සීලපරි-භාවිතං, සුතපරිභාවිතං, වාගපරිභාවිතං, පඤ්ඤාපරිභාවිතං, තං උද්ධංගාමී හොති විසෙසගාමී.

1. සරකානි - මජ්ඣ. 2. බහුජනං - සීල, සී 2. 3. සමබ්බාධබ්‍රහං - ස්‍යා. 4. මනො භාවනීයෙ වා භීතඤ්ඤං - මජ්ඣ, ස්‍යා. 5. කා මඤ්ඤං - මජ්ඣ, ස්‍යා, 6. කාලංකිරියා - මජ්ඣ. 7. ඉමමෙව - ස්‍යා. 8. සුතඛා - මජ්ඣ, ස්‍යා. 9. විබ්‍රහ්මන්ත - අධිකරා.

3. සරකානි වර්ගය

11. 3. 1

මහානාම සූත්‍රය

3789. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සාකාදනවිවෙති කිලුල්වත් නුවර සමීපයෙහි නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි මහානාම ශාකාය නෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් මහානාම ශාකාය නෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය : වහන්ස, “මේ කිලුල්වත්නුවර සමෘද්ධ ද (පළන් අබරණින්) පිණාගියේ ද බොහෝ දෙනාට භික්‍ෂ ද ගැවසුණු මිනිසුන් ඇත්තේ ද හැසුණු වීරී ඇත්තේ ද වෙයි. වහන්ස, ඒ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හෝ කුසල්සිත වඩන මහණ කෙනකුන් හෝ ඇසුරු කොට සවස්කල කිලුල්වතට පිවිසෙනුයෙමි නොසන්හුන් ව හැසිරෙන ඇතකු සමගත් එක් වෙමි. නොසන්හුන් ව හැසිරෙන අසකු සමගත් එක් වෙමි. නොසන්හුන් ව හැසිරෙන රියක් සමගත් එක් වෙමි. නොසන්හුන් ව හැසිරෙන ගැළක් සමගත් එක් වෙමි. නොසන්හුන් ව හැසිරෙන පුරුෂයෙකු සමගත් එක් වෙමි. වහන්ස, එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඇරබ පැවැති ඒ මාගේ සිතිය මුළා වේ මැයි. දහම් ඇරබ පැවැති සිතිය මුළා වේ මැයි. සහන ඇරබ පැවැති සිතිය මුළා වේ මැ යි. වහන්ස, ඒ මට මෙබඳු සිතෙක් වෙයි: “මෙසමයෙහි මම කැරුරිය කරන්නෙමි නම් මා ගේ ගතිය කුමක් වන්නී ද, පරලොව කීමෙක් වන්නේ දැ”යි?

මහානාම, නො බව, මහානාම නො බව. නොපගේ මරණය අලාමක වන්නේ ය, කාලක්‍රියාව අලාමක වන්නී ය. මහානාම, යම් කිසිවකුගේ සිත දිගුකලක් සැදහැයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, සිත ශීලයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, සිත ශ්‍රැතයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, සිත ත්‍යාගයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, සිත ප්‍රඥායෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේද, ඔහුගේ රූපවත් ශරීරයෙක් සතර මහාභුතයෙන් නිපන්නේ මවුපියන්ගේ ශුක්‍රශෝණිතයෙන් උපන්නේ යම් බතීන් හා කොමුයෙන් වැඩුණේ නිරතුරු උලන පිරිමද්දන ඝීදෙන වැනසෙන දහම් ඇත්තේ වේ ද එය මෙහි ම කවුඩෝ හෝ කති. ගිජුලිහිණියෝ හෝ කති. උකුස්සෝ හෝ කති. ශුන්කයෝ හෝ කති. සිවල්ලු හෝ කති. නන්වැදැරුම් ප්‍රාණිහු හෝ කති. ඔහුගේ යම් සිතෙක් වූ කලි දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි සැදහැයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, ශීලයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, ශ්‍රැතයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, ත්‍යාගයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, ප්‍රඥායෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ද, එය උඩුහුරුව යනසුලු වෙයි. වෙසෙස් බැව් කරා යනසුලු වේ.

සෙය්‍යථාපි මහානාම, බලවා පුරිසො සප්පිකුම්භං වා තෙල-
 කුම්භං වා ග්ග්ඝිරං උදකර්භදං ඔගාහෙත්වා හිද්දො, තත්‍ර යාසස්¹
 සකඛරා වා කඨලා වා සා අධොගාමී අසස්. යඤ්ච ඛට්ඨස්ස තත්‍ර
 සප්පි වා තෙලං වා තං උද්ධගාමී අසස් විසෙසගාමී. එවමෙව ඛො
 මහානාම, යස්ස කස්සචී දීසරත්තං සද්ධාපරිභාවිතං විත්තං සීල-පෙ-
 සුත -පෙ- වාග -පෙ- පඤ්ඤපරිභාවිතං විත්තං, තස්ස යො හි
 ඛොයං කායො රුපී වාතුමමහාභුතිකො මාතාපෙත්තිකසමිභවො
 ඔදනකුමමාසුපවයො අතිච්ඡුච්ඡාදනපරිමද්දනභෙදනවිද්ධංසනධම්මො,
 තං ඉධෙව කාකා වා බාදන්ති, ගීජ්ඣා වා බාදන්ති, කුලලා වා බාදන්ති,
 සුපානා වා බාදන්ති, සීගාලා වා බාදන්ති, විවිධා වා පාණකජාතා
 බාදන්ති. යඤ්ච ඛට්ඨස්ස විත්තං සද්ධාපරිභාවිතං -පෙ- පඤ්ඤපරිභාවිතං
 විත්තං. තං උද්ධගාමී හොති විසෙසගාමී. තුඤ්ඤං ඛො පන
 මහානාම, දීසරත්තං සද්ධාපරිභාවිතං විත්තං -පෙ- පඤ්ඤපරිභාවිතං
 විත්තං මා භාගි මහානාම, මා භාගි මහානාම, අපාපකං තෙ මරණං
 භවිස්සති. අපාපිකා කාලකීරියාති.

11. 3. 2

දුතිය මහානාමසුත්තං

3790. එකං සමයං භගවා සකෙකසු විහරති කපිලවත්ථුසමී.
 නිග්‍රොධාරාමෙ. අථ ඛො මහානාමො සකෙකා යෙන භගවා
 තෙනුපසඛකමී -පෙ- එකමන්තං නිසිනෙතා ඛො මහානාමො
 සකෙකා භගවන්තං එතදවොච: “ඉදං² භනෙත, කපිලවත්ථු ඉද්ධඤ්චව
 ඒතඤ්ච බාහුජඤ්ඤං ආකීණ්ණමනුස්සං සමබාධබ්‍රහ්මං. යො ඛවාහං
 භනෙත, භගවන්තං වා පඨිරුපාසිත්වා මනොභාවතීයං වා හිත්ඛුං,
 සායන්තසමයං කපිලවත්ථුං පච්චිනෙතා භනෙතන්ති භජීනා
 සමාගච්ඡාමී. භනෙතන්ති අසෙසන සමාගච්ඡාමී. භනෙතන්ති රථේන
 සමාගච්ඡාමී. භනෙතන්ති සකථෙන සමාගච්ඡාමී. භනෙතන්ති පුරිසෙන
 සමාගච්ඡාමී. තස්ස මඤ්ඤං භනෙත, තස්මිං සමයෙ මුස්සතෙව
 භගවන්තං ආරබ්භ සති, මුස්සති ධම්මෙ. ආරබ්භ සති, මුස්සති
 සඛිං ආරබ්භ සති. තස්ස මඤ්ඤං භනෙත, එවං හොති: “ඉමඤ්චි
 වාහං සමයෙ කාලඛ්‍යරෙය්‍යං කා මමස්ස ගති, කො අභිසම්ප-
 රායො’ති?”

1. යා අසස් - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 2. ඉධ - සී 2.

මහානාම යම්සේ බලවත් පුරුෂයෙක් ගිතෙල් කළයක් හෝ තෙල් කළයක් හෝ ගැඹුරු දියවිලකට බස්වා බිඳින්නේ ද, එහි යම් කැට හෝ කැබලිකි හෝ වන්නේ නම් එය යටට යනසුලු වන්නේ ය. එහි යම් ගිතෙල් හෝ තෙල් හෝ වන්නේ නම් එය උඩුහුරු ව යනසුලු වෙසෙස් ව යනසුලු වන්නේ ය. මහානාම එසෙයින් ම යම් කිසිවකුගේ සිත දිගු කලක් මුළුල්ලෙහි සැදුහැයෙන් භාත්පසින් වඩන ලද්දේ ද, සිත ශීලයෙන්... ශ්‍රැතයෙන්...ත්‍යාගයෙන්...ප්‍රඥායෙන් භාත්පසින් වඩන ලද්දේ ද ඔහුගේ යම් රූපවත් වූ, ශරීරයෙක් සතර මහාභූතයෙන් නිපන්නේ මවුපියන්ගේ ශුක්‍රශෝණිතයෙන් උපන්නේ බිතින් හා කොමුයෙන් වැඩුණේ නිරතුරු උලන පිරිමදින බිඳෙන වැනසෙන දහම් ඇත්තේ වෙද, එය මෙහි ලා කවුඩෝ හෝ කති. ගිජුලිහිණියෝ හෝ කති උකුස්සෝ හෝ කති. ශුන්කයෝ හෝ කති. සිවල්ලු හෝ කති. නත්වැදැරුම් ප්‍රාණිහු හෝ කති. ඔහුගේ යම් සිතෙක් දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි සැදුහැයෙන් භාත්පසින් වඩන ලද ද...සිත නුවණින් භාත්පසින් වඩන ලද ද එය උඩුහුරු ව යනසුලු වෙසෙස් ව යනසුලු වෙයි. මහානාම, තොපගේ සිත දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි සැදුහැයෙන් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ය...සිත නුවණින් භාත්පසින් වඩනා ලද්දේ ය. මහානාම, නොබව, මහානාම. නො බව, තොපගේ මරණ ය අලාමක වන්නේ, ය. කාලක්‍රියාව අලාමක වන්නී යි.

11. 3. 2

දුතිය මහානාම සූත්‍රය

3790. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍යදනවටෙහි කිඹුල්-වත් පුර නිශ්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි මහානාමශාක්‍ය කෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය...එකත්පස් ව හුන් මහානාම ශාක්‍ය කෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය. වහන්ස, මේ කිඹුල්වත්පුරය සමෘද්ධි ද (පලන් අබරණින්) පිණාගියේ ද, බොහෝ දෙනාට භීත ද, ගැවසුණු මිනිසුන් ඇත්තේ ද, හැසුණු වීථි ඇත්තේ ද වෙයි. වහන්ස, ඒ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හෝ කුසල්සිත වඩන මහණ කෙනකුන් හෝ ඇසුරු කොට සවස් භල කිඹුල් වත්ට පිවිසිනුයෙම නොසන්හුන්ව හැසිරෙන ඇතකු සමගත් එක් වෙමි. නොසන්සුන් ව හැසිරෙන අසකු සමගත් එක් වෙමි. නොසන් සුන් ව හැසිරෙන රියක් සමගත් එක් වෙමි. නොසන්හුන් ව හැසිරෙන ගැළක් සමගත් එක් වෙමි. නොසන්හුන් ව හැසිරෙන මිනිසකු සමගත් එක් වෙමි. වහන්ස, එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඇරබ පැවැති ඒ මාගේ සිතිය මුළා වේ මැ යි. දහම් ඇරබ පැවැති සිතිය මුළා වේ මැ යි. සහන ඇරබ පැවැති සිතිය මුළා වේ මැ යි. වහන්ස, ඒ මට මෙබඳු සිතෙක් වෙයි: “ඉදින් මෙසමයෙහි “මම කලුරිය කරන්නෙමි නම් මාගේ ගතිය කුමක් වන්නී ද? පරලොව කිමෙක් වන්නේ ද” යි?

මා හාධි මහානාම මා හාධි, මහානාම, අපාපකං නෙ මරණං හවිසංඝිති, අපාපිකා කාලකිරියා. චතුභි ඛො මහානාම, ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො නිබ්බානනිත්තො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරො. කතමෙහි චතුභි: ඉධ මහානාම, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි ටො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඛෙඤ්ඤා -පෙ- අරියකණෙහි සීලෙහි සමන්තාගතො හොති අධිකෙණ්ඩහි -පෙ- සමාධිසංවහනනිකෙහි. සෙය්‍යථාපි මහානාම, රුකෙඛා පාචිනනිත්තො පාචිනපොණො පාචිනපඤ්ඤාරො, සො මුලෙ ජිනෙතො කතමෙන පපතෙය්‍යාති? යෙන හනො, නිත්තො යෙන පොණො යෙන පබ්බාරොති. එවමෙව ඛො මහානාම, ඉමෙහි චතුභි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො නිබ්බානනිත්තො හොති නිබ්බානපොණො නිබ්බානපඤ්ඤාරොති.

11. 3. 3

තනිය මහානාමසුක්තං

3791. එකං සමයං හගවා සකෙකසු විහරති කපිලවත්ථුසමී¹ නිග්ගොධාරාමෙ. අථ ඛො මහානාමො සකෙකා යෙන ගොධා සකෙකා තෙත්ථපසඬකමි. උපසඬකමිඤ්ඤා ගොධං සකකං එතදවොච: “කතීහි ඤං ගොධෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපනතං පුග්ගලං ආජානාමි අවිනිපාතධම්මං නියතං සමොධිපරායණකති”²? තීහි ඛවාහං මහානාම, ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපනතං පුග්ගලං ආජානාමි අවිනිපාතධම්මං නියතං සමොධිපරායණං. කතමෙහි තීහි: ඉධ මහානාම, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඛෙඤ්ඤා අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: පුපට්ඨනෙතො හගවතො සාවකසඛෙඤ්ඤා -පෙ- අනුත්තරං පුඤ්ඤාකෙඛනං ලොකස්සා”ති. ඉමෙහි ඛො මහානාම, තීහි ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපනතං පුග්ගලං ආජානාමි අවිනිපාතධම්මං නියතං සමොධිපරායණං.

ඤං පන මහානාම, කතීහි ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපනතං පුග්ගලං ආජානාමි අවිනිපාතධම්මං නියතං සමොධිපරායණකති? චතුභි ඛවාහං හො ගොධෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපනතං පුග්ගලං ආජානාමි අවිනිපාතධම්මං නියතං සමොධිපරායණං කතමෙහි චතුභි: ඉධ හො ගොධෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවාති”තිහි ධම්මෙ -පෙ- සඛෙඤ්ඤා -පෙ- අරියකණෙහි සීලෙහි සමන්තාගතො හොති අධිකෙණ්ඩහි -පෙ- සමාධිසංවහනනිකෙහි. ඉමෙහි ඛවාහං ගොධෙ චතුභි ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපනතං පුග්ගලං ආජානාමි. අවිනිපාතධම්මං නියතං සමොධිපරායණකති. ආගමෙහි ඤං මහානාම, ආගමෙහි ඤං මහානාම, හගවාච එතං ජානෙය්‍ය එතෙහි ධම්මෙහි සමන්තාගතං වා අසමන්තාගතං වාති. ආයාම ගොධෙ, යෙන හගවා තෙත්ථපඬකමෙය්‍යාම උපසඬකමිඤ්ඤා හගවතො එතමඤ්ඤා ආරොචෙස්සාමාති.

1. මුල ජිනෙතා - සා, මුලජිනෙතා - මජ්ඣ. 2. උපසඬකම - පිච්ච, පි, 2

මහානාම නො බව, මහානාම නො බව. නොපගේ මරණය අලාමක වන්නේ ය. කාලක්‍රියාව අලාමක වන්නී ය. මහානාම, සිවුදහමකින් යුතු අරීසවු නෙමේ නිවණට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි. කවර සිවුදහමෙකින යත්: මහානාම මෙහි අරීසවු නෙමේ 'ඵ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභ. බුද්ධයහ. හගවත්හ''යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම කෙරෙහි.. සහන කෙරෙහි...අබණ්ඩ වූ...සමාධිය පිණිස පවත්නා වූ ආයඤ්ඤානිසංඝායනෙ යන යුතු වූයේ වෙයි. මහානාම, යම්සේ පෙරදිගට නැමුණ පෙරදිගට නැඹුරු වූ පෙරදිගට බර වූ රුකෙක් වේ ද, එය මුලින් සිඳින ලද්දේ කවර දිගකට වැටෙන්නේ ද යි? වහන්ස, නැමුණු දිගට නැඹුරු වූ දිගට බර වූ දිගට ය. මහානාම, එසෙයින් ම මේ සිවුදහමින් යුතු අරීසවු නෙමේ නිවනට නැමුණේ නිවනට නැඹුරු වූයේ නිවනට බර වූයේ වෙයි.

11. 3. 3

කතිය මහානාම සූත්‍රය

3791. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍යදනව්වෙහි කිඹුල්-වත්පුර නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි මහානාමශාක්‍ය-නෙමේ ගොධාශාක්‍යයන් වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ගොධාශාක්‍යයන්ට මෙය කී ය: ගොධාවෙනි, "තෙපි විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් පුභුලා කෙතෙක් දහමින් යුතු ය''යි දනිවු ද යි? මහානාමයෙනි, "විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් පුභුලා තුන් දහමෙකින් යුතු ය''යි මම දනිමි. කවර තුනෙකින යත්: මහානාමයෙනි, "මෙහි අරීසවු නෙමේ 'ඵ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභ, බුද්ධයහ. හගවත් හ''යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහමිහි...භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සවුසහන සුපිළිපත් ය ...ලොවට අනුතුරු පින්කෙතැ''යි සහන කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මහානාමයෙනි, "විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් පුභුලා මේ තුන්දහමින් යුතු ය''යි මම දනිමි.

මහානාමයෙනි, "විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් පුභුලා කෙතෙක් දහමින් යුතු ය''යි තෙපි දනිවු ද යි? හවන් ගොධාවෙනි; විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් පුභුලා සිවු දහමෙකින් යුතු යයි මම දනිමි. කවර සිවු දහමෙකින යත්: හවන් ගොධාවෙනි, මෙහි අරීසවු 'ඵ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනු දු...දෙවිමිනිසුන්ට, ශාස්තෘභ. බුද්ධයහ. හගවත්හ''යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම,කෙරෙහි ... සහන කෙරෙහි ... අබණ්ඩ වූ සමාධිය-වර්තනික වූ ආයඤ්ඤානිසංඝායනෙ යන සමන්වාගත වෙයි. ගොධාවෙනි, විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් පුභුලා මේ සිවු දහමින් යුතු යයි මම දනිමි යි. මහානාමයෙනි, තෙපි ඉවසවු. මහානාමයෙනි, තෙපි ඉවසවු. "මේ දහමින් යුතු හෝ නොයුතු හෝ ''යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ම මෙය දන්නා සේකැ''යි. ගොධාවෙනි, යමු, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹෙමිහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙකරුණ සැල කරමිහ''යි.

අථ ඛො මහානාමො ච සුකෙකා ගොධා ච සකෙකා යෙන හගවා තෙනුපසඛකමිංසු. උපසඛකමිඤ්ඤා හගවන්තං අභිවාදෙඤ්ඤා එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසීනෙතා ඛො මහානාමො සකෙකා හගවන්තං එතදවොච: “ඉධාහං හන්තො, යෙන ගොධා සකෙකා තෙනුපසඛකමිංසු උපසඛකමිඤ්ඤා ගොධං සකකං එතදවොචං: කතීහි ඤ්ඤා ගොධෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපන්නං පුග්ගලං ආජානාමි අවිනිපාතධම්මං නියතං සම්මොඛිපරායණංහි? එවං වුතෙත හන්තො, ගොධා සකෙකා මං එතදවොච: ”

තීහි ඛො මහානාම, ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපන්නං පුග්ගලං ආජානාමි අවිනිපාතධම්මං නියතං සම්මොඛිපරායණං. කතමෙහි තීහි: ඉධ මහානාම, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චප්ප-සාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසසානං බුද්ධො හගවාති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා අවෙච්චප්ප-සාදෙන සමන්තාගතො හොති: “සුච්චිපන්නො හගවතො සාවකසඤ්ඤා -පෙ- අනුකරං පුඤ්ඤකෙඛනං ලොකස්සා”ති. ඉමෙහි ඛො මහානාම, තීහි ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපන්නං පුග්ගලං ආජානාමි අවිනිපාතධම්මං නියතං සම්මොඛිපරායණං. ඤ්ඤා පන මහානාම, කතීහි ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපන්නං පුග්ගලං ආජානාමි අවිනිපාතධම්මං නියතං සම්මොඛිපරායණංහි? එවං වුතෙත හං¹ හන්තො, ගොධං සකකං එතදවොචං: ”

චතුතී ඛො ගොධෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපන්නං පුග්ගලං ආජානාමි අවිනිපාතධම්මං නියතං සම්මොඛිපරායණං. කතමෙහි චතුතී: ඉධ ගොධෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චප්ප-සාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- අරියකන්තෙහි සීලෙහි සමන්තාගතො හොති අධිඤ්ඤාති -පෙ- සමාධිසංවහනතිකෙහි. ඉමෙහි ඛො ගොධෙ, චතුතී ධම්මෙහි සමන්තාගතං සොතාපන්නං පුග්ගලං ආජානාමි අවිනිපාතධම්මං නියතං සම්මොඛිපරායණංහි. එවං වුතෙත හන්තො, ගොධා සකෙකා මං එතදවොච: ”

ආගමෙහි ඤ්ඤා මහානාම, ආගමෙහි ඤ්ඤා මහානාම, හගවා ච එතං ජානෙය්‍ය එතෙහි ධම්මෙහි සමන්තාගතං වා අසමන්තාගතං වාති. ඉධ හන්තො, කොච්චෙච ධම්මසමුප්පාදෙ² උපපජෙජය්‍ය එකතො අස්ස හගවා, එකතො භික්ඛුසඤ්ඤා ව. යෙනෙච හගවා තෙනෙවාහං අස්සං. එවං පසන්නං මං හන්තො, හගවා ධාරෙතු.

ඉධ හන්තො, කොච්චෙච ධම්මසමුප්පාදෙ² උපපජෙජය්‍ය එකතො අස්ස හගවා එකතො භික්ඛුසඤ්ඤා, එකතො භික්ඛුනීසඤ්ඤා ව, යෙනෙච හගවා තෙනෙවාහං අස්සං. එවං පසන්නං මං හන්තො, හගවා ධාරෙතු.

1. වුතෙතං - මඡසං, සායා.
 2. ධම්මො: සමුප්පාදෙ - මඡසං.
 3. භික්ඛුසඤ්ඤා: භික්ඛුනීසඤ්ඤා ව - මඡසං.

එකල්හි මහානාමශාක්‍ය තෙමේත් ගොධාශාක්‍ය තෙමේත් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකක් පසෙක හුන්හ. එකක්පසෙක හුන් මහානාම ශාක්‍ය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය. වහන්ස, “මෙහි මම ගොධා ශාක්‍යයන් වෙත එළඹියෙමි. එළඹ ගොධාශාක්‍යයන්ට මෙය කිමි. ගොධාවෙනි, විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා කෙතෙක් දහමින් යුතු ය”යි තෙපි දනිවු දු යි? වහන්ස එසේ කී කල්හි ගොධා ශාක්‍ය තෙමේ මට මෙය කිය:

“මහානාමයෙනි, විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා තුන් දහමෙකින් යුතු යයි මම දනිමි. කවර තුන කින යත්: මහානාමයෙනි, මෙසස්තෙහි අරිසවු “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු.. දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘෂ්‍ය, බුද්ධයහ. හගචත්භ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම කෙරෙහි.. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සවුසහන සුපිළිපත් ය... ලොචට අනුතුරු පින් කෙතැ”යි සහන කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මහානාමයෙනි, විවස ව නො හෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා මේ තුන් දහමින් යුතු ය”යි මම දනිමි. මහානාමයෙනි, තෙපි වනාහි “විවස ව නො හෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා කෙතෙක් දහමින් යුතු යයි” දනිව දු යි? වහන්ස, එසේ කී කල්හි ගොධා ශාක්‍යයන්ට මම මෙය කිමි:

ගොධාවෙනි, “විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා සිවු දහමෙකින් යුතු ය”යි මම දනිමි. කවර සිවු දහමෙකින යත්: ගොධාවෙනි, “මෙහි අරිසවු තෙමේ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු.. දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘෂ්‍ය. බුද්ධයහ. හගචත්භ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම කෙරෙහි... සහන කෙරෙහි... අඛණ්ඩ වූ.. සමාධි සංවර්තනික වූ ආයාතීකාර්තශීලයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. ගොධාවෙනි, විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් පුභුලා මේ සිවු දහමින් යුතු ය”යි මම දනිමි”යි. වහන්ස, එසේ කී කල්හි ගොධා ශාක්‍යයෝ මට මෙය කීහ:

මහානාමයෙනි, තෙපි ඉවසවු, මහානාමයෙනි, තෙපි ඉවසවු. “මේ දහමෙන් යුතු හෝ නොයුතු හෝ”යි මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ම දූන වදරන සේක. වහන්ස, මෙහි කිසියම් කරුණෙක් උපදනේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එක්පසෙක වන සේක, බික්සහන ද එක්පසෙක වන්නේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් පසෙක වන සේක නම් මමත් එහි ම වන්නෙමි. වහන්ස, මෙසේ පහන් වූ මා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දරන සේකවා.

වහන්ස, මෙහි කිසියම් කරුණෙක් උපදනේ ය, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එක්පසෙක වන සේක. බික්සහන එක්පසෙක ද මෙහෙණ සහන එක් පසෙක ද වන්නා හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් පසෙක නම් මමත් එහි ම වන්නෙමි. වහන්ස, මෙසේ පහන් වූ මා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දරන සේකවා.

ඉධ හනොත, කොච්ඤෙව ධම්මසමුප්පාදෙ උප්පජ්ජයා. එකතො අසස හගවා, එකතො භික්ඛුසංඛො, එකතො භික්ඛුනීසංඛො, උපාසකා ව. යෙනෙව හගවා තෙනෙවාහං අසසං, එවං පසන්නං මං හනොත, හගවා ධාරෙතු.

ඉධ හනොත, කොච්ඤෙව ධම්මසමුප්පාදෙ උප්පජ්ජයා. එකතො අසස හගවා, එකතො භික්ඛුසංඛො, එකතො භික්ඛුනීසංඛො, උපාසකා උපාසිකායො ව, යෙනෙව හගවා තෙනෙවාහං අසසං එවං පසන්නං මං හනොත, හගවා ධාරෙතු.

ඉධ හනොත, කොච්ඤෙව ධම්මසමුප්පාදෙ උප්පජ්ජයා, එකතො අසස හගවා, එකතො භික්ඛුසංඛො, එකතො භික්ඛුනීසංඛො, උපාසකා උපාසිකායො සදෙවකො ව ලොකො¹ සමාරකො සමුත්තො සසසමණවුහමණී පජා සදෙවමනුසසා. යෙනෙව හගවා තෙනෙවාහං අසසං, එවං පසන්නං මං හනොත, හගවා ධාරෙතුති.

එවංවාදී ඤං ගොධෙ, මහානාමං සක්කං කීං වදෙසීති? එවංවාදුහං හනොත, මහානාමං සක්කං න කීඤ්චී වදම් අඤ්ඤත්‍ර කලාණා අඤ්ඤත්‍ර කුසලානී.

11. 3. 4

සරකානිසුත්තං

3792. එකං සමයං හගවා සකෙකසු විහරති කපිලවත්ථුසමී. නිග්‍රොධාරාමෙ. තෙන ධො පන සමයෙන සරකානී¹ සකෙසා කාලකතො භොති. සො හගවතා ව්‍යාකතො සොතාපනෙහා අවිනිපාතධම්මො නියතො සමොධිපරායඤොති. තත්‍ර සුදං සමඛුලා සකකා සඛතම සමාගමෙ උජ්ඣායනභී, වීයනභී, විපාවෙනභී: “අවජරියං වත හො අඛුන් වත හො, එඤ්ඤති කො න සොතාපනෙහා හවිසසති, යත්‍ර භී නාම සරකානී සකෙසා කාලකතො, සො හගවතා ව්‍යාකතො සොතාපනෙහා අවිනිපාතධම්මො නියතො සමොධිපරායඤොති. සරකානී සකෙසා සිකඛාදුබ්බලාමාපාදී, මජ්ජිමනිකං අපාඨි”ති.

1. සදෙවකො ලොකො - ඩුට්‍ර, ඩි 2.
2. සරකානී - මජ් 2.

වහන්ස, මෙහි කිසියම් කරුණෙක් උපදනේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එක්පසෙක වන සේක. බික්සභන එක් පසෙක ද මෙහෙණ සභනත් උවසුවෝත් එක්පසෙක ද වන්නාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් පසෙක නම් මමත් එහි ම වන්නෙමි. වහන්ස, එසේ පහන් වූ මා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දරන සේක්වා.

වහන්ස, මෙහි කිසියම් කරුණෙක් උපදනේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එක්පසෙක වන සේක. බික්සභන එක් පසෙක ද මෙහෙණ සභනත් උවසුවෝත් උවැසියෝත් එක් පසෙක ද වන්නාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් පසෙක නම් මමත් එහි ම වන්නෙමි. වහන්ස, මෙසේ පහන් වූ මා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දරන සේක්වා.

වහන්ස, මෙහි කිසියම් කරුණෙක් උපදනේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එක් පසෙක වන සේක. බික්සභන එක්පසෙක ද මෙහෙණසභනත් උවසුවෝත් උවැසියෝත් දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බඹුන් සහිත ලොකයාත් මහණබමුණන් සහිත දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජාවත් එක්පසෙක ද වන්නාහ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් පසෙක නම් මමත් එහි ම වන්නෙමි වහන්ස, මෙසේ පහන් වූ මා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දරන සේක්වා යි.

ගොඩාවෙනි, මෙබඳු වාද ඇති තෙපි මහානාම ශාක්‍යයන්ට කුමක් කියවූ දැයි ? වහන්ස, මෙබඳු වාද ඇති මම මහානාම ශාක්‍යයන්ට යහපත හැර කුශලය හැර කිසිවක් නො කියමි යි.

11. 3. 4

සරකානි සූත්‍රය

3792. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍යදනව්වෙහි කිඹුල්-වත්පුර නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි සරකානිශාක්‍ය-තෙමේ කලුරිය කෙළේ වෙයි. හෙතෙමේ විවස ව නො හෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් "යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරන ලද්දේ ය. එහි බොහෝ ශාක්‍යයෝ එක් ව රැස් ව අවමන් කෙරෙත්, ගරහන්, දෙස් පහළ කෙරෙත්. පින්වත්නි, අසිරියි. පින්වත්නි, පුදුමයි. යම් සරකානි ශාක්‍යයෙක් කලුරිය කෙළේ ද, හෙතෙමේ විවසව නො හෙන සුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් යි භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේ විසින් පවසන ලද්දේ ය. මෙහි දැන් කවරෙක් සෝවන් නොවන්නේ ද, සරකානි ශාක්‍ය තෙමේ සිකපද රැකීමෙහි දුබලබවට පැමිණියේ ය. මත්පැන් පුයේ යි.

අප්ඵ ඛො මහානාමො සකෙකා යෙන භගවා තෙනුපසඛිතම්. උපසඛිතම්චා භගවන්තං අභිවාදෙචා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීතොනා ඛො මහානාමො සකෙකා භගවන්තං එතදවොච: “ඉධ භනො, සරකානී සකෙකා කාලකතො. යො භගවතා ව්‍යාකතො සොතාපනොනා අවිනිපාතධම්මො නියතො සමොධිපරායණොති තත්‍ර සුදං භනො, සමබ්‍රහ්මලා සකකා සඛගම්මි සමාගම්ම උජ්ඣායනාඨී වීයනාඨී විපාවොනාඨී: “අච්ඡරියං වත භො, අධගුතං වත භො, එසුදනි කො න සොතාපනොනා භවිසසනි. යත්‍ර හි නාම සරකානී සකෙකා කාලකතො, යො භගවතා ව්‍යාකතො “සොතාපනොනා අවිනිපාතධම්මො නියතො සමොධිපරායණො”ති. සරකානී සකෙකා සිකඛාදුබ්බලාමාපාදී, මජ්ජපානං අපාඨී”ති.

යො යො මහානාම, දීඝරත්තං උපාසකො බුද්ධං සරණං ගතො, ධම්මං සරණං ගතො, සඛිතං සරණං ගතො යො කපං විනිපාතං ගච්ඡෙය්‍ය. යං හි තං මහානාම, සම්මාවදමානො වදෙය්‍ය, දීඝරත්තං උපාසකො බුද්ධං සරණං ගතො, ධම්මං සරණං ගතො, සඛිතං සරණං ගතොති සරකානී සකකං සමො වදමානො වදෙය්‍ය සරකානී මහානාම, සකෙකා දීඝරත්තං උපාසකො බුද්ධං සරණං ගතො, ධම්මං සරණං ගතො, සඛිතං සරණං ගතො. යො කපං විනිපාතං ගච්ඡෙය්‍ය?

ඉධ මහානාම, එකවෙචා පුග්ගලො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි යො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙව-මනුසස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සමෙක්ඛ -පෙ- අනුත්තරං පුඤ්ඤකෙඛිතං ලොකස්සා”ති භාසුපඤ්ඤා ජවනපඤ්ඤා විමුක්ඛියා ව සමන්තාගතො. යො ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතො විමුක්ඛිං පඤ්ඤා විමුක්ඛිං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකචා උපසමපජ්ජ විහරති. අයමුපි ඛො මහානාම, පුග්ගලො පරිමුක්ඛො නිරයා, පරිමුක්ඛො නිරච්ඡානයොනියා, පරිමුක්ඛො පෙක්ඛිවිසයා, පරිමුක්ඛො අපායදුග්ගතිවිනිපාතා.

ඉධ මහානාම, එකවෙචා පුග්ගලො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි යො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙව-මනුසස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සමෙක්ඛ -පෙ- අනුත්තරං පුඤ්ඤකෙඛිතං ලොකස්සා”ති. භාසුපඤ්ඤා ජවනපඤ්ඤා න ව විමුක්ඛියා සමන්තාගතො. යො පඤ්ඤානං ඔරමිභාගීයානං සංයොජනානං පරිකඛියා ඔපපාතිකො භොති. තඤ්ඤා පරිනිබ්බාසී අනාවක්ඛධම්මො තඤ්ඤා ලොකා. අයමුපි ඛො මහානාම, පුග්ගලො පරිමුක්ඛො නිරයා, පරිමුක්ඛො නිරච්ඡානයොනියා, පරිමුක්ඛො පෙක්ඛිවිසයා, පරිමුක්ඛො අපායදුග්ගතිවිනිපාතා.

1. භාසුපඤ්ඤා - මජ්ඣ, සා.
 2. අඤ්ඤා ලොකා - සා.

එකල්හි මහානාම ශාක්‍යයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් මහානාම ශාක්‍යයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: වහන්ස, “මෙහි සරකානි ශාක්‍ය තෙමේ කලුරිය කෙළේ ය. හෙතෙමේ විවසව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සොවන්”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්දේ ය. වහන්ස, එහි බොහෝ ශාක්‍යයෝ එක් ව රැස් ව අවමන් කෙරෙත්. ගරහත්. දෙස් පහළ කෙරෙත්. පින්වත්නි, අසිරි යි. පින්වත්නි, පුදුම යි. යම් සරකානි ශාක්‍යයෙක් කලුරිය කෙළේ ද, හෙතෙමේ “විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සොවන්”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් පවසන ලද්දේ ය. මෙහි දැන් කවරෙක් සොවන් නොවන්නේ ද, සරකානි ශාක්‍ය තෙමේ සිකපද රැකීමෙහි දුබලබවට පැමිණියේ ය. මත්පැන් පුෂ්පය යි.

මහානාම, යම් ඒ උවසුවෙක් දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි බුදුන් පිහිට කොට ගියේ දහම් පිහිට කොට ගියේ සභන පිහිට කොට ගියේ නම් හෙතෙමේ කෙසේ නිරයට යන්නේ ද මහානාම, මැනවින් කියන්නෙක් “උවසු තෙමේ දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි බුදුන් පිහිට කොට ගියේ දහම් පිහිට කොට ගියේ සභන පිහිට කොට ගියේයි” ඒ යමෙකු ගෙන කියන්නේ නම් මැනවින් කියන්නා සරකානි ශාක්‍යයා ඇරැබ කියන්නේ ය. මහානාම, උවසු වූ සරකානි ශාක්‍ය තෙමේ දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි බුදුන් පිහිට කොට ගියේ ය. දහම් පිහිට කොට ගියේ ය. සභන පිහිට කොට ගියේ ය. හෙතෙමේ කෙසේ නම් නිරයට යන්නේ ද?

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක්: “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ, බුද්ධියහ, හගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම්හි... ලොවට අනුතුරු පින්කෙතැ යි සභන කෙරෙහි. භාසබ්භුල ප්‍රඥා ඇත්තේ ය. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ ය. විමුක්තියෙන් ද සමන්වාගත ය. හෙතෙමේ ආස්‍රවයන් ක්ෂය කිරීමෙන් අනාසුච වූ එලසමාධියත් එලප්‍රඥාවත් දිට්‍රදුමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දූත පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ. මහානාම, මේ පුභුල් තෙමේත් නිරයෙන් මිදුණේ ය. නිරිසන් යොනින් මිදුණේ ය. ප්‍රෙතවිෂයයෙන් භාත්පයින් මිදුණේ ය. අපායදුර්ගති විනිපාතයෙන් මිදුණේ ය.

මහානාම මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක් “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු.. දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ, බුද්ධියහ, හගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. “ධම්ම කෙරෙහි.. ලොකයාට අනුත්තර පුණ්‍යක්ෂේත්‍ර ය”යි සභිසයා කෙරෙහි.. භාසබ්භුල ප්‍රඥා ඇත්තේ ය. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ ය. විමුක්තියෙන් නො ද සමන්වාගත ය. හෙතෙමේ පස් ඔරම්භාගිය සංයෝජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් එහි පිරිනිවේනසුලු එලොවින් පෙරළා නොඑන ස්වභාව ඇති ඔපපාතිකයෙක් වෙයි. මහානාම මේ පුභුල් තෙමේත් නිරයයෙන් මිදුණේ ය. නිරිසන් යොනින් මිදුණේ ය. ප්‍රෙතවිෂයයෙන් මිදුණේ ය. අපායදුර්ගති විනිපාතයෙන් මිදුණේ ය.

ඉධ පන මහානාම එකවේවා පුග්ගලො බුද්ධෙ අවේච්චප්ප-
 සාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා
 දෙවමනුසස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ-
 න භාසුපඤ්ඤෙ, න ජවනපඤ්ඤෙ, න ච විමුක්ඛියා සමන්තාගතො.
 සො තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගදෙසමොහානං නන්දනා
 සකදගාමී භොති සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගනවා දුක්ඛස්සන්තං
 කරොති. අයමි ඛො මහානාම, පුග්ගලො පරිමුක්ඛා නිරයා,
 පරිමුක්ඛො නිරවජානයොනියා, පරිමුක්ඛො පෙක්ඛිසයා, පරිමුක්ඛො
 අපායදුග්ගතිච්චිපාතා.

ඉධ පන මහානාම එකවේවා පුග්ගලො බුද්ධෙ අවේච්චප්ප-
 සාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා
 දෙවමනුසස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ-
 න භාසුපඤ්ඤෙ, න ජවනපඤ්ඤෙ, න ච විමුක්ඛියා සමන්තාගතො. සො
 තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොතාපනො භොති අච්චිපාත-
 ධම්මො නියතො සම්මාධිපරායණො. අයමි ඛො මහානාම,
 පුග්ගලො පරිමුක්ඛා නිරයා, පරිමුක්ඛො නිරවජානයොනියා,
 පරිමුක්ඛො පෙක්ඛිසයා පරිමුක්ඛො අපායදුග්ගතිච්චිපාතා.

ඉධ මහානාම, එකවේවා පුග්ගලො න හෙව ඛො බුද්ධෙ
 අවේච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො භොති. න ධම්මෙ -පෙ- න
 සඤ්ඤා -පෙ- න භාසුපඤ්ඤෙ, න ජවනපඤ්ඤෙ, න ච විමුක්ඛියා
 සමන්තාගතො, අපි වස්ස ඉමෙ ධම්මො භොතති සඤ්ඤාදියං
 විරිධිදියං සන්දියං සමාධිදියං පඤ්ඤාදියං. නථාගතප්පවේදිතා වස්ස
 ධම්මො පඤ්ඤාය මහතසො නිජ්ඣානං බමන්ති. අයමි ඛො මහානාම
 පුග්ගලො අගනා නිරයං, අගනා නිරවජානයොනියං, අගනා
 පෙක්ඛිසයං, අගනා අපායදුග්ගතිච්චිපාතං.

ඉධ පන මහානාම, එකවේවා පුග්ගලො න හෙව ඛො
 බුද්ධෙ අවේච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො භොති. න ධම්මෙ -පෙ-
 න සඤ්ඤා -පෙ- න භාසුපඤ්ඤෙ, න ජවනපඤ්ඤෙ, න ච
 විමුක්ඛියා සමන්තාගතො, අපි වස්ස ඉමෙ ධම්මො භොතති සඤ්ඤාදියං
 -පෙ- පඤ්ඤාදියං. නථාගතෙ වස්ස සඤ්ඤාමහං භොති, පෙමමෙක්ඛං.
 අයමි ඛො මහානාම, පුග්ගලො අගනා නිරයං, අගනා
 නිරවජානයොනියං, අගනා පෙක්ඛිසයං, අගනා අපායදුග්ගති-
 ච්චිපාතං.

ඉමෙ චේපි මහානාම, මහාසාලා සුභාසිතං දුඛ්භාසිතං
 ආජානෙය්ඤං, ඉදම වාහං මහාසාලෙ ව්‍යාකරෙය්ඤං: “සොතාපනො
 අච්චිපාතධම්මො නියතා සම්මාධිපරායණො”ති. කිම්ඛෙ පන
 සරකානිං සක්ඛං. සරකානි මහානාම, සකෙසා මරණකාලෙ පන
 සිකධං¹ සමාදිසීති.

1. මරණකාලෙ සිකධං - මරණං, සා.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුහුලෙක්: “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘෂ්‍ය. බුද්ධයහ, හගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහමිහි ... සභන කෙරෙහි ...භාසබ්‍රහුලප්‍රඥා ඇත්තේ නො වේ. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ නො වේ. විමුක්තියෙන් යුක්ත වූයේ නො ද වෙයි. හෙ තුන් සංයොජනයක් ක්ෂය කිරීමෙන් රාගදෙසමොහයන් තුනී වූ බැවින් සෙදගැමි වෙයි. එක් වරක් ම මෙලොවට පැමිණ දුක් කෙළවර කෙරෙයි. මහානාම, මේ පුහුල් තෙමේත් නිරයයෙන් මිදුණේ ය. නිරිසන්යොනින් මිදුණේ ය. ප්‍රෙතවිෂයයෙන් මිදුණේ ය. අපාය දුර්ගති විනිපාතයෙන් මිදුණේ ය.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුහුලෙක්: “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘෂ්‍ය, බුද්ධයහ, හගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි. දහමිහි.. සභන කෙරෙහි.. භාසප්‍රඥා ඇත්තේ නො වේ. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ නො වේ. විමුක්තියෙන් නො ද සමන්වාගත වේ. හෙ තෙවැදැරුම් සංයොජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් “විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වේ. මහානාම, මේ පුහුල් තෙමේ ද නිරයයෙන් මිදුණේ ය. නිරිසන්යොනින් මිදුණේ ය. ප්‍රෙතවිෂයයෙන් මිදුණේ ය. අපාය දුර්ගති විනිපාතයෙන් මිදුණේ ය.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුහුලෙක් බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ නො ම වෙයි. දහමිහි...නොම වෙයි. සභන කෙරෙහි නො ම වෙයි. භාස බ්‍රහුල ප්‍රඥා ඇත්තේ නොම වේ. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ නො ම වේ. විමුක්තියෙන් නො ද සමන්වාගත ය. වැලිදු ඔහුට සද්ධිත්ථිය විරිධිත්ථිය සතිත්ථිය සමාධිත්ථිය පඤ්ඤිත්ථිය යන මේ දහමහු වෙත්. තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ප්‍රකාශ කරන ලද දහමහු නූචණින් පමණ විසින් ම ඔහුගේ දක්මට සුදුසු වෙත්. මහානාම, මේ පුහුල් තෙමේත් නිරයට නො යන්නෙකි. නිරිසන්යොනට නොයන්නෙකි. ප්‍රෙතවිෂයට නොයන්නෙකි. අපාය දුර්ගති විනිපාතයට නො යන්නෙකි.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුහුලෙක් බුදුන් කෙරෙහි අවල ප්‍රසාදයෙන් නො ම සමන්වාගත වෙයි. දහමිහි... නො ම වෙයි. සභන කෙරෙහි... නො ම වෙයි. භාස බ්‍රහුල ප්‍රඥා ඇත්තේ නො ම වෙයි. ජවනප්‍රඥා ඇත්තේ නො ම වෙයි. විමුක්තියෙන් සමන්වාගත නො ම වෙයි. වැලිදු ඔහුට සද්ධිත්ථිය...පඤ්ඤිත්ථිය යන මේ දහමහු වෙත්. තථාගතයන් කෙරෙහි ද සද්ධාමාත්‍රයෙක් ප්‍රමමාත්‍රයෙක් වෙයි. මහානාම මේ පුහුල් තෙමේත් නිරයට නො යන්නෙකි. නිරිසන්යොනට නොයන්නෙකි. ප්‍රෙතවිෂයට නො යන්නෙකි. අපාය දුර්ගති විනිපාතයට නොයන්නෙකි.

මහානාම, ඉදින් මම විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සොචන්හ යි මේ මහසල්ලුක්නට පවසන්නෙමි නම මේ මහසල්ලුක්නු ද සුභාෂිත දුර්භාෂිත දන ගන්නාහු ය. සරකානි ශාක්‍යයා ගැන කියනු ම කිම? මහානාම සරකානි ශාක්‍ය තෙමේ මැරෙන කල ත්‍රිවිධ ශික්ෂා පිරිපුන් කරනසුලු වී ය.

11. 3. 5

දුතිය සරකානි සුතතං

3793. එකං සමයං හගවා සකෙකපු විහරති කපිලවතප්පසමීනිග්‍රොධාරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සරකානි සකෙකා කාලකතො හොති. සො හගවතා ව්‍යාකතො: “සොතාපනො අච්චිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායණො”ති. තත්‍ර සුදං සම්මහුලා සකා සඛගමම සමාගමම උජ්ඣායනී වීයනති විපාවෙනති: “අච්චරියං වත හො අඛුතං වත හො, එඤ්ඤති කො න සොතාපනො හවිසසති. යත්‍ර හි නාම සරකානි සකෙකා කාලකතො සො හගවතා ව්‍යාකතො ‘සොතාපනො අච්චිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායණො’ති. සරකානි සකෙකා සිසංඛාය අපරිපුරිකාරි අහොසී”ති.

අථ ඛො මහානාමො සකෙකා යෙන හගවා තෙනුපසඛසමී -පෙ- එකමනතං නිසිනො ඛො මහානාමො සකෙකා හගවනතං එතදවොච: “ඉධ හනෙත, සරකානි සකෙකා කාලකතො. සො හගවතා ව්‍යාකතො: ‘සොතාපනො අච්චිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායණො’ති. තත්‍ර සුදං හනෙත සම්මහුලා සකා සඛගමම සමාගමම උජ්ඣායනී වීයනති විපාවෙනති: අච්චරියං වත හො, අඛුතං වත හො, එඤ්ඤති ඛො න සොතාපනො හවිසසති. යත්‍ර හි නාම සරකානි සකෙකා කාලකතො, සො හගවතා ව්‍යාකතො: ‘සොතාපනො අච්චිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායණො’ති, සරකානි සකෙකා සිසංඛාය අපරිපුරිකාරි අහොසී”ති.

යො සො මහානාම, දීසරතං උපාසකො බුද්ධං සරණං ගතො ධම්මං සරණං ගතො සඛං සරණං ගතො, සො කථං චිතිපාතං ගච්ඡයා. යං හි තං මහානාම, සම්මො වදමානො වදෙයා: “දීසරතං උපාසකො බුද්ධං සරණං ගතො ධම්මං සරණං ගතො සඛං සරණං ගතො”ති. සරකානිං සකං සම්මො වදමානො වදෙයා. සරකානි මහානාම, සකෙකා දීසරතං උපාසකො බුද්ධං සරණං ගතො, ධම්මං සරණං ගතො, සඛං සරණං ගතො, සො කථං චිතිපාතං ගච්ඡයා.

ඉධ, මහානාම, එකච්චො පුග්ගලො බුද්ධො එකන්තීගතො¹ හොති අභිපසකො: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤා දෙවමනුසිසානං බුද්ධො හගවා”ති. “ධම්මෙ -පෙ- සඛෙක -පෙ- අනුඤ්ඤා පුඤ්ඤපෙඛෙතං ලොකසුඤ්ඤා ජවනපඤ්ඤා විමුක්ඛයා ච සමනතාගතො. සො ආසවානං ඛයා අනාසවං චෙතො විමුක්ඛිං පඤ්ඤවිමුක්ඛිං දිට්ඨව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකඤ්ඤා උපසම්පජ්ජ විහරති. අයමි ඛො මහානාම, පුග්ගලො පරිමුක්ඛො තිරයා, පරිමුක්ඛො තිරච්ඡානයොනියා, පරිමුක්ඛො පෙක්ඛවිසයා, පරිමුක්ඛො අපායදුග්ගතිච්චිපාතා.

1. එකන්තගතො - මෙසං, සා.

11. 3. 5

දුතිය සරකානි සූත්‍රය

3793. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍යදනවටෙහි කිඹුල්-වක්ඛුර නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි සරකානි ශාක්‍ය-තෙමේ කලුරිය කෙළේ වෙයි. හෙතෙමේ “විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන්”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්දේ ය. එහි වූ කලී බොහෝ ශාක්‍යයෝ එක් රැස් ව අවමන් කෙරෙත්. ගරහත්, දෙස් පහළ කෙරෙත්. “භවත්ති, අසිරි යි. භවත්ති, පුදුම යි. ‘යම් සරකානි නම් ශාක්‍යයෙක් කලුරිය කෙළේ ද, හෙතෙමේ විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන්’යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් පවසන ලද්දේ ය. මෙහි දැන් කවරෙක් සෝචන් නොවන්නේ ද? සරකානි ශාක්‍ය තෙමේ ශික්ෂාව පිරිපුන් නොකරනසුලු වී”යි.

එකල්හි මහානාම ශාක්‍යයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීයහ... එකත්පස් ව හුන් මහානාම ශාක්‍යයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළ හ: “වහන්ස, මෙහි සරකානි ශාක්‍ය තෙමේ කලුරිය කෙළේ ය. ‘හෙතෙමේ විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන්’ යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද්දේ ය. එහි වනාහි බොහෝ ශාක්‍යයෝ එක්ව රැස් ව අවමන් කෙරෙත්, ගරහත්, දෙස් පහළ කෙරෙත්. භවත්ති, අසිරි යි. භවත්ති, පුදුම යි. ‘යම් සරකානි නම් ශාක්‍යයෙක් කලුරිය කෙළේ ද හෙතෙමේ විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන්’යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් පවසන ලද්දේ ය. මෙහි දැන් කවරෙක් සෝචන් නො වන්නේ ද? සරකානි ශාක්‍ය තෙමේ ශික්ෂාව පිරිපුන් නොකරනසුලු වී”යි.

මහානාම, යම් ඒ උවසුවෙක් දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි බුදුන් සරණ ගියේ දහම් සරණ ගියේ සභුන් සරණ ගියේ වේ නම් හෙතෙමේ කෙසේ නිරයට යන්නේ ද? මහානාම, මැනවින් කියන්නෙක් “උවසු තෙමේ දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි බුදුන් සරණ ගියේ දහම් සරණ ගියේ සභුන් සරණ ගියේ”යි ඒ යමකු ඇරඹ කියන්නේ නම් මැනවින් කියන්නා සරකානි ශාක්‍යයා ඇරඹ කියන්නේ ය. මහානාම, උවසු වූ සරකානි ශාක්‍ය තෙමේ දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි බුදුන් සරණ ගියේ ය. දහම් සරණ ගියේ ය. සභුන් සරණ ගියේ ය. හෙතෙමේ කෙසේ නම් නිරයට යන්නේ ද?

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක් “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරු-ණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ බුද්ධියහ භගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි එකාන්ත බවට ගියේ (=නොසැලෙන සැදහැ ඇත්තේ) බෙහෙවින් පහන් වූයේ වෙයි. “දහම් කෙරෙහි...ලොවට අනුතුරු පින්කෙතැයි සභුන් කෙරෙහි...භාසබ්‍රල පුඤා ඇත්තේ ජවන පුඤා ඇත්තේ විමුක්තියෙන් ද සමන්වාගත වූයේ වෙයි. හෙතෙමේ ආසුචියන් ක්ෂය කිරීමෙන් අනාසුච වූ එලසමාධියන් එලපුඤාවන් දිට්ඨමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසේ. මහානාම, මේ පුභුල් කෙමින් නිරයෙන් වෙසෙසින් මිදුණේ ය. තිරිසන්යොනියෙන් වෙසෙසින් මිදුණේ ය. ප්‍රොච්ඡයෙන් වෙසෙසින් මිදුණේ ය. අපායදුර්ගතිවිනිපාතයෙන් වෙසෙසින් මිදුණේ ය.

ඉධ පන මහානාම, එකවේවා පුග්ගලො බුද්ධෙ එකනකීගතො හොති අභිප්පසනොනා: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසස්සානං බුද්ධො හගවාති. ධම්මෙ -පෙ- සමෙක් -පෙ- භාසුපඤ්ඤෙ ජචනපඤ්ඤෙ න ච විමුක්ඛියා සමනනාගතො. සො පඤ්ඤානා ඔරමභාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා අනතරා පරිනිබ්බාධී හොති. උපහච්ච පරිනිබ්බාධී හොති. සසඤ්ඤාරපරිනිබ්බාධී හොති. අසඤ්ඤාරපරිනිබ්බාධී හොති. උඤ්ඤොසොතො හොති අකඤ්ඤාධොගාමී. අයමපි ඛො මහානාම, පුග්ගලො පරිමුක්ඛො නිරයා -පෙ- පරිමුක්ඛො අපායදුග්ගතිවිනිපානා.

ඉධ පන මහානාම, එකවේවා පුග්ගලො බුද්ධෙ එකනකීගතො හොති අභිප්පසනොනා: ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසස්සානං බුද්ධො හගවාති. ධම්මෙ -පෙ- සමෙක් -පෙ- අනුතරං පුඤ්ඤකෙක්ඛනං ලොකස්සා’ති. න භාසුපඤ්ඤෙ, න ජචනපඤ්ඤෙ, න ච විමුක්ඛියා සමනනාගතො. සො තිණණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගදෙසමොභානං තනුන්තා සකදගාමී හොති, සකීදෙව ඉමං ලොකං ආගන්තො දුක්ඛස්සන්තං කරොති. අයමපි ඛො මහානාම පුග්ගලො පරිමුක්ඛො නිරයා -පෙ- පරිමුක්ඛො අපායදුග්ගතිවිනිපානා.

ඉධ පන මහානාම, එකවේවා පුග්ගලො බුද්ධෙ එකනකීගතො හොති අභිප්පසනොනා: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසස්සානං බුද්ධො හගවා’ති. ධම්මෙ -පෙ- සමෙක් -පෙ- න භාසුපඤ්ඤෙ න ජචනපඤ්ඤෙ, න ච විමුක්ඛියා සමනනාගතො සො තිණණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොනාපනොනා හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සමොධිපරායණොති. අයමපි ඛො මහානාම, පුග්ගලො පරිමුක්ඛො නිරයා -පෙ- පරිමුක්ඛො අපායදුග්ගතිවිනිපානා.

ඉධ පන මහානාම, එකවේවා පුග්ගලො නහෙව ඛො බුද්ධෙ එකනකීගතො හොති අභිප්පසනොනා, න ධම්මෙ -පෙ- න සමෙක් -පෙ- න භාසුපඤ්ඤෙ න ජචනපඤ්ඤෙ, න ච විමුක්ඛියා සමනනාගතො. අපි වස්ස ඉමෙ ධම්මො හොතති: සඤ්ඤාදියං -පෙ- පඤ්ඤාදියං, තථාගතපච්චේදිනා වස්ස ධම්මො පඤ්ඤාදිය මක්ඛයො නිජ්ඣානං බමහති. අයමපි ඛො මහානාම, පුග්ගලො අගන්තා නිරයං, අගන්තා නිරවජානයොනිං, අගන්තා පෙත්ඤ්ඤාදියං, අගන්තා අපායදුග්ගතිවිනිපානං.

ඉධ පන මහානාම, එකවේවා පුග්ගලො න හෙව ඛො බුද්ධෙ එකනකීගතො හොති අභිප්පසනොනා. න ධම්මෙ -පෙ- න සමෙක් -පෙ- න භාසුපඤ්ඤෙ න ජචනපඤ්ඤෙ, න ච විමුක්ඛියා සමනනාගතො. අපි වස්ස ඉමෙ ධම්මො හොතති: සඤ්ඤාදියං -පෙ- පඤ්ඤාදියං. තථාගතෙ වස්ස සඤ්ඤාදියං හොති පෙමමන්තං. අයමපි ඛො මහානාම, පුග්ගලො අගන්තා නිරයං, අගන්තා නිරවජානයොනිං, අගන්තා පෙත්ඤ්ඤාදියං, අගන්තා අපායදුග්ගති විනිපානං.

1. අසඤ්ඤාරපරිනිබ්බාධී හොති සසඤ්ඤාරපරිනිබ්බාධී - මජ්ඣ, ෧෩.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක් “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභව, බුද්ධයහ, හගචන්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි එකාන්ත බවට ගියේ බෙහෙවින් පහන් වූයේ වෙයි. දහම් කෙරෙහි... සභුන් කෙරෙහි...භාසබ්‍රල පුභු ඇත්තේ ය. ජවනපුභු ඇත්තේ ය. විමුක්තියෙන් නො ද සමන්වාගත ය. හෙ පස් ඔරම්භාගියසංයොජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් අන්තරාපරිනිබ්බායි වේ. උපහච්ච පරිනිබ්බායි වේ. සසඬබාරපරිනිබ්බායි වේ. අසඬබාරපරිනිබ්බායි වේ. අකණ්ටධගාමී උද්ධංසොක වේ. මහානාම, මේ පුභුල් තෙමේන් නිරයෙන් මිදුණේ ය...අපායදුග්ගතිවිනිපාතයෙන් මිදුණේ ය.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක් “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභව බුද්ධයහ හගචන්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි එකාන්ත බවට ගියේ බෙහෙවින් පහන් වූයේ වෙයි. ධම්ය කෙරෙහි... ලොකයාට අනුන්තරපුණ්‍යක්ෂේත්‍ර ය”යි සඬසයා කෙරෙහි...භාසුපුභු ඇත්තේ නො වෙයි. ජවනපුභු ඇත්තේ නො වෙයි. විමුක්තියෙන් නො ද සමන්වාගත ය. හෙ ත්‍රිවිධසංයොජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් රාගදෙසමොභයන් තුනී වූ බැවින් සෙදගැමී වෙයි. එක්වරක් ම මෙලොවට අවුත් දුක් කෙළවර කෙරෙයි. මහානාම, මේ පුභුල් තෙමේන් නිරයෙන් මිදුණේ ය...අපායදුග්ගතිවිනිපාතයෙන් මිදුණේ ය.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක් “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු...දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභව බුද්ධයහ හගචන්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි එකාන්ත බවට ගියේ වෙසෙසින් පහන් වූයේ වෙයි. ධම්ය කෙරෙහි... සඬසයා කෙරෙහි...භාසුපුභු ඇත්තේ නො වේ. ජවනපුභු ඇත්තේ නො වේ. විමුක්තියෙන් නො ද සමන්වාගත ය. හෙ ත්‍රිවිධසංයොජනයන් ක්ෂය කිරීමෙන් විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සම්බොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වේ. මහානාම මේ පුභුල් තෙමේන් නිරයෙන් මිදුණේ ය. ...අපායදුග්ගතිවිනිපාතයෙන් මිදුණේ ය.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක් බුදුන් කෙරෙහි එකාන්තබවට ගියේ බෙහෙවින් පහන් වූයේ නො ම වෙයි. ධම්ය කෙරෙහි...නො ම වෙයි. සඬසයා කෙරෙහි...නො ම වෙයි. භාසුපුභු ඇත්තේ නො ම වෙයි. ජවනපුභු ඇත්තේ නො ම වෙයි විමුක්තියෙන් නො ද සමන්වාගත ය. වැලිදු ඔහුට සද්ධිත්තිය...පඤ්ඤිත්තිය යන මේ දහම්හු වෙත්. තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද දහම්හු ද නුවණින් පමණ විසින් ම ඔහුගේ දුක්මට සුදුසු වෙත්. මහානාම, මේ පුභුල් තෙමේ ත් නිරයට නොයන්නෙකි. තිරිසන් යොනට නො යන්නෙකි. ප්‍රත්ඵ්භයට නොයන්නෙකි. අපාය දුර්ගති විනිපාතයට නො යන්නෙකි.

මහානාම, මෙහි ඇතැම් පුභුලෙක් බුදුන් කෙරෙහි එකාන්ත බවට ගියේ වෙසෙසින් පහන් වූයේ නො ම වෙයි. ධම්ය කෙරෙහි ...නො ම වෙයි. සංසයා කෙරෙහි...නො ම වෙයි. භාසබ්‍රල පුභු ඇත්තේ නො ම වෙයි. ජවනපුභු ඇත්තේ නො ම වෙයි. විමුක්තියෙන් නො ද සමන්වාගත ය. වැලිදු ඔහුට සද්ධිත්තිය...පඤ්ඤිත්තිය යන මේ දහම්හු වෙති. තථාගතයන් කෙරෙහි දු ඔහුට ශ්‍රද්ධාමාත්‍රයෙක් ප්‍රමමාත්‍රයෙක් වෙයි. මහානාම, මේ පුභුල් තෙමේන් නිරයට නො යන්නෙකි. තිරිසන් යොනට නො යන්නෙකි. ප්‍රත්ඵ්භයට නො යන්නෙකි. අපාය දුර්ගතිවිනිපාතයට නො යන්නෙකි.

සෙය්‍යථාපි මහානාම, දුකෙඛන්තං දුබ්භුමිං¹ අවිභ්‍තධාණුකං, ඛිජානි වසුඤ්ඤාති පුතීනි වාතාතපභතානි අසාරාදනි අසුඛසයිතානි, දෙවො ව න සඤ්ඤාධාරං අනුපච්චෙවෙජයා අපි නු තානි ඛිජානි වුඤ්ඤාති විරුළුති වෙපුලලං ආපජෙජය්‍යනති? නො භෙනං හනෙත, එවමෙව ඛො මහානාම, ඉධ ධම්මො දුරක්ඛානො භොති දුප්පච්චෙදිතො අනිය්‍යානිකො අනුපසමසංවනනනිකො අසම්මාසලුඤ්ඤාපච්චෙදිතො ඉදමහං දුකෙඛන්තස්මිං වදමි. තස්මිණ්ඤ ධම්මෙ සාවකො විහරති ධම්මානුධම්මපටිපන්නො සාමීච්චට්ඨපන්නො අනුධම්මචාරී ඉදමහං දුබ්භුජස්මිං වදමි.

සෙය්‍යථාපි මහානාම, සුඛෙක්කං² සුභුමිං³ සුවිභ්‍තධාණුකං ඛිජානි-වසුඤ්ඤාති අපුතීනි අවාතාතපභතානි සාරාදනි සුඛසයිතානි, දෙවො ව සම්මා ධාරං අනුපච්චෙවෙජයා, අපි නු තානි ඛිජානි වුඤ්ඤාති විරුළුති වෙපුලලං ආපජෙජය්‍යනති? එවං හනෙත, එවමෙව ඛො මහානාම, ඉධ ධම්මො සවාක්ඛානො භොති සුප්පච්චෙදිතො නිය්‍යානිකො උපසමසංවනනනිකො සම්මාසලුඤ්ඤාපච්චෙදිතො. ඉදමහං සුඛෙක්කස්මිං වදමි. තස්මිණ්ඤ ධම්මෙ සාවකො විහරති ධම්මානුධම්මපටිපන්නො සාමීච්චට්ඨපන්නො අනුධම්මචාරී. ඉදමහං සුබ්භුජස්මිං වදමි. කිම්ඛෙ පන සරකානිං සකං, සරකානි මහානාම සකෙතො මරණකාලෙ සික්ඛාය පරිපුරකාරී අභොසීති.

11. 3. 6

අනාථපිණ්ඩික සුතනං

3794. තෙන ඛො පන සමයෙන අනාථපිණ්ඩිකො ගභපති ආබාධිකො භොති දුක්ඛිතො බාලහගිලානො. අථ ඛො අනාථපිණ්ඩිකො ගභපති අඤ්ඤතරං පුරිසං ආමනෙතසි: “එහි ත්වං අමෙතො පුරිස, යෙනායසමා සාරිපුත්තො තෙනුපසඛාම, උපසඛාමිත්වා මම වචනෙන ආයසමිතො සාරිපුත්තස්ස පාදෙ සිරසා වදා, “අනාථපිණ්ඩිකො හනෙත, ගභපති ආබාධිකො භොති දුක්ඛිතො බාලහගිලානො, යො ආයසමිතො සාරිපුත්තස්ස පාදෙ සිරසා වදාති”ති. එවණ්ඤ වදෙහි: “සාධු කිර හනෙත, ආයසමා සාරිපුත්තො යෙන අනාථපිණ්ඩිකස්ස ගභපතිස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඛාමතු අනුකමපං උපාදයා”ති.

එවං හනෙතති ඛො යො පුරිසො අනාථපිණ්ඩිකස්ස ගභපතිස්ස පටිසසුත්වා යෙනායසමා සාරිපුත්තො තෙනුපසඛාමි. උපසඛාමිත්වා ආයසමිතං සාරිපුත්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීනෙතො ඛො යො පුරිසො ආයසමිතං සාරිපුත්තං එතදවොච: “අනාථපිණ්ඩිකො හනෙත, ගභපති ආබාධිකො භොති දුක්ඛිතො බාලහගිලානො. යො ආයසමිතො සාරිපුත්තස්ස පාදෙ සිරසා වදාති, එවණ්ඤ වදෙති: “සාධුකිර හනෙත, ආයසමා සාරිපුත්තො යෙන අනාථපිණ්ඩිකස්ස ගභපතිස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඛාමතු අනුකමපං උපාදයා”ති. අධිවාසෙසි ඛො ආයසමා සාරිපුත්තො තුණ්හිභාවෙන.

1. දුබ්භුමිං - සි 2.
 2. ඛිජානිවසා - සි 2.
 3. සුකෙඛන්තං - ස්‍යා.
 4. සුභුමං - සි 2.
 5. වසා - ස්‍යා.

මහානාම, යම්සේ නොසරු බිම් ඇති නො නට කණු ඇති විෂම කෙතෙක් වේ ද, බිඳුණු කුණු වූ අවිසුළුහින් නටුවා වූ හර නො ගත් මැනවින් නො තබන ලද බීජයෝත් වන්නාහු ද, වැස්සත් මැනවින් වැසිදහර නො පමුණුවන්නේ ද, (එසේ ඇති කල්හි) බීජයෝ වැඩිමට තිරබවට විපුලත්වයට පැමිණෙන්නාහු දැයි? වහන්ස, මෙය නො වේ ය. මහානාම, එසෙයින් ම මෙහි දහම නපුරු කොට පවසන ලද්දේ නපුරු කොට දෙසන ලද්දේ තිවනට නො පමුණුවන්නේ ක්ලෙශව්‍යුපශමය පිණිස නො පවත්නේ සවිනේ නොදත්තවුන් විසින් පවසන ලද්දේ වේ නම් මෙය මම විෂම කෙතැ යි කියමි. ශ්‍රාවක තෙමේ ඒ ධර්මයෙහිත් ධර්මානුධර්මප්‍රතිපන්න ව සාමීවිප්‍රතිපන්න ව අනුධර්මවාරි ව වෙසේ නම් මෙය මම නපුරු බීජය යි කියමි.

මහානාම, යම්සේ මනා බිම් ඇති මැනවින් නසන ලද කණු ඇති මනා කෙතෙක් වේ ද, නො කඩ වූ නො කුණු වූ අවිසුළුහින් නො නට හර ගත් මැනවින් තබන ලද බීජයෝත් වන්නාහු ද, වැස්සත් මැනවින් වැසිදහර පමුණුවන්නේ ද, (එසේ ඇති කල්හි) ඒ බීජයෝ වැඩිමට තිරබවට විපුලත්වයට පැමිණෙන්නාහු දැයි වහන්ස, එසේ ය. මහානාම, එසෙයින් ම මෙහි ධර්මය මැනවින් පවසන ලද්දේ මැනවින් දෙසන ලද්දේ නිවනට පමුණුවන්නේ ක්ලෙශව්‍යුපශමය පිණිස පවත්නේ සවිනේ දත්තවුන් විසින් පවසන ලද්දේ වේ ද මෙය මම මනා කෙතැ යි කියමි. ඒ ධර්මයෙහිත් ශ්‍රාවක තෙමේ ධර්මානුධර්මප්‍රතිපන්න ව සාමීවි ප්‍රතිපන්න ව අනුධර්මවාරි ව වෙසේ නම් මෙය මම මනා බීජය යි කියමි. සරකානි ශාක්‍යයා ගැන කියනු කිම? මහානාම, සරකානි ශාක්‍ය තෙමේ මැරෙන කල ශික්ෂාව පිරිපුන් කරනසුලු වී යි.

11. 3. 6

අනාථපිණ්ඩික යුත්‍රය

3794. එසමයෙහි අනේපිඩු ගැහැවි තෙමේ හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩිසේ ගිලන් වූයේ වෙයි. එකල්හි අනේපිඩු ගැහැවි තෙමේ එක්තරා පුරුෂයකු ඇමතී ය: “එමබා පුරුෂය, එව. තෙපි ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර තෙරණුවන් වෙත එළඹෙවු. එළඹ “වහන්ස, අනේපිඩු ගැහැවි තෙමේ හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩිසේ ගිලන් වූයේ වෙයි. හෙතෙමේ ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර තෙරණුවන්ගේ පා හිසින් වඳි”යි මා වදනින් ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර තෙරණුවන්ගේ පා හිසින් වඳිවු. මෙසේත් කියවු: වහන්ස, ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර තෙරණුවෝ අනුකම්පා නිසා අනේපිඩු ගැහැවිහුගේ නිවෙස්න වෙත එළඹෙන සේක්වා”යි.

එසේ ය හිමියනි, යි ඒ පුරුෂ තෙමේ අනේපිඩු ගැහැවිහට පිළිතුරු දී ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර තෙරණුවන් වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර තෙරණුවන් වැඳ එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත් පසෙක හුන් ඒ පුරුෂ තෙමේ ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර තෙරණුවන්ට මෙය කී ය. “වහන්ස, අනේපිඩු ගැහැවි හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩිසේ ගිලන් වූයේ වෙයි. හෙ ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර තෙරණුවන්ගේ පා හිසින් වඳියි. මෙසේත් කියයි: “වහන්ස, ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර තෙරණුවෝ අනුකම්පා නිසා අනේපිඩු ගැහැවිහුගේ නිවෙස්න වෙත එළඹෙන සේක්වා”යි. ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර තෙරණුවෝ මුවෙන් නොබැණ ඉවසුහ.

අඵ ඛො ආයසමා සාරිපුතො පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙස්වා පනථවිරමාදය ආයසමතා ආනඤ්ඤා, පච්ඡාසමඤ්ඤා යෙන අනාර- පිණ්ඩිකස්ස ගහපතිස්ස නිවෙසනං තෙනුපසධංකම්. උපසධංකමිත්වා පඤ්ඤාතො ආයනො නිසීදි. නිසජ්ජ ඛො ආයසමා සාරිපුතො අනාරපිණ්ඩිකං ගහපතිං එතදවොච: කච්චි තෙ ගහපති, ඛමනීයං කච්චි යාපනීයං කච්චි දුක්ඛා වෙදනා පටික්කමන්ති නො අභික්කමන්ති, පටික්කමොසානං පඤ්ඤායති නො අභික්කමොති? න මෙ භතො, ඛමනීයං න යාපනීයං බාළුනා මෙ දුක්ඛා වෙදනා අභික්කමන්ති නො පටික්කමන්ති අභික්කමොසානං පඤ්ඤායති නො පටික්කමො''ති.

යථාරූපෙන ච ඛො ගහපති, බුද්ධො අප්පසාදෙන සමන්තාගතො අසසුතවා පුටුඤ්ඤාතො කායස්ස හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ බුද්ධො අප්පසාදෙ නත්ථී. අත්ථී ච ඛො තෙ ගහපති, බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙ: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා''ති. තඤ්ඤා පන තෙ බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදං අත්තති සමනුපස්සතො යානසො වෙදනා පටිපසස්සමෙභය්සුං¹.

යථාරූපෙන ඛො ගහපති, ධම්මො අප්පසාදෙන සමන්තාගතො අසසුතවා පුටුඤ්ඤාතො කායස්ස හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ ධම්මො අප්පසාදෙ නත්ථී අත්ථී ච ඛො තෙ ගහපති, ධම්මො අවෙච්චප්පසාදෙ: “ඤ්ඤාතො භග්වතා ධම්මො -පෙ- පච්චන්තං වෙදිතඤ්ඤා විඤ්ඤාහී''ති. තඤ්ඤා පන තෙ ධම්මො අවෙච්චප්පසාදං අත්තති සමනුපස්සතො යානසො වෙදනා පටිපසස්සමෙභය්සුං¹.

යථාරූපෙන ඛො ගහපති, සඛෙඤ්ඤා අප්පසාදෙන සමන්තාගතො අසසුතවා පුටුඤ්ඤාතො කායස්ස හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ සඛෙඤ්ඤා අප්පසාදෙ නත්ථී. අත්ථී ච ඛො තෙ ගහපති, සඛෙඤ්ඤා අවෙච්චප්පසාදෙ: “සුපටිපනෙතො භගවතො සාවකසඛෙඤ්ඤා -පෙ- අනුත්තරං පුඤ්ඤාසෙඛන්තං ලොකස්සා''ති. තඤ්ඤා පන තෙ සඛෙඤ්ඤා අවෙච්චප්පසාදං අත්තති සමනුපස්සතො යානසො වෙදනා පටිපසස්සමෙභය්සුං¹.

යථාරූපෙන ඛො ගහපති, දුස්සීලොන සමන්තාගතො අසසුතවා පුටුඤ්ඤාතො කායස්ස හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ දුස්සීලො නත්ථී. අත්ථී ච ඛො තෙ ගහපති, අරියකන්තානි සීලානි අඛණ්ඩානි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකානි. තානි ච පන තෙ අරියකන්තානි සීලානි අත්තති සමනුපස්සතො යානසො වෙදනා පටිපසස්සමෙභය්සුං.

යථාරූපාය ඛො ගහපති, මිච්ඡාදිට්ඨියා සමන්තාගතො අසසුතවා පුටුඤ්ඤාතො කායස්ස හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ මිච්ඡාදිට්ඨි නත්ථී අත්ථී ච ඛො තෙ ගහපති, සමමාදිට්ඨි. තඤ්ඤා පන තෙ සමමාදිට්ඨිං අත්තති සමනුපස්සතො යානසො වෙදනා පටිපසස්සමෙභය්සුං.

1. පටිපසස්සමෙභය්සුං - සීලී, මජ්ඣං.

එකල්හි ආයුෂ්මත් ආර්යුත්‍ර තෙරණුවෝ පෙරවරු හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙන ආයුෂ්මත් ආනන්ද පසු මහණහු සමග අනේපිඬු ගැහැවිහුගේ නිවෙස්න වෙත එළඹියහ. එළඹ පැන වූ අස්නෙහි වැඩහුන්හ. වැඩහිඳ ආයුෂ්මත් ආර්යුත්‍ර තෙරණුවෝ අනේපිඬු ගැහැවිහට මෙය වදළහ: “ගැහැවි, කිම තොපට ඉවසිය හැකි ද? කිම යැපිය හැකි ද? කිම දුක් වෙදනාවෝ අඩු වෙද්ද? වැඩි නො වෙද්ද? ඔවුන්ගේ අඩුවීම පැනේ ද? වැඩිවීමක් නො පෙනේ දැ යි? වහන්ස, මට නොඉවසිය හැකිය. නො යැපිය හැකිය. මාගේ දැඩි දුක්වෙදනාවෝ වැඩි වෙත්, අඩු නො වෙත්. ඔවුන්ගේ වැඩි වීම පෙනේ, අඩු වීමක් නො පෙනේ යි.

ගැහැවිය, බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි යම් බඳු නොපැහැදීමෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගතිවිනිපාත නිරයට පැමිණේ නම් බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි එබඳු නොපැහැදීමක් නොපට නැත. ගැහැවිය, “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු... දෙවිමිනිසුනට ශාස්තෘහ බුද්ධයහ භගවත්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමක් නොපට ඇත් ම ය. බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි වූ ඒ ගුණ දූන පැහැදීම ද තමා කෙරෙහි ලා දක්නා වූ නොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්තිදෙන්නාහු ය.

ගැහැවි, දහමිහි යම් බඳු නොපැහැදීමෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගතිවිනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් දහමිහි එබඳු නොපැහැදීමක් නොපට නැත. ගැහැවි, “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධර්මය ස්වාධ්‍යාත ය...නුවණැත්තවුන් විසින් තමන් තමන් කෙරෙහි ලා දෙනුකු ය”යි දහමිහි ගුණ දූන පැහැදීමක් නොපට ඇත් ම ය. දහමිහි වූ ඒ ගුණ දූන පැහැදීම ද තමා කෙරෙහි ලා දක්නා වූ නොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්තිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, සභුන් කෙරෙහි යම්බඳු නොපැහැදීමෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගති විනිපාත නිරයට පැමිණේ නම් සභුන් කෙරෙහි එබඳු නොපැහැදීමක් නොපට නැත. ගැහැවි, “භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සවුසහහු තෙමේ සුපිළිපත්හ... ලොවට අනුකුරු පින්කෙතැ”යි සභුන් කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමක් නොපට ඇත් ම ය. සභුන් කෙරෙහි වූ ඒ ගුණ දූන පැහැදීම ද තමා කෙරෙහි දක්නා වූ නොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්තිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම්බඳු දුසිල්කමෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගති විනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු දුසිල් බවෙක් නොපට නැත. ගැහැවි නොකැවුණු.. සමාධිය පිණිස පවත්නා වූ ආයථි කාන්තශීලයෝ නොපට ඇත් ම ය. ඒ ආයථිකාන්තශීලයන් තමන් කෙරෙහි ලා දක්නා වූ නොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්තිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම්බඳු මිට්ඨාදෘෂ්ටියෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගති විනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිට්ඨා දෘෂ්ටියක් නොපට නැත. ගැහැවි සම්‍යග්දෘෂ්ටිය ද නොපට ඇත් ම ය. ඒ සම්‍යග් දෘෂ්ටිය තමන් කෙරෙහි ලා දක්නා වූ නොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්තිදෙන්නාහ.

යථාරූපෙන ඛො ගහපති, මිච්ඡාසඛාපොන සමන්තාගතො අසසුතවා පුට්ඨජනො කායසීහි හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ මිච්ඡාසඛාපො නාස්සී, අස්සී ච ඛො තෙ ගහපති, සමමාසඛාපො, තඤ්ඤි පන තෙ සමමාසඛාපං අත්තති සමනුපසීහිතො යානසො වෙදනා පටිපසසී-මෙහයසුං.

යථාරූපාය ඛො ගහපති, මිච්ඡාවාචාය සමන්තාගතො අසසුතවා පුට්ඨජනො කායසීහි හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපා තෙ මිච්ඡාවාචා නාස්සී, අස්සී ච ඛො තෙ ගහපති, සමමාවාචා තඤ්ඤි පන තෙ සමමාවාචං අත්තති සමනුපසීහිතො යානසො වෙදනා පටිපසසී-මෙහයසුං.

යථාරූපෙන ඛො ගහපති, මිච්ඡාකමමනොන සමන්තාගතො අසසුතවා පුට්ඨජනො කායසීහි හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ මිච්ඡාකමමනොන නාස්සී, අස්සී ච ඛො තෙ ගහපති, සමමාකමමනො, තඤ්ඤි පන තෙ සමමාකමමනං අත්තති සමනුපසීහිතො යානසො වෙදනා පටිපසසී-මෙහයසුං.

යථාරූපෙන ඛො ගහපති, මිච්ඡා ආච්චෙන සමන්තාගතො අසසුතවා පුට්ඨජනො කායසීහි හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ මිච්ඡාආච්චො නාස්සී, අස්සී ච ඛො තෙ ගහපති, සමමා ආච්චො, තඤ්ඤි පන තෙ සමමාආච්චං අත්තති සමනුපසීහිතො යානසො වෙදනා පටිපසසී-මෙහයසුං.

යථාරූපෙන ඛො ගහපති, මිච්ඡාවායාමෙන සමන්තාගතො අසසුතවා පුට්ඨජනො කායසීහි හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ මිච්ඡාවායාමො නාස්සී, අස්සී ච ඛො තෙ ගහපති, සමමාවායාමො, තඤ්ඤි පන තෙ සමමාවායාමං අත්තති සමනුපසීහිතො යානසො වෙදනා පටිපසසී-මෙහයසුං.

යථාරූපාය ඛො ගහපති, මිච්ඡාසතියා සමන්තාගතො අසසුතවා පුට්ඨජනො කායසීහි හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපා තෙ මිච්ඡාසති නාස්සී, අස්සී ච ඛො තෙ ගහපති, සමමාසති, තඤ්ඤි පන තෙ සමමාසතිං අත්තති සමනුපසීහිතො යානසො වෙදනා පටිපසසී-මෙහයසුං.

යථාරූපෙන ඛො ගහපති, මිච්ඡාසමාධිනා සමන්තාගතො අසසුතවා පුට්ඨජනො කායසීහි හෙද පරමමරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපො තෙ මිච්ඡාසමාධි නාස්සී, අස්සී ච ඛො තෙ ගහපති සමමාසමාධි, තඤ්ඤි පන තෙ සමමාසමාධිං අත්තති සමනුපසීහිතො යානසො වෙදනා පටිපසසී-මෙහයසුං.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යා සංකල්පයෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගති විනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යාසංකල්පයෙක් තොපට නැත. ගැහැවි සමයක්සංකල්පය තොපට ඇත් ම ය. ඒ සමයක්සංකල්පය ද තමා කෙරෙහි ලා දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්භිදෙන්නා හ.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යාවචනයෙකින් යුත් නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගති විනිපාත නිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යාවචනයෙක් තොපට නැත. ගැහැවි, සමයක්චනය තොපට ඇත් ම ය. ඒ සමයක්චනය ද තමන් කෙරෙහි ලා දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්භිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යාකර්මාන්තයකින් යුත් නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගතිවිනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යාකර්මාන්තයෙක් තොපට නැත. ගැහැවි, සමයක්කර්මාන්තය තොපට ඇත් ම ය. ඒ සමයක්කර්මාන්තය ද තමන් කෙරෙහි ලා දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්භිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යා ආච්චයෙකින් යුත් නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපාය දුර්ගතිවිනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යා ආච්චයෙක් තොපට නැත. ගැහැවි, සමයක්ආච්චය තොපට ඇත් ම ය. ඒ සමයක්ආච්චය ද තමන් කෙරෙහි ලා දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්භිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යාව්‍යායාමයෙකින් යුත් නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගති විනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යාව්‍යායාමයෙක් තොපට නැත. ගැහැවි, සමයක්ව්‍යායාමය තොපට ඇත් ම ය. ඒ සමයක්ව්‍යායාමය ද තමන් කෙරෙහි ලා දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්භිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යාස්මෘතියකින් යුත් නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපාය දුර්ගති විනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යාස්මෘතියක් තොපට නැත. ගැහැවි, සමයක්ස්මෘතිය තොපට ඇත් ම ය. ඒ සමයක්ස්මෘතිය ද තමන් කෙරෙහි ලා දක්නා තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්භිදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යාසමාධියෙකින් යුත් නුගත් පුහුදුන්තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගතිවිනිපාතනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යා සමාධියෙක් තොපට නැත. ගැහැවි සමයක්සමාධිය තොපට ඇත් ම ය. ඒ සමයක්සමාධිය ද තමන් කෙරෙහි ලා දක්නා තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්භිදෙන්නාහ.

යථාරූපෙන ඛො ගහපතී, මිච්ඡාඤ්ඤාණෙන සමන්තාගතො අසුඤ්ඤානං පුට්ඨස්සන්තො කායසස්ස හෙද පරච්චරණා අපායං දුග්ගතිං චිනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපං නෙ මිච්ඡාඤ්ඤාණං නත්ථී. අත්ථී ච ඛො නෙ ගහපතී, සම්මොඤ්ඤාණං. තඤ්ඤා පන නෙ සම්මොඤ්ඤාණං අත්තනි සමනුපසස්සන්තො ඤානසො වෙදනා පටිපපස්සමෙහයස්සං.

යථාරූපාය ඛො ගහපතී, මිච්ඡාවිමුක්ඛියා සමන්තාගතො අසුඤ්ඤානං පුට්ඨස්සන්තො කායසස්ස හෙද පරච්චරණා අපායං දුග්ගතිං චිනිපාතං නිරයං උපපජ්ජති, තථාරූපා නෙ මිච්ඡාවිමුක්ඛි නත්ථී. අත්ථී ච ඛො නෙ ගහපතී, සම්මාවිමුක්ඛි. තඤ්ඤා පන නෙ සම්මාවිමුක්ඛිං අත්තනි සමනුපසස්සන්තො ඤානසො වෙදනා පටිපපස්සමෙහයස්සංති.

අථ ඛො අනාථපිණ්ඩිකස්ස ගහපතිස්ස ඤානසො වෙදනා පටිපපස්සමහිංසු.¹ අථ ඛො අනාථපිණ්ඩිකො ගහපති ආයසමනාං සාරිපුත්තං ආයසමනාඤ්ඤා ආනන්දං සකෙනෙව ථාලිපාකෙන පරිච්චිසී. අථ ඛො අනාථපිණ්ඩිකො ගහපති, ආයසමනාං සාරිපුත්තං භුත්තාවී. ඔනීතපන්තපාණං අඤ්ඤාතරං නිචං ආසනං ගහෙතො එකමනාං නිසීදී. එකමනාං නිසීනං ඛො අනාථපිණ්ඩිකං ගහපතිං ආයසමා සාරිපුත්තො ඉමාහි ගාථාහි අනුමොදී:

“යස්ස සඤ්ඤා තථාගතෙ අවලා සුපත්ථසීතා,
සීලඤ්ඤා යස්ස කල්‍යාණං අරියකතාං පසංසිතං.

සචෙත පසාදෙ යස්සත්ථී උජුභුතඤ්ඤා දස්සනං,
අදලීඥෙති තං ආහු අමොභං තස්ස ජීවිතං.

තස්මා සඤ්ඤා සීලඤ්ඤා පසාදං ධම්මදස්සනං,
අනුයුඤ්ඤෙථ මෙධාවී සරං බුද්ධානසාසනතත්ථී’.

අථ ඛො ආයසමා සාරිපුත්තො අනාථපිණ්ඩිකං ගහපතිං ඉමාහි ගාථාහි අනුමොදීතො උච්චායාසනා පකකම්. අථ ඛො ආයසමා ආනන්දෙ යෙන හගවා තෙනුපඤ්ඤාමි. උපසධකමිතො හගවනාං අභිවාදෙතො එකමනාං නිසීදී. එකමනාං නිසීනං ඛො ආයසමනාං ආනන්දං හගවා එතදවොච: “හන්දු කුතො නු තිං ආනන්ද, ආග වජ්ඣ දිවාදිවස්සා”ති. ආයසමනා හතොත, සාරිපුත්තෙන අනාථපිණ්ඩිකො ගහපති ඉමීනා ච ඉමීනා ච ඔවාදෙන ඔවදිතොති. පණ්ඩිතො ආනන්ද, සාරිපුත්තො මහාපඤ්ඤා ආනන්ද, සාරිපුත්තො, යනු හි නාම වන්තාරි සොත්තාපත්තිසධනානි දසහි ආකාරෙහි² විහරිස්සතිති.

1. පටිපපසාසීහි - සා.
 2. දසභාකාරෙහි - සා, මජ්ඣං.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යාඥානායෙකින් යුත් නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපාය දුර්ගති විනිසානනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යාඥානායෙක් තොපට නැත. ගැහැවි, සමාග් ඥානය තොපට ඇත් ම ය. ඒ සමාග් ඥානයත් තමා කෙරෙහි ලා දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්තීදෙන්නාහ.

ගැහැවි, යම්බඳු මිථ්‍යාවිමුක්තියකින් යුතු නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කාබුන් මරණින් මතු අපායදුර්ගති විනිසානනිරයට පැමිණේ නම් එබඳු මිථ්‍යා විමුක්තියක් තොපට නැත. ගැහැවි සමාග් විමුක්තිය තොපට ඇත් ම ය. ඒ සමාග් විමුක්තියත් තමා කෙරෙහි ලා දක්නා වූ තොපගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්තීදෙන්නාහ යි.

ඉක්බිති අනේපිඬු ගැහැවිහුගේ වෙදනාවෝ ඇසිල්ලෙකින් සන්හුන්හ. එකල්හි අනේපිඬු ගැහැවි තෙමේ ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවන් ද ආයුෂ්මත් ආනඤ්ඤා තෙරණුවන් ද සියබන්තලියෙන් ම වැළඳ වී ය. ඉක්බිති අනේපිඬු ගැහැවි තෙමේ වළඳා නිමවූ පාත්‍රයෙන් ඉවත් කළ අත් ඇති ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවන් වෙත එක්තරා පහත් අයුතක් ගෙන එකත් පස් ව හුන්නේ ය. එකත් පස්ව හුන් අනේපිඬු ගැහැවිහට ආයුෂ්මත් ශාරීපුත්‍ර තෙරණුවෝ මේ ශාරීපුත්‍ර අනුමෝදනා කළහ.

යමකුට කථාගතයන් වහන්සේ කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව අවල ව මැනවින් පිහිටියා ද යමකුගේ යහපත් වූ ශීලය ආයඤ්ඤානා වූයේ පසස්නා ලද්දේ ද,

යමකුට සබ්බසා කෙරෙහි පැහැදීම ඇත් ද, ඥානදර්ශනයත් සෘජු වූයේ වේ ද, ඔහු නො දිළින්නදෙකැ යි (බුද්ධාදී උතුමෝ) කියති. ඔහුගේ ජීවිතය හිස් නො වේ.

එහෙයින් ප්‍රාඥ තෙමේ බුදුවරයන්ගේ ශාසනය සිහි කරන්නේ ශ්‍රද්ධාවත් ශීලයත් පැහැදීමත් ධර්මය දැකීමත් අනුයෝග වශයෙන් පිරිසිදු කරන්නේ යි.

එකල්හි ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවෝ අනේපිඬු ගැහැවිහට මේ ශාරීපුත්‍ර අනුමෝදනා කොට හුනස්නෙන් නැඟී වැඩියහ. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් අනඤ්ඤා තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත් පස් ව හුන්හ. එකත් පස් ව හුන් ආයුෂ්මත් අනඤ්ඤා තෙරණුවන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක: “එම්බා ආනන්ද, තෙපි මේ මහදවල් කොහි සිට එවූ ද?” යි. වහන්ස, ආයුෂ්මත් සැරියුත් තෙරණුවන් විසින් අනේපිඬු ගැහැවි තෙමේ මේ අවවාදයෙන් ද මේ අවවාදයෙන් ද අවවාද කරන ලද්දේ යි. ආනඤ්ඤා, යම් සැරියුත් කෙනෙක් සිවුසෝවන් අහ දස අයුරෙකින් බෙදුණු නම් ඒ සැරියුත් පණ්ඩිතයෙකි. ආනඤ්ඤා, සැරියුත් මහපැනැත්තෙකි යි.

11. 3. 7

දුතිය අනාථපිණ්ඩික සුත්තං

3795. තෙන ඛො පන සමයෙන අනාථපිණ්ඩිකො ගහපති ආබාධිකො හොති දුක්ඛිතො බාළොගිලානො. අථ ඛො අනාථපිණ්ඩිකො ගහපති අඤ්ඤතරං පුරිසං ආමනෙහි: එහි සං අලේහා පුරිසං, යෙනායසිමා ආනන්දෙ තෙනුපසඩ්ධං. උපසඩ්ධමිත්වා මම වචනෙන ආයසමනො ආනන්දස්ස පාදෙ සිරසා වන්ද -පෙ- තෙනුපසඩ්ධමතු අනුකමපං උපාදයාති. අධිවාසෙසි ඛො ආයසමා ආනන්දෙ තුණ්හීභාවෙන.

අථ ඛො ආයසමා ආනන්දෙ පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පක්ඛවීරමාදය යෙන අනාථපිණ්ඩිකස්ස ගහපතිස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඩ්ධමි. උපසඩ්ධමිත්වා පඤ්ඤානෙහ ආසනෙ නිසීදී. නිසජ්ජ ඛො ආයසමා ආනන්දෙ අනාථපිණ්ඩිකං ගහපතිං එතදචොච: "කච්චි තෙ ගහපති ඛමනීයං කච්චි යාපනීයං කච්චි දුක්ඛං වෙදනා පටික්ඛමහති නො අභික්ඛමහති පටික්ඛමොසානං පඤ්ඤයති නො අභික්ඛමො"ති? න මෙ හනෙත, ඛමනීයං න යාපනීයං බාළොගෙ දුක්ඛං වෙදනා අභික්ඛමහති, නො පටික්ඛමහති, අභික්ඛමොසානං පඤ්ඤයති නො පටික්ඛමොති.

චතුඨි ඛො ගහපති, ධම්මෙහි සමන්තාගතස්ස අසුත්තවතො පුටුඡ්ජනස්ස හොති උත්තාසො¹ හොති ඡ්චේතනං, හොති සමපරායිකං මරණභයං. කතමෙහි චතුඨි? ඉධ ගහපති, අසුත්තවා පුටුඡ්ජනො බුද්ධෙ අප්පසාදෙන සමන්තාගතො හොති. තඤ්ඤ පනස්ස බුද්ධෙ අප්පසාදං අත්තනි සමනුපස්සනො හොති උත්තාසො, හොති ඡ්චේතනං, හොති සමපරායිකං මරණභයං.

පුත්තව'පරං ගහපති, අසුත්තවා පුටුඡ්ජනො ධම්මෙ අප්පසාදෙන සමන්තාගතො හොති. තඤ්ඤ පනස්ස ධම්මෙ අප්පසාදං අත්තනි සමනුපස්සනො හොති උත්තාසො, හොති ඡ්චේතනං, හොති සමපරායිකං මරණභයං.

පුත්තව'පරං ගහපති, අසුත්තවා පුටුඡ්ජනො සඛේඛ අප්පසාදෙන සමන්තාගතො හොති. තඤ්ඤ පනස්ස සඛේඛ අප්පසාදං අත්තනි සමනුපස්සනො හොති උත්තාසො, හොති ඡ්චේතනං, හොති සමපරායිකං මරණභයං.

පුත්තව'පරං ගහපති, අසුත්තවා පුටුඡ්ජනො දුක්ඛිලොන සමන්තාගතො හොති. තඤ්ඤ පනස්ස දුක්ඛිලං අත්තනි සමනුපස්සනො හොති උත්තාසො, හොති ඡ්චේතනං, හොති සමපරායිකං මරණභයං. ඉමෙහි ඛො ගහපති, චතුඨි ධම්මෙහි සමන්තාගතස්ස අසුත්තවතො පුටුඡ්ජනස්ස හොති උත්තාසො, හොති ඡ්චේතනං, හොති සමපරායිකං මරණභයං.

1. උත්තාසො - ස්වා.

11. 3. 7

දුතිය අනාචරිණික සූත්‍රය

3795. එසමයෙහි අනෙපිඬු ගැහැව් තෙමේ හටගත් ආබාධ ඇත්තේ දුකට පැමිණියේ දැඩියේ ගිලන් වූයේ වේ. එකල්හි අනෙපිඬු ගැහැව් එක්තරා පුරුෂයකු ඇමතී ය: “එමබා පුරුෂය, එව තෙපි ආයුෂමත් ආනඤ්ඤා තෙරණුවන් වෙත එළඹෙවු. එළඹ මා වදනින් ආයුෂමත් ආනඤ්ඤා තෙරණුවන්ගේ පා හිසින් වදිවු ... අනුකමපා පිණිස ඒහි එළඹෙන සේක්වා” යි. ආයුෂමත් ආනඤ්ඤා තෙරණුවෝ මුඛින් නො බැණ ඉවසුහ.

ඉක්බිති ආයුෂමත් ආනඤ්ඤා තෙරණුවෝ පෙරවරු හැඳ පෙරව පාසිවුරු ගෙන අනෙපිඬුගැහැව්හුගේ නිවෙස්න වෙත එළඹියහ. එළඹ පැනවූ අස්තෙහි වැඩහුන්හ. වැඩහිඳ ආයුෂමත් ආනඤ්ඤා තෙරණුවෝ අනෙපිඬු ගැහැව්හට මෙය වදළහ. ගැහැව්, කීම නොපට ඉවසිය හැකි ද? කීම යැපිය හැකි ද? කීම දුක් වෙදනාවෝ අඩු වෙද්ද? වැඩි නො වෙද්ද? ඔවුන්ගේ අඩු වීම පැනේ ද? වැඩි වීමක් නො පෙනේ දැ යි? වහන්ස, මට නොඉවසිය හැකි ය. නො යැපිය හැකි ය, මාගේ දැඩි දුක් වෙදනාවෝ වැඩි වෙත්, අඩු නො වෙත්. ඔවුන්ගේ වැඩි වීම පැනේ. අඩුවීමක් නො පැනේ යි.

ගැහැවිය, සිවුදහමෙකින් යුතු නුගත් පුහුදුන්හට තැනිගැන්මෙක් වෙයි. බියෙන් සැලීමෙක් වෙයි. පරලොච්ච හෙතු වූ මරණ බියෙක් වෙයි. කවර සිවුදහමෙකින් ද යත්: ගැහැව්, මෙහි නුගත් පුහුදුන් තෙමේ බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි නො පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි වූ ඒ නො-පැහැදීමත් තමා කෙරෙහි ලා දක්නා වූ ඔහුට තැනිගැන්මෙක් වෙයි. බියෙන් සැලීමෙක් වෙයි. පරලොච්ච හෙතු වූ මරණ බියෙක් වෙයි.

ගැහැව්, නැවත අනෙකක් ද කියමි: නුගත් පුහුදුන් තෙමේ දහමිහි නොපැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහමිහි වූ ඒ නො පැහැදීමත් තමා කෙරෙහි ලා දක්නා ඔහුට තැනිගැන්මෙක් වෙයි. බියෙන් සැලීමෙක් වෙයි. පරලොච්ච හෙතු වූ මරණ බියෙක් වෙයි.

ගැහැව්, නැවත අනෙකක් ද කියමි: නුගත් පුහුදුන් තෙමේ සභුන් කෙරෙහි නොපැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. සභුන් කෙරෙහි වූ ඒ නොපැහැදීමත් තමා කෙරෙහි ලා දක්නා ඔහුට තැනිගැන්මෙක් වෙයි. බියෙන් සැලීමෙක් වෙයි. පරලොච්ච හෙතු වූ මරණබියෙක් වෙයි.

ගැහැව්, නැවත අනෙකක් ද කියමි: නුගත් පුහුදුන් තෙමේ දුසිල් බැවින් යුතු වූයේ වෙයි. ඒ දුසිල් බවත්, තමා කෙරෙහි ලා දක්නා ඔහුට තැනිගැන්මෙක් වෙයි. බියෙන් සැලීමෙක් වෙයි. පරලොච්ච හෙතු වූ මරණබියෙක් වෙයි ගැහැව්, මේ සිවුදහමින් යුතු නුගත් පුහුදුන්හට තැනිගැන්මෙක් වෙයි. බියෙන් සැලීමෙක් වෙයි. පරලොච්ච හෙතු වූ මරණබියෙක් වෙයි.

චතුභි ඛො ගහපති, ධම්මෙභි සමන්තාගතස්ස සුතචතො අරියසාවකස්ස න හොති උත්තාසො, න හොති ඡමභිතතං, න හොති සමපරාධිකං මරණභයං කතමෙභි චතුභි? ඉධ ගහපති, සුතචා අරියසාවතො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. තඤ්ච පනස්ස බුද්ධො අවෙච්චපසාදං අත්තති සමනුපස්සතො න හොති උත්තාසො, න හොති ඡමභිතතං, න හොති සමපරාධිකං මරණභයං.

පුනච'පරං ගහපති, සුතචා අරියසාවතො ධම්මෙ -පෙ- සඛෙඤ -පෙ- අරියකතොති සීලෙභි සමන්තාගතො හොති අධණ්ණෙභි -පෙ- සමාධිසංවත්තතිකෙභි. තාති ච පනස්ස අරියකතානාති සීලානි අත්තති සමනුපස්සතො න හොති උත්තාසො. න හොති ඡමභිතතං, න හොති සමපරාධිකං මරණභයං. ඉමෙභි ඛො ගහපති, චතුභි ධම්මෙභි සමන්තාගතස්ස සුතචතො අරියසාවකස්ස න හොති උත්තාසො, න හොති ඡමභිතතං, න හොති සමපරාධිකං මරණභයනභී.

නාහං හතොත, ආනාඤ, භායාමී. ක්‍රාහං භාධිස්සාමී¹. අහං භි හතොත බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඛෙඤ -පෙ- යානිමානී² හතොත, හගවතා ගිභීසාමීචිකානි සික්ඛාපදනී පඤ්ඤාත්තානී³, නාහං තෙසං කිඤ්ච අත්තති ඛණ්ඩං සමනුපස්සාමීති, ලාභා තෙ ගහපති, සුලඤං තෙ ගහපති, යොනාපක්ඛ්චලං ගහපති, ව්‍යාකතනභී.

11. 3. 8

තතිස අනාච්ඡිණ්ඩිකසුතතං

3796. අථ ඛො අනාච්ඡිණ්ඩිකො ගහපති යෙන හගවා තෙනුප- සඛකමි. උපසඛකමීඤ්චා හගවන්තං අභිවාදෙඤ්චා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසිත්තං ඛො අනාච්ඡිණ්ඩිකං ගහපතිං හගවා එතදවොච: යතො ච ඛො ගහපති, අරියසාවකස්ස පඤ්ඤා භයානි වෙරානි චූපසන්නානී⁴ හොනති, චතුභි ච යොනාපක්ඛියඛෙගහි සමන්තාගතො හොති, අරියො චස්ස ඤායො පඤ්ඤාය සුදිට්ඨො හොති සුප්පච්චිද්ධො. සො ආකඛබ්බමානො අත්තනාව අත්තානං ව්‍යාකරෙය්‍ය: “ඛිණ්ණිකරියොමභි ඛිණ්ණිකරච්ඡානායොනියො ඛිණ්ණපෙත්ඤ්චියො ඛිණ්ණපායදුග්ගතිච්ඡිපාතො, යොනාපක්ඛා'හමසමි අච්ඡිපාතධම්මො නියතො සමොධිපරායණො”. කතමානි පඤ්ඤා භයානි වෙරානි චූපසන්නානි හොනති:

1. ක්‍රාහං භාධිස්සාමී - ස්‍රා.
 2. යානි චිමානී - මජ්ඣං, ස්‍රා.
 3. දෙසිතානී - මජ්ඣං, ස්‍රා.
 4. චූපසන්නානී ච - මජ්ඣං, ස්‍රා.

ගැහැව්, සිවුදහමෙකින් යුතු උගත් අරිසවුහට තැනිගැන්මෙක් නො වේ. බියෙන් සැලීමෙක් නො වේ. පරලොවට හෙතු වූ මරණබියෙක් නො වේ. කවර සිවුදහමෙකින් යන්: ගැහැව්, මෙහි උගත් අරිසවු තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනු දු ... දෙවිමිනිසුනට ශාස්තෘහ බුද්ධියහ හගවත්හ” යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි වූ ඒ ගුණ දැන පැහැදීමක් තමා කෙරෙහි ලා දක්නා ඔහුට තැනිගැන්මෙක් නො වේ. බියෙන් සැලීමෙක් නො වේ. පරලොවට හෙතු වූ මරණබියෙක් නො වේ.

ගැහැව්, නැවත අනෙකක් ද කියමි: උගත් අරිසවු තෙමේ දහම් කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... අබණ්ඩ වූ ... සමාධිය පිණිස පවත්නා වූ ආයතීකාන්ත ශීලයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. ඒ ආයතීකාන්ත සිලෙන් තමා කෙරෙහි ලා දක්නා ඔහුට තැනිගැන්මෙක් නො වේ. බියෙන් සැලීමෙක් නො වේ. පරලොවට හෙතු වූ මරණබියෙක් නො වේ. ගැහැව්, මේ සිවු දහමින් යුතු උගත් අරිසවුහට තැනිගැන්මෙක් නො වේ. බියෙන් සැලීමෙක් නො වේ. පරලොවට හෙතු වූ මරණබියෙක් නො වේ.

වහන්ස, ආනන්දයෙනි, මම නො බමි. මම කුමකට බානෙමි ද? වහන්ස, මම වූ කලි “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනු දු ... දෙවිමිනිසුනට ශාස්තෘහ බුද්ධියහ හගවත් හ” යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගතයෙමි. ධර්මය කෙරෙහි ... සඛකයා කෙරෙහි ... වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ගිහියන්ට සුදුසු වූ යම් මේ සිකපද කෙනෙක් පනවන ලද්ද හු ද, ඔවුනතර කඩ වූ කිසිවක් තමා කෙරෙහි නො දකිමි යි. ගැහැව්, තොපට ලාභයෙකි. ගැහැව්, තොපට මනාලැබුමෙකි. ගැහැව්, තොප විසින් සෝවන් පෙල පවසන ලදී යි.

11. 3. 8

තනිය අනාථපිණ්ඩික සූත්‍රය

3796. එකල්හි අනේපිඬු ගැහැව් තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් අනේ පිඬුගැහැව්හට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක: ගැහැව්, යම් කලෙක අරිසවුහුගේ පස්බිය වෙර සන්හුන්නාහු වෙද්ද, සිවු සෝවන් අභිනුන් යුතු වූයේ වේ ද, අරි නයන් ඔහු විසින් නුවණින් මනාකොට දක්නා ලද්දේ මැනවින් පිළිවිදුනා ලද්දේ වේ ද, හෙතෙමේ කැමති වන්නේ “ඤය වූ නිරය ඇත්තෙමි ඤය වූ ත්විසන් යොන් ඇත්තෙමි ඤය වූ ප්‍රෙතවිෂය ඇත්තෙමි ඤය වූ අපාය-දුර්ගිච්චිපාත ඇත්තෙමි වෙමි. මම විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමෙකාධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වෙමි” යි තෙමේ ම තමා පවසන්නේ ය. කවර පස් බිය වෙර සන්-හුන්නාහු ද යන්:

යං ගහපති, පාණානිපාතී පාණානිපාතපච්චයා දිට්ඨධම්මකම්පි භයං වෙරං පසවති, සම්පරාධිකම්පි භයං වෙරං පසවති, වේතසිකම්පි දුක්ඛං දෙමනස්සං පටිසංවේදියති, පාණානිපාතා පටිච්චිතස්ස ඵතං භයං¹ වෙරං චූපසනතං හොති. යං ගහපති, අදිත්තාදුධි අදීක්කාදනපච්චයා -පෙ- යං ගහපති කාමෙසුමිච්චාචාරී කාමෙසුමිච්චාචාරපච්චයා -පෙ- යං ගහපති, මුසාවාදී මුසාවාදපච්චයා -පෙ- යං ගහපති, සුරාමෙරය-මජ්ජපමාදට්ඨාධී සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානපච්චයා දිට්ඨධම්මකම්පි භයං වෙරං පසවති, සම්පරාධිකම්පි භයං වෙරං පසවති, වේතසිකම්පි දුක්ඛං දෙමනස්සං පටිසංවේදියති. සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා පටිච්චිතස්ස ඵතං භයං වෙරං චූපසනතං හොති. ඉමානි පඤ්ච භයානි වෙරානි චූපසනතානි හොතති.

කතමෙහි චතුහි සොතාපත්තියධෙහි සමන්තාගතො හොති: ඉධ ගහපති, අරියසාවකො බුද්ධො අවේච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: ‘ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සත්වා දෙවමනුසසානං බුද්ධො හගවා’ති. ධම්මෙ -පෙ- සධෙක -පෙ- අරියකනොනාහි සීලෙහි සමන්තාගතො හොති අධිමණ්ඤ්හි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි. ඉමෙහි චතුහි සොතාපත්තියධෙහි සමන්තාගතො හොති.

කතමො චස්ස අරියො ඤායො පඤ්ඤය සුදිට්ඨො හොති සුප්පට්චිද්ධො? ඉධ ගහපති, අරියසාවකො පටිච්චසමුප්පාදං යෙව සාධුකං යොනිසො මනසිකරොති: ‘ඉති ඉමසම්. සති ඉදං හොති, ඉමසුප්පාද ඉදං උප්පජ්ජති, ඉති ඉමසම්. අසති ඉදං න හොති, ඉමසස නිරොධා ඉදං නිරුජ්ඣති; යදිදං අච්ඡාපච්චයා සඛ්ඛාරා, සඛ්ඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපං, නාමරූපපච්චයා සලායතනං, සලායතනපච්චයා ඵසෙසා, ඵසසපච්චයා වේදනා, වේදනාපච්චයා තණ්හා, තණ්හාපච්චයා උපාදනං, උපාදනපච්චයා භවො, භවපච්චයා ජාති, ජාතිපච්චයා ජරාමරණං සොක පරිදෙව දුක්ඛ දෙමනස්සුපායාසා සමිභවන්ති. ඵචමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛකඛන්ධස්ස සමුදයො හොති. අච්ඡායකෙව අසෙසචිරාගනිරොධා සඛ්ඛාරනිරොධො, සඛ්ඛාරනිරොධා විඤ්ඤාණනිරොධො -පෙ- සොකපරිදෙව දුක්ඛදෙමනස්සුපායාසා නිරුජ්ඣති. ඵචමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛකඛන්ධස්ස නිරොධො හොති’ති. අයමස්ස අරියො ඤායො පඤ්ඤය සුදිට්ඨො හොති සුප්පට්චිද්ධො.

1. ඵචං තං භයං - මජ්ඣ, ෩.

ගැහැවි පණිවා කරනසුල්ලෙක් පණිවාපසයෙන් දිටුදුම් යෙහිත් යම් බියක් වෙරක් රැස් කෙරේ ද, පරලොචත් යම් බියක් වෙරක් රැස් කෙරේ ද, සිත පිළිබඳ වූත් දුකක් දෙමනසක් විඳී ද, පණිවායෙන් වැළකුණුහුට මේ බියවෙර සන්-හුන්තේ වේ. ගැහැවි, නුදුන් දැ ගන්නාසුල්ලෙක් අධිනාදන් පසයෙන් යම්... ගැහැවි, කාමයෙහි මිසභසර ඇත්තෙක් කාමයෙහි මිසභසරපසයෙන් යම් ... ගැහැවි, මුසා බණන්තෙක් මුසවා-පසයෙන් යම් ... ගැහැවි පමාවට කරුණු වූ රහමෙර මත්පැන් බොනසුල්ලෙක් පමාවට කරුණු වූ රහමෙර මත්පැන් පසයෙන් දිටුදුම්යෙහිත් යම් බියක් වෙරක් රැස් කෙරේ ද, පරලොචත් යම් බියක් වෙරක් රැස් කෙරේ ද, සිත පිළිබඳ වූත් දුකක් දෙමනසක් විඳී ද, පමාව කරුණු වූ රහමෙර මත්පැන් පානයෙන් වැළකුණුහුට මේ බිය වෙර සන්හුන්තේ වේ. මේ පස් බිය වෙර සන්හුන්තේ වේ.

කවර සිවු සෝවන් අහින් යුතු වූයේ ද යත්: ගැහැවි, මෙහි අරිසවු තෙමේ. “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණෙනු දු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභ බුද්ධියභ භගවත්භ ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. ධර්මය කෙරෙහි ... සධ්‍යයා කෙරෙහි ... අබණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවිච්චික වූ ආයාසිකානාශීලයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මේ සිවුසෝවන් අහින් යුතු වූයේ වෙයි.

කවර අරිතයෙක් ඔහු විසින් නුවණින් මනා කොට දක්නා ලද්දේ මැනවින් පිළිවිදුනා ලද්දේ වේ ද යත්: ගැහැවි, මෙහි අරිසවු තෙමේ “අවිද්‍යාප්‍රත්‍යයයෙන් සංස්කාරයෝ වෙති. සංස්කාර-ප්‍රත්‍යයයෙන්, විඤ්ඤාන වේ. විඤ්ඤානප්‍රත්‍යයයෙන් නාමරූප වේ. නාමරූපප්‍රත්‍යයයෙන් ඡධායතන වේ. ඡධායතනප්‍රත්‍යයයෙන් සාර්ඝය වේ. සාර්ඝප්‍රත්‍යයයෙන් වෙදනාවෝ වෙති. වෙදනා ප්‍රත්‍යයයෙන් තෘෂ්ණාව වේ. තෘෂ්ණාප්‍රත්‍යයෙන් උපාදන වේ. උපාදනප්‍රත්‍යයයෙන් භවය වේ. භවප්‍රත්‍යයෙන් ජාතිය වේ. ජාතිප්‍රත්‍යයෙන් ජරා මරණ ශොකපරිදෙව්දුකකිදෙමනස්සුපායාසයෝ භටගනිත්. මෙසේ මේ හුදු දුක්ඛයේ භටගැනීම වේ. අවිද්‍යාවේ ම නිරවශෙච්චිරාග-නිරොධයෙන් සංස්කාරනිරොධය වේ. සංස්කාරනිරොධයෙන් විඤ්ඤානනිරොධය වේ ... සොකපරිදෙව්දුකකිදෙමනස්සු උපායාසයෝ නිරුද්ධ වෙත්. “මෙසේ මේ හුදු දුක්ඛයේ නිරොධය වේ ”යි යම් මේ පිළිසමුපාදනමෙක් වේ නම් “මෙසේ මෙය ඇති කල්හි මෙය වේ. මෙය ඉපදීමෙන් මෙය උපදී. මෙසේ මෙය නැති කල්හි මෙය නො වේ. මෙය නිරුද්ධ වීමෙන් මෙය නිරුද්ධ වේ ”යි පිළිසමුපා ම මැනවින් නුවණින් මෙනෙහි කෙරෙයි. මේ අරිතය ඔහු විසින් නුවණින් මනා කොට දක්නා ලද්දේ මැනවින් පිළි-විදුනා ලද්දේ වෙයි.

යනො ඛො භගපති, අරියසාවකස්ස ඉමානි පඤ්ඤා භයානි වෙරානි චූපසන්තානි භොනති, ඉමෙහි චතුහි සොනාපත්තියඛෙහි සමන්තාගතො භොති. අයමස්ස¹ අරියො ඤායො පඤ්ඤය සුද්ධො භොති සුප්පට්ඨිඤ්ඤා. සො ආකඛිමානො අත්තනාව අත්තනාං ව්‍යාකරෙය්‍ය: “ඛිණ්ණිරියොමඛි ඛිණ්ණිරච්ඡාන යොනියො ඛිණ්ණපෙත්ත-විසයො ඛිණ්ණාපායාදුග්ගතිච්ඡිපානො, සොනාපත්තොහමස්මි අච්ඡිපාන-ධම්මො නියනො සම්මොධිපරායණො”ති.

11. 3. 9

භික්ඛුසුත්තං

3797. අථ ඛො සම්මහුලා භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසඤ්ඤාමිංසු. -පෙ- එකමන්තං නිසීදිංසු. එකමන්තං නිසික්ඛා ඛො තෙ භික්ඛු භගවා එතදවොච: යනො ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස ඉමානි පඤ්ඤා භයානි වෙරානි චූපසන්තානි භොනති, ඉමෙහි චතුහි සොනා-පත්තියඛෙහි සමන්තාගතො භොති. අයමස්ස අරියො ඤායො පඤ්ඤය සුද්ධො භොති සුප්පට්ඨිඤ්ඤා. සො ආකඛිමානො අත්තනාව අත්තනාං ව්‍යාකරෙය්‍ය: “ඛිණ්ණිරියොමඛි ඛිණ්ණිරච්ඡාන-යොනියො ඛිණ්ණපෙත්තවිසයො ඛිණ්ණාපායාදුග්ගතිච්ඡිපානො, සොනාපත්තො-හමස්මි අච්ඡිපානධම්මො නියනො සම්මොධිපරායණො”ති.

11. 3. 10

නන්දකසුත්තං

3798. එකං සමයං භගවා වෙසාලියං විහරති මහාවනෙ කුටාගාරසාලායං. අථ ඛො නන්දකො ලිච්චිමහාමකො යෙන භගවා තෙනුපසඤ්ඤාමි. උපසඤ්ඤාමිඤ්ඤා භගවන්තං අභිවාදෙඤ්ඤා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසික්ඛා ඛො නන්දකං ලිච්චිමහාමකං භගවා එතදවොච: චතුහි ඛො නන්දක, ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොනාපත්තො භොති අච්ඡිපානධම්මො නියනො සම්මොධිපරායණො. කතමෙහි චතුහි: ඉධ නන්දක, අරියසාවකො බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉති පි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- අරියකතොහි සීලෙහි සමන්තාගතො භොති අධිණ්ණෙහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි. ඉමෙහි ඛො නන්දක, චතුහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොනාපත්තො භොති අච්ඡිපානධම්මො නියනො සම්මොධිපරායණො.

1. අයඤ්ඤාස - මජ්ඣ, ස්‍යා.

ගැහැවි, යම් කලෙක අරිසවුහුගේ මේ පස්බිය වෙර සන්භුන්තාහු වෙද්ද, මේ සිවුසෝවන් අහිත් යුතු වූයේ වේ ද මේ අරිනය ඔහු විසින් නුවණින් මනා කොට දක්නා ලද්දේ මැනවින් පිළිවිදුනා ලද්දේ වේ ද, හෙතෙමේ කැමති වන්නේ “ඤය වූ නිරය ඇත්තෙමි ඤය වූ නිරිසන් යොන් ඇත්තෙමි ඤය වූ ප්‍රෙතවිෂය ඇත්තෙමි ඤය වූ අපායදුර්ගතිවිනිපාත ඇත්තෙමි වෙමි: “මම විවස ව නොහෙන සුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වෙමි” යි තෙමේ ම තමා පවසන්නේ යි.

11. 3. 9

හිකඛු සූත්‍ර

3797. එකල්හි බොහෝ හිකඛු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ ... එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් ඒ හිකඛුන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක. මහණෙනි, යම් කලෙක අරිසවුහුගේ මේ පස්බිය වෙර සන්භුන්තාහු වෙද්ද, මේ සිවුසෝවන් අහිත් යුතු වූයේ වේ ද, මේ අරිනය ඔහු විසින් නුවණින් මනා කොට දක්නා ලද්දේ මැනවින් පිළිවිදුනා ලද්දේ වේ ද, හෙතෙමේ කැමති වනුයේ “ඤය වූ නිරය ඇතියෙමි ඤය වූ නිරිසන් යොන් ඇතියෙමි ඤය වූ ප්‍රෙතවිෂය ඇතියෙමි ඤය වූ අපායදුර්ගතිවිනිපාත ඇතියෙමි වෙමි. මම විවස ව නො හෙන සුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වෙමි” යි තෙමේ ම තමා පවසන්නේ යි.

11. 3. 10

නාඤ්ඤ සූත්‍රය

3798. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල්පුර මහවෙහෙහි කුළුණේහල්හි වැඩ වසනසේක. එකල්හි නාඤ්ඤ නම් ලිච්චි මහාමාත්‍රයෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් නාඤ්ඤ නම් ලිච්චි මහාමාත්‍රයන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක. නාඤ්ඤ, සිවු දහමෙකින් යුතු අරිසවු තෙමේ විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ. කවර සිවු දහමෙකින් යන්: නාඤ්ඤ, මෙහි අරිසවු තෙමේ “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවි මිනිසුන්ට ශාස්තෘහ ඛුද්ධයහ හගවත්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවල ප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ධර්මය කෙරෙහි ... සඛකයා කෙරෙහි ... අබණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවර්තක වූ දායඨිකානත ශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. නාඤ්ඤ, මේ සිවුදහමින් යුතු අරිසවු තෙමේ විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ.

ඉමෙහි ච පන නඤ්ඤ, චතුභි ධර්මෙහි සමනනාගතො අරිය-
 සාවකො ආයුතා සංයුක්තො භොති දිබ්බනපි මානුසෙනපි. වණේණන
 -පෙ- සුඛෙන -පෙ- යසෙන -පෙ- ආධිපතෙයොන සංයුක්තො
 භොති දිබ්බනපි මානුසෙනපි. තං ඛො පනාහං නඤ්ඤ, නාඤ්ඤස්ස
 සමණස්ස චා බ්‍රාහ්මණස්ස චා සුඛා වදමි. අපි ච යදෙව මයා
 සාමං ඤාතං සාමං දිට්ඨං සාමං විදිතං තදෙවාහං වදමිති. එවං
 චුතො අඤ්ඤතරො පුරියො නඤ්ඤං ලිච්ච්චිමහාමනං එතදවොච:
 “නහානකාලො¹ භනෙන”ති. “අලඤ්ඤති භණෙ; එතෙන බාහිරෙන
 නහානෙන. අලමීදං අඤ්ඤතං නහානං. භවිස්සති යදීදං භගවතිඤ-
 සාදෙ”ති.

සරකානිවග්ගො තතියො.

තත්‍රාද්‍රූතං :

මහානාමා තයො චුත්තා සරකානෙනපරෙ දුවෙ,
 තයො 'නාථපිණ්ඩකෙන හිකඛු ච නඤ්ඤො දසාති.

1. නානකාලො - සායා

නඤ්ඤා, මේ සිවු දහමින් යුතු අර්ථයකු තෙමේ දෙවල්ලවා වූත් මිනිස්ල්ලවා වූත් ආශ්‍රමයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. වර්ණයෙන් ... සුවයෙන් ... යසයින් ... දෙවල්ලවා වූත් මිනිස්ල්ලවා වූත් අධිපති බැවින් යුතු වූයේ වෙයි. නඤ්ඤා, මම එය අන් මහණකුගෙන් හෝ බමුණකුගෙන් හෝ අසා නො කියමි. වැලිදු යමක් මවිසින් තමා ම දන්තා ලද්දේ නමා ම දක්තා ලද්දේ තමා ම අවබෝධ කරන ලද්දේ නම් එය ම මම කියමි යි. මෙසේ වදළ කල්හි එක්තරා පුරුෂයෙක් නඤ්ඤා නම් ලිව්වි මහාමාත්‍රයන්ට හිමියනි, “නභන කලා”යි මෙය කී ය. “කොල, දූන් මේ බාහිර නැමෙන් කම් නැත. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි යම් ඒ පැහැදීමක් වේ නම් මේ ඇතුළත නැම පමණ වන්නේ” යි.

තෙවෙනි සරකානිවර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

මහානාම නමින් තුනෙක් ද, සරකානි නමින් අනෙක් දෙකෙක් ද, අනාථපිණ්ඩික නමින් තුනෙක් ද, හිකඛු නඤ්ඤා යි දෙකෙක් ද යි දශසූත්‍ර කෙනෙක් කියන ලදහ.

4. පුඤ්ඤාභිසඤ්ඤා වග්ගො

11. 4. 1

අභිසඤ්ඤාසුත්තං

3799. සාවකපීඨයං :

චත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤාභිසඤ්ඤා කුසලාභිසඤ්ඤා සුඛස්සාභාරා. කතමෙ චත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චප්ප-සාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. අයං පඨමො පුඤ්ඤාභිසඤ්ඤා කුසලාභිසඤ්ඤා සුඛස්සාභාරො. පුත්ථව'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධම්මෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “සවාකානාමො භගවතා ධම්මො -පෙ- පච්චන්තං වෙදිතඤ්ඤා විඤ්ඤාභි”ති. අයං දුතියො පුඤ්ඤාභිසඤ්ඤා කුසලාභිසඤ්ඤා සුඛස්සාභාරො. පුත්ථව'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සඛෙස අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “සුපට්ඨනෙතො භගවතො සාවකසඤ්ඤා -පෙ- අනුත්තරං පුඤ්ඤාකෙඛන්තං ලොකස්සා”ති. අයං තතියො පුඤ්ඤාභිසඤ්ඤා කුසලා-භිසඤ්ඤා සුඛස්සාභාරො. පුත්ථව'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො “අරියකතොති පිලෙභි සමන්තාගතො භොති අධණ්ණභි -පෙ- සමාධිසංවත්තතිකෙභි”. අයං චතුත්තො පුඤ්ඤාභිසඤ්ඤා කුසලාභිසඤ්ඤා සුඛස්සාභාරො ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, චත්තාරො පුඤ්ඤාභිසඤ්ඤා කුසලාභිසඤ්ඤා සුඛස්සාභාරාති.

11. 4. 2

දුතියාභිසඤ්ඤාසුත්තං

3800. චත්තාරොමෙ භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤාභිසඤ්ඤා කුසලාභිසඤ්ඤා සුඛ-ස්සාභාරා. කතමෙ චත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. අයං පඨමො පුඤ්ඤාභිසඤ්ඤා කුසලාභිසඤ්ඤා සුඛස්සාභාරො, පුත්ථව'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සඛෙස -පෙ- පුත්ථව'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො විගතමලමවෙජරෙන චෙතසා අගාරං අජ්ඣාවසති මුත්තවාගො පයතපාඤ්ඤා වොස්සගුරතො යාවයොගො දනසංවිභාගරතො. අයං චතුත්තො පුඤ්ඤාභිසඤ්ඤා කුසලාභිසඤ්ඤා සුඛස්සාභාරො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, චත්තාරො පුඤ්ඤාභිසඤ්ඤා කුසලාභිසඤ්ඤා සුඛස්සාභාරාති.

4. පුණ්‍යානදීහු වර්ගය

11. 4. 1

අභිසන්ද සූත්‍රය

3799. සැවැත්තුවර:

මහණෙනි, සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ මේ පුණ්‍යානදීහු කුශලනදීහු සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ බුද්ධියහ හඟවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ පළමුවන පුණ්‍යානදී ය, කුශලනදී ය. මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවු-තෙමේ “ධර්මය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ස්වාධ්‍යාන ය ... විඤයන් විසින් තමන් තමන් කෙරෙහි ලා දතයුතු ය”යි ධර්මය කෙරෙහි අවල ප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ දෙවන පුණ්‍යානදී ය, කුශලනදී ය. මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: “අරිසවු තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවක සඤ්ඤා සුප්‍රතිපත්තා ය ... ලොකයාට අනුත්තරපුණ්‍යකෛත්‍ර ය”යි සඤ්ඤා කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ තෙවන පුණ්‍යානදී ය, කුශලනදී ය. මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවු තෙමේ “අබන්ධ වූ ... සමාධිසංවත්තික වූ ආයථිකාන්ත ශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි.” මේ සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ සිවුවන පුණ්‍යානදී ය, කුශලනදී ය. මහණෙනි, මේ සතර සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ පුණ්‍යානදීහු කුශලනදීහු යි.

11. 4. 2

දුකියාභිසන්ද සූත්‍රය

3800. මහණෙනි, සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ මේ පුණ්‍යානදීහු කුශල-නදීහු සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු-තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ බුද්ධියහ හඟවත්හ”යි. බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ පළමුවන පුණ්‍යානදී ය, කුශලනදී ය. මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවු තෙමේ ධර්මය කෙරෙහි .. සඤ්ඤා කෙරෙහි ... මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවු තෙමේ මුදන ලද ත්‍යාග ඇත්තේ (ත්‍යාගශීලී වූයේ) (ආවචුන්ට දීම පිණිස) දෝනා ලද අත් ඇත්තේ ත්‍යාගයෙහි ඇලුණේ යදිනු ලැබීමට සුදුසු වූයේ දීමෙහින් බෙද දීමෙහින් ඇලුණේ පහ ව ගිය මසුරුමල ඇති සිතින් යුතු ව ගිහිගෙයි වෙසේ. මේ සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ සිවුවන පුණ්‍යානදී ය, කුශලනදී ය. මහණෙනි, මේ සතර සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ පුණ්‍යානදීහු කුශලනදීහු යි.

11. 4. 3

තනියාභිසන්දසුත්තං

3801. වත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤභිසන්ද කුසලාභිසන්ද සුඛස්සභාරො. කතමෙ වත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො භොති: "ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා"ති. අයං පඨමො පුඤ්ඤභිසන්දෙ කුසලාභිසන්දෙ සුඛස්සභාරො. පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සඛෙඤ -පෙ- පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො පඤ්ඤවා භොති, උදයස්ථාගාමිනියා පඤ්ඤාය සමන්තාගතො අරියාය නිබ්බට්ඨිකාය සමමාදුක්ඛකඛයගාමිනියා. අයං චතුස්ථො පුඤ්ඤභිසන්දෙ කුසලාභිසන්දෙ සුඛස්සභාරො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වත්තාරො පුඤ්ඤභිසන්ද කුසලාභිසන්ද සුඛස්සභාරාති.

11. 4. 4

දෙවපදසුත්තං

3802. වත්තාරිමානි භික්ඛවෙ, දෙවානං දෙවපදනි අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොද්දානං සත්තානං පරියොදප්පනාය. කතමානි වත්තාරි: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො භොති: "ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා"ති. ඉධ පඨමං දෙවානං දෙවපදං අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොද්දානං සත්තානං පරියොදප්පනාය.

පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධම්මෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො භොති: "සවාක්ඛානො භගවතා ධම්මො -පෙ- පච්චන්තං වෙදිතඛෙඛා විඤ්ඤභි"ති. ඉදං දුතියං දෙවානං දෙවපදං අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොද්දානං සත්තානං පරියොදප්පනාය.

පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සඛෙඤ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො භොති: "සුපට්ඨනො භගවතො සාවකසඛෙඤා -පෙ- අනුග්ගරං පුඤ්ඤකෙඛනං ලොකස්සා"ති. ඉදං තතියං දෙවානං දෙවපදං අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොද්දානං සත්තානං පරියොදප්පනාය.

පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො අරියකතෙතනි සිලෙභි සමන්තාගතො භොති අධර්ණෙඛනි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි ඉදං චතුස්ථං දෙවානං දෙවපදං අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොද්දානං සත්තානං පරියොදප්පනාය. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, වත්තාරි දෙවානං දෙවපදනි අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොද්දානං සත්තානං පරියොදප්පනායාති.

11. 4. 3

තත්තියාභිසන්ද සූත්‍රය

3801. මහණෙනි, සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ මේ පුණ්‍යගඛයා කුඹල-ගඛයා සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභ වූභියහ භගවත්භ”යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ පළමුවන පින්ගහ ය, කුසල්ගහ ය. මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවු තෙමේ ධර්මය කෙරෙහි ... සඛ්‍යයා කෙරෙහි ... මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවු තෙමේ නුවණැත්තේ වෙයි. උදයව්‍යය පිරිසිඳ දැනීමට සමත් වූ ආයථි වූ නිර්වේදයට හිත වූ මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවන පුඤ්ජයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ සිවුවන පින්ගහ ය, කුසල්ගහ ය. මහණෙනි, මේ සතර සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ පුණ්‍යගඛයාවෝ කුඹල-ගඛයාවෝ යි.

11. 4. 4

දෙවපද සූත්‍රය

3802. මහණෙනි, නො පිරිසිදු සතුන් පිරිසිදු කරනු පිණිස නොබබළන සතුන් බබළවනු පිණිස මේ දෙවියන්ගේ දෙවපිය සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභ වූභියහ භගවත්භ”යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මේ නොපිරිසිදු සතුන් පිරිසිදු කරනු පිණිස නොබබළන සතුන් බබළවනු පිණිස වූ දෙවියන්ගේ පළමුවන දෙවපිය ය.

මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවු තෙමේ “ධර්මය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මනා කොට වදරන උද්දේ ය ... නුවණැත්තවුන් විසින් තමන් තමන් කෙරෙහි ලා දත යුත්තේ”යි දභමිහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මේ නොපිරිසිදු සතුන් පිරිසිදු කරනු පිණිස නොබබළන සතුන් බබළවනු පිණිස වූ දෙවියන්ගේ දෙවන දෙවපිය ය.

මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවු තෙමේ “භාග්‍ය-වතුන් වහන්සේගේ සවුසහභු සුපිළිපත්භ ... ලොවට අනුකුරු පින්කෙතැ”යි සභුන් කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මේ නොපිරිසිදු සතුන් පිරිසිදු කරනු පිණිස නොබබළන සතුන් බබළවනු පිණිස වූ දෙවියන්ගේ තෙවන දෙවපිය ය.

මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරිසවු තෙමේ අඛණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවර්ධනික වූ ආයථිකාන්තශීලයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මේ නොපිරිසිදු සතුන් පිරිසිදු කරනු පිණිස නොබබළන සතුන් බබළවනු පිණිස වූ දෙවියන්ගේ සිවුවන දෙවපිය ය. මහණෙනි, මේ සතර නොවිසුදු සතුන්ගේ විසිදු පිණිස නොදිලෙන සතුන් දුල්වනු පිණිස වූ දෙවියන්ගේ දෙවපිය යි.

11. 4. 5

දුතිය දෙවපදසුතනං

3803. වතාරි'මානි භික්ඛවෙ, දෙවානං දෙවපදනි අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොද්දනානං සත්තානං පරියොදපනාය. කතමානි වතාරි? ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමනනාගතො භොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. සො ඉති පටිසඤ්චිකඛති: “කිනනු ඛො දෙවානං දෙවපදනති”. සො එවං පජානාති: “අධ්‍යාපජ්ඣාපරමෙ ඛවාහං එතරහි දෙවෙ සුඤ්ඤාමි. න ඛො පනාහං කඤ්චි ඛ්‍යාඛාධෙමි තසං වා ථාවරං වා. අද්ධාහං දෙවපදධම්මසමනනාගතො විහරාමි”ති. ඉදං පයම් දෙවානං දෙවපදං අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොද්දනානං සත්තානං පරියොදපනාය.

පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො අරියකතොනහි සීලෙහි සමනනාගතො භොති අධිකේඛ්චි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි. සො ඉති පටිසඤ්චිකඛති: “කිනනු ඛො දෙවානං දෙවපදනති”. සො එවං පජානාති: “අධ්‍යාපජ්ඣාපරමෙ ඛවාහං එතරහි දෙවෙ, සුඤ්ඤාමි න ඛො පනාහං කඤ්චි ඛ්‍යාඛාධෙමි තසං වා ථාවරං වා. අද්ධාහං දෙවපදධම්මසමනනාගතො විහරාමි”ති. ඉදං චතුස්සං දෙවානං දෙවපදං අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොද්දනානං සත්තානං පරියොදපනාය. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, වතාරි දෙවානං දෙවපදනි අවිසුද්ධානං සත්තානං විසුද්ධියා අපරියොද්දනානං සත්තානං පරියොදපනායාති.

11. 4. 6

සභාගතසුතනං

3804. චතුහි භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමනනාගතං අත්තමනා දෙවා සභාගතා¹ කථෙතති. කතමෙහි චතුහි: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමනනාගතො භොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. යා තා දෙවතා බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමනනාගතා ඉතො චුතා තත්‍රුපපතනා, තාසං එවං භොති: “යථාරුපෙන ඛො මයං බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමනනාගතා තතො චුතා ඉධුපපතනා. අරියසාවකොපි තථාරුපෙන බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමනනාගතො එතීති දෙවානං සතති-කෙති”

1. සභාගතං - මජ්ඣං.

11. 4. 5

දුකිය දෙවපද සූත්‍රය

3803. මහණෙනි, අවිසුදු සතුන්ගේ විසුදු පිණිස නොදිලෙන සතුන්ගේ දිලුම පිණිස මේ දෙවියන්ගේ දෙවපිය සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘන් ඉදායහ භගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දූත පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. හෙතෙමේ “දෙවියන්ගේ දෙවපිය කීමෙක් ද”යි? මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි. හෙතෙමේ මෙසේ දූත ගනී: “මම දුන් දෙවියන් නිදුක්බව පරම කොට ඇත්තවුනැ යි අසමි. මම තැනි ගන්නා වූ හෝ නොතැනි ගන්නා වූ හෝ කිසිවකු නො පෙළමි. එකාන්තයෙන් මම දෙවපිය දහමින් යුතු වූයෙමි වෙසෙමි” යි. අවිසුදු සතුන්ගේ විසුදු පිණිස නොදිලෙන සතුන්ගේ දිලුම පිණිස මේ දෙවියන්ගේ පළමුවන දෙවපිය ය.

මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: “අරිසවු තෙමේ දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: “අරිසවු තෙමේ අඛණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවත්තික වූ ආර්ය-කාන්තශීලයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. හෙතෙමේ දෙවියන්ගේ දෙවපිය කීමෙක් ද”යි මෙසේ නුවණින් සලකා බලයි. හෙතෙමේ මෙසේ දූතගනී. “මම දුන් දෙවියන් නිදුක්බව පරම කොට ඇත්තවුනැ යි අසමි. මම තැනිගන්නා වූ හෝ නොතැනි ගන්නා වූ හෝ කිසිවකු නො ම පෙළමි. එකාන්තයෙන් මම දෙවපිය දහමින් යුතු වූයෙමි වෙසෙමි”යි. අවිසුදු සතුන්ගේ විසුදු පිණිස නොදිලෙන සතුන්ගේ දිලුම පිණිස වූ මේ දෙවියන්ගේ සිවුවන දෙවපිය ය. මහණෙනි, මේ සතර අවිසුදු සතුන්ගේ විසුදු පිණිස නොදිලෙන සතුන්ගේ දිලුම පිණිස වූ දෙවියන්ගේ දෙවපිය යි.

11. 4. 6

සභාගත සූත්‍රය

3804. මහණෙනි, සිවුදහමෙකින් යුතු වුවහ (ඇරබ) සතුටු සිත් ඇති දෙවියෝ සභාවට පැමිණියාහු කියත්. (කථා කෙරෙත්) කවර සිවු දහමෙකින් යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘන් ඉදායහ භගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි අවල ප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. යම් ඒ දෙවි කෙනෙක් බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වුවාහු මෙයින් ව්‍යුත් ව එහි පැමිණියාහු නම් ඔවුන්ට මෙබඳු සිතෙක් වෙයි: “අපි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි යම්බඳු අවල ප්‍රසාදයෙකින් සමන්වාගත වුවමෝ එයින් ව්‍යුත් ව මෙහි පැමිණියමෝ නම් අරිසවු තෙමින් බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි එබඳු අවල-ප්‍රසාදයෙකින් සමන්වාගත දෙවියන් සමීපයට පැමිණෙන්නෝ ය”යි.

පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධර්මෙ -පෙ- සඛෙඤ -පෙ-
 පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො අරියකනෙතභි සීලෙභි
 සමන්තාගතො හොති අධර්ණධති -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙභි. යා තා
 දෙවතා අරියකනෙතභි සීලෙභි සමන්තාගතා ඉතො චුතා තත්ප්පජනා.
 තාසං එවං හොති "යථාරූපෙභි ඛො මයං අරියකනෙතභි සීලෙභි
 සමන්තාගතා තතො චුතා ඉධුපපන්නා, අරියසාවකොපි තථාරූපෙභි
 අරියකනෙතභි සීලෙභි සමන්තාගතො එතීති දෙවතං සතතිකෙ"ති
 ඉමෙභි ඛො භික්ඛවෙ, චතුභි ධර්මෙභි සමන්තාගතං අත්තමතා
 දෙවා සභාගතා කප්ඵන්තීති.

11. 4. 7

මහානාමසුත්තං

3805. එකං සමයං භගවා සකෙකසු විහරති කපිලවත්ථසමීං
 නිශ්‍රොධාරාමෙ. අථ ඛො මහානාමො සකෙකා යෙන භගවා
 තෙනුපසංඛාමී -පෙ- එකමන්තං නිසීනො ඛො මහානාමො සකෙකා
 භගවන්තං එතදචොච: "කිත්තාවතා නු ඛො භනෙත, උපාසකො
 හොතී"ති? යතො ඛො මහානාම, බුද්ධිං සරණං ගතො හොති,
 ධම්මං සරණං ගතො හොති, සඛ්ඤං සරණං ගතො හොති,
 එත්තාවතා ඛො මහානාම, උපාසකො හොතීති.

කිත්තාවතා නු ඛො භනෙත, උපාසකො සීලසම්පන්නො හොතීති?
 යතො ඛො මහානාම උපාසකො පාණාතිපාතා පටිච්චරතො හොති,
 අදින්නාදනා පටිච්චරතො හොති, කාමෙසු ඡීව්ජාචාරා පටිච්චරතො
 හොති, මුසාවාද පටිච්චරතො හොති, සුරාමෙරයමජ්ජපමාදඤානා
 පටිච්චරතො හොති. එත්තාවතා ඛො මහානාම, උපාසකො සීලසම්පන්නො
 හොතීති.

කිත්තාවතා පන භනෙත, උපාසකො සද්ධාසම්පන්නො හොතීති?
 ඉධ මහානාම, උපාසකො සද්ධො හොති, සද්දහති තථාගතස්ස
 ඛොධිං: "ඉතීපි සො භගවා අරහං සමමා සමුද්ධො විජ්ජාවරණ-
 සම්පන්නො සුගතො ලොකවිදු අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සඤ්ඤා
 දෙවමනුසසානං බුද්ධො භගවා"ති. එත්තාවතා ඛො මහානාම, උපාසකො
 සද්ධාසම්පන්නො හොතීති.

මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: “අරිසවු තෙමේ දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: “ආයතීශ්‍රාවක තෙමේ අබණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවතීනික වූ ආයතීකාන්තශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. යම් ඒ දෙව් කෙනෙක් ආයතීකාන්තශීලයෙන් සමන්වාගත වුවාහු මෙයින් ව්‍යුත ව එහි පැමිණියාහු නම් ඔවුන්ට මෙබඳු සිතෙක් වෙයි. “අපි යම් බඳු ආයතීකාන්තශීලයෙකින් සමන්වාගත වුවමෝ එයින් ව්‍යුත ව මෙහි පැමිණියමෝ නම් ආයතීශ්‍රාවක තෙමේත් එබඳු ආයතීකාන්තශීලයෙන් සමන්වාගත ය. දෙවියන් සමීපයට පැමිණෙන්නෝ ය”යි. මහණෙනි, මේ සිවුදහමින් යුතු වුවහු (ඇරබ) සතුටු සිත් ඇති දෙවියෝ සභාවට පැමිණියාහු කියති යි.

11. 4. 7

මහානාම සූත්‍රය

3805. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍යදන්තවෙහි කිඹුල්වත නිශ්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි මහානාම ශාක්‍ය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය ... එකත් පසෙක හුන් මහානාම ශාක්‍ය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, කෙතෙකින් උපාසක වේ ද?”යි? මහානාම, යම් කලෙක බුදුන් පිහිට කොට ගියේ වේ ද, දහම පිහිට කොට ගියේ වේ ද, සභුන් පිහිට කොට ගියේ වේ ද, මහානාම, මෙතෙකින් උපාසක වේ යි.

වහන්ස, උවසු තෙමේ කෙතෙකින් සිල්සපන් වේ ද?යි. “මහානාම, යම් කලෙක උවසු තෙමේ පණ්ඩායෙන් වැළකුණේ වේ ද අධිනාදනින් වැළකුණේ වේ ද, කාමයෙහි මිසභසරින් වැළකුණේ වේ ද, මුසවායෙන් වැළකුණේ වේ ද, *පමාවට කරුණු වූ රහමෙර මත්පැනින් වැළකුණේ වේ ද, මහානාම, උවසු තෙමේ මෙතෙකින් සිල්සපන් වේ”යි.

වහන්ස, උවසු තෙමේ කෙතෙකින් සැදැසපන් වේ ද?යි. මහානාම, මෙහි උවසු තෙමේ සැදැහැ ඇත්තේ වේ ද, “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙනුදු අර්භත්භ, සමාක් සම්බුද්ධියභ. විජ්ජාවරණසම්පන්නයභ, සුගතයභ, ලොකවිදුභ, අනුක්‍ෂරපුරුෂදම්ම-සාරථීභ, දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තභභ, බුද්ධියභ, භගවත්භ”යි තථාගතයන්ගේ බුද්ධිව සඳහා ද, මහානාම, උවසු තෙමේ මෙතෙකින් සැදැසපන් වේ යි.

* දීඝනිකායවස්මකථා 689, සං. ශු. අධාකථා 3 231.

කිංකාවතා පන හනෙත, උපාසකො වාගසමපනෙසා හොතීති? ඉධ පන මහානාම, උපාසකො විගතමලමචේජරෙන චෙනසා අගාරං අජ්ඣාවසති, මුක්ඛවාගො පයනපාණි වොසඤ්ඤාරතො යාවයොගො දනසංවිභාගරතො. එතතාවතා ඛො මහානාම, උපාසකො වාගසමපනො හොතීති.

කිංකාවතා පන හනෙත, උපාසකො පඤ්ඤසමපනෙසා හොතීති? ඉධ මහානාම උපාසකො පඤ්ඤවා හොති, උදයත්ථගාමීතියා පඤ්ඤය සමනාගතො අරියාය නිබ්බධිකාය සමුදාදුක්ඛකඛයගාමීතියා. එතතාවතා ඛො මහානාම, උපාසකො පඤ්ඤසමපනො හොතීති.

11. 4. 8

වසසසුත්තං.

3806. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, උපරිපබ්බනෙ චුලලච්ඡිසිතකෙ දෙවෙ වසසනෙත නං උදකං යථානිත්තං පවත්තමානං පබ්බතකඤ්ජරපදරසාඛා පරිපුරෙත්ති. පබ්බතකඤ්ජරපදරසාඛා පරිපුරා කුසසුඛෙහ පරිපුරෙත්ති. කුසසුඛා පරිපුරා මහාසොඛෙහ පරිපුරෙත්ති. මහාසොඛා පරිපුරා කුන්තදියො පරිපුරෙත්ති. කුන්තදියො පරිපුරා මහානදියො පරිපුරෙත්ති. මහානදියො පරිපුරා මහාසමුද්දං සාගරං පරිපුරෙත්ති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකසස යො ව බුද්ධො අවෙච්චසංසාදො, යො ව ධම්මො අවෙච්චසංසාදො, යො ව සඛෙක අවෙච්චසංසාදො යාති ව අරියකන්තානි සීලානි, ඉමෙ ධම්මො සන්දමානා පාරං ගත්ථා ආසවානං ඛයාය සංවත්තන්තීති.

11. 4. 9

කාලිගොධාසුත්තං.

3807. එකං සමයං හගවා සකෙකසු විහරති කපිලවක්ඛුසමී. නිග්‍රොධාරාමෙ. අථ ඛො හගවා පුබ්බතභසමයං නිවාසෙත්වා පක්ඛච්චරමාදය යෙන කාලිගොධාය සාකියානියා නිවෙසනං තෙත්‍රපසඛතමී. උපසඛතමීත්වා පඤ්ඤකො ආසනෙ නිසීදී. අථ ඛො කාලිගොධා සාකියානී යෙන හගවා තෙත්‍රපසඛතමී. උපසඛතමීත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදී. එකමන්තං නිසිත්තං ඛො කාලිගොධං සාකියානීං හගවා එතදවොච:

1. සංසන්දනා - සි.

වහන්ස, උච්ඡුතෙමේ කෙතෙකින් ත්‍යාග සමපන්න වේ ද? යි. මහානාම, මෙහි උච්ඡුතෙමේ මුදනලද ත්‍යාග ඇත්තේ දෝනා ලද අත් ඇත්තේ ත්‍යාගයෙහි ඇලුණේ ඉල්ලනු ලැබීමට සුදුසු වූයේ දීමෙහිත් බෙදා දීමෙහිත් ඇලුණේ පහව ගිය මසුරු මල ඇති සිතින් යුතු ව ගිහිගෙහි වෙසේ ද, මහානාම, උච්ඡුතෙමේ මෙතෙකින් ත්‍යාගසමපන්න වේ යි.

වහන්ස, උච්ඡුතෙමේ කෙතෙකින් ප්‍රඥාසමපන්න වේ ද? යි. මහානාම, මෙහි උච්ඡුතෙමේ පැනැත්තේ වේ ද, උදයව්‍යයය පිරිසිදු දැනීමට සමත් වූ ආයතී වූ නිරොධයට හිත වූ මැනවින් දුක් ගෙවීමට කරුණු වූ ප්‍රඥයෙන් සමන්වාගත වේ ද, මහානාම, උච්ඡුතෙමේ මෙතෙකින් ප්‍රඥා සමපන්න වේ යි.

11. 4. 8

වසා සූත්‍රය

3806. මහණෙනි, යම්සේ පවුමතයෙහි මහත්පොද ඇති වැස්ස වස්තා කල ඒ දිය පහත් බීම අනුව පවත්නේ පවුකදුරුළු ඇළ දෙළ පුරවා ද, පවුකදුරුළු ඇළදෙළ පිරුණාහු කුඩා හෙළ පුරවද් ද, කුඩා හෙළ පිරුණාහු මහහෙළ පුරවද් ද, මහහෙළ පිරුණාහු කුඩා ගඩා පුරවද් ද, කුඩා ගඩා පිරුණාහු මහාගඩා පුරවද් ද, මහාගඩා පිරුණාහු මහමුහුදුසයුර පුරවද් ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම අරිසවුහට බුදුන් කෙරෙහින් යම් ගුණ දැන පැහැදීමක් වේ ද, දහමිහි ගුණ දැන පැහැදීමක් වේ ද, සභුන් කෙරෙහින් යම් ගුණ දැන පැහැදීමක් වේ ද, යම් ආයතීකාන්ත ශීලයෝත් වෙද්ද, මේ දහමිහු ගලන්තාහු පරතෙරට ගොස් ආසුවක්‍ෂය පිණිස පවතින් යි.

11. 4. 9

කාලිගොධා සූත්‍රය

3807. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍යදනව්වෙහි කිඹුල්වන නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පෙරවරු හැඳ පෙරව පා සිවුරු ගෙන කාලිගොධා නම් ශාක්‍යදුවගේ නිවෙස්න වෙත එළඹී සේක. එළඹ පැනවූ අස්නෙහි වැඩහුන් සේක. එකල්හි කාලිගොධා සැහැදූව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියා ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව හුන්නා ය. එකත්පස් ව හුන් කාලිගොධා සැහැදූවට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක.

චතුභි ඛො ගොධෙ, ධච්චෙභි සමන්තාගතා අරියසාවිකා සොනාපනනා හොති අවිනිපාතධම්මො නියතා සම්මොධිපරායණා. කතමෙභි චතුභි: ඉධ ඥොදධ අරියසාවිකා බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතා හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤා දෙවමනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. ධච්චෙ -පෙ- සඛෙඤ -පෙ- විගතමලමච්චෙරෙන චෙනසා අභාරං අජ්ඣාවසනී, මුත්තවාගා පයතපාණී වොසසඤ්ඤාතා යාවයොගා දනසංවිභාගරතා. ඉමෙභි ඛො ගොධෙ, චතුභි ධච්චෙභි සමන්තාගතා අරියසාවිකා සොනාපනනා හොති අවිනිපාතධම්මො නියතා සම්මොධිපරායණාති.

යානිමානි හනොන, හගවතා චක්ඛාරි සොනාපනනියඛගානී, දෙසිතානී. සංවිජ්ජනො තෙ ධම්මො මධි. අහඤ්ඤා තෙසු ධම්මෙසු සඤ්ඤාසාමී. අහං හි හනොන, බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතා: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤා දෙවමනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. ධච්චෙ -පෙ- සඛෙඤ -පෙ- යං ඛො පන කීඤ්චි කුලෙ දෙයාධම්මං සබ්බං තං අපච්චිභක්ඛං සීලවනොති කල්යාණධම්මෙහිති. ලාභා තෙ ගොධෙ, සුලඤ්ඤා තෙ ගොධෙ, සොනාපනනිඵලං තයා¹ ගොධෙ, ව්‍යාකතනනී.

11. 4. 10

නන්දියසුත්තං

3808. එකං සමයං හගවා සකෙකසු විහරති කපිලවත්ථසමී. නිශ්‍රොධාරාමෙ. අඵ ඛො නන්දියො සකෙකා යෙන හගවා තෙනුපසබ්බමී -පෙ- එකමනතං නිසිනොතා ඛො නන්දියො සකෙකා හගවනතං එතදවොච: “යසෙසව නු ඛො හනොන, අරියසාවකසස චක්ඛාරි සොනාපනනියඛගානී සබ්බෙන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං නන්දී, සො එව² නු ඛො හනොන, අරියසාවකො පමාදච්චාරී”ති?

යසස ඛො නන්දිය, චක්ඛාරි සොනාපනනියඛගානී සබ්බෙන සබ්බං සබ්බථා සබ්බං නන්දී; තමහං බාහිරො පුට්ඨජනපකෙඛ ධීතොති වදුමී. අපි ච නන්දිය, යථා අරියසාවකො පමාදච්චාරී චෙච හොති අපමාදච්චාරී ච. තං සුඤ්ඤාති. කඵඤ්ඤා නන්දිය, අරියසාවකො පමාදච්චාරී හොති: ඉධ නන්දිය, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤා දෙවමනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. සො තෙන බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සනතුට්ඨො න උක්ඛාරිං වායමති දිවා පච්චෙකාය රත්තං පච්චිලොභාය. තසස එවං පමනසස විහරතො පාමුජ්ජං න හොති, පාමුජ්ජ අසති පිති න හොති, පිතියා අසති පසසඤ්ඤා න හොති, පසසඤ්ඤා අසති දුක්ඛං විහරති. දුක්ඛොනො විඤ්ඤා න සමාධියති. අසමාහිතෙ විඤ්ඤා ධම්මො න පාතුභවනතී. ධම්මොනං අපාතුභවා පමාදච්චාරීනෙච සබ්බං ගච්ඡති.

1. කෙ - සනා.
2. කෙච්ච - සනා.

ගොධාවෙනි, සිවුදහමකින් යුත් ආයඛ්‍යාවකා නොමෝ විවස ව නො හෙන සුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වූවා වේ. කවර සිවුදහමකින් යත්: ගොධාවෙනි, මෙහි අරිසව-නොමෝ "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභව. බුද්ධියහ. හගවත්හ" යි. බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූවා වෙයි. දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... මුදන ලද ක්‍රියා ඇත්තී දෝනා ලද අත් ඇත්තී ක්‍රියාගෙහි ඇලුණි ඉල්ලනු ලැබීමට සුදුසු වූවා දීමෙහිත් බෙද දීමෙහිත් ඇලුණි පහව ගිය මසුරුමල ඇති සිතින් යුතු ව ගිහිගෙයි වෙසේ. ගොධාවෙනි, මේ සිවුදහමින් යුතු අරිසව නොමෝ විවස ව නො හෙන සුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වූවා වේ යි.

වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම් මේ සිවු සෝවන් අහ ඇති කෙනෙක් වදරන ලද්දහු ද, ඒ දහමහු මා කෙරෙහි ඇත. මමත් ඒ දහමහි දක්නා ලැබෙමි. වහන්ස, මම "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභව. බුද්ධියහ. හගවත්හ" යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ගුණ දන පැහැදීමෙන් යුතු වූවා වෙමි. දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... කුලයෙහි යම්කිසි දියයුතු දෑයෙක් වේ නම් ඒ සියල්ල කලණ දහම ඇති සිල්වතුන් හා නො බෙදන ලද්දේ වේ යි. ගොධාවෙනි, තොපට ලාභයෙකි. තොපට මනා ලැබුමෙකි. ගොධාවෙනි, තොප විසින් සෝවන්පෙල පවසන ලද්දි.

11. 4. 10

නැදිය සුත්‍රය

3808. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍යදහවවෙහි කිඹුල්වත නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි නැදිය ශාක්‍යතෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය ... එකත්පස් ව හුන් නැදිය ශාක්‍ය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල-කෙළේ ය: වහන්ස, "යම් ම අරිසවවතුහට සිවු සෝවන්අහ සියල්ලෙන් සියල්ල මුළුල්ලෙන් සියල්ල නැද්ද වහන්ස, ඒ අරිසවුතෙමේ ම පමාවිහරණ ඇත්තේ ද" යි?

නැදිය, "යමකුට සිවු සෝවන් අහ සියල්ලෙන් සියල්ල මුළුල්ලෙන් සියල්ල නැද්ද, ඔහු බාහිර වූ පුහුදුන්පසෙහි සිටියෙකැ" යි මම කියමි. නැදිය, වැලිදු අරිසවුතෙමේ යමසේ පමාවිහරණ ඇත්තේත් නො පමා විහරණ ඇත්තේත් වේ නම් එය අස. නැදිය, අරිසවුතෙමේ කෙසේ නම් පමා විහරණ ඇත්තේ වේ ද යත්: නැදිය, මෙහි අරිසවුතෙමේ "ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවි-මිනිසුන්ට ශාස්තෘභව. බුද්ධියහ. හගවත්හ" යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. හෙතෙමේ බුදුන් කෙරෙහි වූ ඒ අවලප්‍රසාදයෙන් සතුටු වූයේ දහවල් තුන් විවේකසුව පිණිසත් රෑ සමවත්සුව පිණිසත් මතු වැයමි නො කෙරෙයි. මෙසේ පමා ව වෙසෙන ඔහුට පාමුණ්ණ (තරුණප්‍රීති)ය නො වේ. පාමුණ්ණ නැති කල්හි ප්‍රීතිය නො වේ. ප්‍රීතිය නැති කල්හි පසස්ඤ්ඤා නො වේ. පසස්ඤ්ඤා නැති කල්හි දුකසේ වෙසේ. දුක් ඇත්තහුගේ සිත එකඟ නො වේ. සිත එකඟ නොවූ කල්හි සමඵච්චසස්සනා දහම පහළ නො වේ. දහම පහළ නොවීමෙන් "පමාවිහරණ ඇත්තේ ය" යි ම ගිණුමට යේ.

පුනච'පරං නන්දිය, අරියසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සඛෙඤ -පෙ- අරියකනොනති සීලෙති සමන්තාගතො හොති අධණේඤති -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙති. සො තෙහි අරියකනොනති සීලෙති සන්තකුට්ඨො න උත්තරිං වාසමති දිවා පච්චෙකාය රත්තං පච්චිලොනාය. තස්ස ඵලං අපමන්තස්ස විහරතො පාමුජ්ජං න හොති. පාමුජ්ජෙ අසති පීති න හොති. පීතියා අසති පස්සඤ්ඤා න හොති. පස්සඤ්ඤා අසති දුක්ඛං විහරති. දුක්ඛිනො විත්තං න සමාධියති. අසමාහිතෙ විත්තෙ ධම්මො න පාතුභවති. ධම්මානං අපාතුභවා පමාදච්ඡාරී- කෙව සඛිං ගවජති. ඵලං ඛො නන්දිය, අරියසාවකො පමාදච්ඡාරී හොති.

කථංඤච නන්දිය, අරියසාවකො අපමාදච්ඡාරී හොති: ඉධ නන්දිය, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො භගවා”ති. සො තෙන බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන අසන්තකුට්ඨො උත්තරිං වාසමති දිවා පච්චෙකාය රත්තං පච්චිලොනාය, තස්ස ඵලං අපමන්තස්ස විහරතො පාමුජ්ජං ජායති. පමුදිතස්ස පීති ජායති. පීතිමනස්ස කායො පස්සමිති. පස්සඤ්ඤායො සුඛං වෙදියති. සුඛිනො විත්තං සමාධියති. සමාහිතෙ විත්තෙ ධම්මො පාතුභවති. ධම්මානං පාතුභවා අපමාද- ච්ඡාරීකෙව සඛිං ගවජති.

පුනච'පරං නන්දිය, අරියසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සඛෙඤ -පෙ- අරියකනොනති සීලෙති සමන්තාගතො හොති අධණේඤති -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙති. සො තෙහි අරියකනොනති සීලෙති අසන්තකුට්ඨො උත්තරිං වාසමති දිවා පච්චෙකාය රත්තං පච්චිලොනාය. තස්ස ඵලං අපමන්තස්ස විහරතො පාමුජ්ජං ජායති. පමුදිතස්ස පීති ජායති. පීතිමනස්ස කායො පස්සමිති. පස්සඤ්ඤායො සුඛං වෙදියති. සුඛිනො විත්තං සමාධියති. සමාහිතෙ විත්තෙ ධම්මො පාතුභවති. ධම්මානං පාතුභවා අපමාදච්ඡාරීකෙව සඛිං ගවජති. ඵලං ඛො නන්දිය, අරියසාවකො අපමාදච්ඡාරී හොතීති.

පුඤ්ඤාහිසන්දවග්ගො චතුසො.

තත්වාද්දනං:

අභිසන්ද තයො චුත්තා දුට්ඨෙ දෙවපදනි ව,
 සභාගතං මහානාමො වස්සං කාලී ව නන්දියාති.

නාන්දිය, නැවත අනෙකක් ද කියමි: “අරියවුතෙමේ දහමිති ... සභුන් කෙරෙහි ... අඛණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවර්ධනික වූ ආයථිකානා-
 ඤීලයෙන් සුඤ්ඤ වූයේ වෙයි. හෙතෙමේ ඒ ආයථිකානාඤීලයෙන් සතුටු වූයේ දහවල් තුන්විවේක සුව පිණිසත් රෑ සමවත්සුව පිණිසත් මතු වැයම් නො කෙරෙයි. මෙසේ පමා ව වෙසෙන ඔහුට පාමුණුය නො වේ. පාමුණුය නැති කල්හි ප්‍රීතිය නො වේ. ප්‍රීතිය නැති කල්හි පසුසංඛිය නො වේ. පසුසංඛිය නැති කල්හි දුකසේ වෙසේ. දුක් ඇත්තහුගේ සිත එකඟ නොවේ. සිත එකඟ නො වූ කල්හි සමථවිපක්‍ෂනා දහම පහළ නො වේ. දහම පහළ නොවීමෙන් “පමාවිහරණ ඇත්තේ ය”යි ම ගිණුමට යේ. නාන්දිය, මෙසේ අරියවුතෙමේ පමාවිහරණ ඇත්තේ වේ.

නාන්දිය, අරියවුතෙමේ කෙසේ නම් නො පමාවිහරණ ඇත්තේ වේ ද යත්: නාන්දිය මෙහි අරියවුතෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙකුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභ. බුද්ධියභ. භගවත්භ”යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. හෙතෙමේ බුදුන් කෙරෙහි වූ ඒ අවලප්‍රසාදයෙන් සතුටු නොවූයේ දහවල් තුන්විවේක සුව පිණිසත් රෑ සමවත්සුව පිණිසත් මතු වැයම් කෙරෙයි. මෙසේ නො පමා ව වෙසෙන ඔහුට ප්‍රමුදිතභාවය උපදී. ප්‍රමුදිත වූවහුට ප්‍රීතිය උපදී. ප්‍රීතිය ඇත්තහුගේ කය සන්තිදෙයි. සන්තූන් කය ඇත්තේ සුව විදියි. සුව ඇත්තහුගේ සිත එකඟ වෙයි. සිත එකඟ වූ කල්හි සමථවිපක්‍ෂනාදහම පහළ වේ. දහම පහළවීමෙන් “නොපමාවිහරණ ඇත්තේ ය”යි ම ගිණුමට යේ.

නාන්දිය, නැවත අනෙකක් ද කියමි. අරියවුතෙමේ දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... අඛණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවර්ධනික වූ ආයථිකානා-
 ඤීලයෙන් සතුටු නො වූයේ දහවල් තුන් විවේකසුව පිණිසත් රෑ සමවත්සුව පිණිසත් මතු වැයම් කෙරෙයි. මෙසේ නො පමාව වෙසෙන ඔහුට ප්‍රමුදිතභාවය උපදී. ප්‍රමුදිත වූවහුට ප්‍රීතිය උපදී. ප්‍රීතිය ඇත්තහුගේ කය සන්තිදේ. සන්තූන් කය ඇත්තේ සුව විදී. සුව ඇත්තහුගේ සිත එකඟ වේ. සිත එකඟ වූ කල්හි සමථවිපක්‍ෂනා දහම පහළ වේ. දහම පහළ වීමෙන් නො පමා විහරණ ඇත්තේ යයි ම ගිණුමට යේ. නාන්දිය, මෙසේ අරියවුතෙමේ නො පමා විහරණ ඇත්තේ වේ යි.

සිවුවැනි පුඤ්ඤාභිසංඤ්චර්ග යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

අභිසංඤ්ඤාකුරු තුනෙක් ද, දෙවපදසුකුරු දෙකෙක් ද, සභාගත, මහානාම, වස්ස, කාලිගොධා, නාන්දිය යි පසෙක් ද යි දස සුකුරු කෙනෙක් කියන ලදහ යි.

5. සභාට පුද්ගලිකවිධානය

11. 5. 1

අසඹවියා¹සුභතං

3809. වතාරො'මෙ භික්ඛවෙ, පුද්ගලිකවිධාන කුසලාභිසන්ද සුඛසසාහාරා. කතමෙ වතාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධෙ අවෙච්චසාදෙන සමන්තාගතො හොති: "ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසසානං බුද්ධො භගවා"ති. අයං පඨමො පුද්ගලිකවිධාන කුසලාභිසන්ද සුඛසසාහාරො. පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- පුනච'පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො අරියකතෙතභි සීලෙහි සමන්තාගතො හොති අඛණ්ඩභි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි. අයං චතුස්සො පුද්ගලිකවිධාන කුසලාභිසන්ද සුඛසසාහාරො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වතාරො පුද්ගලිකවිධාන කුසලාභිසන්ද සුඛසසාහාරා.

ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ, චතුහි පුද්ගලිකවිධාන කුසලාභිසන්දෙහි සමන්තාගතසස අරියසාවකසස න සුකරං පුද්ගලිකවිධාන පමාණං ගණතුං.² "එත්තකො පුද්ගලිකවිධාන කුසලාභිසන්ද සුඛසසාහාරො"ති. අථ ඛො "අසඹවියො අපමෙයො මහාපුද්ගලිකවිධාන"තෙව සඛිං ගච්ඡති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, මහාසමුද්දෙ න සුකරං උදකසස පමාණං ගණතුං "එත්තකාති උදකාලභකාතිති චා එත්තකාති උදකාලක සතාතිති චා එත්තකාති උදකාලභකසසසාතිති චා." අථ ඛො "අසඹවියො අපමෙයො මහාඋදකවිධාන"තෙව සඛිං ගච්ඡති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, ඉමෙහි චතුහි පුද්ගලිකවිධාන කුසලාභිසන්දෙහි සමන්තාගතසස අරියසාවකසස න සුකරං පුද්ගලිකවිධාන පමාණං ගණතුං, "එත්තකො පුද්ගලිකවිධාන කුසලාභිසන්ද සුඛසසාහාරො"ති. අථ ඛො අසඹවියො අපමෙයො මහාපුද්ගලිකවිධානතෙව සඛිං³ ගච්ඡති"ති. ඉදමවො ච භගවා -පෙ- එතදවොච සඤ්ඤා:

මහොදධිං අපරිමිතං මහාසරං,
 බහු හෙරචං රතනගණානමාලයං
 නචෙජ්ජා යථා නරගණසඛිකසෙවිතා,
 පුද්ගලිකවිධාන උපයනති සාගරං.

එවං නරං අනන්දපානවස්ථං⁴
 සෙය්‍යාතිසජ්ජඤ්ඤාසස⁵ දයකං,
 පුද්ගලිකවිධාන උපයනති ණධිතං
 නචෙජ්ජා යථා වාරිචහාව සාගරන්ති⁶.

1. අභිදුන්ද- මජ්ඣ. 2. ගණතුං - සී 2. 3. සඤ්ඤා - මජ්ඣ, සඤ්ඤා - සී 2. 4. අනන්දපානවස්ථං - සා, මජ්ඣ. 5. සෙය්‍යාති සච්චස්ථානං - මජ්ඣ, සා. 6. නරගණසඛිකසෙවිතා - සී 2, සා.

5. සහාච පුඤ්ඤාභිසන්ද වර්ගය

11. 5. 1

අසබ්බයා සූත්‍රය

3809. මහණෙනි, සැපයට ප්‍රත්‍යය වූ මේ පුණ්‍යගබ්‍යා කුසල-ගබ්‍යා සතරෙකි. කවර සතරෙකි ද යත්: මහණෙනි, මෙහි අරීසවුනෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘෂ්‍ය භ. බුද්ධිය භ. භගවත් භ”යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ පළමුවන පින්ගහ ය. කුසල්ගහ ය. මහණෙනි, නැවත අනිකක් ද කියමි: අරීසවුනෙමේ දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... මහණෙනි, නැවත අනිකක් ද කියමි: අරීසවුනෙමේ අබණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවත්තනික වූ ආයතීකාන්ත-ශීලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ සිවුවන පින්ගහ ය. කුසල්ගහ ය. මහණෙනි, මේ සතර සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ පුණ්‍යගබ්‍යාවෝ කුසලගබ්‍යාවෝ ය.

මහණෙනි, මේ සිවු පුණ්‍යගබ්‍යාවන් ගෙන් කුසලගබ්‍යාවන් ගෙන් යුතු වූ අරීසවුහට සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ මෙතෙක් පින්ගහෙකැ කුසල්ගහෙකැ යි පිනෙහි පමණ ගණන්නට සුකර නො වේ. වැලි ගණන් නො කළ හැකි, පමණ නො කළ හැකි, මහපින් කදෙකැයි ම ගිණුමට යේ. මහණෙනි, යම් යේ මහමුහුදෙහි දිය ලාස් මෙතෙකැයි හෝ දිය ලාස් මෙතෙක් සියයකැයි හෝ දිය ලාස් මෙතෙක් දහපෙකැයි හෝ දිය ලාස් මෙතෙක් සියදහපෙකැයි හෝ දියෙහි පමණ ගණන්නට සුකර නො වේ ද, වැලි ගණන් නො කළ හැකි, පමණ නො කළ හැකි, මහදියකදෙකැයි ම ගිණුමට යේ. ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මේ සිවු පුණ්‍යගබ්‍යාවන්ගෙන් කුසලගබ්‍යාවන්ගෙන් යුතු වූ අරීසවුහට සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ මෙතෙක් පින්ගහෙකැයි කුසල්ගහෙකැයි පිනෙහි පමණ ගණන්නට සුකර නො වේ. වැලි ගණන් නොකළ හැකි පමණ නොකළ හැකි මහපින් කදෙකැයි ම ගිණුමට යේ යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක ... ශාස්තෘන් වහන්සේ මෙය ද වදළ සේක.

මිනිස් සමූහයා විසින් සෙවුනා ලද ගලාබස්නා බොහෝ වූ නදීහු මහත්දියකද දරන, පමණ නොකළ හැකි, මහත් ගබ්‍යාවන්ගේ එක්වීම ඇති, බෙහෙවින් බිහිසුණු වූ, රුවන්සමූහයට උත්පත්තිසාන වූ සයුරට යමියේ පැමිණෙද් ද,

එසෙයින් ආභාරපානවස්ත්‍ර දනය කරන සෙනසුන් අතුරුණු දෙන නුවණැති මිනිසා කරා දිය උසුලන නදීන් සයුර කරා පැමිණෙනු මෙන් පින්දහර පැමිණේ යි.

11. 5. 2

දුතිය අසඹෙබ්බයාසුත්තං

3810. වක්ඛාරො මෙ භික්ඛවෙ පුඤ්ඤාභිසන්දා කුසලාභිසන්දා සුඛස්සාභාරා. කතමෙ වක්ඛාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො චූඤ්ඤා අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො හොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං චූඤ්ඤා භගවා”ති. අයං පඨමො පුඤ්ඤාභිසන්දා කුසලාභිසන්දා සුඛස්සාභාරො. පුනච පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- පුනච පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො විගතමලමච්චෙරෙන චෙතසා අගාරං අජ්ඣාචසති මුක්ඛවාගො පයනපාණී වොස්සන්තරතො යාවයොගො දනසංචිභාගරතො. අයං චතුත්ථො පුඤ්ඤාභිසන්දා කුසලාභිසන්දා සුඛස්සාභාරො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වක්ඛාරො පුඤ්ඤාභිසන්දා කුසලාභිසන්දා සුඛස්සාභාරා.

ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ, චතුති පුඤ්ඤාභිසන්දෙහි කුසලාභිසන්දෙහි සමන්තාගතස්ස අරියසාවකස්ස න සුකරං පුඤ්ඤස්ස පමාණං ගණෙතුං. “එත්තතො පුඤ්ඤාභිසන්දා කුසලාභිසන්දා සුඛස්සාභාරො”ති. අථ ඛො “අසඹෙබ්බයො අප්පමෙයො මහාපුඤ්ඤකඛන්ධො”ත්ථෙව සඛිං ගච්ඡති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ යඤ්චො මහානදියො සංසන්තති, සමෙතති. සෙය්‍යථීදං: ගඛනා යමුත්ථා අචිරවතී සරභු මහී. තස්ස න සුකරං උදකස්ස පමාණං ගණෙතුං, “එත්තකානි උදකාලහකානීති වා එත්තකානි උදකාලහකසත්තානීති වා එත්තකානි උදකාලහකසහස්සානීති වා එත්තකානි උදකාලහකසහස්සානීති වා”. අථ ඛො “අසඹෙබ්බයො අප්පමෙයො මහා උදකකඛන්ධො”ත්ථෙව සඛිං ගච්ඡති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, ඉමෙහි චතුති පුඤ්ඤාභිසන්දෙහි කුසලාභිසන්දෙහි සමන්තාගතස්ස අරියසාවකස්ස න සුකරං පුඤ්ඤස්ස පමාණං ගණෙතුං: “එත්තතො පුඤ්ඤාභිසන්දා කුසලාභිසන්දා සුඛස්සාභාරො” ති. අථ ඛො “අසඹෙබ්බයො අප්පමෙයො මහාපුඤ්ඤකඛන්ධො”ත්ථෙව සඛිං ගච්ඡති. ඉදමච්චො භගවා -පෙ- එතදච්චො සඤ්ඤා:

මහොදධිං අපරිමිතං මහාසරං
 බහුභෙරචං රතනගණානමාලයං,
 නජෙජා යථා නරගණසඛිකසෙවිනා
 පුට්ඨ සචතති උපයතති සාගරං.

එචං නරං අනන්දපානචස්ථං
 සෙය්‍යානිසජ්ජඤ්ඤාසං දයකං,
 පුඤ්ඤස්ස ධාරා උපයතති පණ්ඨිතං
 නජෙජා යථා වාරිචභාව සාගරං.

11. 5. 2

දුතිය අසවේධයා සුත්‍රය

3810. මහණෙනි, සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ මේ පුණ්‍යගඛයා කුශල-
 ගඛයා සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු
 තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට
 ශාස්තෘන්. බුද්ධයන්. භගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දන
 පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මේ සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ පළමුවන
 පින්ගහ ය. කුසල්ගහ ය. මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි:
 අරිසවු තෙමේ දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... මහණෙනි,
 නැවත අනෙකක් ද කියමි. අරිසවුතෙමේ මුදන ලද ත්‍යාග ඇතියේ
 දෝනා ලද අත් ඇතියේ දීමෙහි ඇලුණේ යදිනු ලැබීමට සුදුසු
 වූයේ දීමෙහින් බෙදා දීමෙහින් ඇලුණේ පහව ගිය මසුරුමල
 ඇති සිතින් යුතු ව ගිහිගෙයි වෙසේ. මේ සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ
 සිවුවන පින්ගහ ය. කුසල්ගහ ය. මහණෙනි, මේ සතර සුවයට
 ප්‍රත්‍යය වූ පුණ්‍යගඛයාවෝ කුශලගඛයාවෝ ය.

මහණෙනි, මේ සිවු පින්ගහින් කුසල්ගහින් යුතු වූ අරිසවුහට
 සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ මෙතෙක් පින්ගහෙක. කුසල්ගහෙකැයි පිනෙහි
 පමණ ගණන්නට සුකර නො වේ. වැලි ගණන් නො කළ හැකි
 පමණ නො කළ හැකි මහපින් කඳෙකැයි ම ගිණුමට යේ.
 මහණෙනි, යම්යේ මේ මහානදිහු, එනම්: ගඛයා යමුනා අවිරවකී
 සරභු මහී යන පස්මහනදිහු යම් තැනෙක එකතුවෙද්ද, ගැළපෙද්ද,
 එහි දිය ලාස් මෙතෙකැ යි හෝ දිය ලාස් මෙතෙක් සියයකැ යි
 හෝ දිය ලාස් මෙතෙක් දහසකැ යි හෝ දිය ලාස් මෙතෙක්
 සියදහසෙකැ යි හෝ දියෙහි පමණ ගණන්නට සුකර නො වේ ද,
 වැලි ගණන් නො කළ හැකි පමණ නො කළ හැකි. මහදිය
 කඳෙකැයි ම ගිණුමට යේ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම මේ සිවු
 පින්ගහින් කුසල්ගහින් යුතු වූ අරිසවුහට “සුවයට පසය වූ
 මෙතෙක් පින්ගහෙක. කුසල්ගහෙකැ”යි පිනෙහි පමණ ගණන්නට
 සුකර නො වේ. වැලි ගණන් නො කළ හැකි පමණ නො කළ
 හැකි මහපින්කඳෙකැයි ම ගිණුමට යේ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ
 මෙය වදළ සේක ... ශාස්තෘන් වහන්සේ මෙ ද වදළ සේක.

මිනිස් සමූහයා විසින් සෙවුනා ලද ගලාබස්නා බොහෝ වූ
 ගඛයාවෝ මහත් දියකඳ දරන පමණ නො කළැකි මහත්
 නදින්ගේ එක්වීම ඇති, බෙහෙවින් බිහිසුණු වූ, රුවන් සමූහයට
 උත්පත්තිසථාන වූ සයුර කරා යම්යේ පැමිණෙත් ද,

එසෙයින් ආහාරපානවස්ත්‍ර ද්‍රව්‍ය කරන, සෙනසුන් අතුරුණු
 දෙන නුවණැති මිනිසා කරා දිය උසුලන ගඛයාවන් සයුර කරා
 පැමිණෙනු මෙන් පින්දහර පැමිණේ යි.

11. 5. 3

තතිය අසඬේඛයාසුත්තං

3811. වත්තාරොමෙ භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤභිසන්දු කුසලාභිසන්දු සුඛස්සාභාරා. කුතමෙ වත්තාරො: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධෙ අවෙච්චපපසාදෙන සමන්තාගතො හොති “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. අයං පයමො පුඤ්ඤභිසන්දු කුසලාභිසන්දු සුඛස්සාභාරො. පුනච පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ධම්මෙ -පෙ- සඬේඛ -පෙ- පුනච පරං භික්ඛවෙ, අරියසාවකො පඤ්ඤවා හොති, උදයඤ්ඤායා පඤ්ඤාය සමන්තාගතො හොති අරියාය නිඛේධිතාය සමමාදුක්ඛකතියගාමිනියා. අයං චතුස්සො පුඤ්ඤභිසන්දු කුසලාභිසන්දු සුඛස්සාභාරො. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වත්තාරො පුඤ්ඤභිසන්දු කුසලාභිසන්දු සුඛස්සාභාරා. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ, චතුහි පුඤ්ඤභිසන්දෙහි කුසලාභිසන්දෙහි සමන්තාගතස්ස අරියසාවකස්ස න සුකරං පුඤ්ඤස්ස පමාණං ගණතුං “එත්තකො පුඤ්ඤභිසන්දු කුසලාභිසන්දු සුඛස්සාභාරො”ති. අථ ඛො “අසඬේඛයො අපමෙයො මහාපුඤ්ඤකඛන්ධො”න්තෙව සඬේඛං ගච්ඡති. ඉදමචොච හගවා -පෙ- එතදචොච සඤ්ඤා:

යො පුඤ්ඤකාමො කුසලෙ පතිට්ඨිතො
 භාවෙති මග්ගං අමතස්ස පත්තියා,
 සො ධම්මසාරාධිගමො ඛයෙ රතො
 න වෙධති මච්චුරාජා ගමිස්සති.¹

11. 5. 4

අධ්ඩ්ඤ්ඤාසුත්තං

3812. චතුහි භික්ඛවෙ ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො “අඬේඛා මහඤ්ඤො මහාභොගො”ති වුච්චති. කතමෙහි චතුහි: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධෙ අවෙච්චපපසාදෙන සමන්තාගතො හොති “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුස්සානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඬේඛ -පෙ- අරියකතොති පිලෙහි සමන්තාගතො හොති අඬේඛෙහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි. ඉමෙහි ඛො භික්ඛවෙ චතුහි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො “අඬේඛා මහඤ්ඤො මහාභොගො”ති වුච්චති.

1. මච්චුරාජාගමනස්මිතී - මජ්ඣ., සා. .
 2. මහඤ්ඤොති - මජ්ඣ. .
 3. මහාභොගො මහායසොති - සා. .

11. 5. 3

තනිය අසවේශයා සූත්‍රය

3811. මහණෙනි, සුවයට ප්‍රත්‍යය වූ මේ පුණ්‍යනදීහු කුශල-නදීහු සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: මහණෙනි, මෙහි අරියවු තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුනට ශාස්තෘභ. බුද්ධියභ. හගවත්භ”යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මේ සුවයට පසය වූ පළමුවන පින්ගහ ය. කුසල්ගහ ය. මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරියවුතෙමේ දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... මහණෙනි, නැවත අනෙකක් ද කියමි: අරියවුතෙමේ නුවණැතියේ වෙයි. උදයව්‍යයය පිරිසිදු දැනුමට පමුණුවන සුලු ආයථි වූ නිර්වේදයට හිත වූ මැනවින් දුක් ගෙවීමට පමුණුවන ප්‍රඥයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මේ සුවයට පසය වූ සිවුවන පින්ගහ ය, කුසල්ගහ ය. මහණෙනි, මොහු සුවයට පසය වූ සිවු පින්ගහහු ය. කුසල්ගහහු ය. මහණෙනි, මේ සිවු පින්ගහින් කුසල්ගහින් යුතු වූ අරියවුහට සුවයට පසය වූ මෙතෙක් පින්ගහෙක. කුසල්ගහෙකැයි පිනෙහි පමණ ගණන්නට සුකර නො වේ. වැලි ගණන් නො කළ හැකි, පමණ නො කළ හැකි මහපින් කඳෙකැයි ම ගිණුමට යේ යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. ... ශාස්තෘන් වහන්සේ මේ ද වදාළ සේක.

පින් කැමැති මහකුසල්හි පිහිටි යමෙක් නිවනට පැමිණෙනු පිණිස රහත්මහ වඩා ද, පිළිලද අරිපෙළ දහමහර ඇති හෙතෙමේ කෙලෙස් ඝෂය කිරීමෙහි ඇලුණේ මරරජ පැමිණෙන්නේ යි නො සැලේ යි.

11. 5. 4

අධ්‍යය සූත්‍රය

3812. මහණෙනි, සිවු දහමින් යුතු අරියවු තෙමේ “ආර්යය, මහත් ධන ඇත්තේ ය. මහත් භොග ඇත්තේ”යි කියනු ලැබේ. කවර සිවු දහමකින් යත්: මහණෙනි, මෙහි අරියවු තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුනට ශාස්තෘභ. බුද්ධියභ. හගවත්භ”යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... අධ්‍යය වූ ... සමාධිසංවර්තනික වූ ආර්යකාන්තශීලයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මහණෙනි, මේ සිවුදහමින් යුතු අරියවු තෙමේ “ආර්යය, මහත් ධන ඇත්තේ ය. මහත් භොග ඇත්තේ”යි කියනු ලැබේ යි.

11. 5. 5

දුතිය අධ්‍යයනං

3813. චතුභි භික්ඛවෙ, ධම්මෙභි සමන්තාගතො අරියසාවකො “අධෙසා මහඤ්ඤො මහාභොගො මහායසො”ති වුච්චති. කතමෙභි චතුභි: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසසානං බුද්ධො භගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- අරියකතොති සීලෙභි සමන්තාගතො භොති අබණ්ණෙති -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙභි. ඉමෙභි ඛො භික්ඛවෙ චතුභි ධම්මෙභි සමන්තාගතො අරියසාවකො “අධෙසා මහඤ්ඤො මහාභොගො මහායසො”ති වුච්චති.

11. 5. 6

සුඤ්ඤාසුතනං

3814. චතුභි භික්ඛවෙ, ධම්මෙභි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොතාපනෙසා භොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සමෙඛාධිපරායනො. කතමෙභි චතුභි: ඉධ භික්ඛවෙ අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසසානං බුද්ධො භගවාති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- අරියකතොති සීලෙභි සමන්තාගතො භොති අබණ්ණෙති -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙභි. ඉමෙභි ඛො භික්ඛවෙ, චතුභි ධම්මෙභි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොතාපනෙසා භොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සමෙඛාධිපරායනොති.

11. 5. 7

නාන්දියසුතනං

3815. එකං සමයං භගවා සකෙකසු විහරති කපිලවත්ථුසමී. නිශ්‍රොධාරාමෙ. අථ ඛො නාන්දියො සකෙකා යෙන භගවා තෙත්ථුපසඤ්ඤාමී. -පෙ- එකමන්තං නිසිත්තං ඛො නාන්දියං සකකං භගවා එතදවොච, චතුභි ඛො නාන්දිය, ධම්මෙභි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොතාපනෙසා භොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සමෙඛාධිපරායනො. කතමෙභි චතුභි: ඉධ නාන්දිය, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙන සමන්තාගතො භොති: “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසසානං බුද්ධො භගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤා -පෙ- අරියකතොති සීලෙභි සමන්තාගතො භොති අබණ්ණෙති -පෙ- සමාධි සංවත්තනිකෙභි. ඉමෙභි ඛො නාන්දිය, චතුභි ධම්මෙභි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොතාපනෙසා භොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සමෙඛාධිපරායනොති.

11. 5. 5

දුතිය අඩස් සූත්‍රය

3113. මහණෙනි, සිටු දහමෙකින් යුත් අරිසවු “ආඨාය ය. මහත් ධන ඇත්තේ ය. මහත් භොග ඇත්තේ ය. මහත් යශස් ඇත්තේ”යි කියනු ලැබේ. කවර සිටු දහමෙකින් යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි අරිසවු “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධියහ. හගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ධර්මය කෙරෙහි ... සධ්‍යයා කෙරෙහි .. අබණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවතීනික වූ ආයථිකානුඤ්ජයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මහණෙනි, මේ සිටු දහමින් සමන්වාගත ආයථි-ශ්‍රාවක තෙමේ “ආඨාය ය. මහඤ්ඤ ඇත්තේ ය. මහත්භොග ඇත්තේ ය. මහත්යශස් ඇත්තේ”යි කියනු ලැබේ යි.

11. 5. 6

සුදාක සූත්‍රය

3814. මහණෙනි, මේ සිටු දහමෙකින් යුත් අරිසවු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වේ. කවර සිටු දහමෙකින් යත්: මහණෙනි, මෙහි අරිසවු “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධියහ. හගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... අබණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවතීනික වූ ආයථිකානුඤ්ජයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මහණෙනි, මේ සිටු දහමින් යුතු අරිසවු “විවස ව නොහෙන-සුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන්”යි කියනු ලැබේ යි.

11. 5. 7

නන්දිය සූත්‍රය

3815. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍ය දනව්වෙහි කිඹුල්වක නිශ්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි නන්දිය ශාක්‍ය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය ... එකත්පස් ව හුන් නන්දිය ශාක්‍යහට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක: නන්දිය, සිටු දහමෙකින් යුතු අරිසවු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වේ. කවර සිටු දහමෙකින් යත්: නන්දිය, මෙසස්නෙහි අරිසවු “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධියහ. හගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දූන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... අබණ්ඩ වූ ... සමාධි සංවතීනික වූ ආයථිකානුඤ්ජයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. නන්දිය, මේ සිටු දහමින් යුතු අරිසවු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝචන් වේ යි.

11. 5. 8

හඳිසසුතතං

3816. එකං සමයං හගවා සකෙකසු වීහරති කපිලවක්ඛුසමී. නිග්ගොධාරාමෙ. අථ ඛො හඳිසො සකෙකා යෙන හගවා තෙනුපසඛකමී. -පෙ- එකමනතං නිසින්නං ඛො හඳිසං සකකං හගවා එතදවොච: චතුභි ඛො හඳිස, ධලෙච්ඡි සමනනාගතො අරියසාවකො සොතාපනෙතා හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සමොධිපරායනො. කතමෙභි චතුභි: ඉධ හඳිස, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්ඡපසාදෙන සමනනාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤා දෙවමනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඛෙඤ -පෙ- අරියකතොති පිලෙභි සමනනාගතො හොති අඛණ්ඩෙභි -පෙ- සමාධිසංවත්තතිකෙභි. ඉමෙභි ඛො හඳිස, චතුභි ධලෙච්ඡි සමනනාගතො අරියසාවකො සොතාපනෙතා හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සමොධිපරායනොති.

11. 5. 9

මහානාමසුතතං

3817. එකං සමයං හගවා සකෙකසු වීහරති කපිලවක්ඛුසමී. නිග්ගොධාරාමෙ. අථ ඛො මහානාමො සකෙකා යෙන හගවා තෙනුපසඛකමී -පෙ- එකමනතං නිසින්නං ඛො මහානාමං සකකං හගවා එතදවොච: “චතුභි ඛො මහානාම, ධලෙච්ඡි සමනනාගතො අරියසාවකො සොතාපනෙතා හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සමොධිපරායනො. කතමෙභි චතුභි: ඉධ මහානාම අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්ඡපසාදෙන සමනනාගතො හොති: “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සඤා දෙවමනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඛෙඤ -පෙ- අරියකතොති පිලෙභි සමනනාගතො හොති අඛණ්ඩෙභි -පෙ- සමාධිසංවත්තතිකෙභි. ඉමෙභි ඛො මහානාම, චතුභි ධලෙච්ඡි සමනනාගතො අරියසාවකො සොතාපනෙතා හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සමොධිපරායනොති.

11. 5. 10

අඩගසුතතං

3818. වක්ඛාරිමානි භික්ඛවෙ, සොතාපඤ්ඤාධරානි. කතමානි වක්ඛාරි: සප්පුරිසසංසෙවො සද්ධම්මසවනං යොනිසොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මපටිපක්ඛි. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, වක්ඛාරි සොතාපඤ්ඤාධරානිති.

සගාඵසුඤ්ඤාභිසඤ්චග්ගො පඤ්චමො.

කත්තූද්දනං :

අසඤ්ඤායා තයො වුක්ඛා අඛෙච්ඡන අපරෙ දුච්චෙ, සුද්ධකං නඤ්ඤං හඳිසං මහානාමඤ්ඤෙ තෙ දසාති.

11. 5. 8

හදිස සූත්‍රය

3816. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍ය දන්වවෙහි කිවුල්වන නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. ඉක්බිති හදිස ශාක්‍ය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය ... එකත්-පසෙක හුන් හදිස ශාක්‍යයන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක: හදිස, සිටු දහමෙකින් යුත් අරිසටු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ. කවර සිටු දහමෙකින් යත්: හදිස, මෙහි අරිසටු “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙකුණු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධියහ. හගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් සමන්වාගත වෙයි. ධර්ම කෙරෙහි ... සමකයා කෙරෙහි ... අබණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවතී-නික වූ ආයතීකානතභිලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. හදිස, මේ සිටු දහමින් යුතු අරිසටු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ යි.

11. 5. 9

මහානාම සූත්‍රය

3817. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍යදන්වවෙහි කිවුල්වත්පුර නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි මහානාම ශාක්‍ය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය ... එකත්පස් ව හුන් මහානාම ශාක්‍යහට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක: මහානාම, සිටු දහමකින් යුතු අරිසටු තෙමේ විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වෙයි. කවර සතරකින් යත්: මහානාම, මෙහි අරිසටු තෙමේ “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙකුණු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධියහ. හගවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි අවලප්‍රසාදයෙන් යුතු වෙයි. දහම කෙරෙහි ... සමන් කෙරෙහි ... අබණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවතීනික වූ ආයතීකානතභිලයෙන් සමන්වාගත වෙයි. මහානාම, මේ සිටු දහමින් යුතු අරිසටු තෙමේ විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ යි.

11. 5. 10

අධග සූත්‍රය

3818. මහණෙනි, මේ සෝවන් අහ සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: සත්පුරුෂසෙවනය සඤ්චිග්‍රවණය යොනිසොමනසකාරය ධර්මානුධර්මප්‍රතිපත්ති යි. මහණෙනි, මොහු සිටු සෝවන් අහයි.

පස්වැනි සමාජ පුස්තකාලයේ වර්ගය වේ යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

අසබ්බසාසුත්‍ර තුනෙක් ද, අධග නමින් අනෙක් දෙකක් ද කියන ලදහ, සුඤ්චික නැසිය හදිස මහානාම අධග යන පසින් ඔහු දසයෙක් වේ යි.

6. සප්තකඤ්චනෝ

11. 6. 1

සගාඵකසුත්තං

3819. චතුභි භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොනාපන්නො හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායනො. කතමෙහි චතුභි: ඉධ භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො හොති ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සඤ්ඤා දෙවමනුසසානං බුද්ධො භගවාති. ධම්මෙ -පෙ- සඛෙත -පෙ- අරියකතොති පිලෙහි සමන්තාගතො හොති අධර්මෙහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනීකෙහි. “ඉමෙහි ධො භික්ඛවෙ, චතුභි ධම්මෙහි සමන්තාගතො අරියසාවකො සොනාපන්නො හොති අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්මොධිපරායනො”ති. ඉදමචොව භගවා -පෙ- එතදචොව සඤ්ඤා:

යස්ස සඤ්ඤා තථාගතෙ අවලා සුඤ්ඤාති,
 සීලෙහි යස්ස කල්යාණං අරියකතං පසංසිතං.
 සඛෙත පසාදෙ යස්සත් උජ්ජුතෙහි දසසනං,
 අදළීද්දාති තං ආහු අමොසං තස්ස ජීවිතං.
 තස්මා සඤ්ඤා සීලෙහි පසාදං ධම්මදසසනං,
 අනුසුඤ්ඤං මොධාචී සරං බුද්ධානසාසනානි.

11. 6. 2

වසුංචුඤ්ඤා සුත්තං

3820. තෙන ධො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො භික්ඛු සාවජ්ජියං වසුංචුඤ්ඤා කපිලවත්ථං අනුප්පන්නො හොති කොනච්චදෙව කර්මයෙන. අපෙසාසුං ධො කාපිලවත්ථා සකකා¹ අඤ්ඤතරො කිර භික්ඛු සාවජ්ජියං වසුංචුඤ්ඤා කපිලවත්ථං අනුප්පන්නාති. අඵ ධො කාපිලවත්ථා සකකා යෙන සො භික්ඛු තෙනුපසඛාමීසු. උපසඛාමීඤ්ඤා තං භික්ඛු අභිවාදෙඤ්ඤා එකමනං නිසීදීංසු, එකමනං නිසින්නා ධො කාපිලවත්ථා සකකා තං භික්ඛු එතදචොචුං:

කච්චි භනෙත, භගවා අරොගො ව² බලවා වාති? භගවා ආචුසො අරොගො ව³ බලවා වාති. කච්චි පන භනෙත, සාරිපුත්තමොග්ගලානා අරොගො ව බලවනො වාති? සාරිපුත්තමොග්ගලානාපි ධො ආචුසො, අරොගො ව බලවනො වාති. කච්චි පන භනෙත, භික්ඛුසඛෙතා අරොගො ව බලවා වාති? භික්ඛුසඛෙතාපි ධො ආචුසො අරොගො ව බලවා වාති. අත්ථි පන භනෙත, කිඤ්ඤි ‘ඉමිනා අනාරවසෙසන භගවතො සම්මොධා සුතං සම්මොධා පටිග්ගහිතනති? සම්මොධා මෙතං ආචුසො, භගවතො සුතං සම්මොධා පටිග්ගහිතං:

1. සකකා - මජ්ඣ, සා.
 2. වෙච්ච - මජ්ඣ, සා.
 3. අරොගො වචුසො භගවා - මජ්ඣ, අරොගො වෙච්චචුසො භගවා - සා.

6. සපයාදීමේ රීතිය

11. 6. 1

සභාපක සූත්‍රය

3819. මහණෙනි, සිවු දහමෙකින් යුත් අරියවු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ. කවර සිවු දහමෙකින් යත්: මහණෙනි, මෙසස්නෙහි අරියවු “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු ... දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘභ. බුද්ධිය හ. හඟවත්හ”යි බුදුන් කෙරෙහි ගුණ දැන පැහැදීමෙන් යුතු වූයේ වෙයි. දහම කෙරෙහි ... සභුන් කෙරෙහි ... අබණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවර්තනික වූ ආයතීකාන්තශීලයෙන් යුතු වූයේ වෙයි. මහණෙනි, මේ සිවු දහමින් යුතු අරියවු විවස ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් වේ යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදළ සේක ... ශාස්තෘන් වහන්සේ මෙ ද වදළ සේක.

යමකුට තපාගතයන් කෙරෙහි ශුද්ධාව අවල ව මැනවින් පිහිටියා ද, යමකුගේ යහපත් වූ ශීලයන් ආයතීකාන්ත වූයේ පසස්තා ලද්දේ ද,

යමකුට සඬයා කෙරෙහි පැහැදීම ඇද්ද, ඥානදර්ශනයන් සෘජු වූයේ වේ ද ඔහු නො දිළින්දෙකැ යි (බුද්ධාදි උතුමෝ) කියති. ඔහුගේ ජීවිතය නොසිස් වේ.

එහෙයින් ප්‍රාඥ තෙමේ බුදුවරයන්ගේ ශාසනය සිහිකරනුයේ ශුද්ධාවන් ශීලයන් පැහැදීමත් දහම දැකීමත් අනුයෝගවශයෙන් පිරිසිදු කරන්නේ යි.

11. 6. 2

වසාංචුක්ඛ සූත්‍රය

3820. එසමයෙහි එක්තරා මහණෙක් සැවැත්තුවර වස් එළඹියේ කිසියම් කටයුත්තක් පිණිස කිඹුල්වතට පැමිණියේ වෙයි. කිඹුල්වත්-පුරවැසි ශාක්‍යයෝ “සැවැත්තුවර වස් එළඹී එක්තරා මහණෙක් කිඹුල්වතට පැමිණියේ ය”යි ඇසූහ. ඉක්බිති කිඹුල්වත්පුරවැසි ශාක්‍යයෝ ඒ මහණහු වෙත එළඹියහ. එළඹ ඒ මහණහු වැද එකත්පස් ව හුන්හ. එකත්පස් ව හුන් කිඹුල්වත්පුරවැසි ශාක්‍යයෝ ඒ මහණහුට මෙය කීහ:

වහන්ස, “කිම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිරෝගත් බලවතුන් වනසේක් ද”යි? ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිරෝග ද බලවද්ද වන සේකැ යි. වහන්ස, “කිම සැරියුත් මුගලන් දෙදෙනා වහන්සේ නිරෝගත් බලවතුන් වෙද්ද”යි? ඇවැත්නි, සැරියුත් මුගලන් දෙදෙනා වහන්සේත් නිරෝග ද බලවද් ද වෙති යි. වහන්ස, “කිම බික්-සඟන නිරෝගත් බලවතුන් වේ ද”යි? ඇවැත්නි, බික්සඟනත් නිරෝග ද බලවද්ද වේ යි. වහන්ස, “මේ ඇතුළුවස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි අසන ලද ඉදිරියෙහි පිළිගන්නා ලද කිසිවක් ඇද්ද”යි? ඇවැත්නි මා විසින් මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉදිරි යෙහි අසන ලද, ඉදිරියෙහි පිළිගන්නා ලදී (කිමෙක් ද යත්:)

“අප්පකා තෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු යෙ ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙතො විචුත්තිං පඤ්ඤවිචුත්තං දිට්ඨංච ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤ සඤ්ඤකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරන්ති. අථ ඛො එතෙව බහුත්තරා භික්ඛු යෙ පඤ්ඤානං ඔරමිභාගීයානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකා තස්ස පරිනිබ්බාධිතො අනාවත්තධම්මො තස්මා ලොකා”ති.

අපරමි ඛො මෙ ආච්චියො භගවතො සම්මුඛා සුතං සම්මුඛා පටිග්ගහිතං: “අප්පකා තෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු යෙ පඤ්ඤානං ඔරමිභාගීයානං සංයොජනානං පරික්ඛයා ඔපපාතිකා තස්ස පරිනිබ්බාධිතො අනාවත්තධම්මො තස්මා ලොකා. අථ ඛො එතෙව බහුත්තරා භික්ඛු යෙ තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගදෙසමොභානං තනුක්ඛා සකදගාමීතො සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගන්තවා දුක්ඛසසන්තං කරිසසන්ති”ති.

අපරමි ඛො මෙ ආච්චියො භගවතො සම්මුඛා සුතං සම්මුඛා පටිග්ගහිතං: අප්පකා තෙ භික්ඛවෙ, භික්ඛු යෙ තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා රාගදෙසමොභානං තනුක්ඛා සකදගාමීතො සකිදෙව ඉමං ලොකං ආගන්තවා දුක්ඛසසන්තං කරිසසන්ති, අථ ඛො එතෙව බහුත්තරා භික්ඛු යෙ තිණ්ණං සංයොජනානං පරික්ඛයා සොතාපන්තා අවිනිපාතධම්මො නියතා සම්මොධිපරායනා”ති.

11. 6. 3

ධම්මදින්නසුත්තං

3821. එකං සමයං භගවා බාරාණසියං විහරති ඉසිපතනෙ මිග්ගදායෙ. අථ ඛො ධම්මදින්නො උපාසකො පඤ්ඤි උපාසකසතෙහි සද්ධිං යෙන භගවා තෙත්ථපසඤ්ඤමි. උපසඤ්ඤමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදී. එකමන්තං නිසීන්නො ඛො ධම්මදින්නො උපාසකො භගවන්තං එතදවොච: ඔවදතු තො භනෙත්, භගවා, අනුසාසතු තො භනෙත්, භගවා යං අමිභාකං අසස දීසරක්ඛං භිතාය සුඛායාති. තස්මාතිභ වො ධම්මදින්න, එවං සික්ඛිතඛිඛං, “යෙ තෙ සුක්ඛන්තො තථාගතභාසිතා ග්ලභීරා ග්ලභීරත්වා ලොකුක්ඛරා සුඤ්ඤතා¹පටිසංයුත්තා තෙ කාලෙන කාලං උපසම්පජ්ජ විහරිසසාමා”ති එවං හි වො ධම්මදින්නා, සික්ඛිතඛිඛන්ති.

1. සුඤ්ඤත - මජ්ඣ, සා.

“මහණෙනි, යම් මහණ කෙනෙක් ආසුච්ඡය කිරීමෙන් අනාසුච වූ ඵලසමාධියක් ඵලප්‍රඥාවක් දිට්‍රදුමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන සසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙත් නම් ඔහු අල්පයහ. වැලී යම් මහණ කෙනෙක් පස් ඔරමභාගියසංයෝජනයන් ඤය කිරීමෙන් ඔපපාතික වූවෝ එහි පිරිනිවෙනසුලු වූවාහු ඵලොච්චිත් පෙරළා නො එන ස්වභාව ඇත්තෝ වෙත් නම් ඔහු ම ඉතා බොහෝහ”යි.

ඇවැත්නි, මා විසින් අනෙකකුදු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි අසන ලද, ඉදිරියෙහි පිළිගන්නා ලදී. (එනම්): මහණෙනි, යම් මහණ කෙනෙක් පස් ඔරමභාගියසංයෝජනයන් ඤය කිරීමෙන් ඔපපාතික ව එහි පිරිනිවෙනසුලු වූවාහු ඵලොච්චිත් පෙරළා නොඑනසුලු වෙත් නම් ඔහු අල්පයහ. වැලී යම් මහණ කෙනෙක් ත්‍රිවිධසංයෝජනයන් ඤය කිරීමෙන් රාග-දෙසමොහයන් තුනී වූ බැවින් සෙදගැමි වූවාහු එක්වරක් ම මෙලොවට අවුත් දුක් කෙළවර කරන්නාහු නම් මොහු ම ඉතා බොහෝහ”යි.

ඇවැත්නි, මා විසින් අනෙකකුදු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි අසන ලද. ඉදිරියෙහි පිළිගන්නා ලදී (කීමෙක යත්): “මහණෙනි, යම් මහණ කෙනෙක් ත්‍රිවිධසංයෝජනයන් ඤය කිරීමෙන් රාගදෙසමොහයන් තුනී වූ බැවින් සෙදගැමි වූවාහු එක්වරක් ම මෙලොවට අවුත් දුක් කෙළවර කරන්නාහු නම් ඔහු අල්පය හ. වැලී යම් මහණ කෙනෙක් ත්‍රිවිධ සංයෝජනයන් ඤය කිරීමෙන් වීචය ව නොහෙනසුලු නියත වූ සමොධිය පිහිට කොට ඇති යෝවන් වූවාහු නම් මොහු ම ඉතා බොහෝහ යි.

11. 6. 3

ධම්මදින්න සූත්‍රය

3821. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බරණැස සමීපයෙහි මිගදාය නම් වූ ඉසිපතනාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි ධම්මදින්න උච්ඡු තෙමේ පන්සියයක් උච්ඡුන් සමග භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් ධම්මදින්න උච්ඡු තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, යමසේ අපට දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි හිතසුව පිණිස වන්නේ නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට එසේ අවවාද කරන සේක්වා. වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට අනුශාසන කරන සේක්වා”යි ධම්මදින්න, එසේ නම් මෙහි ලා තොප විසින් මෙසේ හික්මිය යුතු: තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද ගැඹුරු වූ, ගැඹුරු අරුත් ඇති ලොච්ඡුරු වූ සත් ඉන්‍යාතාවන් දක්වන්නා වූ යම් ඒ සූත්‍රාන්තයෝ වෙත් නම් කලින් කල ඔවුන් පිළිලැබ වෙසෙන්නෙමු”යි මෙසේ තොප විසින් හික්මිය යුතු යි.

න ඛො තෙනං භනො, සුකරං අමෙහති පුත්‍රසම්බාධසයනං අජ්ඣාවසනොති කාසිකවඤ්ඤාං පච්චන්දනොනොති මාලාගන්ධවිලෙපනං ධාරයනොති ජාතරූපරජනං සාදියනොති යෙ තෙ සුක්කන්තා තථාගතභාසිතා ගමිතීරා ගමිතීරස්සා ලොකුත්තරා සුඤ්ඤනාපටිසංයුක්තා තෙ කාලෙන කාලං උපසම්පජ්ජ වීහරිතුං. තෙසං නො භනො, භගවා අමොකං පඤ්ඤා සිකඛාපදෙසු ධීතානං උත්තරිං ධම්මං දෙසෙතුති. තස්මාතිහ වො ධම්මදීනන, එවං සිකඛිතඛිං: ඛුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතා භවිස්සාම “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සස්සා දෙවමනුස්සානං ඛුද්ධො භගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤ -පෙ- අරියකනොති සීලෙහි සමන්තාගතා භවිස්සාම “අබණ්ණෙහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහි”ති. එවං හි වො ධම්මදීනන, සිකඛිතඛිනති.

යානිමානි භනො, භගවතා වත්තාරි සොතාපත්තියඛගානි දෙසිතානි, සංවිජ්ජනො තෙ ධම්මො අමෙහසු, මයඤ්ඤ භනො, තෙසු ධම්මෙසු සන්දිස්සාම. මයං හි භනො ඛුද්ධො අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතා “ඉතිපි සො භගවා -පෙ- සස්සා දෙවමනුස්සානං ඛුද්ධො භගවා”ති. ධම්මෙ -පෙ- සඤ්ඤ -පෙ- අරියකනොති සීලෙහි සමන්තාගතා අබණ්ණෙහි -පෙ- සමාධිසංවත්තනිකෙහිති. ලාභා වො ධම්මදීනන, සුලඛං වො ධම්මදීනන, සොතාපත්තීඵලං ධම්මදීනන, ව්‍යා-කතනති.¹

11. 6. 4

ගිලානසුක්කං

3822. එකං සමයං භගවා සකෙකසු විහරති කපිලවතථුසමී. නිග්‍රොධාරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බහුලා භික්ඛු භගවතො වීචරකම්මං කරොන්ති: “නිට්ඨිතවීචරො භගවා තෙමාසච්චයෙන වාරිකං පකකමීස්සති”ති. අපෙසාසි ඛො මහානාමො සකෙකා සම්බහුලා කිර භික්ඛු භගවතො වීචරකම්මං කරොන්ති: නිට්ඨිතවීචරො භගවා තෙමාසච්චයෙන වාරිකං පකකමීස්සති”ති. අථ ඛො මහානාමො සකෙකා යෙන භගවා තෙනුපසඛිතමී. උපසඛිතමීඤ්ඤා භගවන්තං අභිවාදෙඤ්ඤා එකමන්තං නිසීදි. එකමන්තං නිසීනො ඛො මහානාමො සකෙකා භගවන්තං එතදවොච: සුතං මෙතං² භනො, සම්බහුලා කිර භික්ඛු භගවතො වීචරකම්මං කරොන්ති “නිට්ඨිතවීචරො භගවා, තෙමාසච්චයෙන වාරිකං පකකමීස්සති”ති න ඛො තෙනං⁴ භනො, භගවතො සම්මුඛා සුතං, සම්මුඛා පටිග්ගහිතං “සප්පඤ්ඤෙන උපාසකෙන සප්පඤ්ඤෙ උපාසකො ආධාධිකො දුක්ඛිතො බාලභගිලානො ඔච්චිතඛො”ති.

1. මයඤ්ඤ තෙසු - මජ්ඣ., සා. 2. ධම්මදීනනා භුක්ඛොති ව්‍යාකතනති - මජ්ඣ., සා. 3. සුතමෙතං - මජ්ඣ. 4. පනෙතං - මජ්ඣ., කෙ එතං - සී 1, 2.

වහන්ස, දරුවන්ගෙන් පළිබොධ ඇති යහන්හි වෙසෙන සිතිදුසුන් ගල්වන මල්ගඳ විලෙවුන් දරන රන්රිදී ඉවසන අප විසින් තථාගනයන් වහන්සේ විසින් වදරන ලද ගැඹුරු වූ ගැඹුරු අරුත් ඇති ලොවුතුරු වූ ශුන්‍යතාප්‍රතිසංයුක්ත වූ යම් ඒ සුත්‍රාන්තයෝ වෙත් නම් කලින් කල ඔවුන් පිළිලැබ මේ විසුම සුකර නො වේ. වහන්ස, පස් සිකපෙදෙහි සිටි ඒ අපට මතු දහමක් දෙශනා කරන සේක්වා යි. ධම්මදින්න, එසේ නම් මෙහි ලා තොප විසින් මෙසේ හික්මියයුතු: “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙකුදු දෙවිමිනිසුනට ශාස්තෘෂ. බුද්ධියහ. භගවත්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලංගුසාදයෙන් සමන්වාගත වන්නෙමු. ධර්මය කෙරෙහි ... සඛකයා කෙරෙහි ... අඛණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවතීනික වූ ආයඤ්ඤානාශීලයෙන් සමන්වාගත වන්නෙමු”යි ධම්මදින්න, මෙසේ තොප විසින් හික්මියයුතු යි.

වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් යම මේ සිවු සෝචන් අභක් වදරන ලද ද ඒ දහම් අප කෙරෙහි ඇත. වහන්ස, අපිත් ඒ දහම් කෙරෙහි දක්නා ලබමු. වහන්ස, අපි “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙකුදු ... දෙවිමිනිසුනට ශාස්තෘෂ. බුද්ධියහ. භගවත්හ”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලංගුසාදයෙන් සමන්වාගතයමිහ. ධර්මය කෙරෙහි ... සඛකයා කෙරෙහි ... අඛණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවතීනික වූ ආයඤ්ඤානාශීලයෙන් සමන්වාගතයමිහ”යි. ධම්මදින්න, තොපට ලාභයෙකි. ධම්මදින්න, තොපට මනා ලැබුමෙකි. ධම්මදින්න, සෝචන්පල පවසන ලද යි.

11. 6. 4

ගිලාන සුත්‍රය

3822. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍ය දනව්වෙහි කිඹුල්වක නිග්‍රොධාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි බොහෝ භික්ෂුහු “නිමවු සිවුරු ඇති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙමස ඇවෑමෙන් වාරිකාවට වඩනා සේකැ”යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිවුරුකම් කෙරෙහි. “නිමවු සිවුරු ඇති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙමස ඇවෑමෙන් වාරිකාවට වඩනා සේකැ”යි බොහෝ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිවුරුකම් කෙරෙහි”යි මහානාම ශාක්‍යයෝ ඇසූහ. එකල්හි මහානාම ශාක්‍ය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එකත්පස් ව හුන්නේ ය. එකත්පස් ව හුන් මහානාම ශාක්‍ය තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, නිමවු සිවුරු ඇති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ තෙමස ඇවෑමෙන් වාරිකාවට වඩනා සේකැ”යි බොහෝ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිවුරුකම් කෙරෙහි”යි මෙය මා විසින් අසන ලදී. “වහන්ස, (පැනැති) සෝචන් උවසුහු විසින් හටගත් ආබාධ ඇති දුකට පැමිණි දැඩිසේ ගිලන් වූ පැනැති උවසු තෙමේ අවවාද කටයුත්තේ ය”යි මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි නො ම අසන ලදී. ඉදිරියෙහි නො ම පිළිගන්නා ලදී යි.

සප්පඤ්ඤන මහානාම, උපාසකෙන සප්පඤ්ඤ උපාසකො ආබාධිකො දුක්ඛිතො බාලහගිලානො චතුභි අසසාසනීයෙහි ධම්මෙහි අසසායෙනධෙධා. අසසාසනායසමා, අසායසමනො බුද්ධො අවෙච්චපසාදෙ “ඉතිපි සො හගවා -පෙ- සසා දෙවචනුසසානං බුද්ධො හගවා”ති. අසසාසනායසමා, අසායසමනො ධම්මෙ අවෙච්චපසාදෙ “සවාකඛානො හගවතා ධම්මො -පෙ- පච්චිකං වෙදිතඤ්ඤා චික්ඛෙහි”ති. අසසාසනායසමා අසායසමනො සඤ්ඤ අවෙච්චපසාදෙ “සුපච්චිකො හගවතො සාවකසඤ්ඤා -පෙ- අනුකරං පුඤ්ඤකෙඛිතං ලොකසසා”ති. අසසාසනායසමා අසායසමනො අරියකනානානි සීලානි අධර්මානි -පෙ- සමාධිසංවක්ඛනිකානීති.

සප්පඤ්ඤන මහානාම, උපාසකෙන සප්පඤ්ඤ උපාසකො ආබාධිකො දුක්ඛිතො බාලහගිලානො. ඉමෙහි චතුභි අසසාසනීයෙහි¹ ධම්මෙහි අසසායෙන ඵවමසස වචනීයො. “අසායසමනො මාතාපිතුසු අපෙධා”ති. සො වෙ ඵවං වදෙයා: “අනී මෙ මාතාපිතුසු අපෙධාති: සො ඵවමසස වචනීයො. ආයසමා² ඛො මාරියො මරණධම්මො, සවෙපායසමා මාතාපිතුසු අපෙධං කරිසසති මරිසසතෙව, නො වෙපායසමා මාතාපිතුසු අපෙධං කරිසසති මරිසසතෙව. සවායසමනො මාතාපිතුසු අපෙධා³ තං පජ්භා”ති. සො වෙ ඵවං වදෙයා: “යා මෙ මාතාපිතුසු අපෙධා සා පභීනා”ති සො ඵවමසස වචනීයො: “අනී පනායසමනො පුඤ්ඤරෙසු අපෙධා”ති? සො වෙ ඵවං වදෙයා: “අනී මෙ පුඤ්ඤරෙසු අපෙධා”ති. සො ඵවමසස වචනීයො: “ආයසමා ඛො මාරියො මරණධම්මො, සවෙ පායසමා පුඤ්ඤරෙසු අපෙධං කරිසසති මරිසසතෙව, නො වෙපායසමා පුඤ්ඤරෙසු අපෙධං කරිසසති මරිසසතෙව. සවායසමනො පුඤ්ඤරෙසු අපෙධා තං පජ්භා”ති.

සො වෙ ඵවං වදෙයා: “යා මෙ පුඤ්ඤරෙසු අපෙධා සා පභීනා”ති. සො ඵවමසස වචනීයො: “අනී පනායසමනො මානුසකෙසු පඤ්ඤිසු කාමගුණෙසු අපෙධා”ති? සො වෙ ඵවං වදෙයා: “අනී මෙ මානුසකෙසු පඤ්ඤිසු කාමගුණෙසු අපෙධා”ති. සො ඵවමසස වචනීයො: “මානුසකෙහි⁴ ඛො ආවුසො, කාමෙහි⁵ දිඛා කාමා අභික්ඛනනතරා ච පභීතතරා ච. සාධායසමා මානුසකෙහි කාමෙහි වික්ඛං වුට්ඨාපෙඤා වාතුමච්චාරාජකෙසු දෙවෙසු වික්ඛං අධිමොවෙහී”ති.

1. අසසාසනීයෙහි - සි 1, 2, සා.
 2. ආයසමා - සීලු, සි 2.
 3. සාධායසමා යා තෙ මාතාපිතුසු අපෙධා - මජ්ඣ., සා.
 4. මානුසකෙසු - සි 1, 2.
 5. කාමෙසු - සි 1, 2.

මහානාම, පැනැති උවසුහු විසින් හටගත් ආබාධ ඇති දුකට පැමිණි දැඩියේ ගීලන් වූ පැනැති උවසු තෙමේ අස්වැසිලි කර සිටු දහමෙකින් අස්වැසියයුතු. ආයුෂ්මත් තෙමේ අස්වැසේවා. “ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙනුදු දෙවිමිනිසුන්ට ශාස්තෘහ. බුද්ධියහ. හඟවන්න”යි බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අවලප්‍රසාදය ආයුෂ්මත්හට ඇත. ආයුෂ්මත් තෙමේ අස්වැසේවා. “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධර්මය ස්වාධ්‍යාත ය ... නුවණැත්තවුන් විසින් තමන් තමන් කෙරෙහි ලා දතයුතු ය”යි, ධර්මය කෙරෙහි අවලප්‍රසාදය ආයුෂ්මත්හට ඇත. ආයුෂ්මත් තෙමේ අස්වැසේවා. “භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකසබ්බ තෙමේ සුප්‍රතිපක්‍ය ය ... ලෝකයාහට අනුක්‍රම පුණ්‍යකෙණු ය”යි, සබ්බයා කෙරෙහි අවලප්‍රසාදය ආයුෂ්මත්හට ඇත. ආයුෂ්මත් තෙමේ අස්වැසේවා. අබණ්ඩ වූ ... සමාධිසංවර්තනික වූ ආයුෂ්මත්හට ආයුෂ්මත්හට ඇත.

මහානාම පැනැති උවසුහු විසින් හටගත් ආබාධ ඇති දුකට පැමිණි දැඩියේ ගීලන් වූ පැනැති උවසු තෙමේ අස්වැසිලි කර මේ සිටු දහමින් අස්වසා “ආයුෂ්මත්හට මවුපියන් කෙරෙහි අපෙක්ෂාවක් ඇද්ද”යි මෙසේ කිවයුතු වන්නේ ය. ඉදින් හෙතෙමේ “මට මවුපියන් කෙරෙහි අපෙක්ෂා ඇතැ”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හේ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය. “ආයුෂ්මත් තෙමේ මරණය පිළිබඳ ය. මැරෙණ ස්වභාව ඇත්තේ ය. ඉදින් ආයුෂ්මත් තෙමේ මවුපියන් කෙරෙහි අපෙක්ෂාව කරන්නේ නමුදු මැරෙන්නේ ම ය. ඉදින් ආයුෂ්මත් තෙමේ මවුපියන් කෙරෙහි අපෙක්ෂාව නොකරන්නේ නමුදු මැරෙන්නේ ම ය. ඉදින් ආයුෂ්මත්හට මවුපියන් කෙරෙහි අපෙක්ෂා ඇත්නම් එය හරුව”යි. හෙ ඉදින් “මවුපියන් කෙරෙහි මට යම් අපෙක්ෂාවක් වූ නම් එය ප්‍රතිණය”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ “ආයුෂ්මත්හට අඹුදරුවන් කෙරෙහි අපෙක්ෂාව ඇද්ද”යි මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය. ඉදින් හෙතෙමේ “මට අඹුදරුවන් කෙරෙහි අපෙක්ෂා ඇතැ”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය. “ආයුෂ්මත් තෙමේ මරණය පිළිබඳ ය. මැරෙණ ස්වභාව ඇත්තේ ය. ඉදින් ආයුෂ්මත් තෙමේ අඹුදරුවන් කෙරෙහි අපෙක්ෂා කරන්නේ ද, මැරෙන්නේ ම ය. ඉදින් ආයුෂ්මත් තෙමේ අඹුදරුවන් කෙරෙහි අපෙක්ෂාව නොකරන්නේ ද, මැරෙන්නේ ම ය. ඉදින් ආයුෂ්මත්හට අඹුදරුවන් කෙරෙහි අපෙක්ෂා ඇත් නම් එය හරුව”යි.

ඉදින් හෙතෙමේ “මට අඹුදරුවන් කෙරෙහි යම් අපෙක්ෂාවක් වූ නම් එය ප්‍රතිණය ය”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ “ආයුෂ්මත්හට මිනිසුන් පිළිබඳ පස්කම්ගුණෙහි අපෙක්ෂාවක් ඇද්ද”යි මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය. ඉදින් හෙතෙමේ “මට මිනිසුන් පිළිබඳ පස්කම්ගුණෙහි අපෙක්ෂාවක් ඇතැ”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය: “ඇවුත්ති, මිනිසුන් පිළිබඳ කාමයන්ට වඩා දෙවියන් පිළිබඳ කාමයෝ ඉතා සිත්කලු ද ඉතා පිණි ද වෙති. ආයුෂ්මත් තෙමේ මිනිසුන් පිළිබඳ කාමයන්ගෙන් සිත නභා සිටුමහරජයෙහි දෙවියන් කෙරෙහි සිත තබව”යි.

සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “මානුසකෙහි කාමෙහි මෙ විතතං වුට්ඨිතං වාතුඉච්භාරාජිකෙසු දෙවෙසු විතතං අධිමොචිතතනි”. සො ඵවමස්ස වචනීයො: “වාතුඉච්භාරාජිකෙහි ඛො ආචුසො දෙවෙහි තාවනිංසා දෙවා අභික්කන්තතරො ව පඤ්ඤතරො ව සාධායස්මා වාතුඉච්භාරාජිකෙහි දෙවෙහි විතතං වුට්ඨාපෙඤා තාවනිංසෙසු දෙවෙසු විතතං අධිමොචෙහී”ති.

සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “වාතුඉච්භාරාජිකෙහි මෙ දෙවෙහි විතතං වුට්ඨිතං, තාවනිංසෙසු දෙවෙසු විතතං අධිමොචිතතනි”. සො ඵවමස්ස වචනීයො: “තාවනිංසෙහි ඛො ආචුසො, දෙවෙහි යාමා දෙවා අභික්කන්තතරො ව පඤ්ඤතරො ව. සාධායස්මා තාවනිංසෙහි දෙවෙහි විතතං වුට්ඨාපෙඤා යාමෙසු දෙවෙසු විතතං අධිමොචෙහී”ති.

සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “තාවනිංසෙහි ඛො දෙවෙහි මෙ විතතං වුට්ඨිතං, යාමෙසු දෙවෙසු විතතං අධිමොචිතතනි”. සො ඵවමස්ස වචනීයො: “යාමෙහි ඛො ආචුසො, දෙවෙහි තුසිතා දෙවා අභික්කන්තතරො ව පඤ්ඤතරො ව. සාධායස්මා යාමෙහි දෙවෙහි විතතං වුට්ඨාපෙඤා තුසිතෙසු දෙවෙසු විතතං අධිමොචෙහී”ති.

සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “යාමෙහි දෙවෙහි මෙ විතතං වුට්ඨිතං, තුසිතෙසු දෙවෙසු විතතං අධිමොචිතතනි”. සො ඵවමස්ස වචනීයො: “තුසිතෙහි ඛො ආචුසො, දෙවෙහි නිලොඤ්ඤරතී දෙවා අභික්කන්තතරො ව පඤ්ඤතරො ව. සාධායස්මා තුසිතෙහි දෙවෙහි විතතං වුට්ඨාපෙඤා නිලොඤ්ඤරතීසු දෙවෙසු විතතං අධිමොචෙහී”ති.

සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “තුසිතෙහි දෙවෙහි මෙ විතතං වුට්ඨිතං, නිලොඤ්ඤරතීසු දෙවෙසු විතතං අධිමොචිතතනි”. සො ඵවමස්ස වචනීයො: “නිලොඤ්ඤරතීහි ඛො ආචුසො, දෙවෙහි පරනිමිතවසචතනී දෙවා අභික්කන්තතරො ව පඤ්ඤතරො ව, සාධායස්මා නිලොඤ්ඤරතීහි දෙවෙහි විතතං වුට්ඨාපෙඤා පරනිමිතවසචතනීසු දෙවෙසු විතතං අධිමොචෙහී”ති.

සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: “නිලොඤ්ඤරතීහි දෙවෙහි මෙ විතතං වුට්ඨිතං, පරනිමිතවසචතනීසු දෙවෙසු විතතං අධිමොචිතතනි”. සො ඵවමස්ස වචනීයො: “පරනිමිතවසචතනීහි ඛො ආචුසො, දෙවෙහි බ්‍රහ්මලොකො අභික්කන්තතරො ව පඤ්ඤතරො ව. සාධායස්මා පරනිමිතවසචතනීහි දෙවෙහි විතතං වුට්ඨාපෙඤා බ්‍රහ්මලොකෙ විතතං අධිමොචෙහී”ති.

ඉදින් හෙතෙමේ “මිනිසුන් පිළිබඳ කාමයන්ගෙන් මාගේ සිත නැඟිණි. සිවුමහරජයෙහි දෙවියන් කෙරෙහි සිත තබන ලද්ද”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ “ඇවැත්නි සිවුමහරජයෙහි දෙවියන්ට වඩා තවුනිසාවැසි දෙවියෝ ඉතා සිත්කලු ද ඉතා පිණි ද වෙති. ආයුෂ්මත් තෙමේ සිවුමහරජයෙහි දෙවියන්ගෙන් සිත නඟා තවුනිසාවැසි දෙවියන් කෙරෙහි සිත තබව”යි මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය.

ඉදින් හෙතෙමේ “සිවුමහරජයෙහි දෙවියන්ගෙන් මාගේ සිත නැඟිණි. තවුනිසාවැසි දෙවියන් කෙරෙහි සිත තබන ලද්ද”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ “ඇවැත්නි, තවුනිසාවැසි දෙවියන්ට වඩා යාමදෙවියෝ ඉතා සිත්කලු ද ඉතා පිණි ද වෙති. ආයුෂ්මත්-තෙමේ තවුනිසාවැසි දෙවියන්ගෙන් සිත නඟා යාමදෙවියන් කෙරෙහි සිත තබව”යි මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය.

ඉදින් හෙතෙමේ තවුනිසාවැසි දෙවියන්ගෙන් මාගේ සිත නැඟිණි. යාමදෙවියන් කෙරෙහි සිත තබන ලද්ද”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ “ඇවැත්නි, යාමදෙවියන්ට වඩා තුසිතදෙවියෝ ඉතා සිත්කලු ද ඉතා පිණි ද වෙති. ආයුෂ්මත් තෙමේ යාමදෙවියන් ගෙන් සිත නඟා තුසිතදෙවියන් කෙරෙහි සිත තබව”යි මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය.

ඉදින් හෙතෙමේ “යාමදෙවියන් ගෙන් මාගේ සිත නැඟිණි. තුසිතදෙවියන් කෙරෙහි සිත තබන ලද්ද”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ “ඇවැත්නි, තුසිතදෙවියන්ට වඩා නිමොණරතී දෙවියෝ ඉතා සිත්කලු ද ඉතා පිණි ද වෙති. ආයුෂ්මත් තෙමේ තුසිතදෙවියන් ගෙන් සිත නඟා නිමොණරතී දෙවියන් කෙරෙහි සිත තබව”යි මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය.

ඉදින් හෙතෙමේ “තුසිතදෙවියන් ගෙන් මාගේ සිත නැඟිණි. නිමොණරතී දෙවියන් කෙරෙහි සිත තබන ලද්ද”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ “ඇවැත්නි, නිමොණරතීදෙවියන්ට වඩා පරනිර්මිත වසවර්තීදෙවියෝ ඉතා සිත්කලු ද ඉතා පිණි ද වෙති. ආයුෂ්මත් තෙමේ නිමොණරතීදෙවියන් ගෙන් සිත නඟා පරනිර්මිතවසවර්තීදෙවියන් කෙරෙහි සිත තබව”යි මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය.

ඉදින් හෙතෙමේ “නිර්මොණරතී දෙවියන් ගෙන් මාගේ සිත නැඟිණි. පරනිර්මිතවසවර්තීදෙවියන් කෙරෙහි සිත තබන ලද්ද”යි මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ “ඇවැත්නි, පරනිර්මිතවසවර්තී දෙවියන්ට වඩා බඹලොව ඉතා සිත්කලු ද ඉතා පිණි ද වෙ. ආයුෂ්මත් තෙමේ පරනිර්මිතවසවර්තීදෙවියන් ගෙන් සිත නඟා බඹලොව කෙරෙහි සිත තබව” යි මෙසේ කියයුතු වන්නේ ය.

සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: පරනිමිත්තවසවතනීභි ඛො දෙවෙහි මෙ වික්ඛං වුට්ඨිතං, බ්‍රහ්මලොකෙ වික්ඛං අධිමොචිතංනි'. සො ඵවමසස් වචනියො: "බ්‍රහ්මලොකො'පි ඛො ආවුසො, අනිවෙඨා අද්ධුවො සක්කායපරියාපනොනා, සාධායසමා බ්‍රහ්මලොකා වික්ඛං වුට්ඨාපෙඨා සක්කායනිරොධෙ වික්ඛං උපසංහරා'නි.¹

සො වෙ ඵවං වදෙය්‍යා: "බ්‍රහ්මලොකා මෙ වික්ඛං වුට්ඨිතං සක්කායනිරොධෙ වික්ඛං උපසංහරා'නි"² ඵවං විමුච්ඡිතානාසස් ඛො මහානාම උපාසකාසස් වස්සසනවිමුක්ඛවිකෙතනා³ භික්ඛුනා න කිඤ්ච නානාකරණං වදමි යදීදං විමුක්ඛියා විමුක්ඛිනති.⁴

11. 6. 5

ඵලසුක්ඛං

3823. වත්ඨාරො මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා සොනාපත්ථ ඵලසච්ඡිකිරියාය සංවත්තහති. කතමෙ වත්ඨාරො: සප්පරිසංසෙවො සද්ධමමසවනං යොනියොමනසිකාරො ධම්මොනුධම්මෙපට්ඨපත්ථ. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වත්ඨාරො ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා සොනාපත්ථඵලසච්ඡිකිරියාය සංවත්තානීති.

11. 6. 6

දුතිය ඵලසුක්ඛං

3824. වත්ඨාරො මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා සකදගාමීඵලසච්ඡිකිරියාය සංවත්තහති. කතමෙ වත්ඨාරො: සප්පරිසංසෙවො සද්ධමමසවනං යොනියොමනසිකාරො ධම්මොනුධම්මෙපට්ඨපත්ථ. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වත්ඨාරො ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා සකදගාමීඵලසච්ඡිකිරියාය සංවත්තහති.

11. 6. 7

තතිය ඵලසුක්ඛං

3825. වත්ඨාරොමෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා අනාගාමීඵලසච්ඡිකිරියාය සංවත්තහති. කතමෙ වත්ඨාරො: සප්පරිසංසෙවො සද්ධමමසවනං යොනියොමනසිකාරො ධම්මොනුධම්මෙපට්ඨපත්ථ. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වත්ඨාරො ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා අනාගාමීඵලසච්ඡිකිරියාය සංවත්තහති.

1. උපසංහරාභිති - මජ්ඣං.
2. උපසංහරාභිති - මජ්ඣං.
3. ආසවා විමුක්ඛවිකෙතනා මජ්ඣං.
4. විමුක්ඛානති - මජ්ඣං.

ඉදින් හෙතෙමේ “පරනිර්මිතවශවර්තීදෙවියන් ගෙන් මාගේ සිත නැඟිණි. බඹලොව කෙරෙහි සිත තබන ලද්දී මෙසේ කියන්නේ නම් හෙතෙමේ ඇවැත්නී, බඹලොව ද අනිය ය. නො තිර ය. සත්කායයට ඇතුළත් ය. ආයුෂ්මත් තෙමේ බඹලොවින් සිත නඟා සත්කායනිරොධය කෙරෙහි සිත එළවා තබව්”යි මෙසේ කියුණු වන්නේ ය.

ඉදින් හෙතෙමේ “බඹලොවින් මාගේ සිත නැඟිණි. සත්කාය-නිරොධයෙහි සිත එළවා තබන ලද්දී මෙසේ කියන්නේ නම් “මහානාම, මෙසේ මිදුණු සිත් ඇති උවසුණුගේ සියවසක් මුළුල්ලෙහි මිදුණු සිත් ඇති මහණහු සමග විමුක්තිය ඇරඹ විමුක්තියෙහි කිසි වෙනසක් නො කියමි”යි.

11. 6. 5

එල සූත්‍රය

3823. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සොවන්පල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත්. කවර සිවු දහම් කෙනෙක යත්: “සත්පුරුෂයෙවන සඤ්චිග්‍රවණ යොනියොමනස්කාර ධර්මානුධම්ප්‍රතිපත්ති”යි. මහණෙනි, මේ සිවු දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සොවන්පල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත් යි.

11. 6. 6

දුතියඑල සූත්‍රය

3824. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සෙදගැමිපල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත්. කවර සිවු දහම් කෙනෙක යත්: “සත්පුරුෂයෙවන සඤ්චිග්‍රවණ යොනියොමනස්කාර ධර්මානුධම්ප්‍රතිපත්ති”යි. මහණෙනි, මේ සිවු දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු සෙදගැමිපල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත් යි.

11. 6. 7

තතියඑල සූත්‍රය

3825. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු අනගැමිපල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත්. කවර සිවු දහම් කෙනෙක යත්: “සත්පුරුෂයෙවන සඤ්චිග්‍රවණ යොනියොමනස්කාර ධර්මානුධම්ප්‍රතිපත්ති”යි. මහණෙනි, මේ සිවු දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු අනගැමිපල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත් යි.

11. 6. 8

චතුස් ඵලසුත්තං

3826. චත්තාරොමෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා අරහත්තඵලසච්ඡිකිරියාය සංවත්තන්ති. කතමෙ චත්තාරො: සප්පුරිසසංසෙවො සඤ්චෙච චනං යොනිසොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මපට්ඨසක්ඛි. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, චත්තාරො ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා අරහත්තඵලසච්ඡිකිරියාය සංවත්තන්ති.

11. 6. 9

පට්ඨාහසුත්තං

3827. චත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා පඤ්ඤපට්ඨාහාය සංවත්තන්ති කතමෙ චත්තාරො: සප්පුරිසසංසෙවො සඤ්චෙචසචනං යොනිසොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මපට්ඨසක්ඛි. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, චත්තාරො ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා පඤ්ඤපට්ඨාහාය සංවත්තන්ති.

11. 6. 10

වුඩ්ඪිසුත්තං

3828. චත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා පඤ්ඤවුඩ්ඪියා සංවත්තන්ති. කතමෙ චත්තාරො: සප්පුරිසසංසෙවො සඤ්චෙචසචනං යොනිසොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මපට්ඨසක්ඛි. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, චත්තාරො ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා පඤ්ඤවුඩ්ඪියා සංවත්තන්ති.

11. 6. 11

වෙජුලලසුත්තං

3829. චත්තාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා පඤ්ඤවෙජුලලාය සංවත්තන්ති. කතමෙ චත්තාරො: සප්පුරිසසංසෙවො සඤ්චෙචසචනං යොනිසොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මපට්ඨසක්ඛි. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, චත්තාරො ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා පඤ්ඤවෙජුලලාය සංවත්තන්ති.

සප්පඤ්ඤවග්ගො ජට්ඨො.

කමුඤ්ඤානං :

- සභාරාකං චසසවුත්තං ධම්මදිත්තං ගීලානකං,
- චතුස්ඵලා පට්ඨාහො වුඩ්ඪි වෙජුලලනාමිකොති.

11. 6. 8

වතුත්ඵල සූත්‍රය

3826. මහණෙනි, මේ සිටු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු රහත්පල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත්. කවර සිටු දහම් කෙනෙක යත්: “සත්පුරුෂසෙවන සඤ්ඡිවණ යොනියොමනස්කාර ධර්මානුධර්මප්‍රතිපත්ති” යි. මහණෙනි, මේ සිටු දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු රහත්පල පසක් කිරීම පිණිස පවතිත් යි.

11. 6. 9

පටිලාහ සූත්‍රය

3827.- මහණෙනි, මේ සිටු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු නුවණ පිළිලැබුම පිණිස පවතිත්. කවර සිටු දහම් කෙනෙක යත්: “සත්පුරුෂසෙවන සඤ්ඡිවණ යොනියො මනස්කාර ධර්මානුධර්මප්‍රතිපත්ති” යි. මහණෙනි, මේ සිටු දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු නුවණ පිළිලැබුම පිණිස පවතිත් යි.

11. 6. 10

වුඩසී සූත්‍රය

3828. මහණෙනි, මේ සිටු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු නුවණ වැඩුම පිණිස පවතිත්. කවර සිටු දහම් කෙනෙක යත්: “සත්පුරුෂසෙවන සඤ්ඡිවණ යොනියො මනස්කාර ධර්මානුධර්මප්‍රතිපත්ති” යි. මහණෙනි, මේ සිටු දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු නුවණ වැඩුම පිණිස පවතිත් යි.

11. 6. 11

වෙපුල්ල සූත්‍රය

3829. මහණෙනි, මේ සිටු දහම් කෙනෙක් වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු නුවණ විපුලබව පිණිස පවතිත්. කවර සිටු දහම් කෙනෙක යත්: “සත්පුරුෂසෙවන සඤ්ඡිවණ යොනියො මනස්කාර ධර්මානුධර්මප්‍රතිපත්ති” යි. මහණෙනි, මේ සිටු දහම්හු වඩන ලදහු බහුල කරන ලදහු නුවණ විපුලබව පිණිස පවතිත් යි.

සවැනි සපයා ඇති වර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමමාලාව:

සභාපක, වසංචුසු, ධම්මදිනන, භිලානක යි සතරෙකි. පලසුතුරු ද සතරෙකි, පටිලාහ වුඩසී වෙපුල්ල නම් තුනෙකැ යි මුළුල්ල එකොළොසෙකි.

7. මහාපඤ්ඤාවග්ගො

11. 7. 1

මහාපඤ්ඤාසුත්තං

3830. වත්භාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා භාවිතා බහුලිකතා මහාපඤ්ඤාතාය සංවත්තන්ති. තතමෙ වත්භාරො: සප්පුරිසසංසෙවො සඤ්චෙසවනං යොනිසොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මපටිපක්ඛි. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වත්භාරො ධම්මා භාවිතා බහුලිකතා මහාපඤ්ඤාතාය සංවත්තන්ති.

11. 7. 2

පුට්ඨපඤ්ඤාසුත්තං

3831. වත්භාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- පුට්ඨපඤ්ඤාතාය සංවත්තන්ති.

11. 7. 3

විපුලපඤ්ඤාසුත්තං

3832. වත්භාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- විපුලපඤ්ඤාතාය සංවත්තන්ති.

11. 7. 4

ගම්භීරපඤ්ඤාසුත්තං

3833. වත්භාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- ගම්භීරපඤ්ඤාතාය සංවත්තන්ති.

11. 7. 5

අසාමන්තපඤ්ඤාසුත්තං

3834. වත්භාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- අසාමන්තපඤ්ඤාතාය සංවත්තන්ති.

11. 7. 6

භූරිපඤ්ඤාසුත්තං

3835. වත්භාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- භූරිපඤ්ඤාතාය සංවත්තන්ති.

11. 7. 7

පඤ්ඤාබාහුලලසුත්තං

3836. වත්භාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- පඤ්ඤාබාහුලලාය සංවත්තන්ති.

1. අපමන්ත - මඡ්ඡං, සා. අපමන්ත - සි 1, 2.

7. මහාපඤ්ඤා වර්ගය

11. 7. 1

මහාපඤ්ඤා සූත්‍රය

3830. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු මහපැනැති බව පිණිස පවතිත්. කවර සිවු දහම් කෙනෙක යත්: “සත්පුරුෂසෙවන සඤ්ඤාමයුතං යොනියො මනස්කාර ධර්මානුධර්ම ප්‍රතිපත්ති”යි මහණෙනි, මේ සිවු දහම්හු වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු මහපැනැති බව පිණිස පවතිත් යි.

11. 7. 2

පුට්‍රපඤ්ඤා සූත්‍රය

3831. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් ... ලොවුතුරු පැනැති බව පිණිස පවතිත් යි.

11. 7. 3

විපුලපඤ්ඤා සූත්‍රය

3832. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් ... විපුලපැනැති බව පිණිස පවතිත් යි.

11. 7. 4

ගමභීරපඤ්ඤා සූත්‍රය

3833. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් ... ගැඹුරුපැනැති බව පිණිස පවතිත් යි.

11. 7. 5

අසාමන්තපඤ්ඤා සූත්‍රය

3834. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් .. අසාමන්ත (නො සමීප) පැනැති බව පිණිස පවතිත් යි.

11. 7. 6

භූරිපඤ්ඤා සූත්‍රය

3835. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් ... බොහෝ පැනැති බව පිණිස පවතිත් යි.

11. 7. 7

පඤ්ඤාබාහුල්ල සූත්‍රය

3836. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් ... පැන බහුල බව පිණිස පවතිත් යි.

11. 7. 8

සීසපඤ්ඤසුත්තං

3837. වත්භාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- සීසපඤ්ඤතාය සංවත්තනතීති.

11. 7. 9

ලහුපඤ්ඤසුත්තං

3838. වත්භාරො'මෙ භික්ඛවෙ; ධම්මා -පෙ- ලහුපඤ්ඤතාය සංවත්තනතීති.

11. 7. 10

භාසුපඤ්ඤසුත්තං

3839. වත්භාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- භාසුපඤ්ඤතාය සංවත්තනතීති.

11. 7. 11

ජවනපඤ්ඤසුත්තං

3840. වත්භාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- ජවනපඤ්ඤතාය සංවත්තනතීති.

11. 7. 12

තික්ඛපඤ්ඤසුත්තං

3841. වත්භාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා -පෙ- තික්ඛපඤ්ඤතාය සංවත්තනතීති.

11. 7. 13

නිබ්බේධිකපඤ්ඤසුත්තං

3842. වත්භාරො'මෙ භික්ඛවෙ, ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා නිබ්බේධිකපඤ්ඤතාය සංවත්තනති. කතමෙ වත්භාරො: සප්පුරිසසංසෙවො සඤ්චලසවනං යොනිසොමනසිකාරො ධම්මානුධම්මපටිපත්ති. ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ, වත්භාරො ධම්මා භාවිතා බහුලීකතා නිබ්බේධිකපඤ්ඤතාය සංවත්තනතීති.

මහාපඤ්ඤවග්ගො සත්තමො.

කත්තුඤ්ඤනා:

මහාපුථුවිපුලගභීරං අසාමන්තභුරිබාහුලං,
සීසලහුභාසුජවන තික්ඛනිබ්බේධිකායවාති.

සොඛාපඛතිසංයුතං සමඛං.

කත්තු වග්ගඤ්ඤනා:

වෙළඳාර රාජකාරාමා සරකානි පුඤ්ඤභිසසු,
සගාරපුඤ්ඤභිසසෙ ජපඤ්ඤ මහාපඤ්ඤ වාති.

1. භාස - මජ්ඣ, සා.

11. 7. 8

සීසපඤ්ඤ සූත්‍රය

3837. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් ... වහා වැටුණහන පැනැනි බව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 9

ලහුපඤ්ඤ සූත්‍රය

3838. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් ... සුහුපැනැනිබව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 10

භාසුපඤ්ඤ සූත්‍රය

3839. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් .. භාසබහුල පැනැනි බව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 11

ජවනපඤ්ඤ සූත්‍රය

3840. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් ... දිවෙන පැනැනි බව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 12

තික්ඛපඤ්ඤ සූත්‍රය

3841. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් ... තියුණු පැනැනි බව පිණිස පවතින් යි.

11. 7. 13

නිබ්බේධිකපඤ්ඤ සූත්‍රය

3842. මහණෙනි, මේ සිවු දහම් කෙනෙක් වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු නිබ්බේධික පඤ්ඤ(කෙලෙස් පළන පැනැනි බව) පිණිස පවතින්. කවර සිවු දහමෙක යත්: “සත්පුරුෂසෙවන, සඤ්චර්මශ්‍රවණ, යොනියො මනසිකාර, ධර්මානුධර්මප්‍රතිපත්ති” යි. මහණෙනි, මේ සිවු දහම්හු වඩන ලද්දහු බහුල කරන ලද්දහු නිර්වේධික පැනැනි බව පිණිස පවතින් යි.

සත්වැනි මහාපඤ්ඤ වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය :

මහාපඤ්ඤ පුටුපඤ්ඤ විපුලපඤ්ඤ ගම්භීරපඤ්ඤ අසාමනිතපඤ්ඤ භූරීපඤ්ඤ පඤ්ඤබාහුල සීසපඤ්ඤ ලහුපඤ්ඤ භාසුපඤ්ඤ ජවනපඤ්ඤ තික්ඛපඤ්ඤ නිබ්බේධිකපඤ්ඤ යි තෙලෙස් සුතුරු කෙනෙකි.

සෞභාෂණි සංයුක්තය නිමිත්‍ය යි.

එහි වර්ගනාමාවලිය :

වෙළඳවාර, රාජකාරාම, සරකානි, පුඤ්ඤභිසඤ, සභාච පුඤ්ඤභිසඤ, සපාඤ්ඤ, මහාපඤ්ඤ යි (සෞභාෂණි සංයුක්තයෙහි වර්ග සතෙකි යි).

12. සච්චසංයුතතං

1. සමාධිව්‍යභ්‍යා

12. 1. 1

සමාධිසුතතං

3843. එවං මෙ සුතං එකං සමයං භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩකසස ආරාමෙ. -පෙ- සමාධිං භික්ඛවෙ, භාවෙථ. සමාහිතො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථාභුතං පජානාති. කිංඤ්ඤා යථාභුතං පජානාති: ඉදං දුක්ඛානි යථාභුතං පජානාති. අයං දුක්ඛසමුදයොති යථාභුතං පජානාති. අයං දුක්ඛනිරෝධොති යථාභුතං පජානාති. අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදති යථාභුතං පජානාති. සමාධිං භික්ඛවෙ භාවෙථ, සමාහිතො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථාභුතං පජානාති.

තසමානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛානි යොගො කරණියො, අයං දුක්ඛසමුදයොති යොගො කරණියො, අයං දුක්ඛනිරෝධොති යොගො කරණියො, අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදති යොගො කරණියොති.

12. 1. 2

පටිසලානසුතතං

3844. පටිසලානො භික්ඛවෙ, යොගමාපජ්ජථ, පටිසලිනො භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථාභුතං පජානාති. කිංඤ්ඤා යථාභුතං පජානාති: ඉදං දුක්ඛානි යථාභුතං පජානාති -පෙ- අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදති යථාභුතං පජානාති. පටිසලානො භික්ඛවෙ, යොගමාපජ්ජථ, පටිසලිනො¹ භික්ඛවෙ, භික්ඛු යථාභුතං පජානාති. තසමානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛානි යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදති යොගො කරණියොති.

12. 1. 3

කුලපුත්තසුතතං

3845. යෙ හි කෙව් භික්ඛවෙ, අනිතමඤ්ඤානං කුලපුත්තා සමමා අගාරසමා අනගාරියං පබ්බජිංසු, සබ්බෙ තෙ චතුක්ඛං අරියසච්චානං යථාභුතං අභිසමයාය. යෙ හි කෙව් භික්ඛවෙ, අනාගතමඤ්ඤානං කුලපුත්තා සමමා අගාරසමා අනගාරියං පබ්බජිසුන්ති, සබ්බෙ තෙ චතුක්ඛං අරියසච්චානං යථාභුතං අභිසමයාය. යෙ හි කෙව් භික්ඛවෙ, එතරභි කුලපුත්තා සමමා අගාරසමා අනගාරියං පබ්බජන්ති, සබ්බෙ තෙ චතුක්ඛං අරියසච්චානං යථාභුතං අභිසමයාය.

1. පටිසලානො - සිඉ.

12. සච්ච සංයුත්තය

1. සමාධි වර්ගය

12. 1. 1

සමාධි සූත්‍රය

3843. මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවත සමීපයෙහි අනේපිඬුසිටුහුගේ දෙවරම්හි වැඩවසන සේක ... මහණෙනි, සමාධිය වඩවු. මහණෙනි, එකඟ සිත් ඇති මහණ තෙමේ තතුසේ දනියි. කුමක් තතුසේ දනී ද යත්: “මේ දුකැ”යි තතුසේ දනියි. “මේ දුක් හටගැනුමැ”යි තතුසේ දනියි. “මේ දුක් වැළැක්මැ”යි තතුසේ දනියි. “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුසේ දනියි. මහණෙනි, සමාධිය වඩවු. මහණෙනි, එකඟ සිත් ඇති මහණ තෙමේ තතුසේ දනී.

මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි (දන) වියතිය කටයුතු. “මේ දුක් හටගැනුමැ”යි වියතිය කටයුතු. “මේ දුක් වැළැක්මැ”යි වියතිය කටයුතු. “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වියතිය කටයුතු යි.

12. 1. 2

පටිසල්ලාන සූත්‍රය

3844. මහණෙනි, විවෙකයෙහි යෙදීමට පැමිණෙවු. මහණෙනි, විවෙකයෙන් යුත් මහණ තෙමේ තතුසේ දනී. කුමක් තතුසේ දනී ද යත්: “මේ දුකැ”යි තතුසේ දනී ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුසේ දනී. මහණෙනි, විවෙකයෙහි යෙදීමට පැමිණෙවු. මහණෙනි, විවෙකයෙන් යුත් මහණ තෙමේ තතුසේ දනී. මහණෙනි, එහෙයින් එහි ලා “මේ දුකැ”යි වියතිය කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වියතිය කටයුතු යි.

12. 1. 3

කුලපුත්ත සූත්‍රය

3845. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි කුලපුත්‍රයෝ මැනවින් ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙහි පැවිදි වූහු ද, ඒ සියල්ලෝ සිවු අරිසස් තතුසේ අවබෝධ කරනු පිණිස ය. මහණෙනි, මතු කල යම් කිසි කුලපුත්‍රයෝ මැනවින් ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙහි පැවිදි වන්නාහු ද ඒ සියල්ලෝ සිවු අරිසස් තතුසේ අවබෝධ කරනු පිණිස ය. මහණෙනි, දැන් යම් කිසි කුලපුත්‍රයෝ මැනවින් ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙහි පැවිදි වෙද් ද, ඒ සියල්ලෝ සිවු අරිසස් තතුසේ අවබෝධ කරනු පිණිස ය.

කතමෙසං චතුත්තං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛසමුදයස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛනිරෝධස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛනිරෝධගාමීනියා පටිපද්දා¹ අරියසච්චස්ස. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, අනීතමඤ්ඤානං කුලපුත්තා සමමා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිංසු -පෙ- පබ්බජිස්සන්ති -පෙ- පබ්බජන්ති, සබ්බෙ තෙ ඉමෙසං යෙව චතුත්තං අරියසච්චානං යථාභුතං අභිසමයාය. තස්මානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛන්ති යොගො කරණියො, -පෙ- අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද්දති යොගො කරණියොති.

12. 1. 4

දුක්ඛ කුලපුත්තසුත්තං

3846. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, අනීතමඤ්ඤානං කුලපුත්තා සමමා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා යථාභුතං අභිසමෙසුං, සබ්බෙ තෙ චත්තාරී අරියසච්චානී යථාභුතං අභිසමෙසුං. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, අනාගතමඤ්ඤානං කුලපුත්තා සමමා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා යථාභුතං අභිසමෙසසන්ති, සබ්බෙ තෙ චත්තාරී අරියසච්චානී යථාභුතං අභිසමෙසසන්ති. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, එතරහි කුලපුත්තා සමමා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා යථාභුතං අභිසමෙත්ති, සබ්බෙ තෙ චත්තාරී අරියසච්චානී යථාභුතං අභිසමෙත්ති. කතමානි චත්තාරී: දුක්ඛං අරියසච්චං -පෙ- දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද්ද අරියසච්චං. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, අනීතමඤ්ඤානං කුලපුත්තා සමමා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතා යථාභුතං අභිසමෙසුං -පෙ- අභිසමෙසසන්ති -පෙ- අභිසමෙත්ති, සබ්බෙ තෙ ඉමානි චත්තාරී අරියසච්චානී යථාභුතං අභිසමෙත්ති. තස්මානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛන්ති යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද්දති යොගො කරණියොති.

12. 1. 5

සමණ්ඛාභමණසුත්තං

3847. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, අනීතමඤ්ඤානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා යථාභුතං අභිසමබ්බුජ්ඣංසු, සබ්බෙ තෙ චත්තාරී අරියසච්චානී යථාභුතං අභිසමබ්බුජ්ඣංසු. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, අනාගතමඤ්ඤානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා යථාභුතං අභිසමබ්බුජ්ඣංසසන්ති, සබ්බෙ තෙ චත්තාරී අරියසච්චානී යථාභුතං අභිසමබ්බුජ්ඣංසසන්ති. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, එතරහි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා යථාභුතං අභිසමබ්බුජ්ඣන්ති, සබ්බෙ තෙ චත්තාරී අරියසච්චානී යථාභුතං අභිසමබ්බුජ්ඣන්ති. කතමානි චත්තාරී: දුක්ඛං අරියසච්චං -පෙ- දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද්ද අරියසච්චං. යෙ හි කෙවි භික්ඛවෙ, අනීතමඤ්ඤානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා යථාභුතං අභිසමබ්බුජ්ඣංසු -පෙ- අභිසමබ්බුජ්ඣංසසන්ති -පෙ- අභිසමබ්බුජ්ඣන්ති, සබ්බෙ තෙ ඉමානි චත්තාරී අරියසච්චානී යථාභුතං අභිසමබ්බුජ්ඣන්ති. තස්මානිභ භික්ඛවෙ ඉදං දුක්ඛන්ති යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද්දති යොගො කරණියොති.

1. ගාමීනීපටිපද්දා - භ්‍යා.

කවර සිටු අරියස් ද යත්: දුඛායතීසත්‍යය ය දුඛසමුදයායතීසත්‍යය ය දුඛනිරෝධායතීසත්‍යය ය දුඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදායතීසත්‍යය යි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි කුලපුත්‍රයෝ මැනවින් ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙහි පැවිදි වූහු ද ... පැවිදි වන්නාහු ද ... පැවිදි වෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ මේ සිටු අරියස් ම තතුයේ අවබෝධ කරනු පිණිස ය. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වියතීය කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදා”යි වියතීය කටයුතු යි.

12. 1. 4

දුතියකුලපුත්ත සූත්‍රය

3846. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි කුලපුත්‍ර කෙනෙක් මැනවින් ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙහි පැවිදි වූවාහු තතුයේ අවබෝධ කළාහු ද, ඒ සියල්ලෝ සිටු අරියස් තතුයේ අවබෝධ කළාහු ය. මහණෙනි, මතු කල යම් කිසි කුලපුත්‍ර කෙනෙක් මැනවින් ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙහි පැවිදි වූවාහු තතුයේ අවබෝධ කරන්නාහු ද, ඒ සියල්ලෝ සිටු අරියස් තතුයේ අවබෝධ කරන්නාහු ය. මහණෙනි, මෙකල යම් කිසි කුලපුත්‍ර කෙනෙක් මැනවින් ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙහි පැවිදි වූවාහු තතුයේ අවබෝධ කෙරෙද් ද, ඒ සියල්ලෝ සිටු අරියස් තතුයේ අවබෝධ කෙරෙත්. කවර සිටු අරියස් ද යත්: දුඛායතීසත්‍යය ය ... දුඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදායතීසත්‍යය යි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි කුලපුත්‍ර කෙනෙක් මැනවින් ගිහිගෙන් නික්ම සස්තෙහි පැවිදි වූවාහු තතුයේ අවබෝධ කළාහු ද ... අවබෝධ කරන්නාහු ද ... අවබෝධ කෙරෙද් ද, ඒ සියල්ලෝ මේ චතුරායතීසත්‍යය තතුයේ අවබෝධ කෙරෙත්. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වියතීය කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදා”යි වියතීය කටයුතු යි.

12. 1. 5

සමණඛාත්මණ සූත්‍රය

3847. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ තතුයේ අවබෝධ කළාහු ද, ඒ සියල්ලෝ චතුරායතීසත්‍යය තතුයේ අවබෝධ කළාහු ය. මහණෙනි, මතු කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ තතුයේ අවබෝධ කරන්නාහු ද, ඒ සියල්ලෝ චතුරායතීසත්‍යය තතුයේ අවබෝධ කරන්නාහු ය. මහණෙනි, මෙකල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ තතුයේ අවබෝධ කෙරෙද් ද, ඒ සියල්ලෝ චතුරායතීසත්‍යය තතුයේ අවබෝධ කෙරෙත්. කවර චතුරායතීසත්‍යය කෙනෙක් ද යත්: දුඛායතීසත්‍යය ය .. දුඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදායතීසත්‍යය යි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ තතුයේ අවබෝධ කළාහු ද, ... අවබෝධ කරන්නාහු ද, ... අවබෝධ කෙරෙත් ද, ඒ සියල්ලෝ මේ චතුරායතීසත්‍යය තතුයේ අවබෝධ කෙරෙත්. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මේ “දුක්ඛ”යි වියතීය කටයුතු ... මේ “දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදා”යි වියතීය කටයුතු යි.

12. 1. 6

දුතිය සමණබ්‍රාහ්මණසුත්තං

3848. යෙ භි කෙවි භික්ඛවෙ, අතීතමධ්‍යානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා යථාභූතං අභිසම්බුද්ධං පකාසෙසුං, සබ්බෙ තෙ වත්තාරි අරියසච්චානි යථාභූතං අභිසම්බුද්ධං පකාසෙසුං. යෙ භි කෙවි භික්ඛවෙ, අනාගතමධ්‍යානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා යථාභූතං අභිසම්බුද්ධං පකාසෙසුං, සබ්බෙ තෙ වත්තාරි අරියසච්චානි යථාභූතං අභිසම්බුද්ධං පකාසෙසුං. යෙ භි කෙවි භික්ඛවෙ, එතරභි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා යථාභූතං අභිසම්බුද්ධං පකාසෙසුං, සබ්බෙ තෙ වත්තාරි අරියසච්චානි යථාභූතං අභිසම්බුද්ධං පකාසෙසුං. කතමානි වත්තාරි: දුක්ඛං අරියසච්චං -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපද අරියසච්චං. යෙ භි කෙවි භික්ඛවෙ, අතීතමධ්‍යානං සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා යථාභූතං අභිසම්බුද්ධං පකාසෙසුං -පෙ- පකාසෙසුං, සබ්බෙ තෙ ඉමානි වත්තාරි අරියසච්චානි යථාභූතං අභිසම්බුද්ධං පකාසෙසුං. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛනි යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදනි යොගො කරණියොති.

12. 1. 7

චිත්තකසුත්තං

3849. මා භික්ඛවෙ, පාපකෙ අකුසලෙ චිත්තකෙ චිත්තකෙථං. සෙය්‍යපීදං: කාමචිත්තකං ව්‍යාපාදචිත්තකං විභිංසාචිත්තකං. නං කිස්ස හෙතු, නෙතෙ භික්ඛවෙ, චිත්තකා අත්ථසංභිතා නාදිබ්‍රහ්මචරියකා න නිබ්බිද්දය න විරාගාය න නිරොධාය න උපසමාය න අභිඤ්ඤාය න සම්මොධාය න නිබ්බානාය සංවත්තනන්. චිත්තකෙතො¹ ච බො තුලෙහ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛනි චිත්තකය්‍යාථ -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදනි චිත්තකය්‍යාථ. නං කිස්ස හෙතු, එතෙ භික්ඛවෙ, චිත්තකා අත්ථසංභිතා එළො ආදිබ්‍රහ්මචරියකා. එතෙ නිබ්බිද්දය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්මොධාය නිබ්බානාය සංවත්තනන්. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛනි යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදනි යොගො කරණියොති.

1. චිත්තකප්පා යා. චිත්තකප්පා - සී 1, 2,

12. 1. 6

දුක්ඛ සමණ්ඛාත්මණ සූත්‍රය

3848. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ තතුසේ (මම) අවබෝධ කෙළෙමැ යි (තමන්) පැවසූහු ද, ඒ සියල්ලෝ චතුරායඤ්ඤාසත්‍යය අවබෝධ කෙළෙමැ යි පැවසූහ. මහණෙනි, මතු කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ තතුසේ අවබෝධ කෙළෙමැ යි පවසන්-නාහු ද, ඒ සියල්ලෝ චතුරායඤ්ඤාසත්‍යය තතුසේ අවබෝධ කෙළෙමැ යි පවසන්නාහු ය. මහණෙනි, මෙකල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ තතු සේ අවබෝධ කෙළෙමැ යි තමන් පවසන් ද, ඒ සියල්ලෝ චතුරායඤ්ඤාසත්‍යය තතුසේ අභිසම්බුද්ධය යි පවසන්. කචර චතුරායඤ්ඤාසත්‍යයක් ද යත්: දුඃඛායඤ්ඤාසත්‍ය ය ... දුඃඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදායඤ්ඤාසත්‍ය යි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ තතුසේ අවබෝධ කෙළෙමැ යි පැවසූහු ද ... පවසන්නාහු ද ... පවසන් ද, ඒ සියල්ලෝ මේ චතුරායඤ්ඤාසත්‍යය තතුසේ අවබෝධ කෙළෙමැ යි පවසන්. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මේ ‘දුක්ඛ’යි වියඤ්ඤා කටයුතු ... මේ ‘දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදා’යි වියඤ්ඤා කටයුතු යි.

12. 1. 7

චිත්තක සූත්‍රය

3849. මහණෙනි, ලාමක වූ අකුශල චිත්තකයන් නහමක් චිත්තකණය කරවු. එනම්: කාමචිත්තක ය, ව්‍යාපාදචිත්තක ය, විභිංසා චිත්තක යි. ඒ කචර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ චිත්තකයෝ වැඩ සහිත නො වෙත්. මගබ්බසරට මුල් වූවෝ නො වෙත්. නිර්වේදය පිණිස නො පවතින්. විරාගය පිණිස නො පවතින්. නිරෝධය පිණිස නො පවතින්. ව්‍යුපඝමය පිණිස නො පවතින්. අභිඤ්ඤාය පිණිස නො පවතින්. සමෙඛාධිය පිණිස නො පවතින්. නිර්වාණය පිණිස නො පවතින්. මහණෙනි, තෙපි චිත්තකණය කරන්නාහු නම් “මේ දුක්ඛ”යි චිත්තකණය කරවු ... “මේ දුක්ඛ-නිරෝධගාමිනී පටිපදා”යි චිත්තකණය කරවු. ඒ කචර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ චිත්තකයෝ වැඩ සහිතයහ. මොහු මගබ්බසරට මුල් ය. මොහු නිර්වේදය විරාගය නිරෝධය ව්‍යුපඝමය අභිඤ්ඤාය සමෙඛාධිය නිර්වාණය පිණිස පවතින්. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වියඤ්ඤා කටයුතු ... මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදා”යි වියඤ්ඤා කටයුතු යි.

12. 1. 8

විනායාසුත්තං

3850. මා භික්ඛවෙ, පාපකං අකුසලං විතතං විනොපථ¹. “සසසනො ලොකොති වා, අසසනො ලොකොති වා, අනන්තවා ලොකොති වා, අනන්තවා ලොකොති වා, තං ජීවං තං සරීරන්ති වා, අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්ති වා, හොති තථාගතො පරමුච්චොති වා, න හොති තථාගතො පරමුච්චොති වා, හොති ච න ච හොති තථාගතො පරමුච්චොති වා, නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරමුච්චොති වා. තං කිසස හෙතු: නෙසා භික්ඛවෙ, විනතා අසුසංහිතා, නාදි බ්‍රහ්මචරියකා, න නිබ්බිද්දය න විරාගාය න නිරොධාය න උපසමාය න අභිඤ්ඤාය න සමෙධාධාය න නිබ්බානාය සංවත්තති. විනොපන්තා ච වො තුමෙහ භික්ඛවෙ ඉදං දුක්ඛන්ති විනොපන්තාථ -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදති විනොපන්තාථ. තං කිසස හෙතු, එසා භික්ඛවෙ, විනතා අසුසංහිතා, එසා ආදිබ්‍රහ්මචරියකා, එසා නිබ්බිද්දය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සමෙධාධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. තසමාතිහ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛන්ති යොගො කරණීයො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදති යොගො කරණීයොති.

12. 1. 9

විග්ගාභිකකථාසුත්තං

3851. මා භික්ඛවෙ, විග්ගාභිකකථං කථෙථ:² “න කං ඉමං ධම්මවිනයං ආජානාසී, අහං ඉමං ධම්මවිනයං ආජානාමී, කිං කං ඉමං ධම්මවිනයං ආජානීසසසී? මිච්ඡාපටිපන්නො කමසී, අහමස්මි සමචො පටිපන්නො පුරෙ වචනීයං පච්ඡා අවච, පච්ඡා වචනීයං පුරෙ අවච, සහිතං මෙ, අසහිතං තෙ, ආචිණ්ණං තෙ විපරාවන්තං, ආරොපිතො තෙ වාදෙ, වර වාදපමොක්ඛාය³, නිග්ගභිතොසී, නිබ්බෙදෙහි සවෙ පහොසීති. තං කිසස හෙතු: නෙසා භික්ඛවෙ කථා අසුසංහිතා නාදිබ්‍රහ්මචරියකා. න නිබ්බිද්දය න විරාගාය න නිරොධාය න උපසමාය න අභිඤ්ඤාය න සමෙධාධාය න නිබ්බානාය සංවත්තති. කථෙන්නා ච බො තුමෙහ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛන්ති කථෙන්නාථ -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදති කථෙන්නාථ. තං කිසස හෙතු, එසා භික්ඛවෙ. කථා අසුසංහිතා, එසා ආදිබ්‍රහ්මචරියකා, එසා නිබ්බිද්දය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සමෙධාධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. තසමාතිහ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛන්ති යොගො කරණීයො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදති යොගො කරණීයොති.

1. විනොපන්තාථ - මජ්ඣං,
 2. කථෙන්නාථ - මජ්ඣං.
 3. පරවාදපමොක්ඛාය - සූතා, 1. සීචු

12. 1. 8

විත්තා සූත්‍රය

3850. මහණෙනි, “ලොකය ආශ්‍රිතයැ”යි හෝ “ලොකය අශ්‍රිතයැ”යි හෝ “ලොකය අනන්තයැ”යි හෝ “ලොකය අනන්ත-වනැ”යි හෝ “එය ජීවය එය ශරීරය” යි හෝ “ජීවය අනෙකෙක ශරීරය අනෙකෙකැ”යි හෝ “සත්තියා මරණින් මතු වේ”යි හෝ “සත්තියා මරණින් මතු නො වේ”යි හෝ සත්තියා මරණින් මතු වේ නො ද වේ”යි හෝ “සත්තියා මරණින් මතු නො ම වේ නො ම නො වේ යි හෝ”යි ලාමක අකුසල් සිතක් නො සිතවු. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ සිතිවිල්ල වැඩ සහිත නො වේ, මහබලසරට මුල් නො වේ, නිර්වේදය පිණිස නො පවතී. විරාගය පිණිස නො පවතී. නිරෝධය පිණිස නො පවතී. ව්‍යුපශමය පිණිස නො පවතී. අභිඤ්ඤාය පිණිස නො පවතී. සමොධාය පිණිස නො පවතී. නිර්වාණය පිණිස නො පවතී. මහණෙනි, තෙපි සිතන්තාහු නම් “මේ දුක්ඛ”යි සිතවු ... මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදා”යි සිතවු. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ සිතිවිල්ල වැඩ සහිත ය. මෙය මහබලසරට මුල් ය. මෙය නිර්වේදය විරාගය නිරෝධය ව්‍යුපශමය අභිඤ්ඤාය සමොධාය නිර්වාණය පිණිස පවතී. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වීර්යය කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදා”යි වීර්යය කටයුතු යි.

12. 1. 9

විග්ගාහිකකථා සූත්‍රය

3851. මහණෙනි, “තෙපි මේ සස්ත නො දනිවු, මම මේ සස්ත දනිමි. කිම තෙපි මේ සස්ත දනිවු ද, තෙපි වරදවා පිළිපන්තහු වවු. මම මැනවින් පිළිපන්නෙම වෙමි. පළමු කිය යුත්ත පසු ව කීහු, පසු ව කිව යුත්ත පළමු කීහු. මාගේ වචනය කරුණු සහිත ය. තොපගේ වචනය කරුණු රහිත ය. තොප විසින් දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි පුරුදු කරන ලද්ද පෙරළි සිටියේ ය. තොපට දෙස් නගන ලද. දෙසින් මිදීම පිණිස හැසිරෙවු. නිගා කරන ලදහු යැ, ඉදින් සමත් වවු නම් නිදහස් වවු”යි විරුද්ධවාදී කථා නො කියවු. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ කථා වැඩ සහිත නො වේ. මහබලසරට මුල් නො වේ. නිර්වේදය පිණිස නො පවතී. විරාගය පිණිස නො පවතී. නිරෝධය පිණිස නො පවතී. ව්‍යුපශමය පිණිස නො පවතී. අභිඤ්ඤාය පිණිස නො පවතී. සමොධාය පිණිස නො පවතී. නිර්වාණය පිණිස නො පවතී. මහණෙනි, තෙපි කියන්තාහු නම් “මේ දුක්ඛ”යි කියවු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදා”යි කියවු. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ කථා වැඩ සහිත ය. මෙය මහබලසරට මුල් ය. මෙය නිර්වේදය විරාගය නිරෝධය ව්‍යුපශමය අභිඤ්ඤාය සමොධාය නිර්වාණය පිණිස පවතී. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වීර්යය කටයුතු. ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදා”යි වීර්යය කටයුතු යි.

12. 1. 10

තිරවජාන කථාසූතං

3852. මා භික්ඛවෙ, අනෙකච්ඡිත්තං තිරවජානකථං කථෙථ: සෙය්‍යථීදං: රාජකථං වොරකථං මහාමහ්‍යකථං සෙනාකථං භයකථං සුඤ්ඤකථං අහ්‍යකථං පානකථං වස්ථකථං සයනකථං මාලාකථං ගක්ඛකථං ඤාතිකථං යානකථං ගාමකථං නිගමකථං නගරකථං ජනපදකථං ඉඤ්ඤකථං පුරිසකථං සුරකථං¹ විසිඛාකථං කුමභට්ඨානකථං පුබ්බපෙතකථං නානත්තකථං ලොකක්ඛායිකං සමුද්දක්ඛායිකං ඉතිභවාභවකථං ඉති වා. තං කීසස් භෙතු: නෙයා භික්ඛවෙ, කථා අස්සංභිතා. නාදිබුභමචරියකා න නිබ්බද්දය න විරාගාය න නිරොධාය න උපසමාය න අභිඤ්ඤාය න සමොධාය න නිබ්බානාය සංවත්තති. කථෙන්නා ච ඛො තුමෙහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛතණ්” කථෙය්‍යාථ. “අයං දුක්ඛසමුදයොති” කථෙය්‍යාථ, “අයං දුක්ඛනිරොධොති” කථෙය්‍යාථ, “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පච්චදති” කථෙය්‍යාථ, තං කීසස් භෙතු: එසා භික්ඛවෙ කථා අස්සංභිතා එසා ආදිබුභමචරියකා. එසා නිබ්බද්දය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සමොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. තස්මානිභ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛතණ්” යොගො කරණීයො. “අයං දුක්ඛසමුදයොති” යොගො කරණීයො. “අයං දුක්ඛනිරොධොති” යොගො කරණීයො. “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනීපච්චදති” යොගො කරණීයො ති.

සමාධිවග්ගො පඨමො.

කත්‍රුද්දනං:

සමාධිපට්ඨසලොනා කුලපුත්තා පරෙ දුවෙ
 සමණධ්‍යාභමණා දෙව විතකකා විනායා විග්ගාභිකා කථාති.

1. සුරාකථං - සං. ශ්‍රී 1,2,

12. 1. 10

තිරව්‍යානකථා සූත්‍රය

3852. මහණෙනි, නන්වැදූරුම් තිරිසන් කථා නො කියවු. එනම් “රජුන් පිළිබඳ කථා, සොරුන් පිළිබඳ කථා, මහාමාත්‍රයන් පිළිබඳ කථා, සේනාවන් පිළිබඳ කථා, බිය පිළිබඳ කථා, යුද පිළිබඳ කථා, අභර පිළිබඳ කථා, පානවර්ග පිළිබඳ කථා, වස්ත්‍ර පිළිබඳ කථා, සෙනසුන් පිළිබඳ කථා, මල්දම් පිළිබඳ කථා, ගඳ පිළිබඳ කථා, නෑයන් පිළිබඳ කථා, වාහන පිළිබඳ කථා, ගම් පිළිබඳ කථා, නියමගම් පිළිබඳ කථා, නගර පිළිබඳ කථා, දහවු පිළිබඳ කථා, ස්ත්‍රීන් පිළිබඳ කථා, පුරුෂයන් පිළිබඳ කථා, සුරයන් පිළිබඳ කථා, වීථි පිළිබඳ කථා, දියතොට පිළිබඳ කථා, (කුමභද්දීන් පිළිබඳ කථා) ඉකුත් නෑයන් පිළිබඳ කථා, නානාසව්භාව ඇති කථා, ලොකනිච්ඡාණය පිළිබඳ කථා, සමුද්‍ර හටගැනීම පිළිබඳ කථා (ශාශ්වත උච්ඡද ආදී) හවාහව කථා හෝ”යි. එ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ කථා වැඩ සහිත නො වේ. මහබ්බසරට මුල නො වේ. නිර්වේදය පිණිස නො පවතී. විරාගය පිණිස නො පවතී නිරොධය පිණිස නො පවතී. ව්‍යුපශමය පිණිස නො පවතී. අභිඤ්ඤා පිණිස නො පවතී. සමොධිය පිණිස නො පවතී. නිර්වාණය පිණිස නො පවතී. මහණෙනි, තෙපි කියන්නහු නම් “මේ දුක්ඛ”යි කියවු. “මේ දුක්ඛසමුදය”යි කියවු. “මේ දුක්ඛනිරෝධ”යි කියවු. “මේ දුක්ඛ-නිරෝධගාමිනී පටිපද”යි කියවු. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ කථා වැඩ සහිත ය. මෙය මහබ්බසරට මුල් ය. මෙය නිර්වේදය විරාගය නිරොධය ව්‍යුපශමය අභිඤ්ඤා සමොධිය නිර්වාණය පිණිස පවතී. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වියභිය කටයුතු. “මේ දුක්ඛ සමුදය”යි වියභිය කටයුතු. “මේ දුක්ඛ-නිරෝධ”යි වියභිය කටයුතු. “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද”යි වියභිය කටයුතු යි.

පළමුවැනි සමාධිවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

සමාධි, පටිසලාන යි දෙසුතුරෙකි. අනෙක් කුලපුක්ක සුතුරු දෙකෙකි. සමණබ්‍රාහ්මණ සුතුරු දු දෙකෙකි. විතකක, විනතා, විභාහිකකථා, තිරව්‍යානකථා යි සිවු සුතුරෙකි යි මුළුල දශයෙකි යි.

2. ධම්මචක්කසාවකනනවග්ගො

12. 2. 1

ධම්මචක්කසාවකනන සූතං

3853. එවං මෙ සූතං, එකං සමයං හගවා බාරාණසියං විහරති ඉසිපතනෙ මිගදයෙ තත්‍ර ඛො හගවා පඤ්චවග්ගියෙ භික්ඛු ආමනොති: “දෙව් මෙ භික්ඛවෙ, අනාං පබ්බජිතෙන න සෙවිතබ්බා¹. යොවායං කාමෙසු කාමසුඛලලිකානුයොගො භීනො ගලෙචො පොච්ඡජ්ජිකො අනරියො අනස්සංභිතො, යො වායං අත්තකිලලොනුයොගො දුකෙඛා අනරියො අනස්සංභිතො, එතෙ තෙ² භික්ඛවෙ, උභො අනෙත අනුපගමම මජ්ඣමා පටිපදු තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා වක්ඛුකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්මොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. කතමා ව සා භික්ඛවෙ මජ්ඣමා පටිපදු තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා වක්ඛුකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්මොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති: අයමෙව අරියො අට්ඨංඛිනකො මග්ගො සෙය්‍යථීදං: සම්මොද්ධි සම්මොසංඛ්‍යප්පො සම්මොවාචා සම්මොකම්මනොනා සම්මොආච්චො සම්මොවායාමො සම්මොසති සම්මොසමාධි. අයං ඛො සා භික්ඛවෙ, මජ්ඣමා පටිපදු තථාගතෙන අභිසම්බුද්ධා වක්ඛුකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්මොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

ඉදං ඛො පන භික්ඛවෙ, දුක්ඛං අරියසච්චං: “ජාතිපි දුක්ඛා ජරාපි දුක්ඛා ව්‍යාධිපි දුක්ඛා මරණමපි දුක්ඛං අප්පියෙහි සම්පයොගො දුක්ඛා පියෙහි විපයොගො දුක්ඛා යමිට්ඨං න ලහති තමිපි දුක්ඛං සධිංතෙනන පඤ්චපාදනකම්ඤා දුක්ඛා”. ඉදං ඛො පන භික්ඛවෙ, දුක්ඛසම්ප්‍රදයො³ අරියසච්චං: “යායං තණ්හා පොනොහවිකා නන්දිරාග-සහගතා තත්‍ර තත්‍රාභිනන්දීති, සෙය්‍යථීදං: කාමතණ්හා භවතණ්හා විභවතණ්හා”. ඉදං ඛො පන භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරොධො⁴ අරියසච්චං: යො තසසායෙව තණ්හාය අසෙසවිරාගනිරොධො වාගො පටිනිසසග්ගො මුත්ති අනාලයො. ඉදං ඛො පන භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරොධගාමීතී පටිපදු අරියසච්චං: අයමෙව අරියො අට්ඨංඛිනකො මග්ගො, සෙය්‍යථීදං: සම්මොද්ධි -පෙ- සම්මොසමාධි.

1. නසෙවිතබ්බා කතමෙ දෙව් - මජ්ඣ., ස්‍යා.
 2. එතෙ ඛො - මජ්ඣ.,
 3. සම්ප්‍රදයං - මජ්ඣ., සිච්ච.
 4. නිරොධං - මජ්ඣ., සිච්ච.

2. ධම්මවකකසාවතතන වර්ගය

12. 2. 1

ධම්මවකකසාවතතන සූත්‍රය

3853. මා විසින් මෙසේ අසන ලද: එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බරණැස සමීපයෙහි මීගදාය නම් වූ ඉසිපතනාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පස්වග මහණුන් ඇමතු සේක. මහණෙනි, ලාමක වූ ගැමි දහමක් වූ පුහුදුනන් විසින් සෙවුණු ආයතීයන් සතු නොවූ අවැඩ ඇසුරු කළ කාමවස්තූන් කෙරෙහි යම් මේ ක්ලේශකාමයෙහි පුනපුනා යෙදීමෙකුත් වේ ද, දුක් වූ ආයතීයන් සතු නූවූ අවැඩ ඇසුරු කළ යම් මේ සිරුර පෙළීමෙහි පුනපුනා යෙදීමෙකුත් වේ ද, පැවිද්දහු විසින් මේ අනන්‍ය දෙක (දෙකොටස) නො සෙවියයුතු. මහණෙනි, තථාගතයන් විසින් ඒ මේ අනන්‍ය දෙකට නො පැමිණ පැනැස ඇති කරන නුවණැස ඇති කරන මැදුම් පිළිවෙත අවබෝධ කරන ලද්දේ කෙලෙස් සන්තිදුට්ඨ පිණිස වෙසෙස් දැනුම පිණිස සිවුසස් දැනුම පිණිස නිවන් පිණිස පවතී. මහණෙනි, තථාගතයන් විසින් අවබෝධ කරන ලද පැනැස ඇති කරන නුවණැස ඇති කරන ඒ කවර නම් මැදුම් පිළිවෙතක් කෙලෙස් සන්තිදුට්ඨ පිණිස වෙසෙස් දැනුම පිණිස සිවුසස් දැනුම පිණිස නිවන් පිණිස පවතී ද යත්: “මේ අරිඅට්ඨි මහ මැ”යි. එනම්: “සමොද්ධි සමොසඬකප්ප සමොවාචා සමො-කමමනා සමොආචීච සමොවායාම සමොසති සමොසමාධි”යි. මහණෙනි, පැනැස කරන නුවණැස කරන ඒ මේ මැදුම් පිළිවෙත තථාගතයන් විසින් අවබෝධ කරන ලද්දේ කෙලෙස් සන්තිදුට්ඨ පිණිස වෙසෙස් දැනුම පිණිස සිවුසස් දැනුම පිණිස නිවන් පිණිස පවතී.

මහණෙනි, මේ වූකලී දු:ඛායතීසත්‍ය යයි: “ඉපදීමත් දුක් ය. ජරාවත් දුක් ය. ව්‍යාධියත් දුක් ය. මරණයත් දුක් ය. අප්‍රියයන් හා එක්වීමත් දුක් ය. ප්‍රියයන්ගෙන් වෙන්වීමත් දුක් ය. කැමැති දෑ නො ලැබීමත් දුක් ය. සැකෙවින් පඤ්ච උපදානසකන්ධයෝ දුක්භ”යි. මහණෙනි, මේ වූකලී දු:ඛසමුදයායතීසත්‍ය යි: පුනර්භවය ඇති කරන නන්දිරාගය සහගිය ඒ ඒ භවයන්හි ඇල්ම ඇති කරන යම් තෘෂ්ණාවක් වේ ද, එනම්: කාමතණ්හා (කාමවස්තූන් කෙරෙහි පවත්නා තෘෂ්ණාව) භවතණ්හා (ශාශ්වතදෘෂ්ටි සහගත තෘෂ්ණාව) විභවතණ්හා (උච්චද දෘෂ්ටි සහගත තෘෂ්ණාව) යි. මහණෙනි, මේ වූකලී දු:ඛනිරොධායතීසත්‍ය යි: ඒ තෘෂ්ණාවේ ම යම් නිරවශෙෂයෙන් නො ඇලීම් සඛ්ඛ්‍යාත නිරොධයෙක් දුරලීමෙක් අත්හැරීමෙක් මිදීමෙක් නො ඇල්මෙක් වේ ද, (එයයි.) මහණෙනි, මේ වූ කලී දුක්ඛනිරොධ-ගාමිනීප්‍රතිපදායතීසත්‍ය යි. මේ ආයතීඅෂ්ටාඬ්ඛකමාර්ගය ම ය. එනම්: සමොද්ධි ය ... සමොසමාධි යි.

“ඉදං දුක්ඛං අරියසච්චනති” මෙ භික්ඛවෙ පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛං අරියසච්චං පරිඤ්ඤායානති මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛං අරියසච්චං පරිඤ්ඤානති මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි.

“ඉදං දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චනති” මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං පහාතඤ්ඤානති මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං පනීතනති මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි.

“ඉදං දුක්ඛනිරොධො අරියසච්චනති” මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛනිරොධො අරියසච්චං සච්ඡිකාතඤ්ඤානති මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛනිරොධො අරියසච්චං සච්ඡිකතනති මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි.

“ඉදං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා අරියසච්චනති” මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා අරියසච්චං භාවෙතඤ්ඤානති මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා අරියසච්චං භාවිතනති මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි. ආලොකො උදපාදි.

යාවකිවඤ්ඤා මෙ භික්ඛවෙ, ඉමෙසු චතුසු අරියසච්චෙසු ඵලං තිපරිවට්ඨං ද්වාදසාකාරං යථාභූතං ඤාණදස්සනං න සුචිසුද්ධං අහොසි, නෙව තාවාහං භික්ඛවෙ, සදෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ සබ්බමකෙ සංසමණබ්‍රාහ්මණියා පජාය සදෙවමනුස්සාය අනුකරං සමොසමොධාධිං අභිසමුද්ධො¹ පච්චඤ්ඤාසිං. යතො ච ඛො මෙ භික්ඛවෙ, ඉමෙසු චතුසු අරියසච්චෙසු ඵලං තිපරිවට්ඨං ද්වාදසාකාරං යථාභූතං ඤාණදස්සනං සුචිසුද්ධං අහොසි, අථාහං භික්ඛවෙ, සදෙවකෙ ලොකෙ සමාරකෙ සබ්බමකෙ සංසමණබ්‍රාහ්මණියා පජාය සදෙවමනුස්සාය අනුකරං සමොසමොධාධිං අභිසමුද්ධො පච්චඤ්ඤාසිං. ඤාණඤ්ඤා පන මෙ දස්සනං උදපාදි, අකුප්පා මෙ වෙතොවිමුක්ඛි, අයමනුච්චා ජාති නඤ්ඤානී පුතඤ්ඤාවොති. ඉදමචොච භගවා අත්තමනා පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු භගවතො භාසිතං අභිනංගුනති.

1. අභිසමුද්ධොති - මජ්ඣං.

මහණෙනි, මේ දුක්ඛායාඛිඤ්ඤා යයි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය. නැණ පහළ විය. පැන පහළ විය. විදු පහළ විය. එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛායාඛිඤ්ඤා පිරිසිඳ දහසුතු (ඉක්ම විය යුතු) ය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛායාඛිඤ්ඤා පිරිසිඳ දන්තා ලදු යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය.

මහණෙනි, මේ දුක්ඛසමුදයායාඛිඤ්ඤා යයි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය. නැණ පහළ විය. පැන පහළ විය. විදු පහළ විය. එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛසමුදයායාඛිඤ්ඤා ප්‍රභාණයකළ යුතු යයි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛසමුදයායාඛිඤ්ඤා ප්‍රභිණයා යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය.

මහණෙනි, මේ දුක්ඛනිරෝධායාඛිඤ්ඤා යයි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය. නැණ පහළ විය. පැන පහළ විය. විදු පහළ විය. එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛනිරෝධායාඛිඤ්ඤා පසක් කළ යුතු යයි. පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛනිරෝධායාඛිඤ්ඤා පසක් කරන ලදු යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය.

මහණෙනි, මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනීප්‍රතිපදයාඛිඤ්ඤා යයි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය. නැණ පහළ විය. පැන පහළ විය. විදු පහළ විය. එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනීප්‍රතිපදයාඛිඤ්ඤා වැඩිය යුතු ය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනීප්‍රතිපදයාඛිඤ්ඤා වඩන ලදු යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි මට ඇස පහළ විය. නැණ පහළ විය. පැන පහළ විය. විදු පහළ විය. එලිය පහළ විය.

මහණෙනි, යම්කාක් මට මේ සිවු අරියස්භි මෙසේ තුන් පිරිවටක් ඇති දෙළොස් අයුරක් ඇති ඥානසංඛ්‍යාත දර්ශනය තතුසේ වෙසෙසින් විසුදු නො වී ද, මහණෙනි, ඒකාක් මම දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බමුන් සහිත ලෙවිහි මහණ බමුණන් සහිත දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජායෙහි අනුකර සමාක්සමොධිය අවබෝධ කෙළෙමු යි නො ම පිළින කෙළෙමි. මහණෙනි, යම් කලෙක මට මේ සිවු අරියස්භි මෙසේ තුන් පිරිවටක් ඇති දෙළොස් අයුරක් ඇති ඥානසංඛ්‍යාත දර්ශනය තතුසේ වෙසෙසින් විසුදු වී ද, මහණෙනි, එකල්හි මම දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බමුන් සහිත ලෙවිහි මහණ බමුණන් සහිත දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජායෙහි අනුකර සමාක්සමොධිය අවබෝධ කෙළෙමු යි පිළින කෙළෙමි. මට ඥානදර්ශනයත් පහළ විය. මාගේ අර්හත්ඵල සමාධිය අකොප්‍ය ය, (නො සැලේ.) මේ කෙළවර ඉපැදීම ය, දුන් පුනර්භවයෙක් නැතැ යි මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදළ සේක. සතුටු සිත් ඇති පස්වග භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දෙශනාව පිළිගත්හ යි.

ඉමසමිඤ්ඤි පන වෙය්‍යාකරණසමී භඤ්ඤමානෙ ආයසමිනො කොණ්ඩඤ්ඤස්ස වීරජං වීතමලං ධම්මවකඤ්ඤං උදපාදි: “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං සබ්බන්තං නිරොධධම්මවනති”. පච්ඤනිතෙ ච පන භගවතා¹ ධම්මවකෙක භුමො දෙවා සද්දමනුස්සාවෙසු: “එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මීගදයෙ අනුතරං ධම්මවකකං පච්ඤනිතං අප්පතිවතනියං සමඤ්ඤන වා බ්‍රාහ්මඤ්ඤන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බ්‍රහ්මනා වා කෙනචී වා ලොකසමීනති”. භුමොනං දෙවානං සද්දං සුඤ්ඤා වාතුම්මහාරාජිකා දෙවා සද්දමනුස්සාවෙසු: “එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මීගදයෙ අනුතරං ධම්මවකකං පච්ඤනිතං අප්පතිවතනියං² සමඤ්ඤන වා බ්‍රාහ්මඤ්ඤන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බ්‍රහ්මනා වා කෙනචී වා ලොකසමීනති”. වාතුම්මහාරාජිකානං දෙවානං සද්දං සුඤ්ඤා තාවතිංසා දෙවා සද්දමනුස්සාවෙසු -පෙ- යාමා දෙවා -පෙ- තුසිතා දෙවා -පෙ- නිම්මාණරතී දෙවා -පෙ- පරනිම්මතවසවතනී³ දෙවා -පෙ- බ්‍රහ්මකායිකා දෙවා සද්දමනුස්සාවෙසු: “එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනෙ මීගදයෙ අනුතරං ධම්මවකකං පච්ඤනිතං අප්පතිවතනියං සමඤ්ඤන වා බ්‍රාහ්මඤ්ඤන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බ්‍රහ්මනා වා කෙනචී වා ලොකසමීනති”.

ඉතිහ තෙන ඛඤ්ඤන තෙන මුහුතෙතන යාව බ්‍රහ්මලොකා සද්දො අබ්භුගහඤ්ඤි. අයඤ්ඤි දසසහස්සී ලොකධාතු සඬකමුඛි සමපකමුඛි සමපවෙධි. අප්පමාඤ්ඤා ච උළාරො ඔභාසො ලොකෙ පාතුරහොසි: අතිකකම්මෙ⁴ දෙවානං දෙවානුභාවනති. අථ ඛො භගවා උදනං⁵ උදනෙසි: “අඤ්ඤසි චත හො කොණ්ඩඤ්ඤඤ, අඤ්ඤසි චත හො කොණ්ඩඤ්ඤඤති”. ඉතිහිදං ආයසමිනො කොණ්ඩඤ්ඤස්ස අඤ්ඤකොණ්ඩඤ්ඤඤඤච⁶ නාම අහොසිති.

12. 2. 2

තථාගත සුතතං

3854. ඉදං දුක්ඛං අරියසච්චතනී භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුඤ්ඤ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු චකඤ්ඤං උදපාදි, ඤ්ඤං උදපාදි, පඤ්ඤ උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පන්දං දුක්ඛං අරියසච්චං පරිඤ්ඤයානති භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුඤ්ඤ -පෙ- පරිඤ්ඤතනති භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුඤ්ඤ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු චකඤ්ඤං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි.

1. ච භගවතා - ස්‍යා.
 2. අප්පතිවතනියං - මජ්ඣං, ස්‍යා
 3. වසවතනිනො - සිච්චි.
 4. අතිකකම්මෙව - ස්‍යා.
 5. ඉදං උදනං - මජ්ඣං.
 6. අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤඤච - මජ්ඣං.

මේ වෙය්‍යාකරණය වදරනු ලබන කල්හි “යම් කිසිවෙක් හටගන්නාසුලු නම් ඒ සියල්ල නැසෙනසුල්ලැ”යි ආයුෂ්මත් කොණ්ඩකොණ්ඩපට පහවූ කෙලෙස් රජස් ඇති පහව ගිය කෙලෙස්මල ඇති දහම්ආස (පළවූ මගනැණ) පහළ විය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දම්සක් පැවැත්වූ කල්හි මහණකු විසින් හෝ බමුණකු විසින් හෝ දෙවියකු විසින් හෝ මරකු විසින් හෝ බඹකු විසින් හෝ ලොව කිසිවකු විසින් හෝ (තමන් වහන්සේ හා සමාන ලෙස) නො පැවැත්විය හැකි මේ අනුකර දම්සක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස මිගදය නම් ඉසිපතනාරාමයේ දී පවත්වන ලද්දේ”යි බුමාටු දෙවියෝ ප්‍රීති ශබ්ද ආස්වුහ. (සාධුකාර දුන්හ.) මහණකු විසින් හෝ බමුණකු විසින් හෝ දෙවියකු විසින් හෝ මරකු විසින් හෝ බඹකු විසින් හෝ ලොව කිසිවකු විසින් හෝ සමාන ලෙස නො පැවැත්විය හැකි මේ අනුකර දම්සක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස මිගදය නම් ඉසිපතනාරාමයේ දී පවත්වන ලද්දේ යි බුමාටු දෙවියන්ගේ (සාධුකාර) ශබ්දය අසා සිවුමහරජවැසි දෙවියෝ සාධුකාර දුන්හ ... සිවුමහරජවැසි දෙවියන්ගේ සාධුකාර ශබ්දය අසා තවතිසා වැසි දෙවියෝ සාධුකාර දුන්හ ... යාම දෙවියෝ ... කුසිත දෙවියෝ ... නිර්මාණරතී දෙවියෝ ... පරනිර්මිතවශවර්තී දෙවියෝ ... මහණකු විසින් හෝ බමුණකු විසින් හෝ දෙවියකු විසින් හෝ මරකු විසින් හෝ බඹකු විසින් හෝ ලොව කිසිවකු විසින් හෝ සමාන ලෙස නො පැවැත්විය හැකි මේ අනුකර දම්සක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස මිගදය නම් ඉසිපතනාරාමයේ දී පවත්වන ලද්දේ”යි ... බ්‍රහ්මකායික දෙවියෝ සාධුකාර දුන්හ”යි.

මෙසේ එකෙණෙහි ඒ මොහොතෙහි බඹලොව තෙක් (සාධුකාර) ශබ්දය උස්ව පැන නැංගේ ය. මේ දශසහසූ ලොකධාතුවත් සැලුණේ ය. මහන්සේ සැලුණේ ය. දැඩියේ වෙවුළී ය. දෙවියන්ගේ දෙවානුභාවය ඉක්ම සිටි අප්‍රමාණ උදර ආලොකයෙක් ද ලොව පහළ විය. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ “හවත් කොණ්ඩකොණ්ඩ එකානතයෙන් (වතුසසත්‍යය) දැන ගත්තේ ය. හවත් කොණ්ඩකොණ්ඩ එකානතයෙන් දැන ගත්තේ ය යි උදන් ඇනු සේක. මෙසේ ආයුෂ්මත් කොණ්ඩකොණ්ඩපට “අසුකොණ්ඩකොණ්ඩ”යි ම මේ නමෙක් වී යි.

12. 2. 2

තථාගත සුත්‍රය

3854. මහණෙනි, මේ දුක්ඛායතීයත්‍යය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහම්හි තථාගතයන්ට ආස පහළ විය, නැණ පහළ විය, පැන පහළ විය, විදු පහළ විය, එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛායතීයත්‍යය පිරිසිදු දන යුතු ය යි තථාගතයන්ට පෙර ... මහණෙනි, ... පිරිසිදු දන්නා ලද්දේ පෙර නො ඇසුවීරු දහම්හි තථාගතයන්ට ආස පහළ විය ... එලිය පහළ විය.

ඉදං දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චනී භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුබ්බ අනනුසුප්පනෙසු ධම්මෙසු වකච්චං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං පහාතඛබ්බනී භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුබ්බ -පෙ- පභීතනනී භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුබ්බ අනනුසුප්පනෙසු ධම්මෙසු වකච්චං උදපාදි -පෙ- ආලොකො උදපාදි.

ඉදං දුක්ඛනිරෝධො අරියසච්චනී භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුබ්බ අනනුසුප්පනෙසු ධම්මෙසු වකච්චං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදි. තං ඛො පනිදං දුක්ඛනිරෝධො අරියසච්චං සමුත්තාතඛබ්බනී භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුබ්බ -පෙ- සමුත්තනනී භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුබ්බ අනනුසුප්පනෙසු ධම්මෙසු වකච්චං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදි.

ඉදං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද අරියසච්චනී භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුබ්බ අනනුසුප්පනෙසු ධම්මෙසු වකච්චං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදි, තං ඛො පනිදං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද අරියසච්චං භාවෙනඛබ්බනී භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුබ්බ -පෙ- භාවිතනනී භික්ඛවෙ, තථාගතානං පුබ්බ අනනුසුප්පනෙසු ධම්මෙසු වකච්චං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලොකො උදපාදිනි.

12. 2. 3

බන්ධ සුත්තං

3855. වත්ඨාරිමානී භික්ඛවෙ, අරියසච්චානී. කතමානී වත්ඨාරි: දුක්ඛං අරියසච්චං, දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං දුක්ඛනිරෝධො අරියසච්චං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද අරියසච්චං. කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, දුක්ඛං අරියසච්චං: පඤ්චපාදනකඛන්ධානිසස වචනීයං. කතමෙ පඤ්ච: සෙය්‍යථීදං: රුප්පපාදනකඛන්ධො¹ වේදනුපාදනකඛන්ධො සඤ්ඤපාදනකඛන්ධො සංඛිං-රුපාදනකඛන්ධො විඤ්ඤපාදනකඛන්ධො, ඉදං වුවචනී භික්ඛවෙ, දුක්ඛං අරියසච්චං.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං: යායං තණ්හා පොතොභවිකා නන්දිරාගසභගතා තත්‍ර තත්‍රාභිනන්දීනී සෙය්‍යථීදං: කාමතණ්හා භවතණ්හා විභවතණ්හා. ඉදං වුවචනී භික්ඛවෙ, දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං.

කතමඤ්ච භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරෝධො අරියසච්චං: යො තස්සායෙව තණ්හාය අපෙස විරාගනිරෝධො වාගො පටිනිසසග්ගො මුක්ඛි අනාලයො. ඉදං වුවචනී භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරෝධො අරියසච්චං.

1. වචනීයං, සෙය්‍යථීදං රුප්පපාදනකඛන්ධො - මජ්ඣං. වචනීයං, කතමෙ පඤ්ච? රුප්පපාදනකඛන්ධො - සා.

මහණෙනි, මේ දුක්ඛසමුදයායාසිසත්‍යය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි තරාගතයන්ට ඇස පහළ විය, නැණ පහළ විය, පැන පහළ විය, විදු පහළ විය, එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛසමුදයායාසිසත්‍යය ප්‍රභාණය කළයුතු ය යි තරාගතයන්ට පෙර ... මහණෙනි, ... ප්‍රභාණය කරන ලදී යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි තරාගතයන්ට ඇස පහළ විය ... එලිය පහළ විය.

මහණෙනි, මේ දුක්ඛනිරෝධායාසිසත්‍යය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි තරාගතයන්ට ඇස පහළ විය, නැණ පහළ විය, පැන පහළ විය, විදු පහළ විය, එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛනිරෝධායාසිසත්‍යය පසක් කළයුතු ය යි තරාගතයන්ට පෙර ... මහණෙනි, ... පසක් කරන ලදී යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි තරාගතයන්ට ඇස පහළ විය, නැණ පහළ විය, පැන පහළ විය, විදු පහළ විය, එලිය පහළ විය.

මහණෙනි, මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයාසිසත්‍යය යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි තරාගතයන්ට ඇස පහළ විය, නැණ පහළ විය, පැන පහළ විය, විදු පහළ විය, එලිය පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයාසිසත්‍යය වැඩියයුතු ය යි තරාගතයන්ට පෙර ... මහණෙනි, ... වඩන ලදී යි පෙර නො ඇසුවීරු දහමිහි තරාගතයන්ට ඇස පහළ විය, නැණ පහළ විය, පැන පහළ විය, විදු පහළ විය, එලිය පහළ විය යි.

12. 2. 3

බන්ධ සූත්‍රය

3855. මහණෙනි, මේ ආයාසි සත්‍ය සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: දුක්ඛායාසිසත්‍යය, දුක්ඛසමුදයායාසිසත්‍යය, දුක්ඛනිරෝධායාසිසත්‍යය, දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයාසිසත්‍යය යි. මහණෙනි, දුක්ඛායාසිසත්‍යය කවර යත්: පස් උපාදනාසකාන්ධයෝ ය යි එයට කියයුතු. කවර පසෙක යත්: එනම්: “රූපොපාදනාසකාන්ධය, වේදනොපාදනාසකාන්ධය, සංඥොපාදනාසකාන්ධය, සංසකාරොපාදනාසකාන්ධය, විඤ්ඤොපාදනාසකාන්ධය” යි. මහණෙනි, මේ දුක්ඛායාසිසත්‍යය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, දුක්ඛසමුදයායාසිසත්‍යය කවර යත්: පුනර්භවය ඇති කරන නාදීරාගය සහගිය ඒ ඒ භවයෙහි ඇල්ම ඇති කරන යම් මේ තෘෂ්ණාවක් වේ ද, එනම්: කාමතෘෂ්ණා භවතෘෂ්ණා විභවතෘෂ්ණා යි. මහණෙනි, මේ දුක්ඛසමුදයායාසිසත්‍යය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, දුක්ඛනිරෝධායාසිසත්‍යය කවර යත්: ඒ තෘෂ්ණාවේ ම යම් නිරවශේෂ විරාග නිරෝධයෙක් දුරලීමෙක් අත්හැරීමෙක් මිදීමෙක් නො ඇල්මෙක් වේ ද, මහණෙනි, මේ දුක්ඛනිරෝධායාසිසත්‍යය යි කියනු ලැබේ.

කතමඤ්ඤි භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චං: අයමෙව අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො. සෙය්‍යාථිදං: සමමාදිට්ඨි සමමාසධ්‍යංඤා සමමාචාරා සමමාකම්මනො සමමාආචීවො සමමාචාරායාමො සමමාසති සමමාසමාධි. ඉදං චූචති භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, චක්ඛාරි අරියසච්චානි. තසමානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛතඤ්ඤි යොගො කරණීයො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදානි යොගො කරණීයොති.

12. 2. 4

ආයතනසූත්තං

3856. චක්ඛාරිමානි භික්ඛවෙ, අරියසච්චානි, කතමානි චක්ඛාරි: දුක්ඛං අරියසච්චං -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චං. කතමඤ්ඤි භික්ඛවෙ, දුක්ඛං අරියසච්චං: ජ අජ්ඣකත්තකානි ආයතනානි-තිස්ස චචිතියං. කතමානීජ: චක්ඛායතනං සොත්තායතනං ඝාත්තායතනං ජිව්හායතනං කායායතනං මනායතනං. ඉදං චූචති භික්ඛවෙ, දුක්ඛං අරියසච්චං.

කතමඤ්ඤි භික්ඛවෙ, දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං: යායං තණ්හා පොනොභවිකා නාඤ්ඤිරාගසභගතා තනු තනුභිනාඤ්ඤි සෙය්‍යාථිදං: කාමතණ්හා භවතණ්හා විභවතණ්හා. ඉදං චූචති භික්ඛවෙ, දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං.

කතමඤ්ඤි භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරොධො අරියසච්චං: යො තස්සායෙව තණ්හාය අපෙසවිරාගනිරොධො චාගො පටිනිස්සග්ගො මුක්ඛි අනාලයො, ඉදං චූචති භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරොධො අරියසච්චං.

කතමඤ්ඤි භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චං: අයමෙව අරියො අට්ඨංඛිතො මග්ගො. සෙය්‍යාථිදං: සමමාදිට්ඨි -පෙ- සමමාසමාධි. ඉදං චූචති භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, චක්ඛාරි අරියසච්චානි. තසමානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛතඤ්ඤි යොගො කරණීයො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදානි යොගො කරණීයොති.

12. 2. 5

ධාරණසූත්තං

3857. ධාරෙථ නො කුමෙභ භික්ඛවෙ, “මයා චක්ඛාරි අරියසච්චානි දෙසිතානී”ති. එවං චූඛෙභ අඤ්ඤිතරො භික්ඛු භගවනාං ඵතදවොච: අභං ඛො භනොන, ධාරෙමි. “භගවතා චක්ඛාරි අරියසච්චානි දෙසිතානී”ති. යථාකථං පන ත්වං භික්ඛු ධාරෙසි “මයා චක්ඛාරි අරියසච්චානි දෙසිතානී”ති. දුක්ඛං ඛවාභං භනොන, භගවතා

මහණෙනි, දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයාබ්සන්‍යය කවර යත්: මේ ආයාච්ඡාදාඛිකමාර්ගය මැ යි. එනම්: සලොදිට්ඨි සලොසමාප්ත සලොවාචා සලොකමනන සලොආච්ච සලොවායාම සලොසති සලොසමාධි යි. මහණෙනි, මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයාබ්සන්‍යය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මොහු වතුරායාබ්සන්‍යයෝ යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහිලා මේ දුක්ඛ යි වියාබ් කටයුතු ... මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි වියාබ් කටයුතු යි.

12. 2. 4

ආයතන සූත්‍රය

3856. මහණෙනි, මේ ආයාබ්සන්‍ය සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: “දුක්ඛායාබ්සන්‍යය ... දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයාබ්සන්‍යය” යි. මහණෙනි, දුක්ඛායාබ්සන්‍යය කවර යත්: ආධ්‍යාත්මික ඡධායතනයෝ යයි එයට කියයුතු. කවර ඡධායතනයෝ යැ යත්: “චක්ඛායතන ඡසාතායතන ඡානායතන ජීවහායතන කායායතන මනායතන” යි. මහණෙනි, මේ දුක්ඛායාබ්සන්‍යය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, දුක්ඛසමුදයායාබ්සන්‍යය කවර යත්: පුනර්භවය ඇති කරන නාදිරාගය සහගීය ඒ ඒ භවයෙහි ඇලුම් ඇති කරන යම් මේ තෘෂ්ණාවක් වේ ද, එනම්: “කාමතෘෂ්ණා භවතෘෂ්ණා විභව-තෘෂ්ණා” යි. මහණෙනි, මේ දුක්ඛසමුදයායාබ්සන්‍යය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, දුක්ඛනිරෝධායාබ්සන්‍යය කවර යත්: ඒ තෘෂ්ණාවේ ම යම් නිරවශේෂවිරාගනිරෝධයෙක් දුරලීමෙක් අත්හැරීමෙක් මිදීමෙක් නො ඇල්මෙක් වේ ද, මහණෙනි, මේ දුක්ඛනිරෝධායාබ්සන්‍යය යි කියනු ලැබේ.

මහණෙනි, දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයාබ්සන්‍යය කවර යත්: මේ ආයාච්ඡාදාඛිකමාර්ගය මැ යි. එනම්: සලොදිට්ඨි ... සලොසමාධි යි. මහණෙනි, මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයාබ්සන්‍යය යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මොහු වතුරායාබ්සන්‍යයෝ යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මේ දුක්ඛ යි වියාබ් කටයුතු ... මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි වියාබ් කටයුතු යි.

12. 2. 5

ධාරණ සූත්‍රය

3857. මහණෙනි, මා විසින් සිවු අරිසස් දෙසන ලදී යි තෙපි දරවු දෑ යි මෙසේ වදළ කල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිවු අරිසස් දෙසන ලදී යි දරමි” යි. “මහණ, ඒ කෙසේ නම් තෙපි මා විසින් සිවු අරිසස් දෙසන ලදී යි දරවු දෑ” යි “වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින්

පයමං අරියසච්චං දෙසිතං ධාරෙමි. දුක්ඛසමුදයො ඛොභං භනොත, භගවතා දුක්ඛං අරියසච්චං දෙසිතං ධාරෙමි. දුක්ඛනිරොධො ඛොභං භනොත, භගවතා තත්ථං අරියසච්චං දෙසිතං ධාරෙමි. දුක්ඛනිරොධං ගාමිනී පටිපදා ඛොභං භනොත භගවතා චතුක්ඛං අරියසච්චං දෙසිතං ධාරෙමි. එවං ඛොභං භනොත ධාරෙමි භගවතා චක්ඛාරී අරියසච්චානි දෙසිතං නීති.

සාධු සාධු භීතඛු, සාධු ඛො ජං භීතඛු, ධාරෙසි මයා චක්ඛාරී අරියසච්චානි දෙසිතානි. දුක්ඛං ඛො භීතඛු මයා පයමං අරියසච්චං දෙසිතං, තථා නං ධාරෙමි. දුක්ඛසමුදයො ඛො භීතඛු මයා දුක්ඛං අරියසච්චං දෙසිතං, තථා නං ධාරෙමි. දුක්ඛනිරොධො ඛො භීතඛු මයා තත්ථං අරියසච්චං දෙසිතං තථා නං ධාරෙමි. දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා ඛො භීතඛු මයා චතුක්ඛං අරියසච්චං දෙසිතං තථා නං ධාරෙමි. එවං ඛො භීතඛු, ධාරෙමි මයා චක්ඛාරී අරියසච්චානි දෙසිතානි. තසමානිභ භීතඛු ඉදං “දුක්ඛ”නති යොගො කරණීයො -පෙ- අයං “දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා”නි යොගො කරණීයොති.

12. 2. 6

දුක්ඛධාරණසුක්තං

3858. ධාරෙථ නො තුමෙභ භීක්ඛවෙ, “මයා චක්ඛාරී අරියසච්චානි දෙසිතානී”ති. එවං චුක්ඛෙ අඤ්ඤාතරො භීතඛු භගවතාං එතදවොච: “අභං ඛො භනොත, ධාරෙමි භගවතා චක්ඛාරී අරියසච්චානි දෙසිතානී”ති. “යථාකථං පන ජං භීතඛු ධාරෙසි මයා චක්ඛාරී අරියසච්චානි දෙසිතානී”ති? දුක්ඛං ඛොභං භනොත, “භගවතා පයමං අරියසච්චං දෙසිතං” ධාරෙමි. යො භී කොච්චි භනොත, සමඤ්ඤො වා බ්‍රාහ්මඤ්ඤො වා එවං වදෙය්‍ය: “නොතං දුක්ඛං පයමං අරියසච්චං සමඤ්ඤන¹ ගොතමෙන දෙසිතං, අභමෙන දුක්ඛං පයමං අරියසච්චං පච්චක්ඛාය අඤ්ඤං දුක්ඛං පයමං අරියසච්චං පඤ්ඤාපෙසසාමී”ති නොතං යානං විජ්ජති.

දුක්ඛසමුදයං ඛොභං භනොත, භගවතා දුක්ඛං අරියසච්චං දෙසිතං ධාරෙමි. යො භී කොච්චි භනොත, සමඤ්ඤො වා බ්‍රාහ්මඤ්ඤො වා එවං වදෙය්‍ය: “නොතං දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං සමඤ්ඤන ගොතමෙන දෙසිතං, අභමෙන දුක්ඛසමුදයං දුක්ඛං අරියසච්චං පච්චක්ඛාය අඤ්ඤං දුක්ඛසමුදයං දුක්ඛං අරියසච්චං පඤ්ඤා පෙසසාමී”ති නොතං යානං විජ්ජති.

දුක්ඛනිරොධං ඛොභං භනොත, භගවතා තත්ථං අරියසච්චං දෙසිතං ධාරෙමි. යො භී කොච්චි භනොත, සමඤ්ඤො වා බ්‍රාහ්මඤ්ඤො වා එවං වදෙය්‍ය: “නොතං දුක්ඛනිරොධො තත්ථං අරියසච්චං සමඤ්ඤන ගොතමෙන දෙසිතං, අභමෙන දුක්ඛනිරොධං තත්ථං අරියසච්චං පච්චක්ඛාය අඤ්ඤං දුක්ඛනිරොධං තත්ථං අරියසච්චං පඤ්ඤාපෙසසාමී”ති නොතං යානං විජ්ජති.

1. අරියසච්චං යං සමඤ්ඤන - මජ්ඣිම, ඥා.

දුක්ඛායාසිසත්ථය පළමුවනු කොට දෙසන ලද්දේ දරමි. “වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දුක්ඛසමුදයායාසිසත්ථය දෙවනු කොට දෙසන ලද්දේ දරමි. “වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දුක්ඛනිරෝධායාසිසත්ථය තෙවනු කොට දෙසන ලද්දේ දරමි. “වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදායාසිසත්ථය සිවුවනු කොට දෙසනා කරන ලද්දේ දරමි. “වහන්ස, මෙසේ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිවු අරිසස් දෙසන ලද්දේ දරමි”යි.

මහණ, මැනවි, මැනවි, මහණ, තෙපි මා විසින් සිවු අරිසස් දෙසන ලද්දේ දරවු මහණ, මා විසින් දුක්ඛායාසිසත්ථය පළමුවනු කොට දෙසන ලදී. එය එසේ දරවු. මහණ, මා විසින් දුක්ඛසමුදයායාසිසත්ථය දෙවනු කොට දෙසන ලදී. එය එසේ දරවු. මහණ, මා විසින් දුක්ඛනිරෝධායාසිසත්ථය තෙවනු කොට දෙසන ලදී. එය එසේ දරවු. මහණ, මා විසින් දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදායාසිසත්ථය සිවුවනු කොට දෙසන ලදී. එය එසේ දරවු. මහණ මෙසේ මා විසින් සිවු අරිසස් දෙසන ලද්දේ දරවු. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මේ දුක්ඛ යි වියා කටයුතු ... මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදා යි වියා කටයුතු යි.

12. 2. 6

දුතිය ධාරණ සූත්‍රය

3858. මහණෙනි; තෙපි මා විසින් සිවු අරිසස් දෙසන ලද්දේ දරවු දු යි මෙසේ වදාළ කල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිවු අරිසස් දෙසන ලද්දේ දරමි යි. “මහණ, ඒ කෙසේ නම් තෙපි මා විසින් සිවු අරිසස් දෙසන ලද්දේ දරවු ද්”යි. වහන්ස, “මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දුක්ඛායාසිසත්ථය පළමුවනු කොට දෙසන ලද්දේ දරමි. වහන්ස, යම්කිසි මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ “මහණගොයුම්හු විසින් දෙසනා කරන ලද මේ දුක්ඛායාසිසත්ථය පළමුවනු නො වේ. මම මේ පළමුවන දුක්ඛායාසිසත්ථය පිළිකෙවි කොට අනෙක් දුක්ඛායාසිසත්ථයක් පළමුවනු කොට පනවන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත.

වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දුක්ඛසමුදයායාසිසත්ථය දෙවනු කොට දෙසනා කරන ලද්දේ දරමි. වහන්ස, යම් කිසි මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ “මහණගොයුම්හු විසින් දෙසනා කරන ලද මේ දුක්ඛසමුදයායාසිසත්ථය දෙවනු නො වේ. මම මේ දෙවන දුක්ඛසමුදයායාසිසත්ථය පිළිකෙවි කොට අනෙක් දුක්ඛසමුදයායාසිසත්ථයක් දෙවනු කොට පනවන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත.

වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දුක්ඛනිරෝධායාසිසත්ථය තෙවනු කොට දෙසනා කරන ලද්දේ දරමි. වහන්ස, යම් කිසි මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ “මහණගොයුම්හු විසින් දෙසනා කරන ලද මේ දුක්ඛනිරෝධායාසිසත්ථය තෙවනු නො වේ. මම මේ තෙවන දුක්ඛනිරෝධායාසිසත්ථය පිළිකෙවි කොට අනෙක් දුක්ඛනිරෝධායාසිසත්ථයක් තෙවනු කොට පනවන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත.

දුක්ඛනිරොධගාමීනිං පටිපදං ඛො'හං භනොත භගවතා චතුස්ථං අරියසච්චං දෙසිතං ධරෙමි. යො හි කොච්චි භනොත, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා එවං වදෙය්‍යා: “නොතං දුක්ඛනිරොධගාමීනීපටිපද චතුස්ථං අරියසච්චං සමණෙන ගොතමෙන දෙසිතං. අභමෙනං දුක්ඛනිරොධගාමීනිං පටිපදං චතුස්ථං අරියසච්චං පච්චක්ඛාය අඤ්ඤං දුක්ඛනිරොධගාමීනිං පටිපදං චතුස්ථං අරියසච්චං පඤ්ඤාපෙසසාමී'ති නොතං ධානං විජ්ජති. එවං ඛො'හං භනොත, ධාරෙමි භගවතා චක්ඛාරි අරියසච්චානි දෙසිතානීති.

සාධු සාධු භික්ඛු, සාධු ඛො ඤං භික්ඛු, ධාරෙසි. මයා චක්ඛාරි අරියසච්චානි දෙසිතානී. දුක්ඛං ඛො භික්ඛු මයා පඨමං අරියසච්චං දෙසිතං. තථා නං ධාරෙහි. යො හි කොච්චි භික්ඛු සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා එවං වදෙය්‍යා: “නොතං දුක්ඛං පඨමං අරියසච්චං සමණෙන ගොතමෙන දෙසිතං. අභමෙනං දුක්ඛං පඨමං අරියසච්චං පච්චක්ඛාය අඤ්ඤං දුක්ඛං පඨමං අරියසච්චං පඤ්ඤාපෙසසාමී'ති නොතං ධානං විජ්ජති -පෙ-

දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා ඛො භික්ඛු මයා චතුස්ථං අරියසච්චං දෙසිතං. තථා නං ධාරෙහි. යො හි කොච්චි භික්ඛු සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා එවං වදෙය්‍යා: “නොතං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදා චතුස්ථං අරියසච්චං සමණෙන ගොතමෙන දෙසිතං. අභමෙනං දුක්ඛනිරොධගාමීනිං පටිපදං චතුස්ථං අරියසච්චං පච්චක්ඛාය අඤ්ඤං දුක්ඛනිරොධගාමීනිං පටිපදං චතුස්ථං අරියසච්චං පඤ්ඤාපෙසසාමී'ති නොතං ධානං විජ්ජති. එවං ඛො ඤං භික්ඛු ධාරෙහි මයා චක්ඛාරි අරියසච්චානි දෙසිතානී. තසමානිභ භික්ඛු, ඉදං දුක්ඛනානි යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදානි යොගො කරණියොති.

12. 2. 7

අවිජ්ජායුක්තං

3859. අථ ඛො අඤ්ඤතරො භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුප-සඛතමි. උපසඛතමිත්ථා භගවනං අභිවාදෙත්ථා එකමනං නිසීදි. එකමනං නිසීනොතා ඛො සො භික්ඛු භගවනං එතදවොච: “අවිජ්ජා අවිජ්ජානී” භනොත, වුච්චති, කතමා නු ඛො භනොත, අවිජ්ජා? කිත්තාවතා ච අවිජ්ජාගතො හොතීති? යං ඛො භික්ඛු, දුකෙඛ අඤ්ඤාණං, දුක්ඛසමුදයෙ අඤ්ඤාණං, දුක්ඛනිරොධෙ අඤ්ඤාණං, දුක්ඛනිරොධගාමීනියා පටිපදා අඤ්ඤාණං අයං වුච්චති භික්ඛු, අවිජ්ජා, එත්තාවතා ච අවිජ්ජාගතො හොති. තසමානිභ භික්ඛු, ඉදං දුක්ඛනානි යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදානි යොගො කරණියොති.

වහන්ස, මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදායාසනය සිවුවනු කොට දෙශනා කරන ලද්දේ දරමි. වහන්ස, යම් කිසි මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ මහණගොයුම්හු විසින් දෙශනා කරන ලද මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදායාසනය සිවුවනු නො වේ. මම මේ සිවුවන දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදායාසනය පිළිකෙටි කොට අනෙක් දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදායාසනයක් සිවුවනු කොට පනවන්නෙමි''යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත. වහන්ස, මෙසේ මම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සිවු අරියස් දෙසන ලද්දේ දරමි යි.

මහණ, මැනවි මැනවි. මහණ, තෙපි මා විසින් සිවු අරියස් දෙසන ලද්දේ දරනු මැනවි. මහණ, මා විසින් දුක්ඛායාසනය පළමුවනු කොට දෙසන ලදී. එය එසේ දරවු. මහණ, යම් කිසි මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ මහණගොයුම්හු විසින් දෙශනා කරන ලද මේ දුක්ඛායාසනය පළමුවනු නො වේ. මම මේ පළමුවන දුක්ඛායාසනය පිළිකෙටි කොට අනික් දුක්ඛායාසනයක් පළමුවනු කොට පනවන්නෙමි''යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත ...

මහණ, මා විසින් දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදායාසනය සිවුවනු කොට දෙශනා කරන ලදී. එය එසේ දරවු. මහණ, යම් කිසි මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ මහණගොයුම්හු විසින් දෙශනා කරන ලද මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදායාසනය සිවුවනු නො වේ. මම මේ සිවුවන දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදායාසනය පිළිකෙටි කොට අනෙක් දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදායාසනයක් සිවුවනු කොට පනවන්නෙමි''යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත. මහණ, මෙසේ තෙපි මා විසින් සිවු අරියස් දෙසන ලද්දේ දරවු. මහණ, එහෙයින් මෙහිලා “මේ දුක්ඛ”යි වියා කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදා”යි වියා කටයුතු යි.

12. 2. 7

අවිජ්ජා සූත්‍රය

3859. එකල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පස් ව හුන්නේ ය. එකත්පස් ව හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, අවිද්‍යා අවිද්‍යා”යි කියනු ලැබේ. වහන්ස, අවිද්‍යා නම් කවර යැ? කෙනෙකින් අවිද්‍යාගතත් වේ දැ”යි. මහණ, යම් දුකෙහි නො දැන්මෙක් දුක් හටගැන්මෙහි නො දැන්මෙක් දුක් වැළැක්මෙහි නො දැන්මෙක් දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතෙහි නො දැන්මෙක් වේ ද, මහණ, මේ අවිද්‍යා යි කියනු ලැබේ. මෙතෙකින් අවිද්‍යාගතත් වේ. මහණ, එහෙයින් මෙහිලා “මේ දුක්ඛ”යි වියා කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදා”යි වියා කටයුතු යි.

12. 2. 8

විජජාසුත්තං

3860. අපං ඛො අඤ්ඤතරො භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුප-
 සඛ්ඛාමි. උපසඛ්ඛාමිත්ථා භගවනාං අභිවාදෙත්ථා එකමනාං ඡ.සීදි.
 එකමනාං නිසීනො ඛො යො භික්ඛු භගවනාං එතදවොච:
 “විජජා විජජා”ති භනො, වුළචති කතමා නු ඛො භනො,
 විජජා, කිත්තාවතා ච විජජාගතො භොතීති? යං ඛො භික්ඛු,
 දුකඛි ඤාණං දුකඛිසමුදයෙ ඤාණං දුකඛිනිරොධෙ ඤාණං දුකඛි-
 නිරොධගාමිනියා පටිපද්දය ඤාණං. අයං වුච්චති භික්ඛු විජජා.
 එත්තාවතා ච විජජාගතො භොති. තස්මාතිභ භික්ඛු, ඉදං දුකඛිනී
 යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුකඛිනිරොධගාමිනී පටිපද්දති
 යොගො කරණියොති.

12. 2. 9

සඛ්ඛාසනසුත්තං

3861. ඉදං දුකඛං අරියසච්චනී භික්ඛවෙ, මයා පඤ්ඤතං.
 තස් අපරිමාණා වණණා, අපරිමාණා ව්‍යඤ්ජනා, අපරිමාණා
 සඛ්ඛාසනා. ඉතිපිදං දුකඛං අරියසච්චනී. ඉදං දුකඛසමුදයො අරිය-
 සච්චනී භික්ඛවෙ, මයා පඤ්ඤතං. තස් අපරිමාණා වණණා,
 අපරිමාණා ව්‍යඤ්ජනා, අපරිමාණා සඛ්ඛාසනා. ඉතිපිදං දුකඛසමුදයො
 අරියසච්චනී. ඉදං දුකඛනිරොධො අරියසච්චනී භික්ඛවෙ, මයා
 පඤ්ඤතං. තස් අපරිමාණා වණණා, අපරිමාණා ව්‍යඤ්ජනා,
 අපරිමාණා සඛ්ඛාසනා. ඉතිපිදං දුකඛනිරොධො අරියසච්චනී. ඉදං
 දුකඛනිරොධගාමිනී පටිපද්ද අරියසච්චනී භික්ඛවෙ, මයා පඤ්ඤතං.
 තස් අපරිමාණා වණණා, අපරිමාණා ව්‍යඤ්ජනා, අපරිමාණා
 සඛ්ඛාසනා. ඉතිපිදං දුකඛනිරොධගාමිනී පටිපද්ද අරියසච්චනී.
 තස්මාතිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුකඛිනී යොගො කරණියො -පෙ-
 අයං දුකඛනිරොධගාමිනී පටිපද්දති යොගො කරණියොති.

12. 2. 10

තථසුත්තං

3862. වත්තාරිමානී භික්ඛවෙ, තථානී අවිතථානී අනඤ්ඤථානී.
 කතමානී වත්තාරි: ඉදං දුකඛිනී භික්ඛවෙ, තථමෙතං අවිතථමෙතං
 අනඤ්ඤථමෙතං. අයං දුකඛසමුදයොති තථමෙතං අවිතථමෙතං
 අනඤ්ඤථමෙතං. අයං දුකඛනිරොධොති තථමෙතං අවිතථමෙතං
 අනඤ්ඤථමෙතං. අයං දුකඛනිරොධගාමිනී පටිපද්දති තථමෙතං
 අවිතථමෙතං අනඤ්ඤථමෙතං. ඉමානී ඛො භික්ඛවෙ, වත්තාරි
 තථානී අවිතථානී අනඤ්ඤථානී. තස්මාතිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුකඛිනී
 යොගො කරණියො. අයං දුකඛසමුදයොති යොගො කරණියො,
 අයං දුකඛනිරොධොති යොගො කරණියො. අයං දුකඛනිරොධගාමිනී
 පටිපද්දති යොගො කරණියොති.

ධම්මවක්කස්ථවත්තනවග්ගො දුතියො.

කත්ථාදානං:

තථාගතෙන ඉච්ච වුත්තා ඛන්ධා ආයතනානී ච,
 ධාරණා ච ඉච්ච අවිජ්ජා විජජා සඛ්ඛාසනා තථානී.

12. 2. 8

විජ්ජා සූත්‍රය

3860. එකල එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹීයේ ය. එළඹ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැද එකත්පසෙක හුන්නේ ය. එකත්පසෙක හුන් ඒ මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, විද්‍යා විද්‍යා”යි කියනු ලැබේ. වහන්ස, විද්‍යා නම් කවර යැ? කෙනෙකින් විද්‍යාගතත් වේ දැයි? මහණ, යම් දුකෙහි දැනීමක්, දුක් හටගැනීමෙහි දැනීමක්, දුක් වැළැක්වීමෙහි දැනීමක්, දුක් වැළැක්වීමට පමුණුවන පිළිවෙතෙහි දැනීමක්, වේ ද, මහණ මේ ‘විද්‍යා’යි කියනු ලැබේ. මෙනෙකින් විද්‍යාගතත් වෙයි. මහණ, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකක්”යි වියම් කටයුතු ... “මේ දුකකිරොධගාමීනී පටිපද”යි වියම් කටයුතු යි.

12. 2. 9

සධකාසන සූත්‍රය

3861. මහණෙනි, “මේ දුකඛායාසිසත්‍යය”යි මා විසින් පනවන ලදී. එහි අකුරු නො පමණි, ව්‍යඤ්ජන නො පමණි, බෙදුම් නො පමණි, මෙසේත් මේ දුකඛායාසිසත්‍යයයි. මහණෙනි, “මේ දුකඛසමුදයායාසිසත්‍යය යි” මා විසින් පනවන ලදී. එහි අකුරු නො පමණි, ව්‍යඤ්ජන නො පමණි, බෙදුම් නො පමණි, මෙසේත් මේ දුකඛසමුදයායාසිසත්‍යය යි. මහණෙනි, “මේ දුකකිරොධායාසිසත්‍යය”යි මා විසින් පනවන ලදී. එහි අකුරු නො පමණි, ව්‍යඤ්ජන නො පමණි, බෙදුම් නො පමණි, මෙසේත් මෙය දුකකිරොධායාසිසත්‍යය යි. මහණෙනි, “මේ දුකකිරොධගාමීනී ප්‍රතිපදාසිසත්‍යය” යි මා විසින් පනවන ලදී. එහි අකුරු නො පමණි, ව්‍යඤ්ජන නො පමණි, බෙදුම් නො පමණි, මෙසේත් මෙය දුකකිරොධගාමීනී ප්‍රතිපදාසිසත්‍යය යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකක්”යි වියම් කටයුතු ... “මේ දුකකිරොධගාමීනීපටිපද”යි වියම් කටයුතු යි.

12. 2. 10

තථ සූත්‍රය

3862. මහණෙනි, මේ සතරෙක් සත්‍ය ය. නො වෙනස් වන සුදු ය, අන්පරිදි නොවන සුදු ය. කවර සතරෙක යත්: මහණෙනි, “මේ දුකැ”යි මෙය සත්‍ය ය. මෙය නො වෙනස් වනසුදු ය, මෙය අන්පරිදි නොවනසුදු ය, “මේ දුක්හෙතු”යි මෙය සත්‍ය ය. මෙය නො වෙනස් වනසුදු ය, මෙය අන්පරිදි නො වනසුදු ය, “මේ දුක් නැවැත්මැ”යි මෙය සත්‍ය ය. මෙය නො වෙනස් වනසුදු ය, මෙය අන්පරිදි නොවනසුදු ය, “මේ දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි මෙය සත්‍ය ය. මෙය නො වෙනස් වනසුදු ය, මෙය අන්පරිදි නො වනසුදු ය, මහණෙනි, මේ සතර සත්‍ය ය. නො වෙනස් වනසුදු ය, අන්පරිදි නො වනසුදු ය, මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි වියම් කටයුතු. “මේ දුක්හෙතු ය”යි වියම් කටයුතු. “මේ දුක් නැවැත්මැ”යි වියම් කටයුතු. “මේ දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වියම් කටයුතු යි.

දෙවැනි ධම්මවකකපවහනන වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය :

(ධම්මවකකපවහනන තථාගත යි) තථාගතනමින් දෙකෙක් කියන ලදී. ඛන්ධ ආයතනනමින් ද දෙකෙකි. ධාරණ සූත්‍ර ද දෙකෙකි. අවිජ්ජා, විජ්ජා, සධකාසන, තථ යි සතරෙකි. මුළුලද දශයෙකි යි.

කොට්ඨාම විගෝ

12. 3. 1

කොට්ඨාම සූතනං

3863. එවං මෙ සූතං එකං සමයං භගවා වජ්ඣස්ස විහරති කොට්ඨාමෙ.¹ තත්‍ර ඛො භගවා භික්ඛු ආමනොතසි: වතුනතං භික්ඛවෙ, අරියසච්චානං අනන්‍යබොධා අපච්චෙධා එවමීදං දීඝමඤ්ඤානං සන්ධාවිතං සංසරිතං මමඝෙඤ්ච තුමභාකඝෙඤ්ච. කතමෙසං වතුනතං: දුක්ඛස්ස භික්ඛවෙ, අරියසච්චස්ස අනන්‍යබොධා අපච්චෙධා එවමීදං දීඝමඤ්ඤානං සන්ධාවිතං සංසරිතං මමඝෙඤ්ච තුමභාකඝෙඤ්ච. දුක්ඛසමුදයස්ස අරියසච්චස්ස අනන්‍යබොධා අපච්චෙධා එවමීදං දීඝමඤ්ඤානං සන්ධාවිතං සංසරිතං මමඝෙඤ්ච තුමභාකඝෙඤ්ච. දුක්ඛනිරෝධස්ස අරියසච්චස්ස අනන්‍යබොධා අපච්චෙධා එවමීදං දීඝමඤ්ඤානං සන්ධාවිතං සංසරිතං මමඝෙඤ්ච තුමභාකඝෙඤ්ච. දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පටිපද්දා අරියසච්චස්ස අනන්‍යබොධා අපච්චෙධා එවමීදං දීඝමඤ්ඤානං සන්ධාවිතං සංසරිතං මමඝෙඤ්ච තුමභාකඝෙඤ්ච.

තයිදං භික්ඛවෙ, දුක්ඛං අරියසච්චං අනුබුද්ධං පටිච්ඤාං. දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං අනුබුද්ධං පටිච්ඤාං. දුක්ඛනිරෝධො අරියසච්චං අනුබුද්ධං පටිච්ඤාං. දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද්දා අරියසච්චං අනුබුද්ධං පටිච්ඤාං. උච්ඡින්නා භවතඤ්ඤා. ඛිණා භවනොත්ති. නන්දීදති පුනඛතචොති. ඉදමචොච භගවා -පෙ- එතදචොච සඤ්ඤා:

වතුනතං අරියසච්චානං යථාභූතං අදස්සනා,
 සංසරං² දීඝමඤ්ඤානං තාසු තාසෙච්ච ජාතිසු.
 තාති එතාති දිට්ඨාති භවනොත්ති සමුභතා,
 උච්ඡින්නා මූලං දුක්ඛස්ස නන්දීදති පුනඛතචොති.

12. 3. 2

දුතියකොට්ඨාම සූතනං

3864. යෙහි කෙවි භික්ඛවෙ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉදං දුක්ඛතති යථාභූතං නප්පජානන්ති. අයං දුක්ඛසමුදයොති යථාභූතං නප්පජානන්ති. අයං දුක්ඛනිරෝධොති යථාභූතං නප්පජානන්ති. අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද්දති යථාභූතං නප්පජානන්ති. න මෙන භික්ඛවෙ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සමණෙසු වා සමණසම්මතා, බ්‍රාහ්මණෙසු වා බ්‍රාහ්මණසම්මතා. න ච පන මෙ ආයසම්මතො සාමඤ්ඤාඤ්ච වා බ්‍රහ්මඤ්ඤාඤ්ච වා දිට්ඨෙච ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකඤ්චා උපසම්පජ්ජ විහරන්ති. යෙ ච ඛො කෙවි භික්ඛවෙ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉදං දුක්ඛතති යථාභූතං පජානන්ති -පෙ- අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද්දති යථාභූතං පජානන්ති. මෙ ඛො මෙ භික්ඛවෙ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා සමණෙසු චෙච සමණසම්මතා බ්‍රාහ්මණෙසු ච බ්‍රාහ්මණසම්මතා. මෙ පනායසම්මතො සාමඤ්ඤාඤ්ච බ්‍රහ්මඤ්ඤාඤ්ච දිට්ඨෙච ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකඤ්චා උපසම්පජ්ජ විහරන්ති ඉදමචොච භගවා -පෙ- එතදචොච සඤ්ඤා:

1. කොට්ඨාමෙ - සි 2.
 2. සංසිතං - මජ්ඣං, සංසරිතං - සනා, සංසතං - සි 1.

කොට්ඨාම වර්ගය

12. 3. 1

කොට්ඨාම සූත්‍රය

3863. මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැදෑ දනව්වෙහි කෙළගමහි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතු සේක. මහණෙනි, සිවු අරියස් නොදනුමෙන් නො පිළිවිදුමෙන් මා විසිනුදු තොප විසිනුදු මෙසේ මේ දිගුකල් මුළුල්ලෙහි දිවිණි සැරිසැරිණි. නොහොත් මාගේත් තොපගේත් දිවුම සැරිසැරුම විය. කවර සතරක යත්: මහණෙනි, දුක්ඛායාඝ්‍රිතාය නොදන්නේ නො පිළිවිදුමෙන් මෙසේ මේ දිගුකල් මුළුල්ලෙහි මා විසිනුදු තොප විසිනුදු දිවිණි, සැරිසැරිණි. දුක්ඛසමුදයායාඝ්‍රිතාය නොදනුමෙන් නොපිළිවිදුමෙන් මෙසේ මේ දිගුකල් මුළුල්ලෙහි මා විසිනුදු තොප විසිනුදු දිවිණි, සැරිසැරිණි. දුක්ඛනිරෝධායාඝ්‍රිතාය නොදන්නේ නොපිළිවිදුමෙන් මෙසේ මේ දිගුකල් මුළුල්ලෙහි මා විසිනුදු තොප විසිනුදු දිවිණි, සැරිසැරිණි. දුක්ඛනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපදායාඝ්‍රිතාය නොදනුමෙන් නොපිළිවිදුමෙන් මෙසේ මේ දිගුකල් මුළුල්ලෙහි මා විසිනුදු තොප විසිනුදු දිවිණි, සැරිසැරිණි.

මහණෙනි, ඒ මේ දුක්ඛායාඝ්‍රිතාය දන්නා ලදී, පිළිවිදුනා ලදී. දුක්ඛසමුදයායාඝ්‍රිතාය දන්නා ලදී, පිළිවිදුනා ලදී. දුක්ඛනිරෝධායාඝ්‍රිතාය දන්නා ලදී, පිළිවිදුනා ලදී. දුක්ඛනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපදායාඝ්‍රිතාය දන්නා ලදී, පිළිවිදුනා ලදී. භවතෘෂ්ණාව සිදින ලදු, බවරහැන (තෘෂ්ණ)ගෙවිණ. දන් පුනර්භවයෙක් නැතැ යි මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක ... ශාස්තෘන් වහන්සේ මෙ ද වදාළ සේක:

‘සිවු අරියස් තතුසේ නොදක්මෙන් දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි ඒ ඒ ජාතීන්හි සැරිසරමින් ම ඒ මොහු (සිවුසස්) දක්නා ලද හ. බවරහැන නසන ලදී. දුකෙහි මුල් සිදින ලදී. දන් පුනර්භවයෙක් නැතැයි.’

12. 3. 2

දුතිය කොට්ඨාම සූත්‍රය

3864. මහණෙනි, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ‘මේ දුකැ’යි තතුසේ නො දනිද්ද, ‘මේ දුක් භටගැන්මැ’යි තතුසේ නො දනිද්ද, ‘මේ දුක් වැළැක්මැ’යි තතුසේ නො දනිද්ද, ‘මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ’යි තතුසේ නො දනිද්ද, මහණෙනි, ඒ මේ මහණහු හෝ බමුණෝ හෝ මහණුන් කෙරෙහිත් මහණහු ය යි සමමත නො වෙති. බමුණන් කෙරෙහිත් බමුණෝ ය යි සමමත නො වෙති. ඒ ආයුෂ්මත්හු මහණකමෙහි අරුත හෝ බමුණකමෙහි අරුත හෝ දිට්ඨදූමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ නො ද වෙසෙත්. මහණෙනි, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ ‘මේ දුකැ’යි තතු සේ දනිද්ද ... ‘මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ’යි තතු සේ දනිද්ද, මහණෙනි, ඒ මේ මහණහු හෝ බමුණෝ හෝ මහණුන් කෙරෙහිත් මහණහු ය යි සමමතයහ. බමුණන් කෙරෙහිත් බමුණෝ ය යි සමමත යහ. ඒ ආයුෂ්මත්හු මහණකමෙහි අරුතත් බමුණකමෙහි අරුතත් දිට්ඨදූමියෙහි ම තෙමේ වෙසෙසින් දැන පසක් කොට එයට පැමිණ වෙසෙති යි. මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක ... ශාස්තෘන් වහන්සේ මෙ ද වදාළ සේක:

යෙ දුක්ඛං නසජානන්ති අපො දුක්ඛස්ස සමභවං,
යඤ්ච සබ්බසො දුක්ඛං අසෙසං උපරුජ්ඣති.

තඤ්ඤි මග්ගං න ජානන්ති දුක්ඛපසමගාමිනං,
වෙතොවිමුක්ඛ භීනා තෙ අපො පඤ්ඤවිමුක්ඛයා.

අභබ්බා තෙ අනාතකිරියාය තෙ වෙ ජාතිජරුපගා,
යෙ ච දුක්ඛං පජානන්ති අපො දුක්ඛස්ස සමභවං.

යඤ්ච සබ්බසො දුක්ඛං අසෙසං උපරුජ්ඣති,
තඤ්ඤි මග්ගං පජානන්ති දුක්ඛපසමගාමිනං.

වෙතොවිමුක්ඛසමපනතා අපො පඤ්ඤවිමුක්ඛයා,
භබ්බා තෙ අනාතකිරියාය න තෙ ජාතිජරුපගාති.

12. 3. 3

අභිසමුද්ධසුක්ඛං

3865. සාවකපීයං:

වික්ඛාරමානී භික්ඛවෙ, අරියසච්චානී. කතමානී වික්ඛාරී: දුක්ඛං අරියසච්චං -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදු අරියසච්චං. ඉමානී ඛො භික්ඛවෙ, වික්ඛාරී අරියසච්චානී. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුක්ඛං අරියසච්චානං යථාභුතං අභිසමුද්ධං නො න.ථාගතො අරභං සමොසමුද්ධොති වුළච්ඡති. තඤ්ඤානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛතනී යොගො කරණීයො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනීපටිපදුනී යොගො කරණීයොති.

12. 3. 4

අරභනතසුක්ඛං

3866. යෙ භී කෙච්චි භික්ඛවෙ, අතීතමඤ්ඤානං අරභනොනා සමොසමුද්ධා යථාභුතං අභිසමුද්ධං සු, සබ්බෙ තෙ වික්ඛාරී අරියසච්චානී යථාභුතං අභිසමුද්ධං සු. යෙ භී¹ කෙච්චි භික්ඛවෙ, අනාගතමඤ්ඤානං අරභනොනා සමොසමුද්ධා යථාභුතං අභිසමුද්ධං සු සසනති, සබ්බෙ තෙ වික්ඛාරී අරියසච්චානී යථාභුතං අභිසමුද්ධං සු සසනති. යෙ භී කෙච්චි භික්ඛවෙ, එතරභී අරභනොනා සමොසමුද්ධා යථාභුතං අභිසමුද්ධං සු, සබ්බෙ තෙ වික්ඛාරී අරියසච්චානී යථාභුතං අභිසමුද්ධං සු. කතමානී වික්ඛාරී: දුක්ඛං අරියසච්චං දුක්ඛසමුද්ධො අරියසච්චං දුක්ඛනිරොධො අරියසච්චං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදු අරියසච්චං. යෙ භී කෙච්චි භික්ඛවෙ, අතීතමඤ්ඤානං අරභනොනා සමොසමුද්ධා යථාභුතං අභිසමුද්ධං සු -පෙ- අභිසමුද්ධං සු සසනති -පෙ- සබ්බෙ තෙ ඉමානී වික්ඛාරී අරියසච්චානී යථාභුතං අභිසමුද්ධං සු. තඤ්ඤානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛතනී යොගො කරණීයො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදුනී යොගො කරණීයොති.

1. යෙසිභි - සා.

“යම් කෙනෙක් දුකත් යළි දුක්භි භටගැන්මත් යම් තැනෙක සියලු අයුරින් දුක නිරවශෙභ ව නිරුද්ධ වේ නම් එයත් නො දනිද්ද.

දුක් සන්භිදුමට පමුණුවන ඒ මහත් නො දනිද් ද, ඔහු එලසමාධියෙන් තොර වූවහ. යළි එලප්පයෙන් ද තොර වූවහ.

ඔහු දුක් කෙළවර කිරීමට නුසුදුස්සහ. ඔහු එකානතයෙන් ජාතිජරාවන්ට පැමිණියහ. යම් කෙනෙක් දුකත් යළි දුක් භට-ගැන්මත් දනිද්ද,

යම් තැනෙක සියලු අයුරින් දුක නිරවශෙභයෙන් නිරුද්ධ වේ නම් එයත් දුක් සන්භිදුමට පමුණුවන ඒ මහත් දනිද්ද,

එලසමාධියෙන් යුතු වූ යළි එලප්පයෙන් ද සමන්වාගත වූ ඔහු දුක් කෙළවර කිරීමට සුදුස්සහ. ඔහු ජාතිජරාවන්ට පැමිණියාහු නො වෙති යි.

12. 3. 3

අභියමුද්ධ සුත්‍රය

3865. සැවැත්තුවර :

මහණෙනි, ආයාඨිසත්‍ය සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: “දුක්ඛා-යාඨිසත්‍යය ... දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයාඨිසත්‍යය” යි. මහණෙනි, මොහු චතුරායාඨිසත්‍යයෝ යි. මහණෙනි, මේ චතුරායාඨිසත්‍යයන් තතු සේ වෙසෙසින් අවබෝධ කළ බැවින් තරාගතයෝ “අර්හත් සමාසමුද්ධයහ” යි කියනු ලැබෙති. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වියාඨි කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනීපටිපද”යි වියාඨි කටයුතු යි.

12. 3. 4

අරහත්‍ය සුත්‍රය

3866. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි අර්හත් සමාසමුද්ධ-වරයෝ තතු සේ අවබෝධ කළාහු ද, ඒ සියල්ලෝ සිවු අර්සස් තතු සේ අවබෝධ කළාහ. මහණෙනි, මතු කල යම් කිසි අර්හත් සමාසමුද්ධවරයෝ තතු සේ අවබෝධ කරන්නාහු ද ඒ සියල්ලෝ සිවු අර්සස් තතු සේ අවබෝධ කරන්නාහ. මහණෙනි, මෙකල යම් කිසි අර්හත් සමාසමුද්ධවරයෝ තතු සේ අවබෝධ කෙරෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ සිවු අර්සස් තතු සේ අවබෝධ කෙරෙත්. කවර සිවු අර්සස් ද යත්: දුක්ඛායාඨිසත්‍ය ය, දුක්ඛසමුදයායාඨිසත්‍ය ය, දුක්ඛ-නිරෝධායාඨිසත්‍ය ය, දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයාඨිසත්‍ය යි. මහණෙනි, ඉකුත් කල යම් කිසි අර්හත් සමාසමුද්ධවරයෝ තතු සේ අවබෝධ කළාහු ද ... අවබෝධ කරන්නාහු ද ... අවබෝධ කෙරෙද්ද, ඒ සියල්ලෝ මේ සිවු අර්සස් තතු සේ අවබෝධ කෙරෙත්. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වියාඨි කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද”යි වියාඨි කටයුතු යි.

12. 3. 5

ආසවකඛයසුත්තං

3867. ජානනො අහං භික්ඛවෙ, පසසනො ආසවානං ඛයං වදමි, නො අජානනො නො අපසසනො¹. කිංඤ්ච භික්ඛවෙ, ජානනො කිං පසසනො² ආසවානං ඛයො භොති: ඉදං දුක්ඛතනි භික්ඛවෙ, ජානනො පසසනො ආසවානං ඛයො භොති -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදනී ජානනො පසසනො ආසවානං ඛයො භොති. එවං ඛො භික්ඛවෙ, ජානනො එවං පසසනො ආසවානං ඛයො භොති. තසමානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛතනි යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදනී යොගො කරණියොති.

12. 3. 6

මිත්තසුත්තං

3868. යෙ හි කෙච්චි භික්ඛවෙ, අනුකමෙපයාථ යෙ ච සොතඛං මඤ්ඤියස්ස මිත්තා වා අමච්චා වා ඤාතී වා සාලොභිතා වා, තෙ වො භික්ඛවෙ, චතුත්තං අරියසච්චානං යථාභූතං අභිසමයාය සමාදපෙතඛො නිවෙසෙතඛො පතිට්ඨාපෙතඛො. කතමෙසං චතුත්තං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනියා පටිපදය අරියසච්චස්ස. යෙ හි කෙච්චි භික්ඛවෙ, අනුකමෙපයාථ, යෙ ච සොතඛං මඤ්ඤියස්ස මිත්තා වා අමච්චා වා ඤාතී වා සාලොභිතා වා, තෙ වො භික්ඛවෙ, ඉමෙසං චතුත්තං අරියසච්චානං යථාභූතං අභිසමයාය සමාදපෙතඛො නිවෙසෙතඛො පතිට්ඨාපෙතඛො. තසමානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛතනි යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදනී යොගො කරණියොති.

12. 3. 7

තථසුත්තං

3869. වත්තාරිමානි භික්ඛවෙ, අරියසච්චානි. කතමානි වත්තාරි: දුක්ඛං අරියසච්චං -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද අරියසච්චං. ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, වත්තාරි අරියසච්චානි තථානි අචිතථානි අනඤ්ඤථානි, තසමා අරියසච්චානීනි චුළචතනි. තසමානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛතනි යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදනී යොගො කරණියොති.

12. 3. 8

ලොකසුත්තං

3870. වත්තාරිමානි භික්ඛවෙ, අරියසච්චානි. කතමානි වත්තාරි: දුක්ඛං අරියසච්චං -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද අරියසච්චං සදෙවකෙ භික්ඛවෙ, ලොකෙ සමාරකෙ සබ්බමකෙ සසසමණ- බ්‍රාහ්මණියා පජාය සදෙවමනුසසාය තථාගතො අරියො, තසමා අරියසච්චානීනි චුළචතනි. තසමානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛතනි යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපදනී යොගො කරණියොති.

1. අජානනො අපසසනො - මඤ්ඤ. ස්‍යා.
2. ජානනො පසසනො - මඤ්ඤ. සී 1, 2.

12. 3. 5

ආසවකය සූත්‍රය

3867. මහණෙනි, මම දන්තහුගේ දක්තහුගේ ආසුච්ඡෙය කියමි. නො දන්තහුගේ නො කියමි. නො දක්තහුගේ නො කියමි. මහණෙනි, කුමක් දන්තහුගේ කුමක් දක්තහුගේ ආසුච්ඡෙය වේ ද යත්: මහණෙනි, මේ දුක්කා යි දන්තහුගේ දක්තහුගේ ආසුච්ඡෙය වේ ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි දන්තහුගේ දක්තහුගේ ආසුච්ඡෙය වේ. මහණෙනි, මෙසේ දන්තහුගේ මෙසේ දක්තහුගේ ආසුච්ඡෙය වේ. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්කා”යි වියා කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වියා කටයුතු යි.

12. 3. 6

මිත්ත සූත්‍රය

3868. මහණෙනි, යම් කිසි කෙනෙකුන්ට අනුකම්පා කරන්නහු නම් මිතුරු වූ හෝ සගයහළු වූ හෝ නෑ වූ හෝ සහලේ නෑ වූ හෝ යම් කෙනෙකුත් ඇහුම්කන් දියයුතු ය යි හඟනාහු නම් මහණෙනි, ඔහු තොප විසින් සිටු අරියස් අවබෝධ කිරීම පිණිස සමාදන් කරවිය යුතු ය. වැස්වියයුතු ය. පිහිටුවියයුතු ය. කවර සිටු අරියස් ද යත්: දුක්ඛායාසත්‍ය ය ... දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයාසත්‍ය යි. මහණෙනි, යම් කිසි කෙනෙකුන්ට අනුකම්පා කරන්නහු නම් මිතුරු වූ හෝ සගයහළු වූ හෝ නෑ වූ හෝ සහලේ නෑ වූ හෝ යම් කෙනෙකුත් ඇහුම්කන් දියයුතු ය යි හඟනාහු නම් මහණෙනි, ඔහු තොප විසින් මේ සිටු අරියස් අවබෝධ කිරීම පිණිස සමාදන් කරවියයුතු ය, වැස්වියයුතු ය, පිහිටුවිය යුතුය. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්කා”යි වියා කටයුතු ... මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි වියා කටයුතු යි.

12. 3. 7

කථ සූත්‍රය

3869. මහණෙනි, මේ ආයාසත්‍ය සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: “දුක්ඛායාසත්‍ය ය ... දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයාසත්‍ය ය” යි. මහණෙනි, මේ ආයාසත්‍ය සතර තරා ය, නො වෙනස්වනසුලු ය, අන් පරිදි නො වනසුලු ය. එහෙයින් ආයාසත්‍ය යි කියනු ලැබෙත්. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මේ දුක්කා” යි වියා කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි වියා කටයුතු යි.

12. 3. 8

ලොක සූත්‍රය

3870. මහණෙනි, මේ අරියස් සතරෙකි. කවර සතරෙක යත් “දුක්ඛායාසත්‍ය ය ... දුක්ඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයාසත්‍ය ය”යි. මහණෙනි, දෙවියන් සහිත මරුන් සහිත බඹුන් සහිත ලෙවහි මහණබමුණන් සහිත දෙවිමිනිසුන් සහිත ප්‍රජායෙහි තරාගතයෝ ආයාසිග. එහෙයින් ආයාසත්‍ය යි කියනු ලැබෙත්. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්කා”යි වියා කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වියා කටයුතු යි.

12. 3. 9

පරිඤ්ඤායාසුක්කං

3871. වත්තාරිමානි භික්ඛවෙ, අරියසච්චානි. කතමානි වත්තාරි: දුක්ඛං අරියසච්චං -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චං, ඉමානි ඛො භික්ඛවෙ, වත්තාරි අරියසච්චානි. ඉමෙසං ඛො භික්ඛවෙ, චතුක්කං අරියසච්චානං අත්ථී අරියසච්චං පරිඤ්ඤායාසං, අත්ථී අරියසච්චං පහාතඛං, අත්ථී අරියසච්චං සච්ඡිකාතඛං, අත්ථී අරියසච්චං භාවෙතඛං. කතමඤ්ඤා භික්ඛවෙ, අරියසච්චං පරිඤ්ඤායාසං: දුක්ඛං භික්ඛවෙ, අරියසච්චං පරිඤ්ඤායාසං, දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං පහාතඛං, දුක්ඛනිරොධො අරියසච්චං සච්ඡිකාතඛං, දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චං භාවෙතඛං. තස්මානිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛනි යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදානි යොගො කරණියොති.

12. 3. 10

ගවමපතිසුක්කං

3872. එකං සමයං සම්බහුලා ථෙරො භික්ඛු වෙතීසු¹ විහරන්ති සහජාතියං². තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බහුලානං ථෙරානං භික්ඛානං පච්චාහන්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තානං මණ්ඩලමාලෙ සන්ති-සින්නානං සන්ධිපතීන්තානං අයමන්තරා කරා උදපාදී: “යො නු ඛො ආවුසො දුක්ඛං පසසති දුක්ඛසමුදයමි සො පසසති දුක්ඛනිරොධමි පසසති දුක්ඛනිරොධගාමිනී. පටිපදමි පසසති”ති.

එවං වුත්තෙ ආයසමා ගවමපති ථෙරො භික්ඛු එතදවොච: “සමුඛා මෙතං ආවුසො හගවතො සුතං, සමුඛා පටිගහතිතං”. “යො භික්ඛවෙ, දුක්ඛං පසසති දුක්ඛසමුදයමි සො පසසති දුක්ඛනිරොධමි පසසති දුක්ඛනිරොධගාමිනී. පටිපදමි පසසති. යො දුක්ඛසමුදයං පසසති, දුක්ඛමි සො පසසති දුක්ඛනිරොධමි පසසති දුක්ඛනිරොධගාමිනී. පටිපදමි පසසති. යො දුක්ඛනිරොධං පසසති, දුක්ඛමි සො පසසති දුක්ඛසමුදයමි පසසති දුක්ඛනිරොධගාමිනී. පටිපදමි පසසති. යො දුක්ඛනිරොධගාමිනී. පටිපදං පසසති, දුක්ඛමි සො පසසති දුක්ඛසමුදයමි පසසති දුක්ඛනිරොධමි පසසති”ති.

කොට්ඨාමවග්ගො ඤාතියො.

තත්තුඤ්ජනං:

ඉදං කොට්ඨාමාභිසම්බුද්ධො අරහං ආසවකඛයං
මිත්තං තථා ච ලොකො ච පරිඤ්ඤායාසං ගවමපතීති.

1. වෙතියෙසු - සා. වෙතෙසු - මජ්ඣං.
2. සහජාතියෙ - සා. සහඤ්ජනිකෙ - මජ්ඣං, සහජාතායං - සි 1.

12. 3. 9

පරිඤ්ඤායා සූත්‍රය

3871. මහණෙනි, මේ ආයාසිකයා සතරෙකි. කවර සතරෙක යත්: “දුක්ඛායාසිකතා ය ... දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදයාසිකතා” යි. මහණෙනි, මොහු චතුරායාසිකතායෝ යි. මහණෙනි, මේ චතුරායාසිකතායන් අතුරෙන් පිරිසිඳ දනුණු ආයාසිකතායෙක් ඇත. ප්‍රභාණ කළයුතු ආයාසිකතායෙක් ඇත. සාක්ෂාත් කටයුතු ආයාසිකතායෙක් ඇත. වැඩියුණු ආයාසිකතායෙක් ඇත. මහණෙනි, පිරිසිඳ දනුණු ආයාසිකතාය කවරෙ යත්: මහණෙනි, දුක්ඛායාසිකතාය පිරිසිඳ දනුණු ය. දුක්ඛසමුදයායාසිකතාය ප්‍රභාණ කළ යුතු ය. දුක්ඛනිරෝධායාසිකතාය සාක්ෂාත් කටයුතු ය. දුක්ඛනිරෝධගාමීනී ප්‍රතිපදයාසිකතාය වැඩියුණු ය. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වියාසි කටයුතු ... “මේ දුක් වැළකීමට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වියාසි කටයුතු යි.

12. 3. 10

ගවමපනී සූත්‍රය

3872. එක්කලෙක බොහෝ සථවිර භික්ෂුහු වෙති දනව්වෙහි සහජාතිභූමියෙහි වෙසෙත්. එකල පසුබත පිණ්ඩපාතයෙන් වැළකුණු මණ්ඩලමාලයෙහි රැස් ව හුන් සථවිර භික්ෂුන් අතර මේ අතුරු කථාව උපත: “ඇවැත්නි, යමෙක් දුක්ඛය දකී ද, හෙතෙම දුක්ඛසමුදයන් දකී. දුක්ඛනිරෝධයන් දකී. දුක්ඛනිරෝධගාමීනීපටිපදවන් දකී” යි

මෙසේ කී කල්හි ඇවැත් ගවමපනී තෙරණුවෝ මහණන්හට මෙය කීහ: “ඇවැත්නි, මෙය මා විසින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ හමුවෙහි අසන ලදී, හමුවෙහි පිළිගන්නා ලදී.” “මහණෙනි, යමෙක් දුක්ඛය දකී ද, හේ දුක්ඛෙතුවන් දකී. දුක් නැවැත්මන් දකී. දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතන් දකී. යමෙක් දුක්ඛෙතුව දකී ද, හේ දුක්ඛන් දකී. දුක් නැවැත්මන් දකී. දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතන් දකී. යමෙක් දුක් නැවැත්ම දකී ද, හේ දුක්ඛන් දකී. දුක් හෙතුවන් දකී. දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතන් දකී. යමෙක් දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙත දකී ද, හේ දුක්ඛන් දකී. දුක්ඛෙතුවන් දකී. දුක් නැවැත්මන් දකී” යි.

තෙවෙනි කොට්ඨාමවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

කොට්ඨාම සූත්‍ර දෙකෙකි. අභිසමබ්බාදා, අරහත්ත, ආසවකඛය, ඡිත්ත යි සතරෙකි. තව ද තථ ලොක පරිඤ්ඤායා ගවමපනී යි සතරෙක් ද යි මුළුල්ල දශයෙකි යි.

4. සිංසපාවනවගො

12. 4. 1

සිංසපාපුත්තං

3873. එකං සමයං භගවා කොසමබ්බියං විහරති සිංසපාවනෙ¹. අථ ඛො භගවා පරික්ඛානී සිංසපාපණණානී පාණිනා ගහෙකවා භික්ඛු ආමනොනපි: “කං කිං මඤ්ඤපං භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො ඛහුතරං යානී? වා මයා පරික්ඛානී සිංසපාපණණානී පාණිනා ගහිතානී යානී උපරි සිංසපායෙ”ති? අපමනකාකානී භනොත, භගවතා පරික්ඛානී සිංසපාපණණානී පාණිනා ගහිතානී, අථ ඛො එතානෙව ඛහුතරානී යද්දං උපරි සිංසපායෙති? එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, එතදෙව ඛහුතරං යං වො මයා අභිඤ්ඤා අනකඛාතං. අපමනකං අකඛාතං. කසමා වෙතං භික්ඛවෙ, මයා අනකඛාතං? න හෙතං භික්ඛවෙ, අසුසංභිතං නාදිබ්බහවරියකං න නිබ්බිදය න විරාගාය න නිරොධාය න උපසමාය නාභිඤ්ඤාය න සමොධාය න නිබ්බානාය සංවහනති, කසමා තං මයා අනකඛාතං.

කිඤ්ඤා භික්ඛවෙ, මයා අකඛාතං: ඉදං දුක්ඛනී භික්ඛවෙ, මයා අකඛාතං, අයං දුක්ඛසමුදයොති මයා අකඛාතං, “අයං දුක්ඛනිරොධො”ති මයා අකඛාතං, අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පට්ඨෙති මයා අකඛාතං. කසමා වෙතං භික්ඛවෙ මයා අකඛාතං? එතං හි භික්ඛවෙ, අසුසංභිතං, එතං ආදිබ්බහවරියකං, එතං නිබ්බිදය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සමොධාය නිබ්බානාය සංවහනති, කසමා තං මයා අකඛාතං. කසමානභ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛනත්” යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පට්ඨෙති” යොගො කරණියොති.

12. 4. 2

බද්ධපුත්තං

3874. යො භික්ඛවෙ, එවං වදෙය්‍යා: “අභං දුක්ඛං අරියසච්චං යථාභුතං අනභිසමෙච්ච, දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං යථාභුතං අනභිසමෙච්ච, දුක්ඛනිරොධං අරියසච්චං යථාභුතං අනභිසමෙච්ච, දුක්ඛනිරොධගාමීනී-පට්ඨෙදං අරියසච්චං යථාභුතං අනභිසමෙච්ච සමමා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සාමී”ති. නෙතං යානං විජ්ජති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යො එවං වදෙය්‍යා: “අභං බද්ධපත්තානං⁴ වා සලලපත්තානං⁵ වා ආමලකපත්තානං වා සුචං⁶ කරිකා උදකං වා තාලපකං⁷ වා හරිස්සාමී”ති. නෙතං යානං විජ්ජති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යො එවං වදෙය්‍යා: “අභං දුක්ඛං අරියසච්චං යථාභුතං අනභිසමෙච්ච -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනීපට්ඨෙදං අරියසච්චං යථාභුතං අනභිසමෙච්ච සමමා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සාමී”ති. නෙතං යානං විජ්ජති.

1. සිංසපාවනෙ - මජ්ඣ, ස්‍යා.
 2. යද්දං - මජ්ඣ, ස්‍යා.
 3. සිංසපාවනෙ - මජ්ඣ, අධිකරා.
 4. අයං දරිපත්තානං - සී 1, 2.
 5. පලාසපත්තානං - සී 1, 2, සලල පත්තානං - මජ්ඣ.
 6. සුචං - සීචු, සුචි. - සී. 1, 2.
 7. තාලපකං - සබ්බක.
 8. ආසාරිස්සාමීති - මජ්ඣ.

4. සිංහපාවන වගීය

12. 4. 1

සිංහපා සූත්‍රය

3873. එක් සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසඹූ නුවර සමීපයෙහි ඇටටෙරිය වෙතෙහි වැඩවසන සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඇටටෙරිය පත් මදක් අතින් ගෙන භික්ෂුන් ඇමතු සේක: මහණෙනි, ඒ කීමැයි හඟිවූ ද? මා විසින් යම් ඇටටෙරිය පත් මදක් අතින් ගන්නා ලද්ද, ඇටටෙරිය රුක් මතුයෙහි යම් පතුන් වේ ද, (මෙයින්) කීමෙක් ඉතා වැඩි දෑ යි? වහන්ස, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් අතින් ගන්නා ලද මද ඇටටෙරියපත් ඉතා මද ය. යළි ඇටටෙරිය රුක්මතුයෙහි යම් මේ පත් වේ නම් ඔහු ම ඉතා බොහෝහ”යි මහණෙනි, එසෙයින් ම මා විසින් යමක් වෙසෙයින් දූන නොකියන ලද නම් මෙය ම ඉතා බොහෝ ය. කියන ලද්ද ඉතා මද ය. මහණෙනි, කුමක් හෙයින් මා විසින් මෙය නො කියන ලද ද යත්: මහණෙනි, මෙය වැඩ සහිත නො වේ. මහබලසරට මුල් වූයේ නො වේ. නිවේදය පිණිස නො පවතී. විරාගය පිණිස නො පවතී. නිරොධය පිණිස නො පවතී. ව්‍යුපශමය පිණිස නො පවතී. අභිඤ්ඤාය පිණිස නො පවතී. සමොධිය පිණිස නො පවතී. නිව්‍යාණය පිණිස නො පවතී. එහෙයින් මා විසින් එය නො කියන ලදී.

මහණෙනි, කීමෙක් මා විසින් කියන ලද ද යත්: මහණෙනි, මේ දුකැ යි මා විසින් කියන ලදී. මේ දුක් හටගැනුමැ යි මා විසින් කියන ලදී. මේ දුක් වැළැක්වීමැ යි මා විසින් කියන ලදී. මේ දුක් වැළැක්වීමට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි මා විසින් කියන ලදී. මහණෙනි, කුමක් හෙයින් මා විසින් මේ කියන ලද ද යත්: මහණෙනි, මෙය වැඩ සහිත ය. මෙය මහ බලසරට මුල් ය. මෙය නිවේදය විරාගය නිරොධය ව්‍යුපශමය අභිඤ්ඤාය සමොධිය නිර්වාණය පිණිස පවතී. එහෙයින් එය මා විසින් කියන ලදී. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මේ දුකැ යි වියඹ් කටයුතු ... මේ දුක් වැළැක්වීමට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි වියඹ් කටයුතු යි.

12. 4. 2

බදිර සූත්‍රය

3874. මහණෙනි, යමෙක් “මම දුඛායඤ්ඤාය තතු සේ නුවණින් නො පිළිවිද දුඛසමුදයායඤ්ඤාය තතු සේ නුවණින් නො පිළිවිද දුඛනිරොධායඤ්ඤාය තතු සේ නුවණින් නො පිළිවිද දුඛනිරොධගාමිනීප්‍රතිපදයඤ්ඤාය තතු සේ නුවණින් නො පිළිවිද මැනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි” යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මේ කරුණ නැත. මහණෙනි, යම්සේ යමෙක් “මම කිහිරිපතින් හෝ හොරපතින් හෝ ඇඹුල්පතින් හෝ ගොටුවක් කොට දිය හෝ තල්පකක් හෝ ගෙන යන්නෙමි” යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මේ කරුණ නැත් ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම යමෙක් “මම දුඛායඤ්ඤාය තතු සේ නුවණින් නො පිළිවිද ... දුඛනිරොධගාමිනීප්‍රතිපදයඤ්ඤාය තතු සේ නුවණින් නො පිළිවිද මැනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි” යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත.

යො ච ඛො භික්ඛවෙ, එවං වදෙය්‍ය: “අහං දුක්ඛං අරියසච්චං යථාභුතං අභිසමෙච්ච -පෙ- දුක්ඛන්තරොධගාමීනීපට්ඨදං අරියසච්චං යථාභුතං අභිසමෙච්ච සමමා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සාමී”ති. යානමෙතං විජජති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යො එවං වදෙය්‍ය “අහං පදුමපක්ඛානං වා පලාසපක්ඛානං වා මාලුවාපක්ඛානං වා පුටං¹ කරිඤා උදකං වා තාලපක්ඛං² වා හරිස්සාමී”ති.³ යානමෙතං විජජති, එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යො එවං වදෙය්‍ය: “අහං දුක්ඛං අරියසච්චං යථාභුතං අභිසමෙච්ච -පෙ- දුක්ඛන්තරොධගාමීනීපට්ඨදං අරියසච්චං යථාභුතං අභිසමෙච්ච සමමා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සාමී”ති යානමෙතං විජජති. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛන්තී” යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුක්ඛන්තරොධගාමීනී පට්ඨදති යොගො කරණියො”ති.

12. 4. 3

දණ්ඩසුත්තං

3875. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, දණ්ඩා උපරී වෙහාසං ඛින්නො සකිමපි මූලෙන නිපතති, සකිමපි මජ්ඣේන නිපතති, සකිමපි අග්ගෙන නිපතති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අවිජ්ජානීවරණා සත්තා තණ්හාසංයොජනා සන්ධාවන්තා සංසරන්තා සකිමපි අසමා ලොකා පරං ලොකං ගච්ඡන්ති, සකිමපි පරස්මා ලොකා ඉමං ලොකං ආගච්ඡන්ති. තං කිස්ස හෙතු? අදිට්ඨන්තා භික්ඛවෙ, චතුක්ඛං අරියසච්චානං. කතමෙසං චතුක්ඛං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස -පෙ- දුක්ඛන්තරොධගාමීනී පට්ඨදය අරියසච්චස්ස. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛන්තී” යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛන්තරොධගාමීනී පට්ඨදති” යොගො කරණියොති.

12. 4. 4

වෙලසුත්තං

3876. ආදින්නෙ භික්ඛවෙ, වෙලෙ වා සීසෙ වා කිමස්ස කරණියන්තී? ආදින්නෙ ච පන හන්තො, වෙලෙ වා සීසෙ වා තසෙසව වෙලස්ස වා සීසස්ස වා නිබ්බාපනාය අධිමන්නො ඡන්දෙ ච වායාමො ච උස්සාගො ච උසෙසාලති ච අපට්ඨවානී ච සති ච සමපඤ්ඤාකඤ්ඤා කරණියන්තී. ආදින්නං භික්ඛවෙ, වෙලං වා සීසං වා අජක්ඛුපෙකඤ්ඤා⁴ අමනසිකරිඤා අනභිසමෙතානං චතුක්ඛං අරියසච්චානං යථාභුතං අභිසමයාය අධිමන්නො ඡන්දෙ ච වායාමො ච උස්සාගො ච උසෙසාලති ච අපට්ඨවානී ච සති ච සමපඤ්ඤාකඤ්ඤා කරණියං. කතමෙසං චතුක්ඛං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස -පෙ- දුක්ඛන්තරොධගාමීනීපට්ඨදය අරියසච්චස්ස, තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛන්තී” යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛන්තරොධගාමීනී-පට්ඨදති” යොගො කරණියොති.

1. කුටං - සිමු, කුටිං - සි 1, 2.
 2. තාලපක්ඛං - සකිස.
 3. ආහාරිස්සාමීති - මජ්ඣ.
 4. අනජක්ඛුපෙකඤ්ඤා - සිමු, සි 1, 2.

මහණෙනි, යමෙකුත් “මම දුෂ්ඛායාසිත්‍යාය තතුයේ නුවණින් පිළිවිද ... දුෂ්ඛනිරොධගාමිනී ප්‍රතිපදායාසිත්‍යාය තතුයේ නුවණින් පිළිවිද මැනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි” යි මෙසේ කියන්නේ-ය යන මෙ කරුණ ඇත. මහණෙනි, යමෙක් “මම පියුම්පතින් හෝ කැලපතින් හෝ මාලුවාපතින් හෝ ගොටුවක් කොට දිය හෝ තල්පකක් හෝ ගෙන යන්නෙමි” යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ ඇත් ද, මහණෙනි එසෙයින්ම යමෙක් “මම දුෂ්ඛායාසිත්‍යාය තතුයේ නුවණින් පිළිවිද ... දුෂ්ඛනිරොධගාමිනී ප්‍රතිපදායාසිත්‍යාය තතුයේ නුවණින් පිළිවිද මැනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි” යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ ඇත. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ” යි වියාසි කටයුතු ... “මේ දුක් ගෙවීමට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි වියාසි කටයුතු යි.

12. 4. 3

දණ්ඩ සූත්‍රය

3875. මහණෙනි, යමෙක් දණ්ඩෙක් අභයෙහි දමන ලද්දේ වරෙකත් මුලින් වැටෙ ද, වරෙකත් මැදින් වැටෙ ද, වරෙකත් අගින් වැටෙ ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම අවිද්‍යාව නිවරණ කොට ඇති තෘෂ්ණාව සංයොජන කොට ඇති සත්ත්වයෝ දිවෙන්නාහු සැරිසරන්නාහු වරෙකත් මෙලොවින් පරලොවට යෙත්. වරෙකත් පරලොවින් මෙලොවට එත්. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, චතුරායාසිත්‍යාය නුදුටු බැවිනි. කවර චතුරායාසිත්‍යායෙක යත්: “දුෂ්ඛායාසිත්‍යාය ය ... දුෂ්ඛනිරොධගාමිනී ප්‍රතිපදායාසිත්‍යාය යි” මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකක්” යි වියාසි කටයුතු. “මේ දුකකනිරොධගාමිනී පටිපදා” යි වියාසි කටයුතු යි.

12. 4. 4

වෙල සූත්‍රය

3876: මහණෙනි, “වස්ත්‍රය හෝ භිස හෝ ඇවිලගත් කල්හි ඔහු විසින් කිමෙක් කටයුතු ද?” යි වහන්ස, වස්ත්‍රය හෝ භිස හෝ ඇවිලගත් කල්හි ඒ වස්ත්‍රය ම හෝ භිස ම හෝ නිවීම පිණිස අධිමාත්‍රජන්‍යත් ව්‍යායාමයත් උත්සාහයත් අධික උත්සාහයත් තෘප්ති රහිත බවත් සිහියත් මනා දැනුමත් කටයුතු යි. මහණෙනි, ඇවිලගත් වස්ත්‍රය හෝ භිස හෝ නොසලකා නො මෙනෙහි කොට අවබෝධ නො කළ චතුරායාසිත්‍යාය තතුයේ අවබෝධ කරනු පිණිස අධිමාත්‍රජන්‍යත් ව්‍යායාමයත් උත්සාහයත් අධික උත්සාහයත් තෘප්ති රහිත බවත් සිහියත් මනා දැනුමත් කටයුතු. කවර චතුරායාසිත්‍යායෙක යත්: දුෂ්ඛායාසිත්‍යාය ය ... දුෂ්ඛනිරොධගාමිනී ප්‍රතිපදායාසිත්‍යාය යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක” යි වියාසි කටයුතු ... “මේ දුෂ්ඛනිරොධගාමිනී ප්‍රතිපදා” යි වියාසි කටයුතු යි.

12. 4. 5

සත්තිසතසුත්තං

3877. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පුරිසො වසස්සතායුකො වසස්සතථීථී තමෙනං එවං වදෙය්‍යං¹ “එහමේභා² පුරිස පුබ්බතභසමයං තං සත්තිසතෙන හනිස්සන්ති, මජ්ඣන්තිකං සමයං සත්තිසතෙන³ හනිස්සන්ති, සායනභසමයං සත්තිසතෙන හනිස්සන්ති, යො ඛො තං අමේභා පුරිස, දිවසෙ දිවසෙ තිහි තිහි සත්තිසතෙහි හඤ්ඤමානො වසස්සතායුකො වසස්සතථීථී වසස්සතස්ස අවචයෙන අනභිසමෙනානී චත්තාරි අරියසච්චානී අභිසමෙස්සසීති⁴. අත්ථවසිකෙන භික්ඛවෙ, කුලපුත්තෙන අලං උපගන්තුං. තං කිස්ස හෙතු: අනමතඥොයං භික්ඛවෙ, සංසාරො, පුබ්බා කොටී න පඤ්ඤායතී සත්තිපභාරානං අසිපභාරානං⁵ එවංකෙච තං භික්ඛවෙ, අස්ස. න ඛො පනාහං භික්ඛවෙ, සහදුකෙඛන සහදෙමනඥෙස්සන චතුක්කං අරියසච්චානං අභිසමයං වදමී. අපි චාහං භික්ඛවෙ, සභ්භුබ්බෙන සභ්භෙයාමනඥෙස්සන චතුක්කං අරියසච්චානං අභිසමයං වදමී. කතමෙසං චතුක්කං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනීපටිපද්‍ය අරියසච්චස්ස. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛන්ති” යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපද්‍ය”ති යොගො කරණියොති.

12. 4. 6

පාණසුත්තං

3878. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පුරිසො යං ඉමස්මිං ජලුද්දිපෙ තිණකට්ඨසාධාපලාසං තචෙඡන්ධා එකජ්ඣං සංහරෙය්‍ය, එකජ්ඣං සංහරිත්වා සුලං කරෙය්‍ය, සුලං කත්වා යෙ මහාසමුද්දෙ මහන්තකා පාණා තෙ මහන්තකෙසු සුලෙසු ආවුණෙය්‍ය⁶, යෙ මහාසමුද්දෙ මජ්ඣමකා පාණා තෙ මජ්ඣමකෙසු සුලෙසු ආවුණෙය්‍ය, යෙ මහාසමුද්දෙ සුබ්බමකා පාණා තෙ සුබ්බමකෙසු සුලෙසු ආවුණෙය්‍ය.⁷ අපරියාදිත්තං ච භික්ඛවෙ, මහාසමුද්දෙ ඔළාරිකා පාණා අස්සු. අථ ඉමස්මිං ජලුද්දිපෙ තිණකට්ඨසාධාපලාසං පරිකඛයං පරියාදනං ගචෙඡය්‍ය. අතො⁸ බහුත්තරා ඛො භික්ඛවෙ, මහාසමුද්දෙ සුබ්බමකා පාණා, යෙ න සුක්කරා සුලෙසු ආවුණිතුං. තං කිස්ස හෙතු: සුබ්බමත්තා භික්ඛවෙ, අත්තභාවස්ස. එවං මහා ඛො භික්ඛවෙ, අපායො. එවං මහන්තකො ඛො භික්ඛවෙ, අපායමභා පරිමුත්තො දිට්ඨිසම්පන්නො පුත්තලො යො “ඉදං දුක්ඛන්ති” යථාභුතං පජානාති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපද්‍ය”ති යථාභුතං පජානාති. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛන්ති” යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපද්‍ය”ති යොගො කරණියොති.

1. වදෙය්‍ය - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 2. එවමො - සී 1, 2.
 3. සත්තිසතෙහි - සී 1, 2.
 4. අභිසමෙස්සසීති - මජ්ඣං, සී 1, 2.
 5. අසිපභාරානං උසුපභාරානං ඵරසුපභාරානං - ස්‍යා.
 6. සභාව - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 7. අවිනෙය්‍ය - සී 1, 2.
 8. ඉතො - මජ්ඣං, තතො - සී 1.

12. 4. 5

සකතිසත සූත්‍රය

3877. මහණෙනි, යම්සේ වස් සියයක් ආයු ඇති වස් සියයක් ජීවත්වනසුලු පුරුෂයෙක් වේ ද, තෙල මොහුට මෙසේ කියන්නාහු ය: “එම්බා පුරුෂය, එව. පෙරවරු නා සැත් සියයෙකින් පෙළන්නාහ. මද්දහන සැත් සියයෙකින් පෙළන්නාහ. පස්වරු සැත් සියයෙකින් පෙළන්නාහ. එම්බා පුරුෂය, ඒ තෝ දවස් පතා තුන් තුන් සැත් සියයෙන් පෙළනු ලබන්නේ වස් සියයක් ආයු ඇත්තේ වස් සියයක් ජීවත්වනසුලු වූයේ වස් සියය ඇවෑමෙන් අවබෝධ නො කළ වතුරාය්‍යසත්‍යය අවබෝධ කරන්නෙහි” යි. මහණෙනි, අනුසස් දක්නා කුලපුතු විසින් එළඹෙන්නට සුදුසු යි. ඒ කවර හෙයින් යත්: “මහණෙනි, මෙසසර නොදත් අක්මුල් ඇත්තේ ය. සැත්පහර කටුපහර පිළිබඳ පෙරපසු කෙළවරෙක් නො පෙනේ. මහණෙනි, මෙය මෙසේත් වන්නේ ය: “මහණෙනි, මම සදුක් ව සදෙමනස් ව සිවුඅරියස් අවබෝධයක් නො ම කියමි. මහණෙනි, වැලියු මම සුව සහිත ව සොමනස් සහිත ව සිවුඅරියස් අවබෝධ කිරීම කියමි. කවර සිවුසස් ද යත්: “දුඃඛාය්‍යසත්‍ය ය ... දුඃඛනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපදාය්‍යසත්‍ය ” යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහිලා “මේ දුක්ක” යි විය්‍ය කටයුතු... “මේ දුක්කනිරෝධගාමිනීපටිපදාරියසවච” යි විය්‍ය කටයුතු යි.

12. 4. 6

පාණ සූත්‍රය

3878. මහණෙනි, යම්සේ පුරුෂයෙක් මේ දඹදිව තණ දූව අතුපත් සැස එක් කොට රැස් කරන්නේ ය. එක් කොට රැස් කර හුල් කරන්නේ ය. හුල් කොට මහමුහුදෙහි යම් ප්‍රාණිහු වෙත් නම් ඔවුන් මහත් හුල්හි අමුණන්නේ ය. මහමුහුදෙහි යම් මැදුම් පමණ ප්‍රාණිහු වෙත් නම් ඔවුන් මැදුම් පමණ හුල්හි අමුණන්නේ ය. මහමුහුදෙහි යම් සියුම් ප්‍රාණිහු වෙත් නම් ඔවුන් සියුම් හුල්හි අමුණන්නේ ය යන යමෙක් වේ ද, මහණෙනි, (එහිලා) මහමුහුදෙහි ඖදරික ප්‍රාණිහු නො ගන්නා ලද්දෝ වන්නාහ. වැලි මේ දඹදිව තණ දූව අතුපත් ඝෂයවීමට අවසන් වීමට යන්නේ ය. යම් කෙනෙක් හුල්හි අමුණන්නට සුකර නො වෙත් නම් මහමුහුදෙහි එබඳු සියුම් ප්‍රාණිහු එයට වඩා ඉතා බොහෝ වෙත්. ඒ කවර හෙයින් යත්: “මහණෙනි, අත්බැව සියුම් බැවිනි.” මහණෙනි, අපාය මෙසේ මහත් ය. මහණෙනි, මෙසේ මහත් අපායෙන් යමෙක් “මේ දුක්ක” යි තතුසේ දනී නම් ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි තතුසේ දනී නම් එබඳු දිට්‍රසපත් පුභුල් තෙමේ මිදුණේ ය. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුඃඛ” යි විය්‍ය කටයුතු ... “මේ දුඃඛනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපද” යි විය්‍ය කටයුතු යි.

12. 4. 7

සුරියපමසුතනං

3879. සුරියසස¹ භික්ඛවෙ, උදයතො එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං අරුණග්ගං. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, භිතඤ්ඤා වතුන්තං අරියසච්චානං යථාභුතං අභිසමයාය එතං පුබ්බඛගමං එතං පුබ්බනිමිත්තං යදිදං සමොදිධ්ඪි. සමොදිධ්ඪිකසෙසතං භික්ඛවෙ, භිතඤ්ඤා පාටිකඛිබං “ඉදං දුක්ඛන්ති යථාභුතං පජානිස්සති -පෙ- අයං දුක්ඛන්තිරොධගාමිනී පටිපදති යථාභුතං පජානිස්සති”. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛන්තිරොධගාමිනී පටිපද”ති යොගො කරණියොති.

12. 4. 8

දුතිය සුරියපමසුතනං

3880. යාවකීවඤ්ඤා මෙ භික්ඛවෙ, වජ්ඣමසුරියා ලොකෙ නුපපජ්ජන්ති, නෙව තාව මහතො ආලොකස්ස පාතුභාවො හොති මහතො ඔභාසස්ස. අක්ඛන්තමං² තද හොති අක්ඛකාරතිමිසා. නෙව තාව රත්තන්දිවා පඤ්ඤායන්ති. න මාසඛමාසා පඤ්ඤායන්ති. න උතුසංචච්ඡරා පඤ්ඤායන්ති. යතො ව ඛො භික්ඛවෙ වජ්ඣමසුරියා ලොකෙ උපපජ්ජන්ති, අථ මහතො ආලොකස්ස පාතුභාවො හොති, මහතො ඔභාසස්ස. නෙව³ අක්ඛන්තමං තද හොති, න අක්ඛකාරතිමිසා. අථ රත්තන්දිවා පඤ්ඤායන්ති. මාසඛමාසා පඤ්ඤායන්ති. උතුසංචච්ඡරා පඤ්ඤායන්ති.

එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යාවකීවඤ්ඤා තථාගතො ලොකෙ නුපපජ්ජති අරහං සමමාසමුද්ධො, නෙව තාව මහතො ආලොකස්ස පාතුභාවො හොති මහතො ඔභාසස්ස. අක්ඛන්තමං තද හොති. අක්ඛකාරතිමිසා. නෙව තාව වතුන්තං අරියසච්චානං ආචික්ඛන්තා හොති දෙසනා පඤ්ඤාපනා පට්ඨපනා විචරණා විහජනා උත්තානීකමමං. යතො ව ඛො භික්ඛවෙ, තථාගතො ලොකෙ උපපජ්ජති අරහං සමමාසමුද්ධො. අථ මහතො ආලොකස්ස පාතුභාවො හොති මහතො ඔභාසස්ස. නෙව අක්ඛන්තමං තද හොති. න අක්ඛකාරතිමිසා. අථ වතුන්තං අරියසච්චානං ආචික්ඛන්තා හොති දෙසනා පඤ්ඤාපනා පට්ඨපනා විචරණා විහජනා උත්තානීකමමං. කතමෙසං වතුන්තං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චාසස්ස -පෙ- දුක්ඛන්තිරොධගාමිනියා පටිපදය අරියසමවස්ස. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛන්තිරොධගාමිනී පටිපද”ති යොගො කරණියොති.

1. සුරියසස - මජ්ඣං.
 2. අක්ඛන්තමං - මජ්ඣං, සා.
 3. න - සීඉ, පී. 1,2.

12. 4. 7

සුරියුපම සූත්‍රය

3879. මහණෙනි, යම් මේ අරුණොදයයෙක් වේ නම් උද වන හිරුට මෙය පෙරටු ය. මෙය පෙර නිමික්ක ය. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් මේ සමදිට්‍තෙක් වේ නම් මහණහට සිවුඅරියස් තතුයේ නුවණින් පිළිවිදිනු පිණිස මෙය පෙරටු ය, මෙය පෙර නිමික්ක ය. මහණෙනි සමදිටු ගත් මහණහු විසින් “මේ දුක්”යි තතුයේ දැනගන්නේ ය ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි තතුයේ දැනගන්නේ ය” යන මෙය කැමති විය යුතු යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුඃඛ” යි වියා කටයුතු ... “මේ දුඃඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපද” යි වියා කටයුතු යි.

12. 4. 8

දුතිය සුරියුපම සූත්‍රය

3880. මහණෙනි, යම් තාක් මේ සඳහිරුහු ලොව නූපදිද්ද, ඒ තාක් මහත් එලිය මහත් බැබළීම පහළවීමෙක් නො ම වේ. එකල්හි ගනදුර, බලවත් කළුවර වෙයි. ඒ තාක් ඊදවල් නො ම පෙනේ. මස් අඩමස් නො ම පෙනේ. සෘතුසංවත්සර නො ම පෙනේ. මහණෙනි, යම් කලෙක සඳහිරුහු ලොව උපදිද්ද එකල්හි මහත් එලිය මහත් බැබළීම පහළවීම වේ. එකල්හි ගනදුර නො ම වේ. බලවත් කළුවර නො ම වේ. එකල්හි ඊදවල් පෙනේ. මස් අඩමස් පෙනේ. සෘතුසංවත්සර පෙනේ.

මහණෙනි, එසෙයින් ම අර්හත් සමාක් සම්බුද්ධ වූ තථාගතයෝ යම් තාක් ලොව නූපදිත් ද, ඒ තාක් මහත් එලිය මහත් බැබළීම පහළවීමෙක් නො වේ. එකල්හි ගනදුර, බලවත් කළුවර වේ. ඒ තාක් චතුරායාසනය ප්‍රකාශ කිරීමෙක් දෙශනා කිරීමෙක් පැනවීමෙක් පිහිටුවීමෙක් විවර කිරීමෙක් බෙදීමෙක් උඩුහුරු කිරීමෙක් නො ම වේ. මහණෙනි, අර්හත් සමාක්සම්බුද්ධ වූ තථාගතයෝ යම් කලෙක ලොව උපදිත් ද, එකල මහත් එලිය මහත් බැබළීම පහළවීම වේ. එකල ගනදුර නොම වේ. බලවත් කළුවර නො ම වේ. එකල චතුරායාසනය ප්‍රකාශ කිරීම දෙශනා කිරීම පැනවීම පිහිටුවීම විවර කිරීම බෙදීම උඩුහුරු කිරීම වේ. කවර චතුරායාසනය යත්: දුඃඛායාසනය ය ... දුඃඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදායාසනය යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුඃඛ” යි වියා කටයුතු ... “මේ දුඃඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපද” යි වියා කටයුතු යි.

12. 4. 9

ඉද්ධිලසුක්ඛං

3881. යෙ හි කෙච්චි භික්ඛවෙව සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යථාභූතං නපපජානන්ති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද”ති යථාභූතං නපපජානන්ති. තෙ අඤ්ඤාසස සමණසස වා බ්‍රාහ්මණසස වා මුඛං ඔලොකෙන්නී “අයං නුන හවං ජානං ජානාති පසසං පසසනී”ති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙව, තුලපිච්ච වා කප්පාසපිච්ච වා ලහුකො වාතුපාදනො සමෙ භූමිභාගෙ නික්ඛිකො, තමෙනං පුරුජීමො වාතො පච්ඡිමෙන සංහරෙය්‍ය, පච්ඡිමො වාතො පුරුජීමෙන සංහරෙය්‍ය, උක්ඛරො වාතො දක්ඛිණෙන සංහරෙය්‍ය, දක්ඛිණො වාතො උක්ඛරෙන සංහරෙය්‍ය. තං කිසස හෙතු: ලහුකතො භික්ඛවෙව, කප්පාසපිච්චනො. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙව, යෙ කෙච්චි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යථාභූතං නපපජානන්ති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද”ති යථාභූතං නපපජානන්ති. තෙ අඤ්ඤාසස සමණසස වා බ්‍රාහ්මණසස වා මුඛං ඔලොකෙන්නී “අයං නුන හවං ජානං ජානාති පසසං පසසනී”ති, තං කිසස හෙතු? අද්ධිකතො භික්ඛවෙව, චතුක්ඛං අරියසච්චානං.

යෙ ව ඛො කෙච්චි භික්ඛවෙව, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යථාභූතං පජානන්ති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද”ති යථාභූතං පජානන්ති, තෙ නාඤ්ඤාසස සමණසස වා බ්‍රාහ්මණසස වා මුඛං ඔලොකෙන්නී “අයං නුන හවං ජානං ජානාති පසසං පසසනී”ති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙව, අයොධිලො වා ඉද්ධිලො වා ගමනීරනෙමො සුනිබාතො අවලො අසමපකමි. පුරුජීමාය වෙපි දිසාය ආගවෙජය්‍ය භුසා වාතච්චි, නෙව නං සධකමෙපය්‍ය න සමපකමෙපය්‍ය න සමචලෙය්‍ය. පච්ඡිමාය වෙපි දිසාය -පෙ- උක්ඛරාය වෙපි දිසාය -පෙ- දක්ඛිණාය වෙපි දිසාය ආගවෙජය්‍ය භුසා වාතච්චි, නෙව නං සධකමෙපය්‍ය න සමපකමෙපය්‍ය න සමචලෙය්‍ය. තං කිසස හෙතු? ගමනීරතො භික්ඛවෙව, නෙමසස, සුනිබාතතො ඉද්ධිලසස. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙව, යෙ හි කෙච්චි සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යථාභූතං පජානන්ති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද”ති යථාභූතං පජානන්ති. තෙ නාඤ්ඤාසස සමණසස වා බ්‍රාහ්මණසස වා මුඛං ඔලොකෙන්නී “අයං නුන හවං ජානං ජානාති පසසං පසසනී”ති. තං කිසස හෙතු? අද්ධිකතො භික්ඛවෙව, චතුක්ඛං අරියසච්චානං. කතමෙසං චතුක්ඛං: දුක්ඛසස අරියසච්චසස -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමීනියා පටිපදය අරියසච්චසස. තසමානිභ භික්ඛවෙව, “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද”ති යොගො කරණියොති.

1. උලොකෙන්නී - මජ්ඣ, පි 1, 2.
 2. යෙ හි කෙච්චි - සා.

12. 4. 9

ඉන්ද්‍රඛිල සුත්‍රය

3881. මහණෙනි, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකැ” යි තතුයේ නො දනිද්ද ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි තතුයේ නො දනිද්ද, ඔහු “මේ හවත් තෙමේ එකානායෙන් දන්නේ දනී, දක්නේ දකී” යි අන් මහණකුගේ හෝ බමුණකුගේ හෝ අදහස බලන්. මහණෙනි, යම්යේ සැහැල්ලු වූ වාගන්තා භික්ෂුල්පුලුන හෝ කපුපුලුන හෝ සම බිමක තබන ලද්දේ වේ ද, ඒ මෙය පෙරදිගින් හමන වාතය පැළදිගට ගෙනයන්නේ ය. පැළදිගින් හමන වාතය පෙරදිගට ගෙනයන්නේ ය. උතුරුදිගින් හමන වාතය දකුණුදිගට ගෙනයන්නේ ය. දකුණුදිගින් හමන වාතය උතුරුදිගට ගෙනයන්නේ ය. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, කපුපුලුන සැහැල්ලු බැවිනි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකැ” යි තතුයේ නො දනිද්ද ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි තතුයේ නො දනිද්ද, ඔහු “මේ හවත් තෙමේ එකානායෙන් දන්නේ දනී, දක්නේ දකී” යි අන් මහණකුගේ හෝ බමුණකුගේ හෝ අදහස බලන්. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, සිවුඅරියස් නුදුටු බැවිනි.

මහණෙනි, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ මේ දුකැ යි තතුයේ දනිද්ද ... මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි තතුයේ දනිද්ද, ඔහු “මේ හවත් තෙමේ එකානායෙන් දන්නේ දනී, දක්නේ දකී” යි අන් මහණකුගේ හෝ බමුණකුගේ හෝ අදහස නො බලන්. මහණෙනි, යම්යේ ගැඹුරු බිමට පිවිසි නිවාට ඇති මැනවින් සිටුවන ලද නිසල වූ නො සැලෙනසුලු යහලෙක් හෝ හිමි කණුවෙක් හෝ වේ ද, ඉදිනුදු පෙරදිගින් බලවත් කුණාටුවෙක් එන්නේ නම් එය නො ම සල්වන්නේ ය. වෙසෙයින් නො ම සල්වන්නේ ය. නො ම වෙවුළුවන්නේ ය. ඉදිනුදු පැළ දිගින් ... ඉදිනුදු උතුරු දිගින් ... ඉදිනුදු දකුණුදිගින් බලවත් කුණාටුවෙක් එන්නේ නම් එය නො ම සල්වන්නේ ය. වෙසෙයින් නො ම සල්වන්නේ ය. නො ම වෙවුළුවන්නේ ය. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මූල ගැඹුරු බැවිනි, හිමිකණුව මැනවින් සිටුවන ලද බැවිනි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකැ” යි තතුයේ දනිද්ද, ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි තතුයේ දනිද්ද, ඔහු “මේ හවත් තෙමේ එකානායෙන් දන්නේ දනී, දක්නේ දකී” යි අන් මහණකුගේ හෝ බමුණකුගේ හෝ අදහස නො බලන්. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, සිවුඅරියස් මැනවින් දුටු බැවිනි. කවර සිවුඅරියස් ද යත්: “දුඛායාඨසත්‍යා ය ... දුඛනිරොධගාමිනී ප්‍රතිපදාඨ සත්‍යා යි”. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මේ දුඛ යි වීයාඨ කටයුතු ... “මේ දුඛනිරොධගාමිනී ප්‍රතිපද” යි වීයාඨ කටයුතු යි.

12. 4. 10

වාදසුත්තං

3882. යො හි කොච්චි භික්ඛවෙ, භික්ඛු “ඉදං දුක්ඛි”න්ති යථාභූතං පජානාති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදු”ති යථාභූතං පජානාති. පුරුක්ඛිමාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡය්‍ය සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා වාදකීකො වාදගවෙසී වාදමස්ස ආරොපෙස්සාමිති. “තං වත සහධම්මෙන සංකමෙපස්සති වා සමපකමෙපස්සති වා සමපවාලෙස්සති වා”ති නෙතං යානං විජජති. පච්ඡිමාය වෙපි දිසාය -පෙ- උත්තරාය වෙපි දිසාය -පෙ- දකුණිණාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡය්‍ය සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා වාදකීකො වාදගවෙසී වාදමස්ස ආරොපෙස්සාමිති, “තං වත සහධම්මෙන සංකමෙපස්සති වා සමපකමෙපස්සති වා සමපවාලෙස්සති වා”ති නෙතං යානං විජජති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, සීලා යුපො සොළස කුකඤ්ඤො තසිස අසුඤ්ඤා අට්ඨ කුකඤ්ඤ හෙට්ඨානෙමධගමා අට්ඨ කුකඤ්ඤ උපරිනෙමස්ස. පුරුක්ඛිමාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡය්‍ය භුසා වාතවුට්ඨි නෙව තං සංකමෙපය්‍ය න සමපකමෙපය්‍ය න සමපවාලෙය්‍ය. පච්ඡිමාය වෙපි දිසාය -පෙ- උත්තරාය වෙපි දිසාය -පෙ- දකුණිණාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡය්‍ය භුසා වාතවුට්ඨි නෙව තං සංකමෙපය්‍ය න සමපකමෙපය්‍ය න සමපවාලෙය්‍ය. තං කිසිස හෙතු? ගමභීරතො භික්ඛවෙ, නෙමස්ස, සුත්තිධාතතො සීලායුපස්ස.

ඵවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යො හි කොච්චි භික්ඛු ඉදං දුක්ඛින්ති යථාභූතං පජානාති -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදුති යථාභූතං පජානාති, පුරුක්ඛිමාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡය්‍ය සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා වාදකීකො වාදගවෙසී වාදමස්ස ආරොපෙස්සාමිති. තං වත සහධම්මෙන සංකමෙපස්සති වා සමපකමෙපස්සති වා සමපවාලෙස්සති වාති නෙතං යානං විජජති. පච්ඡිමාය වෙපි දිසාය -පෙ- උත්තරාය වෙපි දිසාය -පෙ- දකුණිණාය වෙපි දිසාය ආගච්ඡය්‍ය සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා වාදකීකො වාදගවෙසී වාදමස්ස ආරොපෙස්සාමිති. තං වත සහධම්මෙන සංකමෙපස්සති වා සමපකමෙපස්සති වා සමපවාලෙස්සති වාති නෙතං යානං විජජති. තං කිසිස හෙතු? සුදිට්ඨතො භික්ඛවෙ, චතුන්තං අරියසථානං. කතමෙසං චතුන්තං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනියා පටිපදුය අරියසච්චස්ස. තසමාතිහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛින්ති” යොගො කරණීයො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපදු”ති යොගො කරණීයොති.

සිංසපාවනවග්ගො චතුසො.

තත්‍රාද්දන්තං:

සිංසපා ඛදිරො දණ්ණො වෙලො සත්ඨසනෙන ව,
පාණො ඉච්ච සුරියුපමා ඉඤ්ඤිලො වාදෙන වාති.

12. 4. 10

වාද සූත්‍රය

3882. මහණෙනි, යම් කිසි මහණෙක් “මේ දුකැ”යි තතුයේ දැනී ද ... “මේ දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුයේ දැනී ද ඉදිනුදු දෙස් කැමති දොස් සොයනසුලු මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ “මොහුට දොස් නගන්නෙමි”යි පෙරදිගින් එන්නේ නම් කරුණු සහිත ව එකාන්තයෙන් “ඔහු සල්වන්නේ යි හෝ මැනවින් සල්වන්නේ යි හෝ වෙවුළුවන්නේ යි හෝ” “මෙ කරුණ නැත. ඉදිනුදු පැළදිගින් ... ඉදිනුදු උතුරුදිගින් ... ඉදිනුදු දොස් කැමති දොස් සොයන මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ “මොහුට දොස් නගන්නෙමි”යි දකුණුදිගින් එන්නේ නම් කරුණු සහිතව එකාන්තයෙන් “ඔහු සල්වන්නේ යි හෝ වෙසෙසින් සල්වන්නේ යි හෝ වෙවුළුවන්නේ යි හෝ” යි මෙ කරුණ නැත. මහණෙනි, යම්සේ සොළොස්හත් ගැල්ටැඹෙක් වේ ද එහි අටහතෙක් වළ යටට ගියේ ය. අටහතෙක් වළ මතුයෙහි සිටියේ ය. ඉදිනුදු පෙරදිගින් බලවත් කුණාටුවෙක් එන්නේ නම් එය නො ම සල්වන්නේ ය. වෙසෙසින් නො ම සල්වන්නේ ය. නො ම වෙවුළුවන්නේ ය. ඉදිනුදු පැළදිගින් ... ඉදිනුදු උතුරුදිගින් ... ඉදිනුදු දකුණුදිගින් දැඩි සුළඟෙක් එන්නේ නම් එය නො ම සල්වන්නේ ය. නො ම වෙසෙසින් සල්වන්නේ ය නො ම වෙවුළුවන්නේ ය. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මුල ගැඹුරු බැවිනි ගල්ටැඹ මැනවින් සිටුවන ලද බැවිනි.

මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කිසි මහණෙක් “මේ දුකැ”යි තතුයේ දැනී ද ... “මේ දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුයේ දැනී ද, ඉදිනුදු දෙස් කැමති දොස් සොයන මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ “මොහුට දොස් නගන්නෙමි” යි පෙරදිගින් එන්නේ නම් කරුණු සහිත ව එකාන්තයෙන් “ඔහු සල්වන්නේ යි හෝ වෙසෙසින් සල්වන්නේ යි හෝ වෙවුළුවන්නේ යි හෝ” යි මෙකරුණ නැත. ඉදිනුදු පැළදිගින් ... ඉදිනුදු උතුරුදිගින් ... ඉදිනුදු දොස් කැමති දොස් සොයන මහණෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ “මොහුට දොස් නගන්නෙමි”යි දකුණු දිගින් එන්නේ නම් කරුණු සහිත ව එකාන්තයෙන් “ඔහු සල්වන්නේ යි හෝ වෙසෙසින් සල්වන්නේ යි හෝ වෙවුළුවන්නේ යි හෝ”යි මෙකරුණ නැත. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, චතුරාය්-සත්‍ය ය මැනවින් දුටුබැවිනි. කවර චතුරාය්සත්‍ය යත්: “දුඛාය්-සත්‍ය ය... දුඛනිරොධගාමිනී ප්‍රතිපදාය්සත්‍ය යි”. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුඛ” යි වියා කටයුතු ... “මේ දුඛනිරොධ-ගාමිනී පටිපද”යි වියා කටයුතු යි.

සිවුවැනි සිංසපාවනවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

සිංසපා බදිර දණ්ඛ, වෙල, සත්තසන පාණ යි සයෙක් ද සුරියොපම සුතුරු දෙකෙක් ද ඉඤ්චිල වාද යි දෙකෙක් ද යි මුළුල්ල දශයෙකි යි.

5. පපාන වග්ගො

12. 5. 1

විනතාසුතකං

3883. එකං සමයං භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළවනෙ කලඤ්ඤකනිවාපෙ, තත්‍ර ඛො භගවා භික්ඛු ආමනෙතසි. භුතපුබ්බං භික්ඛවෙ, අඤ්ඤතරො පුරිසො රාජගහා නික්ඛමිඤ්ඤා ලොකචිත්තං විනෙතස්සාමිති යෙන සුමාගවා¹ පොකඛරණී තෙනුපසංකමි. උපසංකමිඤ්ඤා සුමාගවාය පොකඛරණියා තීරෙ නිසීදි. ලොකචිත්තං විනෙතනෙතා. අඤ්ඤා ඛො භික්ඛවෙ, සො පුරිසො සුමාගවාය පොකඛරණියා චතුරඛගිනිං² සෙනං භිසමුලාලං පවිසන්තිං. දිස්වානස්ස එතදගොසි. උච්චනෙතා'සමි නාමාහං. විචෙතොසමි නාමාහං. යං ලොකෙ නත්ථි තං මයා දිට්ඨන්ති.

අථ ඛො භික්ඛවෙ, සො පුරිසො රාජගහං³ පවිසිඤ්ඤා මහාජනකායස්ස ආරොවෙසි. උච්චනෙතා'සමි නාමාහං භනෙත, විචෙතොසමි නාමාහං භනෙත. යං ලොකෙ නත්ථි තං මයා දිට්ඨන්ති. යථා කථමපන ඤං අමෙහා පුරිස උච්චනෙතා කථං විචෙතො කිඤ්ඤ ලොකෙ නත්ථි යං තයා දිට්ඨන්ති. ඉධාහං භනෙත රාජගහා නික්ඛමිඤ්ඤා ලොකචිත්තං විනෙතස්සාමිති යෙන සුමාගවා පොකඛරණී තෙනුපසංකමි. උපසංකමිඤ්ඤා සුමාගවාය පොකඛරණියා තීරෙ නිසීදි. ලොකචිත්තං විනෙතනෙතා. අඤ්ඤා ඛො භනෙත සුමාගවාය පොකඛරණියා චතුරඛගිනිං සෙනං භිසමුලාලං පවිසන්තිං. එවං ඛො භනෙත උච්චනෙතා. එවං විචෙතො. ඉදංඤ්ඤා ලොකෙ නත්ථි යං මයා දිට්ඨන්ති. තස්ස ඤං අමෙහා පුරිස උච්චනෙතා, තස්ස විචෙතො. ඉදංඤ්ඤා ලොකෙ නත්ථි යං තයා දිට්ඨන්ති. තං ඛො පන භික්ඛවෙ සො පුරිසො භුතං යෙව අඤ්ඤ, නො අභුතං.

භුතපුබ්බං භික්ඛවෙ, දෙවාසුරසඛයාමො සමුපබ්බුලොහා අහොසි. තස්මිං ඛො පන භික්ඛවෙ, සඛයාමෙ දෙවා ජීනිංසු. අසුරා පරාජිනිංසු. පරාජිතා ච ඛො භික්ඛවෙ, අසුරා භීතා භිසමුලාලොන අසුරපුරං පවිසිංසු. දෙවානං යෙව මොභයමානා⁴ තස්මාතිභ භික්ඛවෙ, මා ලොකචිත්තං විනෙතථ සස්සතො ලොකොති වා අසස්සතො ලොකොති වා අනන්වා ලොකොති වා අනන්වා ලොකොති වා නං ජීවං නං සරිරන්ති වා අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරිරන්ති වා හොති තථාගතො පරමමරණාති වා න හොති තථාගතො පරමමරණාති වා හොති ච න ච හොති තථාගතො පරමමරණාති වා නෙව හොති න න හොති තථාගතො පරමමරණාති වා. තං කිස්ස හෙතු: නෙසා භික්ඛවෙ, විනතා අසුසංභිතා, නාදිබ්බවර්ධකා, න නිබ්බිද්දය, න වීරාගාය, න නිරොධාය, න උපසමාය, න අභිඤ්ඤාය, න සමොධාය, න නිබ්බානාය සංවත්තති.

1. සුමාගධා - මජ්ඣිම, සුඛා.
 2. පොකඛරණියා තීරෙ චතුරඛගිණිං - මජ්ඣිම, සුඛා.
 3. නගරං - මජ්ඣිම, සුඛා.
 4. ඛොභයමානා - සී 1, 2.

5. පපාන වර්ගය

12. 5. 1

විනතා සූත්‍රය

3883. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහනුවර සමීපයෙහි කලඤ්ඤකනිවාස නම් වෙළඳවනාරාමයෙහි වැඩවසන සේක. එහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හික්ෂුන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, පෙර වුවක් කියමි. එක්තරා පුරුෂයෙක් රජගහනුවරින් නික්ම ලෝ සිතිවිලි සිතන්නෙමි”යි සුමාගවා නම් පොකුණ වෙත එළඹියේ ය. එළඹ ලෝසිතිවිලි සිතමින් සුමාගවා පොකුණු තෙර හුන්නේ ය. මහණෙනි, ඒ පුරිස් තෙමේ සුමාගවා පොකුණෙහි නෙළුදලි තුළට පිවිසෙන සිවුරහ සෙනහක් දුටුයේ ය. දක ඔහුට මෙබඳු සිතෙක් විය: “ලොව යමක් නැත් නම් එය මවිසින් දක්නා ලදී, මම නම් උමතුටෙක්මි, මම නම් පහවූ සිතිවිලි ඇත්තෙක්මි”යි.

මහණෙනි, එකල්හි ඒ පුරිස් තෙමේ රජගහනුවරට පිවිස: හිමියනි, ලොව යමක් නැත් නම් එය මවිසින් දක්නා ලදී. මම නම් උමතුටෙක්මි. හිමියනි, මම නම් පහ වූ සිතිවිලි ඇත්තෙක්මි”යි මහදනමුඵවට සැලකෙළේ ය. එමඟ පුරුෂය ඒ කෙසේ නම් තෝ උමතුටෙක් වෙහි ද? කෙසේ පහ වූ සිතිවිලි ඇත්තෙක් වෙහි ද? ලොව නැති කීමෙක් නා විසින් දක්නා ලද දැයි? හිමියනි, “මෙහි මම රජගහනුවරින් නික්ම “ලෝසිතිවිලි සිතන්නෙමි”යි “සුමාගවා” පොකුණ වෙත එළඹියෙමි. එළඹ “සුමාගවා” පොකුණු තෙර ලෝසිතිවිලි සිතමින් හුන්නෙමි. හිමියනි, මම සුමාගවා පොකුණෙහි නෙළුදලි තුළට පිවිසෙන සිවුරහ සෙනහ දිටිමි. හිමියනි, මෙසේ මම උමතුටෙක්මි. මෙසේ පහ ව ගිය සිතිවිලි ඇත්තෙක්මි ලොව නැති මෙ ද මා විසින් දක්නා ලද”යි, එමඟ පුරුෂය, තෝ එකානනයෙන් උමතුටෙකි, එකානනයෙන් පහ ව ගිය සිතිවිලි ඇත්තෙකි. ලොව නැති මෙ ද නා විසින් දක්නා ලද දී. මහණෙනි, ඒ පුරිස් තෙමේ ඒ වුවක් ම දිටි. නුවුවෙක් නො වේ.

මහණෙනි, පෙර වුවක් කියමි: දෙවියන් හා අසුරයන් අතර යුද්ධයෙක් එළඹ සිටියේ විය. මහණෙනි, ඒ යුද්ධයෙහි දී දෙවියෝ දිනූහ. අසුරයෝ පැරදුණහ. මහණෙනි, පැරදුණු අසුරයෝ බියපත් වූවාහු දෙවියන්ගේ සිත් මුළා කරවමින් ම නෙළුදලියෙන් අසුර පුරයට පිවිසියහ. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “ලොකය ශාඛවන ය”යි හෝ “ලොකය අශාඛවන ය”යි හෝ “ලොකය අනනවත් ය”යි හෝ “ලොකය අනානවත් ය”යි හෝ “එය ජීවය එය ශරීරය”යි හෝ “ජීවය අනෙකක ශරීරය අනෙකක”යි හෝ “සත්ත්වයා මරණින් මතු වේ”යි හෝ “සත්ත්වයා මරණින් මතු නො වේ”යි හෝ “සත්ත්වයා මරණින් මතු වේ නො ද වේ”යි හෝ “සත්ත්වයා මරණින් මතු නො ම වේ නො ම නො වේ”යි හෝ “යි. ලෝ සිතිවිලි නහමක් සිතවූ. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ සිතිවිලි වැඩ සහිත නො වේ. මගබලසරට මුල් නො වේ. නිර්වේදය පිණිස නො පවතී. විරාගය පිණිස නො පවතී නිරොධය පිණිස නො පවතී ව්‍යුපගමය පිණිස නො පවතී අභිඤ්ඤාය පිණිස නො පවතී සමෙඛාධිය පිණිස නො පවතී නිර්වාණය පිණිස නො පවතී.

විනෝනනා ව ටො තුමෙහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛ”න්ති විනෝනයාථ, “අයං දුක්ඛසමුදයො”ති විනෝනයාථ, “අයං දුක්ඛනිරෝධො”ති විනෝනයාථ, “අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද”ති විනෝනයාථ. නං කීසස හෙතු: එසා භික්ඛවෙ, විනානා අක්ඛසංහිතා, එසා ආදිබ්බවට්ඨිකා, එසා නිබ්බදය විරාගාය නිරෝධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සමෙධාධාය නිබ්බානාය සංවහන්ති. තස්මානිහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපද”ති යොගො කරණියොති.

12. 5. 2

පපාතසුක්ඛං

3884. එකං සමයං හගවා රාජගහෙ විහරති ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ. අථ ඛො හගවා භික්ඛු ආමනෝසි: “ආයාම භික්ඛවෙ, යෙන පටිභානකුටො තෙනුපසඤ්ඤාමිසසාම දිවා විහාරායා”ති. ‘එවමහනෝ’ති ඛො තෙ භික්ඛු හගවතො පට්ටසෙසාසුං. අථ ඛො හගවා සමබ්භුලෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං යෙන පටිභානකුටො තෙනුපසඤ්ඤාමි. අදදසා ඛො අඤ්ඤාතරො භික්ඛු පටිභානකුටෙ මහනාං පපාතං. දිස්වාන හගවනාං එතදවොච: “මහා වතායං හනෝ, පපාතො, සුමහා වතායං හනෝ, පපාතො, අත්ථි නු ඛො හනෝ, ඉමමහා පපාතා අඤ්ඤා පපාතො මහනාතරො ව හයානකතරො¹ වා”ති? “අත්ථි ඛො භික්ඛු, ඉමමහා පපාතා අඤ්ඤා පපාතො මහනාතරො ව හයානකතරො වා”ති. කතමො පන හනෝ², ඉමමහා පපාතා අඤ්ඤා පපාතො මහනාතරො ව හයානකතරො වාති?

යෙ භි කෙවි භික්ඛු සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉදං දුක්ඛන්ති යථාභූතං නපපජානන්ති. අයං දුක්ඛසමුදයොති යථාභූතං නපපජානන්ති. අයං දුක්ඛනිරෝධොති යථාභූතං නපපජානන්ති. අයං දුක්ඛනිරෝධගාමීනී පටිපදති යථාභූතං නපපජානන්ති. තෙ ජාතිසංවහන්තිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරමන්ති. ජරාසංවහන්තිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරමන්ති. මරණසංවහන්තිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරමන්ති. සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනසුපායාසසංවහන්තිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරමන්ති. තෙ ජාතිසංවහන්තිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරතා ජරාසංවහන්තිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරතා මරණසංවහන්තිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරතා සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනසුපායාසසංවහන්තිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරතා ජාතිසංවහන්තිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛරොන්ති. ජරාසංවහන්තිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛරොති. මරණසංවහන්තිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛරොන්ති. සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනසුපායාසසංවහන්තිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛරොන්ති.

1. සුභයානකො - මජ්ඣ. 2. කතමො පන භික්ඛවෙ - පි 1, 2.

මහණෙනි, තෙපි සිතන්නහු නම් “මේ දුක්”යි සිතවු. “මේ දුක් හටගැනුමැ”යි සිතවු. “මේ දුක් වැළැක්මැ”යි සිතවු. “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ” යි සිතවු. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, මේ සිතිවිල්ල වැඩදයක ය. මේ මගබලසරට මුල් ය. මෙය නිර්වෙදය විරාගය නිරොධය ව්‍යුපශමය අභිඤ්ඤාය සමොධාය නිර්වාණය පිණිස පවතී. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්”යි වියඹි කට යුතු “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වියඹි කටයුතු යි.

12. 5. 2

පපාත සූත්‍රය

3884. එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහකුචර සමීපයෙහි ගිජුකුළුපව්වෙහි වැඩවසන සේක. එකල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂූන් ඇමතුවේක: මහණෙනි, “යමු දිවාච්ඡරණය පිණිස පටිභානකුටය වෙත එළඹෙන්නොමු”යි. ‘එසේ ය වහන්සැ’ යි ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිවදන් ඇස්වූහ. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බොහෝ භික්ෂූන් සමග පිළිබහන්කුළු වෙත එළඹියේක. එක්තරා මහණෙක් පිළිබහන්කුළෙහි මහත් ප්‍රපාතයක් දිටී. දැක භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේය: “වහන්ස, මේ ප්‍රපාතය එකානායෙන් මහති. වහන්ස, මේ ප්‍රපාතය එකානායෙන් ඉතා මහති. වහන්ස, මේ ප්‍රපාතයට වඩා ඉතා මහත් වූ ද ඉතා බිහිසුනු වූ ද අනෙක් ප්‍රපාතයක් ඇද්දෝ”යි “මහණ, මේ ප්‍රපාතයට වඩා ඉතා මහත් වූ ද ඉතා බිහිසුනු වූ ද අනෙක් ප්‍රපාතයක් ඇතැ”යි. වහන්ස, මේ ප්‍රපාතයට වඩා ඉතා මහත් වූ ද ඉතා බිහිසුනු වූ ද අනෙක් ප්‍රපාතය කවරේ ද යි.

මහණ, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුක්”යි තතුසේ නො දනිද් ද, “මේ දුක් හට ගැනුමැ”යි තතුසේ නො දනිද් ද, “මේ දුක් වැළැක්මැ” යි තතුසේ නො දනිද් ද, “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුසේ නො දනිද් ද, ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලෙත්. ජරාව පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලෙත්. මරණය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලෙත්. සොක පරිදෙව දුක්ඛ දෙමනස්ස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලෙත්. ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලුණාහු ජරාව පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලුණාහු මරණය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලුණාහු සොක පරිදෙව දුක්ඛ දෙමනස්ස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලුණාහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද, රැස් කෙරෙත්. ජරාව පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කෙරෙත්. මරණය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද, රැස් කෙරෙත්. සොක පරිදෙව දුක්ඛ දෙමනස්ස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කෙරෙත්.

තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛරීඤා ජරාසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛරීඤා මරණසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛරීඤා සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛරීඤා ජාතිපපාතමපි පපතනති ජරාපපාතමපි පපතනති මරණපපාතමපි පපතනති. සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසපපාතමපි¹ පපතනති. තෙ න පරිමුච්චන්ති ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දෙමනස්සෙහි උපායාසෙහි, න පරිමුච්චන්ති දුක්ඛසමානි වදමි.

යෙ ව ඛො කෙවි භික්ඛු සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යථාභුතං පජානන්ති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද”න්ති යථාභුතං පජානන්ති. තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු නාභිරමන්ති.² ජරාසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු නාභිරමන්ති. මරණසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු නාභිරමන්ති. සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු නාභිරමන්ති. තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අනභිරතා ජරාසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අනභිරතා මරණසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අනභිරතා සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අනභිරතා ජාතිසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ නාභිසඛ්ඛරොගන්ති. ජරාසංවත්තනිකෙපි³ සඛ්ඛාරෙ නාභිසඛ්ඛරොගන්ති. මරණසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ නාභිසඛ්ඛරොගන්ති. සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ නාභිසඛ්ඛරොගන්ති.

තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අනභිසඛ්ඛරීඤා ජරාසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අනභිසඛ්ඛරීඤා මරණසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අනභිසඛ්ඛරීඤා සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාස සංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අනභිසඛ්ඛරීඤා ජාතිපපාතමපි න පපතනති. ජරාපපාතමපි න පපතනති. මරණපපාතමපි න පපතනති. සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසපපාතමපි න පපතනති. තෙ පරිමුච්චන්ති ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛෙහි දෙමනස්සෙහි උපායාසෙහි, පරිමුච්චන්ති දුක්ඛසමානි වදමි. තසමානිහ භික්ඛු “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යොගො කරණීයො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද”න්ති යොගො කරණීයොති.

1. දෙමනස්සුපායාසසංවත්තනියපපාතමපි - සීචු, පි 2.
 2. න අභිරමන්ති - සායා.
 3. න අභිසඛ්ඛරොගන්ති - සායා

ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කොට ජරාව පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කොට මරණය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්ද රැස් කොට සොක පරිදෙව දුක්ඛ දෙමනස්ස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද, රැස් කොට ජාති ප්‍රපාතයට ද වැටෙත්. ජරාප්‍රපාතයට ද වැටෙත්. මරණප්‍රපාතයට ද වැටෙත්. සොක පරිදෙව දුක්ඛ දෙමනස්ස උපායාසප්‍රපාතයට ද වැටෙත්. ඔහු ජාතියෙන් ජරායෙන් මරණයෙන් සොකයෙන් පරිදෙවයෙන් දුක්ඛයෙන් දොමනස්සයෙන් උපායාසයෙන් නො මිදෙත්. දුකින් නො මිදෙති යි කියමි.

මහණ, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකු ”යි තතුයේ දැනිද්ද ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුයේ දැනිද් ද ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලෙත්. ජරාව පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලෙත්. මරණය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලෙත්. සොක පරිදෙව දුක්ඛ දෙමනස්ස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලෙත්. ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලුණාහු ජරාව පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලුණාහු මරණය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලුණාහු සොක පරිදෙව දුක්ඛ දෙමනස්ස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලුණාහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් නො කෙරෙත්. ජරාව පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් නො කෙරෙත්. මරණය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් නො කෙරෙත්. සොක පරිදෙව දුක්ඛ දෙමනස්ස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් නො කෙරෙත්.

ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් නො කොට ජරාව පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් නො කොට මරණය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් නො කොට සොක පරිදෙව දුක්ඛ දෙමනස්ස උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් නො කොට ජාතිප්‍රපාතයට ද නො වැටෙත්. ජරාප්‍රපාතයට ද නො වැටෙත්. මරණප්‍රපාතයට ද නො වැටෙත්. සොක පරිදෙව දුක්ඛ දෙමනස්ස උපායාස ප්‍රපාතයට ද නො වැටෙත්. ඔහු ජාතියෙන් ජරායෙන් මරණයෙන් සොකයෙන් පරිදෙවයෙන් දුක්ඛයෙන් දොමනස්සයෙන් උපායාසයෙන් මිදෙත්. (සියලු) දුකින් මිදෙති යි කියමි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මේ ‘දුක්ඛ’යි වීර්‍ය්‍ය කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරෝධගාමිනීපටිපද්”යි වීර්‍ය්‍ය කටයුතු යි.

12. 5. 3

පරිලාභසුක්තං

3885. අපී භික්ඛවෙ, මහාපරිලාභො නාම නිරයො තප්ඵ යං කිංඤ්චි වකඤ්ඤා රූපං පසසති, අනිට්ඨරූපංයෙව¹ පසසති, නො ඉට්ඨරූපං. අකන්තරූපංයෙව පසසති, නො කන්තරූපං. අමනාපරූපංයෙව පසසති, නො මනාපරූපං. යං කිංඤ්චි සොතෙන සද්දං සුඤ්ඤානි -පෙ- සාතෙන ගඤ්ඤං සායති -පෙ- ජීව්ජාය රසං සායති -පෙ- කායෙන ඵොට්ඨබ්බං චුසති -පෙ- යං කිංඤ්චි මනසා ධම්මං විජානාති අනිට්ඨරූපංයෙව විජානාති. නො ඉට්ඨරූපං. අකන්තරූපංයෙව විජානාති, නො කන්තරූපං. අමනාපරූපංයෙව විජානාති, නො මනාපරූපනී. එවං චුක්ඛෙ අඤ්ඤාතරො භික්ඛු හගවන්තා එතදවොච: “මහා වත සො හන්තො, පරිලාභො සුමහා වත සො හන්තො, ඤරිලාභො. අපී නු ඛො හන්තො, එතම්හා පරිලාභා අඤ්ඤා පරිලාභො මහන්තතරො ච හයානකතරොවා”ති? අපී ඛො භික්ඛු එතම්හා පරිලාභා අඤ්ඤා පරිලාභො මහන්තතරො ච හයානකතරො වාති. කතමො පත හන්තො, එතම්හා පරිලාභා අඤ්ඤා පරිලාභො මහන්තතරො ච හයානකතරො වාති?

යෙ භි කෙචි භික්ඛු, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා ඉදං දුක්ඛානී යථාභුතං නප්පජානන්ති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද්ද”ති යථාභුතං නප්පජානන්ති, තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරමන්ති -පෙ- සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරමන්ති. තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරතා -පෙ- සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරතා ජාතිසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛරොන්ති -පෙ- සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛරොන්ති. තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛරිත්වා -පෙ- සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛරිත්වා ජාතිපරිලාභෙනාපි පරිධස්සන්ති. ජරාපරිලාභෙනපි පරිධස්සන්ති, මරණපරිලාභෙනපි පරිධස්සන්ති, සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසපරිලාභෙනපි පරිධස්සන්ති. තෙ න පරිමුච්චන්ති ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛනී දෙමනසෙසහි උපායාසෙහි. න පරිමුච්චන්ති දුක්ඛසමානී වදුමි.

යෙ ව ඛො කෙචි භික්ඛු සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා “ඉදං දුක්ඛ”නී යථාභුතං පජානන්ති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද්ද”ති යථාභුතං පජානන්ති, තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු නාභිරමන්ති -පෙ- අනභිරතා -පෙ- නාභිසඛ්ඛරොන්ති -පෙ- අනභිසඛ්ඛරිත්වා ජාතිපරිලාභෙනපි න පරිධස්සන්ති, ජරාපරිලාභෙනපි න පරිධස්සන්ති, මරණපරිලාභෙනපි න පරිධස්සන්ති, සොකපරිදෙවදුක්ඛදෙමනස්සුපායාසපරිලාභෙනපි න පරිධස්සන්ති. තෙ පරිමුච්චන්ති ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුක්ඛනී දෙමනසෙසහි උපායාසෙහි පරිමුච්චන්ති දුක්ඛසමානී වදුමි. තසමානිහ භික්ඛු “ඉදං දුක්ඛ”නී යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද්ද”ති යොගො කරණියොති.

1. රූපඤ්ඤාව - මජ්ඣ., සා.
 2. ජාතිපරිධාභෙන - සීඉ, මජ්ඣ.

12. 5. 3

පරිලාභ සූත්‍රය

3885. මහණෙනි, මහාපරිලාභ නම් නිරයෙක් ඇත. එහි යම් කිසි රුවක් ඇසින් දකී නම් අනිටු රුවක් ම දකී. ඉටු රුවක් නො දකී. නො කැමති රුවක් ම දකී. කැමති රුවක් නො දකී. නො මනා රුවක් ම දකී. මනාරුවක් නො දකී. කනිත් යම් කිසි සදක් අසා නම් ... නැහැයෙන් ගඳක් ගනී නම් ... දිවින් රසක් විඳී නම් ... කයින් පහසක් පුඬී නම් ... සිතින් යම් කිසි දහමක් දනී නම් අනිටු රුවක් ම දනී. ඉටුරුවක් නො දනී. නො කැමති රුවක් ම දනී. කැමති රුවක් නො දනී. නො මනාරුවක් ම දනී. මනාරුවක් නො දනීයි. මෙසේ වදළ කල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැල කෙළේ ය: “වහන්ස, ඒ පරිලාභ නිරය එකාන්තයෙන් මහනි. වහන්ස, ඒ පරිලාභ නිරය එකාන්තයෙන් ඉතා මහනි. වහන්ස, මේ පරිලාභයට වඩා ඉතා මහත් වූ ද ඉතා බිහිසුනු වූ ද අනෙක් පරිලාභයෙක් ඇද්දෝ”යි? මහණ, මේ පරිලාභයට වඩා ඉතා මහත් වූ ද ඉතා බිහිසුනු වූ ද අනෙක් පරිලාභයෙක් ඇතැ යි. වහන්ස, මේ පරිලාභයට වඩා ඉතා මහත් වූ ද ඉතා බිහිසුනු වූ ද අන් පරිලාභය කවරේ දැයි?

මහණ, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකැ”යි තතුසේ නො දනිද්ද ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුසේ නො දනිද්ද, ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලෙත් .. සොක පරිදෙව දුකක දෙමනසු උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලෙත්. ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලුණාහු ... සොක පරිදෙව දුකක දෙමනසු උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලුණාහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කෙරෙත් ... සොක පරිදෙව දුකක දෙමනසු උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කෙරෙත්. ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කොට ... සොක පරිදෙව දුකක දෙමනසු උපායාස පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කොට ජාතිපරිදහයෙනු දු මුළුමනින් දූවෙත්. ජරාපරිදහයෙනු දු මුළුමනින් දූවෙත්. මරණපරිදහයෙනු දු මුළුමනින් දූවෙත්. සොක-පරිදෙවදුකකදෙමනසු උපායාසපරිදහයෙනු දු මුළුමනින් දූවෙත්. ඔහු ජාතියෙන් ජරායෙන් මරණයෙන් සොකයෙන් පරිදෙවයෙන් දුකකයෙන් දෙමනසුයෙන් උපායාසයෙන් නො මිදෙත්. දුකින් නො මිදෙති යි කියමි.

මහණ, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකැ”යි තතුසේ දනිද් ද ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුසේ දනිද් ද, ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලෙත් ... නො ඇලුණාහු ... රැස් නො කෙරෙත් ... රැස් නො කොට ජාතිපරිදහයෙනුදු භාත්පසින් නො දූවෙත්. ජරාපරිදහයෙනු දු භාත්පසින් නො දූවෙත්. මරණපරිදහයෙනු දු භාත්පසින් නො දූවෙත්. සොකපරිදෙවදුකකදෙමනසුඋපායාසපරිදහ-යෙනු දු භාත්පසින් නො දූවෙත්. ඔහු ජාතියෙන් ජරායෙන් මරණයෙන් ශොකයෙන් පරිදෙවයෙන් දුකකයෙන් දෙමනසුයෙන් උපායාසයෙන් මිදෙත්. සියලු දුකින් මිදෙති යි කියමි. මහණ, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි වීර්ය කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වීර්ය කටයුතු යි.

12. 5. 4

කුටාගාරසුත්තං

3886. යො හි¹ භික්ඛවෙ, එවං වදෙය්‍යා: “අභං දුක්ඛං අරියසච්චං යථාභුතං අනභිසමෙච්ච දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං යථාභුතං අනභිසමෙච්ච දුක්ඛනිරොධං අරියසච්චං යථාභුතං අනභිසමෙච්ච දුක්ඛනිරොධගාමිනීපට්ඨදං අරියසච්චං යථාභුතං අනභිසමෙච්ච සමමා දුක්ඛස්සන්තං කර්‍යසාමී’ති නෙතං යානං විජජති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යො එවං වදෙය්‍යා: “අභං කුටාගාරස්ස හෙට්ඨිමං සරං අකරිත්වා උපරිමං සරං ආරොපෙස්සාමී’ති නෙතං යානං විජජති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යො එවං වදෙය්‍යා: “අභං දුක්ඛං අරියසච්චං යථාභුතං අනභිසමෙච්ච -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනීපට්ඨදං අරියසච්චං යථාභුතං අනභිසමෙච්ච සමමා දුක්ඛස්සන්තං කර්‍යසාමී’ති නෙතං යානං විජජති.

යො ච ඛො භික්ඛවෙ, එවං වදෙය්‍යා: “අභං දුක්ඛං අරියසච්චං යථාභුතං අභිසමෙච්ච -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනීපට්ඨදං අරියසච්චං යථාභුතං අභිසමෙච්ච සමමා දුක්ඛස්සන්තං කර්‍යසාමී’ති. යානමෙතං විජජති. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යො එවං වදෙය්‍යා “අභං කුටාගාරස්ස හෙට්ඨිමං සරං, කරිත්වා උපරිමං සරං ආරොපෙස්සාමී’ති යානමෙතං විජජති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, යො එවං වදෙය්‍යා: “අභං දුක්ඛං අරියසච්චං යථාභුතං අභිසමෙච්ච -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනීපට්ඨදං අරියසච්චං යථාභුතං අභිසමෙච්ච සමමා දුක්ඛස්සන්තං කර්‍යසාමීති යානමෙතං විජජති. තස්මාන්භ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛන්ති යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමිනීපට්ඨද’ති යොගො කරණියොති.

12. 5. 5

වාලසුත්තං

3887. එකං සමයං හගවා වෙසාලියං විහරති මහාවනෙ කුටාගාරසාලායං. අථ ඛො ආයසමා ආනන්දෙ පුබ්බන්තභසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදය වෙසාලිං² පිණ්ඩාය පාවිසී. අද්දසා ඛො ආයසමා ආනන්දෙ සමඛත්තලෙ ලිච්චිකුමාරකෙ සන්ථාගාරෙ උපාසනං කරොතෙතෙ දුරතොච සුඛුමෙත තාලච්ඡිග්ගලෙන අසනං අතිපාතෙතොතො පොච්චානුපොච්චං³ අචිරාධිතං, දිස්වානස්ස එතදහොසි: “සික්ඛතා වනිමෙ ලිච්චිකුමාරකා සුසික්ඛතා වනිමෙ ලිච්චිකුමාරකා. යත්‍ර භි නාම දුරතොච සුඛුමෙත තාලච්ඡිග්ගලෙන අසනං අතිපාතෙස්සන්ති පොච්චානුපොච්චං අචිරාධිතන්ති.’’

1. යො ච ඛො - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 2. වෙසාලියං - සී I, ස්‍යා.
 3. පොච්චානුපොච්චං - ස්‍යා.

12. 5. 4

කුටාගාර සූත්‍රය

3886. මහණෙනි, යමෙක් “මම දුඛාදියසත්‍යය තතුසේ නුවණින් නො පිළිවිද දුඛසමුදයාර්යසත්‍යය තතුසේ නුවණින් නො පිළිවිද දුඛනිරෝධාර්යසත්‍යය තතු සේ නුවණින් නො පිළිවිද දුඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදාර්යසත්‍යය තතුසේ නුවණින් නො පිළිවිද මැනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත. මහණෙනි, යමෙක් යමෙක් “මම කුළුගෙයක යටහෙය නො කොට මතුහෙය නගන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැද්ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම යමෙක් මම දුඛාදියසත්‍යය තතුසේ නුවණින් නො පිළිවිද ... දුඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදාර්ය සත්‍යය තතු සේ නුවණින් නො පිළිවිද මැනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ නැත.

මහණෙනි, යමෙක් “මම දුඛාදියසත්‍යය තතුසේ නුවණින් පිළිවිද ... දුඛනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපදාර්යසත්‍යය තතුසේ නුවණින් පිළිවිද මැනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ ඇත. මහණෙනි, යමෙක් යමෙක් “මම කුළු-ගෙයක යටගෙය කොට මතුගෙය නගන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ ඇද්ද, මහණෙනි, එසෙයින් ම යමෙක් “මම දුඛාදියසත්‍යය තතුසේ නුවණින් පිළිවිද ... දුඛනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපදාර්යසත්‍යය තතුසේ නුවණින් පිළිවිද මැනවින් දුක් කෙළවර කරන්නෙමි”යි මෙසේ කියන්නේ ය යන මෙකරුණ ඇත. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්”යි වීර්ය කට යුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වීර්ය කටයුතු යි.

12. 5. 5

වාල සූත්‍රය

3887. එක්සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසල්පුර මහ-වෙහෙහි කුළුගේහල්හි වැඩවසන සේක. එසමයෙහි ආයුෂ්මත් අනඳතෙරණුවෝ පෙරවරු හැඳ පෙර ව පාසිවුරු ගෙන විසල්පුරට පිටු පිණස පිවිසියහ. ආයුෂ්මත් අනඳ තෙරණුවෝ සිප්හලෙහි විදීමට පුහුණුවන සියුම් කෙසිසිදුරෙන් හීපගලියෙන් පගලිය නො වළහා දුරින් ම ඊතලය ඉක්මවන බොහෝ ලිව්විකුමරුන් දුටහ. දැක උන්වහන්සේට මෙබඳු සිතෙක් විය. “යම් කෙනෙක් දුරින් ම සියුම් කෙසිසිදුරෙන් හීපගලියෙන් පගලිය නො වළහා හීතලය ඉක්මවන්නාහු නම් ඒ මේ ලිව්විකුමරුවෝ එකානනයෙන් හික්මුණහ. ඒ මේ ලිව්විකුමරුවෝ එකානනයෙන් මැනවින් හික්මුණහ”යි.

අඵ ඛො ආයසමා ආනන්දො වෙසාලියං පිණ්ඩාය වරිත්වා පච්ඡාභත්තං පිණ්ඩපානපටික්ඛනෙනා යෙන භගවා තෙනුපසංකමී, -පෙ- එකමන්තං නිසීහොතා ඛො ආයසමා ආනන්දො භගවන්තං එතදවොච: “ඉධාහං භනෙත, පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙත්වා පක්ඛච්චර- මාදය වෙසාලිං පිණ්ඩාය පාවිසිං. අද්දසං ඛවාහං භනෙත, සම්මහුලෙ ලිච්ඡවිකුමාරකෙ සන්ථාගාරෙ උපාසනං කරොනෙත. දුරතොච සුබ්බමෙන තාලච්ඡිග්ගලෙන අසනං අනිපාතෙනෙන පොඛ්ඛානුපොඛ්ඛං අචිරාධිතං. දිස්වාන මෙ එතදහොසි, සික්ඛිතා වතිමෙ ලිච්ඡවි කුමාරකා. පුසික්ඛිතා වතිමෙ ලිච්ඡවිකුමාරකා. යත්භි නාම දුරතො ච සුබ්බමෙන තාලච්ඡිග්ගලෙන අසනං අනිපාතෙස්සන්ති පොඛ්ඛානුපොඛ්ඛං අචිරාධිතන්ති”.

තං කීං මඤ්ඤසි ආනන්ද, කතමං නුඛො දුක්ඛරතරං වා දුරභිසම්භ- වතරං වා, යො ච දුරතොච සුබ්බමෙන තාලච්ඡිග්ගලෙන අසනං අනිපාතෙය්‍ය පොඛ්ඛානුපොඛ්ඛං අචිරාධිතං. යො වා සතධා¹ භික්ඛන්තස්ස වාලස්ස කොට්ඨා කොට්ඨං පට්ඨිජ්ඣියන්ති? එතදෙව භනෙත, දුක්ඛරතරං වෙච දුරභිසම්භවතරං ච යො වා සතධා භික්ඛන්තස්ස වාලස්ස කොට්ඨා කොට්ඨං පට්ඨිජ්ඣියන්ති. අඵ ඛො තෙ ආනන්ද² දුප්පට්ඨිජ්ඣිතරං පට්ඨිජ්ඣිත්ති යෙ³ “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යථාභූතං පට්ඨිජ්ඣිත්ති⁴ -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීන්ති පට්ඨිජ්ඣ”ති, යථාභූතං පට්ඨිජ්ඣිති. තස්මාතිභ ආනන්ද, “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛ- නිරොධගාමීන්ති පට්ඨිජ්ඣ”ති යොගො කරණියොති.

12. 5. 6

අන්ධකාරසුත්තං

3888. අත්ථී භීක්ඛවෙ, ලොකන්තරීකා අසා අසංවුතා අන්ධකාරකා¹ අන්ධකාරතිමීසා. යත්ථාපිමෙසං වන්දිමසුරියානං එචංමභිඤ්ඤිකානං එචංමහානුභාවානං ආභා² නානුභොතන්ති. එචං වුක්ඛෙ අඤ්ඤිතරො භීක්ඛු භගවන්තං එතදවොච: “මහා වත යො භනෙත, අන්ධකාරො. සුමහා වත යො භනෙත, අන්ධකාරො. අත්ථී නුඛො භනෙත, එතමහා අන්ධකාරා අඤ්ඤෙඤ්ඤ අන්ධකාරො මහන්තතරො ච භයානකතරො වා”ති? අත්ථී ඛො භීක්ඛු, එතමහා අන්ධකාරා අඤ්ඤෙඤ්ඤ අන්ධකාරො මහන්ත- තරො ච භයානකතරො වාති. කතමො පන භනෙත, එතමහා අන්ධකාරා අඤ්ඤෙඤ්ඤ අන්ධකාරො මහන්තතරො ච භයානකතරො වාති?

1. සතධා - මජ්ඣං, ස්‍යා, අට්ඨකථා.
 2. අඵ ඛො ආනන්ද - මජ්ඣං.
 3. යො - ස්‍යා, සී 1, 2.
 4. පට්ඨිජ්ඣිති - ස්‍යා, සී 1, 2.
 5. අන්ධකාරා - මජ්ඣං, ස්‍යා.
 6. ආභාය - මජ්ඣං, ස්‍යා.

ඉක්බිති ඇවැත් අනඳ තෙරණුවෝ විසල්පුර පිඬු පිණිය හැසිර පසුබත පිණ්ඩපාතයෙන් වැළකුණාහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹියහ ... එකත්පස් ව හුන් ඇවැත් අනඳ තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකළහ: “වහන්ස, මෙහි මම පෙරවරු හැඳ පෙරව පාසිටුරු ගෙන විසල්පුරට පිඬු පිණිය පිවිසියෙමි. වහන්ස, මම සිප්හලෙහි විදීම පුහුණුවන සියුම් කෙසිසිදුරෙන් පගලියෙන් පගලිය නො වළභා දුරින් ම ඊතලය ඉක්මවන බොහෝ ලිව්විකුමරුන් දිටිමි. දැක මට මෙබඳු සිතෙක් විය: යම් කෙනෙක් සියුම් කෙසිසිදුරෙන් පගලියෙන් පගලිය නො වළභා දුරින් ම ඊතලය ඉක්මවන්නාහු නම් ඒ මේ ලිව්විකුමරුවෝ එකානතයෙන් හික්මුණහ. ඒ මේ ලිව්විකුමරුවෝ එකානතයෙන් මැනවින් හික්මුණහ”යි.

ආනන්ද, ඒ කීමැ යි හභිවු ද? යමෙක් සියුම් කෙසිසිදුරෙන් පගලියෙන් පගලිය නො වළභා දුරින් ම ඊතලය ඉක්මවන්නේ ද, යමෙකුත් සියක්වර පැළෑ අස්ලොමිහි කෙළවරින් කෙළවරට විදුනේ ද, මෙයින් කීමෙක් ඉතා දුෂ්කර හෝ ඉතා දුලබ හෝ දැ යි? වහන්ස, යමෙක් සියක්වර පැළෑ අස්ලොමිහි කෙළවරින් කෙළවරට විදුනේ නම් මෙය ම ඉතා දුෂ්කර ද ඉතා දුලබ ද වේ යි. ආනන්ද, වැලි යම් කෙනෙක් ‘මේ දුකැ’යි තතුයේ පිළිවිදිද් ද, ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුයේ පිළිවිදිද් ද, ඔහු පිළිවිදුමට ඉතා දුෂ්කර වුවක් පිළිවිදිත්. ආනන්ද, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි වීර්ය කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වීර්ය කටයුතු යි.

12. 5. 6

අන්ධකාර සූත්‍රය

3888. මහණෙනි, මෙබඳු මහත් සෘණී ඇති මෙබඳු මහත් අනුභාව ඇති මේ සඳහිඳු දෙදෙනාගේත් ආලෝකය යම් තැනක නො ලබන් නම් ලොව අතර පවත්නා හිස් වූ ආවරණ රහිත වූ අඳුරු කරන එබඳු ගත අඳුරෙක් ඇතැ යි. මෙසේ වදළ කල්හි එක්තරා මහණෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැලකෙළේ ය: “වහන්ස, ඒ අඳුර එකානතයෙන් මහති. වහන්ස, ඒ අඳුර එකානතයෙන් ඉතා මහති. වහන්ස, මේ අඳුරට වඩා ඉතා මහත් වූත් ඉතා බිහිසුණු වූත් අන් අඳුරෙක් ඇද්ද?”යි මහණ, මේ අඳුරට වඩා ඉතා මහත් වූත් ඉතා බිහිසුණු වූත් අන් අඳුරෙක් ඇතැ යි. වහන්ස, මේ අඳුරට වඩා ඉතා මහත් වූත් ඉතා බිහිසුණු වූත් අන් අඳුර කවරේ ද?යි

යෙ හි කෙවි හිකඛු, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා “ඉදං දුකඛ”න්ති යථාභූතං නප්පජානන්ති -පෙ- “අයං දුකඛනිරොධගාමිනී පටිපද”ති යථාභූතං නප්පජානන්ති. තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරමන්ති -පෙ- සොකපරිදෙවදුකඛදෙමනස්සුපායාසසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරමන්ති. තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරතා -පෙ- සොකපරිදෙවදුකඛදෙමනස්සුපායාසසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු අභිරතා ජාතිසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛරොන්ති -පෙ- සොකපරිදෙවදුකඛදෙමනස්සුපායාසසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛරොන්ති. තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛරිඤා -පෙ- සොකපරිදෙවදුකඛදෙමනස්සුපායාසසංවත්තනිකෙපි සඛ්ඛාරෙ අභිසඛ්ඛරිඤා ජාතඤ්ඤාකාරමපි පපතන්ති. ජරඤ්ඤාකාරමපි පපතන්ති. මරණඤ්ඤාකාරමපි පපතන්ති. සොකපරිදෙවදුකඛදෙමනස්සුපායාසඤ්ඤාකාරමපි පපතන්ති. තෙ න පරිමුච්චන්ති ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුකඛෙහි දෙමනස්සෙහි උපායාසෙහි න පරිමුච්චන්ති දුකඛසමාති වදමි.

යෙ ච ඛො කෙවි හිකඛු, සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා “ඉදං දුකඛ”න්ති යථාභූතං පජානන්ති -පෙ- “අයං දුකඛනිරොධගාමිනී පටිපද”ති යථාභූතං පජානන්ති, තෙ ජාතිසංවත්තනිකෙසු සඛ්ඛාරෙසු නාභිරමන්ති -පෙ- අනභිරතා -පෙ- නාභිසඛ්ඛරොන්ති -පෙ- අනභිසඛ්ඛරිඤා ජාතඤ්ඤාකාරමපි න පපතන්ති. ජරඤ්ඤාකාරමපි න පපතන්ති, මරණඤ්ඤාකාරමපි න පපතන්ති. සොකපරිදෙවදුකඛදෙමනස්සුපායාසඤ්ඤාකාරමපි න පපතන්ති. තෙ පරිමුච්චන්ති ජාතියා ජරාය මරණෙන සොකෙහි පරිදෙවෙහි දුකඛෙහි දෙමනස්සෙහි උපායාසෙහි. පරිමුච්චන්ති දුකඛසමාති වදමි. තස්මාතිහ හිකඛු “ඉදං දුකඛ”න්ති යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුකඛනිරොධගාමිනීපටිපද”ති යොගො කරණියොති.

12. 5. 7

ඡිග්ගලසුත්තං

3889. සෙය්‍යථාපි හිකඛවෙ, පුරිසො මහාසමුදද්ද එකව්ඡිග්ගලං යුග්ගං¹ පක්ඛිපෙය්‍ය. තත්‍රස්ස² කාණො කච්ඡපො. සො වසස්සතස්ස වසස්සතස්ස අච්චයෙන සකිං සකිං උමමුඡ්ඡෙය්‍ය. තං කිලෙඤ්ඤාපභිකඛවෙ, අපි නු සො කාණො කච්ඡපො වසස්සතස්ස වසස්සතස්ස අච්චයෙන සකිං සකිං උමමුඡ්ඡන්තො අමුසමිං. එකව්ඡිග්ගලෙ යුග්ගෙ ගීවං පච්චෙසෙය්‍යාති? යදි නුන භන්තො, කදවි කරභවි දීසස්ස අඤ්ඤානො අච්චයෙනාති. ඛිප්පතරං ඛො සො හිකඛවෙ, කාණො කච්ඡපො වසස්සතස්ස වසස්සතස්ස අච්චයෙන සකිං සකිං උමමුඡ්ඡන්තො අමුසමිං. එකව්ඡිග්ගලෙ යුග්ගෙ ගීවං පච්චෙසෙය්‍ය, නතෙවාහං හිකඛවෙ, සකිං විනිපාතගතෙන⁴ බාලෙන මනුස්සන්තං වදමි. තං කිසස්ස හෙතු: නහෙඤ්ඤා හිකඛවෙ, අත්ථී ධර්මවරියා පුඤ්ඤාකිරියා. අඤ්ඤාමඤ්ඤාධාදිකා එඤ්ඤා හිකඛවෙ, වත්තනී දුඛධර්මධාදිකා. තං කිසස්ස හෙතු; අදිට්ඨන්තා හිකඛවෙ; වතුන්තං අරියසච්චානං. කතමෙසං වතුන්තං: දුකඛස්ස අරියසච්චස්ස -පෙ- දුකඛනිරොධගාමිනී පටිපදය අරියසච්චස්ස. තස්මාතිහ හිකඛවෙ, ඉදං දුකඛන්ති යොගො කරණියො -පෙ- අයං දුකඛනිරොධගාමිනී පටිපදති යොගො කරණියොති.

1. එකංඡිග්ගලයුග්ගං - සී 1.
 2. තත්‍රස්ස - මජ්ඣ, සා.
 3. පටිසිසාති - සී 2, සී 1, 2.
 4. විනිපාතං ගතෙන - සී 1, 2.

මහණ, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකැ”යි තතුයේ නො දනිද්ද ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුයේ නො දනිද්ද, ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලෙත් .. සොක පරිදෙව දුකබ දෙමනස්ස උපායාසයන් පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලෙත්. ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලුණාහු ... සොක පරිදෙව දුකබ දෙමනස්ස උපායාසයන් පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි ඇලුණාහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කෙරෙත් ... සොක පරිදෙව දුකබ දෙමනස්ස උපායාසයන් පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කෙරෙත්. ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කොට ... සොක පරිදෙව දුකබ දෙමනස්ස උපායාසයන් පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන් ද රැස් කොට ජාති අඳුරට ද වැටෙත්. ජරා අඳුරට ද වැටෙත්. මරණ අඳුරට ද වැටෙත්. සොක පරිදෙව දුකබ දෙමනස්ස උපායාස අඳුරට ද වැටෙත්. ඔහු ජාතියෙන් ජරායෙන් මරණයෙන් සොකයෙන් පරිදෙවයෙන් දුකබයෙන් දෙමනස්සයෙන් උපායාසයෙන් නො මිඳෙත්. සියලු දුකින් නො මිඳෙති යි කියමි.

මහණ, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ “මේ දුකැ”යි තතුයේ දනිද්ද ... මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුයේ දනිද්ද, ඔහු ජාතිය පිණිස පවත්නා සංස්කාරයන්හි නො ඇලෙත් ... නො ඇලුණාහු ... රැස් නො කෙරෙත් ... රැස් නො කොට ජාති අඳුරට ද නො වැටෙත්. ජරා අඳුරට ද නො වැටෙත්. මරණ අඳුරට ද නො වැටෙත්. සොක පරිදෙව දුකබ දෙමනස්ස උපායාස අඳුරට ද නො වැටෙත්. ඔහු ජාතියෙන් ජරායෙන් මරණයෙන් සොකයෙන් පරිදෙවයෙන් දුකබයෙන් දෙමනස්සයෙන් උපායාසයෙන් මිඳෙත්. සියලු දුකින් මිඳෙති යි කියමි. මහණ, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි වීර්ය කටයුතු... “මේ දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වීර්ය කටයුතු යි.

12. 5. 7

ජිග්ගල සුත්තය

3889. මහණෙනි, යම්යේ පුරුෂයෙක් මහමුහුදෙහි එක් සිදුරක් ඇති වියදණකක් බහා ලත්තේ ද එහි කණකැස්බෙක් වන්නේ ය. හේ සියවසක් සියවසක්හුගේ ඇවෑමෙන් වරෙක වරෙක මතු වන්නේ ය. මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හඟිවූ ද? ඒ කණකැස්බා සියවසක් සියවසක්හුගේ ඇවෑමෙන් වරෙක වරෙක මතු වන්නේ තෙල එක්සිදුරු වියදඹුයෙහි ගෙල පිවිස්වන්නේ ද යි? වහන්ස, දිගුකලෙක ඇවෑමෙන් කිසි කවර දවසෙක විය හැකි යි. මහණෙනි, ඒ කණකැස්බා සියවසක් සියවසක්හුගේ ඇවෑමෙන් වරෙක වරෙක මතු වන්නේ තෙල එක්සිදුරු වියදඹුයෙහි ඉතා වහා ගෙල පිවිස්වන්නේ ය. මහණෙනි, වරක් අපායට ගිය බාලයා විසින් මිනිසන්බව සුලබ ය යි මම නො ම කියමි. ඒ කවර හෙයින් යත්; මහණෙනි, මෙහි දහමිහි හැසිරීමෙක් පින් කිරීමෙක් නො ම ඇත. මහණෙනි, මෙහි ඔවුනොවුන් කෑමෙක් දුඹුලන් කෑමෙක් පවතී. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, චතුරාර්යසත්‍යය නුදුටු බැවිනි. කවර චතුරාර්යසත්‍යයෙක යත්: “දුඛාර්යසත්‍යය ය ... දුඛනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපදාර්යසත්‍යය යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකබ”යි වීර්ය කටයුතු ... “මේ දුකබනිරෝධගාමිනීප්‍රතිපද”යි වීර්ය කටයුතු යි.

12. 5. 8

දුතිය ජිගහලසුතතං

3890. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, අයං මහාපඨවී එකොදිකා අසස. තනු පුරිසො එකච්ඡිග්ගලං යුගං පකඛිපෙය්‍ය. තමෙනං පුරුජ්ඣමො වාතො පච්ඡමෙන සංභරෙය්‍ය, පච්ඡමො වාතො පුරුජ්ඣමෙන සංභරෙය්‍ය, උත්තරො වාතො දකඛිණෙන සංභරෙය්‍ය, දකඛිණො වාතො උත්තරෙන සංභරෙය්‍ය. තනුසස කාණො කච්ඡපො. සො වසසසතසස වසසසතසස අච්චයෙන සකිං සකිං උමුජ්ජෙය්‍ය. තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, අපි නු සො කාණො කච්ඡපො වසසසතසස වසසසතසස අච්චයෙන සකිං සකිං උමුජ්ජෙය්‍යො අමුසමිං එකච්ඡිග්ගලෙ යුගෙ ගීවං පචෙසෙය්‍යාති? අධිච්චමීදං භනෙත, යං සො කාණො කච්ඡපො වසසසතසස වසසසතසස අච්චයෙන සකිං සකිං උමුජ්ජෙය්‍යො අමුසමිං එකච්ඡිග්ගලෙ යුගෙ ගීවං පචෙසෙය්‍යාති. එවං අධිච්චමීදං භික්ඛවෙ, යං මනුසසතං ලභති, එවං අධිච්චමීදං භික්ඛවෙ, යං තථාගතො ලොකෙ උපපජ්ජති අරභං සමුච්චාසමිඤ්ඤො, එවං අධිච්චමීදං භික්ඛවෙ, යං තථාගතපචෙදිතො ධම්මචිතයො ලොකෙ දීපති. තසස්දං භික්ඛවෙ, මනුසසතං ලභං, තථාගතො ච ලොකෙ උපපනෙතා අරභං සමුච්චාසමිඤ්ඤො, තථාගතපචෙදිතො ච ධම්මචිතයො ලොකෙ දීපති. තසමාතිභ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුකඛි”නති යොගො කරුණියො -පෙ- “අයං දුකඛිනිරොධගාමීනී පටිපද්ද”ති යොගො කරුණියොති.

12. 5. 9

සිනෙරුසුතතං

3891. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පුරිසො සිනෙරුසස පබ්බතරාජසස සත මුග්ගමත්තියො පාසාණසකඛරා උපනිකඛිපෙය්‍ය. තං කිච්ච ඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො ඛහුතරං යා වා¹ සත මුග්ගමත්තියො පාසාණසකඛරා උපනිකඛිතා. සිනෙරු² වා පබ්බතරාජාති? එතදෙච භනෙත, ඛහුතරං යදීදං සිනෙරුපබ්බතරාජා. අපචෙත්තකා සත මුග්ගමත්තියො පාසාණසකඛරා උපනිකඛිතා. සඞ්ඛලෙපි න උපෙනභී උපනිධිමපි න උපෙනභී. කලභාගමපි න උපෙනභී. සිනෙරුං පබ්බතරාජං උපනිධාය සත මුග්ගමත්තියො පාසාණසකඛරා උපනිකඛිතාති.

1. යා ව - සා.
 2. උපනිකඛිතා යො ව සිනෙරු - මජ්ඣ.

12. 5. 8

දුතියඡ්ඛිතෙ සුත්‍රය

3890. මහණෙනි, යම්යෙ මේ මහපොළොව එක ම ජලාසයෙක් වන්නේ ද, පුරුෂයෙක් එක්සිදුරු වියදණ්ඩක් එහි බහා ලන්නේ ය. ඒ මෙය පෙරදිගින් හමන වාතය පැළදිගට පමුණුවන්නේ ය. පැළදිගින් හමන වාතය පෙරදිගට පමුණුවන්නේ ය. උතුරුදිගින් හමන වාතය දකුණුදිගට පමුණුවන්නේ ය. දකුණුදිගින් හමන වාතය උතුරුදිගට පමුණුවන්නේ ය. එහි කණකැස්බෙක් වන්නේ ය. හේ සියවසක් සියවසක්හුගේ ඇවෑමෙන් එක් එක්වර මතුවන්නේ ය. මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හඟිවූ ද? ඒ කණකැස්බා සියවසක් සියවසක්හුගේ ඇවෑමෙන් එක් එක්වර මතුවන්නේ තෙල එක්සිදුරු වියදඬුවෙහි ගෙල පිවිසවන්නේ ද යි? වහන්ස, ඒ කණකැස්බා සියවසක් සියවසක්හුගේ ඇවෑමෙන් එක් එක්වර මතුවන්නේ තෙල එක්සිදුරු වියදණ්ඩෙහි ගෙල පිවිසවන්නේ ය යන යමෙක් වේ නම් මෙය කිසි දවසක සිදුවන්නෙකි. මහණෙනි, එමෙන් ම මිනිසක් බව ලබයි යන යමෙක් වේ නම් මෙය දිගුකලක් ඉක්ම යෑමෙන් සිදුවන්නෙකි. මහණෙනි, එමෙන් ම අර්හත්සමාක්සමුද්ධ වූ තරාගත තෙමේ ලොව උපදී යන යමෙක් වේ නම් මෙ ද දිගු කලක් ගත වීමෙන් සිදු වන්නෙකි. මහණෙනි, එමෙන් ම තරාගතයන් විසින් පවසන ලද සසුන ලොව බබලයි යන යමෙක් වේ නම් මෙ ද දිගු කලක් ගතවීමෙන් සිදු වන්නෙකි. මහණෙනි, ඔහු විසින් මේ මිනිසත්බව ලදී. අර්හත්සමාක්සමුද්ධ වූ තරාගත තෙමේත් ලොව උපන. තරාගතයන් විසින් පවසන ලද සසුනත් ලොව බබලයි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වීරිය කටයුතු ... “මේ දුක්ඛනිරොධගාමිනීපටිපද”යි වීරිය කටයුතු යි.

12. 5. 9

සිනෙරු සුත්‍රය

3891. මහණෙනි, යම්යෙ පුරුෂයෙක් මුං පමණ වූ ගල්කැට සතක් සිනෙරු පවුරුපු ලඟ බහා තබන්නේ ද, මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හඟිවූ ද? කීමෙක් ඉතා බොහෝ ද? ලඟ තබන ලද මුං පමණ යම් පහණ සකුරු හෝ සිනෙරු පවුරුපු හෝ ද යි. වහන්ස, යම් මේ සිනෙරුපවුරුපෙක් වේ නම් මෙය ම ඉතා බොහෝ ය. ලඟ තබන ලද මුං පමණ වූ සත් පහණ සකුරු ඉතා මද ය. සිනෙරුපවුරුපු හා සැසඳීමෙහිදී මුං පමණ වූ සත් පහණ සකුරු ගණනට ද නො පැමිණේ. සැසැඳීමේ පමණකට ද නො පැමිණේ. (සියයෙන් දහසින් සියදහසින්) කලාවකට ද නො පැමිණේ.

එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකසස දිට්ඨිසම්පන්නසස පුග්ගලසස අභිසමෙතාවිනො එතදෙව බහුතරං දුක්ඛං යදිදං පරික්ඛණං පරියාදිනතං, අපමඤ්ඤං අවසිට්ඨං, සඛබ්බෙ පි න උපෙති උපනිධිමපි න උපෙති කලභාගමපි න උපෙති පුරිමං දුක්ඛකඛන්ධං පරික්ඛණං පරියාදිනතං උපනිධාය යදිදං සත්තකඛතතුපරමතා. යො “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යථාභූතං පජානාති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද්”ති යථාභූතං පජානාති. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද්”ති යොගො කරණියොති.

12. 5. 10

දුකිය සිනෙරුසුතතං

3892. සෙයාථාපි භික්ඛවෙ, සිනෙරුපබ්බතරාජා පරික්ඛයං පරියාදනං ගච්ඡයා යපෙජා සත්ත මුග්ගමඤ්ඤො පාසාණසකඛරාති. තං කීලිඤ්ඤාථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො බහුතරං, යං වා සිනෙරුසස පබ්බතරාජසස පරික්ඛණං පරියාදිනතං යා වා සත්ත මුග්ගමඤ්ඤො පාසාණසකඛරා අවසිට්ඨාති? එතදෙව භනො, බහුතරං සිනෙරුසස පබ්බතරාජසස යදිදං පරික්ඛණං පරියාදිනතං, අපමඤ්ඤා සත්ත මුග්ගමඤ්ඤො පාසාණසකඛරා අවසිට්ඨා, සඛබ්බෙ පි න උපෙති, උපනිධිමපි න උපෙති, කලභාගමපි න උපෙති. සිනෙරුසස පබ්බතරාජසස පරික්ඛණං පරියාදිනතං උපනිධාය සත්ත මුග්ගමඤ්ඤො පාසාණසකඛරා අවසිට්ඨාති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකසස දිට්ඨිසම්පන්නසස පුග්ගලසස අභිසමෙතාවිනො එතදෙව බහුතරං දුක්ඛං යදිදං පරික්ඛණං පරියාදිනතං, අපමඤ්ඤං අවසිට්ඨං. සඛබ්බෙ පි න උපෙති උපනිධිමපි න උපෙති කලභාගමපි න උපෙති පුරිමං දුක්ඛකඛන්ධං පරික්ඛණං පරියාදිනතං උපනිධාය යදිදං සත්තකඛතතු-පරමතා. යො “ඉදං දුක්ඛන්ති” යථාභූතං පජානාති -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද්”ති යථාභූතං පජානාති. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධ-ගාමීනී පටිපද්”ති යොගො කරණියොති.

පපාතවග්ගො පඤ්චමො.

තත්ථාද්දනං:

විනතා පපාතො පරිලාභො කුටං වාදෙජිකාරො ව.
 ඡිග්ගලා ව දුවෙ වුක්ඛා සිනෙරු අපරෙ දුවෙති.

මහණෙනි, එසෙයින් ම චතුස්සත්‍යාවබෝධය කළ දිට්‍රසපන් අරියවු-
 පුභුල්හු විසින් මේ දුකෙක් ඝෞස කරන ලද්දේ ගෙවන ලද්දේ
 වේ නම් මෙය ම ඉතා බොහෝ ය. ඉතිරි වූ දුක ඉතා මඳ ය.
 යමෙක් මේ දුකැ යි තතුයේ දැනී ද ... මේ දුක් නැවැත්මට පමුණුවන
 පිළිවෙතැ යි තතුයේ දැනී ද, යන යම් මේ සත්‍යකඛතපරමතාවක්
 (සත්වරක් ඉපදීම පරම කොට ඇති බවෙක්) වේ නම් මෙය ඝෞස
 කළ ගෙවුණු පළමු දුක්කඳ හා සැසැදීමෙහි දී ගණනකට නො පැමිණේ.
 සැසැදීමකට දු නො පැමිණේ. කලභාගයකට දු නො පැමිණේ යි.
 මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි වීර්ය කටයුතු ...
 “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වීර්ය කටයුතු යි.

12. 5. 10

දුතියසිනෙරු සූත්‍රය

3892. මහණෙනි, යම්සේ සිනෙරුපවුරප මුං පමණ වූ පහණ
 සකුරු සතක් තබා ඝෞසවීමට ගෙවීමට යන්නේ ද, මහණෙනි, ඒ
 කීමැ යි හභිවු ද? කීමෙක් ඉතා වැඩි ද? සිනෙරුපවුරපුගේ ඝෞස වූ
 ගෙවුණු යමෙක් වේ නම් එය හෝ ඉතිරි වූ මුං පමණ වූ පහණ
 සකුරු සතෙක් වේ නම් එය හෝ දු යි? වහන්ස, සිනෙරුපවුරපුගේ
 යම් මේ ඝෞස වූවෙක් ගෙවුණෙක් වේ නම් මෙය ම ඉතා බොහෝ ය.
 ඉතිරි වූ මුං පමණ වූ පහණසකුරු සත ඉතා මඳ ය. සිනෙරු-
 පවුරපුගේ ඝෞස වූ ගෙවුණු කොටස හා සැසැදීමෙහි දී ඉතිරි වූ මුං
 පමණ වූ පහණ සකුරු සත ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසැදීමට ද
 නො පැමිණේ. කලභාගයකට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම
 චතුස්සත්‍යාවබෝධය කළ දිට්‍රසපන් අරියවු පුභුල්හුගේ ඝෞස වූ ගෙවුණු
 යම් මේ දුකෙක් වේ නම් මෙය ම ඉතා බොහෝ ය. ඉතිරි වූ දුක
 ඉතා මඳ ය. ඝෞස වූ ගෙවුණු පළමු දුක්කඳ හා සැසැදීමෙහි දී යමෙක්
 “මේ දුකැ”යි තතුයේ දැනී ද ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන
 පිළිවෙතැ”යි තතුයේ දැනී ද යන යම් මේ සත්‍යකඛතපරමතාවක් වේ
 නම් මෙය ගිණුමට දු නො පැමිණේ. සැසැදීමකට දු නො පැමිණේ.
 කලභාගයකට දු නො පැමිණේ. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා
 “මේ දුකැ”යි වීර්ය කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන
 පිළිවෙතැ”යි වීර්ය කටයුතු යි.

පපාතවර්ගය පස්වැනි යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය :

විනතා, පපාත, පරිලාභ, කුට, වාද, අනිකාර යි සයෙක් ද
 ජිහගලසුතුරු දෙකෙක් ද අනෙක් සුතුරු දෙකෙක් ද කියන
 ලද හ යි.

6. අභියමයවගො

12. 6. 1

නබසිබාසුතං

3893. අථ ඛො භගවා පරිත්තං නබසිබායං පංසු ආරොපෙත්වා භික්ඛු ආමනෙතසි: තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො බහුතරං යො වා'යං මයා පරිත්තො නබසිබායං පංසු ආරොපිතො, අයං වා මහාපඨවීති? එතදෙව භනෙත, බහුතරං. යදිදං මහාපඨවී, අප්පලික්ඛකොයං භගවතා පරිත්තො නබසිබායං පංසු ආරොපිතො, සඞ්ඛමපි න උපෙති උපනිධිමපි න උපෙති කලභාගමපි න උපෙති මහාපඨවීං උපනිධාය භගවතා පරිත්තො නබසිබායං පංසු ආරොපිතොති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකසස් දිට්ඨිසම්පන්නසස් පුග්ගලසස් අභියමෙතාවිතො එතදෙව බහුතරං දුක්ඛං -පෙ- යො "ඉදං දුක්ඛතනි" යථාභූතං පජානාති -පෙ- "අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද්ධතී" යථාභූතං පජානාති. තසමානිභ භික්ඛවෙ, "ඉදං දුක්ඛතනි" යොගො කරණීයොති -පෙ- "අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පටිපද්ධතී" යොගො කරණීයොති.

12. 6. 2

පොකඛරණීසුතං

3894. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පොකඛරණී පඤ්ඤස යොජනානි ආයාමෙන, පඤ්ඤස යොජනානි විජාරෙන, පඤ්ඤස යොජනානි උබෙඛධෙන, පුණ්ණො උදකසස් සමන්තකා කාකපෙය්‍යා. තතො පුරියො කුසග්ගෙන උදකං උඤ්ඤරෙය්‍ය, තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො බහුතරං, යං වා කුසග්ගෙන උදකං උඤ්ඤතං යං වා පොකඛරණීයා උදකතනි? එතදෙව භනෙත, බහුතරං යදිදං පොකඛරණීයා උදකං. අප්පලික්ඛකං කුසග්ගෙන උදකං උඤ්ඤතං, සඞ්ඛමපි න උපෙති උපනිධිමපි න උපෙති කලභාගමපි න උපෙති පොකඛරණීයා උදකං උපනිධාය කුසග්ගෙන උදකං උඤ්ඤතනි. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකසස් -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 6. 3

සමෙහජ්ජසුතං

3895. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යත්ථිමා මහානදියො සංසද්දනනි සමෙතනි. සෙය්‍යථීදං: ගඛ්ඛා යමුනා අචිරවනී සරභු මභී. තතො පුරියො දොච වා තීණි වා උදකච්ඡුසිතානි උඤ්ඤරෙය්‍ය, තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො බහුතරං, යානි වා දොච වා තීණි වා උදකච්ඡුසිතානි උඤ්ඤතානි යං වා සමෙහජ්ජං උදකතනි? එතදෙව භනෙත, බහුතරං යදිදං සමෙහජ්ජං උදකං, අප්පලික්ඛකානි දොච වා තීණි වා උදකච්ඡුසිතානි උඤ්ඤතානි සඞ්ඛමපි න උපෙතනි, උපනිධිමපි න උපෙතනි, කලභාගමපි න උපෙතනි. සමෙහජ්ජං උදකං උපනිධාය දොච වා තීණි වා උදකච්ඡුසිතානි උඤ්ඤතනීති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකසස් -පෙ- යොගො කරණීයොති.

6. අභිසමය වර්ගය

12. 6. 1

නබසිබා සූත්‍රය

3893. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නියසිලෙහි පස් බිඳක් නභා හික්කන් ඇමතු සේක. මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හභිවු ද? කීමෙක් ඉතා බොහෝ ද? මවිසින් නියසිලෙහි නගන ලද යම් මේ පස්බිඳෙක් වේ නම් එය හෝ මේ මහපොළොව හෝ දෑ යි? වහන්ස, යම් මේ මහපොළොව වේ නම් මෙය ම ඉතා බොහෝ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නියසිලෙහි නගන ලද මේ පස්බිඳ ඉතා මඳ ය. මහපොළොව හා සැසඳීමෙහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නියලෙහි නගන ලද පස්බිඳ ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳුමට දු නො පැමිණේ. කලභාගයකට දු නො පැමිණේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම වතුසසත්‍යාවබෝධය කළ දිට්‍රසපත් අරිසවු-පුභුල්ලුගේ ... මේ දුක ම ඉතා බොහෝ ය. යමෙක් “මේ දුකැ”යි තතුසේ දැනී ද ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුසේ දැනී ද ... මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි වීර්ය කටයුතු... “මේ දුක් නැවැත්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වීර්ය කටයුතු යි.

12. 6. 2

පොකබරණී සූත්‍රය

3894. මහණෙනි, යමයේ අයමින් පනස්යොදුන් වූ විතරින් පනස්යොදුන් වූ ගැඹරින් පනස්යොදුන් වූ මුවවිට යම් කොට දියෙන් පිරුණු කවුඩන් විසින් පිය හැකි පොකුණෙක් වේ ද, පුරුෂයෙක් කුසතණඅගින් එයින් දිය නගන්නේ ය. මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හභිවු ද? කීමෙක් ඉතා බොහෝ ද? කුසතණඅගින් යම් දියෙක් නගන ලද නම් එය හෝ පොකුණෙහි වූ දිය හෝ දෑ යි? වහන්ස, පොකුණෙහි වූ යම් මේ දියෙක් වේ නම් මෙය ම ඉතා බෙහෙවි. කුසතණඅගින් නගන ලද දිය ඉතා මඳ ය. පොකුණෙහි වූ දිය හා සැසඳීමෙහි දී කුසතණඅගින් නගන ලද දිය ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳුමට ද නො පැමිණේ. කලභාගයට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම අරිසවුහුගේ ... වීර්ය කටයුතු යි.

12. 6. 3

සම්භෙජ්ජ සූත්‍රය

3895. මහණෙනි, යමයේ මේ මහානදීහු එනම්: ගඛ්භා යමුනා අවිරවතී සරභු මහී නදීහු යම් තැනෙක එක් වැ ගලාබසින් ද එක්වෙද්ද, පුරුෂයෙක් එයින් දෙතුන් දියබිඳක් නභන්නේ ය. මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හභිවු ද? කීමෙක් ඉතා බොහෝ ද? නගන ලද යම් දෙතුන් දියබිඳුහු වෙන් නම් ඔහු හෝ යම් මුසුදියෙක් වේ නම් එය හෝ දෑ යි? වහන්ස, යම් මේ (සෙසුනදීන් හා) මුසුදියෙක් වේ නම් මෙය ම ඉතා බෙහෙවි. නගන ලද දෙතුන් දියබිඳුහු ඉතා මඳයැ. මුසුදිය හා සැසඳීමෙහි දී නගන ලද දෙතුන් දියබිඳුහු ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳුමට ද නො පැමිණේ. කලභාගයට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම අරිසවුහුගේ ... වීර්ය කටයුතු යි.

12. 6. 4

දුතිය සමොඡජසුත්තං

3896. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, යජ්ඨිමා මහානදියො සංසන්තනි සමෙතනි. සෙය්‍යථීදං: ගඛයා යමුතා අචිරවතී සරභු ලභී. තං උදකං පරික්ඛයං පරියාදනං ගවෙජ්ජය්‍ය ධපෙඤා දො වා තීණි වා උදකචුඡිතානි. තං කීං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො ඛහුතරං. යං වා සමෙභජ්ජං උදකං පරික්ඛණං පරියාදික්ඛං. යානි වා දො වා තීණි වා උදකචුඡිතානි අවසිට්ඨානීති? එතදෙව භනෙත, ඛහුතරං සමෙභජ්ජං උදකං යදීදං පරික්ඛණං පරියාදික්ඛං, අපමන්තකානි දො වා තීණි වා උදකචුඡිතානි අවසිට්ඨානි, සඛ්ඛමපී න උපෙතනී උපනිධිමපී න උපෙතනී කලභාගමපී න උපෙතනී සමෙභජ්ජං උදකං පරික්ඛණං පරියාදික්ඛං උපනිධාය දො වා තීණි වා උදකචුඡිතානි අවසිට්ඨානීති, එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස -පෙ- යොගො කරණියොනි.

12. 6. 5

පඨවිසුත්තං

3897. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පුරිමසා මහාපඨවියා සත්ත කොලට්ඨිමන්තියො ගුලීකා උපනික්ඛපෙය්‍ය. තං කීං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො ඛහුතරං. යා වා සත්ත කොලට්ඨිමන්තියො ගුලීකා උපනික්ඛතා, අයං වා මහාපඨවීති? එතදෙව භනෙත, ඛහුතරං යදීදං මහාපඨවී, අපමන්තකා සත්ත කොලට්ඨිමන්තියො ගුලීකා උපනික්ඛතා, සඛ්ඛමපී න උපෙතනී උපනිධිමපී න උපෙතනී කලභාගමපී න උපෙතනී මහාපඨවීං උපනිධාය සත්ත කොලට්ඨිමන්තියො ගුලීකා උපනික්ඛතානි. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස -පෙ- යොගො කරණියොනි.

12. 6. 6

දුතිය පඨවිසුත්තං

3898. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, මහාපඨවී පරික්ඛයං පරියාදනං ගවෙජ්ජය්‍ය ධපෙඤා සත්ත කොලට්ඨිමන්තියො ගුලීකා. තං කීං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො ඛහුතරං, යං වා මහාපඨවියා පරික්ඛණං පරියාදික්ඛං යා වා සත්ත කොලට්ඨිමන්තියො ගුලීකා අවසිට්ඨානී? එතදෙව භනෙත, ඛහුතරං මහාපඨවියා යදීදං පරික්ඛණං පරියාදික්ඛං අපමන්තකා සත්ත කොලට්ඨිමන්තියො ගුලීකා අවසිට්ඨා, සඛ්ඛමපී න උපෙතනී උපනිධිමපී න උපෙතනී, කලභාගමපී න උපෙතනී මහාපඨවියා පරික්ඛණං පරියාදික්ඛං උපනිධාය සත්ත කොලට්ඨිමන්තියො ගුලීකා අවසිට්ඨානී. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස -පෙ- යොගො කරණියොනි.

12. 6. 4

දුකිය සමොඡජ සූත්‍රය

3896. මහණෙනි, යම්සේ මේ මහානදීහු එනම්: ගඬගා යමුනා අවිරවති සරභු මභී නදීහු යම් තැනෙක එක් වැ ගලාබසිත් ද, එක් වෙද් ද, දෙතුන් දියබිඳක් තබා ඒ දිය ඝෂය වීමට සිදීමට යන්නේ නම්. මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හභිවු ද? කීමෙක් ඉබොහෝ ද? ඝෂය වූ සිඳුණු යම් මුසු දියෙක් වේ නම් එය හෝ ඉතිරි වූ යම් දෙතුන් දියබිඳහු වෙන් නම් ඔහු හෝ ද යි? වහන්ස, ඝෂය වූ සිඳුණු යම් මේ මුසුදියෙක් වේ නම් මෙය ම ඉබොහෝ ය. ඉතිරි වූ දෙතුන් දියබිඳහු ඉමඳහ. ඝෂය වූ සිඳුණු මුසුදිය හා සැසඳීමෙහි දී ඉතිරි වූ දෙතුන් දියබිඳහු ගිණුමට ද නො පැමිණෙත්. සැසඳුමට ද නො පැමිණෙත්. කලභාගයට ද නො පැමිණෙත්. මහණෙනි, එසෙයින් ම අරිසවුහුගේ ... වියභි කටයුතු යි.

12. 6. 5

පයවි සූත්‍රය

3897. මහණෙනි, යම්සේ පුරුෂයෙක් මහපොළොවෙහි ඩෙබරඇට පමණ වූ ගුලි සතක් බහා තබන්නේ නම් මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හභිවු ද? කීමෙක් ඉබොහෝ ද? ඩෙබරඇට පමණ වූ බහා තබන ලද යම් සත්ගුලියෙක් වේ නම් එය හෝ මේ මහපොළොව හෝ ද යි? වහන්ස, යම් මේ මහපොළොව වේ ද, මෙය ම ඉබොහෝ යි. බහා තබන ලද ඩෙබරඇට පමණ වූ සත්ගුලිය ඉතා මඳ ය. මහපොළොව හා සැසඳීමෙහි දී ඩෙබරඇට පමණ වූ බහා තබන ලද සත්ගුලිය ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳුමට ද නො පැමිණේ. කලභාගයට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම අරිසවුහුගේ ... වියභි කටයුතු යි.

12. 6. 6

දුකිය පයවි සූත්‍රය

3898. මහණෙනි, යම්සේ මහපොළොව ඩෙබර ඇට පමණ වූ සත්ගුලියක් තබා ඝෂය වීමට ගෙවීමට යන්නේ ද, මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හභිවු ද? කීමෙක් ඉබොහෝ ද? මහපොළොවෙහි ඝෂය වූ ගෙවුණු යමෙක් වේ නම් එය හෝ ඉතිරි වූ ඩෙබරඇට පමණ වූ යම් සත්ගුලියෙක් වේ නම් එය හෝ ද යි? වහන්ස, මහපොළොවෙහි යම් මේ ඝෂය වූවෙක් ගෙවුණෙක් වේ නම් මෙය ම ඉබෙහෙවි. ඉතිරි වූ ඩෙබරඇට පමණ වූ සත්ගුලිය ඉතා මඳ ය. මහපොළොවෙහි ඝෂය වූ ගෙවුණු කොටස හා සැසඳීමෙහි දී ඉතිරි වූ ඩෙබරඇට පමණ වූ සත්ගුලිය ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳුමට ද නො පැමිණේ. කලභාගයට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එමෙන් ම අරිසවුහුගේ ... වියභි කටයුතු යි.

12. 6. 7

සමුද්දසුත්තං

3899. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පුරිසො මහාසමුද්දතො¹ දො වා තිණි වා උදකච්ඡිතානි උඤ්චරොය්‍ය. තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො ඛහුතරං, යානි වා දො වා තිණි වා උදකච්ඡිතානි උඤ්චතානි, යං වා සමුද්දෙ උදකන්ති? එතදෙව භනො, ඛහුතරං යදිදං මහාසමුද්දෙ උදකං, අපමන්නකානි, දො වා තිණි වා උදකච්ඡිතානි උඤ්චතානි, සඞ්ඛමිති න උපෙනති උපනිධිමිති න උපෙනති, කලභාගමිති න උපෙනති. මහාසමුද්දෙ උදකං උපනිධාය දො වා තිණි වා උදකච්ඡිතානි උඤ්චතානිති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරිය-සාවකස්ස -පෙ- යොගො කරණියොති:

12. 6. 8

දුතිය සමුද්දසුත්තං

3900. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, මහාසමුද්දෙ² පරිකඛයං පරියාදනං ගච්ඡෙය්‍ය යපෙතො දො වා තිණි වා උදකච්ඡිතානි. තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො ඛහුතරං, යං වා මහාසමුද්දෙ උදකං පරිකඛණං පරියාදිතං, යානි වා දො වා තිණි වා උදකච්ඡිතානි අවසිට්ඨානීති? එතදෙව භනො, ඛහුතරං මහාසමුද්දෙ උදකං යදිදං පරිකඛණං³ පරියාදිතං, අපමන්නකානි දො වා තිණි වා උදකච්ඡිතානි අවසිට්ඨානි. සඞ්ඛමිති න උපෙනති, උපනිධිමිති න උපෙනති, කලභාගමිති න උපෙනති මහාසමුද්දෙ උදකං පරිකඛණං පරියාදිතං උපනිධාය දො වා තිණි වා උදකච්ඡිතානි අවසිට්ඨානීති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 6. 9

පබ්බතූපමසුත්තං

3901. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, පුරිසො භිමවනො පබ්බතරාජස්ස සත්ත සාසපමනියො පාසාණසකඛරා උපනිකඛිපෙය්‍ය. තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො ඛහුතරං, යා වා සත්ත සාසපමනියො පාසාණසකඛරා උපනිකඛිතො භිමවා වා පබ්බතරාජානි? එතදෙව භනො, ඛහුතරං යදිදං භිමවා පබ්බතරාජා අපමනිකා සත්ත සාසපමනියො පාසාණසකඛරා උපනිකඛිතො. සඞ්ඛමිති න උපෙනති උපනිධිමිති න උපෙනති කලභාගමිති න උපෙනති භිමවනං පබ්බතරාජානං උපනිධාය. සත්ත සාසපමනියා පාසාණසකඛරා උපනිකඛිතානි. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස -පෙ- යොගො කරණියොති.

1. මහාසමුද්දෙ - සා, පි 1, 2.
 2. මහාසමුද්දෙ උදකං - මජ්ඣ.
 3. උදකං පරිකඛණං - භා.

12. 6. 7

සමුද්ද සූත්‍රය

3899. මහණෙනි, යම්යෙ පුරුෂයෙක් මහමුහුදෙන් දෙකුන් දියබිඳක් නගන්නේ ද, මහණෙනි, ඒ කීමැයි හභිවු ද? කීමෙක් ඉබොහෝ ද? නගන ලද, යම් දෙකුන් දියබිඳුනු වෙත් නම් ඔහු හෝ මුහුදෙහි යම් දියෙක් වේ නම් එය හෝ දූ යි? වහන්ස, මහමුහුදෙහි යම් දියෙක් වේ නම් මෙය ම ඉබෙහෙවි. නගන ලද දෙකුන් දියබිඳු ඉතා මඳ ය. මහමුහුදෙහි දිය හා සැසඳීමෙහි දී නගන ලද දෙකුන් දියබිඳු ඉතා මඳය, මහමුහුදෙහි දිය හා සැසඳීමෙහි දී නගන ලද දෙකුන් දියබිඳු ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳුමට ද නො පැමිණේ. කලභාගයට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එපරිද්- දෙන් ම අරිසවුහුගේ ... වියඹ කටයුතු යි.

12. 6. 8

දුතියසමුද්ද සූත්‍රය

3900. මහණෙනි, යම්යෙ මහමුහුද දෙකුන් දියබිඳක් තබා ඝෂය වීමට ගෙවීමට යන්නේ ද, මහණෙනි, ඒ කීමැයි හභිවු ද? කීමෙක් ඉබොහෝ ද? මහමුහුදෙහි ඝෂය වූ සිඳුණු යම් දියෙක් වේ නම් එය හෝ ඉතිරි වූ දෙකුන් දියබිඳෙක් වේ නම් එය හෝ දූ යි? වහන්ස, මහමුහුදෙහි ඝෂය වූ සිඳුණු යම් මේ දියෙක් වේ නම් මෙය ම ඉබෙහෙවි. ඉතිරි වූ දෙකුන් දියබිඳු ඉතා මඳ ය. මහමුහුදෙහි ඝෂය වූ සිඳුණු දිය හා සැසඳීමෙහි දී ඉතිරි වූ දෙකුන් දියබිඳු ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳුමට ද නො පැමිණේ. කලභාගයට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම අරිසවුහුගේ ... වියඹ කටයුතු යි.

12. 6. 9

පබ්බතපම සූත්‍රය

3901. මහණෙනි, යම්යෙ පුරුෂයෙක් හිමවත් පවුරප්පුගේ අබ පමණ වූ පහණසකුරු සතක් බහා තබන්නේ ද, මහණෙනි, ඒ කීමැයි හභිවු ද? කීමෙක් ඉබොහෝ ද? බහා තබන ලද අබ පමණ වූ යම් පහණසකුරු සතෙක් වේ නම් එය හෝ හිමවත් පවුරප් හෝ දූ යි? වහන්ස, යම් මේ හිමවත් පවුරප්පේ වේ නම් හේ ම ඉබෙහෙවි. බහා තබන ලද අබ පමණ වූ පහණසකුරු සත ඉතා මඳ ය. හිමවත් පවුරප්පු හා සැසඳීමෙහි දී බහා තබන ලද අබ පමණ වූ පහණසකුරු සත ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳුමට ද නො පැමිණේ. කලභාගයට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එසෙයින් ම අරිසවුහුගේ ... වියඹ කටයුතු යි.

12. 6. 10

දුතිය පබ්බතූපමසුතතං

3902. සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ, භිමවා පබ්බතරාජා පරිකම්භං පරියාදනං ගච්ඡෙය්‍ය යථෙඤ්චා සත්ත සාසපමෙත්තියො පාසාණසකඛරා. නං කීං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ, කතමං නුඛො බහුතරං, යං වා භිමවතො පබ්බතරාජස්ස පරිකම්භං පරියාදිතං, යා වා සත්ත සාසපමෙත්තියො පාසාණසකඛරා අවසීට්ඨාති? එතදෙව හන්තො, බහුතරං භිමවතො පබ්බතරාජස්ස යදිදං පරිකම්භං පරියාදිතං. අපමෙත්තියා සත්ත සාසපමෙත්තියො පාසාණසකඛරා අවසීට්ඨා. සඞ්ඛමිති න උපෙනති, උපනිධිමිති න උපෙනති, කලහාගමිති න උපෙනති භිමවතො පබ්බතරාජස්ස පරිකම්භං පරියාදිතං උපනිධාය සත්ත සාසපමෙත්තියො පාසාණසකඛරා අවසීට්ඨාති.

එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකස්ස දිට්ඨිසමපන්නස්ස පුග්ගලස්ස අභිසමෙතාවිනො එතදෙව බහුතරං දුක්ඛං යදිදං පරිකම්භං පරියාදිතං අපමෙත්තකං අවසීට්ඨං. සඞ්ඛමිති න උපෙනති, උපනිධිමිති න උපෙනති, කලහාගමිති න උපෙනති පුරිමං දුක්ඛකඛන්ධං පරිකම්භං පරියාදිතං උපනිධාය යදිදං සත්තකඛකතූපරමතා. යො “ඉදං දුක්ඛං”නති යථාභූතං පජානාති. “අයං දුක්ඛසමුදයො”ති යථාභූතං පජානාති. “අයං දුක්ඛනිරෝධො”ති යථාභූතං පජානාති. “අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද”ති යථාභූතං පජානාති. නසමානිභ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛන්ධ” යොගො කරණියො -පෙ- “අයං දුක්ඛඤ්ඤිතරෝධගාමිනී පටිපද”ති යොගො කරණියොති.

අභිසමයවග්ගො ඡට්ඨො.

කත්‍රඤ්ඤානං:

නාබසිධා පොකඛරණී ව සමෙහජජා අපරෙ දුචෙ,
පයච්චි දෙච සමුඤ්ඤා දෙච දුචෙ ව පබ්බතූපමාති.

1. සත්තකඛකතූ. පරමතා - සිමු. ස්‍යා.

12. 6. 10

දුතියපබ්බතපම සුත්‍රය

3902. මහණෙනි, යම්යෙහි හිමවත් පවුරජ අබ පමණ වූ පහණසකුරු (ගල්කැට) සතක් තබා ඝය වීමට ගෙවීමට යන්නේ ද, මහණෙනි, “ඒ කීමැ”යි හඟිවුද? කීමෙක් ඉබොහෝ ද? හිමවත් පවුරජගේ යම් ඝය වූවෙක් ගෙවුණෙක් වේ නම් එය හෝ ඉතිරි වූ අබ පමණ වූ යම් පහණසකුරු සතෙක් වේ නම් එය හෝ දැයි? වහන්ස, හිමවත් පවුරජගේ යම් මේ ඝය වූවෙක් ගෙවුණෙක් වේ නම් මෙය ම ඉතා බෙහෙවි. අබ පමණ වූ ඉතිරි වූ සත්පහණසකුරු ඉතා ම දය. හිමවත් පවුරජගේ ඝය වූ ගෙවුණු කොටස හා සැසඳීමෙහි දී අබ පමණ වූ ඉතිරි සත්පහණසකුරු ගිණුමටත් නො පැමිණේ. සැසඳුමටත් නො පැමිණේ. කලභාගයටත් නො පැමිණේ යි.

මහණෙනි, එසෙයින් ම සිවුසස් පිළිවිදි දිට්‍රසපන් අරිසවු දුභුල්ලුගේ ඝය වූ ගෙවුණු යම් මේ දුකෙක් වේ නම් මෙය ම ඉතා බෙහෙවි. ඉතිරි වූ දුක ම ද ය. යමෙක් “මේ දුකැ”යි තතුයේ දැනී ද, “මේ දුක් හටගැනුමැ”යි තතුයේ දැනී ද, “මේ දුක් වැළැක්මැ”යි තතුයේ දැනී ද, “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි තතුයේ දැනී ද යන යම් මේ සහකඛිතතපරමතාවක් වේ ද, එය ඝය වූ ගෙවුණු පළමු දුක්කඳ හා සැසඳීමෙහි දී ගිණුමටත් නො පැමිණේ. සැසඳුමටත් නො පැමිණේ. කලභාගයටත් නො පැමිණේ. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහිලා “මේ දුකැ”යි වියඹි කටයුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වියඹි කටයුතු යි.

සවැනි අභිසමයවර්ගී යි.

එහි සුත්‍රනාමාවලිය:

නබ්බිබා, පොකඛරණී යි දෙකෙක්ද අනෙක් සලෙහජ්ජ සුතුරු දෙකෙක් ද පඨවී සුතුරුදෙකෙක් ද සමුද්දසුතුරු දෙකෙක් ද පබ්බතපම සුතුරු දෙකෙක් දැයි මුළුල්ල දසයෙකි යි.

7. ආමකධර්මපෙය්‍යාලවග්ගො

12. 7. 1

අඤ්ඤත්‍රස්‍රසුතතං

3903. අපං ඛො භගවා පරිත්තං නබ්බිධායං පංසුං ආරොපෙත්වා භික්ඛු ආමනෙත්ති: “නං කිං මඤ්ඤං භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො බහුතරං. යො වා'යං මයා පරිත්තො නබ්බිධායං පංසු ආරොපිතො, අයං වා මහාපඨවී'ති? එතදෙව භනෙත, බහුතරං යදිදං මහාපඨවී, අප්පමනනකොයං භගවතා පරිත්තො නබ්බිධායං පංසු ආරොපිතො, සබ්බමිපි න උපෙති. උපනිධිමිපි න උපෙති, කලභාගමිපි න උපෙති මහාපඨවී. උපනිධාය භගවතා පරිත්තො නබ්බිධායං පංසු ආරොපිතොති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ මනුසෙසසු පච්චාජායන්ති. අපං ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ අඤ්ඤත්‍ර මනුසෙසභි¹ පච්චාජායන්ති. නං කිංස භෙතු? අදිට්ඨන්තා භික්ඛවෙ, චතුත්තං අරියසච්චානාං. කතමෙසං චතුත්තාං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස -පෙ- දුක්ඛනිරොධගාමිනියාපට්ඨදය අරියසච්චස්ස. තස්මාතිභ භික්ඛවෙ, ඉදං දුක්ඛනී යොගො කරණීයො -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පට්ඨදති යොගො කරණීයොති.

12: 7. 2

පච්චනතස්‍රසුතතං

3904. අපං ඛො භගවා පරිත්තං නබ්බිධායං පංසුං ආරොපෙත්වා භික්ඛු ආමනෙත්ති: “නං කිං මඤ්ඤං භික්ඛවෙ, කතමං නු ඛො බහුතරං, යො වා'යං මයා පරිත්තො නබ්බිධායං පංසු ආරොපිතො, අයං වා මහාපඨවී'ති? එතදෙව භනෙත, බහුතරං යදිදං මහාපඨවී, අප්පමනනකොයං භගවතා පරිත්තො නබ්බිධායං පංසු ආරොපිතො. සබ්බමිපි න උපෙති, උපනිධිමිපි න උපෙති, කලභාගමිපි න උපෙති මහාපඨවී. උපනිධාය භගවතා පරිත්තො නබ්බිධායං පංසු ආරොපිතොති. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා² තෙ සත්තා යෙ මජ්ඣිමෙසු ජනපදෙසු පච්චාජායන්ති. අපං ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ පච්චිකම්මෙසු ජනපදෙසු පච්චාජායන්ති අවිඤ්ඤාතාරෙසු මිලකෙඛිසු -පෙ- අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පට්ඨදති යොගො කරණීයොති.

12. 7. 3

පඤ්ඤාස්‍රසුතතං

3905. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ අරියෙන පන පඤ්ඤවනඤ්ඤා³ සමන්තාගතා. අපං ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ අවිජ්ජාගතා සමුලුභා -පෙ- “අයං දුක්ඛනිරොධගාමීනී පට්ඨද”ති යොගො කරණීයොති.

1. මනුසෙසසු - සීලු.
 2. අප්පමනකා - මජ්ඣ, සා.
 3. ඤාණවකුතා - අට්ඨකථා.

7. ආමකධකඤ්ඤපෙය්‍යාල වර්ගය

12. 7. 1

අඤ්ඤත්‍ර සූත්‍රය

3903. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නියසිලෙහි පස් බිඳක් නගා හිඤ්ඤන් ඇමතුසේක. මහණෙනි, ඒ කිමැයි හභිවු ද? කිමෙක් ඉතා බොහෝ ද? මා විසින් නියසිලෙහි යම් පස්බිඳෙක් නගන ලද නම් එය හෝ මේ මහපොළොව හෝ දැයි. වහන්ස, යම් මේ මහපොළොව වේ නම් මෙයම ඉබෙහෙවි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නියසිලෙහි නගන ලද මේ පස්බිඳ ඉතා මද ය. මහපොළොව හා සැසඳීමෙහි දී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නිය සිලෙහි නගන ලද පස්බිඳ ගිණුමටත් නො පැමිණේ. සැසඳීමටත් නො පැමිණේ. කලභාගයටත් නො පැමිණේ යි. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සක කෙනෙක් මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු අල්පය. වැලි යම් සක කෙනෙක් මිනිසුන් කෙරෙත් අන් තන්හි උපදිත් නම් ඔහු ම ඉබොහෝහ. ඒ කවර හෙයින් යත්: වතුරායඝ්‍රීසත්‍යය නො දුටු බැවිනි. කවර වතුරායඝ්‍රීසත්‍යයක යත්: “දුඃඛායඝ්‍රීසත්‍යය ... දුඃඛනිරොධගාමිනී ප්‍රතිපදයඝ්‍රීසත්‍යය”යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහිලා “මේ දුක්”යි වියඝ්‍රී කට යුතු....“මේ දුක්නිරොධගාමිනී පටිපද”යි වියඝ්‍රී කටයුතු යි.

12. 7. 2

පව්වන්ත සූත්‍රය

3904. එකල්හි භග්‍යවතුන් වහන්සේ නියසිලෙහි පස්බිඳක් නගා හිඤ්ඤන් ඇමතුසේක. මහණෙනි, ඒ කිමැයි හභිවු ද? කිමෙක් ඉබොහෝ ද? මවිසින් නියසිලෙහි යම් මේ පස්බිඳෙක් නගන ලද නම් එය හෝ මේ මහපොළොව හෝ දැයි. වහන්ස, යම් මේ මහපොළොවක් වේ නම් මෙයම ඉබෙහෙවි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නියසිලෙහි නගන ලද මේ පස්බිඳ ඉතා මද ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නියසිලෙහි නගන ලද පස්බිඳ මහපොළොව හා සැසඳීමෙහි දී ගිණුමට ද නො පැමිණේ. සැසඳීමට ද නො පැමිණේ. කලාවෙන් කලාවට ද නො පැමිණේ. මහණෙනි, එසෙයින්ම මධ්‍යමච්ඡනපදයන්හි යම් සක කෙනෙක් උපදිත් නම් ඒ සකයෝ මදයහ. වැලි යම් සක කෙනෙක් අප්‍රසිද්ධ වූ අශිෂට වූ පැසුළු දැනවිති උපදිත් නම් මොහුම ඉබොහෝහ ... මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි වියඝ්‍රී කටයුතු යි.

12. 7. 3

පඤ්ඤා සූත්‍රය

3905. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් කෙනෙක් ආයඝ්‍රී වූ ලොවී ලොවුතුරු නුවණැසින් සමන්වාගත වෙත් නම් ඒ සකයෝ මදයහ, වැලි යම් කෙනෙක් අවිද්‍යායෙන් යුතු වූවාහු මුළා වූවෝ වෙද්ද මේ සකයෝම ඉබොහෝහ ... මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ යි වියඝ්‍රී කටයුතු යි.

12. 7. 4

සුරාමෙරයසුත්තං

3906. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්ථා යෙ සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා අප්පට්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 7. 5

ඔදකජසුත්තං

3907. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ ඵලජා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්ථා යෙ ඔදකජා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 7. 6

මනෙතය්‍යසුත්තං

3908. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ මනෙතය්‍යා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්ථා යෙ අමනෙතය්‍යා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 7. 7

පෙතෙතය්‍යසුත්තං

3909. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ පෙතෙතය්‍යා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්ථා යෙ අපෙතෙතය්‍යා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 7. 8

සාමඤ්ඤසුත්තං

3910. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ සාමඤ්ඤ. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්ථා යෙ අසාමඤ්ඤ -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 7. 4

සුරාමෙරය සූත්‍රය

3906. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කෙනෙක් ප්‍රමාදයට කරුණු වූ රහමෙරමත්පැනින් වැළකුණාහු නම් ඒ සතියෝ මදයහ. වැලි යම් සතී කෙනෙක් ප්‍රමාදයට කරුණු වූ රහමෙර මත්පැනින් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 7. 5

මදකප් සූත්‍රය

3907. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කෙනෙක් ගොඩබිම උපදනාහු ද ඒ සතියෝ මදයහ. වැලි යම් සතී කෙනෙක් දියෙහි උපදනෝ ද මේ සතියෝ ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 7. 6

මනෙකයා සූත්‍රය

3908. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සතී කෙනෙක් මවට හිත වූවෝ ද, ඔහු මදයහ. වැලි යම් සතී කෙනෙක් මවට හිත නුවූවෝ ද මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 7. 7

පෙත්තෙයා සූත්‍රය

3909. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සතී කෙනෙක් පියාට හිත වූවෝ ද ඔහු මදයහ. වැලි යම් සතී කෙනෙක් පියාට හිත නුවූවෝ ද මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 7. 8

සාමඤ්ඤ සූත්‍රය

3910. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සතී කෙනෙක් මහණුන්ට හිත වූවෝ නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සතී කෙනෙක් මහණුන්ට හිත නුවූවෝ නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 7. 9

බ්‍රහ්මඤ්ඤසුත්තං

3911. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අපපකා නෙ සත්තා යෙ බ්‍රහ්මඤ්ඤ. අථ ඛො එතෙව බ්‍රහ්මරා සත්තා යෙ අබ්‍රහ්මඤ්ඤ -පෙ- යොගො කර්ඪියොති.

12. 7. 10

අපවාසීසුත්තං

3912. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අපපකා නෙ සත්තා යෙ කුලෙජෙට්ඨාපවාසීනො. අථ ඛො එතෙව බ්‍රහ්මරා සත්තා යෙ අකුලෙජෙට්ඨාපවාසීනො -පෙ- යොගො කර්ඪියොති.

ආමකධඤ්ඤපෙය්‍යාලවග්ගො සත්තමො.

තත්‍රාද්දනං :

අඤ්ඤත්‍ර පච්චන්තං පඤ්ඤ ව සුරාමෙරයොදකජා,
මනෙතය්‍ය පෙතෙතය්‍යා සාමඤ්ඤං බ්‍රහ්මඤ්ඤඤ්ඤාපවාසීති.

12. 7. 9

බ්‍රහ්මඤ්ඤ සූත්‍රය

3911. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් කෙනෙක් බ්‍රහ්මඤ්ඤ භික්‍ෂු වූවේ ද ඒ සත්වයෝ මදයහ. වැලි යම් කෙනෙක් බ්‍රහ්මඤ්ඤ භික්‍ෂු වූවේ ද මේ සත්වයෝ ම ඉබ්බාභෝග ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 7. 10

අපවාසී සූත්‍රය

3912. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සත්ව කෙනෙක් කුලදෙටුවන් පුදන්තෝ නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සත්ව කෙනෙක් කුලදෙටුවන් නොපුදන්තෝ නම් මොහු ම ඉබ්බාභෝග ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

සත්වැනි ආමකධර්මපෙය්‍යාල වර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

අඤ්ඤත්‍ර පච්චන්ත පඤ්ඤ සුරාමෙරය ඔදකජ සුතුරුද මනෙය්‍යා පෙය්‍යෙය්‍ය සාමඤ්ඤ බ්‍රහ්මඤ්ඤ අපවාසී සුතුරුද්ධි දසයෙකි යි.

8. දුනිය ආමකධිකුකුපෙය්‍යාලවගො

12. 8. 1

පාණාතිපාතසුතතං

3913. එවමෙව ඛො භිකඛවෙ, අප්පකා නෙ සන්භා යෙ පාණාතිපාතා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සන්භා යෙ පාණාතිපාතා අප්පට්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 8. 2

අදිනනාදනසුතතං

3914. එවමෙව ඛො භිකඛවෙ, අප්පකා නෙ සන්භා යෙ අදිනනාදනා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සන්භා යෙ අදිනනාදනා අප්පට්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 8. 3

කාමෙසුමිච්ඡාවාරසුතතං

3915. එවමෙව ඛො භිකඛවෙ, අප්පකා නෙ සන්භා යෙ කාමෙසුමිච්ඡාවාරා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සන්භා යෙ කාමෙසුමිච්ඡාවාරා අප්පට්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 8. 4

මුසාවාදසුතතං

3916. එවමෙව ඛො භිකඛවෙ, අප්පකා නෙ සන්භා යෙ මුසාවාද පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සන්භා යෙ මුසාවාද අප්පට්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 8. 5

පිසුණවාචාසුතතං

3917. එවමෙව ඛො භිකඛවෙ, අප්පකා නෙ සන්භා යෙ පිසුණාය වාචාය¹ පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සන්භා යෙ පිසුණාය වාචාය අප්පට්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 8. 6

ඵරුසවාචාසුතතං

3918. එවමෙව ඛො භිකඛවෙ, අප්පකා නෙ සන්භා යෙ ඵරුසාය වාචාය² පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සන්භා යෙ ඵරුසාය වාචාය අප්පට්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

1. පිසුණවාචාය - සී. මු.
2. ඵරුසවාචාය - සී. මු.

8. දුතිය ආමක ධර්මකර්මපටිපාටි වර්ගය

12. 8. 1

පාණාතිපාත සූත්‍රය

3913. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සත්වකෙනෙක් පණ්ඩිතයන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැලි යම් සත්වකෙනෙක් පණ්ඩිතයන් නොවැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීර්ණ කටයුතු යි.

12. 8. 2

අධිනාදන සූත්‍රය

3914. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සත්වකෙනෙක් අධිනාදනින් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැලි යම් සත්වකෙනෙක් අධිනාදනින් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීර්ණ කටයුතු යි.

12. 8. 3

කාමෙසුමිවිජාවාර සූත්‍රය

3915. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සත්වකෙනෙක් කාමයෙහි ජීවහසරින් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැලි යම් සත්ව කෙනෙක් කාමයෙහි ජීවහසරින් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීර්ණ කටයුතු යි.

12. 8. 4

මුසාවාද සූත්‍රය

3916. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සත්ව කෙනෙක් මුසවායෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැලි යම් සත්ව කෙනෙක් මුසවායෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීර්ණ කටයුතු යි.

12. 8. 5

පිසුණුවාවා සූත්‍රය

3917. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සත්වකෙනෙක් පිසුණුබසින් වැළකුණාහු නම් ඒ සත්වයෝ මඳයහ. වැලි යම් සත්වකෙනෙක් පිසුණු බසින් නො වැළකුණාහු නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝහ ... වීර්ණ කටයුතු යි.

12. 8. 6

ඵරුසවාවා සූත්‍රය

3918. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සත්වකෙනෙක් ඵරුසවයින් වැළකුණාහු නම් ඒ සත්වයෝ මඳයහ. යළි යම් සත්වකෙනෙක් ඵරුසවයින් නො වැළකුණාහු නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝහ ... වීර්ණ කටයුතු යි.

12. 8. 7

සමඵප්පලාපසුක්කං

3919. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ සමඵප්පලාපා පටිච්චරතා. අඵ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ සමඵප්පලාපා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 8. 8

බීජගාමසුක්කං

3920. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ බීජගාමභුතගාමසමාරමිභා පටිච්චරතා. අඵ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ බීජගාමභුතගාමසමාරමිභා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 8. 9

විකාලභොජනසුක්කං

3921. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ විකාලභොජනා පටිච්චරතා. අඵ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ විකාලභොජනා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 8. 10

විලෙපනසුක්කං

3922. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ මාලාගන්ධවිලෙපනධාරණමණ්ඩනවිභුසණධාරණා පටිච්චරතා. අඵ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ මාලාගන්ධවිලෙපනධාරණමණ්ඩන විභුසණධාරණා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

දුතිය ආමකධස්සප්පෙය්‍යාලවග්ගො අධ්‍යමො.

තත්‍රඥාතං :

පාණං අදිතනං කාමෙසු මුසාපෙසුස්ස අඵරුසා,
සමඵප්පලාපං බීජස්ඤ්ඤා විකාලො ව විලෙපනන්ති.

12. 8. 7

සම්ඵජ්ජලාප සූත්‍රය

3919. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සත්ව කෙනෙක් භික්ෂුකම්මය වැළකුණාහු නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සත්ව කෙනෙක් භික්ෂුකම්මය නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීයඝ කටයුතු යි.

12. 8. 8

බීජගාම සූත්‍රය

3920. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සත්ව කෙනෙක් ගස්තුරු ලිය කලකුරුවීමෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සත්ව කෙනෙක් ගස්තුරුලිය කලකුරුවීමෙන් නොවැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීයඝ කටයුතු යි.

12. 8. 9

විකාලභොජන සූත්‍රය

3921. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සත්වකෙනෙක් විකල් බොජුනෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සත්ව කෙනෙක් විකල් බොජුනෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ. ... වීයඝ කටයුතු යි.

12. 8. 10

විලෙපන සූත්‍රය

3922. මහණෙනි, එසෙයින්ම යම් සත්ව කෙනෙක් මල්ගඳ විලෙවුන් දැරුමට අඩු තැන් පිරවුමට සැරසුමට හෙතු වූ කරුණින් වැළකුණාහු නම් ඔහු මදයහ. වැලි යම් සත්වකෙනෙක් මල්ගඳ විලෙවුන් දැරුමට අඩුතැන් පිරවුමට සැරසුමට හෙතු වූ කරුණින් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීයඝ කටයුතු යි.

අටවැනි දුතිය ආමකධර්මපදපොසයාල වර්ගය යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

පාණාතිපාත, අදික්ඛාදන, කාමෙසුමි ව්‍යාවාර, මුසාවාද, පිසුණාවාවා ඵරුසාවාවා, සම්ඵජ්ජලාප, බීජගාම, විකාලභොජන, විලෙපන යි සූත්‍ර දසයෙකි යි.

9. තනිය ආමකධකැකූපෙයතාලවගො

12. 9. 1

නවවගීතසුතනං

3923. එවමෙව බො හිකබ්වෙ, අපකා තෙ සතා යෙ නවවගීතවාදිතවිසුකදසසනා පටිචිරතා. අඵ බො එතෙව බහුතරා සතා යෙ නවවගීතවාදිතවිසුකදසසනා අපටිචිරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 9. 2

උච්චාසයනසුතනං

3924. එවමෙව බො හිකබ්වෙ, අපකා තෙ සතා යෙ උච්චාසයනමහාසයනා පටිචිරතා. අඵ බො එතෙව බහුතරා සතා යෙ උච්චාසයනමහාසයනා අපටිචිරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 9. 3

ජාතරූපසුතනං

3925. එවමෙව බො හිකබ්වෙ, අපකා තෙ සතා යෙ ජාතරූපරජනපටිචිරතා පටිචිරතා. අඵ බො එතෙව බහුතරා සතා යෙ ජාතරූපරජනපටිචිරතා අපටිචිරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 9. 4

ආමකධකැකූසුතනං

3926. එවමෙව බො හිකබ්වෙ, අපකා තෙ සතා යෙ ආමකධකැකූපටිචිරතා පටිචිරතා. අඵ බො එතෙව බහුතරා සතා යෙ ආමකධකැකූපටිචිරතා අපටිචිරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 9. 5

ආමකමංසසුතනං

3927. එවමෙව බො හිකබ්වෙ, අපකා තෙ සතා යෙ ආමකමංසපටිචිරතා පටිචිරතා. අඵ බො එතෙව බහුතරා සතා යෙ ආමකමංසපටිචිරතා අපටිචිරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

9. තනිය ආමකධඤ්ඤ පෙය්‍යාල වර්ගය

12. 9. 1

නවවගීත සූත්‍රය

3923. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් නැටුමෙන් ගැයුමෙන් වැයුමෙන් විසුළු දස්නෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැළී යම් සත්වකෙනෙක් නැටුමෙන් ගැයුමෙන් වැයුමෙන් විසුළු දස්නෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 9. 2

උච්චාසයන සූත්‍රය

3924. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් උසසුන් මහ අස්නෙන් වැළකුණාහු නම් ඒ සත්වයෝ මඳයහ. වැළී යම් සත්වකෙනෙක් උසසුන් මහ අස්නෙන් නො වැළකුණාහු නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 9. 3

ජාතරූප සූත්‍රය

3925. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් රන්රිදී මසුකහවණු පිළිගැනුමෙන් වැළකුණාහු නම් ඒ සත්වයෝ මඳයහ. වැළී යම් සත්වකෙනෙක් රන්රිදී මසුකහවණු පිළිගැනුමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 9. 4

ආමකධඤ්ඤ සූත්‍රය

3926. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් අමුධාන්‍ය පිළිගැනුමෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැළී යම් සත්වකෙනෙක් අමුධාන්‍ය පිළිගැනුමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 9. 5

ආමකමංස සූත්‍රය

3927. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් අමුමස් පිළිගැන්මෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැළී යම් සත්වකෙනෙක් අමුමස් පිළිගැන්මෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 9. 6

කුමාරිකසුත්තං

3928. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ ඉඤ්ඤාමාරිකපටිග්ගහණා¹ පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ ඉඤ්ඤාමාරිකපටිග්ගහණා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 9. 7

දුසිදසසුත්තං

3929. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ දුසිදසපටිග්ගහණා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ දුසිදසපටිග්ගහණා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 9. 8

අපේළකසුත්තං

3930. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ අපේළකපටිග්ගහණා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ අපේළකපටිග්ගහණා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 9. 9

කුක්ඛඉට්ඨකරසුත්තං

3931. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ කුක්ඛඉට්ඨකරපටිග්ගහණා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ කුක්ඛඉට්ඨකරපටිග්ගහණා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 9. 10

චළවාසුත්තං

3932. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ හඤ්ඤිගවාසසචළවාපටිග්ගහණා පටිච්චරතා. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ හඤ්ඤිගවාසසචළවාපටිග්ගහණා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

තතිය ආමකධකඤ්ඤපෙය්‍යාලවග්ගො නවමො.

තවුඤ්ජනං :

නච්චුචවාසයනරජනා ධකඤ්ඤං මංසං කුමාරිකං,
දුසිදසාපේළකා ච කුක්ඛඉට්ඨලවෙහි වාති

1. ඉඤ්ඤාමාරි - සී 1, 2.

12. 9. 6

කුමාරික සූත්‍රය

3928. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් (විවාහක) ඉතිරි (අවිවාහක) කුමරියන් පිළිගැනුමෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැලි යම් සත්ව කෙනෙක් ඉතිරිකුමරියන් පිළිගැනුමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කට යුතු යි.

12. 9. 7

දසිදස සූත්‍රය

3929. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්ව කෙනෙක් දසිදසුන් පිළිගැනුමෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැලි යම් සත්ව කෙනෙක් දසිදසුන් පිළිගැනුමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කට යුතු යි.

12. 9. 8

අපේළක සූත්‍රය

3930. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කෙනෙක් එළිතරුණන් පිළිගැනුමෙන් වැළකුණාහු නම් ඒ සත්වයෝ මඳයහ. යළි යම් කෙනෙක් එළිතරුණන් පිළිගැනුමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කට යුතු යි.

12. 9. 9

කුක්කුට සූකර සූත්‍රය

3931. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කෙනෙක් කුක්කුට හුරන් පිළිගැනුමෙන් වැළකුණාහු නම් ඒ සත්වයෝ මඳයහ. යළි යම් කෙනෙක් කුක්කුට හා හුරන් පිළිගැනුමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කට යුතු යි.

12. 9. 10

වළවා සූත්‍රය

3932. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කෙනෙක් ඇතුන් ගෙරිත් අසුන් වෙළඹුන් පිළිගැනුමෙන් වැළකුණාහු නම් ඒ සත්වයෝ මඳයහ. වැලි යම් කෙනෙක් ඇතුන් ගෙරිත් අසුන් වෙළඹුන් පිළිගැනුමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කට යුතු යි.

නවවැනි තනිය ආමකධර්මපෙය්‍යාල වර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

නවවිග්ග, උච්චාසයන, ජාතරූප, ආමකධර්ම, ආමකමංස කුමාරික, දසිදස, අපේළක යන සූත්‍ර අට හා කුක්කුට සූකර වළවා සූත්‍ර දෙක යි සූත්‍ර දශයෙකි.

10. වතුන් ආමකධිකරණපෙයතාලවගො

12. 10. 1

බෙතවත්පුසුතනං

3933. එවමෙව බො භිකඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ බෙතවත්පුපටිග්ගහණා පටිච්චරතා. අප් බො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ බෙතවත්පුපටිග්ගහණා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 10. 2

කයවිකකයසුතනං

3934. එවමෙව බො භිකඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ කයවිකකයා පටිච්චරතා. අප් බො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ කයවිකකයා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 10. 3

දුතෙය්‍යසුතනං

3935. එවමෙව බො භිකඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ දුතෙය්‍යපභිණ්ණමනාත්‍යයොගා පටිච්චරතා. අප් බො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ දුතෙය්‍යපභිණ්ණමනාත්‍යයොගා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 10. 4-6

තුලාකුටාදිසුතනාති

3936-3938. එවමෙව බො භිකඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ තුලාකුට-කාඝකුට-මානකුටා පටිච්චරතා. අප් බො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ තුලාකුට-කංසකුට-මානකුටා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 10. 7-9

උකෙකාටනාදිසුතනාති

3939-3941. එවමෙව බො භිකඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්තා යෙ උකෙකාටන-වක්ඛන-නිකතිසාවියොගා පටිච්චරතා. අප් බො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ උකෙකාටන-වක්ඛන-නිකතිසාවියොගා අප්පටිච්චරතා -පෙ- යොගො කරණියොති.

1. පහෙණ - අට්ඨකථා.

10. එතුන් ආමකධර්මපෙය්‍යාල වර්ගය

12. 10. 1

බෙතවත්ථු සූත්‍රය

3933. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් කෙත්වතු පිළිගැන්මෙන් වැළකුණාහු නම් ඒ සත්වයෝ මඳයහ. යළි යම් සත්වකෙනෙක් කෙත්වතු පිළිගැන්මෙන් නොවැළකුණාහු නම් මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 10. 2

කයච්ඡිකය සූත්‍රය

3934. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් මිල දී ගැනුමෙන් විකුණුමෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැළි යම් සත්වකෙනෙක් මිල දී ගැනුමෙන් විකුණුමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 10. 3

දුතෙය්‍ය සූත්‍රය

3935. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් ගිහියන්ගේ පණ්ඩුඛපනත්මෙහෙවර කිරීමෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. යළි යම් සත්වකෙනෙක් ගිහියන්ගේ පණ්ඩුඛපනත් මෙහෙවර කිරීමෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 10. 4 - 6

තුලාකුටාදි සූත්‍රය

3936 - 3938. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් කුළුතුලා - කුළුලොහො - කුළුමිනුමින් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැළි යම් සත්වකෙනෙක් කුළුතුලා - කුළුලොහො කුළුමිනුමින් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 10. 7 - 9

උකෙකාටනාදි සූත්‍ර

3939. - 3941. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සත්වකෙනෙක් ලස් ගැනුම් මුළා කිරීම රැවටීම සඛ්‍යාත වස්තූන් ක්‍රියායෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මඳයහ. වැළි යම් සත්වකෙනෙක් ලස් ගැනුම් මුළා කිරීම රැවටීම සඛ්‍යාත වස්තූන් ක්‍රියායෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 10. 10-15

ඡේදනාදියුක්තානි

3942-3947. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අපසකා නෙ සත්තා යෙ ඡේදන-වධ-බ්ඤ්ඤා-විපරාමොස-ආලොප-සහසාකාරා පටිච්චතා. අඨ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ ඡේදන-වධ-බ්ඤ්ඤා-විපරාමොස-ආලොප-සහසාකාරා අපටිච්චතා. තං කිසස හෙතු; අද්ධංකතා භික්ඛවෙ, චතුත්තං අරියසච්චානං. කතමෙසං චතුත්තං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛසමුදයස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛනිරෝධස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛනිරෝධගාමිනියාපටිපද්දය අරියසච්චස්ස. තස්මාතිහ භික්ඛවෙ, “ඉදං දුක්ඛ”න්ති යොගො කරණියො. “අයං දුක්ඛසමුදයො”ති යොගො කරණියො. “අයං දුක්ඛනිරෝධො”ති යොගො කරණියො. “අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපද්ද”ති යොගො කරණියොති.

චතුක්ඛ ආමකධක්ඛාදපෙයාලවග්ගො දසමො.

තත්තුද්දනා:

බෙහතං කයං දුතෙය්‍යස්ඵ තුලාකුටං කංසකුටං,
 මානකුටං උකෙකාටනං වස්ඤ්ඤානිකති, ඡේදනා,
 වධබ්ඤ්ඤා විපරාමොසාලොපසාහසානිති.

12. 10. 10-15

ඡේදනාදී සූත්‍ර

3942 - 3947. මහණෙනි, එහෙයින්ම යම් සත්ව කෙනෙක් සිදුම් මැරුම් බැඳුම් පැහැර ගැනුම් ගම්පැහැරුම් අබ්බවා ගැනුම් ක්‍රියායෙන් වැළකුණාහු නම් ඔහු මදයහ. වැළී යම් සත්ව කෙනෙක් සිදුම් මැරුම් බැඳුම් පැහැර ගැනුම් ගම්පැහැරුම් අබ්බවා ගැනුම් ක්‍රියායෙන් නො වැළකුණාහු නම් මොහුම ඉබ්බොහෝහ. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, වතුරායඝ්ඝතාය නුදුටු බැවිනි. කවර වතුරායඝ්ඝතායක යත්: දුඛායඝ්ඝතාය, දුඛසමුදයායඝ්ඝතාය, දුඛනිරෝධායඝ්ඝතාය, දුඛනිරෝධගාමිනී ප්‍රතිපදයඝ්ඝතාය යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහිලා “මේ දුඛඛ”යි වීයඝ්ඝ කටයුතු. “මේ දුඛඛසමුදය”යි වීයඝ්ඝ කටයුතු. “මේ දුඛඛනිරෝධ”යි වීයඝ්ඝ කටයුතු. “මේ දුඛඛනිරෝධගාමිනී පටිපද”යි වීයඝ්ඝ කටයුතු යි.

දශවැනි වතුසආමකධර්ම පෙය්‍යාල වර්ග යි.

එහි සූත්‍ර නාමාවලිය:

බෙහෙවණ්ඤා, කයවිකකය, දුතෙය්‍ය, තුලාකුට, කංසකුට, මානකුට, උපෙක්ඛාටන, වඤ්චන, නිකඛි, ඡේදන, වධ, බන්ධන, විපරාමොස ආලොප සාහස යි පසළොස් සූතුරු කෙනෙකි යි.

11. පඤ්චගතිපෙය්‍යාලවග්ගො

12. 11. 1

මනුසසච්ඡිකා

3948. අථ ඛො භගවා පරිත්තං නබ්බිධායං පංසුං ආරොපෙඤ්චා භික්ඛු ආමනෙතයි: “තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවො, කතමං නු ඛො ඛහුතරං, යො වායං මයා පරිත්තො නබ්බිධායං පංසු ආරොපිතො, අයං වා මහාපඨවී”ති. “එතදෙව භනෙත, ඛහුතරං යදිදං මහාපඨවී. අපපමනකොයං භගවතා පරිත්තො නබ්බිධායං පංසු ආරොපිතො. සබ්බමිති න උපෙති, උපනිධිමිති න උපෙති, කලභාගමිති න උපෙති, මහාපඨවීං උපනිධාය භගවතා පරිත්තො නබ්බිධායං පංසු ආරොපිතො”ති. එවමෙව ඛො භික්ඛවො, අපපකා නෙ සත්තා යෙ මනුසසා¹ චුතා මනුසෙසසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්තා යෙ මනුසසා චුතා නිරයෙ පච්චාජායන්ති. තං කිසස හෙතු? අදිට්ඨන්තා භික්ඛවො, චතුක්ඛං අරියසච්චානං කතමෙසං චතුක්ඛං? දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස -පෙ- දුක්ඛනීරොධගාමීනීපටිපද්දය අරියසච්චස්ස. තස්මාතිහ භික්ඛවො, “දුදං දුක්ඛන්ති” යොගො කරණීයො -පෙ- “අයං දුක්ඛනීරොධගාමීනී පටිපද්ද”ති යොගො කරණීයොති.

12. 11. 2

දුතියමනුසසච්ඡිකා

3949. එවමෙව ඛො භික්ඛවො, අපපකා නෙ සත්තා යෙ මනුසසා චුතා මනුසෙසසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්තා යෙ මනුසසා චුතා නිරව්ජානායොනියා පච්චාජායන්ති. තං කිසස හෙතු -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 3

තතියමනුසසච්ඡිකා

3950. එවමෙව ඛො භික්ඛවො, අපපකා නෙ සත්තා යෙ මනුසසා චුතා මනුසෙසසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්තා යෙ මනුසසා චුතා පෙත්තිවිසයෙ පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 4

චතුසමනුසසච්ඡිකා

3951. එවමෙව ඛො භික්ඛවො, අපපකා නෙ සත්තා යෙ මනුසසා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්තා යෙ මනුසසා චුතා නිරයෙ පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

1. මනුසෙසසු - සා

11. පඤ්චගති පෙය්‍යාල වර්ගය

12. 11. 1

මනුස්සචුති සූත්‍රය

3948. එකල්භි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නියසිලෙහි පස්බිඳක් නභා භික්ෂුන් ඇමතු සේක: “මහණෙනි, ඒ කීමැ යි හභිවු ද කීමෙක් ඉබොහෝ ද මට්ඨිත් යම මේ පස්බිඳෙක් නියසිලෙහි නභන ලද නම එය හෝ මේ මහපොළොව හෝ දැ”යි? “වහන්ස, යම මේ මහපොළොව වේ නම මෙය ම ඉබෙහෙවි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නියසිලෙහි නභන ලද මේ පස්බිඳ ඉතාමඳ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නියසිලෙහි නභන ලද පස්බිඳ මහපොළොව හා සැසඳීමෙහි දී ගිණුමට ද නොපැමිණේ. සැසඳුමටද නොපැමිණේ. කලාවෙන් කලාවට ද නොපැමිණේ”. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම කෙනෙක් මිනිසුන් කෙරෙන් ව්‍යුත වූවාහු මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම ඒ සත්වයෝ මඳයහ. වැළි යම කෙනෙක් මිනිසුන් කෙරෙන් ව්‍යුත වූවාහු නිරයෙහි උපදිත් නම මේ සත්වයෝ ම ඉබොහෝහ. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, සිවු අරිසස් නුදුටු බැවිනි, කවර සිවු අරිසස්ද යත්: දු:බාය්‍යසත්‍යය ... දු:බනිරොධගාමීනි ප්‍රතිපදය්‍යසත්‍යයයි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුකැ”යි වීය්‍ය කට යුතු ... “මේ දුක් වැළැක්මට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වීය්‍ය කට යුතුයි.

12. 11. 2

දෙවන මනුස්සචුති සූත්‍රය

3949. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම සඤ්ඤානෙක් මිනිසුන් කෙරෙන් ව්‍යුතවූවාහු මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම ඔහු මඳයහ. යළි යම සඤ්ඤානෙක් මිනිසුන් කෙරෙන් ව්‍යුතවූවාහු නිරිසන්යොන්හි උපදිත් නම මොහු ම ඉබොහෝහ. ඒ කවර හෙයින් යත් ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 11. 3

තෙවන මනුස්සචුති සූත්‍රය

3950. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම සඤ්ඤානෙක් මිනිසුන් කෙරෙන් ව්‍යුතවූවාහු මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම ඒ සඤ්ඤානෙක් මිනිසුන් කෙරෙන් ව්‍යුතවූවාහු ප්‍රෙතවිෂයෙහි උපදිත් නම මේ සඤ්ඤානෙක් ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 11. 4

සිවුවන මනුස්සචුති සූත්‍රය

3951. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම සඤ්ඤානෙක් මිනිස් ලොවින් ව්‍යුතවූවාහු දෙවියන් කෙරෙහි උපදිත් නම ඔහු මඳයහ. වැළි යම සඤ්ඤානෙක් මිනිස්ලොවින් ව්‍යුතවූවාහු නිරයෙහි උපදිත් නම මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීය්‍ය කටයුතු යි.

12. 11. 5

පඤ්චමමනුසසච්ඡිසුතතං

3952. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ මනුසසා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ මනුසසා චුතා තීරච්ඡානගොනියා පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 6

ජට්ඨමනුසසච්ඡිසුතතං

3953. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ මනුසසා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ මනුසසා චුතා පෙතතිවිසයෙ පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 7

දෙවච්ඡිසුතතං

3954. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ දෙවා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ දෙවා චුතා තීරගෙ පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 8

දුතියදෙවච්ඡිසුතතං

3955. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ දෙවා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ දෙවා චුතා තීරච්ඡානගොනියා පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 9

තතියදෙවච්ඡිසුතතං

3956. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ දෙවා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ දෙවා චුතා පෙතතිවිසයෙ පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 10

චතුස්දෙවච්ඡිසුතතං

3957. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ දෙවා චුතා මනුසෙසසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ දෙවා චුතා තීරගෙ පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 5

පස්වන මනුසාවුති සූත්‍රය

3952. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤානෙකක් මිනිස්ලොවින් ව්‍යුත්පන්න වූවාහු දෙවියන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤානෙකක් මිනිස් ලොවින් ව්‍යුත්පන්නවූවාහු නිරිසන් යොන්හි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 6

සවන මනුසාවුති සූත්‍රය

3953. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤානෙකක් මිනිස්ලොවින් ව්‍යුත්පන්න වූවාහු දෙවිලොව උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤානෙකක් මිනිස්ලොවින් ව්‍යුත්පන්නවූවාහු ප්‍රත්‍යවිෂයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ වෙත් ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 7

දෙවවුති සූත්‍රය

3954. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤානෙකක් දෙවිලොවින් ව්‍යුත්පන්න ව දෙවිලොව උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤානෙකක් දෙවිලොවින් ව්‍යුත්පන්නව නිරයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ වෙත් ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 8

දෙවන දෙවවුති සූත්‍රය

3955. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤානෙකක් දෙවිලොවින් ව්‍යුත්පන්න ව දෙවිලොව උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤානෙකක් දෙවිලොවින් ව්‍යුත්පන්නව නිරිසන් යොන්හි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 9

තෙවන දෙවවුති සූත්‍රය

3956. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤානෙකක් දිව්‍යවිෂයයෙන් ව්‍යුත්පන්න ව දිව්‍යවිෂයයෙහි උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. යළි යම් සඤ්ඤානෙකක් දිව්‍යවිෂයයෙන් ව්‍යුත්පන්න ව ප්‍රත්‍යවිෂයයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 10

සිවුවන දෙවවුති සූත්‍රය

3957. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤානෙකක් දෙවියන් කෙරෙහි ව්‍යුත්පන්න ව මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤානෙකක් දෙවියන් කෙරෙහි ව්‍යුත්පන්න ව නිරයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 11

පඤ්චමදෙවච්ඡිද්ධතං

3958. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ දෙවා වුතා මනුසෙසසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ දෙවා වුතා තීරච්ඡානගොනීයා පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 12

ඡට්ඨදෙවච්ඡිද්ධතං

3959. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ දෙවා වුතා මනුසෙසසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ දෙවා වුතා පෙත්තිවීසයෙ පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 13

නිරයච්ඡිද්ධතං

3960. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ නිරයා වුතා මනුසෙසසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ නිරයා වුතා නිරයෙ පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 14

දුතියනිරයච්ඡිද්ධතං

3961. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ නිරයා වුතා මනුසෙසසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ නිරයා වුතා තීරච්ඡානගොනීයා පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 15

තතියනිරයච්ඡිද්ධතං

3962. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ නිරයා වුතා මනුසෙසසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ නිරයා වුතා පෙත්තිවීසයෙ පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 16

චතුසානිරයච්ඡිද්ධතං

3963. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ නිරයා වුතා දෙවෙසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ නිරයා වුතා නිරයෙ පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණීයොති.

12. 11. 11

පස්වන දෙවදුනි සූත්‍රය

3958. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් දෙවදුනින් ව්‍යුත් ව මිනිස්ලොව උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් දෙවදුනින් ව්‍යුත් ව නිරිසන් යොන්හි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියඹ කටයුතු යි.

12. 11. 12

සවන දෙවදුනි සූත්‍රය

3959. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් දෙවියන් කෙරෙන් ව්‍යුත් වුවාහු මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් දෙවියන් කෙරෙහි ව්‍යුත් වුවාහු ප්‍රෙතවිෂයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියඹ කටයුතු යි.

12. 11. 13

නිරයවුනි සූත්‍රය

3960. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුත් ව මිනිස්ලොව උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුත් ව නිරයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියඹ කටයුතු යි.

12. 11. 14

දෙවන නිරයවුනි සූත්‍රය

3961. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුත් ව මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුත් ව නිරයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියඹ කටයුතු යි.

12. 11. 15

තෙවන නිරයවුනි සූත්‍රය

3962. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුත් ව මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුත් ව ප්‍රෙතවිෂයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියඹ කටයුතු යි.

12. 11. 16

සිවුවන නිරයවුනි සූත්‍රය

3963. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුත් වුවාහු දෙවියන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුත් ව නිරයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියඹ කටයුතු යි.

12. 11. 17

පඤ්චමනිරයවුතිසුත්තං

3964. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ නිරයා වුතා දෙවෙසු පච්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්ථා යෙ නිරයා වුතා තිරච්ජානායොනියා පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 18

ජට්ඨනිරයවුතිසුත්තං

3965. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ නිරයා වුතා දෙවෙසු පච්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්ථා යෙ නිරයා වුතා පෙතතිවිසයෙ පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 19

තිරච්ජානවුතිසුත්තං

3966. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ තිරච්ජානායොනියා වුතා මනුසෙසසු පච්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්ථා යෙ තිරච්ජානායොනියා වුතා නිරයෙ පච්චාජායනති. -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 20

දුතියතිරච්ජානවුතිසුත්තං

3967. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ තිරච්ජානායොනියා වුතා මනුසෙසසු පච්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්ථා යෙ තිරච්ජානායොනියා වුතා තිරච්ජානායොනියා පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 21

තතියතිරච්ජානවුතිසුත්තං

3968. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ තිරච්ජානායොනියා වුතා මනුසෙසසු පච්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්ථා යෙ තිරච්ජානායොනියා වුතා පෙතතිවිසයෙ පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 22

චතුස්සතිරච්ජානවුතිසුත්තං

3969. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ තිරච්ජානායොනියා වුතා දෙවෙසු පච්චාජායනති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්ථා යෙ තිරච්ජානායොනියා වුතා නිරයෙ පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 17

පස්වන නිරයවුති සූත්‍රය

3964. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුත වූවාහු දෙවියන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුත ව නිරිසන් යොනි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 18

සවන නිරයවුති සූත්‍රය

3965. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුත ව දෙවිලොව උපදිත් නම් ඒ සඤ්ඤා මඳහ. වැළි යම් කෙනෙක් නිරයෙන් ව්‍යුතව ප්‍රත්‍යවිෂයෙහි උපදිත් නම් මේ සඤ්ඤා ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 19

නිරව්‍යානවුති සූත්‍රය

3966. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් නිරිසන් යොනින් ව්‍යුත වූවාහු මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඒ සඤ්ඤා මඳහ. වැළි යම් කෙනෙක් නිරිසන් යොනින් ව්‍යුත වූවාහු නිරයෙහි උපදිත් නම් මේ සඤ්ඤා ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 20

දෙවන නිරව්‍යානවුති සූත්‍රය

3967. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් නිරිසන් යොනින් ව්‍යුත ව මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඒ සඤ්ඤා මඳහ. වැළි යම් කෙනෙක් නිරිසන් යොනින් ව්‍යුත ව නිරිසන් යොනි උපදිත් නම් මේ සඤ්ඤා ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 21

තෙවන නිරව්‍යානවුති සූත්‍රය

3968. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් නිරිසන් යොනින් ව්‍යුත ව දෙවිලොව උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් නිරිසන් යොනින් ව්‍යුත ව ප්‍රත්‍යවිෂයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 22

සිවුවන නිරව්‍යානවුති සූත්‍රය

3969. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් නිරිසන් යොනින් ව්‍යුත ව දෙවිලොව උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් නිරිසන් යොනින් ව්‍යුත ව නිරයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 23

පඤ්චමතිරවජානවුතිසුත්තං

3970. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ තීරවජානයොනියා වුතා දෙවෙසු පච්චාජායනති, අප් ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ තීරවජානයොනියා වුතා තීරවජානයොනියා පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 24

ජට්ඨතිරවජානවුතිසුත්තං

3971. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ තීරවජානයොනියා වුතා දෙවෙසු පච්චාජායනති. අප් ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ තීරවජානයොනියා වුතා පෙතතිවිසයෙ පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 25

පෙතතිවුතිසුත්තං

3972. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ පෙතතිවිසයා වුතා මනුසෙසසු පච්චාජායනති. අප් ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ පෙතතිවිසයා වුතා තීරයෙ පච්චාජායනති. -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 26

දුතියපෙතතිවුතිසුත්තං

3973. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ පෙතතිවිසයා වුතා මනුසෙසසු පච්චාජායනති. අප් ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ පෙතතිවිසයා වුතා තීරවජානයොනියා පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 27

තතියපෙතතිවුතිසුත්තං

3974. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ පෙතතිවිසයා වුතා මනුසෙසසු පච්චාජායනති. අප් ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ පෙතතිවිසයා වුතා පෙතතිවිසයෙ පච්චාජායනති. -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 28

චතුස්ථපෙතතිවුතිසුත්තං

3975. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා නෙ සත්ථා යෙ පෙතතිවිසයා වුතා දෙවෙසු පච්චාජායනති. අප් ඛො එතෙව ඛහුතරා සත්ථා යෙ පෙතතිවිසයා වුතා තීරයෙ පච්චාජායනති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 23

පස්වන තීරව්‍යානවුති සූත්‍රය

3970. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් තිරිසන් යොනිත් ව්‍යුත ව දෙවිලොව උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් තිරිසන් යොනිත් ව්‍යුත ව තිරිසන්යොනිති උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 24

සවන තීරව්‍යානවුති සූත්‍රය

3971. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් තිරිසන් යොනිත් ව්‍යුත වූවාහු දෙවියන් අතර උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. යළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් තිරිසන් යොනිත් ව්‍යුත වූවාහු ප්‍රෙතයන් අතර උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 25

පෙතතිවුති සූත්‍රය

3972. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් ප්‍රෙත-විෂයයෙන් ව්‍යුත වූවාහු මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් ප්‍රෙතවිෂයයෙන් ව්‍යුත වූවාහු තිරියෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 26

දෙවන පෙතතිවුති සූත්‍රය

3973. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් ප්‍රෙත-විෂයයෙන් ව්‍යුත වූවාහු මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් ප්‍රෙතවිෂයයෙන් ව්‍යුත වූවාහු තිරිසන් යොනිති උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කට-යුතු යි.

12. 11. 27

තෙවන පෙතතිවුති සූත්‍රය

3974. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් ප්‍රෙත-විෂයයෙන් ව්‍යුත වූවාහු මිනිසුන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් ප්‍රෙතවිෂයයෙන් ව්‍යුත වූවාහු ප්‍රෙතවිෂයයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 28

සිවුවන පෙතතිවුති සූත්‍රය

3975. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් ප්‍රෙත-විෂයයෙන් ව්‍යුත වූවාහු දෙවියන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ඤා කෙනෙක් ප්‍රෙතවිෂයයෙන් ව්‍යුත වූවාහු තිරියෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වියා කටයුතු යි.

12. 11. 29

පඤ්චමපෙතතිච්චිසුතතං

3976. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ පෙතතිච්චසයා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ පෙතතිච්චසයා චුතා තීරච්චානායොනියා පච්චාජායන්ති -පෙ- යොගො කරණියොති.

12. 11. 30

ජය්ඨපෙතතිච්චිසුතතං

3977. එවමෙව ඛො භික්ඛවෙ, අප්පකා තෙ සත්තා යෙ පෙතතිච්චසයා චුතා දෙවෙසු පච්චාජායන්ති. අථ ඛො එතෙව බහුතරා සත්තා යෙ පෙතතිච්චසයා චුතා පෙතතිච්චසයෙ පච්චාජායන්ති. තං කිසිස හෙතු: අදිට්ඨකතා භික්ඛවෙ, චතුසතං අරියසච්චානං. කතමෙසං චතුසතං: දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛසමුදයස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛනිරෝධස්ස අරියසච්චස්ස, දුක්ඛනිරෝධගාමිනියා පච්චපද්ද අරියසච්චස්ස. තස්මානිහ භික්ඛවෙ. “ඉදං දුක්ඛන්තී” යොගො කරණියො. “අයං දුක්ඛසමුදයො”ති යොගො කරණියො. “අයං දුක්ඛනිරෝධො”ති යොගො කරණියො. “අයං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පච්චපද්ද”ති යොගො කරණියොති. ඉදමච්චොච හගවා. අත්තමනා තෙ භික්ඛු හගවතො භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

පඤ්චගතිචග්ගො එකාදසමො.

තත්ත්වද්දනං:

භවන්ති ජ සුක්ඛන්තා චුතිනාමෙන දස්සිතා'
මනුස්සදෙවනිරය තීරච්චානපෙතතිතො හී හී.

සච්චසංයුතතං සමන්තං.

නිට්ඨිතො මහාවග්ගො.

තත්ත්වසංයුතද්දනං:

මග්ගං ඛොජ්ඣබ්බතං සති ව ඉන්ද්‍රියං සම්මප්පධානං
බලස්ඤ්ඤි ඉඤ්ඤානුරුඤ්ඤිං ක්කානං ව ආනාපානෙන,
යොතාපත්ති ව සච්චිහණී සංයුක්තානී ද්වාදසාති.

තත්ත්වග්ගද්දනං:

සමාධී ව ධම්මචක්ඛපච්චතතො කොට්ඨාමො
සිංසපාවන පපාතා ජලෙච්චාභිසමයොති
චත්තාරො වාමකධස්සඤ්ඤ පෙය්‍යාලනාමකාපි ව
පස්ඤ්ඤාති පෙය්‍යාලෙන එකාදස භවන්ති හීති.

සංයුක්තනීකායො නිට්ඨිතො.

12. 11. 29

පස්වන පෙතතිවුති සූත්‍රය

3976. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ච කෙනෙක් ප්‍රෙත-විෂයයෙන් ව්‍යුත වූවාහු දෙවියන් කෙරෙහි උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ච කෙනෙක් ප්‍රෙත විෂයයෙන් ව්‍යුත වූවාහු තිරිසන් යොන්හි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ ... වීයඹ කටයුතු යි.

12. 11. 30

සවන පෙතතිවුති සූත්‍රය

3977. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් සඤ්ච කෙනෙක් ප්‍රෙත-විෂයයෙන් ව්‍යුත ව දෙවිලොව උපදිත් නම් ඔහු මඳහ. වැළි යම් සඤ්ච කෙනෙක් ප්‍රෙතවිෂයයෙන් ව්‍යුත ව ප්‍රෙතවිෂයයෙහි උපදිත් නම් මොහු ම ඉබොහෝහ. ඒ කවර හෙයින් යත්: මහණෙනි, චතුරායඹසත්‍යය නුදුටු බැවිනි. කවර චතුරායඹසත්‍ය කෙනෙක යත්: දුක්ඛා-යඹසත්‍ය ය දුක්ඛසමුදයායඹසත්‍ය ය දුක්ඛනිරෝධායඹසත්‍ය ය දුක්ඛනිරෝධ-ගාමිනී ප්‍රතිපදයඹසත්‍ය යි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා “මේ දුක්ඛ”යි වීයඹ කටයුතු. “මේ දුක්ඛ හටගැනුමැ”යි වීයඹ කටයුතු. “මේ දුක්ඛ වැළැක්වීමැ”යි වීයඹ කටයුතු. “මේ දුක්ඛ වැළැක්වීමට පමුණුවන පිළිවෙතැ”යි වීයඹ කටයුතු යි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. සතුටු සිත් ඇති ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දෙශනාව පිළිගත්හ යි.

එකොළොස්වැනි පඤ්චගතිවර්ග යි.

එහි සූත්‍රනාමාවලිය:

මනුස්සවුති, දෙවවුති, තිරයවුති, තිරව්ජානවුති, පෙතතිවුති වශයෙන් වුති නමින් දක්වන ලද පටසූත්‍රානා කෙනෙක් වෙති යි.

සච්චසංයුක්තය සමාප්ත යි.

මහාවග්ගය නිමිසේ යි.

එහි සංයුක්තනාමාවලිය:

මහ්‍ය, බොජ්ඣංග, සති, ඉන්ද්‍රිය, සමමපධාන, බල, ඉඤ්චාද, අනුරුඤ්ච, ක්‍රාන්ත, ආනාපාන, සොනාපතති, සච්ච යි සංයුක්ත දෙළසෙක් වේ යි.

එහි වර්ගනාමාවලිය:

සමාධි, ධම්මවකකප්පවක්ඛන, කොච්ඡාම, සිංසපාවන, පපාන, අභිසමය යි සයෙක් ම වේ. (ආමකධම්මපෙය්‍යාල, දුතිය ආමක-ධම්මපෙය්‍යාල, තතිය ආමකධම්මපෙය්‍යාල, චතුස් ආමක-ධම්මපෙය්‍යාල යි.) ආමකධම්මපෙය්‍යාල යන නම ඇත්තා වූ වර්ග සතරෙකි. (ඒ සියල්ල) පඤ්චගති පෙය්‍යාලවර්ගය සමග (සච්චසංයුක්තයෙහි වර්ග) එකොළොසෙක් වේ මැ යි.

සංයුක්තනිකාය නිමිසේ යි.

සංයුතතනිකාය - පඤ්චම භාග - දුතිය බණ්ඩ

ගාථාදීපාදානුකකමණිකා

	පිටපතකා
අභබ්බා නෙ අනාභකිරියාය	288
එවං නරං අනගදපානවජ්ඣදං	232, 234
චතුත්තං අරියසච්චානං	286
වෙතො වීච්චිතති සමපනතා	288
තඤ්ඤි මග්ගං න ජානන්ති	288
තසමා සද්ධංඤ්ඤි සීලඤ්ඤි	206, 242
තානි එතානි දිට්ඨානි	286
තුලමතුලඤ්ඤි සමභවං	16
මහොදධිං අපරිමිතං මහාසරං	232, 234
යජ්ඣ ච සබ්බසො දුක්ඛං	288
යථා පුරෙ තථා පච්ඡා 18, 22, 24, 28, 38, 46, 56	
යසස සද්ධා තථාගතෙ	206, 242
යෙ දුක්ඛං නප්පජානන්ති	288
යෙසං සද්ධා ච සීලඤ්ඤි	140
යො පුඤ්ඤකාමො කුසලෙ පතිට්ඨිතො	236
සචෙත්ත පසාදෙ යසසස්ථී	206, 242

සඤ්ඤානාමානුකකමණිකා

අ	පිට්ඨකයා	ග	පිට්ඨකයා
අච්චනී	324	ගඛයා	58, 84, 324, 326
අඤ්ඤාකොණ්ඩ ඤ්ඤා	274	ගවමපතී (පෙර)	292
අනාච්චික	210	ගීර්ඤකුට	308
අනුරුඳ්ඛ 62, 66, 68, 70, 72, 74, 76, 78		ගීර්ඤකාවසථ	160
අනුචන	76	ගොතම	116, 154
අමඛපාලීවන	74	ගොතමක	12
අරිට්ඨ	96	ගොධා	186
අසොක	162		
ආනන්ද	10, 12, 30, 46, 52, 104, 108, 118, 126, 144, 162, 164, 166, 170	සො	
		සොසිතාරාම	30
		ච	
		චාපාල (චෙතිය)	10, 12, 16
		චෙතී (ජනපද)	292
		ජා	
ඉච්ඡානඛකල	112	ජෙතවන	62, 66, 72, 78, 144, 150, 176, 178, 260
ඉසිදකපුරාණ	146	ජොතික	140
ඉසිපතන (මීගදය)	244, 270.		
		ඤ	
උදයගාමිනී	168	ඤාතික	160, 164
උදෙනක	12		
උත්තාභ	30		
		ක	
		කාවතිය	138, 176
		කුට්ඨ	164
		ද	
කකුඬ	164	දීඤාචූ	140
කට්ඨසක	164		
කණ්ඩකීවන	70		
කපිලවස්ත්‍රී 114, 182, 184, 186, 190, 224, 226, 228, 238, 240, 242, 246		ධ	
කලඤ්ඤකනීවාප	306	ධම්මදිත්ත	244
කාලිඛය	164		
කාපිලවස්ථව	242	න	
කාසී	148	නන්දක	214
කාලීගොධා	226	නන්දනවන	138
කීම්බිල	106	නන්ද	160
කුටාගාරසාලා	314	නන්දිය	228, 238
කොට්ඨාම	286	නිකඛ	164
කොසමබ්බී	30, 294	නිග්‍රොධාරම	114, 182, 184, 186, 190, 224, 226, 228, 238, 240, 246
කොසල	148, 154		

	ප	පිට්ඨකයා	ච	පිට්ඨකයා
පටිභානකුට (පබ්බත)		308	වජ්ජ	148, 286
පරිබ්බාජක		112	වෙසාලී	10, 12, 74, 104, 214, 314
පුබ්බාරාම		26	වෙළුචාර	154
	බ		වෙළුවන	106, 140, 306
බහුපුත්ත		12		
බාරාණසී		244, 270	ස	
	භ		සකක	114, 184, 186, 190, 224, 226, 228, 238, 240, 246
හඤ්ඤ		240	සකකා	242
	ම		සකෙකා	246
මගධ		150	සකතමඛ	12
මලල		148	සඤ්ඤාට්ඨ	164
මහාකප්පින		96	සරකානී	190
මහානාම	104, 114, 182, 184, 186, 192, 224, 240, 246		සරභු (ගඛයා)	324, 326
මහාපරිලාභ (නිරය)		312	සලලාගාර	72
මහාවන		10, 314	සහජාතී	292
මහාමොග්ගලලාන		176, 178	සාකෙත	70
මහී (ගඛයා)		324, 326	සාධුක	146
මාර		12	සාරඤ්ඤ	12
මොග්ගලලාන	54, 62, 66, 70		සාරිපුත්ත	70, 74, 144, 146, 170
	ය		සාවඤ්ඤ	26, 62, 66, 68, 72, 76, 144, 148, 170, 168, 178, 242, 260
යමුත්තා		324, 326	සාළහ	169
	ර		සුජාතා	160
රාජකාරාම		168	සුතනුතීර	68
රාජගහ	140, 306, 308		සුදත්ත	160
	උ		සුනඤ්ඤ	164
ලොමසවංගීස		114	සුමාගවා (පොකබරණී)	306
			හ	
			හිමවිනො	328
			හිමවා	330

විසෙසපද්‍රව්‍ය කකමණිකා

අ	පිට්ඨකයා	අ	පිට්ඨකයා
අකණ්ඩොගාමී	94	අනතරාපරිනිබ්බාසී	50, 94
අකසිරලාභී	98	අනතවාලොකො	266
අකාලමෙසො	106	අන්ධකාරකිම්බො	300
අකිච්ඡලාභී	98	අන්ධනාමං	300
අකඛාතං	294	අපරියොනදේධන	18
අඛණ්ඩභි	246	අපකසිරෙනෙව	48
අචෙළකපටියාහණ	344	අපට්ඨානී	296
අජ්ඣතං නභානං	216	අපට්ඨෙවධා	286
අජ්ඣතං සඬ්ඛිතං	40	අපහන්ඨානසො	116
අඤ්ඤම ඤ්ඤධාදිකා	318	අපමාදවිහාරී	230
අඤ්ඤං ජීවං අඤ්ඤං සරිරං	266	අභිකකනාතරා	248
අඤ්ඤය	104	අභිජ්ඣාදෙමන සසං	62
අට්ඨියමානා	104	අභිඤ්ඤාන කඛාතං	294
අතිලීනං වික්ඛං	40	අභිඤ්ඤය	264
අතිලීනා වීමංසා	42	අභිද	16
අතිලීනො	40	අභිජාමොදයං	120
අතීතමධානං	262, 264	අභිසමයාය	260, 262
අත්තකිලමථානුයොගො	270	අභිසමෙතාවිනො	322, 324
අත්තසමභවං	16	අභිසමපරායො	160, 162, 164, 182
අත්තපනායිකං	154		
අත්ඨසංභිතා	264, 266, 268	අභිභට්ඨං	74
අදිනනාදනා වෙරමණියා	156	අමච්චා	170
අදිනනාදසී	272	අයොගුලො	48
අධිච්චිමිදං	320	අර ඤ්ඤගතො	108
අධිමොචිතං	250, 252	අරභං	8
අනකඛාතං	294	අරියකනෙහභි	138, 160, 178, 210, 220, 224
අනඤ්ඤථානී	284	අරියචිහාරො	112, 116
අනචෙක්ඛාසිතානී	102	අරියසලිචානී	262, 264, 290
අනනුබොධා	286	අරියසාවකා	170
අනනුසුඤ්ඤ	274, 276	අරියසාවකො	140, 156, 162, 186, 212, 214, 222, 228, 232, 234, 238
අනනතවා ලොකො	266		
අනමතගගා	298		
අනාගතමධානං	262, 264		
අනාවභ්බිධමුචා	164		
අනාසවං	8	අරියසාවකා	228
අනිච්චානුපසසී	90	අරියසස විනයො	168
අනුධිතා	12	අරියා	4
අනුධිමච්චාරිනො	14	අරියො ඤායො	212, 214
අනුප්පනසදසො	30, 76, 114, 116	අරියො මග්ගො	2, 62, 66
		අරුණග්ගං	300
අනුච්චිතං	40	අච්ඡා	282
අනෙකධාතුනානාධාතුලොකං	80	අච්ඡිඤ්ඤාතරෙසු	332
අනතරවසෙසන	242	අච්ඡිචානී	284, 290

අ	පිටුවකයා	ඉ	පිටුවකයා
අවිනිසාතධමමො	140, 152, 168, 162, 170, 226	ඉඤ්චපදෙසං	6
අවිරාධිතං	314, 316	ඉඤ්චිධං	20, 24, 28, 34, 48, 78
අවෙච්චපසාදෙන	160, 218, 220, 246	ඉඤ්චිලො	302
අසඛාරපරිනිබ්බාසී	50, 94	ඉඤ්චියපරොපරියතං	82
අසජ්ජමානො	20	උ	
අසනං	314, 316	උකෙකාටන	346
අසමුද්වං	122	උජ්ඣුතකං	242
අසලලීනං	132	උකුසංචච්ඡරා	300
අසසනො ලොකො	266	උතතාසො	210
අසභිතං තෙ	266	උදකච්ඡිතානි	324, 326, 328
අසාමන්තපඤ්ඤතාය	256	උදයගාමිනී	168
අසුභකථං	104	උදයගාමිනී පටිපද	168
අසෙධෙන	70	උදයඤ්චිතානි	220
අසසාස පසසාසං	108, 120, 130	උඤ්චව්චසහගතො	38
අසසාසනියෙහි	248	උඤ්චමහාගියානි	60, 88
ආ		උඤ්චංසොනො	50
ආකාසානඤ්චායතනං	102	උත්තලො	26
ආකිඤ්චිඤ්චායතනං	102	උපට්ඨානසාලා	106
ආච්ඡිණ්ණං තෙ විපරාවක්ඛං	266	උපනිධිං	322, 324
ආනාසී	62, 66, 70, 74	උපරිමං සරං	314
ආදිබ්බමවරියකා	264, 266, 268	උපසමාය	264
ආනාපානසනී	90, 92, 94,	උපසංභතං	252
ආනාපානසනීසමාධි	98, 106, 112, 116 118, 126, 128, 136	උසෙසාළහි	296
ආසා	316	උපහව්චපරිනිබ්බාසී	50, 94
ආමකධ ඤ්චපට්ඨගහණං	342	උපාදිසෙසෙ	50, 94
ආසුසඛාරං	16	උපාසකො	224
ආලොප	348	උපාසනං	316
ආසවෙහි	98	උපෙධකො	64, 100
ඉ		උචෙධධෙන	324
ඉඤ්චිතතං	96, 98	උභතං	106
ඉතිහවාහවකථං	268	එ	
ඉඤ්චිකුමාරකපට්ඨගහණං	344	එකච්ඡිග්ගලං සුගං	318, 320
ඉඤ්චං	16	එකොදිකා	320
ඉඤ්චාභිසඛාරං	26	එකොදිභාවං	100
ඉඤ්චි	26, 52, 54	එසනා	60, 86
ඉඤ්චිපාදභාවනා	36, 52, 54	ඔ	
ඉඤ්චිපාදභාවනාගාමිනීපද	36, 52, 54	ඔස	60, 88
ඉඤ්චිපාද	2, 4, 8, 12, 22, 36, 38, 48, 50, 60	ඔපපාතිකා	160, 244
		ඔපපාතිකො	144, 164, 192
		ඔපවඤ්චා	152
		ඔපාතිහ	46
		ඔරමහාගියානං	94, 144, 160, 164

ම	පිටියිකා	බ	පිටියිකා
මළාරිකො නිමිතො	12	බිණාසවො	30, 76
මලිගලං	168	බෙත්තවත්ථපට්ඨානභණා	346
මහිතභාවො	76		
මහිතභාරා	114	ග	
		ගමහිරනෙමො	26, 302
ක		ගමහිරපඤ්ඤතාය	256
කණ්ඩකාධානං	168	ගිහානං පච්ඡිමෙ මාසෙ	106
කතකරණියො	76	ගිහීසාමිකානී	210
කදච්චි	318	ගුලීකා	326
කපාලං	74	ගෙහසිතා	100
කපං	12	ඝරාවාසො	152
කප්පාවසෙසං	12		
කප්පාසපිච්චු	48, 302	ච	
කයවිකකයා	346	චක්කවත්ත	138
කරහවි	318	චක්ඛුං	10
කලං	138	චන්දනිකං	168
කලභාගං	322	චන්දිමසුරියා	300
කච්චං	16	චාතුමමභාපථෙ	110
කංසකුට්ඨ	346	චාතුමමභාභුතීකෙන	46
කාකපෙය්‍යා	324	චාතුමමභාභුතීකො	182
කාණකච්ඡපො	318, 320	චිත්තපට්ඨංවෙදී	130
කාමච්ඡන්ද	96	චිත්තසඛාරං	90, 120, 130
කාමචිතසකං	264	චිත්තසඛාරපට්ඨංවෙදී	108
කාමසුඛලදිකානුයොගො	270	චිත්තසමාධි	2, 4, 6, 8, 10, 18, 22
කාමෙසුමිච්ඡාවාරී	212		26, 48, 30, 32, 34
කාමෙසුමිච්ඡාවාරා	156	චිත්තානුපසසී	110
කායසඛාරං	90, 120, 130	චෙතොවිමුක්ඛං	8, 22, 24, 28, 36,
කායසමාවාරො	156		48, 56, 82, 160,
කායානුපසසී	130		162, 192
කාසාචා	74	ජ	
කාසිකච්ඡන්දං	246	ජන්දං	24
කුකකු	304	ජන්දසමාධි	2, 4, 6, 8, 10, 18, 22,
කුකකුට්ඨ සුකරපට්ඨානභණා	344		24, 30, 32, 34, 48
කුඤ්ඤපිටකං	72	ජමහිතතං	210
කුප්පාදියො	226		
කුමභට්ඨානකථං	268	ජ	
කුලෙපෙට්ඨාපචායීගො	336	ජවනපඤ්ඤතා	258
කුසලාභිසන්ද	218, 220, 232 234,	ජවනපඤ්ඤා	192
	236	ජරන්ධකාරං	318
කුසසුඛතා	226	ජරාපපාතං	310
කුටාගාර	314	ජාතන්ධකාරං	318
කොලට්ඨිමත්තායො	326	ජාතරූපරජනපට්ඨානභණා	342
		ජාතිපපාතං	310
බ			
බදිරපත්ත	294		
බිණාසවො	112, 114, 116		

	ජා	පිට්ඨකා	ද	පිට්ඨකා
ජානතො		290	දසසහසීලොකධාතු	274
ඵගුච්ඡමානා		104	දුතසංචිභාගරතො	152, 218
ඵච්ඡපරිය නතිකං		102	දුරෙසු වාරිතං	156
ඵච්ඡපරියාදනා		102	දුසිදසපට්ඨගහණා	344
	කු		දිට්ඨධමුකං	212
			දිට්ඨව ධමමෙ අසුසු	50, 94
කුමානා		84	දිබ්බාය සොතධාතුයා	78
			දිබ්බ	20
	කු		දීසරතං	74
කුණං		10	දුක්ඛනිරොධගාමිනීපට්ඨද	
			අරියසච්චං	270
	ඨ		දුක්ඛනිරොධො අරියසච්චං	270
යානසො		80, 106	දුක්ඛසමුදයො අරියසච්චං	270
			දුක්ඛං අරියසච්චං	270
	ත		දුක්ඛලබාදිකා	318
			දුරභිසමභවතරං	316
තගස		306	දුතෙය්‍යපභිණගමනානුයොගො	
තජ්ජා		30		346
තජුපරිනිබ්බාසී		164	දෙය්‍යධමමං	152
තථාගතපඨවෙධිකො ධමමච්ඡනසො		320	දෙවදුකුභිතො	16
			දෙවපදනී	220, 222
තථාගතච්ඡාරො	112, 114, 116		දෙවා චුතා	352, 354
තථාගතො		8	දෙවාසුරසඛ්ඛාමො	306
තථානී		284, 290		
තසං		222	ධ	
තං ජීවං තං සරීරං		266	ධමමදසසනං	140, 242
තාලවජ්ඣගල	314, 316		ධමමච්ඡනයං	266
තාලාවජුකතා		114	ධමමසමුප්පදෙ	128
තාවතීංස		178	ධමමසසානුධමමං	144
තීකොට්ඨපරිසුඤ්ඤා		156	ධමමොදසං	164
තීකඛප ඤාඤාතා		258	ධමමොදසො	162
තීණකට්ඨසාධාපලාසං		298	ධමමොධිකරණං	144
තීරච්ඡානකථං		268	ධමමොනුධමමපට්ඨපතනී	144, 240, 258
තීරච්ඡානසොනියා චුතා	356, 358		ධමමොනුධමමපට්ඨපතනා	14
තුලං		16	ධමමොනුපසී	110
තුලාකුට		346		
තුලපිටු		48, 302		
	ථ		න	
ථපතසො		146	නඛසීමො	324
ථලජා		334	නචච්ඡිතවාදිතවිසුකදසසනා	342
ථාවරං		222	න භොති තථාගතො පරමමරණා	266
ථිනමිඤ්ඤසහගතො		38	නානතකකථං	268
ථුලලච්ඡිතකෙ		226	නානතසසුසුනං	102

න	පිට්ඨකයා	ප	පිට්ඨකයා
නානාධිමුක්ඛකං	80	පදර	226
නාසසුධ	104	පධාන සඞ්ඛාරා	24
නිකතිසාවියොග	346	පපාතො (පටිභානකුට)	308
නිකාමලාභී	98	පමාදවිජාරී	228
නිඤ්ඤිතවිවරො	146	පයනපාණි	152, 218
නිබ්බානනිකො	186	පරපච්චාදං	14
නිබ්බානපොඡො	84	පරිකඛ්ණං	322
නිබ්බදය	264	පරිමිතා	12
නිබ්බධගාමිනියා	220	පරිඤ්ඤානං	274
නිබ්බධධිකපඤ්ඤාතා	258	පරිඤ්ඤායාමං	274, 292
නියතො	214	පරිබ්බාජකා	116
නියතානිකා	4	පරියාදනං	298
නිරයා චූතා	354, 356	පරියාදිතං	322
නිරාමීයා	122, 132	පරියායං	104
නිරොධනිසංඝිතං	92, 124	පරියුට්ඨිතවිනො	14
නිරොධානුපස්සී	90, 122	පරියොදපනාය	220
නිවාතං	26	පරියොදනො	74
නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනනං	102	පරොපඤ්ඤායා	164
නෙව භොති න න භොති තථාගතො පරමමරණං	266	පසෙනදි කොසල	152
		පසස්මතයං	90
		පභාතබ්බං	292
		පාකතිජ්ජියා	26
		පාණාතිපාතා වෙරමණියා	156
		පාවිනපොඡො	72, 186
		පාණාතිපාතී	212
		පාදඤ්ඤාට්ඨන	28
		පාමුජ්ජං	228
		පාරං	2
		පාසාණසකඛරා	320, 322
		පිතිපට්ඨංවෙදී	108
		පුඤ්ඤාභිසංඝ 218, 220, 232, 234	236
		පුටං	294, 296
		පුත්තසම්බොධසයනං	154, 246
		පුච්චපඤ්ඤාතාය	256
		පුච්චභූතං	16
		පුච්චපෙතකථං	268
		පුච්චනිවාසං	20, 82
		පෙත්ථවිසයා චූතා	358, 360
		පෙත්තෙය්‍යා	334
		පොභිනානුපොභිං	314, 316
		පොච්ච්ඡන්තිකො	270
		එජ්ජිතතං	96
		ඵනං	16
පකඛිසකුඡො	20, 34, 78		
පච්චිකඛාය	280		
පච්චා පුර සඤ්ඤී	38, 42		
පඤ්ඤා නිවරණං	114		
පඤ්ඤාපාදනකඛණ්ඩා	276		
පඤ්ඤා	10		
පඤ්ඤාබාහුලලාය	256		
පඤ්ඤාවිමුක්ඛිං	8, 22, 24, 28, 36, 48, 56, 82, 160, 162, 192		
පඤ්ඤාචූඩ්ඪියා	254		
පඤ්ඤාසම්පන්නො	226		
පටිගච්ච	50, 94		
පටිසසඤ්ඤා	96, 102		
පටිච්චසම්ප්පාදං	212		
පටිනිසස්සනානුපස්සී	90, 96, 116, 118, 122		
පටිපසසද්දො	30		
පටිසලලානා	74, 104, 116, 144, 260		
පටිසලීන	66, 260		
පඨමජ්ඣානං	100		
පණිතං ධම්මං	68		
පත්තයොගකෙබ්බා	14		

	බ	පිට්ඨකයා	ම	පිට්ඨකයා
බලකරණියා		58, 86	මාලුවාපත්ත	296
බාලගමනං		168	මාර්ස	178, 248
බාහුජ්ඣාසං	116, 82,	184	මාසභුමාස	300
බීජගාමභූතගාමසමාරමහා		340	මීලකෙඛසු	332
බොධිං		224	මුඛරා	26
බොධිසත්ත සස		18	මුණේඛා	74
බොධිසත්තො		98	මුක්තවාගො	152, 218, 228
බුභමඤ්ඤ		336	මුනී	16
බුභමචරියං	16, 30,	154	මුසාවාද වෙරමණී	158
බුභමචරියොගධං		140	මුසාවාදී	212
බුභමලොකා		78	මුලුභගමනං	168
බුභමචිභාරො	112,	116		
	භ		ය	
භගවංමූලකා	28, 52,	54, 126,	යත්‍රභි නාම	316
		128	යථාකමුච්ඡගෙ	22
භණ්ඩ		216	යථාදීවා කථා රත්තිං	40
භවනෙත්ති		286	යාවයොගො	152, 218
භවස ඛිඛාරං		16	යාවකීවඤ්ඤා	300
භාවනාපාරිපුරිං		122	යොගකෙඛමං	112, 114, 116
භාජවතඛං		292	යොගො කරණියො	260, 262
භීසමුලාලං		306		264, 350, 352, 354, 356, 358, 360
භුජ්ජෙසසභි		138	යොනියො මනසිකාරො	146,
භුසාවානවුට්ඨි		302		240, 258
භූරිපඤ්ඤතාය		256	ර	
	ම		රජාපථො	152
මජ්ඣිමං ධම්මං		68	රජෝජලලං	106
මජ්ඣිමා පටිපද		270	රූපසඤ්ඤානං	102
මණ්ඩලමාලං		292		
මනෙතායා		334	ල	
මනුසසා චූතා	350, 352		ලභුපඤ්ඤානා	258
මනොභාවතීයං	182, 184		ලිච්ඡවිකුමාරකා	314
මනොමයෙන කායෙන		46	ලොක කඛායිකං	268
මරණඤ්ඤාකාරං		318	ලොකචිත්තා	306
මරණපපාතං		310	ලොක නතරිකා අසා	316
මහග්ගතං		20		
මහපථලො		98	ව	
මහානිසංසො		98	වච්ඡමාවාරො	158
මහාපඤ්ඤතාය		256	වඤ්ඤාන	346
මහාපංසුපුඤ්ඤා		110	වජ්ජිකතා	12
මහාභිඤ්ඤානං	68, 78		වයධම්මොනුපසී	62
මහාසරං		232	වසසසත විමුක්ඛවිනේතන	252
මහොදධිං		232	වසසාවාසං	116
මානකුට		346	වාතුපාදනො	48, 302
			වාදගවෙසී	304

	ව	පිටුවකිනා	ස	පිටුවකිනා
වාදකීකො		304	සකං ආවරියකං	14
වාදපපමොකකියා		266	සකක	182
විකීණණවාවා		26	සකකායනීරොධෙ	152
විකනිතං		20	සකකායපරියාපනොන	252
විගගාභිකකථං		266	සංඛායනා	184
විසාතං		142	සඛබ්බිතං	20
විසාතසස		72	සච්ඡිකාතකඛං	292
විජජා	10,	284	සඤ්ඤවෙදධීනනීරොධං	102
විජජාභාගියා ධම්මො		142	සනිපට්ඨානා	62, 66, 70, 72, 132
විජජාවිමුක්ඛං	118,	126	සනිසමොජ්ඣ්ඣං	92
විඤ්ඤාණඤ්ඤායනනං		102	සත්තකඛිකපුරමතා	322
විනිපාතගනෙන		318	සත්තඵලා	50, 94
විපරාමොසං		348	සත්තබොජ්ඣකියා	124, 126, 132
විපුලපඤ්ඤාකාය		252	සත්ඤ්ඤා	298
විබහනනවිසොනා		26	සඤ්ඤා	104
විමුක්ඛං	20,	80	සඤ්ඤාමෙවනං	146, 240, 258
විමොචයං		120	සඤ්ඤාපරිභාවිතං	182
විසකා		12	සඤ්ඤාමෙවනො	224
විරාගනිසසිතං	92,	124	සනිතකං	30
විරාගාය		264	සඤ්ඤා	314
විරාගානුපසසි	90,	120	සප්පට්ඨාරීසං	14
විරියඤ්ඤා	2, 4, 6, 8, 10, 18,		සප්පට්ඨාරීසංසෙවො	146, 240, 252
	22, 24, 48, 30, 32, 34			258
විච්චිකපප		20	සබ්බකායපට්ඨංවෙදී	108
විවෙකනිසසිතං	92,	124	සබ්බසුභාමිනී	80
විවෙකපොණං		74	සබ්බභවාරයො	26
විසිධාකථං		268	සමමෙඤ්ඤා	46
විහාරෙන	74,	76	සමනිකනිකා	324
විහිංසා විනසකං		268	සමාදහං විතතං	90, 110
විතරාගං		40	සමාභිතං	20
විමංසාසමාධි	2, 4, 6, 8, 10, 18,		සමුදයධම්මානුපසසි	62
	26, 30, 32, 34, 48		සමුද්දකඛාසිකං	268
වුසිතවා		76	සමපජානො	62, 66, 70, 108
වෙදනානුපසසි		108	සමපසාදනං	100
වෙරං		212	සමපරාසිකං	210, 212
වොදනං		82	සමොධබ්බුභං	182, 184
වොසසනපරිණාමිං	92,	124	සමොධො	152
වොසසනභරනො	152,	218	සමොධො	18, 46
ව්‍යාපාදවිතසකං		264	සමොධිපරායනො	140, 144, 160
				152, 162, 178, 214, 226
			සමෙහාජජං	324, 326
			සමොද්දකඛකියගාමී	66
ස උතතරං		20	සමොසමුද්ධො	8
ස උදෙසං		20	සමොදනීයං කථං	68, 70, 74
සකදගාමීනො		164	සරසඛිතපා	10
සකදගාමී		160	සලලපත	294

ස	පිට්ඨකයා	ස	පිට්ඨකයා
සවනභී	232	සුපානා	182
සසසනො ලොකො	266	සුරාමෙරයමජජපමාදධාසී	212
සහධමෙචන	14, 304	සුසමාරඬා	12
සහසාකාර	348	සුරකථං	268
සභිතං මෙ	266	සුලං	298
සංධාවිතං	286	සෙබෙන	70
සංවද්වකපෙඨ	29	සෙබො ජිහාරො	114
සංසරිතං	286	සොනාපත්ඤ්සධග	146 228, 174
සසඤ්චාරපරිනිබ්බාසී	50, 94		212
සාකාරං	20	සොනාපනන	140, 146, 160, 180,
සාවියොග	346		190, 214, 228, 238
සාමඤ්ඤ	334	සොනො	146
සාමීච්චට්ඨනනා	14	සොබහං	160
සාරණියං	68, 70, 74	හ	
සාලොභිතා	290	හත්ථගවාසංචලවාපට්ඨග්ගනණා	314
සිකඛිං පච්චකඛාය	74	හමෙහා	74
සිකඛාදුබ්බලාං	190	හරායමානා	104
සිනෙරුපබ්බතරාජා	320	හාසුපඤ්ඤනා	258
සිලාසුපො	304	හාසුපඤ්ඤ	192
සීසප ඤ්ඤනා	258	භීතං ධමමං	68
සීලසමපනෙතා	224	භීනාය	74
සුඛපට්ඨංචෙදී	108, 130	හෙට්ඨිමංසරං	314
සුඛුමෙසු සුලෙසු	298	හොති ච න ච හොති නථාගතො	
සුබෙධිතානං	152	පරමමරණා	266
සුගතො	12	හොති නථාගතො පරමමරණා	266
සුඤ්ඤනාපට්ඨසඤ්ඤතො	244, 246		

සම්බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලා - නැවත මුද්‍රණය

1	පාරාජිකා පාලි	
2	පාචිත්තිය පාලි	I
3	පාචිත්තිය පාලි	II
4	මහාවග්ග පාලි	I
5	මහාවග්ග පාලි	II
6	චුල්ලවග්ග පාලි	I
7	චුල්ලවග්ග පාලි	II
8	පරිවාර පාලි	I
9	පරිවාර පාලි	II
10	දීඝනිකාය 1	
11	දීඝනිකාය 2	
12	දීඝනිකාය 3	
13	මජ්ඣිම නිකාය	I
14	මජ්ඣිම නිකාය	II
15	මජ්ඣිම නිකාය	III
16	සංයුක්ත නිකාය	I
17	සංයුක්ත නිකාය	II
18	සංයුක්ත නිකාය	III
19	සංයුක්ත නිකාය	IV
20	සංයුක්ත නිකාය පඤ්චම භාගය (1)	
21	සංයුක්ත නිකාය පඤ්චම භාගය (2)	
22	අංගුත්තර නිකාය	I
23	අංගුත්තර නිකාය	II
24	අංගුත්තර නිකාය	III
25	අංගුත්තර නිකාය	IV
26	අංගුත්තර නිකාය	V
27	අංගුත්තර නිකාය	VI
28	මුද්දක නිකාය - මුඤ්ඤපාඨ - ධම්මපදපාලි - උදානපාලි - ඉතිවුත්තකපාලි	

- 29 ඔද්දක නිකාය - සුත්ත නිපාත
- 30 ඔද්දක නිකාය - විමානවත්ථු - ජේතවත්ථු
- 31 ඔද්දක නිකාය - ථෙරගාථා පාලි - ථෙරීගාථා පාලි
- 32 ඔද්දක නිකාය - ජාතක පාලි I
- 33 ඔද්දක නිකාය - ජාතක පාලි II
- 34 ඔද්දක නිකාය - ජාතක පාලි III
- 35 ඔද්දක නිකාය - මහා නිද්දේස පාලි
- 36 ඔද්දක නිකාය - චුල්ල නිද්දේස පාලි
- 37 ඔද්දක නිකාය - පටිසම්භිදාමගෙප්පකරණ I
- 38 ඔද්දක නිකාය - පටිසම්භිදාමගෙප්පකරණ II
- 39 ඔද්දක නිකාය - අපදාන පාලි 1
- 40 ඔද්දක නිකාය - අපදාන පාලි 2 - 1
- 41 ඔද්දක නිකාය - අපදාන පාලි 2 - 2
- 42 ඔද්දක නිකාය - ඔද්ධවංසපාලි - චරියා පිටක පාලි
- 43 නෙත්තිප්පකරණය
- 44 පෙටකොපදේස
- 45 ධම්මසංගනිප්පකරණ
- 46 විභංගප්පකරණ I
- 47 විභංගප්පකරණ II
- 48 කථාවඤ්චප්පකරණ I
- 49 කථාවඤ්චප්පකරණ II
- 50 කථාවඤ්චප්පකරණ III
- 51 ධාතුකථාප්පකරණ - පුගලපඤ්ඤානිප්පකරණ
- 52 යමකප්පකරණ I
- 53 යමකප්පකරණ 2 - I
- 54 යමකප්පකරණ 2 - II
- 55 පට්ඨාප්පකරණය I
- 56 පට්ඨානප්පකරණය II
- 57 පට්ඨානප්පකරණය III

ශ්‍රී ලංකා ධර්ම චක්‍ර ළමා පදනමේ සත්කාරයන් හා ආගමික සේවාවන්

1. රජය පිළිගත් පුණ්‍යායතනයක් වශයෙන් කටයුතු කිරීම.
2. ඛණ්ඩාරගම විද්‍යාගම දරුවන් සියයක් සඳහා ධර්මචක්‍ර ළමා නිවාසය පිහිටුවා දැනට රඳවුන් 50 දෙනෙකුට සෙවණ ලබාදීම.
3. පූර්ණ පහසුකම් සහිත නේවාසික පහසුකම් හා විධිමත් අධ්‍යාපනික පහසුකම් ලබාදීම.
4. ධර්මචක්‍ර ළමා නිවාස සංකීර්ණය තුළ විහාර මන්දිරය, වෛතසය, බෝධිය, භාවනා කුටි හා භාවනා මන්දිරය තනා තිබේ.
5. ලියෙන් සිං ළදරු පාසල ආරම්භ කොට පූර්ව ළමාවිය සංවර්ධන අධ්‍යාපනය ආරම්භ කිරීම.
6. තණමල්විල ප්‍රදේශයේ ලියෙන් සිං ළදරු අධ්‍යාපන මධ්‍යස්ථාන කීපයක් ආරම්භ කිරීම.
7. දේශීය විදේශීය ධර්ම ග්‍රන්ථ මුද්‍රණය කොට බෙදා හැරීම.
8. පිරුවානා පොත් වහන්සේ මුද්‍රණය කොට සෑම නිවසකටම ලබාදීම සඳහා වසරින් වසර මුද්‍රණය කොට බෙදා දීම. දැනට පිටපත් ලක්ෂ දෙකක් බෙදා හැර ඇත.
9. වියතුන් විසින් රචිත සිංහල ධර්මග්‍රන්ථ ඉංග්‍රීසි භාෂාවට පරිවර්තනය කොට මුද්‍රණය කොට බෙදා හැරීම.
10. ජාතක පොත් වහන්සේ කාටුන් විභූ වශයෙන් කුඩා දරුවන් සඳහා සිංහල ඉංග්‍රීසි භාෂා වන භාෂාවන්ගෙන් මුද්‍රණය කිරීම.
11. වෛද්‍ය ශිෂ්‍යයන්, පාසල් දරුවන්, ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපනය ලබන විදේශික ශිෂ්‍ය නිකුත් වහන්සේලාට ශිෂ්‍යත්ව ප්‍රදානය කිරීම.
12. දිළිඳු පවුල් සඳහා රෙදි පිළි හා අධ්‍යාපනික උපකරණ පරිත්‍යාග කිරීම.
13. 2003 ජල ගැල්මට ලක්වූ හම්බන්තොට, මාතර, ගාල්ල, කළුතර, රත්නපුර හා අම්පාර දිස්ත්‍රික්කවල විහාරස්ථාන 63ක් සඳහා රුපියල් කෝටි 2 1/2ක මූල්‍යමය ආධාර සැපයීම.
14. 2004 සුනාමි විපතට භාජනය වූ පිරිස් සඳහා නිවාස දහසක් ඉදිකිරීම හා අවශ්‍ය ද්‍රව්‍යමය ආධාර සැපයීම.
15. වාර්ෂිකව විදේශීය හා දේශීය වෛද්‍යවරුන්ගේ සහභාගිත්වයෙන් වෛද්‍ය සායන පැවැත්වීම.
16. කැළණිය බොල්ලෑගල මානෙල්වතු විහාරයේ ජාත්‍යන්තර බෞද්ධ විශ්ව විද්‍යාලයක් ආරම්භ කිරීම.
17. බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ නැවත මුද්‍රණය කොට නොමිලයේ බෙදා හැරීම.

ශ්‍රී ලංකා ධර්ම චක්‍ර ළමා පදනමේ නිර්මාතෘවරයාණෝ :

තායිවානයේ ප්‍රධාන සංඝනායක තායිපේ ශ්‍රී රතනපේති ජේරවාදී බෞද්ධ මධ්‍යස්ථානයේ අධිපති, තායිවානයේ එක්සත් සමූහ බෞද්ධ අධ්‍යාපන පදනමේ අනුශාසක ලෝක බෞද්ධ සංඝ සම්මේලනයේ සංස්කෘතික අංශයේ සභාපති, තායිවානයේ සමාධි අධ්‍යාපන සංගමයේ නිර්මාතෘ සහ අනුශාසක, මහා බෝධි වර්යා සංගමයේ නිර්මාතෘ සහ සභාපති,

රත්මලාන ශ්‍රී විජයාරාම වාසී

සුජය ආචාර්ය බෝදාගම වන්දිම නාගිමිපාණන් වහන්සේයි.

*“Wherever the Buddha’s teachings have flourished,
either in cities or countrysides,
people would gain inconceivable benefits.
The land and people would be enveloped in peace.
The sun and moon will shine clear and bright.
Wind and rain would appear accordingly,
and there will be no disasters.
Nations would be prosperous
and there would be no use for soldiers or weapons.
People would abide by morality and accord with laws.
They would be courteous and humble,
and everyone would be content without injustices.
There would be no thefts or violence.
The strong would not dominate the weak
and everyone would get their fair share.”*

~THE BUDDHA SPEAKS OF
THE INFINITE LIFE SUTRA OF
ADORNMENT, PURITY, EQUALITY
AND ENLIGHTENMENT OF
THE MAHAYANA SCHOOL~

With bad advisors forever left behind,
From paths of evil he departs for eternity,
Soon to see the Buddha of Limitless Light
And perfect Samantabhadra's Supreme Vows.

The supreme and endless blessings
of Samantabhadra's deeds,
I now universally transfer.
May every living being, drowning and adrift,
Soon return to the Pure Land of Limitless Light!

*** The Vows of Samantabhadra ***

I vow that when my life approaches its end,
All obstructions will be swept away;
I will see Amitabha Buddha,
And be born in His Western Pure Land of
Ultimate Bliss and Peace.

When reborn in the Western Pure Land,
I will perfect and completely fulfill
Without exception these Great Vows,
To delight and benefit all beings.

*** The Vows of Samantabhadra Avatamsaka Sutra ***

NAME OF SPONSOR

助印功德主名錄

**Book Title : SRI LANKA PALI BUDDHA JAYANTI TRIPITAKA SERIES,
Volume 15~Volume 28**

書名：斯里蘭卡巴利文大藏經，第十五冊～第二十八冊

Book Serial No., 書號：SR215~SR228

N.T. Dollars :

321,100：美國淨宗學會, AMITABHA BUDDHIST SOCIETY OF USA
1,206,373：財團法人佛陀教育基金會

Amount : N.T. Dollars 1,527,473 ; Print 1,000 sets

以上合計，新台幣 1,527,473 元；恭印壹仟套。

回向：天下和順，日月清明，風雨以時，災厲不起，國豐民安，兵戈無用，
崇德興仁，務修禮讓，國無盜賊，無有怨枉，強不凌弱，各得其所。
祝願法界一切有情，所有六道四生，宿世冤親，現世業債，咸憑法力，
悉得解脫。
祝願現生者增福延壽，發菩提心，常隨佛學，勤修精進，利濟群生。
祝願已故者往生淨土，同出苦輪，共登覺岸，直證阿鞞跋致，圓滿無上
菩提。

附記：本會接受善信委託，代印經書、佛像，其必要之費用，皆經本會審
慎評估；若有結餘，均續作本會之印(購)經書及運費使用，為施主
廣積陰德；此印經案所需金額龐大，分四批出版，由本會發起印贈，
捐助款項若有不足，則由本會負擔其餘之經費。

DEDICATION OF MERIT

May the merit and virtue
accrued from this work
adorn Amitabha Buddha's Pure Land,
repay the four great kindnesses above,
and relieve the suffering of
those on the three paths below.
May those who see or hear of these efforts
generate Bodhi-mind,
spend their lives devoted to the Buddha Dharma,
and finally be reborn together in
the Land of Ultimate Bliss.

Homage to Amita Buddha!

NAMO AMITABHA

南無阿彌陀佛

《斯里蘭卡巴利文大藏經 第二十一冊》

財團法人佛陀教育基金會 印贈

台北市杭州南路一段五十五號十一樓

Printed and donated for free distribution by

The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation

11F., 55 Hang Chow South Road Sec 1, Taipei, Taiwan, R.O.C.

Tel: 886-2-23951198 , Fax: 886-2-23913415

Email: overseas@budaedu.org

Website: <http://www.budaedu.org>

This book is strictly for free distribution, it is not for sale.

නොමිලයේ බෙදාදීම පිණිසයි.

Printed in Taiwan

1,000 copies; June 2013

SR221 - 11249

